உ

கடவுள்துணை.

திருவள்ளுவதேவநாயனார்
செய்தருளிய

திருக்குறள் மூலமும்

சரவணப்பெருமாளுரையும்.

மதுரைத்
தமிழ்ச்சங்க வித்வான்
வண்ணக்களஞ்சியம்
கா. நாகலிங்கமுதலியார் அவர்கள்
திருத்தியும் கூட்டியும் விளக்கியும்
புதுக்கியது.

பி. நா. சிதம்பரமுதலியார் பிரதர்ஸ்
வித்தியாரத்நாகரம் பிரஸ்
சென்னை

விலை] 1928 [ரூபா-3

திருக்குறளதிகாரம்.

அதிகாரம்.	பக்கம்.	அதிகாரம்.	பக்கம்.
அடக்கமுடைமை	104	கனவுநிலையுரைதல்	589
அமைச்சு	331	காதற்சிறப்புரைத்தல்	545
அரண்	379	காலமறிதல்	265
அருளுடைமை	153	குடிசெயல்வகை	499
அலரறிவுறுத்தல்	555	குடிமை	470
அவர்வயின் விதும்பல்	612	குறிப்பறிதல்	362
அவாவறுத்தல்	209	குறிப்பறிதல்	530
அவையஞ்சாமை	370	குறிப்பறிவுறுத்தல்	571
அவையறிதல்	366	குற்றங்கடிதல்	242
ழுக்காறாமை	120	கூடா நட்பு	414
அறன்வலியுறுத்தல்	63	கூடா ஒழுக்கம்	166
அறிவுடைமை	238	கேள்வி	233
அன்புடைமை	82	கொடுங்கோன்மை	296
ஆள்வினையுடைமை	322	கொல்லாமை	189
இகல்.	427	சான்றாண்மை	483
இடனறிதல்	269	சிற்றினஞ் சேராமை	251
இடுக்கணழியாமை	327	சுற்றந்தழால்	283
இரவச்சம்	516	சூது	461
இரவு	511	செங்கோன்மை	292
இல்வாழ்க்கை	68	செய்ந்நன்றியறிதல்	95
இறைமாட்சி	219	சொல்வன்மை	335
இனியவைகூறல்	91	தகையணங்குறுத்தல்	525
இன்னாசெய்யாமை	184	தவம்	162
ஈகை	144	தனிப்படர்மிகுதி	580
உட்பகை	440	தீநட்பு	409
உழவு	503	தீவினையச்சம்	136
உறுப்புநலனழிதல்	598	துறவு	199
ஊக்கமுடைமை	314	தூது	353
ஊடலுவகை	598	தெரிந்து செயல்வகை	255
ஊழ்	214	தெரிந்து தெளிதல்	274
ஒப்புரவறிதல்	140	தெரிந்து வினையாடல்	277
ஒழுக்கமுடைமை	108	நடுவுநிலைமை	92
ஒற்றாடல்	309	நட்பாராய்தல்	401
கடவுள்வாழ்த்து	57	நட்பு	397
கண்ணோட்டம்	305	நலம்புனைந்துரைத்தல்	540
கண்விதுப்பழிதல்	570	நல்குரவு	507
கயமை	520	நன்றியில் செல்வம்	491
கல்லாமை	229	நாடு	374
கல்வி	224	நாணுடைமை	495
கள்ளாமை	171	நாணுத்துறவுரைத்தல்	550
கள்ளுண்ணாமை	457	நிலையாமை	194

திருக்குறளதிகாரம்.

அதிகாரம்.	பக்கம்.
நிறையழிதல்	608
நினைந்தவர் புலம்பல்	584
நீத்தார்பெருமை	58
நெஞ்சொடு கிளத்தல்	603
நெஞ்சொடு புலத்தல்	580
பகைத்திறந் தெரிதல்	435
பகைமாட்சி	431
பசப்புறு பருவரல்	575
படர்மெலிந்திரங்கல்	565
படைச்செருக்கு	392
படைமாட்சி	388
பண்புடைமை	487
பயனிலசொல்லாமை	132
பழைமை	405
பிரிவாற்றாமை	560
பிறனில் விழையாமை	112
புகழ்	148
புணர்ச்சி மகிழ்தல்	535
புணர்ச்சி விதும்பல்	575
புதல்வரைப் பெறுதல்	77
புலவி	584
புலவி நுணுக்கம்	588
புலான் மறுத்தல்	157
புல்லறிவாண்மை	422
புறங்கூறாமை	128
பெண்வழிச்சேறல்	448

அதிகாரம்.	பக்கம்.
பெரியாரைத்துணைக்கோடல்	246
பெரியாரைப் பிழையாமை	444
பெருமை	478
பேதைமை	418
பொச்சாவாமை	287
பொருள்செயல்வகை	383
பொழுதுகண்டிரங்கல்	593
பொறையுடைமை	116
மடியின்மை	318
மருந்து	465
மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்	357
மானம்	474
மெய்யுணர்தல்	203
வரைவின்மகளிர்	452
வலியறிதல்	260
வாழ்க்கைத் துணைநலம்	73
வாய்மை	175
வான்சிறப்பு	56
விருந்தோம்பல்	87
வினைசெயல்வகை	348
வினைத்திட்பம்	344
வினைத்தூய்மை	340
வெஃகாமை	124
வெகுளாமை	180
வெருவந்தசெய்யாமை	301

திருக்குறளதிகாரத்தொகை.

அறப்பாலில்.	அதிகாரம்.
பாயிரம்	4
இல்லறவியல்	20
துறவறவியல்	13
ஞானம்	1
ஆக-வகை-௪-க்கு குறள்	380

பொருட்பாலில்.	அதிகாரம்.
அரசியல்	25
அங்கவியல்	32
ஒழிபியல்	13

இதனுட்பிரிவு.

அமைச்சு	10
நாடு	1
அரண்	1
பொருள்.	1
படை	2
நட்பு	11
ஆக-வகை-௩-க்கு-குறள்	700

காமத்துப்பாலில்.	அதிகாரம்.
களவியல்	7
கற்பியல்	18

இவற்றினுட்பிரிவு.

தலைவனுரைப்பது	7
தலைவியுரைப்பது	12
அவ்விருவருமுரைப்பது	6
ஆக-வகை-௨-க்கு-குறள்	250
ஆக-அதி-க௩௩-க்கு-குறள்	1330

திருக்குறள் செய்யுளகராதி.

குறள்.	பக்கம்.
அகரமுத	49
அகடாரார	463
அகப்பட்டி	521
அகலாதணு	537
அகழ்வாரைத்	116
அகனமர்ந்தீ	92
அகனமர்ந்து	88
அஃகாமை	127
அஃகியகன்ற	126
அங்கணத்	369
அசையிய	533
அச்சமுடையா	289
அச்சமேகீழ்	522
அஞ்சாமையல்	272
அஞ்சாமையீ	220
அஞ்சுமறி	432
அஞ்சுவதஞ்	240
அஞ்சுவதோரு	211
அடக்கமமரரு	104
அடல்வேண்டு	200
அடற்றகை	391
அடுக்கிய	472
அடுக்கிவரி	328
அடுத்தது	363
அணங்கு	526
அணியன்றோ	496
அந்தணரென்	62
அந்தணர்	293
அமரகத்தா	411
அமரகத்து	501
அமிழ்தினு	79
அமைந்தா	261
அரங்கின்றி	229
அரம்பொருத	442
அரம்போலும்	489
அரிதரோ	561
அரிதாற்றி	564
அரியகற்	275
அரியவற்று	247
அரியவென்	290
அருக்கேட	139
அருஞ்செவ்வி	302
அருட்செல்வஞ்	153
அருப்பய	135
அருமறை	425
அருமையுடை	323
அருவினை	265
அருளல்ல	159
அருளில்லா	156
அருளென்னு	386
அருளொடு	385
அருள்கருதி	173
அருள் சேர்ந்த	154
அருள்வெஃகி	126
அலந்தாரை	631
அலரெழ	555
அலர்நாண	558
அல்லவை	93
அல்லலரு	155
அல்லற்பட்	298
அவர்தந்தா	576
அவர்நெஞ்	626
அவாவில்	212
அவாவினை	212
அவாவென்ப	209
அவிசொரி	161
அவையறிந்	366
அவையறியா	367
அவ்விதத்தழுக்கா	123
அவ்விய	123
அழக்கொண்ட	343
அழச்சொல்லி	403
அழல்போலு	597
அழிவதூஉ	255
அழிவந்த	408
அழிவினவை	399
அழிவின்றறை	389
அழுக்கற்றகன்	124
அழுக்கறவா	65
அழுக்காறுடையார்	122
அழுக்காறுடையா	110
அழுக்காறென	123
அழுக்காற்றி	122
அளவல்ல	174
அளவளா	284
அளவறிந்தார்	174
அளவறிந்து	264
அளவின்க	193
அளித்தஞ்ச	562
அறங்கூறு	128
அறஞ்சாரா	509
அறஞ்சொல்லு	130
அறத்தாறிது	66
அறத்தாற்றி	70
அறத்தான்	67
அறத்திற்கே	84
அறத்தினூஉங்	70
அறம்பொரு	274
அறவாழிய	52
அறவினையா	189
அறவினையு	451
அறனழீஇ	129
அறனறிந்தான்	332
அறனறிந்துமூ	246
அறனறிந்துவெ	127
அறனாக்கம்	121
அறனியலா	115
அறனிழுக்	221
அறனீனு	384
அறனென	72
அறனோக்கி	131
அறன்கடை	113
அறன்வரை	116
அறஙிலா	553

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
அறிகொன்	334	ஆகூழாற்	214	இதனையித்	281
அறிதோ	539	ஆக்கங்கரு	256	இமைப்பிற்	548
அறிந்தாற்	280	ஆக்கமதர்	315	இமையாரி	450
அறிவற்றங்	238	ஆக்கமிழந்	315	இம்மைப்	636
அறிவிலார்	423	ஆக்கமுங்	336	இயல்பாகு	200
அறிவிலானெ	423	ஆங்கமை	378	இயல்பினா	71
அறிவினு	186	ஆபயன்கு	300	இயல்புளி	294
அறிவினா	137	ஆயுமறிவி	455	இயற்றலு	221
அறிவின்மை	422	ஆய்ந்தாய்	401	இரக்கவிரத்	511
அறிவுடையார	240	ஆராவியற்	213	இரத்தலி	147
அறிவுடையாரெ	241	ஆவிற்குநீ	518	இரத்தலு	513
அறிவுரு	354	ஆள்வினை	499	இரந்து	516
அறவாய்	543	ஆற்றுருமா	270	இரப்பனிர	518
அறைபறை	522	ஆற்றினளவறிக்	263	இரப்பாரை	514
அற்காவிய	195	ஆற்றினளவறிந்	371	இரப்பான்	515
அற்றதறி	467	ஆற்றினிலை	368	இரவாரிர	505
அற்றமறைக்	482	ஆற்றினொழு	71	இரவுள்ள	519
அற்றமறைத்	424	ஆற்றின்வ	258	இரவென்	518
அற்றவ	211	ஆற்றுபவர்	379	இருணீங்கி	204
அற்றாரழி	146	ஆற்றுவாராற்ற	145	இருகோக்கி	530
அற்றாரை	276	ஆற்றுவாராற்ற	145	இருந்துள்ளி	604
அற்றார்	493	ஆற்றுவா	484	இருந்தோம்பி	87
அற்றாலள	466	இகலானாமி	430	இருபுனலு	377
அற்றேற	329	இகலிற்கெ	429	இருமனப்	456
அனிசப்பூக்	544	இகலின்மிக	429	இழிமைவகை	59
அனிச்சமு	544	இகலெதிர்	428	இருவேறு	216
அன்பகத்	85	இகலென்ப	427	இருள்சேரிரு	51
அன்பறிவா	353	இகலென்னு	428	இலக்கமுட	329
அன்பறிவு	281	இகல்காணா	430	இலங்கிழா	613
அன்பிலனா	431	இகழ்ச்சியிற்	291	இலமென்ற	506
அன்பிலா	83	இகழ்ந்தெ	514	இலமென்று	125
அன்பிற்கு	82	இடமெல்	517	இலர்பலரா	165
அன்பின்வழிய	86	இடனில்	140	இலனென்று	138
அன்பின்விழை	452	இடிக்குந்	249	இலனென்னு	145
அன்பீனு	84	இடிபுரிந்	321	இல்லதெனி	74
அன்புடைமை	353	இடிப்பாரை	249	இல்லாரை	384
அன்புடைமை	487	இடுக்கட்	341	இல்லவளை	450
அன்புநா	483	இடுக்கண்கா	502	இல்லான்	449
அன்புமற	70	இடுக்கண்வ	327	இல்லைதவ	639
அன்புற்றமர்ந்த	84	இடும்பைக்கி	328	இல்வாழ்வா	68
அன்போ	83	இடும்பைக்கே	502	இவறலுமா	242
அன்பொரீர்	460	இடைதெ	366	இழத்தொ	464
அன்றறிவா	65	இணரூழ்	339	இழிவறிந்	468
ஆகாறள	263	இணரெரி	183	இழுக்கலு2	
					235

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
இழுக்காமை	290	இன்னாவெ	180	உவப்பத்	226
இழைத்தது	395	ஈட்டமிவ	492	உழந்துழந்	573
இளித்தக்க	624	ஈதலிசைபட	148	உழவினர்	505
இளவரின்	478	ஈத்துக்கு	146	உழுதுண்டு	504
இளைதாக	439	ஈர்ங்கைவி	523	உழுவாரு	503
இளையரின	360	ஈவார்கணெ	515	உழைப்பி	287
இறந்தமை	447	ஈன்றபொழு	81	உளபோன்	306
இறந்தவெ	287	ஈன்றாண்	457	உளரெனி	373
இறந்தாரி	184	ஈன்றாள்பசி	342	உளரென்	231
இறப்பே	481	உடம்பா	443	உளவரை	261
இறலீனு	128	உடம்பொ	545	உள்ளக்களி	622
இறுதிபய	357	உடுக்கையி	400	உள்ளத்தார்	607
இறைகடிய	302	உடுப்பதூ	523	உள்ளத்தாலு	167
இறைகாக்	294	உடலிற்	642	உள்ளததாற்	177
இற்பிறந்தார்க	508	உடைசெல்	464	உள்ளமிலா	317
இற்பிறந்தார்க	470	உடைத்தம்	261	உள்ளமுடை	314
இனத்தாற்றி	303	உடைமையு	90	உள்ளம்	570
இனம்போ	414	உடையரொ	313	உள்ளற்க	404
இனியவுள	95	உடையார்	226	உள்ளியதெ	291
இனியன்ன	627	உட்கப்படாஅ	457	உள்ளியவெ	183
இனைத்துணைத்	89	உட்பகை	441	உள்ளினுந்	585
இனையரி	400	உணர்வ	368	உள்ளினே	637
இன்கணு	561	உணலினு	595	உள்ளுவ	316
இன்சொலாலீத்	222	உண்டார்க	529	உள்ளுவன்	567
இன்சொலாலீர	91	உண்ணற்க	457	உள்ளுவன்ம	576
இன்சொலினி	94	உண்ணாது	129	உள்ளொற்றி	459
இன்பங்க	568	உண்ணாமைவே	150	உறங்குவ	198
இன்பத்துளின்	330	உண்ணாமையு	159	உறன்முறை	441
இன்பததுளின்	428	உதவிவரை	97	உறாஅதவர்க்க	626
இன்பமிடைய	213	உப்பமைத்	631	உறாஅதவர்போ	532
இன்பமொ	512	உயர்வகலந்	380	உறாதோ	556
இன்பம்விழை	324	உயிருடம்	193	உறாஅர்க்கு	584
இன்பம்விழை	323	உயிர்ப்பவு	439	உறினட்	410
இன்மையிடும்	517	உய்த்தலறி	624	உறினுயிர	395
இன்மையி	298	உரமொரு	318	உறுதோ	538
இன்மையினி	507	உரனசை	613	உறுபசியு	375
இன்மையுளின்	117	உரனென்னுந்	60	உறுப்பமை	388
இன்மையெ	507	உருவுகண்	346	உறுபொருளு	385
இன்மையொ	485	உருளாய	461	உறுப்பொத்	487
இன்றியமை	474	உரைப்பா	148	உறுவது	410
இன்றும்வரு	510	உலகத்தாரு	426	உறைசிறி	352
இன்னாசெய்தா	186	உலகத்தேய	111	உற்றநோய்நீ	247
இன்னாசெய்தா	485	உலகந்தழீஇ	239	உற்றநோய்நோய்	162
இன்னாதிரக்	145	உலைவிட	388	உற்றவன்	469
இன்னாதின	563	உவக்கா	577	உற்றானள	469
இன்னாமை	330	உவந்துறை	549	ஊக்கமு	267

குறள்.	பக்கம்.
ஊடலிற்றோற்ற	565
ஊடலிற்றோன்	640
ஊடலினு	633
ஊடலுணங்	634
ஊடலுணர்தல்	539
ஊடற்கட்	623
ஊடிப்பெ	642
ஊடியவ	631
ஊடியிரு	635
ஊடுகமன்	643
ஊடுதல்	643
ஊணலு	642
ஊணுடை	495
ஊதிய	404
ஊரவர்	557
ஊருணி	141
ஊழிபெ	486
ஊழிற்பெரு	218
ஊழையு	326
ஊறொரா	344
ஊனைக்	496
எச்சமென்	492
எட்பகவன்	443
எண்சேர்ந்த	452
எண்பதத்தா	295
எண்பதத்தா	487
எண்பொரு	239
எண்ணித்து	258
எண்ணிய	346
எண்ணியா	270
எண்ணென்ப	225
எதிரதாக்	241
எந்நன்றி	99
எப்பொருளு	238
எப்பொருளெ	205
எப்பொருளு	359
எய்தற்கரி	268
எரியாற்	446
எலாப்	381
எல்லார்க்குநன்	106
எல்லார்க்குமெ	310
எல்லாவிள	179
எல்லைக்க	407
எவ்வது	240
எழுதுங்கா	623
எழுபிறப்பும்	78

குறள்.	பக்கம்.
எழுமையெழு	98
எளிதென	114
எள்ளாத	254
எள்ளாமை	171
எள்ளினிளி	629
எற்றிற்கு	524
என்றென்	341
எனைத்தானுந்	235
எனைத்தானுமெ	187
எனைத்திட்	347
எனைத்துங்	413
எனைத்துணைய	114
எனைத்தநி	587
எனைத்தொ	585
எனைப்பகை	138
எனைமாட்சி	383
எனைவகை	280
என்பிலதனை	85
என்றுமொ	340
என்னைமுன்	392
ஏதம்பெரு	493
ஏதிலார்குற்றம்	132
ஏதிலார்போ	534
ஏதிலாரார்த்	420
ஏந்தியகொள்	447
ஏமுற்றவ	430
ஏரினுநன்	506
ஏரினுழாஅ	55
ஏவவுஞ்செ	425
ஐந்தவித்தா	60
ஐயத்தினீ	204
ஐயப்படா	362
ஐயுணர்வெ	205
ஒட்டார்	477
ஒண்ணுதற்	529
ஒண்பொரு	387
ஒத்ததள்	140
ஒப்புரவினால்	143
ஒறுத்தாற்றும்	308
ஒருதலையா	582
ஒருநாளெ	616
ஒருபொழு	197
ஒருமைக்கட்	228
ஒருமைச்	420
ஒருமைமக	480
ஒருமையுளா	106

குறள்.	பக்கம்.
ஒலித்தக்கா	389
ஒல்லுங்கரு	412
ஒல்லும்வகை	64
ஒல்லும்வா	349
ஒல்வதறிவ	201
ஒழுக்கத்தினெய்	110
ஒழுக்கத்தினொல்	110
ஒழுக்கத்து	58
ஒழுக்கமுடைமை	108
ஒழுக்கமுடைய	110
ஒழுக்கமும்	471
ஒழுக்கவிழுப்ப	108
ஒழுக்காறாக்	120
ஒளியார்முன்	367
ஒளியொரு	478
ஒறுத்தாரை	118
ஒறுத்தார்க்	118
ஒறுத்தாற்றும்	291
ஒற்றினா	310
ஒற்றுமு	309
ஒற்றொற்றி	312
ஒற்றொற்று	315
ஒன்றாகநல்	190
ஒன்றாமை	442
ஒன்றாவுல	149
ஒன்றானுந்	107
ஒன்றெய்தி	461
ஒன்னார்த்தெ	163
ஓஒதல்வே	340
ஓஒவினிதே	573
ஓதியுணர்ந்	419
ஓம்பிணமை	562
ஓர்த்துள்ள	206
ஓர்த்துகண்	292
கடலன்ன	552
கடலோடா	271
கடனறிந்	355
கடனென்ப	483
கடாக்களி	528
கடாஅவுரு	311
கடிதோச்சி	301
கடிந்தகடி	342
கடுஞ்சொல்	303
கடுமொழி	303
கடைக்கொட்	344
கணைகொடி	170

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
கண்களவு	531	களவினாலா	172	கானமுய	393
கண்டது	557	களவின்கட்	172	குடம்பை	197
கண்டாங்க	570	களவென்	174	குடிசெய்வ	500
கண்டாருயி	527	களித்தறியே	459	குடிசெய்வார்	501
கண்டுகேட்	535	களித்தானை	460	குடிதழீஇ	293
கண்ணிறை	618	களித்தொ	556	குடிபுறங்	207
கண்ணிற்கணி	387	கள்வார்க்கு	175	குடிப்பிறந்தார்	473
கண்ணிற்று	625	கள்ளுண்ணா	460	குடிப்பிறந்துகு	275
கண்ணின்ப	602	கறுத்தின்	485	குடிப்பிறந்துத	402
கண்ணின்று	129	கற்கக்கசடற	224	குடிமடிந்து	320
கண்ணுங்	604	கற்றதனா	50	குடியாண்	322
கண்ணுடை	225	கற்றறிந்தார்	368	குடியென்னு	318
கண்ணுள்ளார்	548	கற்றாருட்	370	குணநலஞ்	483
கண்ணுள்ளிற்	547	கற்றார்முற்	371	குணநாடிக்	275
கண்ணொடுகண்	534	கற்றிலனா	235	குணமென்	62
கண்ணோட்டத்	288	கற்றீண்டு	206	குணனிலனா	434
கண்ணோட்ட	305	கற்றுக்கண்	355	குணனும்	402
கண்ணோட்டமி	307	கனவினா	590	குலஞ்சுடுங்	498
கதங்காத்து	108	கனவினு	413	குழலினி	80
கதுமெனத்	571	காக்கபொரு	105	குறிக்கொ	532
கயலுண்கண்	589	காக்கைகர	285	குறித்தது	363
கரத்தலுமா	566	காட்சிக்கெ	222	குறிப்பறி	359
கரப்பவர்க்	519	காணாச்சினத்	433	குறிப்பிற்	362
கரப்பிடும்பை	543	காணாதாற்	425	குறிப்பிற்கு	363
கரப்பிலாநெ	512	காணிற்கு	542	குற்றமில	500
கரப்பிலார்	513	காணுங்காற்	524	குற்றமே	243
கரப்பினும்	617	காண்கமன்	614	குன்றன்னார்	447
கரவாதுவந்	516	காதலகாத	246	குன்றினனை	476
கருமஞ்சி	308	காதலர்தூ	589	குன்றேறி	336
கருமஞ்செ	499	காதலவரில	593	கூடியகாம	614
கருமணியிற்	546	காதலவரில்	603	கூத்தாட்	194
கருமத்தானு	497	காதன்மை	277	கூழுங்குடி	297
கருவியுங்	331	காமக்கடன்	567	கூறாமை	362
கலங்காது	347	காமக்கடும்புன	551	கூற்றங்குதி	165
கலந்துணர்	606	காமக்கடும்பு	568	கூற்றத்தை	445
கல்லாதமெ	424	காமக்கணிச்	608	கூற்றமோ	527
கல்லாதவரிற்	373	காமமுநா	568	கூற்றுட	389
கல்லாதவரு	230	காமமுழக்	500	கெடல்வே	445
கல்லாதானொ	230	காமமென	608	கெடாஅ	408
கல்லாதான்	230	காமம்விடு	606	கெடுங்கா	404
கல்லார்ப்பி	304	காமம்வெகு	266	கெடுப்பதூவு	63
கல்லாவொரு	234	காலங்கரு	255	கெடுவல்யா	102
கல்லான்வெ	434	காலத்தினாற்	96	கெடுவாக	102
கவருங்கழ	426	காலாழ்களரி	273	கெட்டார்க்கு	627
கவ்வையாற்	556	காலைக்குச்	505	கேடறியா	376
கழாஅக்கா	422	காலையரும்	596	கேடில்	228

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்	பக்கம்
கேடும்பெரு	101	சிறுமைபல	462	செவிச்சொ	35
கேட்டார்ப்பி	336	சிறுமையுஞ்	391	செவியிற்	23
கேட்டினு	403	சிறுமையுணீ	94	செவியுண	23
கேட்பினு	236	சிறைகாக்	75	செறூஅச்சி	53
கேளிழுக்	408	சிறைநல	273	செறிதொடி	61
கைம்மாறு	140	சிற்றின	251	செறிவறிந்து	10
கையறியா	458	சிற்றின்பம்	125	செறுநரை	26
கைவேல்	393	சினத்தைப்	183	செறுவார்க்	434
கொக்கொக்	268	சினமென்	182	செற்றவர்பி	61
கொடியார்	569	சீரிடங்	414	செற்றாரெ	60
கொடியார்	600	சீரினுஞ்	475	செற்றார்பின்	61
கொடுத்தலு	285	சீருடைச்	494	சென்ற	23
கொடுத்துங்	433	சீர்மை	134	சொலல்வல்ல	33
கொடுப்பதழு	122	சுடச்சுட	164	சொல்லப்ப	52
கொடுப்பதூ	492	சுவையொளி	61	சொல்லாமை	560
கொடும்பு	528	சுழலுமிசை	395	சொல்லுகசொல்	337
கொடையளி	224	சுழன்று	503	சொல்லுக	135
கொலைமே	296	சுற்றத்தா	284	சொல்லுதல்	345
கொலையிற்	295	சூழாமாற்று	500	சொல்வண	416
கொலைவினை	193	சூழ்ச்சிமு	348	சொற்கோட்ட	103
கொல்லாக	484	சூழ்வார்	248	ஞாலங்கரு	266
கொல்லாமை	191	செப்பமுடை	100	தகுதியென	100
கொல்லான்	161	செப்பின	442	தக்காங்கு	301
கொளப்பட்	361	செயற்கரிய	60	தக்காரி	248
கொளற்கரி	380	செயற்கரியயா	337	தக்கார்	101
கொன்றன்ன	99	செயற்கை	333	தஞ்சந்தமர	639
கோட்டுப்	635	செயற்பாலசெ	244	தணந்தமை	599
கோளில்	53	செயற்பாலதோ	67	தண்ணந்து	620
சமன்செய்து	103	செயிரிற்றலை	160	தந்தைமக	80
சலத்தாற்	343	செய்கபொ	387	தந்நலம்	454
சலம்பற்றி	472	செய்தக்க	258	தமராகித்	286
சாதலினின்	147	செய்தேமஞ்	411	தம்பொரு	78
சாயலுநா	576	செய்யாமற்செற்	185	தம்மிலிருக்	538
சார்புணர்ந்	208	செய்யாமற்செய்	96	தம்மிற்பெ	248
சால்பிற்குக்	451	செய்வானை	281	தம்மிற்றம்	89
சான்றவர்	486	செய்வினை	351	தலைப்பட்டா	202
சிதைவிடத்	316	செருக்கஞ்	242	தலையினிழி	476
சிறப்பறிய	313	செருவந்த	304	தவஞ்செய்	164
சிறப்பீனுஞ்	63	செல்லாமை	519	தவமறைந்	167
சிறப்பீனுஞ்	184	செல்லாவி	180	தவமுந்தவ	162
சிறப்பே	448	செல்லான்	506	தவறிலராயி	641
சிறப்பொடு	57	செல்விடத்	180	தன்னாவி	374
சிறியாருண்	480	செல்வத்துட்	233	தற்காத்து	75
சிறுகாப்பி	380	செல்விருந்	89	தனக்குவமை	52
சிறுபடை	272	செவிகை	223	தனியேயி	628
சிறுமைநமக்	598	செவிக்குண	234	தன்குற்ற	244

குறள்.	பக்கம்.
தன்றுணை	437
தன்னுயிர்க்கி	187
தன்னுயிர்தா	164
தன்னுயிர்நீ	192
தன்னூன்	157
தன்னெஞ்ச	176
தன்னெஞ்சத்	586
தன்னைத்தான்க	182
தன்னைத்தான்	139
தன்னையுணர்த்	638
தாயின்புறு	228
தாம்வீழ்வார்தம்	580
தாம்வீழ்வார்	536
தாம்வேண்டி	559
தார்தாங்கிச்	390
தாளாண்மையி	324
தாளாண்மை	323
தாளாற்றி	140
தானந்தவ	57
திறனல்ல	119
திறனறிந்	337
தினற்பொரு	160
தினைத்துணை	97
தினைத்துணையா	343
தினைத்துணையு	622
தீப்பால	138
தீயவைசெய்	138
தீயவைதீய	136
தீயளவன்	468
தீயினாற்	107
தீவினையார	136
துஞ்சினார்	459
துஞ்சுங்	592
துணைநல	340
துப்பார்க்கு	54
துப்பினெ	567
துப்புரவில்	511
தும்முச்	638
துளியின்	299
துறந்தாரிற்	119
துறந்தார்க்குத்	163
துறந்தார்க்குக்	68
துறந்தார்ப	311
துறந்தார்பெரு	59
துறப்பார்	217
துறைவன்	563
துனியும்	632
துன்பத்தி	629
துன்பமு	347
துன்புறூஉந்	93
துன்னாத்	607
துன்னியார்	131
தூங்காமை	220
தூங்குக	348
தூஉய்மை	211
தூய்மை	356
தெண்ணீரடு	517
தெய்வத்தா	326
தெய்வந்தொ	75
தெரிதலுந்	332
தெரிந்தவி	256
தெரிந்துண	571
தெருளா	156
தெளிவில	257
தென்புல	69
தேரான்பிற	277
தேரான்றெ	278
தேவரனை	21
தேறற்க	278
தேறினுந்	437
தொகச்சொல்	354
தொடங்கற்	269
தொடலைக்	551
தொடிநோ	670
தொடிப்பு	505
தொடியொடு	600
தொடிற்	564
தொட்டனை	227
தொல்வரவு	508
தொழுதகை	416
தோன்றிற்	150
நகல்வல்ல	490
நகுதற்	398
நகையீகை	471
நகையு	181
நகையுள்ளு	488
நகைவகை	412
நசைஇயார்	583
நச்சப்படா	494
நடுவின்றி	124
நட்டார்குறை	451
நட்டார்க்கு	351
நட்டார்போ	416
நட்பிற்குவீ	400
நட்பிற்குறு	405
நண்பாற்	489
நத்தம்போற்	149
நயன்சாரா	133
நயந்தவர்	599
நயந்தவர்க்கு	575
நாணியல்சொல்	134
நயனிலனென்	133
நயனீன்று	94
நயனுடையா	143
நயனொடு	488
நலக்குரியார்	115
நலத்தகை	632
நலத்தின்க	473
நலம்வேண்டி	479
நல்குரவென்	504
நல்லவை	216
நல்லாண்மை	501
நல்லார்கட்	232
நல்லாறென	191
நல்லாறெணி	144
நல்லாற்று	153
நல்லினத்தி	255
நவிறொறு	398
நற்பொருண	509
நனவினாற்	591
நனவினானந்	593
நனவினானல்கா	590
நனவினானல்கா	592
நனவினானல்கா	592
நனவென	591
நன்மையுந்	279
நன்றறி	521
நன்றாகு	192
நன்றாங்கா	218
நன்றாற்ற	259
நன்றிக்கு	111
நன்றிமறப்பது	98
நன்றென்ற	367
நன்றேதரி	100
நன்னீரை	540
நாங்காதல்	582
நாச்செற்று	196
நாடாது	401

குறள்.	பக்கம்.
நாடென்ப	313
நாடொறுநாடி	297
நாடோறுநாடு	282
நாணகத்தி	498
நாணாமை	419
நாணாலு	497
நாணுமறந்	628
நாணென்னு	458
நாணென	610
நாணொடு	551
நாண்வேலி	497
நாநலமென்	335
நாளென	195
நிணந்தீயி	612
நிலத்தியல்	251
நிலத்திற்	473
நிலவரை	149
நிலைமக்கள்	392
நிலையஞ்சி	191
நிலையிற்றிரி	105
நில்லாதவற்	194
நிழனீருமி	440
நிறைநீர	397
நிறைநெஞ்ச	455
நிறைமொழி	62
நிறையரியர்	553
நிறையுடைமை	117
நிறையுடையே	609
நினைத்திருக்	639
நினைந்தொ	603
நினைப்பவர்	585
நீங்கான்வெ	432
நீங்கிற்றெ	536
நீரின்றமையா	64
நீருநிழல	634
நுணங்கிய	237
நுண்ணியநூ	215
நுண்ணியமெ	365
நுண்மாணு	231
நுனிக்கொ	262
நூலாருணூ	354
நெஞ்சத்தார்	548
நெஞ்சிற்று	165
நெடுங்கடலுந்	56
நெடுநீர்ம	320
நெடும்புன	271
நெய்யாலெ	558
நெருநலுள	196
நெருநற்று	620
நெருப்பினுட்	510
நோக்கினாணோ	531
நோக்கினா	526
நோதலெவ	633
நோயெல்	188
நோய்நாடி	468
நோவற்க	438
நோனாவுட	550
பகச்சொல்லி	131
பகல்கருதிப்	427
பகல்வெல்	265
பகுத்துண்	190
பசனில	133
பகைநட்பா	437
பகைநட்பாங்	417
பகைபாவ	114
பகைமையுங்	365
பகையகத்துப்	372
பகையகத்துச்	371
பகையென்	435
பசக்கமற்	579
பசந்தாளிவ	578
பசப்பெனப்	578
படலாற்றா	572
படியுடை	320
படுபயன்	125
படைகுடி	210
படைகொண்	158
பணியுமாமெ	481
பணிவுடைய	93
பணைநீங்கிப்	600
பண்டறி	527
பண்ணென்	306
பண்பிலான்	490
பண்புடை	489
பதிமருண்டு	597
பயனிலபல்	131
பயனில்சொற்	134
பயன்மரமு	142
பயன்றூக்கார்	96
பயன்றூக்கி	453
பரிந்தவர்நல்	606
பரிந்தோம்பிக்	109
பரிந்தோம்பிப்	90
பரியதுகூர்ங்	317
பரியினுமா	216
பருகுவார்	410
பருவத்தோ	265
பருவரலும்	583
பலகுடைநீ	504
பலசொல்ல	339
பலநல்லகற்	414
பல்குழுவும்	376
பல்லவைகற்	373
பல்லார்பகை	250
பல்லார்முனி	132
பழகியசெல்	463
பழகியநட்	406
பழிமலைந்	342
பழியஞ்சி	69
பழுதெண்	334
பழைமை	405
பழையமெ	361
பற்றற்றகண்ணு	283
பற்றற்றகண்	202
பற்றற்றே	168
பற்றிவிடா	202
பற்றுகபற்	203
பற்றுள்ள	245
பனியரும்பி	594
பன்மாயக்க	611
பாடுபெறு	601
பார்த்தூண்	146
பாலொடு	545
பிணிக்குமரு	535
பிணியின்மை	377
பிணியேர்ம	529
பிரித்தலும்	332
பிரிவுரைக்கு	562
பிழைத்து	236
பிறப்பென்	207
பிறப்பொக்	479
பிறர்க்கின்	188
பிறர்நாணத்	498
பிறர்பழியுந்	496
பிறவிப்பெருங்	53
பிறன்பழி	130
பிறன்பொ	112
பிறன்மனை	115

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
				மதியுமடந்	543
பீலிபெய்சா	202	பேதைமையு	418	மயிர்நீப்பின்	477
புகழின்றாற்	476	பேதைமையே	418	மருந்தாகித்	142
புகழ்ந்தவை	290	பேதைமையொ	407	மருந்தென	466
புகழ்படவா	158	பேராண்மை	393	மருந்தோம	477
புகழ்புரிந்தி	76	பொச்சாப்பு	288	மருவுகமாசற்	405
புக்கிலமை	198	பொச்சாப்பா	288	மலரன்ன	554
புணர்ச்சிபழ	398	பொதுநலத்	454	மலரன்னகண்	544
புத்தேளுல	141	பொதுநோ	286	மலரினுமெ	625
புரந்தார்க்கண்	366	பொய்படு	420	மலர்காணின்	541
புலத்தலிற்	640	பொய்ம்மையு	176	மலர்மிசை	50
புலப்பலென	611	பொய்யாமைபெ	403	மழித்தநீ	170
புலப்பேன்	615	பொய்யாமை	177	மறத்தல்வெ	181
புல்லவையு	369	பொருமர்ந்து	135	மறந்துப்பிறன்	137
புல்லாதிரா	630	பொருட்பெ	143	மறப்பினு	109
புல்லிக்கிடந்	573	பொருட்பொ	454	மறப்பினெ	587
புல்லிவிடா	641	பொருணீங்	155	மறமானமா	390
புறங்குன்றி	169	பொருண்மா	598	மறவர்கமா	98
புறங்கூறிப்	129	பொருள்கரு	350	மறைந்தவை	312
புறத்துறு	86	பொருள்கெ	403	மறைபெற	574
புறந்தூய்	178	பொருளல்ல	583	மறைபேன்ம	609
புன்கண்ணை	594	பொருளல்லற்	204	மறைப்பேன்	565
பெண்ணிய	635	பொருளற்றார்	156	மற்றியா	587
பெண்ணிற்	74	பொருளாட்சி	158	மற்றுந்தொ	201
பெண்ணினு	621	பொருளானு	490	மனத்தினமை	415
பெண்ணேவல	450	பொருளென்	384	மனத்துக்கண்	64
பெயக்கண்டு	309	பொள்ளென	267	மனத்து	169
பெயலாற்	572	பொறியின்	325	மனத்தொடு	177
பெரிதாற்றி	573	பொறிவாயி	51	மனத்தானு	225
பெரிதினிது	421	பொறுத்தலிறப்	117	மனத்துளது	252
பெரியாரை	445	பொறை	375	மனத்தூய்மை	253
பெருக்கத்து	475	போற்றின	358	மனந்தூயா	253
பெருங்கொ	266	மகன்றந்தை	81	மனநலமன்	253
பெருமை	276	மக்கண்மெய்	79	மனநலநன்கு	254
பெருமையெ	482	மக்களே	520	மனநலத்தி	254
பெருமையு	480	மங்கலமென்ப	77	மனமாணு	441
பெரும்பொ	374	மடலூர்தல்	552	மனைத்தக்க	73
பெருஅமை	628	மடிமடிக்	319	மனைமாட்சி	73
பெறினென்	616	மடிமைகுடி	321	மனையாளை	449
பெறுகாற்றி	619	மடியிலாம	322	மனைவிழை	448
பெறுமவற்றுள்	77	மடியுளாண்	325	மன்னர்க்கு	289
பெற்றாற்	76	மடியைமடி	319	மன்னர்வி	384
பேணாதுபெட்	573	மடுத்தவா	328	மன்னுயிரொ	154
பேணாதுபெட்	622	மணிநீருமண்	379	மன்னுயி	569
பேணாதுபெண்	449	மணியிற்றிக	618	மாதர்முகம்	543
பேதைபெ	412	மண்ணோடி	307	மாலைநோய்	596
பேதைப்படு	215	மதிநட்பு	331	மாலையோ	594

குறள்.	பக்கம்.
மாறுபாடி	467
மிகச்செய்	417
மிகன்மேவன்	429
மிகினிங்கு	455
மிகுதியான்	119
முகத்தான	92
முகத்தினினி	416
முகத்தின்மு	364
முகநகநட்ப	399
முகநோக்கி	3·4
முகைமொக்	618
முடிவும்	350
முதலிலார்க்	250
முயக்கிடை	602
முயங்கிய	601
முயற்சிதிரு	325
முரண்சேர்க்	299
முறிமேனி	541
முறைகோடி	299
முறைசெய்	223
முறைபட	334
முற்றாற்றி	882
முற்றியுமு	383
முனைமுகத்	382
முன்னுறக்	289
மேலிருந்து	479
மேற்பிறக்	232
மையலொரு	421
மோப்பக்குழை	93
யாகாவாரா	106
யாங்கண்ணி	554
யாண்டுச்செ	445
யாதனின்யா	199
யாதானுநா	227
யாமுமுனே	586
யாமெய்யா	174
யாரினுங்கா	636
யானெனதெ	201
யானோக்கு	532
வகுத்தான்வ	217
வகைமாண்ட	446
வகையறச்சூ	257
வகையறிந்த	438
வகையறிந்து	.379
வசையிலா	151
வசையென்ப	151
வசையொழி	152
வஞ்சமனத்	166
வருகமற்	615
வருமுன்னர்	243
வருவிருந்து	88
வரைவிலாமா	456
வலியார்க்கு	431
வலியார்முந்	157
வலியினிலை	167
வழங்குவ	472
வழிநோக்	433
வழுத்தினாடு	637
வறியார்க்	144
வன்கண்குடி	331
வாணிகஞ்செய்	104
வாய்மையெ	176
வாராக்காற்	574
வாரிபெருக்	279
வாழ்தலுயிர்	546
வாழ்வார்க்கு	580
வாளற்று	613
வாளொடெ	372
வாள்போல்	440
வானின்றுலகம்	54
வானுயர்	166
வானோக்கி	292
விசும்பிற்றுளி	56
விடாஅது	588
விடுமாற்ற	356
விண்ணின்று	55
வித்துமிடல்	88
வியவற்க	245
விருந்துபுறத்	87
விருப்புறாச்	284
விரைந்து	338
விலங்கொடு	233
வில்லேருழ	436
விழித்தகண்	394
விழுப்புண்ப	894
விழுப்பேற்றி	121
விழைதகை	407
விழையார்	409
விளக்கற்ற	577
விளிந்தாரின்	113
விளியுமெனின்	588
வினைகலந்	516
வினைக்கணவு	323
வினைக்கண்வி	282
வினைக்குரி	282
வினைசெய்	311
வினைத்திட்	344
வினைபகை	349
வினையான்	351
வினைவலி	260
வீழப்படுவார்	581
வீழுநர்வீ	581
வீழுமிருவர்க்	538
வீழ்நாள்	66
வீழ்வாரினின்	583
வீறெய்தி	345
வெண்மை	424
வெருவந்த	302
வெள்ளத்	316
வெள்ளத்தனை	327
வேட்ட	537
வேட்பத்தா	337
வேட்பன	360
வேண்டற்கவெஃ	461
வேண்டற்கவெ	126
வேண்டாமை	210
வேண்டிய	163
வேண்டினுண்	199
வேண்டுங்	210
வேண்டுதல்	50
வேலன்று	294
வேலொடு	297
வைத்தான்	491
வையத்துள்	72

திருக்குறள் செய்யுளகராதி முற்றிற்று.

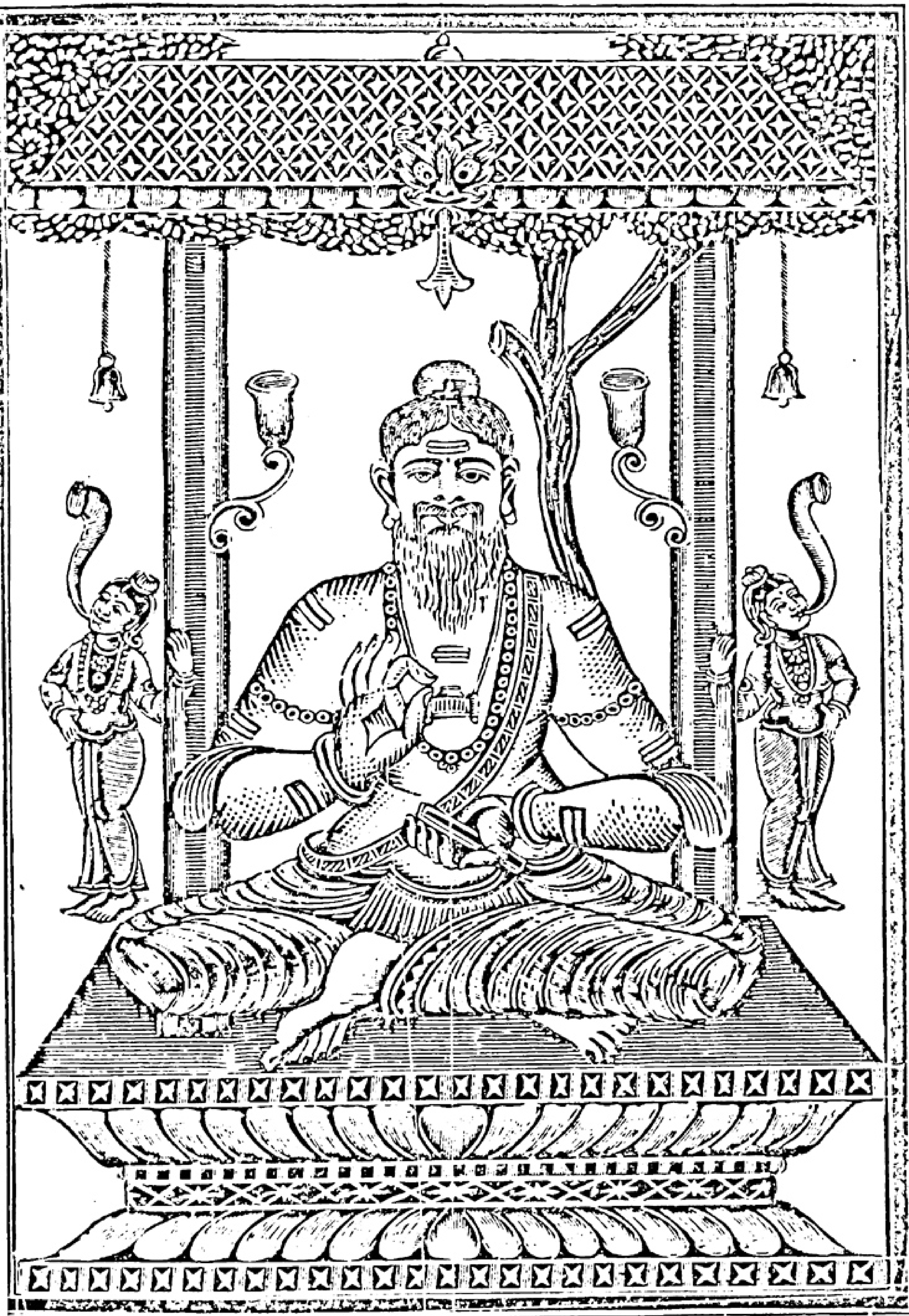

கடவுள் துணை.

திருவள்ளுவர் சரித்திரம்.

உலகத்துள் மகாசிறப்புப் பொருந்திய கைலாசகிரியிலே அரசிருக்கை மண்டபத்தில் பிரமாதி முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்கள், நாற்பத்தெண்ணுயிர முனிவர்கள், கின்னரர், கிம்புருடர், கருடர், காந்தர்வர், சித்தர், வித்தியா தரர் முதலானவர்கள் வணங்கிச் சூழும்படி பார்வதி சமேதராய்ப் பரமசிவன் திருவோலக்கமாக எழுந்தருளியிருந்தார். அப்போது தேவியானவள் எழுந்து வணங்கி நின்று ஸ்வாமி திரிலோகத்திலே இல்லறம் வழுவாது நடந்து கதியடைந்தவருண்டோ என்று வினவ, ஸ்வாமி திருவுளம் பற்றுகிறார். உமையவளே! தெய்வலோகத்தில் வசிஷ்டர், அகஸ்தியர், அயன், புயங்கன், சம்பு, என்றைவருளர். பூலோகத்தில் திருவள்ளுவரென் றொருவருளர். இவர்கள் தென் புலத்தார் கடன், தேவர் கடன், விருந்தோம்பல், சுற்றந்தழுவல், கபிலை பூசைசெய்தல் முதலிய இல்லறத்தில் கற்பின் வழுவாத நற்குண நற்செய்கையுள்ள மனைவியரோடிருந்து இல்லறக்கடன் நடத்திக் கதியடைந்தாரென்று திருவாய்மலர்ந்தருளப், பூலோகத்திலே திருவள்ளுவர் என்பவர் யாரென்றுகேட்க, பூர்வத்திலே ஒருபிரளயம் வந்தது, அது வருமென்று பிரமா முன்னமேதெரிந்து அதிலே யிறவாது பிழைக்கும்படி வேற்று வடிவமாய் ஒரு சுரைக் கூட்டைத் தனக்கிடமாகக்கொண்டு அதிற்புகுந்து அவ்வெள்ளத்தின்மேல் மிதந்துவந்தார். அதுகண்டு நாம் அறியாதவர்போல் இதற்குளிருப்பவன் யாரென்று கேட்டோம். தான் வருங்காலமறிந்து செய்தற்கேற்ப வள்ளுவரென்றார். இப்பிரளயத்தில் நீர் எப்படிப் பிழைத்திருந்தீரெனக்கேட்க, ஸ்வாமியென்று தெரிந்து மிகுந்த பேரானந்தத்தையடைந்து பரமசிவனே! உமது திருவருளினால் பிழைத்திருந்தேன். ஆயினும், இந்தப் பிரளயத்தை நீக்கியருள வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ள, நாம் அந்த அதிகாரம் உமக்கே கொடுத்தோமென்று அவராலே முன்புபோல் உலகத்தைச் செய்வித்தோம். அத்தன்மையுடைய அவர் பூமியிலே பிறந்த காரணமுஞ் சொல்லுகிறோம்.

ஆதிகாலத்தில் பூமியிலே பாண்டிநாட்டில் மதுரைமாநகரத்திலிருந்த சங்கப்புலவர்கள் நம்மை அவமதிப்புச் செய்ததின் பொருட்டு அவர்கள் கர்வ பங்கமாகும்படி பிரமஸ்வரூபராகிய திருவள்ளுவரையும், மகாவிஷ்ணுவையும் சரஸ்வதியையும் பூமியில் அவதரிக்கும்படி அனுப்பினோம். அவருள் மகாவிஷ்ணு இடைக்காடராய்ப் பிறந்தார். சரஸ்வதியும், திருவள்ளுவரும், வந்த மரபும் கேட்பாயாக.

ஆதியிலே பிரமபுத்திரர்களாகிய காசிபர் முதலிய நவ பிர்ம்மாக்க
காசிபர் ஊர்வசியைச் சேர்ந்து வசிஷ்டரைப் பெற்றார். அவர் அருந்
யைச்சேர்ந்து சத்தியரைப்பெற்றார். அவர் புங்கனூர்ப் புலைச்சியைச்
ந்து பராசரரைப்பெற்றார். அவர் மச்சகந்தியைச் சேர்ந்து வியாசனை
பெற்றார். இவர்கள் நால்வரும் வேதங்களுக் குரியவரானார்கள்.

பின்பு பிரமாவானவர் இன்னும் சில புத்திரரால் வடமொழியை
தென்மொழியையும் விளங்கச்செய்யவேண்டுமென்றெண்ணிவேதவிதிப்ப
ஒரு யாகஞ்செய்ய, அதன்கண் வைத்திருந்த கும்பத்திலிருந்து கலைமகள் அ
தரித்தனள். அவளைப் பிரமன் விவாகஞ் செய்துகொண்டான். பின்
அகஸ்தியர் குறியவடிவோடு அக்கும்பத் துதித்தனர். அவர் சமுத்திர
னிகையை மணந்து பெருஞ்சாகரன் என்பவரைப் பெற்றார். அவர்திரு
னூர்புலைச்சியைச் சேர்ந்து பகவன் என்பவரைப் பெற்று அவர்க்குச் ச
சாஸ்திரங்களையுங் கற்பித்தார், அங்காளில் பிரம வம்சத்தில் தவமுனியெ
பவர் அருண்மங்கை என்னும் பிராமணமாதைச்சேர்ந்து ஒருபுத்திரியை
பெற்றுவைத்து விராலிமலையில் தவஞ்செய்யச் சென்றனர். அக்குழ
தையை உறையூர்ப் பெரும் பறையன் கண்டெடுத்துச் சிலகாலம் வளர்த்
வருகையில் மேல் நடக்கப்போகிற காரணத்தினால் இந்தப்பெண்தவிர மற்
வர்கள் யாவரும் இறக்கும்படி அந்தச் சேரியில் யாது காரணமோ மண்மா
பெய்தது. பின்பு அந்தப்பெண் அதற்கடுத்த மேலூர் அகரத்திலே நீ
யையன் வீட்டில் வளர்ந்திருந்தனள்.

அப்போது பகவனென்பவர் சகலசாஸ்திர பண்டிதராய்க் கண்டவர் ய
வரும் மரியாதை பண்ணும்படி பிராமண கிருத்தியத்தில் வழுவாதவராயிரு
கையில், யாத்திரைபண்ணும்படி இச்சைகொண்டு காசிக்குப்போகும்போத
இவ்வகரத்துக்கடுத்த ஒரு சத்திரத்திலிறங்கி நித்தியகருமங்களை முடித்துக்
கொண்டு சமையல் செய்திருந்தார். அவ்விடத்தில் அந்தப்பெண்வர அ
ளைக் கண்டு நீயார் புலைச்சியோ, வலைச்சியோ, இங்கேவந்தாயென்று அதட்டி
மிகுந்த கோபங்கொண்டு சட்டுவத்தால் அவளது தலையிலே உதிரஞ்சோர
அடித்தோட்டினார். அவள் அழுதுகொண்டு தன்னிடத்துக்குப் போய்
விட்டாள்.

மறுபடியும் பகவனென்பவர் ஸ்நானஞ்செய்து போசனம் பண்ணி அதி
சீக்கிரத்தில் வழிக்கொண்டு சிலநாளிற் காசிக்குப்போய்க் கங்கா ஸ்நானஞ்
செய்து பிரயாகையிலிருந்து தீர்த்தக்காவடி கட்டிக்கொண்டு வரும்போது
அந்தச் சத்திரத்தில் வந்திறங்கினார். மேற்சொல்லிய பெண்ணானவள்
அப்போது மகாலட்சுமியைப் போலும் அழகும் எவ்வன பருவமும்
உடையவளாய் அங்கே வந்தாள்; பகவன் என்பவர் இவளுடைய சௌ
ந்தரிய முதலிய குணங்களைப் பார்த்து மோகங் கொண்டார். அச்சத்தி
ரத்துக்கு அதிபராகிய நீதிஐயர் என்பவர் அக்குறிப்பினைக்கண்டு என்
பெண்ணை விவாகம் பண்ணிக்கொண்டு இங்கேயிருமென்றுசொல்ல, அதற்
கவர் நான் கொண்டுவந்த காவடியை இராமேச்சுவரத்தில் செலுத்தி வந்து

அப்படியே செய்கிறேன் என்று அவரிடத்திலேசெலவு பெற்றுக்கொண்டு போய் இராமலிங்கத்துக்கு அபிஷேகம்பண்ணித் திரும்பிவந்தார். அப்போது நீதிஐயர் விவாக எத்தனம் பண்ணிப் பந்துக்களோடிருந்து விசேஷமாய் நாலு நாளைய சடங்குகளுஞ் செய்து, ஐந்தா நாள் மங்கள ஸ்நானஞ் செய்விக்கும்போது பகவன் என்பவர் அந்தப் பெண்ணினுடைய தலையில் எண்ணெயைப் பெய்யும்படி மயிரை வகிர்ந்தார். அப்போது தான் முன்பு சட்டுவத்தாலடித்த வடுவைக்கண்டு அனுமானித்து இந்தப் பெண்ணினது வரலாற்றையும் விசாரித்து விசனங்கொண்டு நீ ஆதியள் அல்லவா என்றுசொல்லி விட்டு ஓடினர். அதுவே அவளுக்கு ஆதி என்று காரணப்பெயராயிற்று.

அப்படியோடிய பகவனென்பவர் பொழுது போகையால் எதிரேகண்டபாணர்சேரியிலிருந்த ஒரு மண்டபத்திலே தங்கினர். ஆதி என்பவளும் அவர் பின்னேதொடர்ந்து அவரைக்கண்டு தெய்வச்செயலால் உமக்குமெனக்கும் இந்தக்காரியம் நடந்திருக்க, நீர் என்னைவிட்டுப்போகுதல் உமக்குத் தகுமோ அல்லது தருமமோ என்றும் உம்மை நீங்கினல் உயிர்வாழேனென்றும் மிகவும் இரக்கத்துடன்சொல்லப், பிராரத்துவத்தால் இவர் புத்தியிலும் அது சரியென்று பட்டுப் பெண்ணே, என்னிடத்தில் உனக்கு அன்பிருக்குமானல் யான் சொன்னபடி கேட்கவேண்டும், அஃதென்னெனில், உனக்குப் பிள்ளைகள் எங்கே பிறக்கிறதோ அங்கங்கே அவைகளை அப்பொழுதே விட்டு வருவையானல் யான் உன்னைக்கூடச் சம்மதிப்பேன் என்றுசொல்ல, அவளதற்கு உடன்பட்டபடியால் அன்றிரவில் அம்மண்டபத்தில் இருவருங் கூடினர்கள்.

ஔவை.

அப்போது பரமசிவன் உத்தரவின்படி சரஸ்வதி யாவராலும் புகழப்பட்ட ஔவையாகிப் பிறந்தாள். இந்தக்குழந்தையை யாவர்காப்பாற்றுவாரென்று விட்டுநீங்கத் தாய்வருந்தும்போது அது சொல்லியது.

வெண்பா.

இட்டமுடன் என்றலையில் இன்னபடி என்றெழுதி
விட்டசிவ னுஞ்செத்து விட்டானே - முட்டமுட்டப்
பஞ்சமே யானலும் பாரமவ னுக்கன்றேப்
நெஞ்சமே யஞ்சாதே நீ.

அதுகேட்டு மனந்தணிந்துபோயினள். பின்பு அக்குழந்தையை அச்சேரியிலுள்ள பாணர்களெடுத்து வளர்க்க வளர்ந்து சரஸ்வதியாகையால் இயல்பாகவே கலைமுழுதும் அறிந்து சீதக்களப என்னுங் கணபதி அகவல்பாடி அவரை உபாசித்து உலோகோபகாரமாக ஆத்திச்சூடி, கொன்றைவேந்தன், மூதுரை, நல்வழி, ஞானக்குறள், அசதிக்கோவை, நன்னூற்கோவை, நான்மணிக்கோவை, பந்தனந்தாதி, குந்தநாமாவளி, அருந்தமிழ்மாலை, தரிசனப்

பத்து முதலியவுஞ்செய்து ஒவ்வோர் காரியத்தின் பொருட்டுத் தனிக்கவிக
கள் அனேகமும்பாடி அனேக அற்புதங்களெல்லாஞ் செய்து முடித்தவ
நாளில் ஒருநாள்கணபதிபூசைவிரைவாகச்செய்தாள். அவர்வழக்கப்படியன்ற
விரைந்து செய்வது ஏனென்று கேட்கச் சுவாமி, சுந்தரமூர்த்தியாரும் சே
மான்பெருமாளும் கைலாயத்துக்குப் போகின்றார்கள்என்னையும் அழைத்த
கள் என்ன அவர்களுக்கு முன்னே உன்னை அங்கே விடுவேன் நீ பூசை
வழக்கப்படி முடியென்றார். தன்பூசையைக் கிரமப்படி முடித்தாள். உடனே
கணபதி துதிக்கையா லெடுத்துவிடக் கைலாயமடைந்தாள். பின்பு போன
அவ்விருவரும் ஔவையைக்கண்டு அதிசயப்பட்டார்கள்.

உப்பை.

இதுநிற்க, முன்புபோன இருவர்களும் தொண்டை நாட்டில் ஊற்று
காடென்னும் ஊரிலுள்ளதோர் மடத்திற்சென்று கூடினார்கள். அப்பொழுத
உப்பையென்பவள் பிறந்தாள். இந்தக்குழந்தையை யாவர் காப்பாற்றுவா
என்று அதைவிட்டு நீங்கத் தாய்வருந்தும்போது அது சொல்லியது.

வெண்பா.

அத்தி முதல் எறும்பீ றானவுயிர் அத்தனைக்குஞ்
சித்தம் மகிழ்ந்தளிக்குந் தேசிகன் - முற்றவே
கற்பித்தான் போனானோ காக்கக் கடன் இலையோ
அற்பனோ அன்னாய் அரன்.

அதுகேட்டு மனந் துணிந்துபோயினள், அவ்வுப்பை முற்பிறப்பில் யா
ரெனில் பிருகுவின் பத்தினியாகிய நாகவல்லி என்பவள் திரிமூர்த்திகளும்
அவள் அழகின் மிக்கவளென்றுகேள்விப்பட்டுபார்க்க மாறுவேஷங்கொண்டு
போய் நிர்வாணப் பிக்ஷைகேட்டார்கள், அவள் மகா பதிவிரதை யாகையால்
இவர்களைப் பாலராக்கி அப்படியே பால்கொடுத்துத் தன்னைப் பரிசோதித்த
தற்குக் கோபங்கொண்டு அவர்களை மூன்று ஜனனம் எடுக்கும்படி சொன்
னாள். அது கண்ட திரிமூர்த்திகளுந் தங்களை அவள்மதிக்காமல் பாலராக்கி
மூன்று ஜனனம் பண்ணும்படி சொன்னதற்காகச் சினங்கொண்டு நீ அழகி
ன்றி மாறுவடிவாகக் கடவையென்று சபித்துப்போயினர். பின்பு பிருகுவா
னவர் அவள் வேற்றுவடிவைக்கண்டு நீ பூமியில் பிறக்கக்கடவை என்றனர்.
அவன் கணவனுத்திரவின்படி உப்பை என வந்தவதரித்து வண்ணார்வளர்க்க
வளர்ந்து மாரியம்மையாய் உலகமெல்லாந் தன்னைப்போற்ற இப்பொழுதும்
அவ்வூரில் தெய்வமா யிருக்கின்றனள்.

அதிகமான்.

இது நிற்க: முன்புபோன அவ்விருவருஞ் சோழதேசத்திற் கருவூரில்
அடைந்து ஒரு சோலையிற்கூட அதிகமான் என்பவர் பிறந்தார், இந்தக்குழந்
தையை யாவர் காப்பாற்றுவாரென்று அதைவிட்டு நீங்கத் தாய் வருந்தும்
போது அது சொல்லியது.

வெண்பா.

கருப்பைக்குன் முட்டைக்குங் கல்லினுட் டேரைக்கும்
விருப்புற் றமுதளிக்கு மெய்யன் - உருப்பெற்றால்
ஊட்டி வளர்க்கானோ வோகெடுவாய் அன்னாய்கேள்
வாட்ட முனக்கேன் மகிழ்.

அதுகேட்டு மனந்துணிந்து போயினள். அக்குழந்தையைச் சேரமானெடுத்து வளர்க்க வளர்ந்து வில்வேதம், மனுவிக்கியானம் முதலியவையுங் கற்று முடிசூட்டப் பெற்றுச் சொக்கநாதர் திருமுகமெழுதிக் கொடுக்கப் பாணபத்திரருக்கு வேண்டிய திரவியங்கள் கொடுத்துப் பொன் வண்ணத்தந்தாதி என்றோர் பிரபந்தம்பாடிச் சிதம்பரத்தில் அரங்கேற்றி அரசு செலுத்திச் சுந்தரமூர்த்தியார் நட்புற்றிருந்து அவர்கயிலைக்குப் போகும்போது உடனேபோய் அங்கே தாம்பாடியருளிய ஆதியுலாவை அரங்கேற்றிச் சிவானுக்கிரகம்பெற்று வீற்றிருந்தார்.

உறுவை.

முன்புபோன அவ்விருவரும் காவிரிப்பூம் பட்டினத்தை யடைந்து ஒரு மண்டபத்திற் கூடினார்கள். உறுவை என்பவள் பிறந்தாள். இந்தக்குழந்தையை யாவர் காப்பாற்றுவாரென்று அதைவிட்டு நீங்கத் தாய் வருந்தும் போது அது சொல்லியது.

வெண்பா.

சண்டைப்பைக் குள்ளுயிர்தன் றுயருந்தத் தானருந்தும்
அண்டத் துயிர்பிழைப்ப தாச்சரியம் - மண்டி
அலைகின்ற அன்னாய் அரனுடைய வுண்மை
நிலைகண்டு நீ அறிந்து நில்.

அதுகேட்டுத் தாய் மனந்துணிந்துபோயினள. பின்பு அக்குழந்தையை கள் விற்போர் எடுத்து வளர்க்க வளர்ந்து தவஞ்செய்து பத்திரகாளியாய்த் தாருகனைக்கொன்று திருவாலங்காட்டில் சபாநாயகருடனே நிருத்தஞ்செய்து அதிலே தோற்று, அகோர வீரபத்திரரை விவாகம் பண்ணிக்கொண்டவ்விடத்தில் இருந்தாள்.

கபிலர்.

இதுநிற்க: முன்பு அவ்விடம் விட்டுப்போன இருவரும் திருவாரூரை அடைந்து ஒரு மடத்திற்கூடக் கபிலர் என்பவர் பிறந்தார். இந்தக்குழந்தையை யாவர் காப்பாற்றுவாரென்று அதைவிட்டு நீங்கத் தாய்வருந்தும்போது அது சொல்லியது.

வெண்பா.

கண்ணுழையாக் காட்டிற் கருங்கற் றவளைக்கும்
உண்ணும் படியறிந் தூட்டுமவர் - நண்ணு

நமக்கும் படியளப்பார் நாரியோர் பாகர்
நமக்குத் தொழிலென்ன தான்.

அதுகேட்டு மனந் துணிந்துபோயினள். அக்குழந்தையைத் தனக்
பிள்ளையில்லாத பாப்பையன் என்னும் ஒரு பிராமணனெடுத்து வளர்
எழுவயதில் உபநயனஞ் செய்யத் தொடங்குகையில் பிராமணர்கள் ஒத்
கொள்ளமாட்டோமென்றுசொல்ல, அதைக்கண்ட கபிலர் அவர்களைப்
த்து நான்முகத்தோன் என்றோர் அகவல்சொல்லிக் கருமத்தினல் சாதிய
றிச் சென்மத்தால் இல்லையென்று சாதிக்க, அதற்குப் பிரதியுத்தரஞ் சொ
ல்லமாட்டாமல் இதுவே விதியென்று யாவரும் ஒத்துக்கொண்டு அச்சட
முதலானவை முடித்தார்கள். அக்கபிலர் இன்னும் பாதாளவுலகத்தில் த
பண்ணிக்கொண்டிருக்கின்றனர்.

வள்ளியம்மை.

இதுநிற்க: முன்புபோன அவ்விருவரும் வேளின் மலைச்சாரலில் வந்
கூட அப்பொழுது வள்ளியம்மை பிறந்தனள். இந்தக் குழந்தையை யா
காப்பாற்றுவாரென்று அதைவிட்டு நீங்கத் தாய் வரும்போது அது சொ
ல்லியது.

வெண்பா.

அன்னை வயிற்றில் அருத்தி வளர்த்தவன்றான்
இன்னும் வளர்க்கானே என்றுயே - மின்னரவஞ்
சூடும் பெருமான் சுடுகாட்டில் நின்றுவிளை
யாடும் பெருமான் அவன்.

அதுகேட்டு மனந்துணிந்து போயினள். பின்பு அக்குழந்தையை மலை
குறவர் வளர்த்தார்கள். அவள் முற்பிறப்பில் யாரென்னில் மகாவிஷ்ணுவ
ல் மோகிக்கப்பட்ட விபுதை என்பவளிடத்தில் பிறந்த குமரி என்பவ
குமாரக்கடவுளைக் குறித்துத் தவஞ்செய்தபோது அவர்வரப்படி தொண்டை
மண்டலத்தில் வள்ளிமலையில் இருந்தக் கடவுளுக்கு நாயகியானள்.

திருவள்ளுவர்.

முன்புபோன அவ்விருவரும் மயிலாப்பூரில் இலுப்பைத்தோப்பிற்கூடி
னார்கள். அப்பொழுது திருவள்ளுவர் பிறந்தனர். இந்தக் குழந்தையை
யாவர் காப்பாற்றுவாரென்று அதைவிட்டு நீங்கத் தாய் வருந்தும்போது அதி
சொல்லியது.

வெண்பா.

எவ்வுயிருங் காக்கவொரு ஈசனுண்டோ இல்லையோ
அவ்வுயிரில் யானொருவன் அல்லவோ - வவ்வி
அருகுவது கொண்டிங் கலைவதேன் அன்னே
வருகுவது தானே வரும்.

அதுகண்டு மனந்துணிந்து அவ்விருவருந் தீர்த்தயாத்திரைக்குப்போயி னர். பின்பு சிவாலயத்தின் அருகேயுள்ள இலுப்பைமரத்தின் கீழிருந்த குழந்தை அவ்விலுப்பை மலரிற்றுளிக்குந் தேனையுண்டு பூர்வம்பிர்ம்மாவாத லால் சிகை எக்யோபவீதம் சதுர்வேத புஸ்தகமுங் கொண்டு வளர்கையில் கங்காகுல சிரேஷ்டனுகிய ஒரு வேளாளன்மனைவி புத்திரனைக்குறித்து அச் சிவாலய சந்நிதியில் தவஞ்செய்திருந்தாள். அப்பொழுது உமாதேவி அவ ளுடைய தவத்துக்கிரங்கி தெய்வச்செயலாலுண்டாகிய இக்குழந்தையை நீ எடுத்துக்கொள்ளென்றருள்செய்து, திருவள்ளுவர் என்று பூர்வநாமகரண முஞ் செய்தாள். அவளும் அந்தக் குழந்தையையெடுத்து மகிழ்ச்சியடைந்து கொண்டுபோய்த் தன் புருஷன்கையிற் கொடுத்தாள். அவனுந் தன்கையில் வாங்கிப் பேரானந்தம் பெற்று அது வந்த வரலாறுகேட்டு இப்படி யிரு வரும் அந்தப்பிள்ளையை நாளொருமேனியாக வளர்க்குங்காலத்தில் அவர்கள் சுற்றத்தார்கள் ஏதோ ஒரு பிள்ளையை வளர்க்கிறார்களென்று இவர்களை இகழ்ச்சி பண்ண அதற்கு அவர்கள் அஞ்சிப்புறத்திலுள்ளதோர் தொழுவத் திலே தொட்டிலிட்டு அதில்அக்குழந்தையைக் கிடத்திப் பண்ணைக்காரரைக் காவல்வைத்து வளர்த்தார்கள். பின்பு திருவள்ளுவரும் ஐந்து வயதானகாலத் துத் தன் பொருட்டுத் தாயும் தகப்பனும் சுற்றத்தார்களால் நிந்தைசெய்யப் படுகிறார்களென்று அவர்களைப்பார்த்து என்னால் உங்களுக்கு வருத்தம் வேண்டுவதில்லை. நான் வேறிடத்தில் இருக்கின்றேன். நீங்கள் வருந்ாதி ருங்களென்று சொல்ல, அவர்கள் அப்பா உன்னைப் பிள்ளைக்கலி தீர்க்கவந்த பெருமானென் றெண்ணியிருந்தோமே, நீ இப்படிச் சொல்லலாமா என்ன நாயனார் நீங்கள் என்னை நினைக்கும்போதுவந்து உங்களுக்கு வேண்டியதைச் செய்வேனென்று சொல்லிப் புறப்பட்டு அவ்வூருக்கருகே ஒரு பனைமரத்தி னிழலிலே யிருந்தார். அப்பனைமரம் தன்னடிவிட்டு நிழல்சாயாதிருக்கக் கண் டவர்கள் இப்பிள்ளை தேவனோ, முனிவனோ, கடவுளோ, இவ்வுருவோடு வந்ததென்று துதிக்க அவர்களைப் பார்த்து நாயனார் இங்கே தவமேது, மகி மையேது யாதொன்றும் என்னிடத்தி லில்லை போமென்றுதாம் அவ்விடத் தைவிட்டு நீங்கித் திருமூலர், போகர் முதலாகிய சித்தர்களும், மாதவர்களும் வாசஞ் செய்கின்ற மலைக்கெழுந்தருளித் தவஞ்செய்வார்களோடு, கூடியிருந் தார். அங்கிருந்த திருமூலர் இவரைக்கண்டு வள்ளுவரே, பூர்வத்தில் நந்தி எனக்கனுக்கிரகம் பண்ணும் போதங்கே யிருந்தீரே, உலகத்தாருக்குச் சித்தி முத்தியருளும்படிக்கும் அறம் பொருளின்பமென்னும் முப்பாலையுந்தமிழில் அருளிச்செய்யும்படிக்கும், இங்குவந் தவதரித்தீரோ என்று துதிக்க, நாயனா ருமகிழ்ந்து, அங்கே தவஞ்செய்வோரில் ஒருவராயிருந்து சகலசாஸ்திர பண் டிதரானார். அக்காலத்தில், தொண்டைமண்டலத்திலொரு வேதாளமானது பயிர்களை அழித்தும், உயிர்களை வதைத்தும், அநேக துன்பஞ்செய்துவந்தது. அப்பொழுது காவேரிப் பாக்கமென்னும் ஓரூரில் ஆயிரம் ஏர்கொண்டுழுது பயிர்செய்கின்ற மார்க்கசகாயனென்னும் ஒருவேளாளன் இந்தவேதாளத்தை அடக்கினவருக்கு அளவற்ற திரவியமும் ஒரூரும் வேண்டியவைகளையுந்தரு கிறேனென்று பிரசித்தம் பண்ணினான். அது ஒருவராலும் ஆகாமலிருக்

தது. பின்பு அவ்வேளாளன் திருமூலராதியர் வாசஞ்செய்யும் மலையிலே க்கும் பெரியோர்களை அடுத்துச் சொல்ல, அவர்கள் திருவள்ளுவரை சொல்லென்றார்கள். அவரை வணங்கிச்சொன்னான், அப்போது சிவகாரு ண்யராகிய திருவள்ளுவர் அவ்வேளாளன் வேண்டிக்கொள்வதை நிறை ற்றும் பொருட்டு அவ்வேதாளத்தை விபூதி பஞ்சாட்சரத்தால் வென்றுய ரையும் ரட்சித்தார், பின்பு அவ்வேளாளன் ஒரூரும் அளவற்ற திரவிய மல்லாமலும் நாயனார் யோக்கியத்தையும் மகத்துவத்தையும் பார்த்து வா யென்னும் தன் பெண்ணையும் கொடுக்கும்படி நிச்சயித்து நாயனாரிடத் வந்து என்பெண்ணைத் தேவரீருக்குக் கொடுக்க நினைத்திருக்கிறேன். த படியே அங்கீகரிக்கவேண்டுமென்று சொன்னார். நாயனார் உலகத்தாருக் லற நடத்திக்காட்டவேண்டுங் காரணத்தை யோசித்து, அந்தப் பெண் நா கொடுக்குமணலை அன்னமாக்கி எனக்கிடுமானால் விவாகஞ்செய்து கொள் னென்றார். அந்தப்பெண் அப்படியே சம்மதித்துச் சமைத்துப்படைத்தன நாயனாரும் அங்கீகரித்து விதிப்படி வாசுகியை விவாகஞ்செய்து சிலநாள கிருந்து பின்பு மனைவியுடன் மயிலையில் வந்தோ ரில்லாக்கிக்கொண்டு இல் றஞ்செய்து நெய்தற்றொழில் பாபமில்லாததென்று ஏலேலசிங்கனென்னு வர்த்தகனிடத்தில் நூல்வாங்கி ஆடைசெய்து அக்கூலியால் சீவனஞ் செ திருந்தினர்.

பின் பொருகாலத்தில் திருவாலங்காட்டில் சபாநாயகர் படைசங்கார செய்துகெர்வித்திருந்த பத்திரகாளி கெர்வபங்கமாகப்பலவித நடனஞ்செய் அவளுந் தோல்வியடையாம லாடிவந்தாள் பின்பு சுவாமி குண்டலங் கழ றதைக் காதிலேதானே சேரும்படி ஊர்த்துவபாதமாக நடனஞ்செய்தா அவளுமப்படியாட நாணித்தோற்றாள் அப்பொழுது தேவர்கள் சுவாமி தே ரீர் ஊர்த்துவதாண்டவம் பண்ணியதென்ன காரணமோ தெரியவில்லையெ ன்றுகேட்க, நீர் திருமயிலையிலிருக்குந் திருவள்ளுவரைக் கேட்டீர்களானா தெரியுமென்று சொல்ல தேவர்களங்கேபோய் அவரைக்கேட்க அவ சொல்லியது.

வெண்பா.

பூவில் அயனும் புரந்தரனும் பூவுலகைத்
தாவி அளந்தோனுந் தாமிருக்க - நாவில்
இழைநக்கி நூனெருடு மேழை அறிவேனோ
குழைநக்கும் பிஞ்ஞகன்றன் கூத்து.

அதிலே தெரிந்து தங்கள் சந்தேகந் தெளிந்தார்கள் ஒருநாள் நூல்வா கும்பொருட்டு ஏலேலசிங்கன் வீட்டுக்குப்போய்ச்செட்டியார் எங்கேயென் கேட்க, அவர் சிவபூஜை செய்கிறா ரென்றார்கள். அவர்சிவபூஜை இங் செய்கிறாரோ குப்பத்திற்செய்கிறாரோ வென்ன, அதை அவர்பத்தினி உ ளேபோய் அவருக்குச்சொல்ல அவர்கேட்டுச் சிவபூஜையை விட்டுத் திடு

கிட்டோடி வந்து நாயனுருடைய உபயபாதங்களில் வணங்கி ஸ்வாமி! என்னைப் பந்தசாகரத்தினின்று மெடுத்துக் கரையேற்ற வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நாயனூர் அவரது பக்குவத்தையும் இன்னுஞ்* சிலமாணுக்கர் பக்குவத்தையும் சோதிக்கவெண்ணி ஒருநாள் அவர்களை அழைத்துக்கொண்டு ஒருவனத்திற் சென்று அங்கு வெள்ளம்பெருகிவரச் செய்தனர். அவர்கள் பயந்து மனோதிடமின்றி இக்கரையிலிருந்துடன்போக மாட்டாமல் விழிக்க ஏலேலசிங்கர் மாத்திரம் தம்மைத் தொடர்ந்துவர, அவ்வெள்ளம் வழிவிட்டது. பின்பு உயர்ந்த ஒரு மரத்தினுனியி லேறென்றுசொல்ல, ஏலேலசிங்கரேறினர். பின்பு பிடித்த கொம்பையும்நின்றகொம்பையும் விட்டுவிடென்றருள, யோசியாமல் விட்டனர், விட்டும் ஒரு அபாயமில்லாதிருக்கஏலேலசிங்கரைத் தமது மடியின்மேல் வைத்து ஞானோபதேசம்பண்ணி எப்படிப்பட்ட சௌந்தரியமுள்ள மங்கையர்கள் மயக்கினும் மயங்காத திடச்சித்தத்தையும் அனுக்கிரகித்தார்.

பின்பு தம்மிடத்துக்கு வந்து விட்டார்கள். அப்படியிருக்குநாளில் அந்நாட்டுக்கரசனுகிய அச்சுதராஜன் ஒருநாள் ஏலேலசிங்கரோடு பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது உமக்குப் புத்திரப்பேறில்லையே உம்முடையஞானுசிரியரை அப்பேறுண்டாகக் கேட்கலாகாதா வென்ன, அவர் நல்லதென்றுபோய் மற்றொருநாள் நாயனுரைக்கண்டு விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவர்சுவாமி கடாட்சிப்பாரென்று அனுக்கிரகம் பண்ணினுர். பின்பு ஒருநாள் பரமசிவமே சிறுகுழவியாய் ஏலேலசிங்கரும் அவர்மனைவியும் நித்தியந்தரிசிக்கும் பசுவின்வாலின் புறத்திற் கிடந்தழுவதைக்கண்டு அவ்விருவரும் இக்குழந்தையை எடுத்தார்கள். உடனே அந்த அம்மாள் ஸ்தனங்களிலே பால்சுரந்துபெருக, அக்குழந்தைக்குப் பால்கொடுத்து ஞானகுருவாகிய நாயனூர் சந்நிதானத்திற்கொண்டு போனுர்கள். அவர் அக்குழந்தைக்கு அழகானந்தன் என நாமகரணம் பண்ணினுர். உடனே ஏலேலசிங்கர் அச்சுதராசனென்னும் அரசனிடத்திற் சென்று எனக்கு தெய்வீகத்தினுல் குழந்தையுண்டாயிற்றென்று சொல்ல, அவன் அப்படித் தெய்வீகமானுல் என்னிடத்திலும் அதுவரலாமேயென்றுன். அவ்விருவரும் இப்படிப் பேசிக்கொண் டிருக்கும்போது அக்குழந்தை அரசனது மடியில் வந்திருந்தது.

அதை அவன் கண்டு இது அழகானந்தமோ என்று ஆனந்தமடைந்து அணைத்துக்கொண்டு தன்மனைவிலகையிற் கொடுக்க அவள் வாங்கினவுடனே ஸ்தனங்களினின்றும் பால்பெருக அதனைக்குழந்தைக்குப் புகட்டினுள். இப்படி அற்புதமாய் வளர்ந்து பின்பு அனேகருக்கு ஞானோபதேசஞ்செய்து மகிமையோடிருந்தனர். மற்றொருதினத்தில் ஏலேலசிங்கரது கப்பல் கரைதட்டிப்போக அதைக்கேள்விப்பட்டு அவர்தம்மரசனுடனே சொல்ல, அவன்நம்மாலாவதென்ன உம்முடைய ஆசாரியருடனே சொல்லுமென்ன, அவர்போய்விண்ணப்பம் பண்ணிக் கொள்வதற்கு முன்னமே நாயனூரறிந்து ஏலேல

சிங்கரை அழைப்பித்துக் கூட்டிக் கொண்டுபோய்க் கப்பலிற் கயிறுபூட்
அனேகம் படவுகாரரிழுத்திழுத்தெவ்வளவும் அசையாமற் பதிந்திருப்பத
ல் அவர்களெல்லாஞ் சோர்ந்து கிடப்பதைக்கண்டு நாயனார் அதனருகிற்
ன்று தமது திருக்கையாற்றொட்டு ஏலேலையா என் றிழுங்களென்று கட்ட
யிட அப்படியே இழுத்தார்கள். உடனே நிற்கவேண்டியபடி கப்பல்நின்ற

பின்பொருகாலம் மழையில்லாமையால் உலகத்தில் தானியங்கொள்ள
கிடையாமல் அனேகரிறந்து போவதைக்கண்டு நாயனார் தமக்கு அன்புள்
மாணாக்கராகிய ஏலேலசிங்கரைப் பார்த்து நீர் இந்தப்பஞ்சகால மாறுகிற
ரைக்கும் வாங்கிக் கட்டிவைத்திருக்கிற நெல்லையெல்லாம் வாங்கின விலைக்
குறுணியேற்றமாக விற்கக்கடவையென்றருள, அவரதுசொல்லை ஆகமமாக
கொண்டு விற்றார், பொருள் அதிவிர்த்தியாய் மலைபோலுங்குவிந்தன. அவ
கட்டிவைத்திருந்தநெல்லு ஏழுவருஷங் குறைந்ததில்லை. பின்புமழைபெய்
உலகம் க்ஷேமமடைந்தது. மறுபடியவரையழைத்துக் குறுணிகுறைய விற்
ன்றார். அப்படியேவிற்க நெல்லெல்லாம் மறுநாள் அஸ்தமயத்துக்குள்ளே
செலவாய்ப் போய்விட்டன. பின்பு நாயனார் நீர் நெல்லுவிற்று விர்த்தியான
பொருளை யெல்லாம் உருக்கித்திரட்டிக் கடலிற் போட்டுவிடுமென, அவ
அப்படியே செய்தார். அதையொரு பெருமீன் விழுங்கிற்று. சிலநாளைக்கு
பின்பு அம்மீன் வலைக்காரர் கையிலகப்பட்டது. அதனை அவர்கள் சோதி
கும்போது அதன் வயிற்றில் மலினமும் பாசியும்படிந்தொரு ஸ்தம்பமிருக்
அதனை ஏலேலசிங்கருக்குக் கொடுத்தார்கள். கருங்கல்லென்றெண்ணி ஸ்நா
னம் பண்ணுமிடத்திற் போடுவித்தார். அதன்மேல் நடத்தன்முதலிய பயி
சியால் மலினம் நீங்கிப் பிரகாசித்தது. அதில் தமதுபேர் வெட்டியிருத்தலா
தம்பொருளென்றறிந்து குருவருளென்று அற்புதமடைந்தார். இப்படியிரு
குங்காலத்தில் அளவில்லாத மகிமைசெய்து லோகப்பிரசித்தமா யிருக்கிற
ரும் ஏலேலசிங்கருடைய புத்திர நிற்பாக்கியத்தை நீக்கினவருமாகிய அழக
நந்தரும் சிலபெரியோர்களும் திருவள்ளுவரைப் பார்த்து கற்றற்கெளிதா
இம்மையாதி மும்மைக்கு முதவியாய் லோகோபகாரமாய் உமது பேரால்
ஒருநூல்செய்ய வேண்டுமென்றுசொல்ல, நாயனார்வேதாகமசாரங்களைத் தி
ட்டி அறம், பொருள் இன்பம் என முப்பாலாக்கி-௧௩௱௩௰குறள்வெண்பாவா
பாடியருளினார். பின்பு அழகானந்தர் முதலாயினோர் நாயனாரே இதை
கொண்டு சங்கத்தாரைச் செயிக்கலாம் போமென்ன, அப்போதே நாயனா
புறப்பட்டு தமது மனைவியை இல்லின்க ணிறுத்தித் தாம் வழிகொண்டு நட
ந்து இடைக்காடர் வசிக்கிற இடைக்கழி நாட்டை அணுகச் சேர்கையில்
ஒளவை நேர்பட அவளோடும் இடைக்காடரைக்கண்டு தாஞ்செல்லும் வகை
யைச் சொல்ல இடைக்காடரும் நாயனாரைநோக்கி இடையாலுங் கடையா
லுமழியக்கடவதென்று ஸ்வாமி தம்மை நிராகரித்த நக்கீராதி சங்கத்தாரைச்
சபித் திருக்கிறார். ஆதலால் என்னாலு மும்மாலு மழிவுபடப் போகிறதாகை
யால் நாமும் வருகின்றோம் வாருமென்று இடைக்காடரும் ஒளவையுங்கூட
வரப்பெற்று மதுரையை அடைந்து சொக்கலிங்க சுவாமியினுடைய ஆலயத்

தைப் பிரதக்ஷணம் பண்ணி ஸ்வாமியையும் அம்மனையும் தரிசனஞ் செய்து ஸ்வாமி சந்நிதானத்தில் பாண்டியராஜா மந்திரிபிரதானிகள் மற்றச்சனங்கள் ஔவை இடைக்காடர்முதலான பெரியோர்களிருந்து கேட்கும்படி தாமருளிச்செய்த திருக்குறள் முப்பாலையும் சங்கத்தார் நெஞ்சிற்றிகிலேறவும்ஏனையர் நெஞ்சிற் களிப்பேறவும் அரங்கேற்றி முடித்தனர். அதனைக்கேட்டோர்கள் யாவரும் மிகுந்த சந்தோஷமடைந்து ஆனந்தமாகி நாயனாரைப் புகழ்ந்து துதித்தனர்.

பின்பு நாயனார் இடைக்காடரும் ஔவையும் மற்றவர்களுஞ் சூழ்ந்துவரப்பொற்றாமரைத் தீர்த்தத்தின் கண்ணுள்ள சங்கப்பலகையின்கண்தமிழ்க்காசராக வீற்றிருக்கின்றவர்களும் தவத்திலும் ஞானத்திலுஞ் செந்தமிழ்வாக்கிலும் அமைந்த பெரியோராகிய திருவாதவூரர் என்னும் மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் அருளிச்செய்த திருக்கோவையார்நானூற்றுக்கும் நூறுகுற்றங்கூறினவர்களும் சொக்கலிங்கசுவாமி தமதன்பனாகிய தருமி என்னும் பிராமணனுக்குப் பொற்கிழி கொடுத்தற்பொருட்டு அருளிச்செய்த கொங்குதேர் என்னும் பாடலைக் குற்றங்கூறச் சோமசுந்தரனே வித்வானாய் எழுந்தருளிவர நெற்றிக்கண்காட்டிலுங் குற்றம்குற்றமே என்று கூறினவர்களும் மற்றப்புலவர்கள் பாடியபாடலை எல்லாங் கொள்ளையிட்டு அகஸ்தியரையும் வெற்றிகொள்ளத்தக்க இலக்கணவிலக்கிய ஆராச்சியுள்ளவர்களுமாகிய நக்கீரராதிப் புலவர்களுடைய தைரியமுஞ் செருக்கும் புத்தியுங்கலங்கிச் சோர்வடையும்படி ஆட்டுக்கூட்டத்திற் புலிபுகுந்தாற்போலவும், அராக்கூட்டத்தில் கருடனடைந்தாற்போலவும், யானைக்கூட்டத்தில் சிங்கவேறு சென்றாற்போலவும், மூங்கில் வனத்திற் றீப்பற்றியதுபோலவும், அவர்களிடத்திற் சென்று அவர்கள் தம்மை வினவின அசதிவினவிற்கெல்லாஞ் செந்தமிழ்ப்பாவால் உத்தரங் கொடுத்தார்.

பின்பு சங்கத்தார் நாயனாரைநோக்கி வள்ளுவரே நீர் பாடியகுறளை நாங்கள் ஒப்புக்கொள்ளுவதற்கு ஐயமொன்றுளது. அஃதியாதெனின் நாங்களிருக்கு மிந்தப் பலகைதெள்ளிய செந்தமிழ் நூலைக்கண்டால் இடங்கொடுக்குமாதலால், அது ஒப்புக்கொள்ளுமாகில் எங்களுக்கெல்லாஞ் சம்மதி என்று சொல்ல, அவ்வாறே நாயனார் தம்மால் அருளிச்செய்யப்பட்ட திருக்குறள் முறையை அச்சங்கப் பலகைமீதுவைத்தார். உடனே அப்பலகைதன்னிடத்திருந்த சங்கத்தார்யாவரும் பொற்றாமரையில் விழும்படி தெய்வத்தன்மை பொருந்திய திருக்குறள் புத்தகத்தின் அளவாய்ச்சுருங்கி அதற்குமாத்திரம் இடங்கொடுக்கக்கண்டவர்கள்யாவருங்களிகூர்ந்தனர், அவருட்சிலர் இதுதெய்வீகமாகிய வேதமென்றுஞ், சிலர் அங்கங்களென்றுஞ் சிலர் ஞானநூலென்றுஞ் சிலர் ஆகமமென்றுஞ், சிலர் புராணங்களென்றுஞ், சிலர் வாலிபர் மதனாகமமென்றுந் தத்தமக்குத் தோன்றியவாறே சொல்லித்துதித்தனர். அன்றியும் அனேகவிசேஷமான தெலுங்காதி சாஸ்திரங்களும் சம்ஸ்கிருதமுதலானபாஷைகளிலிருக்கின்ற பலநூல்களும் இத்திருக்குறளினதுபாயிரத்தினோர்

பாடலின்பொருளுக்கு மொவ்வாதென்றும், இதுவே வித்வான்களுடைய
க்கியமென்றும், இந்தப்பயன் அனேகமாயிரம் அகஸ்தியர்கள் ஒருருவ
வந்து பாடப்பட்டதோவென்றும், பலவித இலக்கண விலக்கியங்கட்கும் இ
தங்கத்தை யொக்குமென்றும் விஷ்ணுவானவர் இவ்வுலகை இரண்டடியா
ளந்தார் இது எல்லாருளத்தையு மீரடியாலளந்ததென்றும், இதுசட்சமய
க்கும் பொதுநூலென்றும், உட்சமயத்துக்கே யுரிய நூலென்றும், இப்படி
கல்விமான்களும் அரசர்களும் மற்றவரும்கொண்டாடித் துதிக்கும்போது
பொற்றாமரையில்விழுந்து தடுமாறிவருந்திய புலவர் நாற்பத்தொன்பதி
மரும் மிகக்கலங்கிக்கரையேறி நாயனாரையும் திருக்குறளையும் புகழ்ந்து த
த்து நாற்பத்தொன்பதின்மரும் நாற்பத்தொன்பதுபாடல் அருளிச்செய்தன
அஃது திருவள்ளுவமாலை எனப் பெயர்பெறும்.

அச்சங்கத்தாரும் உக்கிரப்பெருவழுதி என்னும் பாண்டியன்முதலா
வர்களும் அத்யந்தம் ஆனந்தமடைந்து வெகுபூசிதம்பண்ணி இந்நூலை அக
தியரும் ஒப்புக்கொளில் நல்லதென்ன விடைப்பெற்றுப் பொதியமலைக்கு
போய் அகஸ்தியர் முதலானவர்களைக்கண்டு தாஞ்செய்த நூலைக் காண்பி
அவர்கள் அடைந்த சந்தோஷத்தையும் புகழ்ந்தபாடலையும் அநந்தனாலு
சொல்லமுடியாது. அவ்விடத்தில் கொங்கணசித்தர் வழிபட அவருக்கனுக்
ரகித்து நாயனார் அவர்களிடத்தில் உத்தரவுபெற்றுத் தாம் முன்பு போய்
போது வழியினேர்படாத ஸ்தலங்களை எல்லாந் தரிசனம் பண்ணிக்கொண்டு
திருமயிலைக்குச் சமீபமாக வருவதை அப்பதியாரும் ஏலேலசிங்கருங்கேள்விப்
பட்டு எதிர்கொண்டுபோய் அழைத்துவந்தார்கள். அவரும்வந்து தமதில்லறத்
தில் வாசுகிமாதிேனாடும் இருந்தார்.

இப்படி இருக்கையில் ஒருபெரியவர் அவரில்லின்கட்சென்று ஸ்வாமி
இல்லறம் பெரிதோ துறவறம்பெரிதோ அடியேனுக் கனுக்கிரகிக்க வேண்டு
மென்று பலநாள்பணிசெய்து காத்திருக்க, நாயனார் அவருக்குத்தர மொன்
றுஞ் சொல்லாமல் அவரே அறிந்து போம்படி ஒருநாள் தமது வாசுகியென்
னும் மனையாள் கிணற்றில் சலந் தூக்கிக்கொண்டிருக்கையில் அழைக்க அந்
தம்மான் பாதிகிணற்றளவினில் தூக்கின குடத்தை அப்படியே நிற்கவிட்டுவ
ந்ததையும், மற்றொருநாள் அந்தம்மாள் நாயனாருக்குப் பழையது பரிமாறி
நிற்கையில், நாயனார் எனக்கிச் சாதஞ் சுடுகின்றதென, அந்தம்மாள் சீக்கிரம்
விசிறிகொண்டு விசறியதையும், மற்றொருநாள் நல்லமத்தியானத்தில் சிறிது
மிருளணுகாவிடத்தில் தாம்நெய்யும்போது கையிலிருந்த குழல்தவறி வீழ்ந்
ததையெடுக்க மனையாளை நோக்கித் தீபங்கொண்டுவா எனக் கொண்டு வந்த
தையும் வந்திருந்தவர் கண்டு இப்படிப்பட்ட மனையாள் வாய்க்கில் இல்லற
மே பெரியதென்றும் இல்லையேல் துறவறமே பெரிதென்று மெண்ணிக்
கொண்டு ஒன்றுங்கேளாமற் போய்விட்டார்.

இப்படி நாயனருக் திருமனைவியும் இல்லறநடத்திவருங்காலத்தில் வாசு
கியம்மான் மோக்ஷமடையும்போது நாயனார் திருமுகத்தைப் பார்க்க நாய

ஞரும் ஏனென்றார், என்னைமணஞ்செய்தவன்று தேவரீருக்கு யானன்னம் பரிமாறும்போது ஒருசிறிய பாத்திரத்திற் சலமும் ஊசியும் வையெனக் கட்டளையிட்ட தின்னகாரணமெனத் தெரியவில்லையென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய அதற்கு நாயனார் அன்னம் புறத்தில் சிதறில் எடுத்துப் பரிசுத்தஞ்செய்வதற்கென்றுசொல்ல உடனே மோக்ஷமடைந்தனள்.

அப்போது நாயனார் சொல்லியது.

வெண்பா.

அடிசிற் கினியாளே அன்புடை யாளே
படிசொற் றவறுத பாவாய் - அடிவருடிப்
பின்றூங்கி முன்னெழுந்த பேதையே போதியோ
என்றூங்கு மென்கண் ணிரா.

என்றருளி அந்தம்மாள் திருமேனியைச் சமாதிபண்ணினார், நாயனார் பின்னும் அனேகநாளிருந்து அநேக மகிமைகள்செய்து ஏலேலசிங்கர்முதலாகிய சீஷர்களுக்கும் பூரண அனுக்கிரகம் பண்ணிப் பின்பு ஏலேல சிங்கரை அழைத்து நமக்குப் பரிபூரணதிசை நேரிட்டிருக்கின்றதால் நாம் பரிபூரணமானபின்பு நமதுதேகத்தைப் புரிகட்டி இழுத்து ஊர்க்குப் புறத்தில் புதரிற் போட்டுவிடுமென் றனுக்கிரகஞ்செய்து நிஷ்டைகூடி பரிபூரண மானவர் போலிருக்கக்கண்டு ஏலேலசிங்கர் பொற்பெட்டியில்வைத் தடக்கம்பண்ண எத்தனித்ததை அறிந் துடனே நாயனார் விழித்துப் பார்த்து அப்பா நான் சொன்ன சொல்லைக் கடவாதையென்று அனுக்கிரகித்து உடனே பரிபூரணமானார். ஏலேலசிங்கரும் நாயனார் கட்டளைப்படி செய்யுமளவில், திருமேனியிற் சிதறிய தசைகளைக் காகமுதலானதுகளருந்திப் பொன்மயமானதைக் கண்டு பெரிதான ஆச்சரியமடைந்து அவர் திருமேனி யிருந்தவிடத் தாலயமெடுப்பித்துப் பூசித்துவந்தார்கள்.

திருவள்ளுவநாயனார் சரித்திரம்

முற்றிற்று.

மேற்படிசரித்திரத்தினுட்பட்டபாட்டுகள் - சொக்கநாதர், தருமியென்னும் பிராமணனுக்கு அருளிச்செய்த

திருமுகப்பாசுரம்.

அகவல்.

கொங்குதேர் வாழ்க்கை அஞ்சிறைத் தும்பி
காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழிமோ
பயிலியது கெழீஇய நட்பின்
மயிலியற்
செறியெயிற் றருவை கூந்தலின்
நறியவு முளவோ நீயறியும்பூவே.

சொக்கநாதர் - நற்கீரரைப்பார்த்துச் சொல்லியது

வெண்பா.

அங்கங் குலைய அரிவாளி னெய்பூசிப்
பங்கம் படவிரண்டு கால்பரப்பிச் - சங்கதனைக்
கீர்கீர் என அறுக்குங்கீரனோ என்கவியை
ஆராயும் முள்ளத் தவன்.

சொக்கநாதரைப்பார்த்து நற்கீரர்சொல்லியது.

வெண்பா.

சங்கறுப்ப தெங்கள்குலஞ் சங்கரனார்க் கேதுகுலம்
பங்கமறச் சொன்னார் பழுதாமோ - சங்கை
அரிந்துண்டு வாழ்வோம் அரனே நின்போல
இரந்துண்டு வாழ்வ தில்லை.

சங்கத்தரை வெல்லவேண்டி ஔவை ஞானக்குறியாற் கைசைகை பண்ணி இவை என்னென்றுகேட்கச் சங்கத்தார் சொல்லியது.

வெண்பா.

இவ்வளவு கண்ணினள் இவ்வளவு சிற்றிடையாள்
இவ்வளவு போன்ற இளமுலையாள் - இவ்வளவாய்க்
காமத் தலைவனையுங் காணாது கன்றினல்
நாமத்தை காட்டுகுறி நன்கு.

இஃது தகுதியான உத்தரவன்றென்று அக்குறிகளுக்கு ஔவைசொல்லியது.

வெண்பா.

மிடுமின் அறநெறியைக் கைப்பிடிமின்
வளவே னும்மனத்தை இட்டுண்மின் - றெய்வம்
வனே யென்ன உணரவல் லீரேல்
வினைகள் ஐந்தும் அறும்.

உயென்று ஔவைசொல்லச் சங்கத்தார் நாணமுற்று இவளைவெ
'தென்று திருவள்ளுவரைப் பார்த்து நீர் எந்தவூரென்றதற்கு
'லியது.

வெண்பா.

எந்தவூர் என்றீர் இருந்தவூர் நீர்கேளீர்
அந்தவூர்ச் செய்தி அறியீரோ - வந்தவூர்
முப்பாழும் பாழாய் முடிவிலொரு சூனியமாய்
அப்பாலும் பாழா யறும்.

என்றிது முதலான ஞானார்த்தமான செய்யுட்களாலவர் வினவியவை களுக்கெல்லா முத்தரவு சொல்ல, இவரையும் வெல்வ தரிதென்று இடைக் காடருடனே பேச, அவர் சொல்லியது.

வெண்பா.

ஆற்றங் கரையின் அருகிருந்த மாமரத்தில்
காக்கை யிருந்து கஃகஃகென்னக் - காக்கைதனை
எய்யக்கோல் இல்லாமல் இச்சிச் செனவெய்தான்
வையக்கோ னார்தன் மகன்.

இதுபோன்ற அனேகஞ் செய்யுட்களை அவர்களாலெழுதப் படாமலும் கற்றுக் கொள்ளப்படாமலுஞ் சொல்ல நாணித் தோற்படைந்தார்கள்.

திருவள்ளுவநாயனார் திருவடிவாழ்க.

கடவுள் துணை.

திருவள்ளுவ மாலை.

அசரீரி.

திருத்தகு தெய்வத் திருவள் ளுவரோ
டுருத்தகு நற்பலகை யொக்க - விருக்க
உத்திர சன்ம ரெனவுரைத்து வானில்
ஒருக்கவோ வென்றதோர் சொல்.

இ-ள். திரு-அருட்செல்வத்தையும், தகுதெய்வம் (அதற்குத்) தக்கதெய்வத்தன்மையும் உடைய, திருவள்ளுவரோடு - திருவள்ளுவருடன், உருத்தகு நற்பலகை-(அவரிருத்தற்குத் தனது) உருவத்தினாலே தக்க நல்ல சங்கப் பலகையிடத்து, உருத்திரசன்மர் - ஒக்கவிருக்க வெனவுரைத்து (சமானராயிருக்கக் கடவரென்று சொல்லி), வானில்-ஆகாயத்திலிருந்து, ஒருக்க (அவ்விடத்துள்ள புலவர் கருத்தையெல்லாம்) ஒற்றுமைசெய்யும்படி, ஓர் சொல்-ஒரு வாக்கியம், ஓ வென்றது – ஓ வென்று இறைந்தெழுந்தது, எ – று.

அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட் செல்வமாதலின் திருவென்றதற்கு அப்பொருளுரைக்கப்பட்டது. தெய்வத்தன்மை-தெய்வத்தின் அவதாரமாய் விளங்குகைதெய்வத்தன்மை யில்லார்க்கு அருளுளதாயினும் அதனாலே பெரும்பயன் விளையாமையின் தகுதிசொல்லப்பட்டது, திருவள்ளுவர் என்னும் பெயருள்திருவென்பது-உயர்வையும், வள்ளுவரென்பது-வண்மையையுடையரென்பதையும், விளக்கிநின்றனவாதலின், அது வேதத்தில் இலை, மறை, காய்கள்போற் பலவிடங்களிலுமறைந்து வெளிப்படாதிருந்த மெய்ப்பொருள்களையெல்லாம் தொகுத்து உலகத்தாருக்குக் கொடுத்தருள்செய்தவரென்னுங் காரணம்பற்றிவந்த பெயராயிற்று. வள்-முதனிலை அர்-இறுதிநிலை. உ-சாரியை. அம்-முதனிலைக்குப் பொருள். ஈகை - உருத்திரசன்மர் உருத்திரனால் சன்மத்தை அடைந்தவரென விரியும். அவர் முருகக்கடவுளது திருவவதாரமாய் வணிகர் மரபிற்றோன்றிய மூங்கைப்பிள்ளையார். அசரீரி அருவமாயெங்கு நிறைந்துள்ள முதற்றெய்வம். அரங்கேற்றத் தொடங்கியகாலத்துத் தெய்வப் புலவரோடு ஒப்பாயிருந்து கேட்டதற்குத் தகுதியுடையோர் யாரென யாவரும் யெண்ணமுற்று நின்றவழி இவ்வசரீரி வாக்கியம் பிறந்தது என்றதெனப் படர்க்கை வினையாகக்கூறலால், அவ்விடத்து நின்றகேட்ட புலவர்களில் ஒருவர் அதனை இங்ஙனம் பாடலாகச் செய்தனரென்றறிக. (௧)

நாமகள்.

நாடா முதனான் மறைநான் முகனாவிற்
பாடா விடைபாரதம் பகர்ந்தேன் - கூடாரை
யெள்ளிய வென்றி யிலங்கிலைவேன் மாறபின்
வள்ளுவன் வாயதென் வாக்கு.

இ - ள். கூடாரை யெள்ளியவென்றி யிலங்கிலைவேன்மாற - (பகை ரைப் புறங்கொடுக்கச்செய்து) இகழ்ந்த வெற்றியையுண்டாக்கி விளங் கின்ற, தகட்டுவடிவாயுள்ளவேற்படையையுடையபாண்டியராஜனே, நாட (உலகத்தார் விதிவிலக்குகளை அறிந்து உய்யும்வழியை) நாடி, முதல் - பஎ ப்புக்காலத்திலே, நான் முகனாவில் - பிரமனது நாவிலிருந்து, நான்மறை பாடா (இருக்குமுதலாகிய நான்கு வேதங்களையும்) பாடி, இடை (இதற் அதற்கும், நடுவான காலத்திலே, பாரதம் பகர்ந்தேன் - பாரதமாகிய வே தைக் சொல்லினேன், பின் (அதற்குப்) பிற்பட்ட இக்காலத்திலே, என க்கு - என்னுடையவாக்கு, வள்ளுவன்வாயது (திருக்குறளாகிய வேதத் சொல்லி) வள்ளுவன் வாயின் கண்ணதாயிற்று, எ - று.

* வேதமும் சந்தோரூபமாகையால், படாவென்றான். தன் கணவ வின் நான்முகனாவி லிருந்தென்றும், அவனவதாரமாதலின், வள்ளுவன்வா தென் வாக்கென்றுங் கூறினாள். பாரதம் வியாசரைக்கொண்டு சொல்லப்ப ட்டது. இதனால் நான்மறை பூர்வவேதமும், பாரதம் மத்தியவேதமும், திரு குறள் உத்தரவேதமும் என்றதாயிற்று. பூர்வவேதம் பின் வியாசராலே நா காக வகுக்கப் பட்டமைபற்றி நான்மறை யெனப்பட்டது அன்றி நானென பிரித்து எழுவாயாக்கினுமாம். வேதமும் மூவகைத்தென்பதூஉம், இவற் தோற்றமுறையால், இஃது வாக்கிய பிரமாணத்திற் சிறப்புடைத் தென்ப வும் சொல்லியபடி.

இறையனார்.

என்றும் புலரா தியாணர்நாட் செல்லுகினு
நின்றலர்ந்து தேன்பிலிற்று நீர்மையதாய்க் - குன்றாத
செந்தளிர்க் கற்பகத்தின் றெய்வத் திருமலர்போன்
மன்புலவன் வள்ளுவன்வாய்ச் சொல்.

இ - ள். மன்புலவன் வள்ளுவன் வாய்ச்சொல் - புலவர்க்கரசனாகிய வ ளுவன் வாயிற்பிறந்த திருக்குறளானது, என்றும் யாணர்புலராது - எக்கா த்துந் தன்னழகு கெடாமல், நாட்செல்லுகினு நின்றலர்ந்து - நெடுங்கால கழியினும் நிலைபெற்று மலர்ந்து, தேன்பிலிற்று நீர்மையதாய் - தேனைச்சொ ரிகின்ற குணமுடையதாய் (விளங்குமாதலால்) குன்றாத செந்தளிர்க்கற்பக தின் - குறைவுபடாத செய்ய தளிர்களையுடைய கற்பகத்தினது, தெய்வ திருமலர்போல் - தெய்வத்தன்மை பொருந்திய உயர்வாகிய மலர்போலும்.

திருக்குறளுக்கு அழகுசொன்முடிபு பொருண்முடிபின் குணங்களும் அலர்தல் - எங்கும் பரவுதலும், தேன்பிலிற்றல் - இருமை இன்பங்களும்விளைத்தலும் ஆம். சொல்-ஆகுபெயர். இறையனார் கடவுளாதலின் - இனி இதிற் சிறப்பதொன்றுளதாவ தின்றென்னுந் துணிவுதோன்ற என்றுமென்றும், பின்னும் அதனைவலியுறுத்தற்கு நாட்செல்கினு நின்றென்றும், வாழ்த்துப் பொருள்பட இவ்வாறு கூறினார். இது அழியாது நின்று பெருகிப்பயன் படுமாறு சொல்லியபடி. (ரு)

உக்கிரப் பெருவழுதியார்.

நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை முப்பொருளா நான்முகத்தோன்
றான்மறைந்து வள்ளுவனாய்த் தந்துரைத்த—நூன்முறையை
வந்திக்க சென்னிவாய் வாழ்த்துக நன்னெஞ்சஞ்
சிந்திக்க கேட்க செவி.

இ - ள். வள்ளுவனாய் - திருவள்ளுவனாய்த், தான் மறைந்து - தனது திருமேனியை மறைத்து, நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை - நான்குவேதங்களினுண்மைப்பொருளை, தந்து (இவ்வுலகத்திலே) கொணர்ந்து, முப்பொருளா அறம் பொருளின்பமென்னு) முப்பாற்பொருளதாக, நான்முகத்தோன் பிரமனால், உரைத்த - திருவாய்மலர்ந்த, நூல் - நூலினது, முறையை-புத்தகத்தை, சென்னிவந்திக்க - எனது தலையானது தொழக்கடவது, வாய்வாழ்த்துக - வாயானது வாழ்த்தக்கடவது, நன்னெஞ்சஞ் சிந்திக்க - நல்ல மனமானது நினைக்கக் கடவது, செவிகேட்க - காதுகளானவை கேட்கக் கடவன. எ - று.

முப்பொருள் - ஆகுபெயர். அவ்வேதப் பொருள் ஆதியிலே வேதஞ் சொல்லியோனாலேயே சொல்லப்பட்டமையால், உலகத்துச் சமயாசாரியர்களாலும் பிறராலும் ஒன்றற்கொன்று மாறாகக் கொள்ளப் பட்டபொருள்கள் போல்வ தன்றென்பதுதோன்ற மெய்ப்பொருளென்றார். கலையுணர்புலமையிற் றலைமையோனாகி, விதிமுறைவழாது மூதநிலம் புரக்கும், பெருந்தகையுக்கிரப் பெருவழுதியென்னுந், தன்னிகரில்லா மன்னவர்பெருமான். தான் மேற்கொண்ட சிறப்பைப் பல்லும் அறிந்து மேற்கொள்ள இவ்வாறு வழிபாடு கூறினான். மன்ன னெப்படி மன்னுயி ரப்படியாதலின் இப்புத்தகத்தைமுன்னே பூசித்த மெய்மொழி மனங்களால் வணக்கஞ்செய்து பின்கேட்கவேண்டுமென்று சொல்லியபடி. (சு)

கபிலர்.

தினையளவு போதாச் சிறுபுன்னீர் நீண்ட
பனையளவு காட்டும் படித்தான்—மனையளகு
வள்ளைக் குறங்கம் வளநாட வள்ளுவனார்
வெள்ளைக் குறட்பா விரி.

இ - ள். மனையளகு வள்ளைக் குறங்கும் வளநாட மனையில் வளர்க்கப்படுகின்ற பறவைப்பேடுகள் உலகத்தைப் பாட்டால் கண்ணுறங்குகின்றவளம்

பொருந்திய நாட்டையுடைய அரசனே, வள்ளுவனார் வெள்ளைக் குறட்
விரி.- திருவள்ளுவரால் அருளிச் செய்யப்பட்ட குறள்வெண்பா, (மிகப்பெ
ரியபொருளைத்) தன்னுட்கொண்டு காட்டுதல், தினையளவு போதாச் சிறு
ன்னீர்-தினையரிசினளவுக்கும், போதாத சிறியபுல்லினது நுனியின்கணுள்ள
பனிநீரானது, நீண்ட பனையளவு காட்டும் படித்து - உயர்ந்த பனையின
வான அதன் சாயைத்தன்னுட்கொண்டு காட்டுங் குணம்போலுள்ள குண
த்தை யுடையது. எ - று.

பனை - ஆகுபெயர். ஆல் - அசை. பறவை - கிளிமுதலியவை. உல
கைப்பாட்டு-மகளிர் பரிமளப்பொடி இடிக்கின்ற போது பாடும்பாட்டு. விரி
விரித்தல். எப்படி மிகச்சிறிய பனித்துளியிலே மிகப்பெரிய பனைமரத்தின்
சாயை, அடங்கி விளங்குகின்றதோ அப்படியே மிகச்சிறிய இக்குறள்வெண்
பாவில் மிகப் பெரியபொருள் அடங்கி விளங்குகின்றதென்பதாம். இது சுரு
ங்கி யிருந்தும் விரிவான பொருளை விளங்குமாறு சொல்லியபடி இது முதல
யன சங்கத்துப் புலவராலே பாடப்பட்டன.

பரணர்.

மாலுங் குறளாய் வளர்ந்திரண்டு மாணடியான்
ஞால முழுது நயந்தளந்தான்—வாலறிவின்
வள்ளுவருந் தங்குறள்வெ்ண் பாவடியால் வையத்தா
ருள்ளுவவெல்லா மளந்தா ரோர்ந்து.

இ - ள். மாலும் - திருமாலும், குறளாய் - குறளாய்ப் பிறந்து, வள
ர்ந்து, இரண்டு மாணடியால் - இரண்டுபெரிய அடிகளால், ஞாலமுழுதும்-உல
கமனைத்தையும், நயந்து - விரும்பி, அளந்தான் - அளவிட்டான், வாலறிவின்
வள்ளுவரும் - மெய்யறிவினையுடைய திருவள்ளுவரும், தங்குறள் வெண்பா
வடியால்- தம்மினின்றுந் தோன்றி அங்ஙனே நிற்கின்ற வெண்பாக்குறளின்
இரண்டு சிறிய அடிகளால், வையத்தாருள்ளுவ வெல்லாம் - அவ்வுலகமனை
த்தினும் முன்னோரால் நினைக்கப்பட்டவற்றை யெல்லாம், ஓர்ந்து - ஆராய்ந்து
அளந்தார் - அளந்தார். எ - று.

உம்மை யிரண்டும் முறையே- தேவரிற் பெரியோனாகிய வென்றும்
மனிதனிற் சிறியராகக் காணப்பட்ட வென்றும், பொருள் படகின்றன உப
மானத்திலேவளர்தலும் பெருமையும் சொல்லுதலால், உபமேயத்திலே அ
த்திற்கு முறணாகிய நிலைநிற்றலும், சிறுமையும், வருவிக்கப்பட்டன. மாலு
க்கு தானே குறளாதலும், பின்பு அங்ஙனே நில்லாது வளர்தலும் பேரடிகளா
அளவுபட்ட உலகத்தை யளத்தலும், திருவள்ளுவருக்குத் தம்மினின்று
குறளை உண்டாக்குதலும், அது தன்னிலை நிற்றலும், அதன் சிற்றடிகளா
அளவுபடாத நினைப்பின் விடயங்களை அளத்தலும் சொல்லப்படுதலாலும்
வேற்றுமையறிக, நினைக்கப்பட்டன வெல்லாம் இதனகத்து அளவு செய்ய
பட்டமை சொல்லியபடி.

(க

நக்கீரர்.

தானே முழுதுணர்ந்து தண்டமிழின் வெண்குறளா
லானு வறமுதலா வந்நான்கு—மேனோருக்
கூழி னுரைத்தாற்கு மொண்ணீர் முகிலுக்கும்
வாழியுல கென்னாற்று மற்று.

இ-ள். தானே தானே-முழுதுணர்ந்து (வேதப்பொரு) ளனைத்தையு மறிந்து, தண்டமிழின் - தண்ணியதமிழின்கண், வெண்குறளால்-குறள்வெண்பாக்களால், ஆனுவறமுதலா வந்நான்கும்விட்டு-நீங்குதல் கூடாத அறமுதலாகிய அந்நான்கு பொருள்களையும், ஏனோருக்கு - அவற்றை யறியாதவர்களுக்கு (அவர் எளிதினறிய) ஊழின்முறையால் உரைத்தாற்கும்-சொல்லியருளிய திருவள்ளுவருக்கும், ஒண்ணீர் முகிலுக்கும் - ஒள்ளிய நீரைத்தந்தமேகத்துக்கும், உலகு - இவ்வுலகமானது, மற்றென்னாற்றும் - எதிர் நன்றறியாது செய்யும் (செயக்கிடந்தது ஒன்றும் இல்லை) வாழி - அவரும் அதுவும் வாழ்க. எ - று.

ஆனுமை - நீங்காமை தானே முழுதுணர்ந்தெனவே ஆசாரியராயிருந்து பிறரறிவிக்க அறிந்திலரென்றதாயிற்று. முழுதுமென்னுமும்மை தொக்கது. ஒண்மை இனிமைமேல் நின்றது. முறை நூலின்முப்பொருள்களின் கிடக்கை யொழுங்கு ராயனுர் கோடைச்சிறப்பு சொல்லியபடி. (எ)

மாமூலனர்.

அறம்பொரு ளின்பம் வீடென்னு மந்நான்கின்
றிறந்தெரிந்து செப்பிய தேவை—மறந்தேயும்
வள்ளுவ னென்பானோர் பேதையவன் வாய்சொற்
கொள்ளா றறிவுடை யார்.

இ-ள். அறம்பொரு ளின்பம் வீடென்னு வந்நான்கும் - அறமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட அவ்வேதப் பொருள்களாகிய நான்கினது,திறம் - கூறுபாட்டையும் தெரிந்து அறிந்துசெப்பிய (உலகத்தாருக்குச்) சொல்லிய, தேவை-தேவனை மறந்தேயும், மறந்தாயினும், வள்ளுவனென்பான் (ஒருமனிதனுக உட்கொண்டு) வள்ளுவனென்று சொல்லுதற்கு ஒருவனுளனுயின், அவன்-அவன், பேதை-அறிவில்லாதவனுனவன், அவன் வாய்ச்சொல் - அவனதுவாயிற்பிறந்த அச்சொல்லை, அறிவுடையார் - விவேகமுடையார், கொள்ளார்-கொள்ளார்கள். எ - று.

அறமுதலியவற்றின் கூறுபாடு - அவற்றினது தொகை வகைவிரிகள். மறந்தேயுமென்றதனுல் நினைப்புடன் சொல்லுவோன்பேதையிற் பேதையாமென்றதாயிற்று. முன்னும் பின்னுமுள்ள பாட்டுகளில் இப்பெயர் தெய்வத்தன்மையைக் குறிப்பிக்கும்படி நன்குமதித்து உயர்த்திச்சொல்லப்படுதலால், ஒருமனிதனுக வுட்கொண்டென்பது வருவிக்கப்பட்டது. அன்றி ஒளிக்குறிப்

பினுலே சாதி இழிவுதோன்ற வள்ளுவனென்பா னெனினுமமையும். இக்கு றிப்பொலியை வடநூலார் காகு சுரமென்பர் தெய்வப்புலவரை அவமதி பினிழிவு சொல்லியபடி. (அ

கல்லாடர்.

ஒன்றே பொருளென்னின் வேறென்ப வேறென்னி
னன்றென்ப வாறு சமயத்தார்—நன்றென்ன
வெப்பா லவரு மியைபவே வள்ளுவனார்
முப்பான் மொழிந்த மொழி.

இ - ள். ஆறுசமயத்தார் - அறுவகை மதத்தோரும், ஒன்றே பொருளெ ன்னின் (ஒருமதத்தார் தமது நூலிலே உலகமும் உயிரும் கடவுளுமாகிய பொருள்கள் ஒன்றேயென்று நாட்டுவராயின், வேறென்ப (மற்றொருமத தோர் தமது நூலிலே அதனை மறுத்து இவை) வேறுமென்று நாட்டுவ வேறென்னின் - அப்படி வேறென்று நாட்டின், அன்றென்ப - பின்னொ மதத்தோர், அதனை - அன்றன்று மறுப்பர் ஆதலால் சமய நூல்களெல்லா இவ்வாறு மறுக்கப்படுகின்றன) வள்ளுவனார் முப்பான் மொழிந்த மொ திருவள்ளுவராலே முப்பாலாகச் சொல்லப்பட்ட நூலை, நன்றென்ன - நன் றென்றுகொள்ளுவதற்கு, எப்பாலவரும் - எவ்வகைப்பட்ட பகுதியோரு இயைப - உடன்படுவார். எ - று.

மொழி ஆகுபெயர். ஆறுமதமாவன, வியாசமதம் சைமினிமதம், ப ஞ்சலிமதம், கபிலமதம், கணுதமதம், அக்ஷபாதமதம் அன்றிச் சைவவைண முதலியவற்றைக் கூறினுமாம். எச்சமையத்தாருமென்னுது - எப்பாலவ மென்றதனுல். வேதத்துக்கு உட்பட்ட சமயத்தாரே யன்றிப் புறப்பட்ட சைனம், பௌத்தம், சார்வாகம்முதலிய மதத்தாரும் பலவகைப்பட்ட சா யாரும், தேயத்தாரும், காமத்தாரும், பிறரும் தழுவப்படுதலறிக. இது பொதுவேத மென்றபடி. (

சீத்தலைச் சாத்தனர்.

மும்மலையு முந்நாடு முன்னதியு முப்பதியு
மும்முரசு முத்தமிழு முக்கொடியு—மும்மாவும்
தாமுடைய மன்னர் தடமுடிமேற் றாரன்றோ
பாமுறைதேர் வள்ளுவர்முப் பால்.

இ - ள். வள்ளுவர் - திருவள்ளுவரது, பாமுறைதேர் முப்பால் - பா களின் (முன்பின்) முறைதெரிதற் கிடனுகியதிருக்குறளானது, மும்மலையும் (கொல்லிமலை நேரிமலை, பொதியமலை) எனப்படுகின்ற மூன்றுமலைகளையும் முந்நாடும் (குடநாடு. புனநாடு, தென்னுடு எனப்படுகின்ற) மூன்றுநாடுகளை யும், முன்னதியும் (பொருனைநதிகாவிரிநதிவையைநதிஎனப்படுகின்ற) மூன் நதிகளையும், முப்பதியும்கருவூர், உறையூர், மதுரையெனப்படுகின்ற) மூன் பதிகளையும் மும்முரசும் (மங்கலமுரசு, வெற்றிமுரசு, கொடைமுரசு, என

ப்படுகின்ற) மூன்று முரசுகளையும், முத்தமிழும், (இயற்றமிழ்,இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழ் எனப்படுகின்ற) மூன்று தமிழ்களையும், முக்கொடியும் (விற்கொடி, புலிக்கொடி, மீனக்கொடி எனப்படுகின்ற மூன்று கொடிகளையும், மும்மாவும் கனவட்டம், பாடலம், கோரம் எனப்படுகின்ற) மூன்று குதிரைகளையும் தாமுடைய மன்னர் - தாமுறைமையுடைய (சேர, சோழ,பாண்டியர் எனப்படுகின்ற மூவரசருடையவும், தட்முடிமேல் - பெரியமுடிகளின் மேலே கொள்ளப்பட்ட, தாரன்றே - மாலையன்றே. எ - று.

அன்றே வென்றது - பலரறிதேற்றம். முப்பால் - ஆகுபெயர் மும்முரசும் முத்தமிழும் அம் மூவரசர்க்கும் பொதுமையவாயினும் மும்முறையுரிமை அவர்குடிமரபிற் கியைந்தனபோலும், அரசர் மூவரும்மேற்கொண்ட சிறப்புச் சொல்லியபடி. (௪௦)

மருத்துவன் றாமோதரனார்.

சீந்திநீர்க் கண்டந் தெரிசிக்குத் தேனளாய்
மோந்தபின் யார்க்குந் தலைக்குத்தில்—காந்தி
மலைக்குத்துமால்யானை வள்ளுவர்முப்பாலாற்
றலைக்குத்துத் தீர்வுசாத் தற்கு.

இ - ள். காந்தி மலைக்குத்து மால்யானை-தன்பகையென வெகுண்டுமலையைக் குத்துகின்ற பெரிய களிறுபோலுள்ள வரசனே, சீந்தி நீர்க்கண்டம்- சீந்திநீர்ச் சருக்கரையையும், தெரிசுக்கு - சிதைக்கப்பட்ட சுக்கையும், தேனளாய் தேனொடுகலந்து, மோந்தபின் - மோந்த பின்பு, அதனால் - யார்க்குந் (தலைக்குத்துடையோர்) யாவருக்கும், தலைக்குத்து - தலையிடி, இல் - இல்லையாகும், வள்ளுவர் முப்பாலால் - திருவள்ளுவர் குறளால், சாத்தற்கு - சீத்தலைச் சாத்தனார்க்கு, தலைக்குத்து - தலையிடி, தீர்வு - இல்லையாயிற்று. எ - று.

யானைபோல்பவனை யானையெனலால் - ஆகுபெயர் முன் கேட்கப்பட்ட நூல்களிலெல்லாம் பலசொற் குற்றங்களும் பொருட் குற்றங்களும் கண்டு பொறாமல் தலையில் அறைந்துகொண்டு வந்தமையால், புண்பட்டுக் குத்தல் உண்டாயிருந்தது. இதன் கண் ஓர் குற்றமுங் காணப்பெறாமையால், அதுநீங்கிற்றென்க. எப்படி அம்மூன்று சரக்கும் அதற்கு மருந்தாமோ, அப்படியே யிதற்கு இம்மூன்று பாலும் மருந்தாயின வென்பதாம். தீர்வென்னுந் தொழிற்பெயர் - முற்றுப்பொருளில் வந்தது. இதன் குற்றமற்றுவிளங்குகை சொல்லியபடி. (௪௧)

நாகன்றேவனார்.

தாளார் மலர்பொய்கை தாங்குடைவார் தண்ணீரை
வேளா தொழிதல் வியப்பன்று—தாளாதா
மப்பா லொருபாவை யாய்ப்பவோ வள்ளுவனார்
முப்பான் மொழி மூழ்குவார்.

இ - ள். தாளார் மலர்பொய்கை - நாளத்தோடு பொருந்திய தாமரை மலர்களையுடைய, ஒருகுளத்து - நீரின் கண்ணே, குடைவார் - மூழ்குவோ தண்ணீரை-(வேறு) தண்ணீரை, வேளாதொழிதல் - விரும்பா தொழித வியப்பன்று - வியப்பச் செய்வதன்று, வள்ளுவர் முப்பான்மொழி - திருவ ளுவரது முப்பால்களையுடைய நூலின் கண்ணே, மூழ்குவார் - மூழ்குவோ தாம் - தாம், வாளா - வீணாக, அப்பால் - அப்பால், ஒரு பாவை - ஒரு நூ ஆய்வரோ - விரும்புவாரோ (விரும்பார் ஆதலின் இதுவே வியப்பைச்செ வதாம்.) எ - று.

தாளார் மலரெனலால் - தாமரை மலரென்னப்பட்டது. வியப் செய்வதை - வியப்பென்றார், மூழ்குதல் இங்கே கருத்து முழுதும் அழு நின்றன்மேனின்றது. மொழி - ஆகுபெயர். ஒகாரம் - எதிர்மறை. வி புதலாகிய காரணத்தை ஆய்வரோவெனக் காரியமாக உபசரித்தார். அ வியப்பன்றென்றமையாலே - இது வியப்பென்றதாயிற்று. உயர்வானபெ ருள் பெற்றோர்க்கு அதினிழிவான பொருளையும் பெறவிரும்புதல் இயல் யிருக்க, குளிர்ச்சி, இன்சுவை, நறுமணமுதலிய குணங்களாலே சிறந்த ஒ தாமரைக்குளத்து நீரைப்பெற்றோர்க்கு அதனாற்றானே அமைதிபெற்று றுதண்ணீரைப்பெற விரும்பாமை வியப்பைச்செய்வதாயிற்று. ஆயினும் இ காறும் ஒருநூலைக் கற்றோர்க்கு வேறுநூலைக் கற்க விரும்புதலன்றி வி பாமையில்லாதிருக்க, இப்போது உளதாதலின் - இதுவே பெருவியப்பை செய்வதென்றதாயிற்று. இதனால் இந்நூலகத்து எந்நூற்பொருளும் அடங் யிருக்கின்றமை குறிப்பிக்கப்பட்டது பலநூல்களையும் கற்க விரும்புவோர்க் இது வொன்றே அமைதல் சொல்லியபடி.

(கஉ)

அரிசிற்கிழார்.

பறந்தபொரு ளெல்லாம் பாரறிய வேறு
தெறிந்து திறந்தோன்றுஞ் சேரச்—சுருங்கிய
சொல்லால்விரித்துப் பொருள்விளங்கச் சொல்லுதலால்
வல்லாரார் வள்ளுவ ரல்லால்.

இ - ள். பரந்த பொருளெல்லாம் - (வேதத்திலே) ஒன்றோடொன் மயங்கி நின்ற நால்வகைப் பொருள்களையும், பாரறிய - இப்பூமியிலுள்ளோ அறிதற்பொருட்டு, வேறுதெரிந்து - வேறாகப்பிரித்து, திறந்தோறுஞ் சே (அது அது தனது தனது) வகையோடு சேரும்படி, சுருங்கிய சொல்லால் - சுருக்கமான சொல்லாலே, பொருள்விளங்க - பொருள்விளங்க, விரித்துச் சொல்லுதல் - விரியும்படிவைத்துச் சொல்லுதல், வல்லார் - வல்லவர்கள், வள்ளுவரல்லால் - திருவள்ளுவரல்லாமல். ஆர் - ஒருவரும் இல்லை. எ - று.

பார் - ஆகுபெயர். திறம் - அறமுதலியவற்றின் கூறுபாடு சுருங்கச் சொல்லல் விளங்கவைத்தன்முதலிய அழகுகள் எப்படி இவரால் அமைக்கப் பட்டனவோ அப்படி பிறரால் அமைக்கப்படுதல்கூடாமை காட்டியதாயிற்று. நூலுக்கும் நாயனார்க்கும் தகுதி சொல்லியபடி.

(கங)

பொன்முடியார்.

காணின்ற தொங்கலாய் காசிபனார் தந்ததுமுன்
கூனின் றளந்த குறளென்ப—நான்முறையான்
வானின்று மண்ணின் றளந்ததே வள்ளுவனார்
தானின்றளந்த குறள்.

இ - ள். காணின்ற தொங்கலாய் - மணந்தங்கப்பெற்ற மாலையையுடைய பாண்டியராசனே, முன் - முன், காசிபனார் தந்தது - காசிபனாராலே தரப்பட்ட குறளை, கூனின்று - மண்ணின்கண்ணே நின்று, அளந்த (உலகத்தை) அளந்த, குறளென்ப-குறளென்று சொல்லுவர், தானின்று - தாம் (இங்கே) எழுந்தருளி, வள்ளுவனா ரளந்தகுறள் - திருவள்ளுவராலேதரப்பட்டகுறள், நான்முறையான் - நூலின் முறையோடுகூடி, வானின்று - விண்ணின்கண்ணே நின்றும், மண்ணின்றும்மண்ணின்கண்ணே நின்றும், அளந்தது (உலகத்தை) அளந்தது. எ - று.

கு - கூ என நீண்டது, ஆனுருபு - ஒடுருபின்பொருளில் வந்தது. அக்குறன் வஞ்சித்துப் பெற்றளத்தலால். நான்முறைபோடு கூடாதாயிற்று இக்குறளுக்கு ஒலிவடிவும் வரிவடிவுமென இரண்டுவடிவுண்மையால், ஒலிவடிவுக்கிடம் வானாதலின் வானின்றென்னும், வரிவடிவுக்கிடம் மண்ணாதலின் மண்ணின்றென்றும் கூறினார். இக்குறளுக்கு நான்முறையோடு கூடலும் வானிற்றலும் மிகுத்துச்சொல்லி வேற்றுமைசெய்யப்பட்டது. முன்மாலுமென் பாட்டிலே நாயனார்க்கும் மாலுக்கும், இப்பாட்டிலே திருக்குறளுக்கும் மாலவதாரக்குறளுக்கும் ஒப்புமை குறித்துச்சொல்லலால் வேறுபாடாம். உகத்துப் பொருளெல்லாம் இஃது அளத்தற் சிறப்புச் சொல்லியபடி. (கஎ)

கோதமனார்.

ஆற்ற லழியுமென் றந்தணர்கா ணான்மறையைப்
போற்றி யுரைத்தேட்டின் புறத்தெழுதா—ரேட்டெழுதி
வல்லுநரும் வல்லாரும் வள்ளுவனார் முப்பாலைச்
சொல்லிடினு மாற்றல்சோர் வின்று.

இ - ள். அந்தணர்கள் - அந்தணர்கள், நான்மறையும் - நான்குவேதங்களையும், உரைத்து - வாய்ப்பாடமாக, போற்றி - காப்பாற்றி, ஆற்றலழியுமென்று (ஏட்டின்கண் எழுதிவைத்தால் வலியில்லாரும் ஓதுவாராதலின் இவற்றின்) வலிவைகுறையுமென்று, ஏட்டினபுறத்து-ஏட்டின்கண், எழுதார்-எழுதார்கள். வள்ளுவனார் முப்பாலை திருவள்ளுவரது திருக்குறளை ஏட்டெழுதி-ஏட்டின்கண் எழுதிவைத்து, வல்லுநரும் - வலியுடையவரும், வல்லாரும்-வலியில்லாரும், சொல்லிடினும் - ஓதினாலும், ஆற்றல்சோர்வின்று - வலிமை குறைதலில்லை எ - று.

அவ்வேதத்துக்கு உதாத்தம் அனுதாத்தம் எனப்பட்ட சுரங்களின் வழுவாமலோதல் வேண்டுமென்னும் விதியுளதாதலின் அதற்குத் தகுதி

டுடைய அந்தணரே அதிகாரிகளாகின்ர். இதற்கு அஃதில்லாமை யாவரும் அதிகாரிகளாவரென்றறிக, சொல்லிடினுமென்றதனால் பொரு ணர்ச்சிக்கும் இதற்கும் வலிமைவேண்டுமென்பது பெறப்பட்டது. ஆற் சொற்செறிவின் றிட்பம் இங்ஙனம் கூறவே, அவ்வேதம் சொல்லின்கண் தலைமையுடைத்தென்பதும் இவ்வேதம் பொருளின்கண்ணே தலை யுடைத் தென்பதும் பெறப்பட்டன. ஓதப்படுதலில் அவ்வேதத்தினும் இ சிறப்புடைமை சொல்லியபடி. (

நத்தத்தனார்.

ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்பதருங் குறளும்
பாயிரத்தினோடு பகர்ந்ததற்பின்—போயொருத்தர்
வாய்க்கேட்க நூலுளவோ மன்னு தமிழ்ப்புலவ
ராய்கேட்க வீற்றிருக்க லாம்.

இ - ள். பாயிரத்தினோடு - பாயிர நான்கதி காரங்களோடு சேர் தொகையாகிய ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்பதருங் குறளும் - கரு௩ட0 குற பகர்ந்ததற்பின் - ஓதியுணர்ந்த பின்பு, போய் - போய், ஒருத்தர்வாய் - ஒ ரதுவாயாலே, கேட்க - கேட்க, நூலுளவோ - இல்லை, மன்னுதமிழ்ப் பு ராய் - நிலைபெற்றதமிழிலேபுலமை நிரம்பியோராகி,கேட்க(பிறர்தம்மிட வந்து) கேட்க வீற்றிருக்கலாம் - வீற்றிருக்கலாகும். எ - று.

வீற்றிருத்தல் ஒரு சபை நடுவிலே உயர்வாகிய ஆதனத்தில் ஏறியிரு தல். இவற்றுட் பலவகைப்பட்ட நூல்களின் கருத்துகளெல்லாம் விள கிற்றலின்; கேட்க, நூலுளவோவென்றார் புலவராயெனவேபுலமை. நிர தற்கு இவை ஆயிரத்து முந்நூற்றுமுப்ப தகுறள்களும் போதுமென்ப பெறப்பட்டது. ஓதியோர்க்குவரும் இம்மைப்பயன் சொல்லியபடி. (க

முகையலூர்ச் சிறுகருந் தும்பியார்.

உள்ளுத லுள்ளி யுரைத்தலுரைத் ததனைத்
தெள்ளுத லன்றே செயற்பால—வள்ளுவனார்
முப்பாலின் மிக்க மொழியுண் டெனப்பகர்வா
ரெப்பா வலரினு மில்.

இ - ள். வள்ளுவனார் முப்பாலின்மிக்க - திருவள்ளுவரது திருக்கு ளின் மேற்பட்ட, மொழிநூலொன்று உண்டெனப் பகர்வார் - உளதென் சொல்ல வல்லவர், எப்பாவலரினும் - எவ்வகைப்பட்ட புலவருள்ளும், இ இல்லை, ஆதலால் செயற்பால (நாம் இந்நூலைக்குறித்துச்) செயக்கடவன உள்ளுதல் நாம்-இதன் பொருளைச் சிந்தித்துக்கொள்ளுதலும், உள்ளியுரை தல்-சிந்தித்துப் பிறர்க்கு அதனைச் சொல்லுதலும், உரைத்ததனைத்தெள் தல் (பிறராலே) சொல்லப்பட்ட அதனைத் தெளிதலும், அன்றே அல்லவா. எ - று.

மொழி ஆகுபெயர். ஒப்பது வடமொழிவேத மிருத்தலின்மிக்கமொழி யென்றும். தமிழின் மாத்திரமன்றி வடமொழி முதலியவற்றினுள்ள புலவரையுந்தழுவுதற்கு எப்பாவலரினுமென்றும், அறிவொப்புக் காண்டற்கு உரைத்ததனைத் தெள்ளுதலென்றும் கூறினர். உள்ளுதலெனவே கேட்டலும், தெளிதலெனவே அவ்வாறொழுகலும் அடங்கின. இது பயிர்ச்சிசெய் தொழுகுமாறு சொல்லியபடி. (கஎ)

ஆசிரியர் நல்லந்துவனர்.

சாற்றிய பல்கலையுந் தப்பா வருமறையும்
போற்றி யுரைத்த பொருளெல்லாந்—தோற்றவே
முப்பான் மொழிந்த முதற்பாவல ரொப்பா
ரெப்பா வலரினு மில்.

இ-ள். சாற்றுதிபல்கலையும் (அறிவுடையோரால்) சொல்லப்பட்ட பல நூல்களாலும், தப்பாவருமறையும் - தப்பாத அரியவேதத்தினாலும், போற்றி-காப்பாற்றி வைத்திருந்தது, உரைத்த (உலகத்தாருக்குச்) சொல்லப்பட்ட, பொருளெல்லாம் - விடயங்களெல்லாம், தோற்ற (தன்னிடத்தே) காட்டும்படி, முப்பான்மொழிந்த-திருக்குறளைச் சொல்லிய, முதற்பாவல ரொப்பார்-திருவள்ளுவரை யொப்பவர், எப்பாவலரினும் - எவ்வகைப்பட்ட பாவலருள்ளும், இல் - இல்லை. எ - று.

தம்மாலே சொல்லப்பட்டவற்றில் வழுவுறுமையால் தப்பாவென்றும், பொருளுணர்ந்தற்கே யன்றி ஓதுதற்கும் எளிதன்றுதலின் அருவென்றும் விசேடணஞ் செய்யப்பட்டது எப்பாலவரினுமில் - இதற்கு முன்னுரைக்கப் பட்டபடியே கொள்க. முதற்பாவலர் - முதன்மையையுடைய பாவலர் நால்வகைப்பாக்களின் வெண்பாக்களும் அவற்றுள்ளும் குறள்வெண்பாவும் தலைமைபெற்று நிற்றலின் அக்குறள் வெண்பாவால் நூல்செய்த வல்லமையுடைய ரென்றுமாம் புலமையிலே நாயனருக்கு ஒப்பின்மைசொல்லியபடி. (கஅ)

கீரந்தையார்.

தப்பா முதற்பாவாற் றமாண்ட பாடலினன்
முப்பாலி னற்பான் மொழிந்தவ—ரெப்பாலும்
வைவைத்த கூர்வேல் வழுதி மனமகிழத்
தெய்வத் திரு வள்ளுவர்.

இ-ள். எப்பாலும் வைவைத்த கூர்வேல்வழுதி - எவ்விடத்திலும் கூர்மைவைத்த சிறப்புப்பொருந்திய வேலையுடைய பாண்டியராஜன், மனமகிழ-இருதயமகிழ, தப்பா சொல்லப்பட்டப் பொருள் வழுவாமல் முதற்பாவால்-முதன்மையுடைய பாவாகிய குறள் வெண்பாக்களாலே, தாமாண்ட பாடலினல் - தாம்மாட்சிபெற்ற பாடற்றொழிலினலே, முப்பாலின் - மூன்றுபால்களிலே, நாற்பால்-அறமுதலிய நான்குபகுதிப் பொருள்களையும், மொழிந்த

வர் - திருவாய்மலர்ந்தவர், தெய்வத்திருவள்ளுவர் - தெய்வப் புலமைத்தி வள்ளுவர். எ - று.

கூர் - சிறப்பு, நான்கனும் மூன்றடங்குவதன்று மூன்றனுள் அடங்காமையின் வியந்து கூறப்பட்டதாயிற்று. நூல்செய்தசிறப்பும், அதனை அரசனை மகிழ்வித்தமையும் சொல்லியபடி. (க

சிறுமேதாவியார்.

வீடொன்று பாயிர நான்கு விளங்கற
நாடிய முப்பத்து மூன்றொன்றூ உ—கூடுபொரு
வெள்ளி லெழுப திருபதிற் றைந்தின்பம்
வள்ளுவர் சொன்ன வகை.

இ - ள். வள்ளுவர் சொன்ன வகை - திருவள்ளுவராலே சொல்லப் பட்ட திருக்குறளின் அதிகாரவகை, பாயிர நான்கு - பாயிரம்-௪, அறம்முப் பத்துமூன்று - அறம்-௩௩, ஊழொன்று - ஊழ்-௧, பொருளெழுபது - பொருள்-௭௰, இன்பமிருபதிற்றைந்து - இன்பம்-௨௫. எ - று.

அறத்துப்பாலு ளடங்காது அதனைவிட்டு நூற்கெல்லாம் பொதுவா நிற்றலின் வீடொன்றுபாயிரமென்றும், இம்மை, மறுமை, வீடுமூன்றும் பயத் திற் சிறப்பிற்றாய். மூன்றனும் முதனிற்றலின் விளங்கறமென்றும், யாவர்க் கும் பொதுப்பட நாடித்தொகுக்கப்பட்ட அறத்தின் கூறுபாடு இவை யாதலின் நாடியமுப்பத்து மூன்றென்றும், முன்னின்ற அறமும்பின்னின்ற இன்பமும் கைகூடுதற்குத்துணையாய் நிற்றலின் கூடுபொருளென்றும், அப் பொருளின் பாகுபாடுகளெல்லாம் இவற்றினடங்குதலின் - எள்ளி லெழுப தென்றும் கூறினர். எள்ளல் - இகழ்தல். பாயிரநான்கு - பாயிரமானது நான் கதிகாரங்களையுடைத்து எனப்பிறவும் விரித்துரைத்துக்கொள்க. சில பழைய நூல்களிலே சிலவற்றை சாதியாரும், சமயத்தாரும், மிகுத்தும் குறைத்தும் வேறுபடுத்தலால், அப்படிப்பட்ட வேறுபாடு இதற்கும் வரினும்வருமென்று ஆசங்கித்து இதனதிகாரங்களுக்கு இங்ஙனந் தொகைசெய்தார்பின் இவ்வாறு தொகை செய்யப்பட்டு வருவனவற்றிற்கும் இதுவே கருத்தாகக்கொள்க. முப்பால்களுக்கும் அதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி. (௨௰)

நல்கூர்வேள்வியார்.

உட்பக்க நோக்கி யுபகேசி தோண்மணந்தா
னுத்தர மாமதுரைக் கச்சென்ப—விப்பக்க
மாதானு பங்கி மறுவில் புலச் செந்நாப்
போதாற் புனக்கூடற் கச்சு.

இ - ள். உட்பக்க நோக்கி - அப்பக்கத்தைக்குறித்துச் சென்றோனாகிய, உபகேசி தோண்மணந்தான் - உமாதேவியினது தோளை மணந்த கடவுளை, உத்தரமாமதுரைக்கு - வடமதுரைக்கு, அச்சென்ப-ஆதாரமென்று சொல்லு வர், இப்பக்கம் - இப்பக்கம், மாதானுபங்கி - மாதானுபங்கி யெனப்படுகின்ற

மறுவில்புலம் - குற்றமற்ற புலமையாகிய தேனைச்சொரிகின்ற, செந்நாப்போதார் - செவ்வியநாவாகிய மலரையுடையவர், புனற்கூடற்கு - நீர்வளத்தையுடைய தென்மதுரைக்கு, அச்சு - ஆதாரமாவார். எ - று.

உட்பக்கம் - இடைக்காடர் அரசன் தன்பாடலை அவமதித்தமைபற்றிபிணங்கிச் சென்றபக்கம். உட்பக்கநோக்கி யென்றது - வினையா லணையும் பெயர். கேசி - திருமால் இது அக்கடவுள் சகஸ்திர நாமத்திற்கண்டது. கேசிக்குப்பின்னே பிறந்தவள் - உபகேசி யென்றாயது. உபேந்திர னென்பதுபோல், மாதா அநுபங்கி - மாதாவை நிகராகக்கொண்டு நடக்கின்ற ஒழுங்கினளெனப் படுதலின் அவள் பிள்ளைமேலேபோல் இவர் உலகத்தார்மேல் அருள்செய்தல் சொல்லப்பட்டதாயிற்று. நாப்போதென்றதற்கேக - புலமையிலே தேன் ஆரோபிக்கப்பட்டது. அச்சுப்போற் றாங்குதலால், அச்சென்றார். நாயனாராலே திங்கட்குடையுடைச் சீர்சால்வழுதியுஞ் சங்கப்புலவருந் தழைத்தினிதோங்கிய, மதுரைக்கு உண்டான சிறப்புச் சொல்லியபடி. (உக)

தொடித்தலை விழுத்தண்டினார்.

அறநான் கறிபொரு ளேழொன்று காமத்
திலமூன் றெனப்பகுதி செய்து—பெறலரிய
நாலு மொழிந்தபெரு நாவலரே நன்குணர்வார்
போலு மொழிந்த பொருள்.

இ - ள். அறநான்கு (பாயிரம் இல்லறம் துறவறம் ஊழ்என) அறப்பாலினுட் பிரிவுகணான்கு, அறிபொருளேழ் (அரசு அமைச்சு அரண்கூழ்படை நட்பு ஒழிபு என அறியப்பட்ட பொருட்பாலி னுட்பிரிவுகளேழு) காமத்திற் மூன்று (ஆண்பால், பெண்பால், அவ்விருபால் எனக்) காமத்துப்பாலினுட் பிரிவுகண்மூன்று, எனப்பகுதி செய்து - என்றுபகுதிசெய்து, பெறலரியநாலும் - பெறுதற்கரிய (அறம் பொருளின்பம் வீடு எனப்படுகிற) நான்குபொருள்களையும், மொழிந்த - சொல்லிய, பெருநாவலரே - பெரியநாவலரே, ஒழிந்தபொருள் (அவற்றுள் அடக்காமல்) ஒழிந்தபொருள் உளதாயின், (அதனை) நன்குணர்வார் போலும் - நன்றாக அறியவல்லவர் போலும். எ - று.

திறனென்றது - அறமுதலியவற்றோடுங் கூட்டப்பட்டது நான்கு, நான்கு பிரிவுடைத்தென் விரித்துரைத்துக்கொள்க. நாவலரேயென்றமையால் பிறரால் அறியப்படுவ தன்றென்பதாயிற்று. முப்பாலியற்றொகையும், இவற்றினடங்காதது ஒன்றில்லையென்பதும் சொல்லியபடி. (உஉ)

வெள்ளிவீதியார்.

செய்யா மொழிக்குந் திருவள்ளுவர் மொழிந்த
பொய்யா மொழிக்கும் பொருளொன்றே—செய்யா
வதற்குரியா ரந்தணரே யாராயி னேனை
யிதற்குரியா ரல்லாதா ரில்.

இ - ள். செய்யா மொழிக்கும் (ஒருவராலே) செய்யப்படாத மொழி யாகிய வேதத்துக்கும், திருவள்ளுவர் மொழிந்த - திருவள்ளுவரால் அருளிச் செய்யப்பட்ட, பொய்யா மொழிக்கும் (தன்வழியி னொழுகுவோர்க்குப் பயன் விளைவிலே) பொய்படாத மொழியாகிய திருக் குறளுக்கும், பொருளொன்றே - பொருளொன்றும், ஆராயின் - ஆராயில், செய்யாதவர் குரியார் - செய்யப்படாத அவ்வேத மோதுதற்குரியவர், அந்தணரே - அந்தணரேயா வனை யிதற்குரியா ரல்லாதார் - பொய்படாத இத்திருக்குற ளோதுதற்குரியவரல்லாதவர் இவ் (உலகத்தி) லில்லை. எ - று.

பூர்வவேதத்தை நித்தியமென்பார். மதம்பற்றி செய்யா மொழியென்றார். அது வடமொழியும், இது தென் மொழியுமாய் நின்று, சில வேறுபாடுடையனபோற் றோன்றினும், நுண்ணுணர்வா னோக்குவார்க்குக் கருத்து வேறுபடாமையின் - பொருளொன்றேயெனத் தேற்றேகாரம் கொடுத்துக் கூறினர். செய்யாமொழி பொய்யாமொழி அன்மொழித் தொகைகள், இதற்குரியா ரல்லாதாரில்லென்றதனாலும், பொதுவேத மாதலறிக, அதற்கும் இதற்கும் பொருள் வேறேயென்றும், இதனை யோதற் கதிகாரிகளார் யாவரோவென்றும், நிகழ்கின்ற ஐயமொழித்தபடி. (உ...

மாங்குடிமருதனார்.

ஓதற் கெளிதா யுணர்தற் கரிதாகி
வேதப் பொருளாய் மிகவிளங்கித்—தீதற்றோ
ருள்ளுதோ றுள்ளுதோ றுள்ள முருக்குமே
வள்ளுவர் வாய்மொழி மாண்பு.

இ - ள். வள்ளுவர் வாய்மொழி-திருவள்ளுவரது வாயினின்றுந்தோன்றிய திருக்குறளினது, மாண்பு-மாட்சியைசொல்லி (அது) ஓதுதற்கெளிதாய் ஓதப்படுதற்கெளிய சொற்களையுடைய தாகியும், உணர்தற்கரிதாகிய - அறியப்படுதற்கரிய பொருள்களை யுடையதாகியும், வேதப் பொருளாய்-வேதமெனப்படுகின்ற பொருளாகியும், மிகவிளங்கி (அவ்வேதத்தின்) மிகவிளங்கி, தீதற்றோர்-குற்றமற்றோர்கள், உள்ளுதோ றுள்ளு தோறு-நினைக்குந்தோறும், உள்ளம் (அவர்களுடைய) மனத்தை, உருக்கும் - கரைக்கும். எ-று.

ஓதற் கெளிதா யெனவே நவின்றோர்க் கினிமை நன்மொழி புணர்த்தல்களும், உணர்தற் கரிதாகியெனவே ஆழமுடைமையும், வேதப்பொருளா யெனவே - விழுமியது பயத்தலும், பிறவுமாகிய அழகுகளினமைதி சொல்லப்பட்டதாயிற்று, தீதற்றோர் - பொருளாராய்ச்சிக்கேற்ற நுண்ணறிவுடையோர், உள்ளுதோறுள்ளுதோ றுள்ளமுருக்கு மெனவே முன் காணப்பட்டதினும் பின் காணப்படும் பொருள் சிறந்தும் விரிந்துந் தோன்றுதலுடைமை பெறப்பட்டது. இதனது அற்புதமான குணமுடைமைச் சிறப்பு சொல்லியபடி.

(உ...

எரிச்சலூர் மலாடனார்.

பாயிர நான்கில் லறமிருபான் பன்மூன்றே
தூய துறவறமொன் றூழாக—வாய
வறத்துப்பா லல்வகையா வாய்ந்துரைத்தார் நூலின்
றிறத்துப்பால் வள்ளுவனார் தேர்ந்து.

இ-ள். வள்ளுவனார்-திருவள்ளுவனார், ஆய்ந்து (அவ்வேதத்தின் கருத்துகளை) யாராய்ந்து, நூலின் றிறத்துப்பால் (தம்மாலேசெய்யப்பட்ட) நூலினது திறத்திற்குத் தக்க நன்மை யுடைமையால், தேர்ந்து (இவையே உரியவையென்று) தெரிந்து, பாயிரம்-பாயிரம், நான்கு-நான்கு, இல்லறம்-இல்லறம், இருபான்-இருபது, தூயதுறவறம்-தூய்மையை யுடைய துறவறம், பன்மூன்று-பதின் மூன்று,ஊழ்-ஊழ், ஒன்று-ஒன்று, ஆகவாய்-ஆகக்கூடியாகிய, நால்வகையா (பாயிரமுதலிய) நால்வகையுடைத்தாக, அறத்துப்பால்-அறப்பால், வாய்ந்து-பொருந்தி, உரைத்தார்-கூடினார். எ-று.

நான்குமுதலிய தொகைகளோடு அதிகார முடைத்தென்பதுகூட்டுக மூப்பாற்பொருள்களினு முத்திக்குக் காரணமாதற் சிறப்புடைமையின்-தூய துறவறமென்றார். துப்பு-நன்மை, அது எல்லா வருணாச்சிரமங்களுக்குப் பொதுவாயிருக்கை, அறப்பாலியலதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி. (உரு)

போக்கியார்.

அரசிய லையைந் தமைச்சிய லீரைந்
துருவ லரணிரண் டொன்றொண்கூ—ழிருவிய
றிண்படை நட்புப் பதினேழ் குடிபதின்மூன்
றென்பொரு ளேழா மிவை.

இ-ள். அரசியல்-அரசியல், ஐயைந்து-இருபத்தைந்து, அமைச்சியல்-அமைச்சியல், ஈரைந்து-பத்து, அரணிரண்டு-அரணிரண்டு,கூழொன்று கூழொன்று, படையிருவியல்-படையிரண்டியல், நட்புப் பதினேழ்-நட்புப்பதினேழ், குடிபதின்மூன்று-குடிபதின்மூன்று, எண்பொருள்-எண்ணப்பட்ட பொருட்பாலுக்கு, இவையேழாம்-இவ்வியல்களேழாம். எ-று.

இத்தொகைகளோடும் முன் சொல்லப்பட்ட படியே கூட்டுக. அரணுக்கு உருத்திட்பம் சிறத்தலின் உருவலரணென்றும் பொருளுடையார்க்கே ஒளி அமைவதாதலின் ஒண்பொருளென்றும், படைக்குக் கடும்போரிற் பின்கொடாத திண்மை யுரித்தாதலின், திண்படை யென்றும் கூறினார். பிற்காலத்தார் அமைச்சு முதலிய வைந்தனையும் அங்கவியலென ஒரியலாக்கியும் வழங்கும் பொருட்பாலிய லதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி. (உசு)

மோசிகீரனார்.

அண்பாலே ழாறிரண்டு பெண்பா லடுத்தன்பு
பூண்பா லிருபாலோ ராறாக—மாண்பாய

காமத்தின் பக்கமொரு மூன்றாகக் கட்டுரைத்தார்
நாமத்தின் வள்ளுவனார் நன்கு.

இ - ள். ஆண்பால் - ஆண்பால், ஏழ் - ஏழ், பெண்பால் - பெண்பா ஆறிரண்டு - பன்னிரண்டு, அடுத்தன்பு பூண்பால் (ஒருவரை மெ ருவர்) அடுத்து அன்பைப் பூணுதற் பகுதியுடைய, இருபால் - அவ்வி பால், ஓராறாக - ஆறாக, மாண்பாய காமத்தின் பக்கம் - மாட்சியான கா துப் பாலினியல்கள், ஒரு மூன்றாக - ஒரு மூன்றாக, நாமம் - பெயர்பெ வள்ளுவர் - திருவள்ளுவர். கட்டுரைத்தார் - சொல்லினார். எ - று.

இவற்றையே, பொருளிலக்கணத்துக் களவியல் கற்பியலெ விரண்டாக்கப் பட்டன, இத்தொகைகளுக்கும் முன் கூறப் பட்டதுகொ காமத்துப் பாலிய லதிகாரத் தொகைசொல்லியபடி. (உ

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக்காரிகண்ணனார்.

ஐயாறு நூறு மதிகார மூன்றுமா
மெய்யாய வேத பொருள்விளங்கப்—பொய்யாது
தந்தா னுலகிற்குத் தான்வள் ளுவராகி
யந்தா மரைமே லயன்.

இ - ள். அதிகாரம் - அதிகாரம், நூறுமைபாறு மூன்றுமா - நூற்று மு பத்து மூன்றுமாம், மெய்யாய் - உண்மையான, வேதப்பொருள் - வேதப்பொ ருள், பொய்யாது விளங்க - மெய்யா விளங்க, அந்தாமரை மேலயன் அழகிய தாமரைமலர்மேல் வீற்றிருக்கின்ற நான்முகக்கடவுள், தான் வள் வராகி - தான் வள்ளுவராகி உலகிற்குத்தந்தான். எ - று.

உலகு இங்கே மக்களை யுணர்த்திகின்றது. மெய்யாய்வேதப்பொருள் பொய்யாது விளங்கவெனவே இதற்குமுன் மெய்யாய பொருள் பொய்யாய் மறைந்தும் பொய்யாய பொருள் மெய்யாய் விளங்கியும் கிடந்தமை சொல் லப்பட்டதாயிற்று அதிகாரத் தொகையோடு நூற்பொருளியல்பு சொல் லியபடி. (உ௮)

மதுரைத்தமிழ் நாயகனார்.

எல்லாப் பொருளு மிதன்பா லுளவிதன்பா
லில்லாத வெப்பொருளு மில்லையாற்—சொல்லார்
பரந்த பாவலென் பயன் வள்ளுவனார்
சுரந்த பாவையத் துணை.

இ - ள். எல்லாப்பொருளும் (பலவகை நூல்களாலுஞ் சொல்லப்பட்ட) எல்லாப் பொருள்களும், இதன்பாலுள - இந்நூலகத்தடங்கி யிருக்கின்றன, இதன்பாலில்லாத வெப்பொருளும் - இதனிடத்திலில்லாத யாதொருபொரு ளும், இல்லை (எந்நூலகத்தும்) இல்லை ஆதலால்) சொல்லாற் பரந்த பாவால் - சொல்லளவினாலே விரிந்த நூல்களால், பயனென் - பயனென், வள்

ளுவனார் சாந்தபா - திருவள்ளுவராலே தரப்பட்ட இந்நூலொன்றே, வையத்துணை - மண்ணுலகத்தாருக்குத் துணையாதலமையும். எ - று.

எல்லாப்பொருள்களுமாவன முதல்வழிசார்பென மூவகைப்பட்ட அறநூல், பொருணூல், இன்பநூல், வீட்டுநூல் என்பவற்றில் செம்பொருள், ஆக்கப்பொருள் குறிப்புப்பொருளென இம்மூவகையாற் கொள்ளக்கிடந்த காட்சிப்பொருள்களும் கருத்துப்பொருள்களுமாம் தொழிலும் பண்பும் ஒரேவழிப் பொருளெனக்கேற் புடைமையின் அவையும் இவற்றுள் அடங்குமாறறிக. பின்னும் அதனைவலியுருத்தற்கு - இதன்பாலில்லாத வெப்பொருளுமில்லையென்றார். சொல்லாற் பறந்தவென்னவே அவை பொருளாற் பரப்பின்மை பெறப்பட்டது. பரத்தல் - பதினாயிரம் நூறாயிரமுதலிய கிரந்தவளவையால் விரித்தல். சொல்லாற் பறந்த நூல்களை ஆய்வோர் மலையகழ்ந்து எலிபிடித்தல்போல் மிகவருந்திச்சிறுபயன் கொள்ளுதலால், என்பயனென்றார். ஆல் - அசை. பா - வையம், ஆகுபெயர்கள், சின்னாட் பல்பிணிச் சிற்றறி வுடையோர்க்கு விதிவிலக்குகளமுற்றும் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் கண்டு தெளியுமாறு உணர்த்தித்தடுமாற்றந் தீர்த்தலின் வையத்துணையென்றார் மற்றொருங்குணர விழைவார்க்கு இஃது இன்றியமையாச் சிறப்பிற்றென்றபடி. (உகூ)

பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனார்.

எப்பொருளும் யாரு மியல்பி னறிவுறற்
செப்பிய வள்ளுவர்தாஞ் செப்பவரு—முப்பாற்குப்
பாரதஞ் சீராம கதைமனுப் பண்டைமறை
நேர்வனமற் றில்லை நிகர்.

இ - ள். பாரதஞ் சீராமகதை மனுப்பண்டை மறைநேர்வன - பாரதம் பழைய சீராமகதையும் மனுஸ்மிருதி பழைய வேதத்தையும்ஒப்பானவாகும், எப்பொருளுள் - எவ்வகைப்பட்ட பொருள்களையும், யாரும் - எவ்வகையோரும், இயல்பின் (அவற்றின்) றன்மையோடு, அறிவு - அறிய, செப்பிய (அவர்க்குச்) சொல்லும்படிக்கு, வள்ளுவர் செப்பவரு - திருவள்ளுவர்சொல்லால்வந்த, முப்பாற்கு - திருக்குறளுக்கு, நிகர் - உபமான மாகத்தக்கது, இல்லை - ஒன்றில்லை. எ - று.

மற்று - அசை. அரிதற்கரிய வேதாந்தப் பொருளுமென்றற்கு எப்பொருளு மென்றும் உயர்குலத்தாரேயன்றி ஏனையொருமென்றற்கு யாருமென்றும் ஐயந்திரிபின்றி யறியவென்றற்கு இயல்பினறிவுறவென்றும் இறவே சுருதி குருவிரண்டு மாமென்றற்கு செப்பிய வென்றும் கூறினார். பண்டையென்பது - சீராமகதைக்குங் கூட்டுக கதாரூபமாயிருந்து பாரதராமாயணமெனவும் விதிரூபமாயிருந்து சுருதிஸ்மிருதி யெனவும், கூட்டிச் சொல்லப்படுதலால், உபமான உபமேயங்களாதலறிக. எப்பொருளும் யாருமியல்பி னறிவுறச் செப்புதல் வேதத்திற் கின்மையால், மூன்மூப்பாலின் மிக்க மொழியென்றதனாற் பெறப்பட்ட வேதத்தி னுப்புமையை மறுத்தபடி. (ங௦)

உருத்திர சன்மகண்ணர்.

மணற்கிளைக்க நீரூறு மைந்தர்கள் வாய்வைத்
துணர்ச்சுரக்குந் தாய்முலை யொண்பால்—பிணக்கிலா
வாய்மொழி வள்ளுவர் முப்பான் மதிப்புலவோர்க்
காய்தொறு மூறு மறிவு.

இ - ள். மணற்கிளைக்க - மணலைத் தோண்டுந்தோறும், நீரூறும் - நீர் பெருகும், மைந்தர்கள் வாய்வைத்துண - புதல்வர்கள் வாய்வைத்து உண்ணுந் தோறும், தாய்முலை - தாயினது முலைக்கண், ஒண்பால் சுரக்கும் - நல்லபால் பெருகும் (அவைபோல்), பிணக்கிலா வாய்மொழி — பிணங்குதற்கு ஏதுவில் லாத வாய்மைச் சொல்லையுடைய, வள்ளுவர் முப்பால் - திருவள்ளுவர் திருக்குறளை, ஆய்தோறும் - ஆராயுந்தோறும், மதிப்புல வோர்க்கு - அறிவு டைய புலவர்க்கு, அறிவூறும் - அறிவுவளரும் . எ - று.

கற்பிதமாகிய சாதிசமயங்களின் மானம்பற்றி உள்ளதை இல்லதாகவு இல்லதை உள்ளதாகவும் சிறிதைப் பெரிதாகவும், பெரிதைச் சிறிதாகவு தீயதை நல்லதாகவும், நல்லதைத் தீயதாகவும், புனைந்து பிறர் பிணங்கும்படி சொல்லப்பட்ட தல்லாமையால், பிணக்கிலா வாய்மொழியென்றார் மதிப்பு வோர்க் கறிவூறுமெனவே அவர் அவ்வறிவைகொண்டு பிறக்கெல்லாம் வி விலக்குகளைக் கற்பித்தல் வேண்டுமென்றதாயிற்று. இதனைச் சிலகாற் பயி லினமையாது பலகாலும் பயிர்சிசெயல் வேண்டுமென்றபடி. (ருச)

பெருஞ்சித்தனார்.

ஏதமில் வள்ளுவ ரின்குறள்வெண் பாவினா
லோதிய வொண்பொரு ளெல்லா—முறைத்ததனற்
ரூதவிழ் தார்மாற தாமே தமைப்பயந்த
வேதமே மேதக் கன.

இ - ள். தாதவிழ் தார்மாற - பொடியொடு விரிந்த பூமாலையையுடை பாண்டிய ராசனே, ஏதமில் வள்ளுவர் - குற்றமில்லாத திருவள்ளுவ இன் குறள் வெண்பாவினால் - இனிய குறள் வெண்பாக்களாலே, ஓதிய நான்கு வேதங்களாலுஞ் சொல்லப்பட்ட, ஒண்பொருளெல்லாம் - ஒள்ளிய பொருள்களையெல்லாம், உரைத்ததனல் - சொல்லின்மையால், மேதக்கன மேம்பாட்டுக்குத் தக்கவை, தாமே - அக்குறள் வெண்பாக்களோ, தம்மை பயந்த வேதமே (முதனூலாய் நின்று) அவற்றைப்பயந்த வேதங்களோ சொல்லுவாயாக. எ - று.

தாம் தம்மை. எனப்பட்டவை அவை அவற்றை என்னும்பொருளைத் தந்து நின்றன. ஏகாரம் இரண்டும் வினா. பிறநூலாசிரியர்க்கெல்லாம் அ ரெதிகளாலே மறுக்கப்பட்டு வருங் குற்றம்போல்வது இவர்க்கு இல்லையென் றற்கு ஏதமில் வள்ளுவரென்றும், தாங்குறியவாய் நின்றகற்போர்க்கு வருந் தம் விளையாமைபற்றி இன்குறளென்றும், உணர் உடையோராலே விரும்பப்

பட்ட நற்குணமுடைமைபற்றி ஒண்பொருளென்றும் கூறினர். நூலாசிரியருக்கும் நூலுக்கும் நூனுதலிய பொருளுக்கும் தகுதி தோன்றச்சொல்லப்பட்ட விசேடகுணங்களாலே இவ்வேதம் அவ்வேதத்தினுஞ் சிறப்புடைமை குறிப்பித்தபடி. (௩௨)

நரிவெருத்தலையார்.

இன்பம் பொருளறம் வீடென்னு மிந்நான்கு
முன்பறியச் சொன்ன முதுமொழிநூன்—மன்பதைகட்
குள்ள வரிதென் றவைவள் ளுவருலகங்
கொள்ள மொழிந்தார் குறள்.

இ - ள். இன்பம் பொருளறம் வீடென்னுமிந்நான்கும் - இன்பமுதலிய இந்நாற் பொருளியல்புகளையும், மன்பதைகட்கு-மக்கட்பரப்புக்கு, முன்பு அக்காலத்தில் அறியச்சொன்ன-அறியும்வண்ணஞ் சொல்லப்பட்ட, முதுமொழி நூல்-பழமொழி வேதமானது, உள்ளவரிதென்று - ஓதியுணறப்படுதற்கரிதென்று, வள்ளுவர் - திருவள்ளுவர், அவை - அவற்றை, உலகங்கொள்ள - உலகத்தார் எளிதிலுணரும்படி, குறள் - திருக்குறளை, மொழிந்தார்சொல்லினர். எ - று.

முன்பறியவெனவே உற்சர்ப்பிணியாதலின் அக்காலத்தோர்க்கு உணர்தற்கேற்ற ஆயுணீட்சியும் உணர்வுவலியும் இருந்தனவென்பதூஉம் அவசர்ப்பிணியாதலின் இக்காலத்தோர்க்கு அவையிலவென்பதூஉம் பெறப்பட்டன. இவ்விரண்டும் அவாவருத்தன் மூன்றும் பாட்டுரையிற்காண்க. தேயவழக்கிற் படாததும் வருந்திக் கற்போர்க்கு மாத்திரம் புலப்படுவதுமாய் எல்லர்மொழிகட்கு மூற்பட்டுக் கடவுண் மொழியாயிற்றலின் முதுமொழியென்றூர், அறமுதலிய நான்கும்பிரிவுபட்டுத் தோன்றுமையையுடைத்தாதலின் உள்ளவரிதாயிற்று பழையவேத மூளதாகவும் வேறிது சொல்லுதற்குக் காரணமுணர்த்தியபடி. (௩௩)

மதுரைத்தமிழாசிரியர் செங்குன்றூர்க்கிழார்.

புலவர் திருவள் ளுவரன்றிப் பூமேற்
சிலவர் புலவரெனச் செப்ப—னிலவு
பிறங்கொளி மாலைக்கும் பெயர்மாலை மற்றுங்
கரங்கிருண்மாலைக்கும் பெயர்.

இ - ள். பூமேல் - பூவுலகின் கண்ணே, புலவர் திருவள்ளுவரன்றி - புலவரெனத் திருவள்ளுவரையன்றி, சிலவர் புலவரெனச் செப்பல் - வேறு சிலரையும் புலவரென்று சொல்லுதல், மாலை - மாலையென்பது, நிலவுபிறங்கொளிமாலைக்கும் பெயர் - நிலவால் விளங்குகின்ற அந்திக்கும்பெயராக, மற்றும்-இவையன்றியும், கறங்கிருண் மாலைக்கும்பெயர் - சூழ்கின்ற விருளையுடைய அந்திக்கும் பெயராகச், செப்பல் - சொல்லுதல்போலும். எ - று.

செப்பலென்றது பின்னுங் கூட்டப்பட்டது. புலமையாவது - பலவே வகைப்பட்ட நூலுணர்ச்சிகளையெல்லாம் ஒருங்கேகொண்ட பேரறிவுடை மையாம் உயர் ஒப்பற்ற இவரது புலமையைக்குறித்து நோக்குங்கால் ... யோர் புலமையரும் முடிதலின் இவ்வாறு கூறினார். புலவரென்பது ... னார்க்கே காரணப்பெயரா மென்றபடி.

(...)

மதுரைப் பறுவைவாணிகர் இளவேட்டனார்.

இன்பமுந் துன்பமு மென்னு மிவையிரண்டு
மன்பதைக் கெல்லா மனமகிழ—வன்பொழியா
துள்ளி யுணர வுரைத்தாரே யோதுசீர்
வள்ளுவர் வாயுறை வாழ்த்து.

இ - ள். இன்பமும் துன்பமு மென்னுமிவை பின்வரக்கடவனவாய ... மூன் றுக்கமு மென்னப்பட்டவிவற்றினுடைய இரண்டும் இருவகைக்காரண களையும், உள்ளியுணர - ஆராய்ந்தரியவும், அன்பொழியாது - தம்மே லன் நீங்காமல், மனமகிழ - உள்ளங்களி கூறவும், மன்பதைக்கெல்லாம் - மக்க பரப்புக்கெல்லாம், ஓது சீர் வள்ளுவர் - புகழ்படுஞ் சீரையுடைய திருவள்ளு வர், வாயுரைவாழ்த்து - வாயுறைவாழ்த்தாக - உரைத்தார், திருக்குறளை சொல்லினார். எ - று.

இன்பத்தின்காரணம் விதிக்குறளாலும். துன்பத்தின்காரணம் வில குக்குறளாலும் சொல்லப்பட்டன முன்பறிதற்குப்பயன் அவற்றைச்செய் லும் தவிர்தலுமாம். வேண்டுவன வெல்லாந் தொருத்துணர்த்தலின் மன மகிழ்தல் சொல்லப்பட்டது அவ்வேதம் போலாது பலர்க்கும் உபயோகியாக சொல்லலின் மன்பதைக் கெல்லா மென்றார். வாயுறைவாழ்த்தினியல் வாயுரை வாழ்த்தே வயங்கநாடின், வேம்புங்கடுவும்போல வெஞ்சொற்று குதலின்றி, வழிநனிபயக்குமென்றோம். படைக்கிளவியின் வாயுறுத்தற்றே என்னுந் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தாலரிக. எதிர்காலவினைவுணர்ச்சிபயத்தல் சொல்லியபடி.

(௩௫)

கவிசாகரப் பெருந்தேவனார்.

பூவிற்குத் தாமரையே பொன்னுக்குச் சாம்புனது
மாவிற் கருமுனியா யானைக்—கமரரும்ப
றேவிற் றிருமா லெனச்சிறந்த தென்பவே
பாவிற்கு வள்ளுவர் வெண்பா.

இ - ள். பூவிற்குத் தாமரை - மலர்களுக்குள்ளே தாமரை மலரும், பொன்னுக்குச் சாம்புனதம் - பொன்களுக்குள்ளே சாம்புனதப் பொன்னும், ஆவிற் கருமுனியா - பசுக்களுக்குள்ளே காமதேனுவும், யானைகளுக்குள்ளேஐராவதமும், தேவிற்றிருமாலென - தேவர்களுக்குள்ளே திருமாலும்போல், பாவிற்கு வள்ளுவர் வெண்பா - நூல்களுக்குள்ளே வள்ளுவரது குறள்வெண்பா. சிறந்தது - சிறப்புடையது, என்ப - என்று அறிவுடையோர் சொல்லுவர். எ - று.

ஏ - அசை பா - ஆகுபெயர். பொன் ஆடகம், கிளிச்சிறை, சாதரூபம், சம்புனதம் என நால்வகைப்படும் காமதேனுவசிட்டமுனியிடத் துள்ளதாக லின் அருமுனியாவென்றார் அமரரும்பலென்பது விகாரப்பட்டு நின்றது. உபமானமுகத்தால் இஃது பலநூல்களினும் சிறந்து நின்கின்ற மாட்சிமை சொல்லியபடி. (௩௬)

மதுரைப் பெருமருதனார்.

அறமுப்பத் தெட்டு பொருளெழுவ தின்பத்
திறமிருபத் தைந்தாற் றெளிய—முறைமையாய்
வேத விழுப்பொருளை வெண்குறளால் வள்ளுவனா
ரோத வழுக்கற்ற துலகு.

இ - ள். அறத்திறம் - அறத்தின் கூறுபாடு, முப்பத்தெட்டால் - ௩௮ அதிகாரங்களாலும், பொருட்டிறம் - பொருட் கூறுபாடு, எழுபதால் - ௭0 அதிகாரங்களாலும், இன்பத்திறம் - காமத்தின் கூறுபாடு, இருபத்தைந்தால்- உடு - அதிகாரங்களாலும், தெளியமுறையால் (காரணகாரிய) வொழுங் கால், வேதவிழுப்பொருளை - வேதத்தி னுயர்வாகிய பொருளை, வெண்குற ளால் - குறள்வெண்பாக்களால், வள்ளுவனார் - திருவள்ளுவர், ஓத-ஓதலால், உலகு - உலகமானது, வழுக்கற்றது - வழுவுதலினின்றும் நீங்கிற்று, எ - று.

திறமும் ஆலும் முன்னுங் கூட்டப்பட்டன உயர்வாகிய பொருள் கரும காண்டம், பிரமகாண்ட மிரண்டினுள்ளும் சிறந்தபொருள். வழுக்குதல்- விதியை விலக்கென்றும், விலக்கை விதியென்றும் கோடல். உலகு - மக்களை யுணர்த்திநின்றது. துணிவுபற்றி அற்றதென இறந்தகாலத்தாற் கூறினர். முன்னதின் வேறுபட்ட முப்பால்களி னதிகாரத்தொகைகளோடு உலகிற்கு விளையும் நன்மை சொல்லியபடி. (௩௭)

கோவூர்கிழார்.

அறமுத னான்கு மகலிடத்தோ ரெல்லாந்
திறமுறத் தேர்ந்து தெளியக்—குறள்வெண்பாப்
பன்னிய வள்ளுவனார் பான்முறைநே ரொவ்வாதே
முன்னை முதுவோர் மொழி.

இ - ள். அறமுத னான்கும் - அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என நான் கும், அகலிடத்தோரெல்லாம்-மண்ணுலகத்தி லுள்ளோரெல்லாம், திறமுறத் தேர்ந்து - வகைப்பட அறிந்து, தெளிய - கலக்கந்தீர, குறள்வெண்பாப் பன் னிய - குறள் வெண்பாக்களாலே சொல்லப்பட்ட, வள்ளுவனார்-நாயனாரது, பான்முறை - முப்பால்களையுடைய புத்தகத்தின் கண்ணே, முன்னை முது வோர்மொழி - முற்காலத்துள்ள பெரியோரது நூல்களுக்கு, நேரொவ்வாது- நேர்தல் பொருந்தாது. எ - று.

மொழி - ஆகுபெயர். பெரியோராவார். வடமொழியிலும் தென் மொழியிலும் பிறமொழிகளிலும் நூல்செய்த முனிவரும் புலவரும் பிறரும். அந்நூல்களாவன; மனுமுதலியோராலே செய்யப்பட்ட அறநூன்முதலியன,

இதன் புத்தகத்தில் மூன்னூல்களி லொன்றும் சேர்க்கப்படுதேற்குத் தகு
றென்று சொல்லியபடி.

உறையூர் முதுகூற்றனார்.

தேவிற் சிறந்த வள்ளுவர் குறள்வெண்
பாவிற் சிறந்திடுமுப் பால்பகரார்—நாவிற்
குயலில்லை சொற்சுவை யோர்வில்லை மற்றுஞ்
செயலில்லை யென்னுந் திரு.

இ-ள். தேவிற் சிறந்த திருவள்ளுவர் - தெய்வத்தன்மையாற் சி
திருவள்ளுவரது, குறள்வெண்பாவிற் சிறந்திடு - குறள் வெண்பாக்க
கூடிச் சிறந்து தோன்றுகின்ற, முப்பால் - முப்பால்களையும், பகரார் -
ரது, நாவிற்கு - வாக்கிற்கு, உயலில்லை (இனசொற்சொல்லி) வாழ்தலுன்
காது, சொற்சுவையோர்வில்லை (மனத்திற்குச்) சொற்களின் சுவையை
தலுண்டாகாது, மற்றும் - இவையன்றியும், செயலில்லை (காயத்துக்கு)
செய்லுண்டாகாது, என்னுந் திரு - என்று நினைத்துத் திருமகள் அவரி
அிச் சேராள். எ-று.

சுவையோர்தற்கும் - செயலுக்கும், உரிய மனமும், காயமும் வரு
கப்பட்டன. திருமகள் சேராமையாகிய காரியத்தைக் காரணமாக உப
தார் ஓதார்க்குள வாகாமை கூறவே - ஓதுவோர்க்கு இவையுளவாதலி
வாக்கிற்கு கடுஞ்சொல் - பொய், கோள், புறங்கூறல்களும், மனத்தி
பிறனில் விழைதல், பிறன்பொருள் விழைதல்-பிறன்பொருட்குக் கேட
ணல், பிறவுயிர்க்கிறுதியெண்ணல்களும், காயத்திற்கு - பிறன்மனையு
தல், உயிர்க்கொலை செய்தல், பழியூனுணல், பிறர்பொருள்வெளவல்க
ஆகிய குற்றங்களெல்லாம் நீங்கு மென்பதும் பெறப்பட்டது. அறவின்
கட்குக் காரணமாதற் சிறப்புடைய பொருட்பேறு இஃதோதலினுவ
மென்றபடி. (கூ

இழிகட் பெருங் கண்ணனார்.

இம்மை மறுமை யிரண்டு மெழுமைக்குஞ்
செம்மை நெறியிற் றெளிவுபெற—மும்மையின்
வீடவற்றி னன்கின் விதிவழங்க வள்ளுவனார்
பாடின ரின்குறள் வெண்பா.

இ-ள். இம்மை மறுமை (இரண்டும் இகபரங்களாவன) விரண்டை
யும், எழுமைக்கும் (வினைப்பயன் றொடர்தற்குரிய) எழ்பிறப்பிற்குமா
செம்மைநெறியின்-செவ்வையானவழியால், தெளிவுபெற (யாவரும்) தெள
தல் பெறவும், மும்மையின் (அறம்பொருளின்பமென்னு) முப்பால்களும்
அவற்றின்-அம் முப்பாற் பொருள்களோடு, வீடு - வீடுமாகிய, நான்கின்விதி
காற்பொருள்களது விதிகளும், வழங்க - வழங்கவும், வள்ளுவனார் - திருவள்
ளுவர், இன்குறள் வெண்பா - இனியகுறள் வெண்பாவை, பாடினர் - பாடி
னார். எ-று.

செவ்வையானவழி - விதியும். புத்தியும், ஞானமும், நோயாளிக்கு மருந்தும், அனுபானமும் பத்தியம்போல் ஒன்றற்கொன்று மூரணாது கூடி நிற்கும்வழி. வீட்டுவிதி - அறவறத்திற்காண்க. இம்மை, மறுமை, வீடு மூன்றும் பயக்குமாறு சொல்லியபடி. (௪0)

செயிர்க்காவிரியார் மகனார் தாத்தனார்.

ஆவனவு மாகா தனவு மறிவுடையார்
யாவரும் வல்லா ரெடுத்தியம்பத்—தேவர்
திருவள்ளுவர் தாமுஞ் செப்பியவே செய்வார்
பொருவி லொழுக்கம் பூண்டார்.

இ - ள். (மக்களுக்கு) ஆவனவும் - ஆவனவற்றையும், ஆகாதனவும்- ஆகாதவற்றையும், அறிவுடையார் யாவரும் - அறிவுடையவர் எவரும், எடுத் தியம்ப (இனி இதிலிருந்து) எடுத்துச் சொல்லுதற்கு, வல்லார் - வல்லவரா வார் (ஆதலால்), தேவர் திருவள்ளுவர் - தேவராகிய திருவள்ளுவராலே, செப்பியவே - சொல்லப்பட்டவற்றையே, பொருவி லொழுக்கம் பூண்டார்- ஒப்பில்லாத ஒழுக்கத்தை மேற்கொண்டவர், செய்வார் - செய்வார். எ - று.

இங்ஙனங்கூறவே அவ்வேதத்திலிருந் துள்ளவாறெடுத்துச்சொல்லுதல் அறிவுடையார்க்கு முடியாமையால், ஒழுக்கம் பூண்டார்க்கு அதன்கண்ணே சொல்லப்பட்டபடி வழுவாமற்செய்தல் கூடாமை காட்டப்பட்டது. தாம்- உம் - அசைகள். ஆவன - இன்பத்தைத் தருவன. ஆகாதன - துன்பத்தைத் தருவன. ஒப்பில்லாத வொழுக்கம் - கொல்லாமை முதலியன. போதகாசிரி யருக்கும் - கேட்டொழுகு வோர்க்கும், வரு நன்மை சொல்லியபடி. (௪௧)

செயலூர்க் கொடுஞ் செங்கண்ணனார்.

வேதப் பொருளை விரகால் விரித்துலகோ
ரோதத் தமிழா லுரைசெய்தா—ராதலா
லுள்ளுந ருள்ளும் பொருளெல்லா முண்டென்ப
வள்ளுவர் வாய்மொழி மாட்டு.

இ - ள். வேதப்பொருளை - வேதப்பொருளை, உலகோரோத - உலகத் தோரோத, விரகால் - உபாயத்தால், விரித்துத் தமிழா லுரைசெய்தார்- விரித்துத் தமிழினாலே யுரைசெய்தார் (ஆதலால்), உள்ளுநருள்ளும் பொரு ளெல்லாம் - நினைப்பவர் நினைக்கும் பொருள்களெல்லாம், வள்ளுவர் வாய் மொழி மாட்டு - திருவள்ளுவர் திருவாயிற் பிறந்த திருக்குறளின் கண்ணே, உண்டென்ப - உண்டென்று (அறிவுடையோர்) சொல்லுவார். எ - று.

உபாயத்தால் விரித்தல் - சொற்சுருக்கத்தால் ஓதற்கெளிதென மன வெழுச்சி யுண்டாக்கிக் கற்போரது அறிவளவிற்கேற்கப் பொருளளவு விரிய வைத்தல். நினைக்கப்படும் பொருள்களெல்லாம் இதன் கண்ணே இக்காரணத் தால் தோன்றுகின்றனவென்று கூறியபடி. (௪௨)

வண்ணக்கஞ் சாத்தனார்.

ஆரியமுஞ் செந்தமிழு மாராய்ந் திதனினிது
சீரியதென் றொன்றைச் செப்பரிதா—லாரியம்
வேத முடைத்துத் தமிழ்திரு வள்ளுவனா
ரோது குறட்பா வுடைத்து.

இ - ள். ஆரியமுஞ் செந்தமிழு மாராய்ந்து - வடமொழியையுந் தெ மொழியையு மாராய்ந்து, இதனினிது சீரியதென்று - இதைக்காட்டி இது சிறப்புடைத்தென்று, ஒன்றைச்செப்பரிது - ஒன்றைத்தெரிந்துசொ லுதல் கூடாது, ஆரியம் - வடமொழி, வேதமுடைத்து - வேதமுடைய தமிழ் - தமிழ், திருவள்ளுவனா ரோது-குறட்பாவுடைத்து (ஆதலால்) எ-

ஆல் - அசை. வடமொழியும் - தென்மொழியும் - பிறமொழி போலாது; பாணினியாரும்; அகத்தியனாரு முதலாகிய முனிவர்களாலேசெ யப்பட்ட இலக்கண நூல்களாலே சீர்திருத்தி நிற்றன்முதலிய குண ளுடைமையாலும், அதுபிராகிருத முதலியவற்றுக்குப்போல் இது ஆந்தி முதலியற்றுக்கு முதலாய்நிற்றலாலும், ஒன்றற்கொன்றுகுறைபாடுடைத்த றேனும், வேதமுடைமைபற்றி வடமொழிக்குச் சொல்லப்பட்ட உயர் தென் மொழிக்கண்ணே திருக்குறள் உண்டாதலின், இனி இல்லையெ றற்கு இதனினிது சீரியதென்றொன்றைச் செப்பரிதென்றார். இ திருக்குறளாலே வடமொழியோடு தென்மொழிக்கு ஒப்புமை நிறை சொல்லியபடி.

(சூ

களத்தூர்க்கிழார்.

ஒருவ ரிருகுறளே முப்பாலி னோதுந்
தரும முதனான்குஞ் சாலு—மருமறைக
ளைந்துஞ் சமயநூ லாறுநம் வள்ளுவனார்
புந்தி மொழிந்த பொருள்.

இ-ள். அருமறைகளைந்தும் (இருக்குமுதற்பாரதமீறாகிய) தங்களைந்தும், சமயநூலாறும் (அவ்வேதத்தின்வழிப்பட்ட) அரியவே ரும், நம்வள்ளுவர் - நம்முடைய திருவள்ளுவரால், புந்திமொழிந்த பொருள் (உலகத்தார்க்குப்) புத்தியாகச் சொல்லப்பட்ட நூலிலடங்கும் ஒருவர் - ஒருவர், இருகுறளே (ஒரு விகற்பமும் இரு விகற்பமுமாகிய) வகைக் குறள்களையுமே, முப்பாலின் - முப்பால்களில், ஓதும் - அத்திய னஞ்செய்து அறியப்படுகின்ற, தருமமுதனான்கும் - அறமுதலிய நாற்பொ ருள்களும், சாலும் (அவருக்குப்) போதும். எ - று.

ஒருவனுக்கே ஐந்தும் ஓதியுணர முடிவுபோகாத. வேறுவேறான அதி காரிகளுடைமைபற்றி அருமறைகளைந்து மென்றார். சமயநூலாறும் ஒன்றே பொருளென்னும் பாட்டுரையிற்காண்க. நமக்கெல்லாம் அறிவொழுக்கந்

கொளுத்தி நம்வழிப்படுத்தவந்த பரமாசாரியார் இவரேயென்னுமுரிமை தோன்றதற்கு - நம் வள்ளுவனாரென்றார். மறைகளைந்துஞ் சமயநூலாறு நம் வள்ளுவனார் புந்திமொழிந்த பொருளெனலால், அவை பலவற்றிலும் வேறு வேறு வகைப்பட்டுச் சிறந்துநின்ற கருத்துகளெல்லாம் இவ்வொரு நூற் கண்ணே அடங்கி நிற்கின்றமை சொல்லப்பட்டதாயிற்று. பொருள் - ஆகு பெயர். ஒருவரெனப்பொதுப்படக் கூறலால். இதனை யோதுதற்குப் பெண் பாலாருக்கும் அதிகாரமுண்டென்பது கொள்ளப்பட்டது, இவ்வொரு நூலோதி யுணர்ந்தோர் அருமறைகளைந்துஞ் சமயநூலாறும் ஓதியுணர்ந்தோ ராவாரென்றபடி. (சச)

நச்சுமனார்.

எழுத்தசை சீரடி சொற்பொருள் யாப்பு
வழுக்கில் வனப்பணி வண்ண—மிழுக்கின்றி
யென்றவர் செய்தன வெல்லா மியம்பின
வின்றிவ ரின்குறள் வெண்பா.

இ - ள். எழுத்தசை சீரடி சொற்பொருள் யாப்புவழுக்கில் வனப்பணி வண்ணம் - எழுத்துமுதல் வண்ணமீறாகச் சொல்லப்பட்ட இவற்றுள், இழுக்கின்றி - வழுவுதலில்லாமல், என்றெவர்செய்தன - எக்காலத்தில் எவரால் செய்யப்பட்டன, எல்லாம் (அவை) யெல்லாம், இன்றிவரின் குறள் வெண்பா - இக்காலத்து இத்திருவள்ளுவராலே செய்யப்பட்ட இவ்வினிய குறள் வெண்பாக்களில், இயம்பின - சொல்லப்பட்டன. எ - று.

வனப்பு, அம்மை, அழகு, தொன்மை, தோல், விருந்து, இயைபு, புலன், இழைபு, அணி, சொல்லணி, பொருளணி, ஒலியணி, வண்ண குறிலகவற்றாங் கிசை, வண்ணமுதலியன. ஒவ்வொருகாலத்தில் ஒவ்வொரு பாவலர் ஒவ்வொரு குணத்தினாலே சிறந்து விளங்க நூல்செய்தனர் இவரோவெனின் எல்லாக் குணங்களாலும் நிறைந்து சிறந்து விளங்கச் செய்தமையின் இவ்வாறு கூறினார்- இதன்பாக்களின் சிறப்புச் சொல்லியபடி. (சரு)

அக்காரக்கினி நச்சுமனார்.

கலைநிரம்பிக் காண்டற் கினிதாகிக் கண்ணி
னிலைநிரம்பு நீர்மைத் தெனினுந்—தொலைவிலா
வானூர் மதியந் தனக்குண்டோ வள்ளுவர்முப்
பானூ னயத்தின் பயன்.

இ - ள். மதியமும் - முப்பானூலும், கலை - பதினாறுகலைகளாலும் அறுபத்துநாலுகலைகளாலும், நிரம்பி - நிறைந்து. காண்டற்கு - (நோக்குதற்கு) ஆராய்ச்சி செய்தற்கு, இனிதாகி - இனியதாகி, கண்ணினிலை - முகக்கண்ணி னிலையில் அகக் கண்ணினிலையில், நிரம்பு-நிரம்புகின்ற, நீர்மைத்தெனினும்- (தன்மையுடைத்தாயினும்) குணமுடைத்தாயினும், வள்ளுவர் முப்பானூல்-

திருவள்ளுவரது முப்பானூலினது, நயத்து - நயத்தால் விளைவதாகிய, இ
பயன் - இனிய பயனுனது, தொலைவிலாவாணர் மதியந்தனக்கு-ஒழிவின்
ஆகாயத்தின் கண்ணே திரிகின்ற மதியினிடத்து, உண்டோ - உண்டோ
எ - று.

மதியந்தனக் கென்றது - வேற்றுமை மயக்கம். ஓகாரம் - எதிர்மறை
ஆதாரமாகக் கொள்ளுதற்கு ஏற்புடைத் தல்லாதவானை ஆதாரமாகக்கோட
னிழிவு தோன்ற, தொலைவிலாவாணர் மதியுமென்றார். நயம் - மறுப்பட
மை, மழுங்காமை, குறைவுறாமை, முதலியன - பயன். இம்மை மறுமை வீட்
டின்பங்கள். ஒப்புமை சொல்லுதற்கு நூல்களில் ஒன்றும் இன்மையால்,
எனைப்பொருட் பலவற்றினுஞ் சிறந்த மதியையாயினும் சொல்லுதுமெனப்
புகின் அதுவும் இதனுல் தகுவதன் றென்றபடி.

(சக)

நப்பாலத்தனூர்.

அறந்தகளி யான்ற பொருடிரி யின்பு
சிறந்தநெய் செஞ்சொற்றீத் தண்டு—குறும்பாவா
வள்ளுவனு ரேற்றினூர் வையத்து வாழ்வார்க
ளுள்ளிரு ணீக்கும் விளக்கு.

இ - ள். அறம் - தருமம், தகளி - அகலும், பொருள் - பொருள், திரி-
திரியும், இன்பு - இன்பம், நெய் - நெய்யும், செஞ்சொல்-செவ்விய சொல்,
தீ-நெருப்பும், குறும்பா - குறட்பா, தண்டு - தண்டும், ஆ - ஆக, வள்ளுவ
னூர் - திருவள்ளுவர், வையத்துவாழ்வார்கள் - பூமியின்கண்ணே வாழ்வோ
ரது, உள்ளிருள் - அகத்திருளை, நீக்கும் - ஒழிப்பதாகிய, விளக்கு - விளக்கு,
ஏற்றினூர் - ஏற்றினூர். எ - று.

ஆன்றல் - மேம்படுதல். அகத்திருள், அஞ்ஞானம், தீச்சுடர், தகளி
முதலியவற்றோடுகூடிப் புறத்திருளை எப்படியோட்டுமோ அப்படிநாயனூரது
திருவாயிற்பிறந்த செஞ்சொல் அறமுதலியவற்றோடுகூடி அகத்திருளைக்
கெடுத்தலின் இங்ஙனம் உருவகஞ் செயலாயிற்று மனையகத் தேற்றப்படுகிற
விளக்கு அம்மனையகத் துள்ளார்க்கு மாத்திறமே உபயோகியாய்நிற்றலாலும்,
அகத்திருளைக் கெடுக்கவல்லதன்மையாலும், இது உலகத்துவாழ்வோர் பலர்க்
கும் உபயோகியாய் நிற்றலாலும், அகத்திருள் கெடுதலாலும், அதனின் இது
பலகோடி மடங்கு மிக்குச் சிறந்து நிற்கின்றமை புணர்த்தியபடி.

(சஎ)

குலபதிநாயனூர்.

உள்ளக் கமல மலர்த்தி யுளத்துள்ள
தள்ளற் கரியவிரு டள்ளுதலால்—வள்ளுவனூர்
வெள்ளைக் குறப்பாவும் வெங்கதிரு மொக்குமெனக்
கொள்ளத் தகுங்குணத்தைக் கொண்டு.

இ - ள். உள்ள கமல மலர்த்தி - நெஞ்சமாகிய தாமரை மலரை
மலர்த்தி, உளத்துள்ள - (மக்களது) அகத்திலுள்ள, தள்ளற்கரிய விருள்
(பிறிதொன்றனாலே) நீக்கப்படாத அஞ்ஞானவிருளை, தள்ளுதலால் - நீக்
குதலால், வள்ளுவனார் வெள்ளைக் குறட்பாவும் - திருவள்ளுவரது குறள்
வெண்பாவும், வெங்கதிரும் (புறத்துத் தாமரைமலரைமலர்த்திப் புறத்திருளை
நீக்குகின்ற) சூரியனும், குணத்தைக்கொண்டு - அச்செய்கையைக்கொண்டு,
ஒக்குமெனக் கொள்ளத்தகும் - ஒப்பெனக்கொள்ளத்தகும். எ - று.

செயலும் தொழிற் பண்பெனப்படுதலின் குணமெனப்பட்டது. அது
மலர்த்தலும் தள்ளுதலும் ஆம். குணத்தைக் கொண்டெனவே செயப்படு
பொருளைக்கொண்டு ஒக்குமெனக் கொள்ளத்தகா தென்றதாயிற்று. உலகுக்
கொல்லாம் பேரொளியாகிய சூரியனும் இதற்கு ஒருபுடை யொப்பாமெ
ன்றபடி. (௩௮)

தேனீக்குடிக்கீரனார்.

பொய்ப்பால பொய்யேயாய்ப் போயினபொய் யல்லாத
மெய்ப்பால மெய்யாய் விளங்கினவே—முப்பாலிற்
தெய்வத் திருவள் ளுவர்செப் பியகுறளால்
வையத்து வாழ்வார் மனத்து.

இ - ள். தெய்வத் திருவள்ளுவர் - தெய்வத்தன்மையுடைய திருவள்ளு
வர், முப்பாலின் - மூன்றுபால்களுடையதாக, செப்பிய குறளால் - சொல்லப்
பட்ட குறணூலைக் கேட்டறிதலால், வையத்து வாழ்வார் மனத்து - பூமி
யில் வாழ்வார் மனதில், பொய்ப்பால - பொய்யின் பகுதியிற்பட்டவை யெல்
லாம், பொய்யேயாய்ப் போயின - பொய்யாய்ப்போயின, பொய்யல்லாத-
பொய்யல்லாத, மெய்ப்பால - மெய்யின் பகுதியிற்பட்டவையெல்லாம், மெய்
யேயாய் விளங்கின - மெய்யாய் விளங்கின. எ - று.

குறளால் - பொய்ப்பால பொய்யேயாய்ப் போயின, மெய்ப்பால மெய்
யேயாய் விளங்கின எனவே, இதற்கு முன்னெல்லாம் உண்மைதுணியப்படா
மையின், பொய்ப்பால மெய்ப்பாலபோன் மேற்கொள்ளப்பட்டும் மெய்ப்
பால பொய்ப்பாலபோற் கைவிடப்பட்டும், மயங்கிக்கிடந்தன வென்றதா
யிற்று. பொய்யேயாய்ப்போதல் - வாய்மையெனப்படுவ தென்றற் றொடக்
கத்துத் திருக்குறள்களாலும் மெய்யாய் விளங்கல் பொய்யாமையும், வாய்மை
யிடத்த வென்றற்றொடக்கத்துத் திருக்குறள்களாலும் அறிக. இதன் மெய்
புணர்வு பயத்தற்சிறப்பிச் சொல்லியபடி. (௩௯)

கொடிஞாழன்மாணிபூதனார்.

அறனறிந்தே மான்ற பொருளறிந்தே யின்பின்
றிறனறிந்தேம் வீடு தெளிந்தே—மறனெறிந்த
வாளார் நெடுமாற வள்ளுவனார் தம்வாயாற்
கேளா தனவெல்லாங் கேட்டு.

இ-ள். மறனெறிந்த வாளார்நெடுமாற - பகைவரை யெறிந்த வாட்படை தங்கிய வீரோங்கும் பாண்டியனே, வள்ளுவனார் தம்வாயால் - திருவள்ளுவர் வாயால், கேளாதனவெல்லாம் (இதற்குமுன்) கேட்கப்பட்டில்லாதவையெல்லாம், கேட்டு - (இப்போது) கேட்டு, அறந்திறமறிந்தேம் - தருமமறிந்தேம், பொருட்டிறமறிந்தேம் - பொருளையறிந்தோம், இன்பின்றிறனறிந்தேம் - இன்பமறிந்தோம், வீட்டுத்திறன் றெளிந்தேம் - வீடுதெளிந்தோம். எ-று.

திறன் கூறுபாடு அது அறமுதலிய வற்றோடுங் கூட்டப்பட்டது. மறன் - ஆகுபெயர் கேளாதன - பிறநூலாசிரியர்க்கெல்லாம் அறிந்துசொலவதற் கெட்டாதிருந்த அறமுதலியவற்றி னுட்பங்கள், இம்மை மறுமை வீடு தொன்றானுங் குறைவில்லை யென்றபடி. இவைகளைக் குறித்துணர்தற்குரிய உறுதிப் பொருணான்கு முணர்தலின் இனியா

(௫0)

கவுணியனார்.

சிந்தைக் கினிய செவிக்கினிய வாய்க்கினிய
வந்த விருவினைக்கு மாமருந்து—முந்திய
நன்னெறி நாமறிய நாம்புலமை வள்ளுவனார்
பன்னிய வின்குறள் வெண்பா.

இ-ள். முந்திய நன்னெறி நாமறிய - முற்பட்டதாகிய நல்வழியை நாமறிய, நாப்புலமை வள்ளுவனார்-நாவால் விளங்குகின்ற புலமையையுடைய திருவள்ளுவனாரால், பன்னிய-சொல்லப்பட்ட,இன்குறள்வெண்பா - இனிய குறள் வெண்பாக்கள், சிந்தைக்கினிய (நினைத்தால்) மனத்திற்கின்பஞ் செய்வன, செவிக்கினிய (கேட்டால்) காதுக்கின்பஞ் செய்வன, வாய்க்கினிய (ஓதினால்) வாய்க்கின்பஞ் செய்வன, வந்த விருவினைக்கு - தொடர்ந்துவருகின்ற இருவினைகளாகிய நோய்களுக்கு, மாமருந்து - பெரிய மருந்துகளாவன. எ-று.

குறட்பாவை மருந்தென்றமைக்கு ஏற்கவினையைநோயென்றமையால், ஏகதேசரூபகம். நல்வினையும் பிறவிக்கு ஏதுவாகலால், இருவினையென்றார். முற்பட்ட நல்வழி - நன் மக்களுக்கு அனாதியா யமைந்துள்ளது. அது சமயத்தாரது பலவகைப்பட்ட கற்பனையினாலே மறைபட்டு நின்றமையின் நாமறியவென்றார். இந்நூலின் பாக்களைச் சிந்தித்தன் முதலியன செய்யுங்காலும் சொற்பொரு ணயனங்களாலே இன்பம் விளைத்துத் தெய்வத்தன்மையால் வினைத்துயரும் ஒழிக்குமென்றபடி.

(௫௧)

மதுரைப்பாலாசிரியனார்.

வெள்ளி வியாழம் விளங்கிரவி வெண்டிங்கள்
பொள்ளென நீக்கும் புறவிருளைத்—தெள்ளிய
வள்ளுவ ரின்குறள் வெண்பா வகிலத்தோ
ருள்ளிரு ணீக்கு மொளி.

இ - ள். வெள்ளி வியாழம் விளங்கிரவி வெண்டிங்கள் - சுக்கிரன் சுரகுருசூரியன் சந்திரன் எனப்படுகின்றஇவ்வொளிகள், புறவிருளை - புறத்திருளை, போய்விளைய நீக்கும் - விரைவிலே நீக்கும் (ஆதலின் புறவிருணீக்குதற்கு உண்டாகிய ஒளிகளாம்) தெள்ளிய - முற்றுணர்ந்த (வள்ளுவரின் குறள் வெண்பா) அகிலத்தோர் - உலகத்தோரது, உள்ளிருணீக்கும் - உள்ளிருளை நீக்குதற்கு உண்டாகிய ஒளி. எ - று.

இங்ஙனங்கூறவே புறத்திருளுக்கு அவை பலவுள அகத்திருளுக்கு இஃதொன்றே யுளதென்றதாயிற்று. அவற்றுள் ஒன்றாலும் நீக்கப்படாத அகத்திருளை நீக்கவல்லதாதலின் இதற்கு எவ்வாற்றானும் ஒப்பதொன்றின்றென்றபடி. (௫௨)

ஆலங்குடி வங்கனார்.

வள்ளுவர் பாட்டின் வளமுரைக்கின் வாய்மடுக்குந்
தெள்ளமு தின்றீஞ் சுவையுமொவ்வாதாற்—றெள்ளமுத
முண்டறிவார் தேவ ருலகடைய வுண்ணுமால்
வண்டமிழின் முப்பான் மகிழ்ந்து.

இ - ள். வள்ளுவர் பாட்டின் வளம் - திருவள்ளுவரது பாட்டினதுதீஞ்சுவையை, உரைக்கின் - சொல்லுமிடத்து, வாய்மடுக்குந் தெள்ளமுதின் - உண்ணப்படுகின்ற தெள்ளிய அமுதினது, தீஞ்சுவையும் - இனியசுவையும், ஒவ்வாது - ஒப்பாகாது, தெள்ளமுதமுண்டு - அத்தெளியவமுதை யுண்டு, அறிவார் (அதன்சுவையை) யறிபவர், தேவர் - தேவர், வண்டமிழின் - வளம் பொருந்திய தமிழ்க்கண்ணதாகிய, முப்பால் - முப்பாலாகிய, அதின் - மும்மடி சிறந்தபாலை, மகிழ்ந்து - களித்து, உலகடைய - எல்லாவுலகத்தாரும், உண்ணும் - உண்டு, தீஞ்சுவை யறிவார் - தீயசுவையறிவார். எ - று.

வளம் - ஆகுபெயர். ஆல் - அசை. அவ்வமிர்தம் வாயுட்பெய்தவழி நாவிற்பட்ட சிறிது பொழுதளவே தீஞ்சுவை பயப்பது. இப்பாட்டு செஞ்சின்கணிலைபெற்று ஒழிவின்றித் தீஞ்சுவை பயத்தலின் - ஒவ்வாதென்றார். முப்பால்சிலிஷ்டரூபகம். இனி எவ்வுலகத்தாருக்குங் கருமபூமியாகிய இவ்வுலகத்துட்டோன்றி மெய்ப்பொருளுணர்ந்தன்றி வீட்டின்பம் பெறுதல் கூடாமையின் உலகடைய வுண்ணுமென்றார். அன்றி அவ்வுலகத்துத்தேவர்களும் தமது மேம்பட்ட வறிவினாலே இதனது உயர்வொப்பற்ற குணத்தை அறிந்து முக்கிய பிரமாணமாகக் கொண்டு மகிழ்கூர்வரென்பதுபற்றி அங்ஙனங் கூறினாரெனினு மமையும். இஃது இவ்வுலகத்தார்க்கேயன்றி அவ்வுலகத்தார்க்கும் பலன்படுமாறு சொல்லியபடி. (௫௩)

திருவள்ளுவமாலை மூலமும் உரையும்

முற்றிற்று.

இடைக்காடர் பாடல்.

கடுகைத் துளைத்தேழ் கடலைப் புகட்டிக்
குறுகத் தறித்த குறள்.

இ - ள். குறள் (நாயனாரது நூலினாயிரத்து முந்நூற்று முப்பது) குறள் வெண்பாக்களும், கடுகை - கடுகை, துளைத்து (அதனடுவே) துளைசெய்து, ஏழ்கடலை - ஏழ்கடனீரையும், புகட்டி (அத்துளையுட்) பெய்து, குறுக (தன்னளவிற்) குறுகும்வண்ணம், தறித்த - தறித்துவைத்தால் அதுபோல்வனவாகும். எ - று.

மிக்க சிற்றளவிற்கு எடுத்துச் சொல்லப்படுவதொரு நுண்பொருளாதலின் - கடுகுசொல்லப்பட்டது. இரண்டனுருபு தறித்தவெனவினைகொண்டது. துளைத்தல் - உள்ளீடுபோக்குதல். புகவிடென்பது-புகட்டென விகாரப்பட்டு முதனிலையாய் நிற்றலின் புகட்டி யென்றாயது. துளையினிடைவெளிக்கும் அதன்புற மூடிக்கும் கொள்ளப்பட்டபங்கு சிறிதாக ஒழிந்தபங்கு பெரிதாகலின் குறுகவென்றார். தறித்தாலென்னவெனற்பாலது தறித்தவென இடைக்குறைந்துநின்றது. இல்லாதபொருளை உபமானமாகக் கூறலின் - இல்பொருளுவமை, குறட்பாக்களுள் ஒவ்வொன்றும் அதுபோதலின் தறித்தவெனப் பன்மையாற் கூறலாயிற்று. குறள் - பால்பகாவஃறிணைப் பெயராதலின் இங்கே பன்மைக்காயது. இங்ஙனங்கூறவே குறட்பாவின் சொற்சுருக்கமும் அதனுள் அடக்கப்பட்ட பொருள்விரிவும் நோக்கும்வழி அக்கடுகும் ஏழ்கடனீரும்போலு மென்றதாயிற்று. பொருள் விரிவினளவுபடாமை சொல்லியபடி. (௫௪)

இப்பாட்டிலே “அணுவைத்துளைத்தேழ் கடலைப்புகட்டிக் குறுகத் தறித்த குறள்” என முதற்சொல்லைமாற்றி ஔவையாரால் புகழ்ச்சி செய்யப்பட்டது.

நாயனார் சொரூப ஸ்துதி.

திருமுடிமிசையார்மயிர்முடியழகுந் தீர்க்கபுண்டர நுதலழகும்
திரண்மணிபுயங்கைதவருஞ்செவியழகுந் திகழ்நெடுந்தாடியினழகும்
அருமுடிசெபமாலிகையின் முத்திரைசே ரபயநேர்வலக்கையினழகும்
அமிழ்தறழ்தமிழ்மாமறைமுறைவரைத மமைதருமிடக்கையினழகும்
சருமுடியோகப்பட்டையினழகுங் கடிகொள்கீட்கோவணவழகும்
சழல்களிற்றிகிரிவளையரையழகுங் கமலநல்லாதனத்தழகும்
தருமுடிமுகிறேய்மயிலையினிடைமா தவர்கள்கண்டிறைஞ்சவீற்றிருக்குந்
தழைபுகழ்த்திருவள்ளுவனெனுநாமம் சற்குருசரணமேசரணம்.

ஆசிரியர் திருநாமங்கள்—௯.

திருவள்ளுவர்.
நாயனார்.
தேவர்.
முதற்பாவலர்.
தெய்வப்புலவர்.
நான்முகனார்.
மாதானுபங்கி.
செந்நாப்போதார்.
பெருநாவலர்.

நூலின் திருநாமங்கள்—௯.

திருக்குறள்.
முப்பானூல்.
உத்தரவேதம்.
தெய்வநூல்.
திருவள்ளுவர்.
பொய்யாமொழி.
வாயுரைவாழ்த்து.
தமிழ்மறை.
பொதுமறை.

திருவள்ளுவநாயனார் திருவடிவாழ்க.

தற்சிறப்புப் பாயிரம்.

இந்திரன்முதலிய விறையவர் பதங்களும், அந்தமிலின்பத்த
வில்வீடு, நெறியறிந்தெய்துதற் குறியமாந்தர்க், குறுதியெனவு
தோரா னெடுக்கப்பட்ட பொருள்கள் நான்கு. அவை: அறம்,பொ
ருள், இன்பம், வீடு என்பன. அவற்றுள், வீடென்பது: சிந்தை
மொழியுஞ் செல்லா நிலைமைத்தாதலிற் றுறவறமாகியகாரணவ
யாற்படுவதல்லதிலக்கணவகையாற் கூறப்படாமையின் நூல்களா
கூறப்படுவன, ஏனைய மூன்றுமேயாம். அவற்றுள், அறமாவது
மனுமுதலிய நூல்களின் விதித்தன செய்தலும் விலக்கியனவொழி
தலுமாம். அஃது, ஒழுக்கம், வழக்கு, தண்டம் எனமூன்றுவகைப்
படும். அவற்றுள், ஒழுக்கமாவது: அந்தணர்முதலிய வருணத்தா
தத்தமக்கு விதிக்கப்பட்டபிரமசரியமுதலியநிலைகளினின்று அவ
ற்றிற்கோதிய அறங்களின் வழுவாதொழுகுதல். வழக்காவது: ஒரு
பொருளைத்தனித்தனியே எனதென்றிருப்பாரதுகாரணமாகத்தம்
முண் மாறுபட்டப் பொருள்மேற்சொல்வது. அதுகடன்கோடல்
முதலிய பதினெட்டுப்பதத்ததாம் தண்டமாவது: அவ்வொழுக்க
நெறியினும், வழக்கநெறியினும், வழீஇயாரை யந்நெறி நிறுத்தற்
பொருட்டொப்பநாடி, அதற்குத்தக்கவொறுத்தல் இவற்றுள்வழக்
குந் தண்டமு முலகநெறி நிறுத்தற் பயத்தவாயதல்ல தொழுக்கம்
போல் மக்களுயிருக் குறுதிபயத்தற் சிறப்பிலவாகலானு மவைதா
நூலானே யன்றி யுணர்வு மிகுதியானுந் தேயவியற்கையானும் அறி
யப்படுதலானும், அவற்றையொழித் தீண்டுத்தெய்வப்புலமைத்திரு
வள்ளுவராற் சிறப்புடைய்வொழுக்கமே, அறமெனவெடுத்துக்கொ
ள்ளப்பட்டது. அது நால்வகை நிலைமைத்தாய வருணத்தோறும்
வேறுபாடுடைமையிற் சிறுபான்மையாகிய அச்சிறப்பியல்புகளொ
ழித்தெல்லார்க்குமொத்தலிற் பெரும்பான்மையாகியபொதுவியல்பு
பற்றி இல்லறந் துறவறமென விருவகை நிலையாற் கூறப்பட்டது.
அவற்றுள், இல்லறமாவ தில்வாழ்க்கை நிலைக்குச் செல்லுகின்ற
நெறிக்கணின்றதற்குத் துணையாகிய கற்புடை மனைவியோடுஞ்செய்
யப்படுவதாகலின் அதனை முதற்கட் கூறுவான் றொடங்கியெடுத்
துக்கொண்ட இலக்கியமினிது முடித்தற்பொருட்டுக் கடவுள்வாழ்
த்துக் கூறுகின்றார்.

க-ம் அதிகாரம். கடவுள் வாழ்த்து.

அஃதாவது: கவி தான் வழிபடு கடவுளையாயினும் எடுத்துக்கொள்ளப் பட்ட பொருளுக்கு ஏற்புடைக் கடவுளையாயினும் வாழ்த்துதலாம். அவைக ளுள் இவ்வாழ்த்து ஏற்புடைக் கடவுளை யென்றறிக. எப்படியென்றால், சத் துவ முதலாகிய முக்குணங்களாலே அறமுதல் மூன்றாகிய உறுதிப்பொரு ளுக்கு அக்குணங்களாலே மூவராகிய முதற்கடவுளோடு சம்பந்தம் உண்டாயி ருக்கையால் அம்மூன்று பொருள்களையும் சொல்லத்தொடங்கிய இவர்க்கு அம் மூவரையும் வாழ்த்துதல் முறைமையாதலின் இவ்வாழ்த்து அம்மூவர்க் கும் பொதுப்படச் சொல்லினாரென்று அறிக.

க. அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே உலகு.

பதவுரை. எழுத்தெல்லாம் - எழுத்துக்களெல்லாம்
அகரமுதல் - அகரமாகிய முதலையுடையன (அதுபோல்)
உலகு - உலகம்
ஆதிபகவன்முதற்று - ஆதிபகவனாகிய முதலையுடைத்து. எ - று.

கருத்துரை. எழுத்துக்களெல்லாம் அகரத்தை முதலாகவுடையன: அதுபோல உலகங் கடவுளை முதலாகவுடையது என்பதாம்.

விசேஷவுரை. * ஏகாரம் தேற்றத்தில் வந்தது. தமிழெழுத்துக்களு க்கு மாத்திரமல்லாமல், வடவெழுத்துக்களுக்கும் முதலாதலை நோக்கி எழுத் தெல்லா மென்றார். ஆதிபகவனென்னும் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொ கை, வடநூன்முடிபாதலின் இயல்பாயிற்று. உலகென்றது இங்கே, உயிர் களின்மேலே நின்றது. காணப்பட்ட உலகத்தைக்கொண்டு காணப்படாத கடவுளுக்கு இருப்பைச் சொல்லவேண்டுதலின் 'ஆதிபகவன் முதற்றே யென்று உலகின்மேல் வைத்துச் சொல்லினார். அப்படிச் சொல்லினராயி னும் உலகிற்கு முதல் ஆதிபகவனென்பது கருத்தாகக்கொள்க. நாதமாத் திரையான இயல்பாற் பிறத்தலால் அகரத்திற்குத் தலைமையும் செயர்க்கை யறிவாலன்றி இயற்கையறிவால் முழுதும் அறிதலால் ஆதிபகவனுக்குத் தலைமையும் கொள்க. தலைமைபற்றிவந்த அகரத்திற்கும், ஆதிபகவனுக்கும் பிம்பப்பிரதி பிம்பபாவம் சொல்லுதலால் எடுத்துக்காட்டுவமையணி இப்பாட் டால் முதற்கடவுளினிருப்புச் சொல்லப்பட்டது. (க)

---

* நாதம் உயிர்முயற்சியால் எழுகிற உதானவாயுவால் ஆவது, பிம்பப்பிரதி பிம்பபாவம் ஒப்புமையால், பிம்பமும் பிரதிபிம்பமு மெனத்தோன்றல்.

உ. கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவன்
நற்றா டொழாஅ ரெனின்.

ப-ரை. வாலறிவன் - மெய்யறிவையுடையவனது
நற்றாள் - நல்ல அடிகளை
தொழாஅ ரெனின் - வணங்காராயின்
கற்றதனால் - யாவுங்கற்ற அக்கல்வியறிவினால்
ஆய - உண்டாகிய, பயன் - பிரயோசனம்
என் - யாது. எ-று.

க-ரை. கடவுளை வணங்காராகில் கற்றதனாற் பயனில்லை என்பதாம்.

வி-ரை. எவனென்னும் வினைப்பெயர் என்னென்றாய் இல்லையென்னும் பொருளைக்குறிப்பித்து நின்றது. கொல் - அசைநிலை. பிறவிப்பிணிக்கு மருந்தாகலின் நற்றாளென்றார். ஆகமவறிவுக்குப்பயன் அவனடிகளை வணங்கிப் பிறவியை அறுத்தலென்பது இதனாற் சொல்லப்பட்டது. (உ)

ந. மலர்மிசை யேகினான் மாணடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடுவாழ் வார்.

ப-ரை. மலர்மிசை - (அன்பரது நெஞ்சமாகிய) தாமரை மலரிடத்து
ஏகினான் - சென்றவனது
மாணடி - பெருமைபொருந்திய அடிகளை
சேர்ந்தார் - சேர்ந்தவர்
நிலமிசை - எல்லா உலகங்களுக்கு மேலாகிய உலகத்திலே
நீடுவாழ்வார் - அழிவில்லாமல் வாழ்வார். எ-று.

க-ரை. கடவுளடிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் மோட்சத்தில் வாழ்வார்கள் என்பதாம்.

வி-ரை. மலர்போலு நெஞ்சை மலரென்றது உவமை யாகுபெயர். அன்பினாலே நினைப்பவரது நெஞ்சில் அவர் நினைத்த வடிவோடு விரைந்து செல்லுதலினாலே ஏகினானென இறந்தகாலத்தாற் சொல்லினார். இதுவினைவுபற்றிவந்த காலவழுவமைதி சேர்தல், இடைவிடாது நினைத்தல். (ந)

ச. வேண்டுதல் வேண்டாமை யிலானடி சேர்ந்தார்க்
கியாண்டும் இடும்பை இல.

ப-ரை. வேண்டுதல் - யாதொருபொருளையும் விரும்புதலும்
வேண்டாமை - வெறுத்தலும்
இலான் - இல்லாதவனது
அடி - அடிகளை
சேர்ந்தார்க்கு - சேர்ந்தவர்க்கு
யாண்டும் - எக்காலத்திலும்

க-ம் அதி. கடவுள்வாழ்த்து.

இடும்பை - பிறவித்துன்பங்கள்
இல - உண்டாவனவல்ல. எ-று.

க-ரை. கடவுளடிகளைச் சேர்ந்தவர்களுக்குப் பிறவித் துன்பங்கள் இல்லை என்பதாம்.

வி-ரை. பிறவித்துன்பங்களாவன: தன்னைப்பற்றி வருவதும், பிறவுயிரைப்பற்றி வருவதும், தெய்வத்தைப்பற்றி வருவதும், என மூவகையால் வருகிற துன்பங்களாம். அடிசேர்ந்தார்க்கு அவ்விருப்பு வெறுப்புகள் இல்லாமையால் அவை காரணமாக வருகிற மூவகைத்துன்பங்களும் இல்லையாயின. (ச)

ரு. இருள்சேர் இருவினையுஞ் சேரா இறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு.

ப-ரை. இறைவன் - தலைவனது
பொருள்சேர் - மெய்மைசேர்ந்த
புகழ் - கீர்த்தியை
புரிந்தார்மாட்டு - விரும்பினவரிடத்து
இருள்சேர் - மயக்கத்தைபற்றி வருகிற
இருவினையும் - நல்வினை தீவினையென்னும் இரண்டு வினைகளும்
சேரா - உண்டாகாவாம். எ-று.

க-ரை. கடவுளுடைய கீர்த்தியை விரும்பினவரிடத்து நல்வினை தீவினை சேரா என்பதாம்.

வி-ரை. இப்படிப்பட்டதென்று ஒருவராலும் சொல்லப்படாமையால் அஞ்ஞானத்தை இருளென்றும், நல்வினையும் பிறத்தற்கு ஏதுவாதலால் இருவினையும் சேராவென்றும் சொல்லினர். (தலைமைக்குணங்களில்லாதவரை) உடையரென்று கினைத்து அறிவிலார் சொல்லுகிற புகழ்பொருள் சேராதாகலின் அவை முழுதுமுடைய தலைவனது புகழ்பொருள் சேர்புகழெனப்பட்டது. புரிதல் எப்பொழுதும் சொல்லுதல். (ரு)

சு. பொறிவாயில் ஐந்தவித்தான் பொய்தீர் ஒழுக்க
நெறிநின்றார் நீடுவாழ் வார்.

ப-ரை. பொறிவாயில் - (மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி, யென்னும்) ஐம்பொறிகளை வழிகளாகவுடைய
ஐந்து - ஐந்தாசைகளையும்
அவித்தான் - அறுத்தவனது
பொய்தீர் - மெய்யான
ஒழுக்கநெறி - ஒழுக்கவழியிலே
நின்றார் - (வழுவாது) நின்றவர்
நீடுவாழ்வார் - பிறப்பில்லாமல் எக்காலத்திலும் ஒருதன்மையராய் வாழ்வார். எ-று.

க-ரை. கடவுள்வழியிலே நின்றவர்கள் நீடூழிவாழ்வார்கள் என்பதாம்.

வி-ரை. ஊறு, சுவை, ஒளி, நாற்றம், ஓசை, எனப்புலன்கள் ஐந்தாகலின் அவற்றிலே செல்லுகிற ஆசையும் ஐந்தாயிற்று, ஐந்தவித்தான் - ஒழுக்கவழி அவனாற் சொல்லப்பட்ட வேதமார்க்கம். இவை நான்கு பாட்டாலும் கடவுளை நினைத்தோரும், வாழ்த்தினோரும், அவன்வழி நின்றோரும், மோட்சத்தைப் பெறுவரென்பது சொல்லப்பட்டது. (சு)

எ. தனக்குவமை இல்லாதான் தாள்சேர்ந்தார்க் கல்லால்
மனக்கவலை மாற்றல் அரிது.

ப-ரை. தனக்கு - தனக்கு
உவமை யில்லாதான் - (ஒருவிதத்தினாலும்) நிகரில்லாதவனது
தாள் - அடிகளை
சேர்ந்தார்க்கல்லால் - சேர்ந்தவர்க்கல்லது
மனக்கவலை - நெஞ்சிலேதோன்றுகின்ற துன்பங்களை
மாற்றல் - நீக்குதல்
அரிது - உண்டாகாது. எ - று.

க-ரை. கடவுளுடைய திருவடியைச் சேராதவர்களுக்கு மனக்கவலை நீக்குதல் இல்லை என்பதாம்.

வி-ரை. இங்கே அரிது, இல்லையென்னும் பொருளில்வந்தது. அடிகளைச் சேராதவர் பிறவிக்கு ஏதுவாகிய காம வெகுளி மயக்கங்களை நீக்கமாட்டாமையினாலே பிறந்தும், இறந்தும், அவற்றால் வருகிற துன்பங்களுள் அழுந்துவா ரென்பதாம். (எ)

அ. அறவாழி அந்தணன் தாள்சேர்ந்தார்க் கல்லால்
பிறவாழி நீந்தல் அரிது.

ப-ரை. அறவாழியந்தணன் - தருமக்கடலாகிய கடவுளது
தாள் - அடியாகிய (மரக்கலத்தை)
சேர்ந்தார்க்கல்லால் - சேர்ந்தவர்க்கல்லாமல்
பிறவாழி - (அதனின்) வேறாகிய கடல்களை
நீந்தல் - கடத்தல்
அரிது - கூடாது. எ - று.

க-ரை. கடவுளடிகளைச் சேராதார்க்குப் பொருளும் இன்பமுமாகிய கடல்களைக் கடத்தல் கூடாது என்பதாம்.

வி-ரை. அறம், பொருள், இன்பமென் றுடனெண்ணப்பட்ட மூன்றுள் அறத்தைமுன்பிரித்ததனால் மற்றை பொருளும் இன்பமும் பிறவெனப்பட்டன. பல வேறுவகைப்பட்ட அறங்களெல்லாம் கடவுளுக்கு வடிவாதலின் அறவாழி யந்தணனென்றார். அம்மரக்கலத்தைச் சேராதவர் கரை

க-ம் அதி. கடவுள்வாழ்த்து.

ஏறாத அவற்றுள்ளே அழுந்துவாராகலின் நீந்தலரிதென்றார். தாட்புணையென்றமையால் ஏகதேசவுருவகம். (அ)

கூ. கோளில் பொறியில் குணமிலவே எண்குணத்தான்
தாளை வணங்காத் தலை.

ப-ரை. கோளில் - (தத்தமக்கேற்ற புலன்களை) கொள்ளுகை யில்லாத
பொறியின் - பொறிகள்போல்
எண்குணத்தான் - எண்வகைப்பட்ட குணங்களை யுடையவனது
தாளை - அடிகளை
வணங்காத்தலை - தொழாததலைகள்
குணமிலவே - பயன்படுதலுடையன அல்லவேயாம். எ-று.

க-ரை. கடவுள் பாதங்களை வணங்காததலைகள் பயன்படாவாம் என்பதாம்.

வி-ரை. எண்குணங்களாவன; தன்வயத்தனாதல், தூயவுடம்பினனாதல், இயற்கையுணர்வினனாதல், முற்றுமுணர்தல், இயல்பாகவேபாசங்களினீங்குதல், பேரருளுடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பிலின்பமுடைமை, என்பனவாம். இவைசைவாகமத்திற் சொல்லப்பட்டன. காணாதகண் முதலானவைபோல் வணங்காத்தலைகள் பயனிலவெனத் தலைமேல்வைத்துச் சொல்லினும் இனம்பற்றி வாழ்த்தாத நாக்களும் அப்படியே பயனிலவா மென்பதுங்கொள்க. இவை மூன்றுபாட்டாலும் அவனை நினைத்தலும், வாழ்த்தலும், வணங்கலும், செய்யாவிடத்தே உண்டாகிற குற்றஞ் சொல லப்பட்டது. (கூ)

கo. பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார்
இறைவ னடிசேரா தார்.

ப-ரை. இறைவன் - தலை
அடி - பாதமாகிய மரக்கலத்தை (சேர்ந்தவர்)
பிறவிப்பெருங்கடல் - பிறவியாகிய பெரியகடலை
நீந்துவர் - கடப்பார்
சேராதார் - (அதனைச்) சேராதவர்
நீந்தார் - கடக்கமாட்டார் எ-று.

க-ரை. கடவுள் பாதங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் பிறவிக்கடலைக் கடப்பார்கள், சேராதவர்கள் பிறவிக்கடலைக் கடக்க மாட்டார்கள் என்பதாம்.

வி-ரை. சேர்ந்தவரென்பது வருவிக்கப் படுதலாற் சொல்லெச்சம். பிறவி ஒன்றுக்கொன்று காரணகாரிய சம்பந்தப்பட்டுக் கரையில்லாமல் வருதலால் - பிறவிப்பெருங் கடலென்றார். கடவுளடிகளையே நினைப்பவர்க்குப் பிறவி நீங்குதலும், உலகியல்பை நினைப்பவர்க்கு அது நீங்காமையும், ஆகிய விரண்டும் இதனால் நியமிக்கப்பட்டன. (கo)

க-ம் அதிகாரம் கடவுள்வாழ்த்து
முற்றிற்று.

உ-ம் அதிகாரம். வான்சிறப்பு.

அஃதாவது: கடவுளது ஆணையால் உலகமும், அதற்கு, உறுதியாகிய அறம்பொரு ளின்பங்களும் நடத்தற்கு ஏதுவாகிய மழையினது சிறப்பைச் சொல்லுதலாம். அதிகார முறைமையும் இதனால் விளங்கும்.

க. வானின் றுலகம் வழங்கி வருதலால்
தானமிழ்தம் என்றுணரற் பாற்று.

ப-ரை. வான் - மழையானது
நின்று - (நடுவேநீங்காது) நிற்க
உலகம் - உயிர்களானவை
வழங்கி வருதலான் - நிலைபெற்று வருகையினாலே
தான் - (அம்மழை) தான்
* அமிழ்தமென்று - (உயிர்களுக்கு) அமிர்தமென்று
உணரற்பாற்று - அறியப்படுந் தன்மையை யுடைத்தாம்.

க-ரை. மழையானது நீங்காமற்பெய்து நிற்க உயிர்களானவை நிலைபெற்று வருகையால் அம்மழை உயிர்களுக்கு அமிர்தம் என்பதாம்.

வி-ரை. நிற்கவென்பது நின்றெனத் திரிந்தது உயிர்கள் நிலைபெற்று வருதலாவது பிறப்பு நடுவே நீங்காமையால் அவை எந்நாளும் உடம்போடு காணப்பட்டு வருதல், அமிர்தமுண்டார் சாவாது நிலைபெறுதலின் உயிர்களை நிலைபெறச் செய்கிற மழையை அமிழ்தமென்றார். (கக)

உ. துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத்
துப்பா யதூஉ மழை.

ப-ரை. துப்பார்க்கு - உண்பவருக்கு
துப்பாய - நன்மையாகிய
துப்பாக்கி - உணவுகளை உண்டாக்கி
துப்பார்க்கு - (அவ்வுணவுகளை) உண்பவருக்கு
துப்பாயதூஉம் - (தானும்) உணவாய் நிற்பதும்
மழை - மழை. எ-று.

க-ரை. உண்பவர்க்கு நன்மையாகிய உணவுகளை யுண்டாக்கி அவ்வுணவை உண்பவர்க்குத் தானும் உணவாக நிற்பது மழை யென்பதாம்.

* அமிழ்தமென்பதற்கு, மரணத்தை யொழிப்பதென்பது பொருள். அது அமிர்தமென்னும் வடமொழித் திரிந்தது.

வி-ரை. தானும் உணவாதலாவது, தண்ணீராயுண்ணப்படுதல். சிறப்புடைய மனிதர்மேல் வைத்துச் சொல்லுதலால்மற்றை உயிர்களுக்கும் இஃது ஒக்கும்; இப்படி உயிர்களது பசிதாகங்களை நீக்குதலால் அவ்வுயிர்கள் வழங்கி வருதலும் உடையவாயின வென்பதாம். (௧௨)

௩. விண்ணின்று பொய்ப்பின் விரிநீர் வியனுலகத்
துண்ணின் றுடற்றும் பசி.

ப-ரை. விண் - மழையானது
நின்று - (பெய்யவேண்டுங்காலத்தில்) பெய்யாமல்
பொய்ப்பின் - பொய்க்குமாயின்
விரிநீர் - கடலாலே சூழப்பட்ட
வியனுலகத்துள் - பரந்த உலகத்தினுள்
பசி - பசியானது
நின்று - நிலைபெற்று
உடற்றும் - (உயிர்களை) வருத்தும். எ - று.

க-ரை. மழை பெய்யாது பொய்க்குமாகில் உலகில் பசியானது உயிர்களை வருத்தும் என்பதாம்.

வி-ரை. கடலுடைத்தாயினும் அதனாலே பயனில்லை யென்றற்குவிரிநீர் வியனுலகத்தென்றார், உணவில்லாமையினாலே பசியால் உயிர்கள் இரக்குமென்பதாம். (௧௩)

௪. ஏரி னுழாஅ ருழவர் புயலென்னும்
வாரி வளங்குன் றிக் கால்.

ப-ரை. புயலென்னும்வாரி - மழையென்கிறவருவாய்
வளங்குன்றிக்கால் - (தன்) பயன்குறையின்
உழவர் - பயிரிடு மாந்தர்கள்
ஏரின் - ஏரினால்
உழாஅர் - உழமாட்டார்கள். எ - று.

க-ரை. மழைவளங் குறைந்தால் பயிர்செய்மாக்கள் ஏருழார் என்பதாம்.

வி-ரை. குன்றியக்கால் என்பது குறைந்து நின்றது உணவில்லாமைக்கு காரணஞ் சொல்லியபடி. (௧௪)

௫. கெடுப்பதூஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றாங்கே
எடுப்பதூஉ மெல்லா மழை.

ப-ரை. கெடுப்பதூஉம் (பூமியினிடத்து வாழ்வாரைப்) பொய்யாது நின்று கெடுப்பதும்.
கெட்டார்க்கு - (அவ்வாறு) கெட்டவர்க்கு

சார்வாய் - துணையாய்ப் (பெய்து) மற்றாங்கே முன் கெடுத்தது போல்.
எடுப்பதூஉம் - எடுப்பதும்
எல்லாம் (இவை) யெல்லாம் (வல்லது) மழை - மழையாம். எ - று.

க - ரை. கெடுப்பதுங் கெட்டவரைக் காப்பதும், மழை என்பதாம்.

வி - ரை. மற்று வினைமாற்றில் வந்தது கேடும் பெருக்கமும் பெறுதற்குரியவர் மனிதராதலால் கெட்டார்க்கென்றார். எல்லாமென்றது - அம்மனிதர் முயற்சி வேறுபாடுகளால் கெடுத்த லெடுத்தல்கள் பலவாகுதலை நோக்கி வல்லதென்பது, * அவாய் நிலையால் வந்தது; மழையினது வல்லமையைச் சொல்லியபடி.

(கடு)

சு. விசும்பிற் றுளிவீழி னல்லான்மற் றாங்கே
பசும்புற் றலைகாண் பரிது.

ப - ரை. விசும்பின் - மேகத்தினின்றும்
துளி - துளிகள்
வீழினல்லால் - விழிற்காண்பதல்லது
மற்றாங்கே - வீழாதாயின் அப்பொழுதே
பசும்புற்றலை - பசும்புல்லினது தலையையும்
காண்பு - காணுதல்
அரிது - அரிது. எ - று.

க - ரை. மழை பெய்யாவிடில் புல்லின் தலையைக் காணுதல் அரிது என்பதாம்.

வி - ரை. விசும்பு ஆகுபெயர் மற்றும் வீழாதாயினென்னும் வினைமாற்றில் வந்தது, தலையுமென்னும் இழிவு, சிறப்பும்மை, விகாரத்தால் தொக்கது ஓரறிவுயிரும் இல்லாமற்போமென்பதாம்.

எ. நெடுங்கடலுந் தன்னீர்மை குன்றுந் தடிந்தெழிலி
தானல்கா தாகிவிடின்.

(கக)

ப - ரை. நெடுங்கடலும் - நெடியகடலும்
தன்னீர்மை குன்றும் - தன்னியல்பு குறையும்
எழிலிதான் - மேகந்தான்
தடிந்து - (அதனைக்) குறைத்து
நல்காதாகிவிடின் - (அதனிடத்துப்) பெய்யாதாகிவிடின். எ - று.

க - ரை. மழை பொழியாவிட்டால் நெடிய கடலும் வளங்குறையும் என்பதாம்.

அவாய்நிலை - ஒருசொல் - மற்றொரு சொல்லைக் கொள்ளுதற்கு அவாவி நிற்றல்.

வி - ரை. உம்மை, உயர்வுசிறப்பு, தன்னியல்பு, குறைதலாவது, நீர்வாழுயிர்கள், பிறவாமையும், மணிமுதலானவை உண்டாகாமையும், ஆம். இங்கே குறைத்தலென்றது, முகத்தலே, மழைக்கு முதலாகிய கடலுக்கும் மழைவேண்டுமென்பதாம். இவை எழுபாட்டாலும் உலகம் நடத்தற்கு மழை ஏதுவாதல் சொல்லப்பட்டது. (௭)

அ. சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம்
வறக்குமேல் வானோர்க்கு மீண்டு.

ப - ரை. வானம் வறக்குமேல் - மழை பெய்யாதாயின்
வானோர்க்கும் - தேவர்களுக்கும்
ஈண்டு - இவ்வுலகத்திலே
சிறப்பொடு - (மக்களாலே செய்யப்படுகிற) திருவிழாவுடனே
பூசனை - பூசையானது
செல்லாது - நடவாது.

க - ரை. மழை பெய்யாவிட்டால் இவ்வுலகில் தேவர்களுக்கும் பூசை நடவாது என்பதாம்.

வி - ரை. உம்மை, உயர்வு சிறப்பு, விழாவோடு கூடிய பூசையெனலால் செல்லாதென்று ஒருமையாகச் சொன்னார், பூசையிலே தாழ்வு தீரச்செயப்படுவது விழாவாதலின் இதனை முன்வைத்தார். (௮)

௯. தானந் தவமிரண்டுந் தங்கா வியனுலகம்
வானம் வழங்கா தெனின்.

ப - ரை. வானம் - மழை
வழங்காதெனின் - பெய்யாதாயின்
வியனுலகம் - விரிந்த உலகத்திலே
தானந்தவமிரண்டும் - தானமும் தவமுமாகிய இரண்டறமும்
தங்கா - உளவாகா. எ - று.

க - ரை. மழை பொழியாவிடில் உலகத்தில் தருமமும் தவமும் உண்டாகா என்பதாம்.

வி - ரை. தானமாவது - தருமவழியால்வந்த பொருள்களைப் பெரியோர்க்கு மகிழ்ச்சியோடு கொடுப்பது. தவமாவது மனம் பொறிவழி போகாமனிற்கும்பொருட்டு விரதங்களால் உண்டி சுருக்கல் முதலானவை மிகுதிபற்றி தானம் இல்லறத்தின் மேலும், தவம் துறவறத்தின்மேலும் நின்றன. (௯)

௰. நீரின் றமையா துலகெனின் யார்யார்க்கும்
வானின் றமையா தொழுக்கு.

ப-ரை. யார்யார்க்கும் - எவ்வகை மேம்பாட்டோர்க்கும்
நீர் - நீரை
இன்று - இல்லாமல்
உலகு - உலகியலானது
அமையாதெனின் - பொருந்தாதாயின்
ஒழுக்கு (அந்நீரினது நடுவே நீங்காதே) வொழுக்கமும்
வான் - மழையை
இன்று - இல்லாமல்
அமையாது - பொருந்தாது. எ-று.

க-ரை. எவ்வகை மேன்மை யுடையோர்க்கும் நீரையல்லாமல் உலகியலானது நடவாது, அதுபோல மழையல்லாமல் நீரொழுக்கங் கிடையாது என்பதாம்.

வி-ரை. இம்மையிலே அநுபவிக்கப் படுவனவாதலிற் பொருளின்பங்களை யுலகிய லென்றார், நடுவே நீங்காத ஒழுக்கமாவது, எக்காலங்களிலும் எவ்விடங்களிலும் நீருண்டாயிருத்தல், நீரினாலே பொருளின்பங்கள் பொருந்துதல்போல் மழையினாலே அந்நீரொழுக்கம் பொருந்துதல் எல்லாராலும்தெளியப்படு மென்பதைக் காட்டுதற்கு நீரின்றமையாதுலகெனினென்றார். இவை மூன்று பாட்டாலும் அறம்பொருளின்பங்கள் நடத்தற்கு மழை ஏதுவாதல் சொல்லப்பட்டது. (௨0)

௨-ம் அதிகாரம். வான்சிறப்பு
முற்றிற்று.

௩-ம் அதிகாரம். நீத்தார்பெருமை.

அஃதாவது முற்றத்துறந்த முனிவரது பெருமையை சொல்லுதலாம், அவ்வற முதலாகிய பொருள்களை உலகத்துக்கு உள்ளவாறு அறிவிப்பவர் அவராதலால் இது வான்சிறப்பின் பின் வைக்கப்பட்டது.

க. ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை விழுப்பத்து
வேண்டும் பனுவற் றுணிவு.

ப-ரை. பனுவல் - நூல்களது
துணிவு - நிச்சயமானது
ஒழுக்கத்து - (தமக்குரிய) வொழுக்கத்திலே நின்று
நீத்தார் - துறந்தாரது
பெருமை - மகிமையை
விழுப்பத்து - மேலான பலபொருள்களுள்ளும்
வேண்டும் - (இதுவே மேலானதென்று) விரும்பும். எ-று.

க-ரை. நூல்களது நிச்சயமானது துறந்தவர் மகிமையை மேலான தென்று விரும்பும் என்பதாம்.

வி-ரை. தமக்குரிய ஒழுக்கத்திலே நின்று துறத்தலாவது தங்கள் தங்கள் வருணாசிரமங்களுக்கு உரிய ஒழுக்கங்கள் தப்பாமல் நடக்கப் புண்ணியம் வளரும்; அது வளரப் பாவம் தேயும்; அதுதேய அறியாமை நீங்கும்; அது நீங்க இது நித்தியம், இது அநித்தியம் என்கிற பகுத்தறிவும், நிலையில்லாத இம்மை மறுமை இன்பங்களில் வெறுப்பும், பிறவித் துன்பங்களும் தோன்றும்; அவை தோன்ற மோட்சத்தில் ஆசை உண்டாம், அது உண்டாகப் பிறவிக்குக் காரணமாகிய வீண் முயற்சிகளெல்லாம் நீங்கி மோட்சத்திற்குக் காரணமாகிய யோகமுயற்சி உண்டாம், அது உண்டாகத் தத்துவ ஞானம் பிறந்து எனதென்பதாகிய மமகாரமும், நானென்பதாகிய அகங்காரமும் விடும். ஆதலின் இவ்விரண்டு பற்றுகளையும் இம்முறையே வெறுத்து விடுதலாம். நூல்செய்தவரது துணிவு நூலின்மேல் ஏற்றப்பட்டது. (உக)

உ. துறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின் வையத்
இறந்தாரை யெண்ணிக்கொண் டற்று.

ப-ரை. துறந்தார் - (அகங்கார மமகாரங்களை) விட்டவரது
பெருமை - மகிமையை
துணைக்கூறின் - எண்ணிக்கையினாலே சொல்லி
அறியப்புகுந்தால் (அளவுபடாமையால்)
வையத்து - இவ்வுலகத்திலே
இறந்தாரை - (பிறந்) இறந்தவரை
எண்ணிக்கொண்டற்று - எண்ணி (இத்தனைபேர்களென்று) அறியப் புகுந்தாற் போலும் எ-று.

க-ரை. துறந்தவர் பெருமையைச் சொல்லில் இறந்தவர்களை எண்ணிக்கொண்டாற்போலும் என்பதாம்.

வி-ரை. கொண்டால் என்பது கொண்டெனத் திரிந்து நின்றது. ()

௩. இருமை வகைதெரிந் தீண்டறம் பூண்டார்
பெருமை பிறங்கிற் றுலகு.

ப-ரை. இருமை - (பிறப்பு)வீடென்னும் இரண்டினது
வகை - (துன்பவின்பக்) கூறுபாடுகளை
தெரிந்து - (அப்பிறப்பை நீக்குதற்கு) ஆராய்ந்து
ஈண்டு - இப்பிறப்பிலே
அறம் - துறவறத்தை
பூண்டார் - கொண்டவரது
பெருமை - மகிமையே
உலகு - உலகத்தில்
பிறங்கிற்று - உயர்ந்தது. எ-று.

க-ரை. துறவறத்தைக் கொண்டவரது பெருமையே இவ்வுலகில் உயர்ந்தது என்பதாம்.

வி-ரை. பெருமையே என்பதி னேகாரம் விகாரத்தால் தொக்கது. அது உலகமுழுதாண்ட அரசர் முதலானவருடைய பெருமையைப் பிரித்தலாற் பிரிநிலை யேகாரம் இவைமூன்றுபாட்டாலும் துறந்தவரதுபெருமையே எல்லாப் பெருமைகளினும் உயர்ந்ததென்பது சொல்லப்பட்டது. (௨௩)

௪. உரனென்னுந் தோட்டியா னோரைந்துங் காப்பான்
வரனென்னும் வைப்பிற்கோர் வித்து.

ப-ரை. உரனென்னுந் தோட்டியான் - அறிவென்னும் அங்குசத்தினாலே
ஓரைந்தும் - (பொறிகளாகிய யானைகள்) ஐந்தையும்
காப்பான் - (தன் தன் புலன்களின்மேல் செல்லாமற்) காப்பவன்
வரனென்னும் வைப்புக்கு - (எல்லா நிலங்களிலும்) மேலானதென்றும் சொல்லப்படுகிற மோட்ச நிலத்துக்கு
ஓர் வித்து - ஒரு வித்தாவான். எ-று.

க-ரை. ஐம்பொறிகளையும் ஐம்புலன்களிற் செல்லாமற் காப்பவன், மோட்ச நிலத்துக்கு வித்தாவான் என்பதாம்.

வி-ரை. அந் நிலத்திலேபோய் முளைத்தலின் வித்தென்றார். இங்கே பிறந்தும் இறந்தும் வருகிற மனிதனல்லனென்பதாம். ஏகதேசவுருவகவணி.

௫. ஐந்தவித்தா னாற்ற லகல்விசும்பு ளார்கோமான்
இந்திரனே சாலுங் கரி.

ப-ரை. ஐந்தவித்தான் - (புலன்களிற் செல்லுகின்ற) ஐந்தாசைகளையு மொழித்தவனது
ஆற்றல் - வல்லமைக்கு
அகல் விசும்புளார் - அகன்ற பொன்னுலகத்துள்ள தேவர்க்கு
கோமான் - தலைவனாகிய
இந்திரனே - தேவேந்திரனே
சாலுங்கரி - போதுமான சாட்சியாம். எ-று.

க-ரை. கௌதமமுனி வல்லமைக்குத் தேவேந்திரனே சாட்சியாம் என்பதாம்.

வி-ரை. ஐந்தாசைகளையும் நீக்காமல் சாபத்தை அடைந்து நின்று அவ்வாசைகளை நீக்கினவனாகிய கௌதம முனிவனது வல்லமையைத் தெரிவித்தானாதலின் இந்திரனே சாலுங்கரியென்றார். (௨௫)

௬. செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் சிறியர்
செயற்கரிய செய்கலா தார்.

ப-ரை. பெரியர் - (ஒத்த பிறப்பினராகிய மனிதர்களிலே) பெரியோர்
செயற்கரிய - செய்தற்கரியவைகளை
செய்வார் - செய்வார்கள்
சிறியர் - சிறியோர்
செயற்கரிய - அச்செய்தற்கரியவைகளை
செய்கலாதார் - செய்யமாட்டாதார். எ-று.

க-ரை. பெரியோர் செய்தற்கு அரியவைகளை அறிந்து செய்வார்கள், சிறியோர் அவ்விதம் செய்யார்கள் என்பதாம்.

வி-ரை. எனவே பெரியோர் செய்தற் கெளியவைகளைச் செய்யாரென்பதும், சிறியோர் அவைகளைச் செய்வாரென்பதும் தோன்றுதல் அறிக. செய்தற்கெளியவை மனத்தைவேண்டியபடியே போகவிடுதல், ஆசைகொள்ளுதல், கோபித்தல் இவை முதலானவையாம்; செய்தற்கரியவை இயமம் நியமம், ஆதனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி என எண்வகை யோகங்களாம். (உசு)

எ. சுவையொளி யூறோசை நாற்றமென் றைந்தின்
வகைதெரிவான் கட்டே யுலகு.

ப-ரை. உலகு - உலகமானது.
சுவையொளி யூறோசைநாற்றம் - இரதமும், உருவமும், ஸ்பரிசமும், சத்தமும், கந்தமும்
என்று - என்றுசொல்லப்பட்ட
ஐந்தின் - பஞ்சதன்மாத்திரைகளது
வகை - கூறுபாட்டை
தெரிவான்கட்டே - ஆராய்பவனறிவினிடத்தே. எ-று.

க-ரை. உலகமாவது பஞ்சதன்மாத்திரைகளை யறிபவனிடத்ததே என்பதாம்.

வி-ரை. ஐந்தின் வகையான - அவையைந்தும், அவற்றிலே தோன்றிய பூதங்களைந்தும், அவற்றின் கூறுகிய ஞானேந்திரியங்களைந்தும், கன்மேந்திரியங்களைந்தும், ஆக இருபதுமாம். வகைதெரிவானென்றதனால் தெரிகின்ற புருடனும், அவன் தெரிதற்குக் காரணமாகிய மான் - அகங்காரம்-மனம் - எனப்பட்டவையும் அவற்றுக்குமுதலாகிய மூலப்பகுதியும் - கொள்ளப்படும். இவ்விருபத்தைந்து தத்துவக்கூட்டமல்லது உலகென வேறில்லையென்று உலகினது இருப்பை அறிதலால் அவ்வறிவினிடத்தாயிற்று, பூதமைந்து நிலம், நீர், தீ, காற்று, வான், ஞானேந்திரியமைந்து மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி, கன்மேந்திரியமைந்து வாக்கு, பாதம், பாணி,பாயு, உபஸ்தம். மூலப்பகுதி - மாயை; இவைநான்கு பாட்டாலும் பெருமைக்குக்காரணங்கள், ஐம்பொறி யடக்கலும், யோகப்பயிற்சியும், தத்துவஞானமும் ஆமென்பது சொல்லப்பட்டது. (உஎ)

௩-ம் அதி. நீத்தார்பெருமை.

அ. நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து
மறைமொழி காட்டி விடும்.

ப-ரை. நிறைமொழி - (பயன்) நிறைந்த சொல்லையுடைய
மாந்தர் - முனிவரது
பெருமை - மகிமையை
நிலத்து - நிலவுலகத்தில்
மறைமொழி - அவராணையாகச் சொல்லிய மந்திரங்களே
காட்டிவிடும் - பிரத்தியட்சமாகக் காட்டிவிடும். எ-று.

க-ரை. முனிவரது மகிமையை அவர்கள் மந்திரங்களேகாட்டும் என்பதாம்.

வி-ரை. பயனிறைந்த மொழியாவது அவர் அருளினாலே சொன்னாலும், கோபத்தினாலே சொன்னாலும், அதனதன் பிரயோசனத்தைக் கொடுத்தே விடுகிறசொல், காட்டுதல் பிரயோசனப்பட்டு அம்மகிமையை அறிவித்தல்.

௯. குணமென்னுங் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி (உஅ)
கணமேயுங் காத்த லரிது.

ப-ரை. குணமென்னுங்குன்று - (அறவுமெய்யறிவு ஆசை இல்லாமை முதலான) நற்குணங்களாகிய மலையின்மேல்
ஏறிநின்றார் - ஏறிநின்ற முனிவரது
வெகுளி - கோபமானது
கணமேயும் - (தானுள்ளவளவு) க்ஷணகாலமேயாயினும்
காத்தல் - கோபிக்கப்பட்டவராலே தடுத்தல்
அரிது - அரிதாம் .எ-று.

க-ரை. முனிவரது கோபம் கோபிக்கப்பட்டவராலே தடுக்கமுடியாது என்பதாம்.

வி-ரை. அசையாமையும் பெருமையும்பற்றிக் குணங்களை மலையாக உருவகம். செய்தார். அறுதியான பழக்கத்தினாலே ஒரே விடத்துக் கோபம் தோன்றியபோதே அதனை மெய்யுணர்வு அழிக்கும். ஆதலால் கணமேயுமென்றும், நிறைமொழி மாந்தராதலால் காத்தலரிதென்றும் சொல்லினார், இவை இரண்டுபட்டாலும் அவராணை சொல்லப்பட்டது.

௧0. அந்தண ரென்போ ரறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்குஞ் (உகூ)
செந்தண்மை பூண்டொழுக லான்.

ப-ரை. எவ்வுயிர்க்கும் - எல்லாவுயிர்களின்மேலும்
செந்தண்மை - செவ்வையான அருளை
பூண்டு - விரதமாகக்கொண்டு
ஒழுகலான் - நடக்கையினாலே

அந்தணரென்போர் - அந்தணரென்று சொல்லப்படுவோர்
அறவோர் - துறவறத்தினின்றவர். எ-று.

க-ரை. அந்தணரென்று சொல்லப்படுவோர் முனிவர்களே எ-ம்.

வி-ரை. மற்று அசைநிலை. அந்தணரென்பது, அழகிய தண்மையை
யுடையவரென்னுங் காரணப்பெயராகலின் அவ்வருளுடையார்க்கல்லது மற்
றவர்க்காகாதென்பது கருத்து. அப்படி ஆணையை உடையவ ராயினும் உயிர்க
ளிடத்தே அருளுடையரென்பது இதனாற் சொல்லப்பட்டது. (௫௦)

௩-ம் அதிகாரம். நீத்தார்பெருமை

முற்றிற்று.

௪-ம் அதிகாரம். அறன்வலியுறுத்தல்.

அஃதாவது: அம்முனிவரால் அறிவிக்கப்பட்ட மூன்றுள் அறமானது
மற்றைப் பொருளின்பங்கள்போ லாகாமல் இம்மை, மறுமை, வீடு, என்கிற
மூன்றையும் தருதலால் அவற்றினும் உறுதியுடைத் தென்பது சொல்லுத
லாம். அதிகாரமுறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

௧. சிறப்பீனுஞ் செல்வமு மீனு மறத்தினூஉங்
காக்க மெவனோ வுயிர்க்கு.

ப-ரை. சிறப்பு - மோட்சத்தையும்
ஈனும் - கொடுக்கும்
செல்வமும் - (சுவர்க்கமுதலாகிய) செல்வத்தையும்
ஈனும் - கொடுக்கும்(ஆதலால்)
உயிர்க்கு - மனிதருயிர்க்கு
அறத்தினூங்கு - தருமத்தின் மேற்பட்ட
ஆக்கம் - பெருக்கத்தைத் தருவது
எவன் - யாது. எ-று.

க-ரை. மக்களுயிர்க்குத் தருமத்தின் மேற்பட்டது இல்லை என்பதாம்.

வி-ரை. ஓ-அசைநிலை. எல்லாப்பேறுகளினும் சிறந்ததாகலின் மோட்
சத்தைச் சிறப்பென்றார். ஆக்கம். மேன்மேலுயர்தல். இதனால் அறத்தி
னும் அதிகமாகிய உறுதி இல்லையென்பது சொல்லப்பட்டது. (௫௧)

௨. அறத்தினூஉங் காக்கமு மில்லை யதனை
மறத்தலி னூங்கில்லை கேடு.

ப - ரை. அறத்தினூஉங்கு-(ஒருவனுக்கு) தருமஞ்(செய்தலின்) மேற்பட்ட
ஆக்கமும் - பெருக்கத்தைத் (தருவதும்)
இல்லை - இல்லை
அதனை - அத்தருமத்தை
மறத்தலினூங்கு - (மயக்கத்தால்) மறந்துவிடுதலின் மேற்பட்ட
கேடு - கேட்டைத் (தருவதும்)
இல்லை - இல்லை. எ-று.

க - ரை. தருமத்தின் மேற்பட்ட செல்வமும் இல்லை, அத்தருமத்தை மறத்தலைப்பார்க்கினும் கேடும் இல்லை என்பதாம்.

வி - ரை. அறத்தினூங்காக்கமுமில்லை யென முன் சொல்லப்பட்டதையே * அநுவதித்தார் அதனாலே கேடுவருதலைச் சொல்லுதலாகிய பயனோக்கி. இதனால் அதுசெய்யாதபோது கேடுவருதல் சொல்லப்பட்டது. ()

௩ ஒல்லும் வகையா லறவினை யோவாதே
செல்லும்வா யெல்லாஞ் செயல்.

ப - ரை. ஒல்லும்வகையால் - (தமக்குத்தமக்குக் கூடும்) வகையால்
அறவினை - தருமமாகிய நல்வினையை
ஓவாதே - இடைவிடாமல்
செல்லும் வாயெல்லாம் - (அது) செல்லுமிடங்களினால் எல்லாம்
செயல் - செய்யக்கடவர். எ - று.

க - ரை. மனம் வாக்கு காயம் இம்மூன்றாலும் தருமஞ் செய்யக்கடவர் - என்பதாம்.

வி - ரை. கூடும் வகையாவது, இல்லறம் பொருளளவுக்கு ஏற்கவும், துறவறம் - சரீரநிலைக்கு ஏற்கவும் செய்தலாம். செல்லுமிடங்களாவன, மனமும், வாக்கும், காயமும், ஆம். அவற்றினாலேசெய்யப்படுகிற அறங்களாவன நற்சிந்தையும், நற்சொல்லும், நற்செயலும், ஆம். இதனால் அறம் செய்யுமாறு சொல்லப்பட்டது. (௩௩)

௪. மனத்துக்கண் மாசில னாத லனைத்தற
னாகுல நீர பிற.

ப - ரை. மனத்துக்கண்-அப்படி அறஞ்செய்பவன் தன்) நெஞ்சினிடத்து
மாசிலனாதல் - குற்றமில்லாதவனாகக் கடவன்
அறம் - தருமமாவது
அனைத்து - அவ்வளவே
பிற - அது ஒழிந்தசெல்லும் வேடமும்
ஆகுலநீர - (அறமெனப்படுவனல்ல) ஆரவார குணத்தை உடையனவாம். எ - று.

* அநுவாதமாவது, முன் சொல்லப்பட்டதையே மற்றொன்றை விதித்தற்பொருட்டுப் பின்னுஞ் சொல்லுதல்.

க-ரை. தருமஞ்செய்பவனது மனம் மாசற்று இருக்கக்கடவது. அவ்வளவே அறம் என்பதாம்.

வி-ரை. குற்றம் தீயவை நினைத்தல், பிறர் அறியவேண்டிச் செய்யப்படுதலால் ஆகுலநீர பிறவென்றார். மனதிலே குற்ற முடையவனாகியபோது அதன் வழிப்பட்ட வாக்கினாலும் காயத்தினாலும் செய்யப்படுகிற அறங்களிலே பயன் இல்லையென்பது பெறப்பட்டது. (௩௪)

௫. அழுக்கா றவாவெகுளி யின்னாச் சொன்னான்கு
மிழுக்கா வியன்ற தறம்.

ப-ரை. அழுக்காறு - பிறருயர்ச்சி பொறாமையும்
அவா - ஐம்புலவாசையும்
வெகுளி - (அவை காரணமாகப்) பிறர்மேல் உண்டாகிறகோபமும்
இன்னாச்சொல் - (அதுபற்றிவருகிற) கடுஞ்சொல்லும்
நான்கும் - ஆகிய இந்நான்கினையும்
இழுக்கா - கடிந்து
இயன்றது - (ஒழிவில்லாமல்) நடந்தது
அறம் - தருமமாவது. எ-று.

க-ரை. பொறாமை ஆசை கோபம் கடுஞ்சொல் இந்நான்கும் கடிந்து நடந்ததே தருமம் என்பதாம்.

வி-ரை. இதனால் இந்நான்கோடு கலந்து நடந்தது அறமெனப்படாதென்பதுங் கொள்க. இவை இரண்டுபாட்டாலும் அறத்தினியல்பு சொல்லப்பட்டது. (௩௫)

௬. அன்றறிவா மென்னா தறஞ்செய்க மற்றது
பொன்றுங்காற் பொன்றாத் துணை.

ப-ரை. * அன்று - (நாம் இப்போது இளையோமாகலின்) இறக்கு நாளில்
அறிவாமென்னாது - செய்வோமென்று நினையாமல்
அறம் - தருமத்தை
செய்க - (தினந்தோறுஞ்) செய்யக்கடவர்
அது - அப்படிசெய்யப்பட்ட தருமமானது
பொன்றுங்கால் - உடம்பினின்றும் உயிர் போங்காலத்து
பொன்றாத்துணை - (அவ்வுயிர்க்கு) அழியாததுணையாம். எ-று.

க-ரை. இறக்கும்போது தருமஞ் செய்வோமென்னாது இருக்கும்போதே தருமம்செய்க, அத்தருமம் இறக்கும்போது உதவியாம் என்பதாம்.

வி-ரை. மற்று, அசைநிலை, செய்தவுடம்பழியவும் உயிரோடுகூடி மற்றை யுடம்பினும், செல்லுதலால் அழியாத துணையாயிற்று. இதனால்

* அகத்தியம் "அன்று முன்னளெதிர்மறை அசைநிலை."

அப்படிப்பட்ட தருமத்தை நிலையில்லாத உடம்பு இருக்கிறபோதே செய்யவென்பது சொல்லப்பட்டது. (௩௬)

எ. அறத்தா றிதுவென வேண்டா சிவிகை
பொறுத்தானோ டூர்ந்தா னிடை.

ப - ரை. அறத்தாறு - தருமத்தின் பயன்
இதுவென - இதுவென்று (ஆகமவளவையால் அறிவிக்க)
வேண்டா - வேண்டியதில்லை
சிவிகை - தண்டிகையை
பொறுத்தானோடு - சுமப்பவனோடு
ஊர்ந்தானிடை - செலுத்துவோனிடத்துக் (காட்சியளவையினா
லேயே) அறியப்படும். எ - று.

க - ரை. தருமம் செய்தலின் பயனை சிவிகை ஏறுபவனிடத்தும், அதைச்செய்யாமையால் வரும்பயனை அச்சிவிகை எடுப்பவனிடத்துங்காணப்படும் என்பதாம்.

வி - ரை. எனவென்றதனால், சொல்லளவையாகிய ஆகம பிரமாணமும் பொருத்தானோடு ஊர்ந்தானிடை யென்றதனால், காட்சி அளவையாகிய பிரத்தியட்ச பிரமாணமும் கொள்ளப்பட்டன. அறியப்படுமென்பது குறைந்துநின்றதனால் சொல்லெச்சம். இதனாலழியாத துணையாதல் தெளிவிக்கப்பட்டது. (௩௭)

அ. வீழ்நாள் படாமை நன்றாற்றி னஃதொருவன்
வாழ்நாள் வழியடைக்குங் கல்.

ப - ரை. ஒருவன் - ஒருவன்
வீழ்நாள் - (செய்யாமற்) கழியுநாள்
படாமை - உண்டாகாமல்
நன்று - தருமத்தை
ஆற்றின் - செய்வானாயின்
அஃது - அச்செய்கையானது
வாழ்நாள் - (அவன் சரீரத்தோடுகூடி) வாழுநாளது
வழி - (வரு) வழியை
அடக்குங்கல் - (வராமல்) அடைக்குங்கல்லாம். எ - று.

க - ரை. ஒருவன் தருமத்தைச் செய்தால் அத்தருமம் அவன் பிறப்பை நீக்கும் என்பதாம்.

வி - ரை. அஞ்ஞானம், அகங்காரம், அவர், விருப்பு, வெறுப்பு, என்கிற ஐவகைக் குற்றங்களால் வருகிற நல்வினை, தீவினை என்கிற இருவகை வினைகளும் உள்ளவரைக்கு முயிர் உடம்போடு கூடிகின்ற அவற்றின் பயன்களாகிய சுகதுக்கங்களை அநுபவிக்கும், ஆதலால் அக்காலமுழுதும் வாழ்நாளெனப்பட்டது.

(௩௮

௯. அறத்தான் வருவதே யின்பமற் றெல்லாப்
புறத்த புகழு மில.

ப-ரை. அறத்தான் - இல்லறத்தோடு பொருந்தி
வருவதே - வருமின்பமே
இன்பம் - இன்பமாகும்
மற்றெல்லாம் - (அதனோடு பொருந்தாது) வருவனவெல்லாம் இன்பமாயினும்
புறத்த - துன்பத்துட் சேர்வனவாம் (அதுவுமல்லாமல்)
புகழும் - புகழையும்
இல - உடையனவல்ல. எ-று.

க-ரை தன் மனைவியோடு கூடும் இன்பமே இன்பமாகும் பிறன்மனைவியோடு கூடும் இன்பம் துன்பமாகும் என்பதாம்.

வி-ரை. இன்பம் காமத்தின் அநுபவம், இன்பத்திற் புறமெனவே துன்பமாயிற்று. பாவத்தால்வரும் பிறனில் விழைவுமுதலானவை அப்போது இன்பமாய்த்தோன்றுமாயினும், பின்பு துன்பமாய் விளைதலாற் புறத்தவென்றார் புகழுமிலவெனவே அறத்தோடு வருவதாகிய இன்பம் புகழுமுடைத்தாமென்பதுபெற்றும். இதனால் அறஞ்செய்வாரே இம்மையின்பமும், புகழும் பெறுவாரென்பது சொல்லப்பட்டது. (௩௯)

௧0. செயற்பால தோரு மறனே யொருவற்
குயற்பால தோரும் பழி.

ப-ரை. ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு
செயற்பாலது - செய்தற்றன்மையது
அறனே - நல்வினையே
உயற்பாலது - ஒழிதற்றன்மையது
பழியே - தீவினையே. எ-று.

க-ரை. ஒருவனுக்குச் செய்யத்தக்கது நல்வினை, செய்யத்தகாதது தீவினை என்பதாம்.

வி-ரை. தேற்றேகாரம் பின்னுங் கூட்டப்பட்டது, ஒருமிரண்டும் அசை நிலைகள், பழிக்கப்படுவதாகிய தீவினையைப் பழியென்றார், இதனாற் செய்வதும் ஒழிவதும் நியமிக்கப்பட்டன. (௪0)

௪-ம் அதி. அறன்வலியுறுத்தல்
முற்றிற்று.

இல்லறம்.

இல்லறமாவது:—இல்வாழ்க்கை நிலைக்குச் சொல்லப்படுகிற வழியிலே நின்று அதற்கு துணையாகிய கற்புடைய மனைவியோடு கூடிச்செய்யப்படுவதாம். ஆதலின் அதனை முதலிலே சொல்லத் தொடங்கினர்.

ரு-ம் அதிகாரம். இல்வாழ்க்கை.

அஃதாவது; மனையாளோடுகூடி வாழ்தலினது சிறப்பாம், இல்வாழ்க்கை நிலையானது அறஞ்செய்தற்குரிய இருவகை நிலைகளுள்ளே முதலாதலின் இது அறன்வலியுறுத்தலின் பின்வைக்கப்பட்டது.

க. இல்வாழ்வா னென்பா னியல்புடைய மூவர்க்கு
நல்லாற்றி னின்ற துணை.

ப-ரை. இல்வாழ்வான் என்பான் - இல்லாத்தோடு கூடிவாழ்பவனென்று சொல்லப்படுவோன்
இயல்புடைய - (அறவறத்) தன்மையையுடைய
மூவர்க்கும் - (மற்றை) மூவர்க்கும்
நல்லாற்றில் - (அவரது) நல்லொழுக்க வழிகளில்
நின்ற - நிலைபெற்ற
துணை - துணையாவான். எ-று.

க-ரை. இல்லறத்தில் வாழ்பவன், பிரமசாரி, வானப்பிரத்தன், சன்னியாசி, இம்மூவருக்கும் துணையாவான் என்பதாம்.

வி-ரை. இல்லென்பது அதனறத்தை உணர்த்தலால் ஆகுபெயர். மற்றை மூவராவார் - ஆசாரியனிடத்தே ஓதுகின்றவனும், விரதங்காக்கின்றவனும் - ஆகிய பிரமசாரியும், காட்டினிடத்தேபோய் மனைவியோடு தவஞ்செய்கிறவனாகிய வானப் பிரஸ்தனும், எல்லாப் பற்றுகளையும் விட்டவனாகிய சன்னியாசியும் என்றறிக. இல்வாழ்வான் பசி, நோய், குளிர், முதலானவற்றால் அவரொழுக்கங்களுக்கு இடையூறு வாராமல் உண்டி மருந்து முதலானவைகொடுத்து அவரவரொழுக்க வழிகளிலே தப்பாமல் நடத்துகையினாலே நல்லாற்றினின்ற துணையென்றார்.

உ. துறந்தார்க்குந் துவ்வா தவர்க்கு மிறந்தார்க்கு (சுக)
மில்வாழ்வா னென்பான் றுணை.

ப-ரை. துறந்தார்க்கும் - (ஆதாரமானவராலே) விடப்பட்டோர்க்கும்
துவ்வாதவர்க்கும் - வருமைப்பட்டவர்க்கும்

இறந்தார்க்கும் - (ஒருவருமில்லாமல்வந்து) இறந்தவர்க்கும்
இல்வாழ்வான் என்பான் - இல்வாழ்வானென்று சொல்லப்படுவோனே
துணை - துணையாவான் எ - று.

க - ரை. துறந்தவர்க்கும், வறியவர்க்கும், இறந்தவர்க்கும், இல்வாழ்வான் துணையாம் என்பதாம்.

வி - ரை. ஆதாரமானவராலே விடப்பட்டவர்க்குப், பாவமொழிய அவர்க்கு ஆதாரமாய் நின்று வேண்டுவன செய்தலாலும், வறுமைப்பட்டவர்க்கு உணவுமுதலானவை கொடுத்தலாலும், இறந்தவர்க்கு நீர்க்கடன் முதலானவை செய்து நல்லகதியை அடைவித்தலாலும், துணையென்றார். இவையிரண்டுபாட்டாலும் இல்வாழ்க்கையெல்லா உபகாரங்களுக்கும் உரித்தாதல் சொல்லப்பட்டது. (௪௨)

ரு. தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க றானென்றாங்
கைம்புலத்தா றோம்ப றலை.

ப - ரை. தென்புலத்தார் - பிதிரரும்
தெய்வம் - தேவரும்
விருந்து - அதிதியரும்
ஒக்கல் - சுற்றத்தாரும்
தான் - தானும்
என்று - என்றுசொல்லப்பட்ட
ஐம்புலத்து - ஐந்திடத்துஞ் சொல்லப்படுகின்ற
ஆறு - (அற) வழியை
ஓம்பல் - வழுவாமற் செய்தல்
தலை - (இல்வாழ்வானுக்குச்) சிறப்புடையஅறமாம். எ - று.

க - ரை. பிதிரர்க்கும், தெய்வத்திற்கும், விருந்திற்கும், இனத்திற்கும், தனக்கும், தருமஞ்செய்தல் தலைமையான தருமமாம் என்பதாம்.

வி - ரை. ஆங்கு அசைநிலை. பிதிரர் ஓர் தேவசாதியார். அவர்க்கு இடம்தெற்காதலின் - தென்புலத்தாரென்றார். தெய்வம் - சாதியொருமை, விருந்து, புதுமை. அது இங்கே புதியவரால் வந்தவரை உணர்த்தலினாலே ஆகுபெயர். தான் செவ்வையா யிருந்துகொண்டு எல்லா அறங்களையும் செய்யவேண்டுதலின் தன்னைக் காப்பாற்றுதலும் அறமாயிற்று. இவ்வைந்து வகையும் தருமஞ் செய்வதற்கு இடங்களாகையால் ஐம்புலமென்றார். இவ்வைந் திடங்களுக்கும் ஐந்துபங்கு வேண்டுதலால் அரசனுக்கு ஆறில் ஒரு பங்காயிற்று. (௪௩)

ச. பழியஞ்சிப் பாத்தூ ணுடைத்தாயின் வாழ்க்கை
வழியஞ்ச லெஞ்ஞான்று மில்.

ப - ரை. பொருள் (சம்பாதிக்கும்போது) பழி - பாவத்துக்கு
அஞ்சி - பயப்பட்டுச் சம்பாதித்து
பாத்து - (அப்பொருளை முன்சொல்லப்பட்ட பதின்மர்களுக்கும்) பங்கிட்டு
ஊண் - (தான்) உண்ணுதலை
வாழ்க்கை - (ஒருவனது) இவ்வாழ்க்கையானது
உடைத்தாயின் - உடையதானால்
வழி - (அவனது) சந்ததியானது
எஞ்சல் - குறைதல்
எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும்
இல் - இல்லை. எ - று.

க - ரை. பாவத்திற்குப் பயந்து பொருளைத்தேடிப் பங்கிட்டு உண்ணும் ஒருவன் சந்ததியானது குறைதல் இல்லை என்பதாம்.

வி - ரை. பாவத்தால் வந்த பிறன்பொருளைப் பங்கிட்டுண்டால் அறமானது பொருளுடையானையும் பாவமானது தன்னையும், அடைந்து சந்ததி அழியுமாதலால் பழியஞ்சி யென்றார். வாழ்பவனது உடைமை வாழ்க்கைமேல் ஏற்றப்பட்டது.

ரு. அன்பு மறனு முடைத்தாயி னில்வாழ்க்கை (சச)
பண்பும் பயனு மது.

ப - ரை. இல்வாழ்க்கை - (ஒருவனது) இல்வாழ்க்கையானது
அன்பும் - (தன்மனையாளிடத்துச் செய்யத்தகும்) அன்பினையும்
அறனும் - (பிறர்க்குப்பகுத் துண்ணுதலாகிய) அறத்தினையும்
உடைத்தாயின் - உடைத்தானால்
அது - அவ்வுடைமையானது, அவ்வில்வாழ்க்கைக்கு
பண்பும் - குணமும்
பயனும் - பிரயோசனமும் ஆம். எ - று.

க - ரை. ஒருவன் இல்வாழ்க்கை அன்பையும் அறத்தையும் உடைத்தானால், அவ்வுடைமையானது குணமும் பிரயோசனமுமாம் என்பதாம்.

வி - ரை. மனையாளுக்கும் கணவனுக்கும் மனவொருமை இல்லாதபோது இல்லறம் முடிவுபெறாதாகையால் அன்புடைமை பண்பும், அறமுடைமை பயனும் ஆயின. அன்பையும், அறனையும் முன்வைத்த ஒழுங்கின்படி அவற்றோடு சம்பந்தமுள்ள பண்பையும், பயனையும், வைத்தலால் நிரனிறையணி. இவை மூன்றுபாட்டாலும் இல்வாழ்வோன் அறஞ்செய்யுமாறு சொல்லப்பட்டது.

சு. அறத்தாற்றி னில்வாழ்க்கை யாற்றிற் புறத்தாற்றிற் (சரு)
போஒய்ப் பெறுவ தெவன்.

ரு-ம் அதி. இல்வாழ்க்கை.

ப-ரை. இல்வாழ்க்கை - (ஒருவன்) இல்வாழ்க்கையை
அறத்தாற்றின் - தருமத்தின்வழியில்
ஆற்றின் - செலுத்துவானாயின்
புறத்தாற்றில் - (அவன் அதற்குப்) புறமாகிய வழியிலே
போஒய் - சென்று
பெறுவது - பெறும்பயன்
எவன் - யாது. எ - று.

க-ரை. ஒருவன் இல்வாழ்க்கையைத் தருமவழியாக நடத்துவனாகில் துறவறத்திற்போய்ப் பெறும்பயன் என்ன என்பதாம்.

வி-ரை. தருமத்தின் வழி பழியஞ்சிப் பகுத்துண்ணுதலும் அன்புடைமையுமென முன் சொல்லப்பட்ட வழியாம். புறத்தாறு, மனையைவிட்டுவனத்திலே செல்லுகிலை. அங்கிலை தரும்பயனை இது தருமென்னும் பொருள் தோன்றற்குப்போய்ப் பெறுவதெவனென்றார். (சுசு)

ஏ. இயல்பினா னில்வாழ்க்கை வாழ்பவ னென்பான்
முயல்வாரு ளெல்லாந் தலை.

ப-ரை. இல்வாழ்க்கை - இல்வாழ்க்கையிலே நின்று
இயல்பினான் - (அதற்குரிய, இயல்போடுகூடி
வாழ்பவ னென்பான் - வாழ்பவனென்று சொல்லப்படுவோன்
முயல்வாருளெல்லாம் - (ஐம்புலன்களைவிட) முயற்சிசெய்வா
எல்லாருள்ளும்
தலை - மேற்பட்டவனாவான். எ - று.

க-ரை. தரும இயல்போடு இல்லறத்தில் வாழ்பவன் தவஞ் செய்வார் எல்லாருள்ளும் தலையாவான் என்பதாம்.

வி-ரை. முற்றத்துறந்தவராகிய சந்நியாசிகள் ஐம்புலன்களை விட்டமையால் முயல்வாரென்றது வனத்திலே தவஞ்செய்வோராகிய வானப்பிரஸ்தரை, இல்வாழ்வோன் அம்முயற்சி செய்யாமலேபயனைப்பெறுதலினாலே தலையென்றார். (சஎ)

அ. ஆற்றி னொழுக்கி யறனிழுக்கா வில்வாழ்க்கை
நோற்பாரி னோன்மை யுடைத்து.

ப-ரை. ஆற்றி - (தமது) வழியிலே தவஞ்செய்வோரையும்
ஒழுக்கி - நடத்தி
அறன் - (தானுந்தன்) அறத்தினின்றும்
இழுக்கா - தவறாத
இல்வாழ்க்கை - இல்வாழ்க்கையானது
நோற்பாரின் - அத்தவஞ் செய்வாரது நிலையினும்
நோன்மை - பொறுமையை
உடைத்து - உடையதாம். எ - று.

க-ரை. தவத்தோரைத் தவவழியில் நடத்தி, தானும் தன் இல்லறத்தினின்று தவறாத வாழ்க்கையானது தவஞ்செய்வோர் நிலையினும்பொறுமையுடையது என்பதாம்.

வி-ரை. பசிமுதலான இடையூறு தீர்த்தலால் ஆற்றினொழுக்கியென்றார். நோற்பாரென்றது அவரது நிலையை உணர்த்தலால் ஆகுபெயர். தவஞ்செய்வோரது நிலை அவருக்கு வந்த நோயை அல்லது இல்வாழ்வானது நிலைபோல் பிறருக்குவந்த நோயையும் பொறுத்த லில்லாமையால் நோற்பாரினானென்பை யுடைத்தென்றார். (சஅ)

கூ. அறனெனப் பட்டதே யில்வாழ்க்கை யஃதும்
பிறன்பழிப்ப தில்லாயி னன்று.

ப-ரை. அறனெனப்பட்டது - (இருவகையறங்களுள்) நூல்களால் அறனென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்டது
இல்வாழ்க்கை - இல்வாழ்க்கையே (மற்றத் துறவறமோ என்றால்)
அஃதும் - அதுவும்
பிறன்பழிப்பது - பிறனால் பழிக்கப்படுவதை
இல்லாயின் - இல்லாதிருந்தால்
நன்று - அவ்வில்வாழ்க்கையோடு ஒருதன்மையாக நன்றாம். எ-று.

க-ரை. அறம் என்று சொல்லப்பட்டது இல்வாழ்க்கையாகும், துறவறமும் பிறனாற் பழிக்கப்படுவது இல்லாதிருந்தால் நல்லது என்பதாம்.

வி-ரை. ஏகாரத்தினாலே இல்லறத்தினின்றும் பிரிக்கப்பட்ட துறவறத்தை, அஃதென்பது சுட்டி நின்றது. பிறன்பழிப்பதென்றது கூடாவொழுக்கத்தை துறவறத்தில் மனத்தையும் பொறிகளையும் அடக்கவேண்டிய வருத்தம் உண்டாயிருத்தலால், அது நிறைவேறுவது அரிது, இல்லறத்திலே அவ்வருத்தம் இல்லாமையால் இது நிறைவேறுவது எளிது. ஆதலால் அப்படிப்பட்ட துறவறம் பழுதுபடாமல் நடந்துவரும்போது இல்லறத்தோடுசேர்த்து எண்ணப்படுவதாயிற்று. இவை நான்குபாட்டாலும், இல்லறமே பயனுடையதென்று அதன் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. (சக)

க0. வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையுந்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்.

ப-ரை. வாழ்வாங்கு - இல்லறத்தோடு கூடி வாழும் இயல்பினால்
வையத்துள் - மண்ணுலகத்துள்
வாழ்பவன் - வாழ்பவன் (மண்ணுலகத்தானேயாயினும்)
வானுறையும் - விண்ணுலகத்தில் இருக்கின்ற
தெய்வத்துள் - தேவருள்
வைக்கப்படும் - (ஒருவனாக) வைத்து நன்றாக மதிக்கப்படுவான்.

க-ரை. இல்லறத்து வழுவாது வாழ்பவன் தெய்வத்துள் ஒருவனாக மதிக்கப்படுவான் என்பதாம்.

வி-ரை. பின்னே தேவனாய்ப்பிறந்து அவ்வறப்பயனை அனுபவித்தல் நிச்சயமா யிருக்கையால், தெய்வத்துள் வைக்கப்படுமென்றார். இதனால் இல்லறத்தின் மறுமைப்பயன் சொல்லப்பட்டது. இம்மைப் பயன் புகழ் அதை இறுதியிலே சொல்லுகின்றார். (௫௦)

ரு-ம் அதிகாரம். இல்வாழ்க்கை

முற்றிற்று.

சா-ம் அதிகாரம். வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

அஃதாவது - அவ்வில்வாழ்க்கைக்குத் துணையாகிய மனையாளது நன்மையாம். இதனாலேயே அதிகாரமுறைமையும் விளங்கும்.

க. மனைத்தக்க மாண்புடைய ளாகித்தற் கொண்டான்
வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை.

ப-ரை. மனைத்தக்க - இல்லறத்துக்குத் தக்க
மாண்புடையாளாகி - (நற்குண நற்செய்கைகளை) உடையவளாகி
தற்கொண்டான் - தன்னைக்கொண்ட கணவனது
வளத்தக்காள் வாழ்க்கை - வரவுக்குத் தகுந்த வாழ்க்கையையுடையவள்.
துணை - (அவ்வில்லறத்துக்குத்) துணையாவாள். எ-று.

க-ரை. இல்லறத்திற்குத்தக்க நற்குண நற்செய்கை உடையவளாகித் தன்கணவன் வரவுக்குத்தக்க செலவுசெய்பவள் இல்வாழ்க்கைக்குத் துணையாவாள் என்பதாம்.

வி-ரை. நற்குணங்களாவன, துறந்தவரை உபசரித்தலும், விருந்தாராய்தலும், வறியவரிடத்தே அருளுடைமையும் முதலானவையாம். நற்செய்கைகளாவன, வாழ்க்கைக்கு வேண்டும் பொருள்களறிந்து காப்பாற்றி வைத்தலும், உண்டி சமைத்தல் வல்லமையும், உபகாரஞ் செய்தலும் முதலானவையாம். வருவாய்க்குத்தக்க வாழ்க்கையாவது முதலுக்குத் தக்கபடி செலவு செய்தல். இதனால் இவ்விரண்டு நன்மைகளும் சிறந்தன வென்பது சொல்லப்பட்டது. (௫௧)

உ. மனைமாட்சி யில்லாள்க ணில்லாயின் வாழ்க்கை
யெனைமாட்சித் தாயினு மில்.

ப-ரை. மனைமாட்சி - இல்லறத்துக்குத் தகுந்த நற்குண நற்செய்கைகள்
இல்லாள்கண் - (ஒருவனது) மனையாளிடத்தே

இல்லாயின் - இல்லையாயின்
வாழ்க்கை - அவ்வில் வாழ்க்கையானது
எனைமாட்சித்தாயினும் - (செல்வத்தால்) எவ்வளவு பெருமையை உடையதாயினும்
இல் - அப்பெருமையை உடையதன்று. எ - று.

க - ரை. இல்லறத்திற்குத் தகுந்த நற்குண நற்செய்கை மனையவளிடத்து இல்லாதாயின், அவ்வில் வாழ்க்கை எவ்வளவு சிறப்புடைத்தாயினும் பயனில்லை என்பதாம்.

வி - ரை. பயன்படாமையால் இல்லையென்றார்.

௩. இல்லதெ னில்லவள் மாண்பானா லுள்ளதெ
னில்லவள் மாணாக் கடை. (௫௩)

ப - ரை. இல்லவள் - (ஒருவனுக்கு) மனையாள்
மாண்பானல் - நற்குண நற்செய்கைளாயிருந்தால்
இல்லது - இல்லாதது
என் - யாது
இல்லவள் - அம்மனையாள்
மாணாக்கடை - அப்படிப்பட்டவள் ஆகாதிருந்தால்
உள்ளது - உள்ளது
என் - யாது. எ - று.

க - ரை. மனையவள் நற்குண நற்செய்கை யுடையவளாகில் இல்லாத தொன்றுமில்லை, அம்மனைவி நற்குண நற்செய்கை இல்லாதவளாகில் உள்ள தொன்றுமில்லை.

வி - ரை. மாண்பெண்ணும் குணப்பெயர் இங்கே அதனை உடையவளுக்கு ஆயிற்று. இவ்விரண்டு பாட்டாலும் இல் வாழ்க்கைக்கு வேண்டுவது மனையாளது நற்குண நற்செய்கையே மற்றவை அல்லவென்பது சொல்லப்பட்டது.

௪. பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னுந்
திண்மையுண் டாகப் பெறின். (௫௪)

ப - ரை. கற்பென்னுந்திண்மை - கற்பென்னுங் கலங்காநிலைமை
உண்டாகப்பெறின் - (ஒருவன் பெறுதற்குரிய பொருள்களுள்) உண்டாயிருக்கப் பெற்றால்
பெண்ணின் - மனையாளினும்
பெருந்தக்க - உயர்வாகிய பொருள்கள்
யா - எவை
உள - இருக்கின்றன. எ - று.

க - ரை. ஒருவன் பெறும் பேறுகளுக்குள் கற்புடைய மனைவியைப் பார்க்கிலும் எவை யிருக்கின்றன என்பதாம்.

வி - ரை. கற்புடையாள்போல் அறமுதலாகிய மூன்றுக்கும் ஏதுவாம் பொருள்கள் வேறில்லாமையால் யாவுளவென்றார். இதனால் கற்பு நலத்தது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. (௫௪)

௫. தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யு மழை.

ப - ரை. தெய்வம் - (பிற) தெய்வத்தை
தொழாஅள் - வணங்காளாகி
கொழுநன் - (தனது தெய்வமாகிய) கணவனை
தொழுது - வணங்கா நின்று
எழுவாள் - (நித்திரைவிட்) டெழுந்திருப்பவள்
பெய்யென - பெய்யென்று சொல்ல
மழை - மழையானது
பெய்யும் - பொழியும் எ - று.

க - ரை. பிறதெய்வத்தை வணங்காளாகிக் கணவனைத்தொழுதெழுபவள், பெய்யென்று சொல்ல மழைபெய்யும் என்பதாம்.

வி - ரை. தெய்வந் தொழுதற்கு மனந் தெளிவது துயிலெழுங் காலத்தாகலின் தொழுதெழுவாளென்றார். தொழா நின்றென்பது தொழுதெனத் திரிந்து நின்றது. தெய்வமும் ஏவல்செய்யு மென்பதாம். இதனால்கற்புடையவளது வல்லமை சொல்லப்பட்டது. (௫௫)

௬. தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற
சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண்.

ப - ரை. தற்காத்து - (கற்பினின்று வழுவாமல்) தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொண்டு
தற்கொண்டாற்பேணி - தன்னைக் கொண்டவனையும் (உண்டிமுதலானவற்றால் உபசரித்து)
தகைசான்ற - (தம்மிருவரிடத்தும்) நன்மை அமைந்த
சொற்காத்து - புகழை நீங்காமற் காப்பாற்றி
சோர்விலாள் - (முன் சொல்லப்பட்ட நற்குண நற்செய்கைகளிலும்) மறவியில்லாதவளே
பெண் - பெண்ணாவாள். எ - று.

க - ரை. தன்கற்பையும் கணவனையும் நற்குண நற்செய்கைகளையும் காப்பாற்றுபவளே மனையாள் என்பதாம்.

வி - ரை. தன்னிடத்துப் புகழாவது - ஊரார் கற்பினாலேதன்னைப்புகழ்வது. இதனால் தன்னைப்புகழ்தற் சிறப்புசொல்லப்பட்டது. (௫௬)

௭. சிறைகாக்குங் காப்பெவன் செய்யு மகளிர்
நிறைகாக்குங் காப்பே தலை.

ப-ரை. மகளிர் - பெண்டிரை
சிறை - சிறையினாலே
காக்கும் - (தலைவர்) காக்கும்
காப்பு - காவலானது
எவன் - என்ன பிரயோசனத்தை
செய்யும் - செய்யும்
நிறை - (தமது) நிறையால்
காக்கும் - (அவர்) காக்கும்
காப்பே - காவலே
தலை - முதன்மையான காவல். எ - று.

க-ரை. கணவர்வைத்த காவலென்செயும், பெண்கள் கற்பால் தங்களைக் காத்து கொள்ளுங்காவலே தலைமையானகாவல் என்பதாம்.

வி-ரை. சிறை, மதிற்காவல், வாயிற்காவல், முதலானவை நிறைமனதைக் கற்பின்வழியிலே நிறுத்தல். காவலிரண்டிலும் நிறைக்காவல் இல்லாதவிடத்துச் சிறைக்காவலாலே பயன் இல்லையென்றதற்கு நிறைகாக்குங்காப்பே தலையென்றார். இதனால் தன்னைக் காத்தலினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.

அ. பெற்றாற் பெறிற்பெறுவர் பெண்டிர் பெருஞ்சிறப்புப்
புத்தேளிர் வாழு முலகு.

ப-ரை. பெண்டிர் - மகளிர்
பெற்றார் - (தம்மைக்) கொண்டகணவனை
பெறின் - (பூசித்தல்) பெறுவாராயின்
புத்தேளிர் - தேவர்
வாழும் - வாழ்தற்கிடமாகிய
உலகு - உலகத்தில்
பெருஞ்சிறப்பு - (அவரால் செய்யப்படும்) பெரிய சிறப்பினை
பெறுவர் - அடைவர். எ - று.

க-ரை. பெண்கள் கணவரை வணங்கப்பெற்றும் சுவர்க்கத்தில் தேவரால் வணங்கப்படும் பெருஞ்சிறப்பை அடைவர்.

வி-ரை. பூசித்தல் வருவிக்கப் படுதலால் சொல்லெச்சம். இதனால்தன்னைக் கொண்டவனைப் பூசித்த பெண்டிர் தேவர்களாலே பூசிக்கப்படுவரென்பது சொல்லப்பட்டது. (ருஅ)

கூ. புகழ்புரிந் தில்லிலோர்க் கில்லை யிகழ்வார்முன்
னேறுபோற் பீடு நடை.

ப-ரை. புகழ் - கீர்த்தியை
புரிந்த - விரும்பிய

இல் - மனையாளை
இல்லோர்க்கு - இல்லாதவர்க்கு
இகழ்வார் - முன் (தம்மை) இகழ்ந்து பேசும் பகைவர்முன்
ஏறுபோல் - ஆண்சிங்கம்போலும்
பீடுநடை - பெருமித நடை
இல்லை - இல்லை. எ - று.

க - ரை. கற்பாகிய கீர்த்தியையுடைய மனையாளில்லாதவர்க்குத் தமது பகைவர்முன் சிங்கம்போன்ற நடை இல்லை என்பதாம்.

வி - ரை. புரிந்த வென்பதனீறு விகாரத்தால் தொக்கது. பெருமித நடையானுக்குச் சிங்கவேறு நடையினால் உபமானமாதலால் ஏறுபோலென்றார். இதனால் புகழைக் காப்பாற்றாத இடத்தே உண்டாகும் குற்றஞ் சொல்லப்பட்டது. (ருக)

கо. மங்கல மென்ப மனைமாட்சி மற்றதன்
நன்கல னன்மக்கட் பேறு.

ப - ரை. (அறிந்தோர்) மனை - மனையாளது
மாட்சி - நற்குண நற்செய்கைகளை
மங்கலம் - (ஒருவனுக்கு) நன்மையாம்
என்ப - என்றுசொல்வார்
நன்மக்கட்பேறு - நல்லப் புதல்வரைப் பெறுதலை
அதன் - அவற்றுக்கு
நன்கலன் - நல்ல ஆபரணம் (என்ப) என்றுசொல்லுவார். எ - று.

க - ரை. மனையாளது நற்குண நற்செய்கைகளை ஒருவனுக்கு நன்மையென்றும் நற்புதல்வரைப்பெறுதலை அந்நன்மைக்கு ஆபரணம்என்றும்சொல்லுவார் என்பதாம்.

வி - ரை. அறிந்தோரென்பது வருவிக்கப்பட்டது. மற்று - அசை இதனால் வாழ்க்கைத் துணைக்காவதோர் அனுகூலஞ்சொல்லி அதனாற்பின் வருவதாகிய அதிகாரத்திற்குத் தோற்றுவாய் செய்யப்பட்டது. (ௌо)

சு - ம் அதிகாரம். வாழ்க்கைத்துணை நலம்
முற்றிற்று.

எ - ம் அதிகாரம். புதல்வரைப்பெறுதல்.

அஃதாவது: முனிவர்கடன் கேள்வியாலும், தேவர்கடன் வேள்வியாலும், தென்புலத்தார் கடன் புதல்வரைப் பெறுதலாலும் அல்லது செலுத்தக்கூடாமையால் அக்கடன் செலுத்தற் பொருட்டு நல்ல மக்களைப் பெறுதலாம். அதிகார முறைமை முன்பெறப்பட்டது.

க. பெறுமவற்றுள் யாமறிவ தில்லை யறிவறிந்த
மக்கட்பே றல்ல பிற.

ப-ரை. பெறுமவற்றுள் - (ஒருவன்) பெறும்பேறுகளுள்
அறிவறிந்த - அறியவேண்டு மவைகளை அறிதற்குரிய
மக்கட்பேறல்ல - புதல்வரைப் பெறுதலையல்லது
பிற - மற்றைப்பேறுகளை
யாம் - நாம்
அறிவதில்லை - மதிப்பதில்லை எ-று.

க-ரை. ஒருவன் பெறும் பேறுகளுக்குள் அறியவேண்டியவைகளை அறிந்த மக்கட்பேற்றை அலது பிறபேற்றையாம் மதிக்கவேண்டியதில்லை என்பதாம்.

வி-ரை. அறிதற்குக் காரணமாகிய உரிமை அவ்வறிதலை உண்டாக்கியே விடுமாதலின் அத்துணிவுபற்றி அறிந்தவென இறந்தகாலத்தாற் கூறினர். அறிவறிந்த என்றதனால் மக்களென்னும் பெயர் பெண்பாலை யொழிக்கின்றது. இதனாலே புதல்வரைப்பெறுதலினது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.

உ. எழுபிறப்பும் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப்
பண்புடை மக்கட் பெறின்.

ப-ரை. பழிபிறங்கா - (பிறரால்) பழிக்கப்படாத
பண்புடை - நற்குணங்களையுடைய
மக்கட்பெறின் - புதல்வரைப் பெறுவானாயின்
எழுபிறப்பும்-வினைவசத்தினாலே (உண்டாகிற) எழுவகைப்பட்ட பிறப்பிலும்
தீயவை - துன்பங்கள்
தீண்டா - (சென்று ஒருவனை) அடையாவாம் எ-று.

க-ரை. பழிக்கப்படாத நற்குணமுடையபுதல்வரைப் பெறுவானாயின், எழுபிறப்பிலும் துன்பங்கள் அணுகா என்பதாம்.

வி-ரை. தந்தை தாய்களது தீவினை செய்தற் பொருட்டு அவரைக் குறித்துப் புதல்வராலே செய்யப்படும் தான தருமங்களுக்கு அவரது நற்குணம் காரணமாகலின் பண்புடை மக்களென்றார். எழுபிறப்பு - எழுதலை முறையுமாம். எழுபிறப்பாவன - தேவர், மனிதர், விலங்கு, பறவை, ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரம் என்பனவாம்.

ங. தம்பொரு ளென்பதம் மக்க ளவர்பொருள்
தந்தம் வினையான் வரும். (சுஉ)

ப-ரை. தம்மக்கள் - தம்முடைய புதல்வரை
தம்பொருள் - தம்முடைய பொருள்கள்
என்ப - என்று சொல்லுவார் அறிந்தோர்
அவர்பொருள் - அப்புதல்வர் சம்பாதித்த பொருள்கள்
தந்தம் வினையான் - தம்மைக்குறித்து அவர்செய்யும் நல்வினையி[னாலே]
வரும் - (தம்மிடத்து) வரும் (ஆதலால்) எ-று.

[னாலே

க-ரை. தம்புதல்வரைத் தம் பொருளென்று சொல்லுவர், ஏனெனில் பிள்ளைதேடியபொருள் பிதாவிற்கு வருமாகையால் என்பதாம்.

வி-ரை. பொருள் சம்பாதித்த புதல்வரைப் பொருளென உபசரித்தார். இவை இரண்டு பாட்டாலும், நல்ல புதல்வரைப் பெற்றோர் அடையும் மறுமைப்பயன் சொல்லப்பட்டது. (கரு)

ச. அமிழ்தினு மாற்ற வினிதேதம் மக்கள்
சிறுகை யளாவிய கூழ்.

ப-ரை. தம்மக்கள் - தம்முடைய மக்களது
சிறுகை - சிறியகைகளால்
அளாவிய - அளையப்பட்ட
கூழ் - சோறானது
அமிழ்திலும் - (சுவையினாலே மிகுந்த) அமிர்தத்திலும்
ஆற்றவினிது - மிகவு மினிமையை உடைத்தாயிருக்கும். எ-று.

க-ரை. தம்மக்கள் சிறுகையால் அளாவிய சோறானது அமிர்தத்திலும் மிக இனியது என்பதாம்.

வி-ரை. சிறுகையளாவல் தாய்தந்தையரோடு உடனிருந்து உண்ணும் போது சோற்றைத் துழாவுகை முதலாயின. (கச)

ரு. மக்கண்மெய் தீண்ட லுடற்கின்ப மற்றவர்
சொற்கேட்ட லின்பஞ் செவிக்கு.

ப-ரை. உடற்கு - (ஒருவனது) உடம்புக்கு
இன்பம் - இன்பமாவது
மக்கள் - மக்களது
மெய் - உடம்பை
தீண்டல் - தொடுதல்
செவிக்கு - (அவனது) காதுக்கு
இன்பம் - இன்பமாவது
அவர் - அவரது
சொல் - சொற்களை
கேட்டல் - கேட்குதல். எ-று.

க-ரை. மக்கள் உடலைத் தொடுதல் உடற்கின்பம், அவர் சொற்களைக் கேட்டல் செவிக்கின்பம் என்பதாம்.

வி-ரை. மற்று - அசைநிலை. பிள்ளைகளது மழலைச் சொல்லே அன்றி அவர் கற்றறிந்து பேசுஞ் சொல்லும் இன்பமாகலின் அவை இரண்டுக்கும், பொதுப்படச் சொல்லென்றார். தீண்டல் - கேட்டல்களினால் உண்டாகும், இன்பங்களைத் தீண்டல் கேட்டலெனலால் ஆகுபெயர்கள். (கரு)

சு. குழலினி தியாழினி தென்பர்தம் மக்கள்
மழலைச்சொற் கேளா தவர்.

ப - ரை. தம்மக்கள் - தம்முடைய புதல்வரது
மழலைச்சொல் - குதலைச் சொற்களை
கேளாதவர் - கேட்காதவர்
குழல் - குழலினிசை
இனிது - இனியது
யாழ் - வீணையினிசை
இனிது - இனியது
என்ப - என்று சொல்லுவார். எ - று.

க - ரை. தம்மக்கள் மழலைச் சொற்களைக் கேளாதவர்கள் புள்ளங்குழலிசை இனிதென்றும், வீணையிசை இனிதென்றுஞ்சொல்லுவர் என்பதாம்.

வி - ரை. குழல், யாழ், அவற்றினிசையைக் காட்டுதலால் ஆகு பெயர்கள். கேட்டவர் அவற்றினும் மழலைச்சொல் இனிதென்று சொல்லுவாரென்றதாயிற்று. இனிமை மிகுதிபற்றி மழலைச் சொல்லைச் சிறப்புவகையாற் சொல்லினர். இவை மூன்று பாட்டாலும் இம்மைப்பயன் சொல்லப்பட்டது. (சுக)

எ. தந்தை மகற்காற்று நன்றி யவையத்து
முந்தி யிருப்பச் செயல்.

ப - ரை. தந்தை - தகப்பனானவன்
மகற்கு - புதல்வனுக்கு
ஆற்றும் - செய்யத்தகும்
நன்றி - நன்மையாவது
அவையத்து - (கற்றவரது) சபையினிடத்து
முந்தியிருப்ப - (அவரினும்) மேம்பட்டிருக்க
செயல் - கல்வியை யுடையவனாக்குதலாம் எ - று.

க - ரை. பிதா பிள்ளைக்குச்செய்யும் உதவியானது சபையில் கல்வியில் வல்லவன் என முற்பட்டிருக்கச்செயல் என்பதாம்.

வி - ரை. பொருளுடையவனாக்கல் முதலானவை பின்னே துன்பத்தைத் தரினுந்தரும். ஆதலால் அவை நன்மையாகா வென்பது கருத்து. இதனால் தந்தைகடன் சொல்லப்பட்டது. (சுஎ)

அ. தம்மிற்றம் மக்க ளறிவுடைமை மாநிலத்து
மன்னுயிர்க் கெல்லா மினிது.

ப - ரை. தம்மக்கள் தம்மக்களது
அறிவுடைமை - அறிவுடையராயிருக்கையானது

மாநிலத்து - பெரியநிலத்தில்
மன் - நிலைபெற்ற
உயிர்க்கெல்லாம் - உயிர்களுக்கெல்லாம்
தம்மின் - தமக்கு (இனியதாதலினும்)
இனிது - இனிதாயிருக்கும். எ - று.

க - ரை. தம்மக்கள் அறிவுடைமையானது தம்மைவிட உலகத்து உயிர்களுக்கெல்லாம் இனிதாயிருக்கும் என்பதாம்.

வி - ரை. இங்கே அறிவென்றது இயற்கை அறிவோடு கூடிய கல்வி, அறிவை அறிவுடைமை கண்டு மகிழ்தற்குரிய அறிவுடையோ ராதலால் இங்கே மன்னுயிரென்றது அவர்மேல் நின்றது, இதனால் தந்தையினும் உலகத்தார் மகிழ்வரென்பது சொல்லப்பட்டது. (கஅ)

கூ. ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன்மகனைச்
சான்றோ னெனக்கேட்ட தாய்.

ப - ரை. தன்மகனை - தன்புத்திரனை
சான்றோனென - (கல்விகேள்விகளினாலே நிறைந்தோனென்று அறிவுடையோர் சொல்ல)
கேட்டதாய் - கேட்டதாயானவள்
ஈன்றபொழுதின் - பெற்றகாலத்தினும்
பெரிதுவக்கும் - மிகமகிழ்வாள். எ - று.

க - ரை. தன்மகனைக் கல்வியில் வல்லவன் எனக்கேட்ட தாயானவள் பெற்றகாலத்தினும் பெருமகிழ்ச்சியை அடைவாள் என்பதாம்.

வி - ரை. மடியின்மேலே கண்டதனால் உண்டாகிய பொதுவான மகிழ்ச்சியினும் நிறைந்தகல்வி கேள்விகளை உடையவனெனக் கேட்டதனால் உண்டாகிற சிறப்பான மகிழ்ச்சி பெரிதாகலின் பெரிதுவக்கு மென்றும், பெண்மைக் குணத்தினால் தானாக அறியமாட்டாமையால் கேட்ட தாயெனவும் சொல்லினர். அறிவுடையோ ரென்பது வருவிக்கப்பட்டது. சான்றோரென்று அறிந்து சொல்லுதற்கு உரியவர் அவராகையால் தாய் மகிழ்ச்சிக்கு அளவில்லாமையால் அது இதனால் வேறெடுத்துச் சொல்லப்பட்டது.

க௦. மகன்றந்தைக் காற்று முதவி யிவன்றந்தை
யென்னோற்றான் கொல்லென்னுஞ் சொல்.

ப - ரை. தந்தைக்கு - (தன்னைக் கல்வியுடையவனாக்கிய) தகப்பனுக்கு
மகன் - புத்திரன்
ஆற்றும் - செய்யும்
உதவி - எதிர் நன்றியானது (தன்னறிவையும் ஒழுக்கத்தையும் கண்டவர்)

இவன் - இவனது
தந்தை - தகப்பன் (இவனைப்பெறுதற்கு)
என் - என்ன தவத்தை
நோற்றான் கொல் - செய்தானோ
என்னும் - என்கிற
சொல் - சொல்லை உண்டாக்குதலாம். எ - று.

க - ரை. பிள்ளை பிதாவுக்குச் செய்யும் உதவியானது இவன் பிதா இவனைப்பெறுதற்கு என்ன தவஞ்செய்தானோ என்று பிறர்சொல்லுஞ்சொல்லை உண்டாக்கல் என்பதாம்.

வி - ரை. சொல்லென்பது உண்டாக்குதலாகிய தன் காரணத்தைக் குறிப்பித்து நின்றது. உண்டாக்குதல் அப்படிச்சொல்ல நடத்தல். இதனால் புதல்வனது கடன் சொல்லப்பட்டது. (எ0)

எ-ம் அதிகாரம். புதல்வரைப் பெறுதல் முற்றிற்று.

அ-ம் அதிகாரம். அன்புடைமை.

அஃதாவது அம்மனைவி புதல்வர் முதலாகிய சம்பந்தமுடையவரிடத்து ஆசையுடையவனாயிருக்கை, அதிகாரமுறைமையும் இதனால் விளங்கும், இல்லறமினிது நடத்தலும் பிறவுயிர்களின்மேல் அருள் பிறத்தலும் அன்பின் பயனாதலால் இது வேண்டப்பட்டது.

க. அன்பிற்கு முண்டோ வடைக்குந்தா ழார்வலர்
புன்கணீர் பூச றரும்.

ப - ரை. அன்பிற்கும் - அன்பினுக்கும்
அடைக்கும் - (பிறரறியாமல்) அடைத்துவைக்கும்
தாழ் - தாழும்
உண்டோ - உளதோ (தம்மால்) அன்புசெயப்பெற்றவரது துன்பங்கண்ட இடத்தே (பொழிகின்ற)
ஆர்வலர் - அன்புடையாரது
புன்கணீர் - புல்லியகண்ணீரே
பூசறரும் - (உள்ளே இருக்கிற) அன்பினை எல்லாரும் அறியத் (தூற்றும்) ஆதலால். எ - று.

க - ரை. அன்பு செயப்பெற்றவருடைய துன்பத்தைக் கண்டபோதே அன்புடையவர் கண்ணீர் உள்ளிருந்த அன்பைக் காட்டும் என்பதாம்.

வி-ரை. உம்மை அன்பைச் சிறப்பித்து நின்றது. காட்சியளவை யால் அறியப்படாதாயினும் அநுமான வளவையால் வெளிப்படுமென்பதாம். இதனால் அன்பினது உண்மை உணர்த்தப்பட்டது. (எக)

௨. அன்பிலா ரெல்லாந் தமக்குரிய ரன்புடையார்
என்பு முரியர் பிறர்க்கு.

ப-ரை. அன்பிலார் - அன்பிலாதவர் (பிறருக்குப் பயன்படாமையால்)
எல்லாம் - எல்லாப் பொருள்களாலும்
தமக்கு - தமக்கே
உரியர் - உரியவராவார்
அன்புடையார்-அன்புடையவர் அவைகளாலே மாத்திரமல்லாமல்
என்பும் - (தம்) முடம்பாலும்
பிறர்க்கு - பிறருக்கு
உரியர் - உரியவராவார். எ-று.

க-ரை. அன்பில்லாதவரது எல்லாப் பொருள்களும் அவர்க்கே யுரியன அன்புடையவர் எலும்பும் பிறர்க்குரியது என்பதாம்.

வி-ரை. தமக்கே யென்ற பிரிநிலை யேகாரம் வருவிக்கப்பட்டது. என்பு - உடம்பிற்காதலால் ஆகுபெயர். என்புமுரியராகுகை புறுவுக்காகத் தலையேறிய சிபியும் தன் முதுகெலும்பை இந்திரனுக்குகொடுத்த ததீசியும் முதலாயினோரிடத்தே காண்க. (எஉ)

௩. அன்போ டியைந்த வழக்கென்ப வாருயிர்க்
கென்போ டியைந்த தொடர்பு.

ப-ரை. ஆருயிர்க்கு - பெறுதற்கரிய மனிதருயிர்க்கு
என்போடு - உடம்போடு
இயைந்த - உண்டாகிய
தொடர்பு - சம்பந்தத்தை
அன்போடு - அன்போடு
இயைந்த - பொருந்துதற்குவந்த
வழக்கு - வழியின் பயனாகும்
என்ப - என்று (அறிந்தோர்) சொல்லுவார். எ-று.

க-ரை. மக்களுயிருக்கு உடலோடு உண்டாகிய சம்பந்தத்தை அன் போடுபொருந்தவந்த பயனென்பர் என்பதாம்.

வி-ரை. மனிதபிறப்பி னருமை அதனையடைந்த உயிர்களின்மேல் ஏற்றப்பட்டது. வழக்கென்பது அதன்பயனை உணர்த்தலால் ஆகுபெயர் உடம்போடு கூடியல்லாமல் அன்பு செய்யக் கூடாமையால் அதுசெய்தற் பொருட்டு இத்தொடர்ச்சி உண்டாயிற் றென்பதாம். ஆகவே, இத்தொடர்ச் சிக்குப் பயன் அன்புடைமை யென்றாயிற்று. (எ௩)

அ-ம் அதி. அன்புடைமை.

ச. அன்பீனு மார்வ முடைமை யதுவீனு
நண்பென்னு நாடாச் சிறப்பு.

ப-ரை. அன்பு - (சம்மந்த முடையவரிடத்தே செய்யப்பட்ட) அன்பா
னது (அத்தன்மையினாலே)
ஆர்வமுடைமை - (பிறரிடத்தே) ஆசையையுடையவனாயிருக்கை
ஈனும் - (ஒருவனுக்குத்) தரும் [லைய
அது - அவ்விருக்கையானது
நண்பென்னும் - (இவனுக்கு யாவரும்) நட்பினரென்றுசொல்லப்
நாடாச்சிறப்பு - அளவிறந்த சிறப்பை [படுகிற
ஈனும் - தரும். எ-று.

க-ரை. அன்பானது ஆசையைத்தரும், அது சினேகத்தையும் தரும் என்பதாம்.

வி-ரை. எல்லாரும் நட்பினராதல் எல்லாப் பொருளையும் அடைதற்குக் காரணமாதலின் அதனை நாடாச் சிறப்பென்றார். (எச)

ரு. அன்புற் றமர்ந்த வழக்கென்ப வையகத்
தின்புற்றா ரெய்துஞ் சிறப்பு.

ப-ரை. வையகத்து - இவ்வுலகத்தில்
இன்புற்றார் - (இல்வாழ்க்கையிலேநின்று) [தவராகி
எய்தும் - (அதன்பின்னே விண்ணுலகத்திற்சென்று) இன்பத்தை யனுபவித்
சிறப்பு - பேரின்பத்தினை அடையும்
அன்பு - அன்பை
உற்று - உடையவராகி
அமர்ந்த - (இல்லறத்தோடு) பொருந்திய
வழக்கு - வழியின்பயனாகும்
என்ப - என்று (அறிந்தோர்) சொல்லுவார். எ-று.

க-ரை. விண்ணுலகில் அடையும் பேரின்பத்தை மண்ணுலகில் இல்வாழ்க்கையில் பொருந்திய அன்பின்பயனென்பர் என்பதாம்.

வி-ரை. இல்வாழ்க்கையிலே நின்று மனைவியோடும் மக்களோடும் சுற்றத்தோடும் கூடி இன்பமுற்றவர் தம்மாலே செய்யப்பட்ட வேள்வித் தொழிலினாலே தேவராய்ப்பிறந்து அங்கேயும் இன்பத்தை அநுபவிப்பாரா கலின், இன்புற்றாரெய்துஞ் சிறப்பென்றார். தவத்தினாலே அன்பமுற்று அடையப்படுவதாகிய விண்ணுலக இன்பத்தை இங்கேயும் இன்பமுற்று அடைதல் அன்பாலன்றி இல்லையென்பதாம். (எரு)

சு. அறத்திற்கே யன்புசார் பென்ப வறியார்
மறத்திற்கு மஃதே துணை.

ப - ரை. அறியார் - அறியாதவர் (சிலர்)
அன்பு - அன்பானது
சார்பு - துணையாவது
அறத்திற்கே - தருமத்துக்கே
என்ப - என்றுசொல்லுவார்
மறத்திற்கும் - மறத்தை நீக்குதற்கும்
அஃதே - அவ்வன்பே
துணை - துணையாவது. எ - று.

க - ரை. அறியாதவர்கள் அறத்திற்கே அன்புதுணையென்பர் மறத்தை நீக்குதற்கும் அவ்வன்பே துணையாம் என்பதாம்.

வி - ரை. ஒருவனாலே செய்யப்பட்ட பகைமைபற்றி உள்ளத்திலே மறந்தோன்றிய இடத்தே அவனை நட்பாகநினைத்து அவன்மேல் அன்பு செய்ய அது நீங்குமாதலின் மறத்தை நீக்குதற்குத் துணையாமென்றதற்கு மறத்திற்கு மஃதே துணையென்றார், மறத்திற்கு மஃதே துணையென்றதற்குப் பெண்டிர் புதல்வர் முதலாயினோரை நல்வழிப்படுத்தும்பொருட்டு அவரைக்குறித்துச் செய்யப்படும் கோபத்துக்கும் அன்பே துணையாமெனப் பொருளுரைப்பினும் ஆம். இவை ஐந்துபாட்டானும் அன்பினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. (எசு)

எ. என்பி லதனை வெயிற்போலக் காயுமே
யன்பி லதனை யறம்.

ப - ரை. என்பிலதனை - எலும்பில்லாத உடம்பை
வெயிற்போல - வெயிலானது சுடுதல்போல
அன்பிலதனை - அன்பில்லாதஉயிரை
அறம் - அறக்கடவுள்
காயும் - சுடுவான். எ - று.

க - ரை. என்பில்லாப் புழுக்களைச் சூரியன் சுடுதல்போல அன்பில்லாவுயிர்களை அறக்கடவுள் சுடும் என்பதாம்.

வி - ரை. ஏ - அசைநிலை. என்பிலதென்றதனால் உடம்பென்றும், அன்பிலதென்றதனால் உயிரென்றும், கொள்ளப்பட்டன. வெறுப்பில்லாமல் எங்கும் ஒரு தன்மைத்தாயாகிய வெயிலின்முன்னே புழுமுதலானவை கெடுதல்போல் அப்படிப்பட்ட அறத்தின்முன்னே அன்பில்லாத உயிர்தன்னியல்பாற் சென்றுக்கெடுமென்பதாம். (எஎ)

அ. அன்பகத் தில்லா வுயிர்வாழ்க்கை வன்பாற்கண்
வற்றன் மரந்தளிர்த் தற்று.

ப - ரை. அன்பகத்தில்லாவுயிர் - மனதி லன்பில்லாத உயிரானது
வாழ்க்கை - (இல்லறத்தோடுகூடி) வாழ்தலானது

வன்பாற்கண் - வன்பாலென்னு நிலத்திலே
வற்றன்மரம் - உலர்ந்த மரமானது
தளிர்த்தற்று - தளிர்த்தாற்போலும். எ - று.

க - ரை. அன்பில்லா வுயிர்வாழ்க்கையானது வன்னிலத்திற்பட்டமரம் தளிர்த்தாற்போலும் என்பதாம்.

வி - ரை. கூடாதென்பதாம். வன்பால் - கடினநிலம். (எஅ)

௯. புறத்துறுப் பெல்லா மெவன்செய்யும் யாக்கை
யகத்துறுப் பன்பி லவர்க்கு.

ப - ரை. யாக்கையகத்து - உடம்பினகத்திலே நின்று
உருப்பு - (இல்லறத்துக்கு) அங்கமாகிய
அன்பிலவர்க்கு - அன்பில்லாதவர்க்கு
புறத்து - மற்றைப்புறத்திலே நின்று
உறுப்பெல்லாம் - அங்கமாவன எல்லாம்
எவன் - (அவ்வறஞ் செய்தலிலே) என்னஉதவியை
செய்யும் - செய்யும். எ - று.

க - ரை. உள்ளன்பு இல்லாதார்க்குப் பிறவுறுப்புகள் இருந்தும் பயனில்லை என்பதாம்.

வி - ரை. புறத்துறுப்பாவன, இடம் பொருளேவலாதிகளாம். அன்பாகிய துணையோடு கூடாத இடத்தே அவைகளாற் பயனில்லாமையால் எவன் செய்யுமென்றார். உறுப்புப்போலுதலால் உறுப்பெனப்பட்டது. ()

௧0. அன்பின் வழிய துயிர்நிலை யஃதிலார்க்
கென்புதோல் போர்த்த வுடம்பு.

ப - ரை. அன்பின் வழியது - அன்பு முதலாக அதன்வழிநின்ற உடம்பே
உயிர்நிலை - உயிர்நின்ற உடம்பாகும்
அஃதிலார்க்கு - அவ்வன்பில்லாதார்க்குள்ள
உடம்பு - உடம்புகளானவை
என்பு - எலும்பை
தோல் - தோலினாலே
போர்த்த - போர்க்கப்பட்டனவாம் உயிர்நின்ற உடம்பாகா. எ-று.

க - ரை. அன்போடு பொருந்திய வுடலே உயிருள்ள வுடலாகும், அவ்வன்பில்லாவுடலே உயிரற்ற வுடலாகும் என்பதாம்.

வி - ரை. இல்லறம் பயன்படாமையால் அப்படிப்பட்ட உடம்புகளாயின. இவை நான்குபாட்டாலும் அன்பிலாத இடத்தே உண்டாகும் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.

அ - ம் அதிகாரம். அன்புடைமை (அ0)

முற்றிற்று.

கூ-ம் அதிகாரம். விருந்தோம்பல்.

அஃதாவது, விருந்தினரை உபசரித்தல், தென்புலத்தார், தெய்வம், விருந்தினர், சுற்றத்தார், தான் என்கிற ஐவகையோரை உபசரித்தல் களி லே முன்னவை இரண்டும் கண்ணாற் காணப்படாதவரை நினைத்துச் செயப் படுவன ஆதலாலும், பின்னவை இரண்டும் பிறர்க்குக் கொடுத்தலல்லாமை யாலும், நடுநின்ற விருந்தோம்பல் சிறப்பை உடையதாகி அவ்வில்லறங்களு க்கு முதலாயிற்று. வேறுபாடில்லாத அன்பையுடைய கணவனு மனையாளும் கூடியல்லது செய்யக்கூடாமையால் இது அன்புடைமையின்பின் வைக்கப் பட்டது.

க. இருந்தோம்பி யில்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு.

ப-ரை. (மனைவியோடும் காட்டினிடத்தே செல்லாமல்) இல் - இல்லினி டத்தே
இருந்து - இருந்து
ஓம்பி - (பொருள்களைக்) காப்பாற்றி
வாழ்வதெல்லாம் - வாழுஞ்செய்கை எல்லாம்
விருந்து - விருந்தினரை
ஓம்பி உபசரித்து
வேளாண்மை - உபகாரத்தை
செய்தற்பொருட்டு-(அவருக்குச்) செய்தற்பொருட்டாம். எ - று.

க-ரை. இல்வாழ்க்கையில் வாழ்வதெல்லாம் விருந்தினரைக் காப்பாற் றும்பொருட்டு என்பதாம்.

வி-ரை. எனவே உபகாரஞ் செய்யாத விடத்தே இல்லிலிருத்தலா லும், பொருள் காப்பாற்றலாலும், உண்டாகிற துன்பச்செயல்களுக்கெல்லாம் பயனில்லை என்பதாம். (அக)

உ. விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல் சாவா
மருந்தெனினும் வேண்டற்பாற் றன்று.

ப-ரை. (உண்ணப்படும் பொருள்) சாவாமருந்தெனினும் - அமிர்தமாயி னும்
விருந்து - (தன்னைநோக்கிவந்த) விருந்தினர்
புறத்ததா (தன்வீட்டின்) புறத்திருக்க
தானுண்டல் - தானே உண்ணுதல்
வேண்டற்பாற்றன்று - விரும்பப்படு முறைமையை உடையதன் றாம். எ - று.

க - ரை. வந்தவிருந்தினரைப் புறம்வைத்துத்தேவாமிர்தமாகினும் உண்ணப்படாது என்பதாம்.

வி - ரை. சாவாமருந்து சாவாமைக்குக் காரணமாகியமருந்து. இவை இரண்டுபாட்டாலும் விருந்தோம்பலின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. (அஉ)

ங. வருவிருந்து வைகலு மோம்புவான் வாழ்க்கை
பருவந்து பாழ்படுத லின்று.

ப - ரை. வருவிருந்து - தன்னைநோக்கி வந்தவிருந்தை
வைகலும் - நாளுநாளும்
ஓம்புவான் - உபசரித்து வருபவனது
வாழ்க்கை - இல்வாழ்க்கையானது
பருவந்து - (வறுமையால்) வருந்தி
பாழ்படுதலின்று - கெடுதலில்லை. எ - று.

க - ரை. வந்தவிருந்தினரைக் காப்பாற்றுபவன் வாழ்க்கை கெடுதல் இல்லை என்பதாம்.

வி - ரை. தினந்தோறும் விருந்தோம்புவானுக்கு அதனாலே பொருள் குறையாமல் மேலுமேலும் வளருமென்பதாம். (அங)

ச. அகனமர்ந்து செய்யா ளுறையு முகனமர்ந்து
நல்விருந் தோம்புவா னில்.

ப - ரை. செய்யாள் - திருமகளானவள்
முகனமர்ந்து - முகமினியனாய்
நல்விருந்து - தகுந்தவிருந்தினரை
ஓம்புவான் - காப்பவனது.
இல் - வீட்டினிடத்தே
அகனமர்ந்து - மனமகிழ்ந்து
உறையும் - வாழ்ந்துகொண்டிருப்பாள். எ - று.

க - ரை. விருந்தினரைக் காப்பவன் வீட்டில், இலக்குமி வாசம்பண்ணுவாள் என்பதாம்.

வி - ரை. மனமகிழ்தற்குக்காரணம், தன்செல்வம் நல்வழிப்படுதலாம் தகுதியாவது - ஞானத்தினாலும், ஆசாரத்தினாலும், உயர்தல், பொருள் வளர்தற்குக் காரணம் சொல்லியபடி. (அச)

ரு. வித்துமிடல் வேண்டுங் கொல்லோ விருந்தோம்பி
மிச்சின் மிசைவான் புலம்.

ப - ரை. விருந்தோம்பி - (முன்னே) விருந்தினரை உண்பித்து
மிச்சில் - மிகுதியை

மிசைவான் - (பின்) உண்பவனது
புலம் - விளைநிலத்திற்கு
வித்தும் - விதையும்
இடல் - இடுதலும்
வேண்டுங்கொல் - வேண்டுமோ? வேண்டுவதில்லை. எ - று.

க - ரை. விருந்தினரைக் காப்பவன் விளைநிலந்தானே விளையும் என்பதாம்.

வி - ரை. ஓ - அசைநிலை. எனவே தானே விளையுமென்பதாயிற்று. இவை மூன்றுபாட்டாலும் விருந்தோம்புவார் இம்மையிலே அடையும்பயன் சொல்லப்பட்டது. (அ௬)

௬. செல்விருந் தோம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பான்
நல்விருந்து வானத் தவர்க்கு.

ப - ரை. செல்விருந்து - (தன்னிடத்திலே) வந்தவிருந்தை
ஓம்பி - உபசரித்து
வருவிருந்து - (பின்) வரும்விருந்தை
பார்த்து - எதிர்நோக்கி
இருப்பான் - (தான் அதனோடுண்ண) விருப்பவன் மறுபிறப்பிலே தேவனாய்
வானத்தவர்க்கு - வானில் உள்ளவருக்கு
நல்விருந்து - நல்லவிருந்தாவான். எ - று.

க - ரை. வந்தவிருந்தாளிகளைக் காப்பாற்றி வரும் விருந்தாளிகளுக்கு எதிர்பார்ப்பவன் தேவர்களுக்கு விருந்தாளியாவான் என்பதாம்.

வி - ரை. நல்விருந்து - கிடைத்தற் கரியவிருந்து. இதனாலே மறுமையில் அடையும் பயன் சொல்லப்பட்டது. (அ௬)

எ. இனைத்துணைத் தென்பதொன் றில்லை விருந்தின்
துணைத்துணை வேள்விப் பயன்.

ப - ரை. வேள்விப்பயன் - (விருந்தினரை உபசரித்தலாகிய) வேள்வியினது பயன்
இனைத்துணைத்தென்பது - இன்னவளவின தென்பதாகிய
ஒன்றில்லை - ஓரளவினை உடையதன்று
விருந்தின் - அவ்விருந்தினரது
துணை - (தகுதி) அளவே
துணை - (அதற்கு) அளவாம். எ - று.

க - ரை. விருந்தோம்பலாகிய வேள்வியின்பயனுக்கு அளவில்லை அவ்விருந்தினர் தகுதியளவே அளவாம் என்பதாம்.

வி-ரை. தேவயாகம், பிதிருயாகம், மனிதயாகம், பூதயாகம், பிரமயாகம் என்கிற ஐம்பெருவேள்வியில் மனிதயாகம் என்னப்பட்டவிருந்தோம்பல் ஒன்ருகலின் வேள்வியென்றும், பொருளளவு சிறிதாயினும் சற்பாத்திரத்திலே சேர்ந்ததாயின் மிகப்பெரிதாமாதலின் இணைத்துணைத் தென்பதொன்றில்லை யென்றும் சொல்லினர் இதனல் இருமையும் பயத்தற்குக்காரணம் சொல்லப்பட்டது.

(அஎ)

அ. பரிந்தோம்பிப் பற்றற்றே மென்பர் விருந்தோம்பி
வேள்வி தலைப்படா தார்.

ப-ரை. விருந்து - விருந்ினரை
ஓம்பி - (நிலையாப் பொருளைக்கொண்டு) உபசரித்து
வேள்வி - அவ்வேள்விப்பயனை
தலைப்படாதார் - அடையும் அறிவிலாதவர்
பரிந்தோம்பி - (அப்பொருளை) வருந்திக்காத்து பின்பு அதனை இழந்து
பற்றற்றேம் - (இப்போது) பற்றுக்கோடில மாயினேம்
என்பர் - என்றிரங்குவார். எ - று.

க-ரை. விருந்தாளிகளைக் காப்பாற்ருதார், பொருளைக்காப்பாற்றி இழந்தோம் என்பார் என்பதாம்.

வி-ரை. சம்பாதிக்கப்பட்ட பொருளைக் காத்தலும் கடுந்துன்பமாதலால் பரிந்தோம்பி யென்ருர். வேள்வி அதன் பயனை உணர்த்தலால் ஆகுபெயர்.

(அஅ)

கூ. உடைமையு ளின்மை விருந்தோம்ப லோம்பா
மடமை மடவார்க ணுண்டு.

ப-ரை. உடைமையுள் - பொருள் உடையரா யிருக்குங்காலத்து
இன்மை - வறுமையாவது
விருந்தோம்பல் - விருந்தினரை உபசரித்தலை
ஓம்பா - இகழும்
மடமை - பேதமையாகும் (அது அறிந்தோரிடத்திராது)
மடவார்கண் - அறிவிலாதவரிடத்து
உண்டு - உண்டு. எ - று.

க-ரை. செல்வத்துள் வறுமையாவது விருந்தினரை உபசரியாமை, அது அறிவில்லாரிடத்து உண்டு என்பதாம்.

க-ரை. மடமையானது பொருளாலே கொள்ளும்பயனை இழப்பித்து உடைமையை இல்லாமையாக்கலால் அதை வறுமையாக உபசரித்தார்பேதைமையால் விருந்தோம்பலை இகழ்தால் பொருளிருந்த இடத்தும் அதனல் பயனில்லை யென்பதாம். இவை யிரண்டுபாட்டாலும் விருந்தோம்பாவிடத்து உண்டாம் குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.

(அகூ)

௧௦. மோப்பக் குழையு மனிச்ச முகந்திரிந்து
நோக்கக் குழையும் விருந்து.

ப - ரை. அனிச்சம் - அனிச்சப் பூவானது
மோப்ப - மோந்தவிடத்தே
குழையும் - வாடும்
விருந்து - விருந்தினர்
முகந்திரிந்து - முகம் வேறுபட்டு
நோக்க - பார்க்க
குழையும் - வாடுவர். எ - று.

க - ரை. அனிச்சப்பூ மோந்த இடத்து வாடும், விருந்தினர் முகம்வேறு பட்டுப் பார்க்க வாடும் என்பதாம்.

வி - ரை. தூரத்திலே கண்ட இடத்து முகமலர்ச்சி காட்டலும், அது கண்டு சமீபித்துவந்தவிடத்து இன்சொற்சொல்லுதலும், அதுகேட்டு உடன் பட்டபோது உபசாரஞ் செய்தலும் ஆகிய விருந்தோம்புவார்க்கு அவசிய மிருக்கவேண்டிய மூன்றினுள் முதலாகிய முகமலர்ச்சி இல்லாதபோது தூர த்திலிருந்தேவாடி நீங்குதலால் (தீண்டிய இடத்தல்லது வாடாத அனிச்சப் பூவினும் விருந்தினர் மெல்லியராய் இருப்பரென்பதாம். இதனால் விருந் தோம்புவார்க்கு முதலிலே முகமலர்ச்சி வேண்டுமென்பதுசொல்லப்பட்டது.

௯ - ம் அதிகாரம். விருந்தோம்பல்

முற்றிற்று.

---

௧௦ - ம் அதிகாரம். இனியவைகூறல்.

அஃதாவது: மனத்திலுள்ள மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்துகிற இனிய சொல்லுகளைச் சொல்லுதலாம். இதுவும் விருந்தோம்புவார்க்கு அவசியம் வேண்டியதாகலின் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

௧. இன்சொலா லீர மளைஇப் படிறிலவாஞ்
செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல்.

ப - ரை இன்சொல் - இனியசொற்களாவன
ஈரமளைஇ - அன்போடு கலந்து
படிறிலவாம் - வஞ்சனை இல்லனவா யிருக்கின்ற
செம்பொருள் - அறத்தினை
கண்டார் - அறிந்தவரது
வாய்ச்சொல் - வாய்ச்சொற்களாகும். எ - று.

௧௦-ம் அதி. இனியவைகூறல்.

க-ரை. அறத்தின்வழியை அறிந்தவரது வாய்ச்சொற்களே இனிய சொற்களாம் என்பதாம்.

வி-ரை. ஆல் அசை. அன்போடுகலத்தல் அன்புடைமையை வெளிப்படுத்தல் வஞ்சனை யில்லாமை, மெய்மை, மெய்யுணர்ந்தவர் கருத்துக்கெல்லாம் செம்மையுடையதாய்த் தோன்றலாலே செம்பொருளெனப்பட்டது. இலவாஞ் சொல்லெனக் கூட்டுக. இதனால் இனியசொல்லுக்கு இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.

(௯௧)

உ. அகனமர்ந் தீதலி னன்றே முகனமர்ந்
தின்சொல னாகப் பெறின்.

ப-ரை. முகனமர்ந்து - (கண்டபொழுதே முகமலர்ந்து)
இன்சொலனாக - (அதனோடு) இன்சொல்லையும் உடையவனாக
பெறின் - பெற்றால் (அது)
அகனமர்ந்து - மனமகிழ்ந்து
ஈதலின் - ஒருவருக்கு வேண்டியபொருளைக் கொடுத்தலினும்
நன்றே - நல்லதாம். எ - று.

க-ரை. முகம்மலர்ந்து இனிய சொற்களைச் சொல்லுவானாகில் அது அகம்மலர்ந்து கொடுத்தலினும் நல்லது என்பதாம்.

வி-ரை. முகமலர்ச்சியோடு கூடிய இன்சொல் கொடுத்தல்போல் பொருள் வசத்ததாகாமல் தன்வசத்தாயிருந்தாலும் தருமசிந்தையுடையவர்க்கல்லது சுபாவமாக இராததாகையால் அதனினும் அரிதென்னுங் கருத்தால் இன்சொலனாகப் பெறினென்றார்.

(௯௨)

௩. முகத்தா னமர்ந்தினிது நோக்கி யகத்தானா
மின்சொ லினதே யறம்.

ப-ரை. அறம் - தருமமானது
முகத்தானமர்ந்து - (கண்டபோதே) முகத்தால் விரும்பி
இனிதுநோக்கி - இனிதாகப்பார்த்து (பின்சேர்ந்தவிடத்து)
அகத்தானாம் - மனத்துடனாகிய
இன்சொலினதே - இனியசொற்களைச் சொல்லுதலினிடத்தே.

க-ரை. தருமமானது இன்சொல்லினிடத்தே என்பதாம்.

வி-ரை. அறமானது ஈகையினிடத்தே உள்ளதல்ல வென்பதாம். இவை யிரண்டு பாட்டாலும் முகமலர்ச்சியோடு கூடிய இன்சொல் முன்னை வேபற்றிக் கொள்ளுதலால் விருந்தோம்பலிலே சிறந்ததென்பது சொல்லப்பட்டது.

(௯௩)

௪. துன்புறூஉந் துவ்வாமை யில்லாகும் யார்மாட்டு
மின்புறூஉ மின்சொ லவர்க்கு.

ப - ரை. யார்மாட்டும் - எல்லாரிடத்தும்
இன்புறூஉம் - இன்பத்தைமிகுவிக்கும்
இன்சொல்வர்க்கு - இனியசொற்களை உடையவர்க்கு
துன்புறூஉம் - துன்பத்தை மிகுவிக்கும்
துவ்வாமை - வறுமையானது
இல்லாகும் - இல்லை. எ - று.

க - ரை. இனியசொற்களை யுடையவர்க்குத் துன்பமில்லை என்பதாம்.

வி - ரை. அப்படிப்பட்ட இன்சொல்லை உடையவர்க்கு யாவரும் நட்பினராதலால் எல்லாச் செல்வமும் பெறுவரென்பது கருத்து. (௪)

௫. பணிவுடைய னின்சொல னாத லொருவற்
கணியல்ல மற்றுப் பிற.

ப - ரை. ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு
அணி - ஆபரணமாவது
பணிவுடையன் - (பெரியோரிடத்தே) வணக்கமுடையவனாகி
இன்சொலனாதல் - (எல்லாரிடத்திலும்) இனியசொல்லை உடையவனா யிருக்கையாம்
பிற - இவ்விரண்டு மல்லாமல் உடம்பில் அணியுமற்றை யாபரணங்
அல்ல - ஆபரணங்களாகாவாம். எ - று. [கள்

க - ரை. ஒருவனுக்கு இன்சொல்லே ஆபரணம் என்பதாம்.

வி - ரை. வணக்கமும் இன்சொல்லுக்கு இனமாதலால் உடன் கூறினார். மற்று அசை. தன்னின்வேறா யிருக்கையால் அணியும் ஆபரணங்களைப் பிற வென்றும், இவைபோல் பேரழகு செய்யாமையால் அல்லவென்றும்சொல்லினார். இவை இரண்டுபாட்டாலும் இன்சொல்லுகளைச் சொல்வார்களுக்கு இம்மைப்பயன் சொல்லப்பட்டது. (௫)

௬. அல்லவை தேய வறம்பெருகு நல்லவை
நாடி யினிய சொலின்.

ப - ரை. நல்லவை-(பொருளினாலேபிறர்க்கு) நன்மையைத்தருஞ்சொற்களை
நாடி - (மனத்தால்) ஆராய்ந்து
இனிய - இனிமை உள்ளனவாக
சொலின் - (ஒருவன்) சொல்லுவானாயின் (அவனுக்கு)
அல்லவை - பாவங்கள்
தேய - தேய
அறம் - தருமமானது
பெருகும் - வளரும். எ - று.

௧0 - ம் அதி. இனியவைகூறல்.

க - ரை. ஒருவன் இன்சொற் சொல்லுவானாகில் பாவந்தேயப் புண்ணியம் வளரும் என்பதாம்.

வி - ரை. தேய்தலாவது பாவம் தன் பகையாகிய அறம் வளர்தலால் தனக்கு இடமில்லாமல் குறைதல். நல்ல சொற்களை ஒருவன் நாடச்சொல்லுமிடத்தும் கடினமாகச்சொல்லின் அறமாகாதென்பதாம். இதனால் மறுமைப் பயன் சொல்லப்பட்டது.

(௯௬)

எ. நயனீன்று நன்றி பயக்கும் பயனீன்று
பண்பிற் றலைப்பிரியாச் சொல்.

ப - ரை. பயனீன்று - (பொருளினாலே பிறர்க்கு) நன்மையைக் கொடுத்து
பண்பின் - (இனிமைக்) குணத்தினின்றும்
தலைப்பிரியா - நீங்காத
சொல் - சொற்களானவை (ஒருவனுக்கு)
நயனீன்று - (இம்மைக்கு) நீதியையும் உண்டாக்கி
நன்றிபயக்கும் - (மறுமைக்கு) அறத்தையும் தரும். எ - று.

க - ரை. இனியசொற்களானவை நீதியையும் தருமத்தையும் தரும் என்பதாம்.

வி - ரை. நீதி உலகத்தோடு பொருந்துதல்.

(௯௭)

அ. சிறுமையு ணீங்கிய வின்சொன் மறுமையு
மிம்மையு மின்பந் தரும்.

ப - ரை. சிறுமையுள்நீங்கிய-(பொருளினாலேபிறர்க்கு) வருத்தஞ்செய்யாத
இன்சொல் - இனியசொற்களானவை (ஒருவனுக்கு)
மறுமையும் இம்மையும் - வருபிறப்பிலும் இப்பிறப்பிலும்
இன்பம் - இன்பத்தை
தரும் - கொடுக்கும். எ - று.

க - ரை. இன்சொற்களானவை இருபிறப்பிலும் இன்பத்தைத் தரும் என்பதாம்.

வி - ரை. மறுமையின்பம் பெரிதாகலின் முன் சொல்லப்பட்டது. இம்மை இன்பமாவது உலகம் தனக்கு வசப்படுதலால் நற்பொருள்களை அடைந்து இன்புறுதல். இவை யிரண்டு பாட்டாலும் இருமைப்பயன்களும் ஒருசேர அடைதல் உறுதி செய்யப்பட்டது.

(௯௮)

௯. இன்சொ லினிதீன்றல் காண்பா னெவன்கொலோ
வன்சொல் வழங்கு வது.

ப - ரை. இன்சொல் - (பிறருடைய) இனிய சொற்களானவை
இனிதீன்றல் - (தனக்கு) இன்பந்தருதலை

காண்பான் - அநுபவித்தறிபவன் (அதநிற்க)
வன்சொல் - கடுஞ்சொற்களை
வழங்குவது - (பிறரிடத்தே) சொல்வது
எவன் - என்னபயனைக்குறித்து. எ - று.

த - ரை. இன்சொல் இன்பத்தைத் தருதலைக் காண்பவன் வன்சொற் சொல்லுவது என்ன என்பதாம்.

வி - ரை. கடுஞ்சொல் பிறருக்கும் இனிதன்றாகையால், அது சொல்லலாகாதென்பது கருத்து. (கக)

கo. இனிய வுளவாக வின்னாத கூறல்
கனியிருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று.

ப - ரை. இனிய - (அறமுண்டாகும்) இன்சொற்களும்
உளவாக - (தன்னிடத்தே யுண்டாயிருக்க) அவற்றைச் சொல்லாமல்
இன்னாத - (பாவமுண்டாகும்) கடுஞ்சொற்களை
கூறல் - (ஒருவன்) சொல்லுதல்
கனி - (இனிய) கனிகளும்
இருப்ப - (தன்னிடத்தே) உண்டாயிருக்க (அவற்றைத்தின்னாமல்)
காய் - (இனிமையில்லாத) காய்களை
கவர்ந்தற்று - தின்பதனோடு ஒக்கும். எ - று.

த - ரை. இன்சொலிருக்க வன்சொற்சொல்லுதல் கனியிருக்கக்காயைத் தின்றாற்போலும் என்பதாம்.

வி - ரை. உபமேயத்துக்குச் சொல்லப்பட்ட இனிமையும் இன்னாமையும் உபமானத்துக்கும் கொள்ளப்பட்டன இனிய கனிகள் ஔவையுண்ட நெல்லிக்கனிபோல் அமிர்தானவை. இன்னாத காய்கள் எட்டிக்காய்போல் நஞ்சானவை. கடுஞ்சொற் சொல்லுதல் முடிவிலே தனக்கே இனிதாகா தென்பதாம். இவை இரண்டு பாட்டாலும் கடுஞ்சொற் சொல்லுதலின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது. (கoo)

கo - ம் அதிகாரம். இனியவை கூறல்
முற்றிற்று.

கக - ம் அதிகாரம். செய்ந்நன்றியறிதல்.

அஃதாவது, தனக்கு பிறர் செய்த நன்றியை மறவாமை, இனியசொற் களைச்சொல்லி இல்லறத்தின் வழுவாதவர்க்கு நன்றிமறத்தல் தீராக் குற்றமாதலின் இதனை நீக்குதற்பொருட்டு அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

௧௧-ம் அதி. செய்ந்நன்றியறிதல்.

க. செய்யாமற் செய்த வுதவிக்கு வையகமும்
வானகமு மாற்ற லரிது.

ப-ரை. செய்யாமல் - (தனக்கு முன்னொருதவியும்) செய்யாதிருக்க
செய்த - (ஒருவன் பிறனுக்குச்) செய்த
உதவிக்கு - உதவிக்கு
வையகமும் - மண்ணுலகத்தையும்
வானகமும் - விண்ணுலகத்தையும்
மாற்றல் - ஈடாகக்கொடுத்தலும் (ஒத்தல்)
அரிது - அருமை. எ-று.

க-ரை. ஒருவன் பிறர் உதவி வேண்டாது செய்த உதவிக்குமண்ணுலகத்தையும், விண்ணுலகத்தையும் தந்தாலும் ஒத்தல் அரிது என்பதாம்.

வி-ரை. பிரதியுபகாரங்களுக் கெல்லாம் காரணமிருக்கையால் காரணமில்லாத இவ்வுபகாரத்திற்கு அவை போதாவாயின. (௧0௧)

உ. காலத்தி னாற்செய்த நன்றி சிறிதெனினு
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது.

ப-ரை. காலத்தினால் - (ஒருவனுக்கு) முடிவுவந்த அளவிலே
செய்த - ஒருவன் செய்த
நன்றி - உபகாரமானது
சிறிதெனினும் - (தன்னைநோக்கச்) சிறிதாயிருந்தாயினும் (அக்காலத்தை நோக்க)
ஞாலத்தின் - நிலவுலகத்தினும்
மாணப்பெரிது - மிகப்பெரிதாயிருக்கும். எ-று.

க-ரை. ஒருவன் காலத்திற்செய்த உதவி சிறிதாயினும், அது உலகினும் பெரிது என்பதாம்.

வி-ரை. அக்காலத்தை நோக்கவேண்டுமேஅல்லாமல், பொருட்சிறுமை நோக்கலாகா தென்பதாம். காலத்தினா லென்பது வேற்றுமைமயக்கம். (௧0௨)

ந. பயன்றூக்கார் செய்த வுதவி நயன்றூக்கில்
நன்மை கடலிற் பெரிது.

ப-ரை. பயன் - (தாம்செய்யும் உதவியைப் பெறுவோராலே தமக்குப்பின் வரும்) பயனை
தூக்கார் - ஆராய்தலிலராய்
செய்த - செய்த
உதவி - உதவியாகிய
நயன் - நயத்தை

தூக்கின் - ஆராயின்
நன்மை - அதனன்மையானது
கடலின் - கடலினும்
பெரிது - பெரிது. எ - று.

க - ரை. பின்வரும்பலனை யெண்ணுமல் செய்த உதவியினது நன்மை கடலினும் பெரிது என்பதாம்.

வி - ரை. இவை மூன்று பாட்டாலும் முறையே செய்யாமற் செய்ததும் ஆபத்துவேளையிற்செய்ததும், பிரயோசனத்தை ஆராயாமற் செய்ததும் அளவில்லாதவையாகுதல் சொல்லப்பட்டது. (௧0௩)

ச. தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பயன்றெரி வார்.

ப - ரை. தினைத்துணைநன்றி - (தமக்குத்) தினையளவதாகிய உபகாரத்தை
செயினும் - (ஒருவன்) செய்தானாயினும்
அதனை - அவ்வளவதாக நினையாமல்
பனைத்துணையா - பயனளவதாக
கொள்வர் - நினைப்பார்
பயன் - அந்நினைப்பின் பயனை
தெரிவார் - அறிபவர். எ - று.

க - ரை. தினையளவு நன்றி செய்தாலும் பனையளவு நன்றியாகக் கொள்வர் பெரியோர் என்பதாம்.

வி - ரை. தினைபனையென்பன சிறுமை பெருமைகளுக்குக் காட்டும் அளவைகள் அந்நினைப்பின் பயனாவது அப்படி நினைப்போர்க்கு வரும்பிரயோசனம். (௧0௪)

ரு. உதவி வரைத்தன் றுதவி யுதவி
செயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து.

ப - ரை. உதவி - (எதிர்செய்யும்) உதவியானது
உதவிவரைத்தன்று - (காரணமும் பொருளுங் காலமுமாக மூவகையாலு முன்செய்த) உதவியளவினதன்று
உதவி செய்யப்பட்டார்-அவ்வுதவி செயப்பெற்றுக்கொண்டவரது
சால்பின் வரைத்து - தகுதியளவினதாம். எ - று.

க - ரை. உதவிக்கு அளவில்லை உதவிசெய்யப் பெற்றுக்கொண்டவர் மகிழ்ச்சியளவே அளவாம் என்பதாம்.

வி - ரை. சால்பு எவ்வளவு பெரிதாயுள்ளது உதவியும் அவ்வளவு பெரிதா மென்றதற்குச் சால்பின்வரைத்தென்றார், இவையிரண்டுபாட்டாலும்

செய்யாமற் செய்வது முதலான மூன்றுமல்லாத உதவியும் அறிவோர்க்குச் செய்தவிடத்துப் பெரிதாமென்பது சொல்லப்பட்டது. (௧0௬)

௬. மறவற்க மாசற்றார் கேண்மை துறவற்க
துன்பத்துட் டுப்பாயார் நட்பு.

ப - ரை. துன்பத்துள் - துக்ககாலத்தில்
துப்பாயார் - (தனக்கு) உதவியானவரது
நட்பு - சிநேகத்தை
துறவற்க - விடாதிருக்கக் கடவன்
மாசற்றார் - (அறிவொழுக்கங்களிற்) குற்றமற்றவரது
கேண்மை - உறவாந்தன்மையை
மறவற்க - மறவாதிருக்கக்கடவன். எ - று.

க - ரை. குற்றமற்றவரது சிநேகத்தை மறவா திருக்கக்கடவன், துன்பகாலத்து உதவியானவரது சிநேகத்தை விடாதிருக்கக்கடவன் என்பதாம்.

வி - ரை. இம்மைக்கு உறுதி சொல்லவந்தவர் மறுமைக்கும் உறுதி உடன் சொல்லினர். (௧0௭)

எ. எழுமை யெழுபிறப்பு முள்ளுவர் தங்கண்
விழுமந் துடைத்தவர் நட்பு.

ப - ரை. தங்கண் - தம்மிடத்து உண்டாகிய
விழுமம் - துன்பத்தை
துடைத்தவர் - நீங்கினவரது
நட்பு - நட்பினை
எழுமை - (வினைப்பயன்றொடரும்) எழுமையினையுடைய
எழுபிறப்பும் - (தம்மெழுவகைப்) பிறப்பினும்
உள்ளுவர் - (நல்லோர்) நினைப்பார். எ - று.

க - ரை. துன்பத்தை நீக்கினவரது சிநேகத்தை எழுபிறப்பினும் நினைப்பர் பெரியோர் என்பதாம்.

வி - ரை. விரைவுதோன்றத் துடைத்தவரென்றார். எழுமை யெழு பிறப்பு மென்றதற்கு எழேழு நிலமுறையு மெனினுமாம். இவை இரண்டு பாட்டாலும்நன்றிசெய்தவரதுநட்பை விடலாகாதென்பதுசொல்லப்பட்டது.

அ. நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்ல
தன்றே மறப்பது நன்று.

ப - ரை. நன்றி - (ஒருவன்முன்செய்த) நன்மையை
மறப்பது - மறந்துவிடுவது
நன்றன்று - (ஒருவனுக்கு) அறனல்ல
நன்றல்லது (அவன்செய்த) தீமையை

அன்றே - செய்தபொழுதே
மறப்பது - மறந்துவிடுவது
நன்று - அறமாம். எ - று.

க - ரை. பிறர்செய்த நன்றியை மறப்பது தருமமல்ல, பிறர்செய்த தீமையை மறப்பதுதான் தருமம் என்பதாம்.

வி - ரை. இதனால் நன்மையுந் தீமையும் ஒருவனாலே செய்யப்பட்ட இடத்து அவ்விரண்டிலே மறப்பதும் மறவாததும் வகுத்துச் சொல்லிய வாறு. (கoஅ)

கூ. கொன்றன்ன வின்னா செயினு மவர்செய்த
ஒன்றுநன் றுள்ளக் கெடும்.

ப - ரை. (தமக்கு முன்னொரு நன்மைசெய்தவர்) கொன்றன்ன - (பின்) கொன்றார் போலும்
இன்னா - வெறுக்கப்படும் அவைகளை
செயினும் - செய்தாராயினும்
அவர்செய்த - அவர்செய்த
ஒன்று நன்று - அந்நன்மை ஒன்றையும்
உள்ள - நினைக்க கெடும் (அவையெல்லாம்) இல்லையாம். எ - று.

க - ரை. நன்மைசெய்தவர் கொன்றாற்போலுந் தீமைசெய்யினும் அவர் முன்செய்த நன்மையொன்றை நினைக்க அத்தீமையெல்லாங் கெடும் என்பதாம்.

வி - ரை. தினையளவு பனையளவாகக் கொள்ளப்படுதலினாலே அவ் வொன்றுமே அவைகளை யெல்லாம் கெடுக்கு மென்பதாம். இதனால் நன் றல்லதை அன்றே மறக்கும் விதம் சொல்லப்பட்டது. (கoக)

க0. எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்வில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு

ப - ரை. எந்நன்றி - எந்த அறங்களை (பெரிய அறங்களை யென்றபடி)
கொன்றார்க்கும் - கெடுத்தவர்க்கும்
உய்வு - பாவத்தில் நீங்கும்வழி
உண்டாம் - உண்டாகும்
செய்நன்றி - (ஒருவன்) செய்த உபகாரத்தை
கொன்றமகற்கு - கெடுத்த மனிதனுக்கு
உய்வு - அப்பாவத்தில் நீங்கும்வழி
இல்லை - இல்லை. எ - று.

க - ரை. எவ்வகைத் தருமங்களை அழித்தவர்களுக்கும் ஈடேறும் வழி யுண்டாம், செய்ந்நன்றியைக் கெடுத்தவர்களுக்கு ஈடேறும்வழியில்லை என்பதாம்.

வி - ரை. பெரிய அறங்களைச் சிதைத்தலாவது மகளிர்கருவை அழிக்கை முதலாகிய பாதகங்களைச் செய்தல். இதனாலேசெய்த நன்றியைக்கெடுத்தலின் கொடுமை சொல்லப்பட்டது. (கக0)

கக - ம் அதிகாரம். செய்ந்நன்றியறிதல்
முற்றிற்று.

கஉ - ம் அதிகாரம். நடுவுநிலைமை.

அஃதாவது: பகைவர் அயலோர் நட்பினர் இம் மூவகையோரிடத்தும் அறத்தின் வழுவாமல் ஒப்பற்ற நிலைமை, இது நன்றிசெய்தவரிடத்து அந் நன்றியை நினைத்தவிடத்தே கெடுமன்றே அவ்விடத்தும் கெடலாகாதென்றற்குச் செய்ந்நன்றி யறிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. தகுதியென வொன்று நன்றே பகுதியாற்
பாற்பட் டொழுகப் பெறின்.

ப - ரை. தகுதியென ஒன்றே - நடுவு நிலைமையென்று சொல்லப்படும் ஓரறமே
நன்று - நன்றாகும்
பகுதியால் - பகைவர்
அயலோர் - (நட்பினரென்னும்) பிரிவுதோன்றும்
பாற்பட்டு - (தன்) முறைமையை விடாது
ஒழுகப்பெறின் - நடக்கப் பெறின். எ - று.

க - ரை. நடுவுநிலைமை என்று சொல்லும் அறமே நல்லதாம் என்பதாம்.

வி - ரை. ஏகாரம் ஒன்று என்பதனோடு கூட்டப்பட்டது. பெறினென்பது அவ்வொழுக்கத்தினருமை தோன்ற நின்றது. இதனால் நடுவு நிலைமையது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. (ககக)

உ. செப்ப முடையவ னாக்கஞ் சிதைவின்றி
யெச்சத்திற் கேமாப் புடைத்து.

ப - ரை. செப்பமுடையவன் - நடுவுநிலைமையை உடையவனது
ஆக்கம் - செல்வமானது
சிதைவின்றி - (பிறர் செல்வம்போல்) அழிதலின்றி
எச்சத்திற்கும் - அவன் சந்ததியார்க்கும்
ஏமாப்பு - உறுதியாதலை
உடைத்து - உடையதாம். எ - று.

க - ரை. நடுவு நிலைமை யுடையவன் செல்வமானது அவன் சந்ததிக்கு உறுதியுடைத்து என்பதாம்.

வி - ரை. விகாரத்தினாலே தொக்கு நின்று வருவிக்கப்பட்ட எச்ச உம்மையால் சாமளவும் அவனுக்கும் உறுதியாதல் பெறப்படும் அறத்தோடுவருவதால் அப்படிப்பட்டதாயிற்று. (ககஉ)

ங. நன்றே தரினு நடுவிகந்தா மாக்கத்தை
யன்றே யொழிய விடல்.

ப - ரை. நன்றே தரினும் - (தீங்கன்றி) நன்மையே தரினும்
நடுவிகந்து - நடுவுநிலை நீங்கலால்
ஆம் - உண்டாகின்ற
ஆக்கத்தை - செல்வத்தை
அன்றே - அப்போதே
ஒழிய - நீங்க
விடல் - விடக்கடவன். எ - று.

க - ரை. நடுவுநிலைமையில்லாது வருஞ்செல்வம் நன்மையைத் தரினும் அதை அப்பொழுதே விடக்கடவன் என்பதாம்.

வி - ரை. நன்மை தாராமையால் நன்றேதரினும் என்றார். இவை இரண்டு பாட்டாலும் முறையே நடுவுநிலைமையால் வந்த செல்வம் நன்மையைத் தருதலும், மற்றைச் செல்வம் தீமையைத் தருதலும் சொல்லப்பட்டன. (௧௧௩)

௪. தக்கார் தகவில ரென்ப தவரவர்
எச்சத் தாற் காணப் படும்.

ப - ரை. தக்கார் - (இவர்) நடுவுநிலைமையை உடையவர்
தகவிலர் - (இவர்) நடுவுநிலைமையை இல்லாதவர்
என்பது - என்னும் விசேஷம்
அவரவர் - அவரவருடைய
எச்சத்தால் - நல்ல புதல்வரது
இருப்பினாலும் - இல்லாமையாலும்
காணப்படும் - அறியப்படும். எ - று.

க - ரை. நடுவுநிலைமை யுடையவர் நடுவுநிலைமை யில்லாதவர் என்பதைச் சந்ததியால் காணலாம் என்பதாம்.

வி - ரை. நடுவுநிலைமையை உடையவருக்குச் சந்ததி உண்டாதலும், இல்லாதவர்க்கு அது இல்லாமற் போதலும் நிச்சயமாதலின் அவ்விருவகையோர்களையும் அறிதற்கு அவை அடையாளங்களாயின. இதனால் நடுவுநிலையோரையும் அல்லாதோரையும் அறியுமாறு சொல்லப்பட்டது. (௧௧௪)

௫. கேடும் பெருக்கமு மில்லல்ல நெஞ்சத்துக்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி.

ப - ரை. கேடும் - (தீவினையினாலே) கேடும்
பெருக்கமும் - (நல்வினையினாலே) பெருக்கமும்
இல்லல்ல-(யாவருக்கும்) இல்லாதவை அல்ல (முன்னமே அமைந்து கிடந்தன வென்றபடி) (அவ்வழியை) அறிந்து
நெஞ்சத்து - மனதிலே
கோடாமை - (அவை காரணமாகச்) சாய்தல் இல்லாமையே

சான்றோர்க்கு - (அறிவால்) நிறைந்தோர்க்கு
அணி - அழகாம். எ - று.

க - ரை. பெரியோர்க்கு நடுவுநிலைமையே அழகாம் என்பதாம்.

வி - ரை. அவை காரணமாகச் சாய்தலாவது கேடும் பெருக்கமும் பழவினையினாலே வந்துகொண்டிருக்க இப்போதை முயர்ச்சியால் வருமவையாக நினைத்துக் கேடுவாராமையைக் குறித்தும் பெருக்கம் வருகுதலைக் குறித்தும் ஒருபக்கத்திலே சாய்தலாம். அவற்றுக்குக் காரணம் பழவினையே இச் சாய்தலல்ல என் உண்மை உணர்ந்து நடுவுநிலையராயிருக்கை அறிவுடைமைக்கு அழகுசெய்தலாலே சான்றோர்க் கணியென்றார். (ககரு)

சு. கெடுவல் யானென்ப தறிகதன் னெஞ்ச
நடுவொரீஇ யல்ல செயின்.

ப - ரை. (ஒருவன்) தன்னெஞ்சம் - தனதுமனம்
நடுவு - நடுவுநிலைமையிலிருந்து
ஒரீஇ - நீங்கி
அல்ல - பட்சபாதங்களை
செயின் - செய்யநினைக்குமாயின் (அங்நினைவை)
யான் - நான்
கெடுவல் - கெடக்கடவேன்
என்பது - என்றுணரு முற்பாதமாக
அறிக - அறியக்கடவன். எ - று.

க - ரை. தன்மனம் நடுவுநிலைமை நீங்குவாராயின் கெடக்கடவன்என்று அறியக்கடவன் என்பதாம்.

வி - ரை. உற்பாதம் பின்வரும் நன்மைதீமைகளை முன்னறிவிக்குங் குறி. நினைத்தலும் செய்தலோடு ஒக்குமாதலின் செயினென்றார். (ககசு)

எ. கெடுவாக வையா துலக நடுவாக
நன்றிக் கட்டங்கியான் றாழ்வு.

ப - ரை. உலகம் - உயர்ந்தோர்
நடுவாக - நடுவாக (நின்று)
நன்றிக்கண் - அறத்தின்கண்ணே
தங்கியான் - தங்கினவனது
தாழ்வு - வறுமையை
கெடுவாக - வறுமையாக
வையாது - வையார் (நினையாரென்றபடி) எ - று.

க - ரை. நடுவுநிலைமையில் நின்றவனது வறுமையைப் பெரியோர் தாழ்வாக நினையார் என்பதாம்.

வி-ரை. கெடுதலென்பது விகுதிகெட்டுவந்தது செல்வமென்றுகொள்ளுவாரென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டாலும் முறையே கேடும்பெருக்கமும் பட்சபாதத்தால் வருவனவல்லவென்பதும், இதனாலே கேடுண்டாமென்பதும், இதுசெய்யாதவனது தாழ்வு கேடாகாதென்பதும் சொல்லப்பட்டன.

அ: சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போ லமைந்தொருபாற்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி.

ப-ரை. சமன்செய்து - (முன்னே தன்னைச்) சமனாகச்செய்து
சீர்தூக்கும் - (பின்னே தன்னிடத்து வைக்கப்பட்ட பாரத்தை) அளவுசெய்வதாகிய
கோல்போல் - துலாம்போல்
அமைந்து - (இலக்கணங்களாலே) நிறைந்து
ஒருபால் - ஒருபக்கத்திலே
கோடாமை - சாயாமையானது
சான்றோர்க்கு - (அறிவால்) நிறைந்தோருக்கு
அணி - அழகாம். எ-று.

க-ரை. ஒருவர் பக்கமும் சாயாமையே பெரியோர்க்கு அழகு என்பதாம்.

வி-ரை. கோலுக்குச் சொல்லப்பட்ட சமன்செய்தலும் சீர்தூக்கலும் சான்றோருக்கும் சான்றோருக்குச் சொல்லப்பட்ட அமைதலும் ஒருபாற் கோடாமையும் கோலுக்கும் கூட்டுக. சான்றோர்க்குச் சீர்தூக்கலாவது வாதிபிரதிவாதிகளாலே அறிவிக்கப்பட்டவற்றைமுறையால்உள்ளபடியறிதல். ஒருபாற் கோடாமையாவது அவ்வுள்ளவற்றை மறைக்காமல் பகைவர் அயலோர் நட்பினர் இம் மூவகையோருக்கும் ஒப்பச்சொல்லுதல். (கஉஅ)

கூ. சொற்கோட்ட மில்லது செப்பமொரு தலையா
வுட்கோட்ட மின்மை பெறின்.

ப-ரை. செப்பம் - நடுவு நிலைமையாவது
சொல் - சொல்லினிடத்தே
கோட்டமில்லது - கோணுதலில்லாததாகும் (அது அறமாவது)
உள் - மனத்தினிடத்தே
கோட்டமின்மை - கோணுதலில்லாமையை
ஒருதலையா - உறுதியாக
பெறின் - பெற்றால். எ-று.

க-ரை. சொல்லினிடத்தே தோணுதலில்லாமையே, நடுவு நிலைமை என்பதாம்.

வி-ரை. சபையாரைநோக்கி இவை இரண்டு பாட்டாலும் வாயினாலே தருமத்தின்படியே சொல்லினும் மனது ஒருபக்கத்திலே சாய்ந்திருக்குமாயின் அச்சொல் நடுவுநிலைமையாகாதென்பது சொல்லப்பட்டது. (கஉகூ)

கo. வாணிகஞ் செய்வர்க்கு வாணிகம் பேணிப்
பிறவுந் தம்போற் செயின்.

ப் - ரை. பிறவும் - பிறர்பொருள்களையும்
தம்போல் - தம்பொருள்களைப்போல்
பேணி - காத்து
செயின் - செய்தால் (அச்செய்கையானது)
வாணிகஞ் செய்வர்க்கு - வியாபாரஞ் செய்வார்க்கு
வாணிகம் - நல்லவியாபாரமாம். எ - று.

க - ரை. பிறர்பொருளையும் தம்பொருளைப்போலக் காத்துவியாபாரஞ் செய்யில் அதுநல்ல வியாபாரமாம் என்பதாம்.

வி - ரை. பிறவுந் தம்போற் செய்தலாவது கொள்வது அதிகமும் கொடுப்பது குறைவும் ஆகாமல் ஒப்ப நாடிச் செய்தல். வணிகரை நோக்கி இதனால் பிறர்பொருள்களையும் தம்பொருள்களைப்போற் செய்யும் நடுவுநிலைமையுடைவர்க்கு வாணிகம் நன்றுமென்பது சொல்லப்பட்டது. (கஉo)

கஉ - ம் அதிகாரம். நடுவுநிலைமை
முற்றிற்று.

கரு - ம் அதிகாரம். அடக்கமுடைமை.

அஃதாவது காயமும் வாக்கும் மனமும் தீயவழியிலே செல்லாமல் அடங்குதலுடையனா யிருத்தலாம். இது பிறர் குற்றம்போலத் தங்குற்றம் காணும் நடுவுநிலைமை புடையவனுக்கு உரித்தாதலால் அந்நடுவு நிலைமையின் பின்வைக்கப்பட்டது.

க. அடக்க மமரரு ளுய்க்கு மடங்காமை
யாரிரு ளுய்த்து விடும்.

ப - ரை. (ஒருவனை) அடக்கம் - அடக்கமாகிய அறமானது
அமாருள் - தேவருலகத்தில்
உய்க்கும் - கொண்டுபோய்விடும்
அடங்காமை - அடங்காமையாகிய பாவமானது
ஆரிருள் - பொறுத்தற்கரிய நரகத்தில்
உய்த்துவிடும் - செலுத்திவிடும். எ - று.

க - ரை. அடக்கமானது ஒருவனைத்தேவருலகத்திற்செலுத்தும், அடங்காமையானது நரகத்திற் செலுத்தும் என்பதாம்.

வி - ரை, இருளென்பது நரகவகையிலொன்று.

(கஉக)

உ. காக்க பொருளா வடக்கத்தை யாக்க
மதனினூஉங் கில்லை யுயிர்க்கு.

ப - ரை. அடக்கத்தை - அடக்கத்தை
பொருளா - (உறுதிப்) பொருளாக
காக்க - காக்கக்கடவன்
உயிர்க்கு - மக்களுயிர்க்கு
அதனினூஉங்கு - அதனின்மேற்பட்ட
ஆக்கம் - செல்வமானது
இல்லை - இல்லை (ஆதலால்) எ - று.

க - ரை. அடக்கத்தைக் காக்கக்கடவன் மக்களுயிர்க்கு அதைவிட செல்வமில்லை என்பதாம்.

வி - ரை. உயிர் இங்கே மனிதருயிரைக்காட்டிநின்றது. அறிந்து அடங்கிப்பயன் கொள்வது அதுவேயாகலின். (கஉஉ)

ங. செறிவறிந்து சீர்மை பயக்கு மறிவறிந்
தாற்றி னடங்கப் பெறின்.

ப - ரை. அறிவறிந்து - (அடங்குதலே நமக்கு) அறிவாவதென்று அறிந்து
ஆற்றின் - நல்வழியால் (ஒருவன்)
அடங்கப்பெறின் - அடங்கப்பெற்றால்
செறிவு - அவ்வடக்கமானது
அறிந்து - (நல்லோரால்) அறியப்பட்டு
சீர்மை - மேம்பாட்டை
பயக்கும் - (அவனுக்குத்) தரும். எ - று.

க - ரை. ஒருவன் அடங்கி நடப்பானாகில் அவனுக்கு அவ்வடக்கம் மேன்மையைத்தரும் என்பதாம்.

வி - ரை. இல்வாழ்வானுக்கு அடங்கும் வழியாவது காயமும் வாக்கும் மனமும் அவன் வசப்படுதல். (கஉங)

ச. நிலையிற் றிரியா தடங்கியான் றோற்ற
மலையினு மாணப் பெரிது.

ப - ரை. நிலையின் - (இல்வாழ்க்கையாகியதன்) வழியில்
திரியாது - வேறுபடாது (நின்று)
அடங்கியான் - அடங்கினவனது
தோற்றம் - உயர்ச்சியானது
மலையினும் - மலையுயர்ச்சியினும்
மாணப்பெரிது - மிகப்பெரிதாம். எ - று.

க - ரை. அடங்கி நடப்பவன் அடக்கம் மலையைப் பார்க்கினும் மிகப்பெரிது என்பதாம்.

வி - ரை. வேறுபடாது நின்று அடங்குதல் ஐம்பொறிகளாலும், ஐம்புலன்களையும் அநுபவித்துக்கொண்டிருந்தே அடங்குதல். மலை அதனுயர்ச்சியை உணர்த்தலால் ஆகுபெயர். (கஉச)

ரு. எல்லார்க்கு நன்றாம் பணித லவருள் ளுஞ்
செல்வர்க்கே செல்வந் தகைத்து.

ப - ரை. பணிதல் - (பெருமைப்பாடில்லாது) அடங்குதல்
எல்லார்க்கும் - யாவருக்கும்
நன்றாம் - (ஒப்ப) நன்றாகும் ஆயினும்
அவருள்ளும் - அவருள்ளும்
செல்வர்க்கே - செல்வர்க்கே செல்வந்தகைத்து வேறொருசெல்வமாய்த் தோன்றுஞ் சிறப்பினையுடையதாம். எ - று.

க - ரை. அடக்கம் யாவர்க்கும் நல்லதாகும் அது செல்வர்க்கு வேறு செல்வம்போலிருக்கும் என்பதாம்.

வி - ரை. பெருமைப்பாட்டை உண்டாக்கும் கல்வியும் குடிப்பிறப்பும் உடையவர் அது இல்லாமல் அவைகளாலே அடங்கிய இடத்து அவ்வடக்கம் சிறந்து தோன்றாதாதலின் செல்வர்க்கே செல்வந்தகைத்தென்றார். செல்வந் தகைத்தென்றது விகாரப்பட்டுநின்றது இவை யைந்துபாட்டாலும் பொதுவாகையால் அடக்கத்தினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. (கஉரு)

சு. ஒருமையு ளாமைபோ லைந்தடக்க லாற்றி
னெழுமையு மேமாப் புடைத்து.

ப - ரை. (ஒருவன்) ஒருமையுள் - ஒரு பிறப்பின்கண்ணே
ஆமைபோல் - ஆமையைப்போல்
ஐந்து - ஐந்தை
அடக்கலாற்றின் - அடக்கவல்லவனாகில் (அவ்வல்லமை அவனுக்கு)
எழுமையும் - எழுபிறப்பின் கண்ணும்
ஏமாப்புடைத்து - காவலாதலை உடையதாம். எ - று.

க - ரை. ஒருவன் ஐம்பொறியடக்க வல்லவனாகில் அது எழுபிறப்பிற்கும் உறுதியுடைத்தாம் என்பதாம்.

வி - ரை. ஆமை அடக்குமைந்து கால்கள் நான்கும் தலையொன்றும் ஆகிய வுறுப்புகள். அவ்வடக்கம் துன்பம் சேராதிருத்தற்கு ஒருவன் அடக்க வேண்டுமைந்து மெய் வாய் கண் மூக்கு செவி யென்னும் பொறிகள். இவ் வடக்கம் பாவம் சேராதிருத்தற்கு ஒரு பிறப்பிலே செய்யப்பட்டவினைப் பயன் எழுபிறப்புந் தொடருமென்பது இதனாலறிக. இதனாலே காயத்தினடக்கம் சொல்லப்பட்டது. (கஉசு)

எ. யாகாவா ராயினு நாகாக்க காவாக்காற்
சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு.

ப - ரை. யா - (காக்கவேண்டுமவை) யாவையும்
காவாராயினும் - காக்கமாட்டாராயினும்
நா - நாவொன்றையும்
காக்க - காக்கக்கடவன்

காவாக்கால் - (அதனைக்) காக்கமாட்டாராயின்
சொல்லிழுக்கப்பட்டு - சொற்குற்றத்திலே அகப்பட்டு
சோகாப்பர் - (தாமே) துன்பப்படுவார். எ - று.

க - ரை. நாவொன்றையே காக்கக்கடவர், காவாக்கால் சொற்குற்றம் பொருந்தித் துன்பப்படுவர். என்பதாம்.

வி - ரை. யாவென்பது எவையென்னும் பொருளைத் தருகிற அஃறிணைப்பன்மை வினாப்பெயர். சொற்குற்றம் சொல்லிடத்தே தோன்றுங் குற்றம் சோகாப்பரென்பது ஒருசொல். (கஉஎ)

அ. ஒன்றானுந் தீச்சொற் பொருட்பய னுண்டாயி
னன்றாகா தாகி விடும்.

ப - ரை. தீச்சொல் - தீயசொற்களது
பொருட்பயன் - பொருள்களாலே (பிறருக்குவரும்) பயனானது
ஒன்றானும் - ஒன்றாயினும்
உண்டாயின் - (ஒருவனிடத்தே) உண்டாவதாயின்
நன்று - அவனுக்குப் பிறவறங்களால் வுண்டாகிய நன்மையானது
ஆகாதாகிவிடும் - தீதாய்விடும். எ - று.

க - ரை. கொடுஞ்சொல் லொன்றுண்டாயின் அவனுக்கு நன்மை உண்டாகாது என்பதாம்.

வி - ரை. தீயசொல் பொய் குறளை கடுஞ்சொல் ஆம் பயன் துன்பம்.()

கூ. தீயினாற் சுட்டபுண் ணுள்ளாறு மாறாதே
நாவினாற் சுட்ட வடு.

ப - ரை. (ஒருவனை யொருவன்) தீயினால் - நெருப்பால்
சுட்ட - சுட்ட
புண் - புண்ணானது (உடம்பினிடத்தே இருந்தாலும்)
உள் - மனதினிடத்தே
ஆறும் - (அப்பொழுதே) ஆறும் (அப்படியல்லாமல்)
நாவினால் - தீயசொற்களை உடைய நாவினாலே
சுட்ட - சுட்ட
வடு - வடுவானது (அதனிடத்து எப்போதும்)
ஆறாது - ஆறாது. எ - று.

க - ரை. தீயாற்சுட்ட புண்ஆறும், நாவாற்சுட்ட புண்ஆறாதென்பதாம்.

வி - ரை. ஆறிப்போதலால் தீயினாற் சுட்டதனைப் புண்ணென்றும் ஆறாமையால் நாவினாலே சுட்டதனை வடுவென்றும் சொல்லினார். தீயாகிய உபமானத்தினும் தீயசொல்லாகிய உபமேயத்திலே ஆறாமையை அதிகமாகச் சொல்லுதலாலே வேற்றுமை அணியாகும். இவை மூன்றுபாட்டாலும் வாக்கி னடக்கம் சொல்லப்பட்டது. (கஉகூ)

கo. கதங்காத்துக் கற்றடங்க லாற்றுவான் செவ்வி
யறம்பார்க்கு மாற்றி னுழைந்து.

ப - ரை. கதம் - கோபத்தை
காத்து - (மனதிலே தோன்றாமல்) காத்து
கற்று - கல்வியுடையவனாகி
அடங்கல் - அடங்குதலில்
ஆற்றுவான் - வல்லவனாய்இருப்பவனது
செவ்வி - சமயத்தை
அறம் - அறக்கடவுளானவன்
பார்க்கும் - பாராகிற்பான்
ஆற்றில் - (அவனைச்சேரும்) வழியிலே
நுழைந்து - நுழைந்து. எ - று.

க - ரை. கற்றுஅடங்க வல்லவனா யிருப்பவனிடத்துத் தருமக்கடவுள் அடைவன் என்பதாம்.

வி - ரை. அடங்குதல் மனம் புறத்திலே பரவாமல் அறத்திலே நிற்றல் செவ்வி தன்குறை சொல்லுதற் கேற்றகாலம் இப்படிப்பட்டவனை அறக்கடவுள் தானேசென்று அடைவானென்பதாம். இதனாலே மனவடக்கம் சொல்லப்பட்டது. (கஙo)

கங - ம் அதிகாரம். அடக்கமுடைமை

முற்றிற்று.

கச - ம் அதிகாரம். ஒழுக்கமுடைமை.

அஃதாவது: தங்கள் தங்கள் வருணாச்சிரமங்களுக்குச் சொல்லப்பட்ட ஆசாரத்தை உடையவனா யிருக்கையாம். இதுகாயமுதலானவை அடங்கின வர்க்கல்லது முடியாதாகலின் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலா னொழுக்க
முயிரினு மோம்பப் படும்.

ப - ரை. ஒழுக்கம் — ஆசாரமானது
விழுப்பம் - சிறப்பை
தரலான் - (எல்லாருக்கும்) கொடுத்தலால்
ஒழுக்கம் - அவ்வாசாரமானது
உயிரினும் - உயிரைப்பார்க்கினும்
ஓம்பப்படும் - காப்பாற்றப்படும். எ. று.

க - ரை. ஒழுக்கம் சிறப்பைத்தரலால் அவ்வொழுக்கம் உயிரினும் மேலானது என்பதாம்.

வி - ரை. உயர்ந்தோர்க்கும் இழிந்தோர்க்கும், சமமாகச் சிறப்பினைத் தருதலால் விழுப்பந்தரலானெனப் பொதுப்பட சொல்லினர். சுட்டுப்பெயர் வருவிக்கப்பட்டது. உயிர் - எல்லாப்பொருளினுஞ், சிறந்ததாயினும், ஒழுக்கம் போற் - சிறப்பைத் தாராமையால் - உயிரினுமோம்பப் படுமென்றார். (கஙக)

உ. பரிந்தோம்பிக் காக்க வொழுக்கந் தெரிந்தோம்பித்
தேரினு மஃதே துணை.

ப - ரை. ஒழுக்கம் - ஆசாரத்தை
ஓம்பி - ஒன்றாலும் அழிவுபடாமற் பேணி
பரிந்து - வருந்தியும்
காக்கக்கடவன் - தெரிந்து (பலவறங்களையும்) ஆராய்ந்து (இவற்றுள் இருமைக்குந் துணையாவது எதுவென்று)
ஓம்பி - (மனத்தை) அடக்கி
தேரினும் - அறிந்தாலும்
துணை - துணையாய் முடிவது
அஃதே - அவ்வாசாரமே (ஆதலால்) எ - று.

க - ரை. ஒழுக்கத்தைக்காக்கக்கடவன் அவ்வொழுக்கமே துணை எ - ம்.

வி - ரை. பரிந்து மென்னு மும்மைவிகாரத்தால் தொக்கது. இவை இரண்டு பாட்டாலும் ஒழுக்கத்தினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. (கஙஉ)

ங. ஒழுக்க முடைமை குடிமை யிழுக்க
மிழிந்த பிறப்பாய் விடும்.

ப - ரை. (எல்லார்க்கும்) ஒழுக்கமுடைமை தத்தம்வருணத்துக்கு ஏற்ற) ஆசாரமுடைமையானது
குடிமை - குலமுடைமையாம்
இழுக்கம் - அவ்வாசாரத்தினின்றும்) தவறுதலானது
இழிந்தபிறப்பாய்விடும் - தாழ்ந்தவருணமாய் விடும். எ - று.

க - ரை. ஒழுக்கமே உயர்குலமாம் அவ்வொழுக்க மில்லாமையே குலவீனமாம். என்பதாம்.

வி - ரை. ஒழுக்கத்திலிருந்து தவறுதல் இழிந்த பிறப்பாய் விடுமெனவே ஒழுக்கத்தினுயர்தல் உயர்ந்த பிறப்பாய் விடுமென்பதும் கொள்ளப்படும். குலம் - குடிச்சிறப்பு. (கஙங)

ச. மறப்பினு மோத்துக் கொளலாகும் பார்ப்பான்
பிறப்பொழுக்கங் குன்றக் கெடும்.

ப - ரை. ஓத்து - (கற்ற) வேதத்தை
மறப்பினும் - மறந்தானாயினும்
கொளலாகும் - (வருணங் கெடாமையினாலே பின்னும்) ஓதிக்கொள்ளலாம்
பார்ப்பான் - பிராமணனது
பிறப்பு - உயர்ந்த வருணமானது

ஒழுக்கங்குன்ற - ஆசாரங் குறைய
கெடும் - அழியும். எ - று.

க - ரை. பார்ப்பான் வேதத்தை மறந்தாலுங் கற்றுக்கொள்ளலாம், ஒழுக்கங்குறைந்தால் அவன் இழிகுலன் ஆவன் என்பதாம்.

வி - ரை. மறந்தவிடத்தே இழிகுலத்தானும். ஆதலால்மறக்கலாகாதென்னுங்கருத்தால் மறப்பினு மென்றார். சிறப்பையுடைய முதல்வருணத்துக்குச் சொல்லுதலினாலே இதுமற்றை வருணங்களுக்கும் கொள்ளப்படும். (கஙச)

ரு. அழுக்கா றுடையான்க ணாக்கம்போன் றில்லை
யொழுக்க மிலான்க ணுயர்வு.

ப - ரை. அழுக்காறுடையான்கண் - பொறாமை உடையவனிடத்தே
ஆக்கம்போன்று - செல்வமானது போன்று
ஒழுக்கமிலான்கண் - ஆசாரமில்லாதவனிடத்தே
உயர்வு - உயர்ச்சியானது
இல்லை - இல்லை. எ - று.

க - ரை. பொறாமை யுள்ளவனிடத்துச் செல்வமில்லாமைபோல, ஆசாரமில்லாதவனிடத்து மேன்மை இல்லை என்பதாம்.

வி - ரை. கொடுப்ப தழுக்கறுப்பான் என்னுங் குறளிற் சொன்னபடியே இவ்வுபமானத்தினால் ஒழுக்கமில்லாதவனது சுற்றத்தாருக்கும் உயர்ச்சியில்லையென்பது கொள்ளப்படும் உயர்வு உயர்குலமாதல். (கஙரு)

சு. ஒழுக்கத்தி னொல்கா ருரவோ ரிழுக்கத்தி
னேதம் படுபாக் கறிந்து.

ப - ரை. உரவோர் - மனவலுமையை யுடையோர் (செய்தற்கருமைநோக்கி)
ஒழுக்கத்தின் - ஆசாரத்தில்
ஒல்கார் - சுருங்கார்
இழுக்கத்தின் - அத்தவறுதலால்
ஏதம் - (இழிகுலமாதலாகிய) குற்றம்
படுபாக்கு - உண்டாதலை
அறிந்து - தெரிந்து. எ - று.

க - ரை. ஆசாரமில்லாமையால் இழிகுலமாதலை அறிந்து பெரியோர் அவ் ஒழுக்கத்தில் குறையார் என்பதாம்.

வி - ரை. ஒழுக்கத்தின் சுருக்கம் அதனை உடையார்மே லேற்றப்பட்டது கொண்டவிரதம் விடாமைப்பற்றி உரவோரென்றார். (கஙசு)

எ. ஒழுக்கத்தி னெய்துவர் மேன்மை யிழுக்கத்தி
னெய்துவ ரெய்தாப் பழி.

ப - ரை. (எல்லாரும்) ஒழுக்கத்தின் - ஆசாரத்தினாலே
மேன்மை - மேம்பாட்டை
எய்துவர் - அடைவர்

இழுக்கத்தின் - (அதிலிருந்து) தவறுதலாலே
எய்தாப்பழி - (தாம்) அடைதற்கு உரித்தல்லாத பழியை
எய்துவர் - அடைவார். எ - று.

க - ரை. ஆசாரத்தால் மேன்மை அடைவர் அவ்வாசாரமில்லாமையால் இழிவு அடைவர் என்பதாம்.

வி - ரை. பகைமையால் அடாதபழியைச் சொல்லிய இடத்து அதனையும் அத்தவறுபற்றி அடுக்குமென்று உலகம்கொள்ளுமாகலின் எய்தாப்பழி எய்துவரென்றார். இவை இரண்டுபாட்டாலும் ஒழுக்கமுள்ள இடத்து உண்டாகும் குணமும் இல்லாத இடத்து உண்டாகும் குற்றமும் சொல்லப்பட்டன.

அ. நன்றிக்கு வித்தாகு நல்லொழுக்கந் தீயொழுக்க
மென்று மிடும்பை தரும்.

ப - ரை. (ஒருவனுக்கு) நல்லொழுக்கம் - நல்ல ஆசாரமானது
நன்றிக்கு - அறத்துக்கு
வித்தாகும் - காரணமாகும்
தீயொழுக்கம் - தீய ஆசாரமானது
என்றும் - இருமைகளிலும்
இடும்பை - துன்பத்தை
தரும் - கொடுக்கும். எ - று.

க - ரை. ஆசாரமானது தருமத்திற்குக் காரணமாகும், தீய ஆசாரமானது துன்பத்தைக்கொடுக்கும் என்பதாம்.

வி - ரை. நல்லொழுக்கம் அறத்துக்குக் காரணமா மென்றதனால் தீயொழுக்கம் பாவத்திற்குக் காரணமாமென்பதும், தீயொழுக்கம் இருமைகளிலும் துன்பந் தருமென்றதனால், நல்லொழுக்கம் இருமைகளிலும் இன்பம் தருமென்பதும் கொள்ளப்படும் இதனாலேபின்விளைவுசொல்லப்பட்டது.

கூ. ஒழுக்க முடையவர்க் கொல்லாவே தீய
வழுக்கியும் வாயாற் சொலல்.

ப - ரை. வழுக்கியும் - மறந்தும்
தீய - தீயசொற்களை
வாயாற் சொலல் - வாயினாற்சொல்லல்
ஒழுக்கமுடையவர்க்கு - நல்லொழுக்க முள்ளவர்க்கு
ஒல்லா - முடியாவாம். எ - று.

க - ரை. நல்லொழுக்கமுள்ளவர்களுக்கு தீயசொற்களைச் சொல்லுதல் கூடாவாம் என்பதாம்.

வி - ரை. தீயசொல்லுகளாவன: பிறருக்குத் தீங்கைத்தரும் பொய் முதலானவையும் வருணத்துக்கு உரியனவல்லாதவையுமாம். நல்லசொற்களிலே பழகியதென்னும் பொருள்படுதற்குச் சொல்லென்னாது வாயாற் சொல்லென்றார். (கங்க)

க0. உலகத்தோ டொட்ட வொழுகல் பலகற்றுங்
கல்லா ரறிவிலா தார்.

ப - ரை. உலகத்தோடு - உலகத்தாரோடு
ஒட்ட - பொருந்த
ஒழுகல் - நடத்தலை
கல்லார் - கற்றிலாதவர்
பல - பல நூல்களையும்
கற்றும் - கற்றாராயினும்
அறிவிலாதார் - விவேகமில்லாதவராவர். எ - று.

க - ரை. உலகத்தோடு பொருந்த நடத்தலைக் கல்லாதவர்கள் பல நூலைக் கற்றும், கல்லாதவர்களே என்பதாம்.

வி - ரை. உயர்ந்தாரோடு பொருந்த நடத்தலாவது: அவரெப்படிநடந்தாரோடு அப்படி நடத்தல். அறநூலிலே சொல்லப்பட்டவைகளில் இக்காலத்துக்கு ஏற்காதவைகளைவிட்டு அதிலே சொல்லப்படாதவைகளில் ஏற்குமவைகளைத் தழுவிவருதலால், அவையும் அடங்குதற்கு உலகத்தோடொட்டவொழுகலென்றும், கல்விக்குப் பயன் அறிவும் அறிவுக்குப் பயன் ஒழுக்கமும் ஆதலின் அவ்வொழுக்கத்தைக் கல்லாதார் பலகற்றும் அறிவிலாதாரென்றும் சொல்லினர். இவை இரண்டு பாட்டாலும், சொல்லாலும், செயலாலும் வரும் ஒழுக்கங்களெல்லாம் ஒருவிதத்திலே தொகுத்துச் சொல்லப்பட்டன. (கசம)

கச - ம் அதிகாரம். ஒழுக்கமுடைமை
முற்றிற்று.

கரு - ம் அதிகாரம். பிறனில் விழையாமை.

அஃதாவது: காமமயக்கத்தினாலே பிறனது மனையாளை விரும்பாமையாம். இது ஒழுக்கமுடையவரிடத்தே உண்டாவதாகலின் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. பிறன்பொருளாட் பெட்டொழுகும் பேதைமை ஞாலத்
தறம்பொருள் கண்டார் கணில்.

ப - ரை. பிறன் - பிறனுக்கு
பொருளால் - உடைமையாந் தன்மையவளை
பெட்டு - இச்சித்து
ஒழுகும் - நடக்கின்ற
பேதைமை - அறியாமையானது
ஞாலத்து - பூமியின்கண்
அறம் - அறநூலையும்
பொருள் - பொருள்நூலையும்
கண்டார்கண் - ஆராய்ந்தறிந்தவரிடத்தே
இல்லை - இல்லை. எ - று.

க-ரை. பிறன்மனைவியையிச்சித்து நடக்குந்தன்மையானதுபெரியோரிடத்தில்லை என்பதாம்.

வி-ரை. அறமும் பொருளும் அவற்றி நூல்களைக் காட்டலால் ஆகுபெயர்கள். இன்பமொன்றையே நோக்கும் காமநூலுடையார் இப்பொல்லாத ஒழுக்கத்தையும் சொல்லுவராதலின், அறம் பொருள் கண்டார்கணில்லென்றார். எனவே இப்பேதைமை யுடையவரிடத்தே அறமும் பொருளும் இல்லையென்பது பெறப்பட்டது. (கசக)

உ. அறன்கடை நின்றாரு ளெல்லாம் பிறன்கடை
நின்றாரிற் பேதையா ரில்.

ப-ரை. (காமங்காரணமாக) அறன் கடை - பாவத்திலே
நின்றாரு ளெல்லாம் - நின்றவரெல்லாருள்ளும்
பிறன்கடை - பிறனதுவாயிலினிடத்தே
நின்றாரின் - (அவன் மனையாளை இச்சித்து) நின்றவர்போல்
பேதையார் - மூடர்
இல் - இல்லை. எ - று.

க-ரை. பிரன்மனைவியை இச்சித்து நடப்போரைப்போல மூடரில்லை என்பதாம்.

வி-ரை. பாவச்செயலிலே நின்ற பெண்வழி நடப்பவரும் பரத்தையரையும் இழிகுலமகளிரையும் அனுபவிப்பவரும்போல் அறம்பொருள்களை மாத்திரம் இழத்தல் அல்லாமல் பிறன்மனையாளிடத்துச் செல்வோர் அச்சத்தினாலே இன்பத்தையு மிழப்பாராதலின் பேதையாரில்லென்றார். எனவே இன்பமுமில்லை யென்பது பெறப்பட்டது. (கசஉ)

ங. விளிந்தாரின் வேறல்லார் மன்ற தெளிந்தாரிற்
றீமை புரிந்தொழுகு வார்.

ப-ரை. மன்ற - ஐயமில்லாமல்
தெளிந்தார் - (தம்மை நல்லவரென்று) தெளிந்தவருடைய
இல் - மனையாளிடத்தே
தீமை - பாவஞ்செய்தலை
புரிந்து - விரும்பி
ஒழுகுவார் - நடப்பவர்
(உயிருடையவரா யிருந்தாலும்) விளிந்தாரின் - செத்தவரின்
வேறல்லார் - வேறாகார். எ - று.

க-ரை. தெளிந்தவரது மனைவியிடத்தில் பாவஞ்செய்து நடப்பவர் உயிரோடிருந்தும் இறந்தவரே என்பதாம்.

வி-ரை. உயிரிருப்பினும் அவ்வுயிர் அறம்பொருளின்பங்களாகிய பயன்களை அடையாமையால் விளிந்தாரின் வேறல்லரென்றும், அவர் அப்பாவஞ்செய்வது மனையாளை யுடையவரது தெளிவுபற்றி யாதலின், தெளிந்தாரில்லென்றும் சொல்லினார். (கசங)

ச. எனைத்துணைய ராயினு மென்னாந் தினைத்துணையுந்
தேரான் பிறனில் புகல்.

ப - ரை. (காமமயக்கத்தினாலே) தினைத்துணையும் - தினையளவும் (சிறிதாயினு மென்றபடி)
தேரான் - (தம்பிழையை) நினையாமல்
பிறனில் - பிறனுடைய மனையாளிடத்தே
புகல் - செல்லுதல் [னும்
எனைத்துணையராயினும் - எவ்வளவு பெருமையுடையவராயிருக்கி
என்னாம் - (ஒருவருக்கு) யாதாய் முடியும். எ - று.

க - ரை. தினையளவும் அறியாதவனாகப் பிறன்மனையாளிடத்தில் செல்லுதல் எவ்வளவு சிறப்புடையராயினும் பிரயோசனம் இல்லை எ - ம்.

வி - ரை. இந்திரன்போல் எல்லாப்பெருமைகளையும் இழந்து சிறுமையை அடைவாரென்பது குறித்து என்னாமென்றார். இழிவுசெய்தலில் எனைத் துணையாரென்னும் பன்மைதேரானென்னும் ஒருமையோடு மயங்கிற்று. (கஎச)

ரு. எளிதென வில்லிறப்பா னெய்து மெஞ்ஞான்றும்
விளியாது நிற்கும் பழி.

ப - ரை. எளிதென - (இவளைச்சேர்தல்) எளிதென்றுநினைத்து (பின்விளைவை நினையாமல்)
இல் - (பிறன் மனைவியிடத்தே)
இறப்பான் - செல்லுவோன்
விளியாது - அழியாமல்
எஞ்ஞான்றும் - எக்காலமும்
நிற்கும் - நிலைநிற்பதாகிய
பழி - (குடிப்) பழியை
எய்தும் - அடைவான். எ - று.

க - ரை. பிறன்மனைவி யிடத்துச் செல்பவன் பழிப்பை அடைவான் என்பதாம்.

வி - ரை. இல்லிறத்தல் இல்லாளிடத்து வரம்புகடந்து செல்லுதல். ()

சு. பகைபாவ மச்சம் பழியென நான்கு
மிகவாவா மில்லிறப்பான் கண்.

ப - ரை. இல் - (பிறன்) மனைவியினிடத்தே
இறப்பான்கண் - செல்லுவோனிடத்து
பகை பாவ மச்சம் பழியென நான்கும் - பகையும்பாவமும் அச்சமும் குடிப்பழியும் என்னும் இந்நான்கு குற்றங்களும்
இகவாவாம் - (ஒருபோதும்) நீங்காவாம். எ - று.

க - ரை. பிறன் மனைவியைச் சேர்பவனிடத்தில் பகை பாவம் அச்சம் பழி, இந்நான்கு குற்றங்களும் விட்டு நீங்கா என்பதாம்.

வி - ரை. எனவே இருமைப்பயன்களையும் இழப்பானென்றதாயிற்று இவை ஆறுபாட்டாலும் பிறன்மனையாளை விரும்புவோனிடத்துக் குற்றம் சொல்லப்பட்டது. (கசசு)

எ. அறனியலா னில்வாழ்வா னென்பான் பிறனியலாள்
பெண்மை நயவா தவன்.

ப - ரை. பிறனியலாள் - பிறனுடைய வியல்பிலே (அவனுக்கு உரிமை பூண்டு நிற்பவளது)
பெண்மை - பெண்தன்மையை
நயவாதவன் - விரும்பாதவன்
அறனியலான் - அறமாகிய இயல்போடுகூடி
இல்வாழ்வா னென்பான் - இல்வாழ்வானென்று சொல்லப்படுவான். எ - று.

க - ரை. பிறன் மனைவியை விரும்பாதவனே இல்வாழ்வான் எனப்படுவான் என்பதாம்.

வி - ரை. இல்லறம்செய்வானெனப்படுவான்அவனேயாவன்என்பதாம்.

அ. பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சான்றோர்க்
கறனென்றோ வான்ற வொழுக்கு.

ப - ரை. பிறன்மனை - பிறனது மனையாளை
நோக்காத - உட்கொள்ளாத
பேராண்மை - பெரிய ஆண்தன்மையானது
சான்றோர்க்கு - (அறிவால்) நிறைந்தோர்க்கு
அறனென்றோ - தருமமாவதொன்றோ
ஆன்றவொழுக்கு - நிறைந்த வொழுக்கமுமாம். எ - று.

க - ரை. பிறன்மனைவியை இச்சியாமையே பெரியோர்க்குத் தருமம், என்பதாம்.

வி - ரை. புறப்பகைகளை அடக்கும் ஆண்மையுடை யோர்க்கும் உட்பகையாகிய காமத்தை அடக்குதல் அருமையாதலால் அதனை அடக்கிய ஆண்மையைப் பேராண்மை யென்றார். செய்தற்கரிய அறமும் ஒழுக்கமும் இதனைச் செய்யாமையாலேயே உண்டாகு மென்பதாம். (கசஅ)

கூ. நலக்குரியார் யாரெனி னாமநீர் வைப்பிற்
பிறற்குரியா டோடோயா தார்.

ப - ரை. நாமநீர் - அச்சந்தங்குங் கடலாற் சூழப்பட்ட
வைப்பில் - பூமியினிடத்தே
நலக்கு - (எல்லா) நன்மைகளையும் பெறுதற்கு
உரியார் - உரியவர்
யாயெனின் - யாரென்றால்
பிறர்க்கு - பிறனுக்கு

உரியான் - உரிமையானவளது
தோள் - தோள்களை
தோயாதார் - சேராதவர். எ - று.

க - ரை. நன்மைக்குரியவர்யார் என்றால் பிறன் மனைவியைச்சேராதவர்களே என்பதாம்.

வி - ரை. நலத்துக்கென்பது நலக்கென விகாரப்பட்டது. இம்மையிலும் நன்மை அடைவா ரென்பதாம். (கசகூ)

க0. அறன்வரையா னல்ல செயினும் பிறன்வரையாள்
பெண்மை நயவாமை நன்று.

ப - ரை. (ஒருவன்) அறம் - அறத்தை
வரையான் - (தனக்கு உரியதாகக்) கொள்ளாதவனாகி
அல்ல - பாவங்களை
செயினும் - செய்வானாயினும் அவனுக்கு
பிறன்வரையாள் - பிறனெல்லையிலே நிற்பவளது
பெண்மை - பெண் தன்மையை
நயவாமை - விரும்பாமை உண்டாயின்நன்று (அதுநன்று) எ - று.

க - ரை. தருமத்தைச் செய்யாதவனாய்ப் பாவமேசெய்யினும்பிறன்மனைவியை விரும்பாமையே நன்மை என்பதாம்.

வி - ரை. அக்குற்றங்களினும் இக்குணமே மேற்பட்டுத் தோன்றுமென்பதாம் இவை நான்குபாட்டாலும் பிறன்மனையாளை விரும்பாதவனிடத்துக் குணம் சொல்லப்பட்டது. (கழ0)

கரு - ம் அதிகாரம். பிறனில்விழையாமை

முற்றிற்று.

கசு - ம் அதிகாரம். பொறையுடைமை.

அஃதாவது: காரணம் பற்றியாவது அறியாமையாலாவது ஒருவன் தம்மிடத்துத் தீங்குசெய்த இடத்துத் தாமும் அதனை அவனிடத்துச்செய்யாது பொறுத்த லுடையராதல் இது பிறனில் விழையாமைபோல் அவசியம் வேண்டுவதாயிருக்கையால் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. அகழ்வாரைத் தாங்கு நிலம்போலத் தம்மை
யிகழ்வார்ப் பொறுத்த றலை.

ப - ரை. அகழ்வாரை - (தன்னை) வெட்டுவோரை
தாங்கும் - (வீழாமற்(சுமப்பதாகிய

நிலம்போல - நிலத்தைப்போல
தம்மை - தம்மை
இகழ்வார் - நிந்திப்பவரை
பொறுத்தல் - பொறுத்தல்
தலை - முதலான அறமாம். எ - று.

க - ரை. வெட்டுவோரைத் தாங்கு நிலம்போல இகழ்வாரைப்பொறுத்துக்கொள்ளுதலே தலையாய தருமம் என்பதாம்.

வி - ரை. இகழ்தல் தீங்குசெய்தலும் சொல்லுமாம். (கடுக)

உ. பொறுத்த லிறப்பினை யென்று மதனை
மறத்த லதனினு நன்று.

ப - ரை. இறப்பினை - (ஒருவன்செய்த) மிகையை
என்றும் - தன்னுலொறுத்தற்குக் கூடிய காலத்திலேயும்
பொறுத்தல் - பொறுக்கக்கடவன்
மறத்தல் - அதனை நினையாமல் அப்பொழுதே மறத்தல் பெறின்
அதனினும் - அப்பொருமையினும்
நன்று - மிக நல்லது. எ - று.

க - ரை. பிறர் குற்றத்தைப் பொறுக்கக்கடவன், அக்குற்றத்தை மறத்தல் அப்பொறுமையினும் நன்மை என்பதாம்.

வி - ரை. மிகை முன்சொல்லப்பட்ட இரண்டு குற்றங்களும், பொறுக்கும்போதும் அக்குற்றம் உட்கொள்ளப் படுதலால் மறத்தலை அதனினும் நன்றென்றார். (கடுஉ)

ங. இன்மையு ளின்மை விருந்தொரால் வன்மையுள்
வன்மை மடவார்ப் பொறை.

ப - ரை. (ஒருவனுக்கு) இன்மையு ளின்மை - வறுமையுள் வறுமையாவது
விருந்தொரால் - விருந்தினரை (ஏற்றுக்கொள்ளாமல்) நீக்குதலாம் (அதுபோல்)
வன்மையுள் வன்மை - வல்லமையுள் வல்லமையாவது
மடவார் - அறியாமையினுலே தீங்குசெய்தவரை
பொறை - பொறுத்தல். எ - று.

க - ரை. தரித்திரத்திலே தரித்திரமானது விருந்தினரைக் காப்பாற்றுமையே, வல்லமையிலே வல்லமையாவது மூடர்செய்த குற்றத்தைப் பொறுத்தலே என்பதாம்.

வி - ரை. உடைமையு ளின்மை என்னுங் குறளின்படி எப்படி விருந்தினரை யுபசரியாமை பொருளுடைமை ஆகாதோ அப்படியே அறிவிலாரைப் பொறுத்தல் இளைத்தலாகாதென்பது கருத்து எடுத்துக் காட்டுவமையணி. (கடுங)

ச. நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டிற்பொறையுடைமை
போற்றி யொழுகப் படும்.

ப - ரை. (ஒருவன்) நிறையுடைமை - நிறைவை யுடையவனுயிருக்கை
நீங்காமை - தன்னைவிட்டு நீங்காமையை
வேண்டின் - வேண்டுவானுயின் (அவனுல்)
பொறையுடைமை - பொறுமை யுடையவனுயிருக்கை
போற்றி - (அழியாமற்) காத்து
ஒழுகப்படும் - நடக்கப்படும் எ - று.

க - ரை. நிறைவை வேண்டுவானுகிற் பொறுமையைக் காக்கக்கடவன் என்பதாம்.

வி - ரை. பொறுமையிலார்க்கு நிறைவில்லை யென்பதாயிற்று இவை நான்குபாட்டாலும் பொறையுடைமையின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. ()

ரு. ஒறுத்தாரை யொன்ருக வையாரே வைப்பர்
பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொதிந்து.

ப - ரை. (பிறன் தமக்குத் தீங்குசெய்தவிடத்து) ஒறுத்தாரை - பொருமல் (அவனை) வருத்தினவரை அறிவுடையோர்
ஒன்ருக - ஒருபொருளாக
வையார் - மனத்துட்கொள்ளார்
பொறுத்தாரை - (அதனைப்) பொறுத்தவரை
பொன்போல் - பொன்னைப்போல்
பொதிந்து - இடைவிடாது
வைப்பர் - மனத்துட்கொள்வார். எ - று.

க - ரை. பெரியோர்கள் பொறுமையில்லாரைப் பொருளாக நினையார், பொறுமையுள்ளோரையே பொருளாக நினைப்பார் என்பதாம்.

வி - ரை. ஒறுத்தவர் அத்தீங்கு செய்தவர்க்குச் சமானமாதலின் ஒன்ருக வையாரென்ருர். (கருடு)

சு. ஒறுத்தார்க் கொருநாளை யின்பம் பொறுத்தார்க்குப்
பொன்றுந் துணையும் புகழ்.

ப - ரை. ஒறுத்தார்க்கு - (தமக்கு தீங்குசெய்தவனை) ஒருத்தவர்க்கு (உண்டாவது)
ஒருநாளையின்பம் - அவ்வொரு நாளையின்பமே
பொறுத்தார்க்கு - (அதனைப்) பொறுத்தவர்க்கு
பொன்றுந்துணையும் - (உலக) மழியுமளவும்
புகழ் - கீர்த்தி
உண்டாம் - உண்டாகும். எ - று.

க - ரை. பிறர் குற்றங்கண்டு தண்டித்தவர்க்கு ஒரு நாளையின்பம், பொறுத்தவர்க்கு உலகம் அழியுமளவும் புகழ் என்பதாம்.

வி - ரை. ஒரு நாளை யின்பம் அந்நாளொன்றிலும் நினைத்தது முடித்தோமேயென்று செருக்கியிருக்கும் பொய்யின்பமாம் தனக்கிடமாகிய உலகம் அழியப்புகழும் அழியுமாதலின் எற்புடைய உலகமென்னுஞ் சொல் வருவிக்கப்பட்டது. (கருசு)

எ. திறனல்ல தற்பிறர் செய்யினு நோநொந்
அறனல்ல செய்யாமை நன்று.

ப - ரை. திறனல் - செய்யத்தகாத கொடியவைகளை
தன் - தன்னிடத்து
பிறர் - அயலார்
செய்யினும் - செய்தாலும்
நோ - (அவருக்கு அதனால் வருவதாகிய) துன்பத்துக்காக
நொந்து - வருந்தி
அறனல்ல - அறமல்லாத செயல்களை
செய்யாமை - செய்யாதிருத்தல்
நன்று - (ஒருவனுக்கு) நல்லதாம். எ - று.

க - ரை. பிறர் செய்யத்தகாத கொடியவைகளைச் செய்தாலும் தான் வருந்தி தருமமல்லாதவைகளைச் செய்யாமை நல்லது என்பதாம்.

வி - ரை. துன்பத்துக்காக வருந்துதலாவது இப்பாவத்தினாலே இவர் வருபிறப்பிலே எரிவாய் நரகத்தில் வீழ்வாரோவென்று பரிதல். (கடுஎ)

அ. மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரைத் தாந்தம்
தகுதியான் வென்று விடல்.

ப - ரை. மிகுதியால் - மனச்செருக்கினாலே (தம்மிடத்து)
மிக்கவை - தீயவைகளை
செய்தாரை - செய்தவரை
தாம் - தாம்
தந்தகுதியால் - தமது பொறுமையினாலே
வென்றுவிடல் - வென்றுவிடக்கடவர். எ - று.

க - ரை. மனச்செருக்கால் பிறர் தீமைசெய்தாலும் அவர்க்குத் தீமை செய்யாமல் நன்மைசெய்து பொறுமையால் வெல்க என்பதாம்.

வி - ரை. தாமும் அவரிடத்தே தீயவைகளைச் செய்துதோற்றுப்போகாமல் பொறுமையால் அவரின் மேற்பட்டு வெல்லுகவென்பதாம். இவை நான்குபாட்டாலும் பிறர்செய்த குற்றங்களைப்பொறுத்தல்சொல்லப்பட்டது.

கூ. துறந்தாரிற் றூய்மை யுடைய ரிறந்தார்வா
யின்னாச்சொ னோற்கிற் பவர்.

ப - ரை. இறந்தார் - (நல்வழியைக்) கடந்தவரது
வாய் - வாயிலுண்டாகும்
இன்னாச்சொல் - வெறுக்கப்படுஞ் சொற்களை
நோற்கிற்பவர் - பொறுப்பவர் (இல்வாழ்க்கையிலே யிருந்தும்)
துறந்தாரின் - துறந்தார்போல்
தூய்மை - பரிசுத்தகுணத்தை
உடையர் - உடையவராவார். எ - று.

க - ரை. தீயவழியில் நடப்பவாது கொடுஞ்சொற்களைப் பொறுப்பவர் துறவிகள் போலப் பரிசுத்தகுணமுடையவர் என்பதாம்.

வி - ரை. தூய்மை - மனவழுக்கில்லாமை வாயென்பதை அதிகமாகச் சொல்லினுர் அதனிழிவு தோன்றுதற்கு. (கருக)

க0. உண்ணாது நோற்பார் பெரியர் பிறர்சொல்லு
பின்னாச்சொ ணோற்பாரிற் பின்.

ப - ரை. உண்ணாது - (விரதங்களினாலே) உணவைவிட்டு
நோற்பார் - (தம்மை அடைந்த நோயைப்) பொறுப்பவர்
பெரியர் - (எல்லாரினும்) பெரியவராவார் (அவர்பெரியவராவது)
பிறர் - அயலார்
சொல்லும் - (தம்மைச் சொல்லும்)
இன்னாச்சொல் - வெறுக்கப்படுஞ் சொற்களை
நோற்பாரின் - பொறுப்பவரின்
பின் - பின்னவர். எ - று.

க - ரை. தவத்தர் பசிநோயைப் பொறுப்பர் அவரும் பிறர் கொடுஞ் சொற்களைப் பொறுப்பவர்களுக்கும் பின்னவர் என்பதாம்.

வி - ரை. பிறர் இங்கே அறிவில்லாதவர் பொறுக்கக் கூடாமைக்கு ஏதுவாகிய இருவகை பற்றுக்களோடிருந்தே பொறுத்தலால் தவஞ்செய்வா ரினும் பெரியராகச் சொல்லலாயிற்று. இவை இரண்டு பாட்டாலும் பிறர் சொல்லிய குற்றங்களைப் பொறுத்தல் சொல்லப்பட்டது. (கசுO)

கசு - ம் அதிகாரம். பொறையுடைமை

முற்றிற்று.

கஎ - ம் அதிகாரம். அழுக்காறாமை.

அஃதாவது: பிறர்செல்வ முதலானவை கண்டவிடத்துப் பொறாமைப் படாமை. இப்பொறாமையும் பொறுமைக்கு எதிரியதாதலின் இதனை விலக்குதற்கு இதுபொறை யுடைமையின்பின்னே வைக்கப்பட்டது.

க. ஒழுக்காறாக் கொள்க வொருவன்றன் னெஞ்சத்
தழுக்கா றிலாத வியல்பு.

ப - ரை. ஒருவன் - ஒருவன்
தன்னெஞ்சத்து - தனது மனதின்கண்ணே
அழுக்காறு - பொறாமையாகிய குற்றம்
இலாத - இல்லாத
இயல்பு - தன்மையை

ஒழுக்கு - (தனக்கு சொல்லப்பட்ட) ஒழுக்கத்தினது
ஆறு - வழியாக
கொள்க - கொள்கக்கடவன். எ - று.

க - ரை. ஒருவன் பொறாமை யில்லாமையே நல்லவழியாகக் கொள்ளக் கடவன் என்பதாம்.

வி - ரை. இயல்பு அறிவோடுகூடிய தன்மை. அந்தன்மையும் நன்மையைத் தருதலால் ஒழுக்கம் விழுப்பமென்னுங் குறளிலே சொல்லப்பட்டபடியே ஒழுக்கவழிபோல உயிரினும் சிறந்ததாகக் காப்பாற்றுகவென்பதாம்.()

உ. விழுப்பேற்றி னஃதொப்ப தில்லையார் மாட்டு
மழுக்காற்றி னன்மை பெறின்.

ப - ரை. யார்மாட்டும் - யாவரிடத்தும்
அழுக்காற்றின் - பொறாமையினின்றும்
அன்மை - வேறுதலை
பெறின் - (ஒருவன்) பெறுவானாயின்
விழுப்பேற்றின் - மற்றவன்பெறும் மேலானபேறுகளுள்
அஃது - அப்பேற்றினை
ஒப்பது - ஒப்பானது
இல்லை - இல்லை. எ - று.

க - ரை. ஒருவன் யாவரிடத்தும் பொறாமை யில்லாமையைப் பெறுவானாகில் அதைவிட வேறுபேறு இல்லை என்பதாம்.

வி - ரை. பொறாமை பகைவரிடத்தும் ஆகாதென்றதற்கு யார் மாட்டுமென்றார். இவை இரண்டுபாட்டாலும் பொறாமை யில்லாமையினது குணம் சொல்லப்பட்டது. (கசஉ)

ங. அறனாக்கம் வேண்டாதா னென்பான் பிறனாக்கம்
பேணா தழுக்கறுப் பான்.

ப - ரை. அறன் - (மறுமைக்கு) அறத்தையும்
ஆக்கம் - இம்மைக்குச்செல்வத்தையும்
வேண்டாதா னென்பான் - (தனக்கு) வேண்டாதவனென்று
சொல்லப்படுவோன்
பிறன் - பிறனது
ஆக்கம் - செல்வத்தை
பேணாது - (கண்டவிடத்து) மகிழாமல்
அழுக்கறுப்பான் - பொறாமைப்படுவான். எ - று.

க - ரை. பிறன் செல்வங்கண்டு பொறாமைகொள்வோன் மறுமைக்குத் தருமமும் இம்மைக்குச் செல்வமும் வேண்டாதான் என்று சொல்லப்படுவான் என்பதாம்.

வி - ரை. பொறாமைப்படின் தனக்கே துன்பமாம் என்றபடி. (கசங)

௪. அழுக்காற்றி னல்லவை செய்யா ரிழுக்காற்றி
னேதம் படுபாக் கறிந்து.

ப - ரை. (அறிவுடையோர்) அழுக்காற்றின் - பொறாமையினாலே
அல்லவை - அறமல்லாதவைகளை
செய்யார் - செய்யார்
அழுக்காற்றின் - அத்தீயவழியால்
ஏதம் - துன்பமானது
படுபாக்கு - (தமக்கு இருமையிலும்) உண்டாதலை
அறிந்து - தெரிந்து. எ - று.

க - ரை. பெரியோர் பொறாமையாற் பாவங்களைச்செய்யார் என்பதாம்.

வி - ரை. அறமல்லாதவை யாவன: செல்வங் கல்வி முதலானவை யுடையாரிடத்தே தீங்கை நினைத்தலும் சொல்லலும் செய்தலும் ஆம். ()

௫. அழுக்கா றுடையார்க் கதுசாலு மொன்னார்
வழுக்கியுங் கேடீன் பது.

ப - ரை. அழுக்காறு - பொறாமையானது
ஒன்னார் - பகைவரின்
வழுக்கியும் - ஒழிந்திருந்தும்
கேடீன்பது - கேட்டைத்தருவது (ஆதலால்)
உடையார்க்கு - (அப்பொறாமையை) உடையவர்க்கு (கேட்டைத் தருதற்குப் பகைவர் வேண்டாம்)
அது - அதுவே
சாலும் - போதும். எ - று.

க - ரை. பொறாமை கேட்டை உண்டாக்கும் என்பதாம்.

வி - ரை. அதுவே யென்னும் ஏகாரம் வருவிக்கப்பட்டது. (கசரு)

௬. கொடுப்ப தழுக்கறுப்பான் சுற்ற முடுப்பதூஉ
முண்பதூஉ மின்றிக் கெடும்.

ப - ரை. கொடுப்பது - (ஒருவனாற்) பிறர்க்குக் கொடுக்கப்படும் பொருளைக் குறித்து
அழுக்கறுப்பான் - பொறாமைப் படுமவனது
சுற்றம் - உறவானது
உடுப்பதூஉம் - உடுக்கப்படுவதும்
உண்பதூஉம் - உண்ணப்படுவதும்
இன்றி - இல்லாமல்
கெடும் - அழியும். எ - று.

க - ரை. பிறர்க்குக்கொடுப்பதைக் குறித்துப் பொறாமைகொள்பவன் சுற்றம் உடுக்க ஆடையும் உண்ணச் சோறும் இல்லாமற் கெடும் என்பதாம்.

வி - ரை. சுற்றம் கெடுமெனவே அவன் கெடுதல் சொல்லவேண்டிய தில்லையாயிற்று. பிறர்பேறு கண்டு பொறாமைப்படுதல் தன்பேறுமாத்திரமே யல்லாமல் தன் சுற்றத்தின் பேறுகளையும் இழக்கச் செய்யுமென்பதாம்.

எ. அவ்வித் தழுக்கா றுடையானைச் செய்யவ
டவ்வையைக் காட்டி விடும்.

ப - ரை. அழுக்கா றுடையானை - (பிறர் செல்வங்கண்ட இடத்தே) பொறாமை யுடையவனை
செய்யவள் - திருவானவள்
அவ்வித்து - (தானும்) பொறாமைப்பட்டு
தவ்வையை - (தனது தமக்கைக்கு)
காட்டி - காண்பித்து
விடும் - நீங்குவாள். எ - று.

க - ரை. பொறாமையுடையவனை இலக்குமியானவள் பொறாமைப் பட்டு மூதேவிக்குக் காட்டிவிட்டு நீங்குவாள் என்பதாம்.

வி - ரை. தவ்வையை யென்பது உருபுமயக்கும், தவ்வை - மூதேவி.

அ. அழுக்கா றெனவொரு பாவி திருச்செற்றுத்
தீயுழி யுய்த்து விடும்.

ப - ரை. அழுக்காறென வொருபாவி - பொறாமையென்று சொல்லப்பட்ட ஒப்பில்லாத பாவியானவன்
(தன்னையுடையவனை) திருச்செற்று - (இம்மையிலே அவனது) செல்வத்தைக்கெடுத்து
தீயுழியுய்த்து விடும் - (மறுமையிலே நரகத்தினிடத்துச்செலுத்தி விடுவான். எ - று.

க - ரை. பொறாமையென்னும் பாவியானவன் பொறாமைகொண்டவனது செல்வத்தைக் கெடுத்து அவனை நரகத்தில் தள்ளுவான் என்பதாம்.

வி - ரை. இருமைப்பயன்களையும் கெடுக்கின்ற கொடுமைபற்றி பொறாமையைப் பாவியென்றார். இவை ஆறுபாட்டாலும் பொறாமை யுடைமையினது குற்றம் சொல்லப்பட்டது. (௧௬௮)

௯. அவ்விய நெஞ்சத்தா னாக்கமுஞ் செவ்வியான்
கேடு நினைக்கப் படும்.

ப - ரை. அவ்விய நெஞ்சத்தான் - பொறாமையுள்ள மனத்தையுடைய(வனது)
ஆக்கமும் - செல்வமும்
செவ்வியான் - பொறாமை யில்லாதமனத்தை யுடையவனது
கேடும் - வறுமையும் (உண்டானால்)
நினைக்கப்படும் - (அவை) ஆராயப்படும். எ - று.

க - ரை. பொறாமை யுள்ளவன் செல்வமும் பொறாமை யில்லாதவன் வறுமையும், பழைய வினையென்று எண்ணப்படும் என்பதாம்.

வி - ரை. பொருமையினுலே செல்வமும் பொருமை யில்லாமை யினுலே கேடும் உண்டாகுதல், கூடாமையால் அறிவுடையார் இவை உண்டாதற்கு ஏதுவாகிய பழவினையாதென்று ஆராய்வாராதலின் நினைக்கப்படு மென்ருர். (கசுக)

க0. அழுக்கற் றகன்ருரு மில்லை யஃதிலார்
பெருக்கத்திற் றீர்ந்தாரு மில்.

ப - ரை. அழுக்கற்று - பொருமைப்பட்டு
அகன்ருரும் - பெருகினவரும்
இல்லை - இல்லை
அஃதிலார் - அச்செயலில்லாதவருள்
பெருக்கத்தின் - பெருக்கத்திலிருந்து
தீர்ந்தாரும் - நீங்கினவரும்
இல் - இல்லை. எ - று.

க - ரை. பொருமைப் பட்டுச்செல்வம் பெற்ருரும் இல்லை, பொருமை விட்டுச் செல்வம் நீங்கினவரும் இல்லை என்பதாம்.

வி - ரை. கேடும் பெருக்கமும் வருதற்கு ஏதுசொல்லியது இவை இரண்டுபாட்டாலும் அக்குற்றமும் குணமும்சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டன. (கஎ0)

கஎ - ம் அதிகாரம். அழுக்காருமை
முற்றிற்று.

கஅ - ம் அதிகாரம். வெஃகாமை.

அஃதாவது: பிறர்பொருளை வெளவுதற்கு நினையாமையாம். பிறருடைமை கண்டவிடத்தே பொருமைப்படுதலே யல்லாமல் அதனைத்தான் வெளவுதற்கு நினைத்தலும் குற்றமென்றற்கு இது அதன்பின்னே வைக்கப்பட்டது.

க. நடுவின்றி நன்பொருள் வெஃகிற் குடிபொன்றிக்
குற்றமு மாங்கே தரும்.

ப - ரை. நடுவின்றி - (பிறர்க்குரிய பொருளைக் கொள்ளுதல் நமக்கு அறமல்லவென்னும்) நடுவுநிலைமை யில்லாமல்
நன்பொருள் - (அவரது) நல்லபொருளை
வெஃகின் (அபகரித்தற்கு) விரும்பினுல் (அவ்விருப்பு)
குடிபொன்றி - அவன் குடியைக்கெடுத்து
குற்றமும் - பல குற்றங்களையும்
ஆங்கே - அப்போதே
தரும் - (அவனுக்குக்) கொடுக்கும். எ - று.

க - ரை. நடுவு நிலைமை இல்லாமல் பிறர்பொருளை இச்சித்தால் அவ்விச்சையானது குடியைக்கெடுத்துக் குற்றத்தையும் கொடுக்கும் என்பதாம்.

வி - ரை. குடியை வளரச்செய்து பல நன்மைகளையும் உண்டாக்குந் தன்மையால் நன்பொருளென்றார். பொன்றி யென்னுந் தன் வினைபொன்று விந்தென்னும் பிறவினைப்பொருளில் வந்தது. (கஎக)

உ. படுபயன் வெஃகிப் பழிப்படுவ செய்யார்
நடுவன்மை நாணு பவர்.

ப - ரை. நடுவன்மை - (ஒருவன் பொருளுக்குப்) பிறன் உரியவனல்ல வென்னும் நடுவுநிலையல்லாமைக்கு
நாணுபவர் - (அஞ்சுவோர்) பிறர்பொருளை வௌவுதலினாலே
படுபயன் - (தமக்கு) வரும்பயனை
வெஃகி - விரும்பி
பழிப்படுவ - பழியினிடத்தே பொருந்துஞ் செயல்களை
செய்யார் - செய்யார். எ - று.

க - ரை. நடுவு நிலைமைக்கு அஞ்சுபவர் பொருளால்வரும் பிரயோசனத்தை விரும்பித் தீயசெயல்களைச் செய்யார் என்பதாம். (கஎஉ)

ந. சிற்றின்பம் வெஃகி யறனல்ல செய்யாரே
மற்றின்பம் வேண்டு பவர்.

ப - ரை. மற்றின்பம் - நிலையுடைய இன்பத்தை
வேண்டுபவர் - இச்சிப்பவர்
சிற்றின்பம் - பிறரிடத்தே அபகரிக்கப்பட்டபொருளினாலே நாம் அடைவதாகிய நிலையில்லாத இன்பத்தை
வெஃகி - விரும்பி
அறனல்ல - அறமல்லாத செயல்களை
செய்யார் - அவரிடத்தே செய்யார். எ - று.

க - ரை. பேரின்பத்தை இச்சிப்பவர் சிற்றின்பத்தை இச்சித்துத் தருமமல்லாதற்குரியவைகளைச் செய்யார் என்பதாம்.

வி - ரை. பாவத்தால் வருதலால் அப்பொழுதே அழியுமென்றதற்குச் சிற்றின்பமென்றார். (கஎந)

ச. இலமென்று வெஃகுதல் செய்யார் புலம்வென்ற
புன்மையில் காட்சி யவர்.

ப - ரை. புலம்வென்ற - ஐம்புலன்களையும் வென்ற
புன்மையில் - குற்றமில்லாத
காட்சியவர் - அறிவுடையவர்
இலமென்று - வறியேமென்று நினைத்து
வெஃகுதல்செய்யார் - (அது தீர்தற்பொருட்டுப் பிறர்பொருளை) விரும்புதல் செய்யார். எ - று.

க - ரை. ஐம்புலன்களை வென்ற அறிவுடையவர் வறியோம் என்று பிறர்பொருளை விரும்பார் என்பதாம்.

வி - ரை. ஐம்புலன்களை வெல்லுதல் பாவவழிகளிலேசெல்லவிடாமை. குற்றமில்லாதவறிவு பொருளை உள்ளபடி யறிந்த அறிவாம். அப்படிப்பட்டவர்க்கு வறுமை உண்டாகாமையால் பிறர்பொருளை விரும்புதலும் இலதாயிற்று. (கஎச)

ரு. அஃகி யகன்ற வறிவென்னும் யார்மாட்டும்
வெஃகி வெறிய செயின்.

ப - ரை. அஃகி — நுட்பமானதாகி
அகன்ற - எல்லா நூல்களினும் சென்ற
அறிவு - அறிவானது
என்னும் - என்னபயனை உடையதாம்
வெஃகி - பொருளை விரும்பி
யார்மாட்டும் - யாவரிடத்தும்
வெறிய - அறிவோடு பொருந்தாத செயல்களை
செயின் - அறிவுடையோர் செய்வாராயின்
என்னும் - என்னபயனையுடையதாம். எ - று.

க - ரை. பொருளை இச்சித்துத் தீமையைச்செய்தால் அறிவின் பயனென்னவாம் என்பதாம்.

வி - ரை. யாவரிடத்தும் அறிவோடு பொருந்தாத செயல்களைச்செய்தலாவது, யோக்கியரிடத்தும் அயோக்கியரிடத்தும் இழிந்தவையும் கடியவையும் முதலானவை செய்தல் அறிவுக்குப் பயன் அவன் செய்யாமையாகலின் அறிவென்னுமென்றார். (கஎரு)

சு. அருள்வெஃகி யாற்றின்க ணின்றான் பொருள்வெஃகிப்
பொல்லாத சூழக் கெடும்.

ப - ரை. அருள்வெஃகி - அருளாகிய அறத்தை விரும்பி
ஆற்றின்கண் - (இல்லறமாகிய) அதன்வழியிலே
நின்றான் - தங்கினவன்
பொருள்வெஃகி - (பிறர்) பொருளை விரும்பி
பொல்லாத - (அதனைவருவிக்கும்) குற்றவழிகளை
சூழ - எண்ண
கெடும் - கெடுவான். எ - று.

க - ரை. அருளை இச்சித்து நின்றவன் பொருளை இச்சித்துக் குற்றவழியை நினைக்கக்கெடுவான் என்பதாம்.

வி - ரை. இல்லறவழியால் அறிவு முதிர்ந்தவிடத்தே யல்லது துறக்கக்கூடாமையால் அது துறவறத்துக்கு வழியெனப்பட்டது. கெடுதல் இரண்டறங்களையும் ஒருசேரவிழத்தல் எண்ணிய அளவிலே கெடுமெனவே அபகரித்தாற் கெடுதல் சொல்லவேண்டிய தில்லையாயிற்று. (கஎசு)

எ. வேண்டற்க வெஃகியா மாக்கம் விளைவயின்
மாண்டற் கரிதாம் பயன்.

ப - ரை. வெஃகி (பிறர்பொருளை) விரும்பிக்கொண்டு
ஆம் - (ஆதலால்) உண்டாகின்ற
ஆக்கம் - பெருக்கத்தை
வேண்டற்க - வேண்டாதிருக்கக்கடவன்
விளைவயின் - (பின்) அநுபவிக்கப்படும்போது
பயன் - (அப்பெருக்கத்தின்) பயன்
மாண்டற்கரிதாம் - நன்றாகுதலில்லை ஆதலால். எ - று.

க - ரை. பிறர்பொருளை அனுபவித்தல் அது பயன்படாமையால் அப்பொருளை விரும்பாதிருக்கக்கடவன் என்பதாம்.

வி - ரை. விளை முதனிலைத் தொழிற்பெயர். இவ்வேழுபாட்டாலும் பிறர்பொருளை விரும்புதலின் குற்றஞ் சொல்லப்பட்டது. (கஎஎ)

அ. அஃகாமை செல்வத்திற் கியாதெனின் வெஃகாமை
வேண்டும் பிறன்கைப் பொருள்

ப - ரை. செல்வத்திற்கு - (குறைந்துபோம் தன்மையையுடைய) செல்வத்துக்கு
அஃகாமை - குறையாதிருந்தற்காரணம்
யாதெனின் - எதுவென் றொருவன் ஆராயின் (அது)
பிறன் - பிறன்
வேண்டும் - விரும்புகின்ற
கைப்பொருள் - கைப்பொருளை
வெஃகாமை - தான் வேண்டாமையாம். எ - று.

க - ரை. குறையாத செல்வத்திற்குக் காரணம்யாதென்றால் பிறன் பொருளை விரும்பாமை என்பதாம்.

வி - ரை. அஃகாமை அதன் காரணத்தை உணர்த்தலால் ஆகுபெயர் பிறன்பொருளை விரும்பாதவனது செல்வம் குறையாதென்பதாயிற்று. (கஎஅ)

கூ. அறனறிந்து வெஃகா வறிவுடையார்ச் சேருந்
திறனறிந் தாங்கே திரு.

ப - ரை. அறனறிந்து - (இது) அறமென்றறிந்து
வெஃகா - (பிறர் பொருளை) விரும்பாத
அறிவுடையார் - அறிவுடையாரை
திரு - திருவானவள்
திறனறிந்து - (தான்சேர்தற்காந்) திறத்தை அறிந்து
ஆங்கே - அத்திறத்தினால்
சேரும் - சேருவாள். எ - று.

க - ரை. பிறன்பொருளை இச்சியாத அறிவுடையவரை இலக்குமிசேருவாள் என்பதாம்.

வி - ரை. அடைதற்காந்திறம் காலமும் இடமும், செவ்வியும் முதலாயின. இவையிரண்டு பாட்டாலும் பிறர்பொருளை விரும்பாமையின் குணம் சொல்லப்பட்டது. (கஎகூ)

கO. இறலீனு மெண்ணாது வெஃகின் விறலீனும்
வேண்டாமை யென்னுஞ் செருக்கு.

ப - ரை. (ஒருவன்) எண்ணாது - (பின் விளைவதை) எண்ணாமல்
வெஃகின் - (பிறன்பொருளை) விரும்புவானாயின் (அவ்விருப்பம்)
இறல் - அழிவை
ஈனும் (அவனுக்குத்) தரும்
வேண்டாமை யென்னுஞ் செருக்கு - (அப்பொருளை)விரும்பாமை யென்னுஞ் செல்வமானது
விறல் - வெற்றியை
ஈனும் - தரும். எ - று.

க - ரை. ஒருவன் பிறன்பொருளை இச்சிப்பதால் அழிவைத் தரும், இச்சியாமையால் வெற்றியைத்தரும் என்பதாம்.

வி - ரை. பகையும், பாவமும் வளர்த்தலால் இறலீனுமென்றும் பொருளாசை கொண்டலேவோர்கள் யாவரையும் கீழ்ப்படுத்தலால் விறலீனுமென்றுஞ் சொல்லினர். செருக்கு அதைத்தருஞ் செல்வத்தைக் காட்டலால் ஆகுபெயர். இதனால் அக்குணமுங்குற்றமும் சேர்த்துச்சொல்லப்பட்டன. (கஅO)

கஅ - ம் அதிகாரம். வெஃகாமை

முற்றிற்று.

கசு - ம் அதிகாரம். புறங்கூறாமை.

அஃதாவது: காணாதவிடத்தே பிறரை இகழ்ந்துபேசாமையாம். வாக்கின் குற்றம் மனக்குற்றத்தின் வழியாகத் தோன்றலால், இது அழுக்காறாமை வெஃகாமைகளின் பின் வைக்கப்பட்டது.

க. அறங்கூறா னல்ல செயினு மொருவன்
புறங்கூறா னென்ற லினிது.

ப - ரை. ஒருவன் - ஒருவன்
அறங்கூறான் - அறனென்று சொல்வதுஞ் செய்யானாகி
அல்ல - பாவங்களை
செயினும் - செய்தலும்
புறங்கூறான் - (பிறனைக்) காணாதவிடத்தே இகழ்ந்துபேசான்
என்றல் - என்று (உலகத்தோராலே) சொல்லப்படுதல்
இனிது - நல்லது. எ - று.

க - ரை. ஒருவன் தருமத்தைசெய்யானாகிப் பாவங்களைச்செய்யினும், பொறாமைசொல்லாமையே நன்மை என்பதாம்.

வி - ரை. புறங் கூறாமை அக்குற்றங்களால் தாழ்த்தப்படாமல் மேற்பட்டுத் தோன்று மென்பதாம். இதனால் அவ்வறத்தினது நன்மை சொல்லப்பட்டது. (கஅக)

உ. அறனழீஇ யல்லவை செய்த லிற்றீதே
புறனழீஇப் பொய்த்து நகை.

ப - ரை. அறனழீஇ - அறனென்பது ஒன்றில்லையென அழித்துச்சொல்லி
அல்லவை செய்தலின் - (அதன்மேற்) பாவங்களைச் செய்தலினும்
தீதே - தீமையுடையதேயாம்
புறனழீஇ - ஒருவனைக் காணாத இடத்தே இகழ்ந்துபேசி
பொய்த்துநகை - (கண்டவிடத்தே அவனோடு) பொய்த்து மகிழ்தல். எ - று.

க - ரை. ஒருவனைக் காணாதவிடத்து இகழ்ந்து, கண்டவிடத்துப் புகழ்ந்துபேசுதல், தருமத்தை அழித்தும் பாவத்தைச் செய்தலினுங் கொடிது என்பதாம்.

வி - ரை. அறத்தை அழித்தலினும் புறங் கூறுதலும் பாவங்களைச் செய்தலினும் பொய்த்து நகுதலும் தீயனவாம் என்றறிக புறனழித்தல் புறங் கூறி ஒளியைக் கெடுத்தல். (கஅஉ)

ந. புறங்கூறிப் பொய்த்துயிர் வாழ்தலிற் சாத
லறங்கூறு மாக்கந் தரும்.

ப - ரை. புறங்கூறி - பிறனைக் காணாதவிடத்தே இகழ்ந்து
பொய்த்து - கண்ட இடத்தே அவனைப் புகழ்ந்து
உயிர்வாழ்தலின் - (ஒருவன்) உயிர் வாழ்தலினும்
சாதல் - (அது செய்யாமல்) உயிர்விடுதல் (அவனுக்கு)
அறங்கூறும் - தருமநூல்களினாலே சொல்லப்பட்ட
ஆக்கம் - பயனை
தரும் - கொடுக்கும். எ - று.

க - ரை. ஒருவன், பிறனை முன்புகழ்ந்தும் பின் இகழ்ந்தும் பேசி உயிர் வாழ்தலினும் இறத்தலே நலம் என்பதாம்.

வி - ரை. உயிர் விட்டபின் புறங் கூறிப் பொய்த்தலாகிய பாவம் நீங்கலால் சாதல் ஆக்கந்தருமென்றார். ஆக்கம் அப்பாவஞ் செய்யாதவராலே மறுமையில் அடையப்படும் பயன் அறம் அதைச்சொல்லும் நூலையுணர்த்தலால் ஆகுபெயர். (கஅந)

ச. கண்ணின்று கண்ணறச் சொல்லினுஞ் சொல்லற்க
முன்னின்று பின்னோக்காச் சொல்.

ப - ரை. (ஒருவனை) கண்ணின்று - எதிரே நின்று
கண்ணற - கண்ணோட்டமற
சொல்லினும் - சொன்னாலும்

முன்னின்று - (அவன்) எதிரில்லாமல்
பின்னோக்காச்சொல் - பின்வருங் குற்றத்தை நோக்காத சொல்லை
சொல்லற்க - சொல்லாதிருக்கக்கடவன். எ - று.

க - ரை. ஒருவனை முன் இகழினும், பின் இகழா திருக்கக்கடவன். என்பதாம்.

வி - ரை. பின் அதில் வருங் குற்றத்தைக் காட்டலால் ஆகுபெயர். சொல்லானது நோக்குதற் றொழில், சொல்லின்மேல் ஏற்றப்பட்டது. கண்ணோட்டம் தாட்சிணியம். இவை மூன்றுபாட்டாலும் புறங்கூறலின்கொடுமை சொல்லப்பட்டது. (கஅச)

ரு. அறஞ்சொல்லு நெஞ்சத்தா னன்மை புறஞ்சொல்லும்
புன்மையாற் காணப் படும்.

ப - ரை. புறங்கூறுவோன் ஒருவன் அறம் நன்றென்று வாயினாலே சொல்லினும்) அறஞ்சொல்லும் - அறத்தை அப்படிச் சொல்லுதற்கு ஏற்ற
நெஞ்சத்தானன்மை - மனத்தையுடையவன் அல்லாதவனாயிருக்கையானது
புறஞ்சொல்லும் - அப்புறங் கூறுதற்குக் காரணமாகிய
புன்மையால் - (மனப்) புன்மையாலே
காணப்படும் - (அறிவுடையோரால்) அறியப்படும். எ - று.

க - ரை. தருமம் நன்றென்று வாயினால் சொல்பவனது அவனது மனதிலே தருமம் இல்லாமையை புறங் கூறுதலால் அறியப்படும் என்பதாம்.

வி - ரை. மனம் தீதாயிருக்கையால் அறம் நன்றென்று சொல்லுகிற சொல் அங்கீகரிக்கப் படாதென்பதாம். (கஅரு)

சு. பிறன்பழி கூறுவான் றன்பழி யுள்ளுந்
திறன்றெரிந்து கூறப் படும்.

ப - ரை. பிறன்பழி - பிறனொருவனது பழியை
கூறுவான் - (அவனைக் காணாதவிடத்தே) சொல்லுவோன்
தன்பழியுள்ளும் - தனது (பல) பழிகளுள்ளும்
திறன் - (வருத்தும்) விதமுடையவைகளை
தெரிந்து - ஆராய்ந்து
கூறப்படும் - (அவனாலே) சொல்லப்படுவான். எ - று.

க - ரை. பிறன் குற்றத்தைச் சொல்லுவோனது குற்றம்பிறனால்சொல்லப்படும் என்பதாம்.

வி - ரை. திறமுடையவைகளைத் திறனென்றலால் ஆகுபெயர், காணாதவிடத்துத் தன்னைக் குறித்துப் பிறனாலே சொல்லப்பட்ட பழியைக்கேட்டவன் அவன் மிகவும் வருந்தும்படி அதிகமாகிய பழிகளை ஆராய்ந்து எதிரே சொல்லுவானாதலால் திறன் றெரிந்துக் கூறப்படுமென்றார். (கஅசு)

எ. பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் நகச்சொல்லி
நட்பாட றேற்றா தவர்.

ப - ரை. நகச்சொல்லி - (கூடி) மகிழும்படி (இனிய சொற்களைச்) சொல்லி
நட்பாடல் - (அயலாரோடு) சினேகஞ்செய்தலை
தேற்றாதவர் - (தமக்கு உறுதியென்று) அறியாதவர்
பகச்சொல்லி (தம்மைவிட்டு) நீங்கும்படி புறங்கூறி
கேளிர் - (தமது) சுற்றத்தாரையும்
பிரிப்பர் - பிரியப்பண்ணுவர். எ - று.

க - ரை. சினேகஞ் செய்தலை அறியாதவர்கள் புறங்கூறி யாவர்க்கும் பகையாவர் என்பதாம்.

வி - ரை. உம்மை விகாரத்தால் தொக்கது. கேளிரையும்பிரிப்பரென்ற கருத்தால் அயலாரோடென்பது வருவிக்கப்பட்டது. தேற்றாதவ ரென்னும் பிறவினை தேறாதவரென்னுந் தன் வினைப்பொருளில் வந்தது. புறங்கூறு வார்க்கு யாவரும் பகையாவ ரென்பது கருத்து. (௧௮௭)

அ. துன்னியார் குற்றமுந் தூற்று மரபினா
ரென்னைகொ லேதிலார் மாட்டு.

ப - ரை. துன்னியர் - (தம்மோடு) நெருங்கினவரது
குற்றமும் - குற்றத்தையும்
தூற்றும் - (அவரைக் காணாதவிடத்தே) தூற்றும்
மரபினர் - இயல்பையுடையவர்
எதிலார்மாட்டு - (அயலாரிடத்துச் செய்வது)
என்னைகொல் - யாதோ. எ - று.

க - ரை. உறவினர் குற்றத்தைத் தூற்றுவோர் அயலார் குற்றத்தை எப்படித் தூற்றார் என்பதாம்.

வி - ரை. தூற்றுதல் பலரும் அறியப் பறப்புதல். அத்தூற்றுதலினுங் கொடிய செயல் வேறொன்றுங் காணாமையால் என்னைகொலென்றார். செய்வதென்பது சொல்லெச்சம். (௧௮௮)

௯. அறனோக்கி யாற்றுங்கொல் வையம் புறனோக்கிப்
புன்சொ லுரைப்பான் பொறை.

ப - ரை. புறனோக்கி - பிறர்நீங்கின அளவுபார்த்து
புன்சொல் - (அவரது) பழிப்புச் சொல்லை
உரைப்பான் - சொல்லுவோனது
பொறை - (உடற்) பாரத்தை
வையம் - பூமியானது
அறனோக்கி - (இக்கொடியதைச் சுமத்தலே எனக்கு) அறமாவ
தென்று நினைத்து
ஆற்றுங்கொல் - சுமக்கின்றது போலும். எ - று.

க - ரை. பூமியானது பொறாமை கூறுவோனது உடலைத் தருமத்தைக் குறித்துச் சுமப்பதுபோலும் என்பதாம்.

வி - ரை. பூமிக்கு எல்லாப் பொருள்களையும் சுமத்தல் சுபாவமாயினும் புறங்கூறுவானைச் சுமப்பது தகாதென்னுங் கருத்தால் அறனோக்கி யாற்றுங் கொல் வையமென்றார். இவை ஐந்து பாட்டாலும் புறங்கூறுவாருக்கு உண்டாகும் குற்றம் சொல்லப்பட்டது. (கஅக)

க0. ஏதிலார் குற்றம்போற் றங்குற்றங் காண்கிற்பிற்
தீதுண்டோ மன்னு முயிர்க்கு.

ப - ரை. (புறங்கூறுவோர் அது செய்தற்கு) ஏதிலார் குற்றம்போல் - அயலோரது குற்றத்தைப்போல்
தங்குற்றம் - (அப்புறங் கூறுதலாகிய) தமது குற்றத்தையும்
காண்கிற்பின் - காணமாட்டுவாராயின்
மன்னுமுயிர்க்கு - அவரது நிலைபெற்ற உயிர்க்கு
தீது - (வருவது) ஒரு துன்பம்
உண்டோ - உண்டாகுமோ. எ - று.

க - ரை. அயலார் குற்றத்தைப்போல்த் தங்குற்றத்தை ஆராய்வாராகில் உயிர்க்குத் துன்பமில்லை என்பதாம்.

வி - ரை. நடுவுநிலையாயிருந்து ஒப்பக்காணுதல் அருமையாகலின் காண்கிற்பினென்றும், கண்டவிடத்தே புறங்கூறாமையால் வருபிறவிகளினும் துன்பப் பட்டாரென்பதைக் குறித்து உயிர்க்குத் தீதுண்டோ வென்றும் சொல்லினர். இதனால் புறங்கூறுதலை விடுதற்கு உபாயம் சொல்லப்பட்டது.

ககூ - ம் அதிகாரம். புறங்கூறாமை

முற்றிற்று.

உ0 - ம் அதிகாரம். பயனிலசொல்லாமை.

அஃதாவது: தமக்கும் பிறர்க்கும் அறம்பொருளின்பங்களுள் ஒன்றையுந் தாராத சொற்களைச் சொல்லாமையாம். பொய் குறளை கடுஞ்சொல் பயனில் சொல் என வாக்கினிடத்தே உண்டாம் பாவம் நான்கினுள் பொய் துறந்தோர்க்கு அல்லது பற்றற விடக் கூடாமையால் அதனை ஒழித்து இல்வாழ்வாரால் விடக்கூடுமவையாகிய மற்றை மூன்றினுள் கடுஞ்சொல் இனியவை கூறலாலும் குறளை புறங்கூறாமையாலும் விலக்கி நின்ற பயனில் சொல்லை இதனால் விலக்குகின்றாராகலான் இது புறங்கூறாமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

க. பல்லார் முனியப் பயனில சொல்லுவா
னெல்லாரு மெள்ளப் படும்.

ப - ரை. பல்லார் - (அறிவுடையோர்) பலரும்
முனிய - (கேட்டு) வெறுக்க
பயனில - பயனில்லாத சொற்களை
சொல்லுவான் - சொல்பவன்
எல்லாரும் - எல்லாராலும்
எள்ளப்படும் - இகழப்படுவான். எ - று.

க - ரை. பயனில்லாச் சொற்களைச் சொல்பவன் யாவராலும் இகழப் படுவான் என்பதாம்.

வி - ரை. அறிவுடையோர் பலரும் வெறுக்கவே மற்ரோரும் இகழ் வாராகலால் எல்லாரு மெள்ளப்படுமென்ருர். (கஙக)

உ. பயனில பல்லார்முற் சொல்ல னயனில
நட்டார்கட் செய்தலிற் றீது.

ப - ரை. பல்லார்முன் - (அறிவுடையோர்) பலர்முன்னே
பயனில - பயனில்லாதசொற்களை
சொல்லல் - (ஒருவன்) சொல்லுதலானது
நட்டார்கண் - (தன்) நட்பாளரிடத்தே
நயனில - விருப்பமில்லாத செயல்களை
செய்தலின் - செய்தலினும்
தீது - குற்றமாம். எ - று.

க - ரை. பயன்படா சொற்களைச் சொல்லுதல் சிநேகரிடத்துச் செய் யும் தீமையினுந் தீது என்பதாம்.

வி - ரை. விருப்பமில்லாத செயல்கள் வெறுக்கப்படும் செயலாம் இச் சொல் அச்செயலைக் காட்டிலும் மிகவும் இகழப் படுதலை உண்டாக்குமென் பதாம். (கஙஉ)

ங. நயனில னென்பது சொல்லும் பயனில
பாரித் துரைக்கு முரை.

ப - ரை. பயனில - பயனில்லாத பொருள்களை
பாரித்து - விரித்து
உரைக்குமுரை - (ஒருவன்) உரைக்கும் உரையானது
நயனிலனென்பது - (இவன்) நீதியில்லாதவ னென்பதனை
சொல்லும் - அறிவிக்கும். எ - று.

க - ரை. பயனில்லாப்பொருளை விரித்துச்சொல்லல், நீதியில்லாதவன் என்பதை அறிவிக்கும் என்பதாம்.

வி - ரை. இப்படிப்பட்ட உரையினுலே இவன் நீதியில்லாதவனென் பதை அறியலாமென்றற்கு அதனை உரைமேலேற்றி உரைசொல்லு மென்ருன். (கஙங)

ச. நயன்சாரா நன்மையி னீக்கும்பயன் சாராப்
பண்பில்சொற் பல்லா ரகத்து.

ப - ரை. பயன்சாரா - பயனோடு பொருந்தாத
பண்பில்சொல் - குணமில்லாதசொற்களை
பல்லாரகத்து - பலரிடத்தே (ஒருவன் சொல்லுவானாயின் அவை அவரிடத்தே)
நயன்சாரா - நீதியோடு பொருந்தாதவையாகி
நன்மையின் - நற்குணங்களி லிருந்து
நீக்கும் - (அவனை) நீக்கும். எ - று.

க - ரை. பயனில்லாச் சொல் வழங்குவோனை நற்குணங்களி லிருந்து நீக்கும் என்பதாம்.

வி - ரை. பண்பு இனிமை மெய்மை முதலாகிய சொற்குணங்கள், சொல்லுவானாயின் அவரிடத்தே என்பவை சொல்லெச்சங்கள். (ககச)

ரு. சீர்மை சிறப்போடு நீங்கும் பயனில
நீர்மை யுடையார் சொலின்.

ப - ரை. பயனில் - பயனில்லாத சொற்களை
நீர்மையுடையார் - குணத்தன்மையை உடையவர்
சொலின் - சொல்லுவாராயின்
சீர்மை - (அவரது) மேன்பாடானது
சிறப்பொடு - (அதனால்வரும்) நன்குமதிக்கப் படுதலுடனே
நீங்கும் - (அவரிடத்திருந்து) நீங்கும். எ - று.

க - ரை. நற்குணமுடையோர் பயனில்லாத சொற்களைச்சொன்னால் அவர்மேன்மையும் மதிப்பும் குறையும் என்பதாம்.

வி - ரை. சொலினென்பது அவரது சொல்லாமையைக் காட்டி நின்றது. (ககரு)

சு. பயனில்சொற் பாராட்டு வானை மகனெனல்
மக்கட் பதடி யெனல்.

ப - ரை, பயனில்சொல் - பயனில்லாத சொற்களை
பாராட்டுவானை - (பலதரமும்) சொல்லுவோனை
மகனெனல் - மனிதனென்று சொல்லாதே
மக்கட்பதடியெனல் - மனிதருக்குள்ளே பதரென்று சொல்லக் கடவாய். எ - று.

க - ரை. பயனிலாச் சொற்களைச் சொல்பவனை மக்களுக்குள்ளே பதரென்றுசொல்க என்பதாம்.

வி - ரை. எப்படி பதருக்கு அரிசியாகிய உள்ளீடு இல்லையோ அப்படி அவருக்கு அறிவாகிய உள்ளீடு இல்லாமையால் மக்கட்பதடியென்றார். இவை ஆறுபாட்டாலும் பயனில்லாத சொற்களைச் சொல்லுதலின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது. (ககசு)

எ. நயனில சொல்லினுஞ் சொல்லுக சான்றோர்
பயனில சொல்லாமை நன்று.

ப - ரை. சான்றோர் - அறிவுடையோர்
நயனில் - நீதியோடுபொருந்தாத சொற்களை
சொல்லினும் - சொன்னாலும்
சொல்லுக - சொல்லக்கடவர்
பயனில - பயனில்லாத சொற்களை
சொல்லாமை - சொல்லாமை (பெறின்)
நன்று - (அது) நன்று. எ - று.

க - ரை. அறிவுடையோர் நீதியில்லாச் சொற்களைச் சொன்னாலும் பயனிலாச் சொற்களைச் சொல்லாமை நல்லது, என்பதாம்.

வி - ரை. சொல்லினு மெனவே சொல்லாமை பெறப்பட்டது. நயனில்லாதசொல் தீதென்பதாம். (ககஎ)

அ. அரும்பய னாயு மறிவினர் சொல்லார்
பெரும்பய னில்லாத சொல்.

ப - ரை. அரும்பயன் - அரிதற்கரிய பயன்களை
ஆயும் - ஆராயவல்ல
அறிவினர் - அறிவை யுடையார்
பெரும்பயனில்லாத சொல் - மிகுந்த பயனில்லாத சொற்களை
சொல்லார் - சொல்லார்கள் எ - று.

க - ரை. அறிவுடையோர், பயன்படாச் சொற்களைச் சொல்லார், என்பதாம்.

வி - ரை. அறிதற்கரிய பயன்களாவன முத்திப்பேறு, மேற்கதியடைவு முதலானவை. பெரும்பயனில்லாத சொல்லென்றதனால் சிறிது பயனுடைய சொல்லும் தள்ளப்பட்டது. (ககஅ)

கூ. பொருடீர்ந்த பொச்சாந்துஞ் சொல்லார் மருடீர்ந்த
மாசறு காட்சி யவர்.

ப - ரை. மருடீர்ந்த - மயக்கத்தில் நீங்கிய
மாசறு - மாசற்ற (பரிசுத்தமாகிய வென்றபடி)
காட்சியவர் - அறிவினையுடையோர்
பொருடீர்ந்த - பயனில் நீங்கிய சொற்களை
பொச்சாந்தும் - மறந்தும்
சொல்லார் - சொல்லார்கள் எ - று.

க - ரை. குற்றமற்ற அறிவுடையோர் பயனில்லாத சொற்களை மறந்துஞ் சொல்லார் என்பதாம்.

வி - ரை. பரிசுத்தமாகிய அறிவு மெய்யறிவு இவைமூன்று பாட்டாலும் பயனில்லாதவை சொல்லாமையின் குணம் சொல்லப்பட்டது. (ககக)

க0. சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லற்க
சொல்லிற் பயனிலாச் சொல்.

ப - ரை. சொல்லில் - சொற்களிலே
பயனுடைய - பிரயோசன முடைய சொற்களை
சொல்லுக - சொல்லக்கடவர்
சொல்லில் - சொற்களிலே
பயனிலாச்சொல் - பிரயோசனமில்லாத சொற்களை
சொல்லற்க - சொல்லாதிருக்கக் கடவர். எ - று.

க - ரை. பயனிலாச் சொற்களைச்சொல்லா திருக்கக்கடவர் பயனுடைய சொற்களைச் சொல்லக்கடவர், என்பதாம்.

வி - ரை. இதனாலே சொல்லத்தகுவனவும் தகாதனவும் நியமிக்கப் பட்டன. (உ00)

உ0 ம் அதிகாரம். பயனிலசொல்லாமை
முற்றிற்று.

உக - ம் அதிகாரம். தீவினையச்சம்.

அஃதாவது: பாவங்களா யுள்ளவைகளைச் செய்தற்கு அஞ்சுதலாம், இதனால் காயத்தினிடத்தே விளைகின்ற பாவங்களை யெல்லாம் தொகுத்துவிலக்குகின்றாராகலின் இதுபயனில் சொல்லாமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

க. தீவினை யாரஞ்சார் விழுமியா ரஞ்சுவர்
தீவினை யென்னுஞ் செருக்கு.

ப - ரை. தீவினை யென்னுஞ் செருக்கு - தீவினையென்று சொல்லப்படு மயக்கத்திற்கு
தீவினையார் - (முன்செய்த) தீவினையுடையோர்
அஞ்சார் - பயப்படார்
விழுமியார் - (அது இல்லாத) மேலோர்
அஞ்சுவர் - பயப்படுவார் எ - று.

க - ரை. பாவத்துக்குத் தீவினையார் பயப்படார், இல்வினையார் பயப்படுவார் என்பதாம்.

வி - ரை. தீவினையாகியகாரியம் அதன் காரணமாகிய செருக்கென உபசரிக்கப்பட்டது. முன்னே தொடங்கிச்செய்து பழகிவந்தமையால் அஞ்சாரென்றும் செய்தறியாமையால் அஞ்சுவாரென்றும் சொல்லினர். (உ0க)

உ. தீயவை தீய பயத்தாலாற் றீயவை
தீயினு மஞ்சப் படும்.

ப - ரை. தீயவை - (இன்பத்தின் பொருட்டுச் செய்யும்) தீவினைகள் (பின்
தீய - துன்பங்களை

(னே

பயத்தலால் - தருதலால்
தீயவை - (அப்படிப்பட்ட) தீவினைகள்
தீயினும் - தீயினும் அதிகமாக
அஞ்சப்படும் - (ஒருவனால்) அஞ்சப்படும். எ - று.

க - ரை. பாவமானவை துன்பங்களைக் கொடுத்தலால் அப்பாவங்கள் தீயினுங் கொடியன என்பதாம்.

வி - ரை. வேறொருகாலத்திலும் வேறோரிடத்திலும் வேறொருடம்பிலும் போய்ச்சுடுதல் தீவினைக்கே அல்லாமல் நெருப்புக்கு இல்லாமையால் தீயினும் அஞ்சப்படுமென்றார். (உ0உ)

ந. அறிவினு ளெல்லாந் தலையென்ப தீய
செறுவார்க்குஞ் செய்யா விடல்.

ப - ரை. செறுவார்க்கும் - (தம்மை) வருத்துவோரிடத்தும்
தீய - தீவினைகளை
செய்யாவிடல் - செய்யாமல் விடுதலை
அறிவினு ளெல்லாம் - (தமக்கு உறுதிநாடும்) அறிவுகள் எல்லாவற்றிலும்
தலை - முதலானவறிவாகும்.
என்ப - (என்றுநல்லோர்) சொல்லுவர். எ - று.

க - ரை. தம்மை வருத்துவோரிடத்தும் துன்பங்களைச் செய்யாமல் விடுதல், எல்லாவறிவினுள்ளும் தலைமை என்பதாம்.

வி - ரை. விடுதற்குக் காரணமாகிய அறிவை விடலென்றும் செய்யத்தக்கவிடத்தும் செய்யாதிருந்தால் தமக்குத் துன்பம் வராதென்று ஆலோசித்தறிதலால் அதனை அறிவினுளெல்லாந் தலையென்றும் சொல்லினர். இவை மூன்றுபாட்டாலும் தீவினைக்கு அஞ்சவேண்டுமென்பது சொல்லப்பட்டது.

ச. மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழி
னறஞ்சூழுஞ் சூழ்ந்தவன் கேடு.

ப - ரை. (ஒருவன்) பிறன் - பிறனுக்கு
கேடு - கேட்டைத்தரும்வினையை
மறந்தும் - மறவியைப் பொருந்தியும்
சூழற்க - எண்ணாதிருக்கக்கடவன்
சூழின் - எண்ணுவானாயின்
சூழ்ந்தவன் - அவ்வெண்ணினவனுக்கு
கேடு - கேட்டைத் தரும்வினையை
அறம் - அறக்கடவுள்
சூழும் - எண்ணுவான். எ - று.

க - ரை. ஒருவன் மறந்தும் பிறனுக்குக் கேட்டை நினையாதிருக்கக்கடவன் நினைப்பானாகில் அவனுக்குத் தருமக்கடவுள் கேட்டை நினைக்கும் எ-ம்.

வி - ரை. கேடிரண்டும் அவற்றைத் தரும் வினைகளை உணர்த்தலால் ஆகுபெயர்கள். எண்ணுகிறபொழுதேதானும் உடனே எண்ணுதலால் இவன்

பிறப்பட்டாலும், அறக்கடவுள் முற்படுவா னென்பது கொள்ளப்பட்டது. அறக்கடவுளெண்ணுதலாவது அவன் கெடத்தான் நீங்க நினைத்தல் தீவினையை எண்ணுதலு மாகாதென்பதாம். (உ0௪)

ரு. இலனென்று தீயவை செய்யற்க செய்யி
னிலனாகு மற்றும் பெயர்த்து.

ப - ரை. இலனென்றி - வறுமையை யுடையேனென்று நினைத்து (அது தீர்தற்பொருட்டு)
தீயவை - தீவினைகளை
செய்யற்க - (ஒருவன் பிறர்க்குச்) செய்யாதிருக்கக் கடவன்
செய்யின் - செய்தால்
பெயர்த்து - பின்னும்
இலனாகும் - வறுமையையுடையவனாவான். எ - று.

க - ரை.. வறுமையாலே தீமைசெய்யாதிருக்கக்கடவன் செய்வானாகில் மிக வறுமையையுடையவனாவான் என்பதாம்.

வி - ரை. மற்றும் அசைநிலை. அத்தீவினையினாலே பிறவிதோறும் அறியவனாவ னென்புதாம். (உ0ரு)

சு. தீப்பால தான்பிறர்கட் செய்யற்க நோய்ப்பால
தன்னை யடல்வேண்டா தான்.

ப - ரை. நோய்ப்பால - துன்பஞ்செய்யுங் கூறுடைப்பாவங்கள்
தன்னை - தன்னை
அடல்வேண்டாதான் - (பின்வந்து) வருத்துதலை வேண்டாதவன்
தீப்பால் - தீமைக்கூறுடைய வினைகளை
தான் - தான்
பிறர்கண் - பிறரிடத்தே
செய்யற்க - செய்யாதிருக்கக்கடவன். எ - று.

க - ரை. பாவங்கள் பின்பு தன்னை வருத்துதலை இச்சியாதவன் பாவங்களைப் பிறரிடத்துச் செய்யாதிருக்கக்கடவன் என்பதாம்.

வி - ரை. செய்வானாயின் அப்பாவங்கள் அவனை வருத்துவதற்கு ஐயமில்லை யென்பதாம். (உ0சு)

எ. எனைப்பகை யுற்றாரு முய்வர் வினைப்பகை
வீயாது பின்சென் றடும்.

ப - ரை. எனைப்பகையுற்றாரும்-யெவ்வளவு பெரியபகையை யுடையவரும்
உய்வர் - (அதனை ஒருவழியினாலே) தப்புவார் (அப்படியல்லாமல்)
வினைப்பகை - தீவினையாகிய பகையானது
வீயாது - நீங்காமல்
பின்சென்று - போனவிடத்துக்குப்போய்
அடும் - கொல்லும். எ - று.

க - ரை. எவ்வகைப் பகைக்கும் ஒருவிதத்தால் தப்பலாம், தீவினைப் பகையை அடைந்தவர்கள் தப்பமுடியாது என்பதாம்.

வி-ரை. தீவினைப்பகைதொடர்ந்து தப்பாதுகொல்லும். (உ0எ)

அ. தீயவை செய்தார் கெடுத னிழறன்னை
வீயா தடியுறைந் தற்று.

ப-ரை. தீயவை - தீவினைகளை
செய்தார் - (பிறருக்குச்) செய்தவர்
கெடுதல் - தாம் கெடுதல் (எத்தன்மைத்தென்றால்)
நிழல் - (ஒருவனது) நிழலானது (நெடுந்தூரம் போயினும்)
தன்னை - அவனை
வீயாது - விடாதுவந்து
அடி - அடியினிடத்தே
உறைந்தற்று - தங்கிய தன்மைத்து. எ-று.

க-ரை. தன்னிழலானது நெடுந்தூரம்சென்றும் தன்னடியிலே தங்கியதுபோலத் தீவினைகளும் தன்னோடுதங்கும் என்பதாம்.

வி-ரை. முன் பாட்டில் வினைப்பகை வீயாது பின்சென்றடுமென்று சொல்லப்பட்டதை இங்கே உபமானத்தினால் விளக்கினார். (உ0அ)

கூ. தன்னைத்தான் காதல னாயி னெனைத்தொன்றுந்
துன்னற்க தீவினைப் பால்.

ப-ரை. (ஒருவன்) தன்னை - தன்னை
தான் - தான்
காதலனாயின் - விரும்புதலுடையவனாயிருந்தால்
தீவினைப்பால் - தீவினையாகிய பிரிவினுள்
எனைத்தொன்றும் - எவ்வளவு சிறியதொன்றையாயினும்
துன்னற்க - (பிறரிடத்தே) செய்யாதிருக்கக்கடவன். எ-று.

க-ரை. தன்னைக் காக்கவிரும்பினால் பிறனிடத்தில் எவ்வளவும் தீவினையைச் செய்யாதிருக்கக்கடவன் என்பதாம்.

வி-ரை. நல்வினை தீவினையென வினைப்பிரிவு இரண்டாகலின் தீவினைப்பாலென்றார். பிறரிடத்தே செய்த தீவினை தன்னிடத்தே துன்பந்தருதலை விளக்கினாராதலால் தன்னைத்தான் காதலனாயினென்றார். இவை ஆறு பாட்டாலும் பிறருக்குத் தீவினைசெய்தால் தாம் கெடுவரென்பது சொல்லப்பட்டது. (உ0கூ)

க0. அருங்கேட னென்ப தறிக மருங்கோடித்
தீவினை செய்யா னெனின்.

ப-ரை. (ஒருவன் செவ்வையானவழியைவிட்டு) மருங்கோடி - கொடிய வழியிலேசென்று
தீவினை - தீவினைகளை
செய்யானெனின் - (பிறரிடத்தே) செய்யானாயின்
அருங்கேடனென்பது - (அவன்) இல்லாத கேட்டையுடையவனென்பதை
அறிக - அறியக்கடவர். எ-று.

க-ரை. ஒருவன் பாவஞ்செய்யாதிருப்பானாகில் கேடில்லாதவன் என்று அறியக்கடவன் என்பதாம்.

வி - ரை. இதனாலே தீவினைசெய்யாதவன் கேடில்லாதவ னாவனென் பது சொல்லப்பட்டது. (உ௰)

· உக - ம் அதிகாரம். தீவினையச்சம் .

முற்றிற்று.

உ௨ - ம் அதிகாரம். ஒப்புறவறிதல்

அஃதாவது : உலக நடையை அறிந்துசெய்தல் மனோவாக்குக் காயங் களாலே செய்யத்தகாதவை சொல்லினார். இனிச் செய்யத்தகுமவைகளில் முன் சொல்லப்பட்டவற்றுள் அடங்காதவைகளைச் சொல்லுகின்றா ராகை யால் இது தீவினையச்சத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. கைம்மாறு வேண்டா கடம்பாடு மாரிமாட்
டென்னாற்றுங் கொல்லோ வுலகு.

ப - ரை. உலகு - உயிர்களானவை
மாரிமாட்டு - (தமக்கு நீருதவுகின்ற) மேகங்களிடத்து
என் - என்ன பிரதியுபகாரத்தை
ஆற்றும் - செய்துவருகின்றன (ஒன்றும் செய்கின்றன இல்லை என்றபடி (ஆதலால்)
கடப்பாடு - (அம்மேகங்கள் போல்வார்செய்யும்) உபகாரங்களும்
கைம்மாறு - பிரதியுபகாரங்களை
வேண்டா - வேண்டுவனல்ல. எ - று.

க - ரை. மேகங்களுக்கு ஒப்பானவர் செய்யும், உபகாரங்கள், பிரதி உப காரங்களை வேண்டுவனவல்ல என்பதாம்.

வி - ரை. கொல் ஓ அசைகள் கடப்பானென்னும் பெயரினாலேயே அவசியம் செய்யவேண்டுவதென்பது பெறப்பட்டது. உபகாரஞ் செய்வாரது வேண்டாமையை உபகாரத்தின்மேல் ஏற்றினார். (உகக)

உ. தாளாற்றித் தந்த பொருளெல்லாந் தக்கார்க்கு
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு.

ப - ரை. தக்கார்க்கு - தகுதியுடையவர்க்காயின்
தாளாற்றி - முயற்சி செய்து
தந்த - சம்பாதிக்கப்பட்ட
பொருளெல்லாம் - பொருளனைத்தும்
வேளாண்மை - உபகாரத்தை
செய்தற்பொருட்டு - செய்தற்பயனுடையனவாம். எ - று.

க - ரை. முயற்சிசெய்து சம்பாதித்தபொருளெல்லாம் உபகாரஞ்செய் யும்பொருட்டு என்பதாம்.

வி-ரை. தகுதியில்லாத பிறருக்குப்போல் தாம் அனுபவித்தற்பொருட்டும் வைத்து இழத்தற்பொருட்டும் அல்லவென்பதாயிற்று. (உகஉ)

௩. புத்தே ளுலகத்து மீண்டும் பெறலரிதே
யொப்புரவி னல்ல பிற.

ப-ரை. புத்தே ளுலகத்து - தேவருலகத்திலும்
ஈண்டும் - இவ்வுலகத்திலும்
ஒப்புரவின் - உபகாரம்போல்
நல்ல - நல்லவையாகிய
பிற - வேறுசெயல்களை
பெறல் - பெறுதல்
அரிது - அரிதாம். எ-று.

க-ரை. விண்ணுலகத்தும் மண்ணுலகத்தும் உபகாரத்தைப்போல வேறொன்று இல்லை என்பதாம்.

வி-ரை. கொடுப்பாரும் கொள்வாரும் இல்லாமல் எல்லாரும் ஒரு தன்மையரா யிருக்கையால் தேவருலகத்தில் அரிதாயிற்று. யாவருக்கும் ஒப்ப இதுபோல் வேறொன்று இல்லாமையால் இவ்வுலகத்தில் அரிதாயிற்று இவை மூன்றுபாட்டாலும் ஒப்புரவினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. (உகங)

௪. ஒத்த தறிவா னுயிர்வாழ்வான் மற்றையான்
செத்தாருள் வைக்கப் படும்.

ப-ரை. ஒத்ததறிவான் - உலகநடையை அறிந்துசெய்பவன்
உயிர்வாழ்வான் - உயிரோடுகூடி வாழ்பவனாவான்
மற்றையான் - அதனை அறிந்துசெய்யாதவன் (உயிருடையவனா யிருந்தாலும்)
செத்தாருள் - இறந்தவர்களுள்
வைக்கப்படும் - (ஒருவனாக) வைக்கப்படுவான் (நினைக்கப்படுவானென்றபடி) எ-று.

க-ரை. உலகின் இயல்பை அறிந்து நடப்பவன் உயிரோடுவாழ்பவன், அவ்வியல்பை அறியாதவன் செத்தவன் என்பதாம்.

வி-ரை. உயிருக்குரிய அறிவும் செயலும் அவனிடத்தே காணப்படாமையால் செத்தாருள் வைக்கப்படுமென்றார். இதனால் உலகநடையிலே தவறுதல் வேதநடையிலே தவறுதல்போல் தீரும்வழியை உடையதல்லவென்பது சொல்லப்பட்டது. (உகச)

௫. ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே யுலகவாம்
பேரறி வாளன் திரு.

ப-ரை. உலகு - உலகநடையை
அவாம் - விரும்பிச்செய்யும்
பேரறிவாளன் - பெரியவறிவினை யுடையவனானவன்
திரு - செல்வத்தினாலே (நிறைதல்)

ஊருணி - ஊரில்வாழ்வார் (நீருண்ணுங்குளமானது)
நீர் நிறைந்தற்று - நீரினாலே நிறைந்ததுபோலும். எ-று.

க-ரை. அறிவாளர் செல்வமானது ஊராருண்ணுங் குளத்திலே நீர் நிறைந்தாற்போலும் என்பதாம்.

வி-ரை. அச்செல்வம் பாழ்படாமல் நெடுங்காலம் எல்லாருக்கும் வேண்டுமளவில் உதவுமென்பதாம். (உகரு)

சு. பயன்மர முள்ளூர்ப் பழுத்தற்றாற் செல்வ
நயனுடை யான்கட் படின்.

ப-ரை. செல்வம் - செல்வமானது
நயனுடையான்கண் - உபகாரஞ் செய்பவனிடத்தே
படின் - உண்டாகுமானால் (அவ்வுண்டாதல்)
உள்ளூர் - ஊர்நடுவே
மரம் - மரத்தினிடத்தே
பயன் - பழமானது
பழுத்தற்று - பழுத்தல்போலும். எ-று.

க-ரை. செல்வம் உபகாரம் செய்பவரிடத்தில் உண்டாகில்நடுவூரிலே மரம்பழுத்தாற்போலும் என்பதாம்.

வி-ரை. ஆல் அசை உலகநீதி பலவகையிலும் ஒப்புரவு சிறந்தமை யால் அதனை நயனென்றார். அவன் அம்மரம்போல் எல்லார்க்கும் எளிதிலே பயன் கொடுப்பானென்பதாம். (உகசு)

எ. மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்றாற் செல்வம்
பெருந்தகை யான்கட் படின்.

ப-ரை. செல்வம் - செல்வமானது
பெருந்தகையான்கண் - (உபகாரஞ் செய்யும்) பெரியதகைமையை
யுடையவனிடத்தே
படின் - உண்டாகுமானால் (அச்செல்வமானது)
மருந்தாகி - எல்லாவுறுப்பும் (பிணிகளுக்கு) மருந்தாய்
தப்பா - தப்பாத
மரத்தற்று - மரத்தை ஒக்கும். எ-று.

க-ரை. செல்வம் பெரியோரிடத்து உண்டாகில் அதுமருந்தாகிய மரத்துக்கு ஒப்பாகும் என்பதாம்.

வி-ரை. ஆல் அசை. எல்லாவுறுப்பு மென்றது மரத்துக்கு இலை பூ காய் கனி முதலானவைகளை. செல்வத்துக்கு அநுபவித்தற்குரிய பல பொருள்களை தப்பாமையாவது கொள்ளுதற்கரிய இடங்களிலே நின்றாவது மறைந்துநின்றாவது காலத்தால்வேறுபட்டாவதுபயன்படாமைதன்குறைவை நோக்காமல் எல்லாவருத்தமும் தீர்க்குமென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டாலும் உபகாரஞ்செய்பவனது பொருள்பயன்படுமாறு சொல்லப்பட்டது. (உகஎ)

அ. இடனில் பருவத்து மொப்புரவிற் கொல்கார்
கடனறி காட்சி யவர்.

ப - ரை. கடனறி - (தாம்) செய்யத்தகுமவைகளை அறிந்த
காட்சியவர் - இயற்கையறிவையுடையவர்
இடனில்பருவத்தும் - செல்வஞ்சுருங்கிய காலத்திலும்
ஒப்புரவிற்கு - உபகாரஞ் செய்தற்கு
ஒல்கார் - தளரார். எ - று.

க - ரை. அறிவுடையோர் வறுமையிலும் உதவிசெய்தற்குக் குறைவு படார் என்பதாம்.

வி - ரை. மற்றவைகளையெல்லாம் விட்டாலும் இதனைவிடாரென்பதாம். (உகஅ)

கூ. நயனுடையா னல்கூர்ந்தா னாதல் செயுநீர்மை
செய்யா தமைகலா வாறு.

ப - ரை. நயனுடையான் - உபகாரஞ்செய்தலையுடையவன்
நல்கூர்ந்தானாதல் - வறுமைப்பட்டவனாகுதலாவது
செய்யும் - (ஒழியாமற்) செய்யும்
நீர்மை - குணத்தையுடைய அவ்வுபகாரங்களை
செய்யாது - செய்யப்பெறாமல்
அமைகலாவாறு - வருந்துகின்ற வியல்பாம். எ - று.

க - ரை. உபகாரிக்கு வறுமையாவது உதவிசெய்தற்கு ஏலாமையால் வரும்துயரமே என்பதாம்.

வி - ரை. தான் அனுபவிக்கப்படும் பொருள்களைப்பெறாமை அவனுக்கு வறுமையல்லவென்பதாம் இவை இரண்டு பாட்டாலும்வறுமையால் ஒப்புரவு செய்யாது விடத்தக்கதல்லவென்பது சொல்லப்பட்டது. (உகக)

க0. ஒப்புரவி னால்வருங் கேடெனி னஃதொருவன்
விற்றுக்கோட் டக்க துடைத்து.

ப - ரை. ஒப்புரவினால் - உபகாரஞ் செய்தலினாலே
வருங்கேடெனின் - (ஒருவனுக்குப் பொருட்) கேடுவருமென்பவருண்டாயின்
அஃது - அக்கேடானது
ஒருவன் விற்று - (தன்னை) விற்றாயினும்
கோட்டக்கதுடைத்து - வாங்குந் தகுதியை யுடையதாகும். எ-று.

க - ரை. ஒருதவிசெய்தலால் கேடுவருமெனில் அவ்வுதவியைத் தன்னை விற்றாகினுஞ் செய்யக்கடவன் என்பதாம்.

வி - ரை. தன்னைவிற்று வாங்கப்படுவதொருபொருள் இல்லையாயினும் இக்கேடு புகழை உண்டாக்கலால் அதுவும் செய்யப்படுமென்றது. இதனாலே ஒப்புரவினாலேகெடுவது கேடல்லவென்பது சொல்லப்பட்டது. (உஉ0)

உஉ - ம் அதிகாரம். ஒப்புறவறிதல்

முற்றிற்று.

உரு - ம் அதிகாரம். ஈகை:

அஃதாவது : வறியவராய் இரந்தவர்க்கு இல்லையென்னுமல் கொடுத்தல் இது மறுமையைக் குறித்ததாகலின், இம்மையைக்குறித்த ஒப்புரவறிதலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

க. வறியார்க்கொன் றீவதே யீகைமற் றெல்லாங்
குறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்து.

ப - ரை. வறியார்க்கு - ஒருபொருளு மில்லாதவருக்கு
ஒன்று - (அவர்வேண்டியது) ஒன்றை
ஈவதே - கொடுத்தலே
ஈகை - (பிறர்க்குக்) கொடுத்தலாகும்
மற்றெல்லாம் - (அது நீங்கலாகிய) எல்லாக் கொடையும்
குறியெதிர்ப்பை - குறிக்கப்பட்டபின் வரும் பயனேடு கூடிய
நீரது - குணத்தை
உடைத்து - உடையதாகும். எ - று.

க - ரை. தரித்திரருக்குக் கொடுத்தலே கொடையாகும், மற்றவர்களுக்குக் கொடுத்தல் பின்வாங்கிக்கொள்ளும் பயனுகும் என்பதாம்.

வி - ரை. அது நீங்கலாகிய கொடை, வறியவரல்லாதவர்க்கு ஒருபயனை நோக்கிக் கொடுத்தல், நீரது என்பதில் அது பகுதிப்பொருள் விகுதிபின்னும் தம்மிடத்தே வருதலால் குறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்தென்றூர். இதனல் ஈகையினது இலக்கணம் அறிவிக்கப்பட்டது. (உஉக)

உ. நல்லா றெனினுங் கொளறீது மேலுலக
மில்லெனினு மீதலே நன்று.

ப - ரை. கொளல் - இரத்தல்
நல்லாறெனினும் - (மேலுலகத்துக்கு) நல்லவழி யென்பவர் உண்டாயினும் (அது)
தீது - குற்றமாம் (கொடுத்தவர்க்கு)
மேலுலகம் - அந்த மேலுலகத்தை அடைதல்
இல்லெனினும் - இல்லையென்பவர் உண்டாயினும்
ஈதலே - கொடுத்தலே
நன்று - நல்லதாம். எ - று.

க - ரை. யாசித்தல் நல்வழி என்றாலும் வாங்குதல் குற்றமே, கொடுத்தலாலே முத்தி இல்லை என்றாலும் கொடுத்தலே நல்லது என்பதாம்.

வி - ரை. எனினுமென்பன, இரண்டும் அப்படிச் சொல்வாரில்லாமையைக்காட்டி நின்றது, ஏகாரத்தால் பிறவறங்களில் ஈகை சிறந்ததென்பது பெறப்பட்டது நல்லது சொல்லவந்தவர் தீயதும் உடன்சொல்லினர். ()

௩. இலனென்னு மெவ்வ முரையாமை யீதல்
குலனுடையான் கண்ணே யுள.

ப - ரை. இலனென்னும் - வறியேனென்று (இரப்பவன்) சொல்லும்
எவ்வம் - இழிவை
உரையாமை - (பிறரிடத்தே) சொல்லாமையும் (அதனைத் தன்
னிடத்தே சொன்னவர்க்கு)
ஈதல் (இல்லையென்னுமற்) கொடுத்தலும், (ஆகிய விரண்டும்)
குலனுடையான் கண்ணே - நல்ல குடியிற் பிறந்தவனிடத்தே
உள - உண்டாயிருக்கும். எ - று.

க - ரை. நற்குடியில் பிறந்தவரிடத்தில் இல்லையென்னுமையுங்கொடுத்தலும் உண்டு என்பதாம்.

வி - ரை. முன்பாட்டிலே தீதெனப்பட்டதைச் செய்யாமைக்கும் நன்றெனப்பட்டதைச் செய்தற்கும் உரியவனை அறிவித்தபடி. (உ௨௩)

௪. இன்னா திரக்கப் படுத லிரந்தவ
ரின்முகங் காணு மளவு.

ப - ரை. (இரத்திலே அல்லாமல்) இரக்கப்படுதல் - இரக்கப்படுதலும்
இன்னாது - இன்பஞ் செய்வதன்று
இரந்தவர் - (ஒருபொருளை) இரந்தவரது
இன் - (அது பெற்றதனால்) இனிதாகிய
முகம் - முகத்தை
காணுமளவு - பார்க்குமளவும். எ - று.

க - ரை. இரப்பவர் அவரினிய முகத்தைக் காணுமளவும் இரத்தலும் துன்பம் என்பதாம்.

வி - ரை. உம்மை இரண்டும் வருவிக்கப்பட்டன. இரக்கப்படுதல் இரப்பவர்க்குக் கொடுப்பேனென்றிருத்தல். எல்லா மிரப்பவர்க்கு ஒன்று கொடுக்கக்கூடாமை நேரிடுமோவென்னும் அச்சத்தைக் குறித்து அதனை இன்னாதென்றார். எனவே எல்லாப்பொருளும் கொடுக்க வேண்டுமென்றதாயிற்று.

௫. ஆற்றுவா ராற்றல் பசியாற்ற லப்பசியை
மாற்றுவா ராற்றலிற் பின்.

ப - ரை. ஆற்றுவார் - (தவத்தால்) வல்லவராவோருக்கு
ஆற்றல் - வல்லமையாவது
பசியாற்றல் - (தம்மை அடைந்த) பசியைப் பொறுத்தலாம் (அவ்
வல்லமைதான்)
அப்பசியை - அப்படிப் பொருத்தற்கரிய பசியை
மாற்றுவார் - (கொடையிலே) நீக்குவோரது
ஆற்றலிற்பின் - வல்லமைக்குப் பின். எ - று.

க - ரை. தவத்தோர்க்குப் பசியைப் பொறுத்தல் வல்லமை, அவ்வல்லமையிலும் பசியை ஆற்றுவோர் வல்லமைபெரிது என்பதாம்.

வி-ரை. தாமும் பசித்துப் பிறருக்கும் அது தீர்க்கமாட்டாதவரது வல்லமையைக் காட்டிலும் தாமும் பசியாது பிறருக்கும் அது தீர்ப்பவரது வல்லமை நன்றென்பதாம். (உஉரு)

சு. அற்றா ரழிபசி தீர்த்த லஃதொருவன்
பெற்றான் பொருள்வைப் புழி.

ப-ரை. அற்றார் - வறியவரது
அழிபசி - மிகுந்தபசியை
தீர்த்தல் - (அறனோக்கித்) தீர்க்கக்கடவன்
அஃது - அவ்வறம்
பொருள் பெற்றானொருவன்-பொருள் படைத்தவனாகிய ஒருவன்
வைப்புழி - (அப்பொருளைத் தனக்குதவ) வைக்குமிடம் (ஆதலால்) எ - று.

க-ரை. பொருள் பெற்றவன் வறியவர் பசியைத் தீர்த்தலே அவன் பொருள் வைக்கும் இடம் என்பதாம்.

வி-ரை. எல்லா நன்மைகளும் அழியவருதலால் அழி பசியென்றார். அற்றாரழிபசிதீர்த்த பொருள் பின் தனக்கேவந்து உதவுமென்பதாம். (உஉசு)

எ. பாத்தூண் மரீஇ யவனைப் பசியென்னுந்
தீப்பிணி தீண்ட லரிது.

ப-ரை. பாத்து - (எந்நாளும்) பகுத்து
ஊண் - உண்ணுதல்
மரீஇயவனை - பழகியவனை
பசியென்னும் - பசியெனப்படும்
தீப்பிணி - தீயநோய்
தீண்டலரிது - தீண்டுதலில்லை. எ - று.

க-ரை. பிறர்க்கு இட்டு உண்ணுவோனைப் பசிநோய் தீண்டாது என்பதாம்.

வி-ரை. இவ்வுடம்பிலே நின்று ஞானத்தையும் ஆசாரத்தையும் கெடுத்து அதனால் பின்வரும் உடம்புகளுக்கும் துன்பஞ் செய்தலால் தீப்பிணியெனப்பட்டது. தனக்கு மருத்துவன் தானேயாகையால் பசிப்பிணி சேராதென்பதாம். இவை ஆறுபாட்டாலும் ஈதலின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. (உஉஎ)

அ. ஈத்துவக்கு மின்ப மறியார்கொ றாமுடைமை
வைத்திழக்கும் வன்க ணவர்.

ப-ரை. தாமுடைமை - தாமுடைய பொருளை
வைத்து (கொடாது) வைத்து (பின்னே)
இழக்கும் - இழந்துவிடும்
வன்கணவர் - அருளிலாதவர்
ஈத்து - (வறியவர்க்கு வேண்டிய பொருளைக்) கொடுத்து

உவக்கும் - (அவர்) மகிழ்தலினுல் (அருளுடையாரடையும்)
இன்பம் - மகிழ்ச்சியை
அறியார்கொல் - கண்டறியாரோ. எ - று.

க - ரை. பொருளைத்தேடிவைத்து இழப்பவர்கொடுத்து மகிழும் இன்பத்தை அறியார் என்பதாம்.

வி - ரை. ஈந்தென்பது எதுகைநோக்கி ஈத்தென்ருயிற்று. அறிந்தாராயின் தாமும் அவ்வின்பத்தை அனுபவிப்பாரே அல்லாமல் வைத்திழவாரென்பது கருத்து. (உ௨அ)

௯. இரத்தலி னின்னுது மன்ற நிரப்பிய
தாமே தமிய ருணல்.

ப - ரை. நிரப்பிய - (பொருளின் குறைவை) நிறைக்கவேண்டி (இரந்தவர்க்குக் கொடாமல்)
தாமே - தாமே
தமியர் - தனித்தவராகி
உணல் - உண்ணுதலானது (ஒருவருக்கு)
மன்ற - நிச்சயமாக
இரத்தலின் - (பிறரிடத்தேபோய்) இரத்தலினும்
இன்னுது - துன்பஞ் செய்வதாம். எ - று.

க - ரை. பிறர்க்குக் கொடாமல் தாமே உண்ணுதல் யாசிப்பதிலும் துன்பம் என்பதாம்.

வி - ரை. பொருளின் குறையை நிறைத்தலாவது, ஒவ்வொரு தொகையைக்குறித்து அவ்வளவு சம்பாதிப்போமென்று அத்தொழிலையே மேற்கொண்டு உலோபஞ்செய்து சேர்த்தல், தனித்தல் பிறரைச் சேராமை. இரத்தலுக்கு உள்ளது அப்போதை யிழிவே பின்னே வறுமையில்லை. தனித்துண்ணுதலுக்கு அவ்விரண்டும் உண்டாகுமாதலால் இரத்தலினின்னுதென்ருர். (உ௨௯)

௧0. சாதலி னின்னுத தில்லை யினிததூஉ
மீத லியையாக் கடை.

ப - ரை. (ஒருவனுக்கு) சாதலின் - இறத்தல்போல்
இன்னுதது - துன்பஞ்செய்வதொன்று
இல்லை - இல்லை
அதூஉம் - அப்படிப்பட்டஇறத்தலும்
ஈதல் - (வறியவர்க்குக்) கொடுத்தல்
இயையாக்கடை - முடியாதவிடத்து
இனிது - இன்பஞ் செய்வதாகும். எ - று.

க - ரை. இறத்தலே துன்பம் ஆயினும் இரந்தவர்க்குக்கொடாதவிடத்து இறத்தலே இன்பம் என்பதாம்.

வி-ரை. பிறருக்குப் பயன்படாத உடற் சுமை நீங்குதலால் இனி தென்றார். இவை மூன்றுபாட்டாலும் ஈயாமையின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.
(உங0)

உங-ம் அதிகாரம். ஈகை
முற்றிற்று.

உசு-ம் அதிகாரம். புகழ்.

அஃதாவது: இல்வாழ்க்கை முதல் ஈகை ஈறாகச் சொல்லப்பட்ட இல்லறத்தில் வழுவாதார்க்கு இம்மைப்பயனாகி இவ்வுலகத்திலே செய்தபடியே நிற்பதாகிய கீர்த்தியாம். இது பெரும்பாலும் ஈகைபற்றி வருதலால் அதன் பின் வைக்கப்பட்டது.

க. ஈத லிசைபட வாழ்த லதுவல்ல
ஊதிய மில்லை யுயிர்க்கு.

ப-ரை. ஈதல் - (வறியவர்க்குக்) கொடுத்தலினாலே
இசைபட - புகழுண்டாக
வாழ்தல் - வாழக்கடவர்
அதுவல்லது - அப்புகழல்லாமல்
உயிர்க்கு - (மக்கள்) உயிர்க்கு
ஊதியம் - வேறுபயன்
இல்லை - இல்லை (ஆதலால்) எ-று.

க-ரை. கொடுத்தலால் கீர்த்தியுண்டாக வாழக்கடவர் அக்கீர்த்தியை அல்லாமல் மக்களுயிர்க்கு இலாபம் இல்லை என்பதாம்.

வி-ரை. இசைபடவாழுதற்குக் கல்வி ஆண்மை முதலாகிய வேறு காரணங்களும் இருக்கினும் ஈகை சிறந்ததாதலால் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது.
(உஙக)

உ. உரைப்பா ருரைப்பவை யெல்லா மிரப்பார்க்கொன்
றீவார்மே னிற்கும் புகழ்.

ப-ரை. உரைப்பார் - (உலகத்திலே ஒன்றை) உரைப்பவரால்
உரைப்பவையெல்லாம் - உரைக்கப்படும் அவைகளெல்லாம்
இரப்பார்க்கு - (வறுமையால்) இரப்பவர்க்கு
ஒன்று - (அவர் வேண்டிய) தொன்றை
ஈவார்மேல் - கொடுப்பவரிடத்தே
நிற்கும் - நிற்கும்
புகழ் - கீர்த்திகளாம். எ-று.

க-ரை. கொடுப்பவரிடத்திலேதான் கீர்த்தி நிற்கும் என்பதாம்.

வி-ரை. புகழ்தான் உரையும் பாட்டும் என இருவகைப்படும். அவற்றுள் உரைப்பாருரைப்பவையென எல்லார்க்கும் உரியவழக்கத்தையே எடுத்தாராகினும் இனம்பற்றிப் புலவர்க்கே உரியபாட்டும் கொள்ளப்படும் படவே பாடுவார் பாடுவவெல்லா மிரப்பார்க்கொன் றீவார்மேனிற்கும் புகழ் என்பதும் பெற்றும். புகழின் காரணங்களிலீதல் சிறந்தமை இதனுள்ளுங்காண்க.

> ந. ஒன்றா வுலகத் துயர்ந்த புகழல்லாற்
> பொன்றாது நிற்பதொன் றில்.

ப-ரை. ஒன்றா - தனக்கு இணையில்லையாக
உயர்ந்த - ஓங்கிய
புகழல்லால் - கீர்த்தியல்லாமல்
உலகத்து - உலகத்திலே
பொன்றாது - அழியாமல்
நிற்பது - நிலைபெறுவது
ஒன்று - வேறொன்று
இல் - இல்லை. எ-று.

க-ரை. உலகத்தில் அழியாமல் நிற்பதுபுகழே அல்லாமல்வேறொன்று இல்லை என்பதாம்.

வி-ரை. தனக்கு இணையில்லாக ஓங்குதலாவது கொடுத்தற்கரிய உயிரையும், உறுப்பையும், பொருளையும், கொடுத்தமைபற்றி வருதலால் தன்னோடு ஒப்பது இல்லாமல் தானே உயர்தல். அப்படிப்பட்ட புகழையே மனிதனாய்பிறந்தவன் சம்பாதிக்கவேண்டு மென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டாலும் புகழது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. (உநந)

> ச. நிலவரை நீள்புக ழாற்றிற் புலவரைப்
> போற்றாது புத்தே ளுலகு.

ப-ரை. (ஒருவன்) நிலவரை - பூமியினெல்லையில்
நீள்புகழ் - அழியாது நிற்கும் புகழை
ஆற்றின் - செய்வானாயின்
புத்தேளுலகு - தெய்வலோகமானது (அவனையல்லாமல்)
புலவரை - (தன்னை யடைந்திருக்கிற) ஞானிகளை
போற்றாது - பேணாது. எ-று.

க-ரை. உலகில் அழியாது நிற்கும் புகழை ஒருவன் செய்வானாகில் தேவலோகம் தேவர்களைத் துதியாது அவனையே துதிசெய்யும் என்பதாம்.

வி-ரை. இவன்போல் அவர்புகழ்வடிவால் இவ்வுலகத்தையும் தேவவடிவால் அவ்வுலகத்தையும் ஒருசேர அடையாமையால் புலவரைப் போற்றாது புத்தேளுல கென்றார். (உநச)

> ரு. நத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காடும்
> வித்தகர்க் கல்லா லரிது.

ப - ரை. வித்தகர்க்கல்லால் - திறமையையுடையவர்க்கு அல்லாமல் (மற்றவர்க்கு)
நத்தமாகும் - (புகழுடம்பிற்கு) பெருக்கமாகும்
கேடும் - வறுமையும்
அரிது - இல்லை
உளதாகும் - (அப்புகழுடம்பு) நிலைபெறுவதாகும்
சாக்காடும் - மரணமும்
அரிது - இல்லை. எ - று.

க - ரை. புகழுடம்பிற்குப் பெருக்கமாகும் வறுமையும், அவ்வுடம்பு நிலைபெறுவதாகும் மரணமும் அறிவில்லார்க்கு இல்லை என்பதாம்.

வி - ரை. நந்தஎன்னு முதனிலைத்தொழிற்பெயர் நத்த எனவிகாரப்பட்டு அம்விகுதிபெற்று வந்தது போல் உரையசை ஆகும் அரிது இவற்றை மூன்னுங் கூட்டப்பட்டன. பெருக்கமாகும்கேடாவது புகழுடம்புசெல்வதை அடைவதற்குப் பூதவுடம்பு வறுமைப்படல். நிலைபெறுவதாகு மரணமாவது புகழுடம்புநிலைபெறற்குப் பூதவுடம்பு இறத்தல் நிலையில்லாத உடம்பை வருத்தியும் விட்டும் நிலையான புகழை வளர்த்தலும் நிறுத்தலும் பிறர்க்கு முடியாமையால் வித்தகர்க்கல்லா லரிதென்றார். இவை இரண்டுபாட்டாலும் புகழுடையாரது மேன்மை சொல்லப்பட்டது. (உ௩ரு)

௬. தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக வஃதிலார்
தோன்றலிற் றோன்றாமை நன்று.

ப - ரை. தோன்றின் - (மனிதராய்ப்) பிறந்தால்
புகழொடு - புகழுக்கு ஏதுவாகிய குணத்தோடு
தோன்றுக - பிறக்கக்கடவர்
அஃதிலார் - அக்குணமில்லாதவர்
தோன்றலின் - (மனிதராய்ப்) பிறத்தலினும் [றபடி
தோன்றாமை - பிறவாமையானது (விலங்குகளாய்ப்பிறத்தலென்
நன்று - நல்லது. எ - று.

க - ரை. பிறந்தால் புகழோடு பிறக்கக்கடவர், அவ்வாறில்லாதவர்கள் பிறவாமையே நல்லது என்பதாம்.

வி - ரை. புகழுக்கு ஏதுவைப் புகழென்றதால் ஆகுபெயர் இலாரென்றதனால் மனிதராயென்பதும் மனிதராய்ப் பிறவாமையென்ற * அருத்தாபத்தியினாலே விலங்காய்ப் பிறத்தலென்பதும் கொள்ளப்பட்டன. இகழ்வாரில்லாமையால் நன்றென்றார். (உ௩௬)

எ. புகழ்பட வாழாதார் தந்நோவார் தம்மை
யிகழ்வாரை நோவ தெவன்.

ப - ரை. புகழ்பட - (தமக்குப் புகழுண்டாக
வாழாதார் - வாழமாட்டாதவர் அதுபற்றிப் பிறரிகழ்ந்த இடத்தே

* அருத்தாபத்தியாவது பகலுண்ணான் பருத்திருக்கை நோக்கி இரவிலுண்பானென அறிவதுபோல்வன.

தந்நோவார் - (இவ்விகழ்ச்சி) நமது மாட்டாமையால் வந்ததென்று தம்மை நோவாதவராகி
தம்மை - தம்மை
இகழ்வாரை - நிந்திப்பவரை
நோவது - நொந்துகொள்வது
எவன் - என்ன நினைத்து. எ - று.

க - ரை. புகழுண்டாக வாழாதவர் தம்மை இகழ்ந்தவரை நொந்து கொள்ளவது என்ன என்பதாம்.

வி - ரை. புகழ்பட வாழவேண்டியதாயிருக்க அப்படி வாழமாட்டாத குற்றம் பற்றிப் பிறர் இகழ்வது ஒரு பக்ஷமாகலால் இகழ்வாரை நோவதெவனென்றார். (உரு எ)

அ. வசையென்ப வையத்தார்க் கெல்லா மிசையென்னு
மெச்சம் பெறாஅ விடின்.

ப - ரை. இசையென்னுமெச்சம் - புகழென்னும் எச்சத்தை (பெறவேண்டியிருக்க)
பெறாவிடின் - (அதனைப்) பெறாது விடுவாராயின்
வையத்தார்க்கெல்லாம் - பூமியிலுள்ளார்க்கெல்லாம்
வசை - (அதுதானே) வசையாகும்
என்ப - என்று (நல்லோர்) சொல்லுவர். எ - று.

க - ரை. ஒருவன் கீர்த்தி என்னும் பிள்ளையைப் பெறாமல் இருப்பானாகில், உலகிற்கு வசையாம் என்பதாம்.

வி - ரை. செய்தவர் இறந்துபோகத் தாமிறவாமல் நிற்கையால் புகழை எச்சமென்றார். இகழப்படுதற்கு மற்றொரு குற்றம் வேண்டாமென்பது கருத்து. (உரு அ)

கூ. வசையிலா வண்பயன் குன்று மிசையிலா
யாக்கை பொறுத்த நிலம்.

ப - ரை. இசையிலா - புகழில்லாத
யாக்கை - உடம்பை
பொறுத்த - சுமந்த
நிலம் - நிலத்தில்
வசையிலா - பழிப்பில்லாத
வண்பயன் - வளப்பத்தை யுடைய விளைவு
குன்றும் - குறையும். எ - று.

க - ரை. கீர்த்தி இல்லாத உடலைச் சுமந்த நிலத்தில் விளைவுகுறையும், என்பதாம்.

வி - ரை. உயிருண்டாயினும் அதனாலே பயன் கொள்ளாமையால் யாக்கையென்றும், அது நிலத்திற்குப் பாரமாதலின் பொறுத்தவென்றும் சொல்லினார். விளைவு குறைதற்கு ஏது பாபசரீரத்தைச் சுமக்கின்றவெறுப்பு இவை நான்குபாட்டாலும் புகழில்லோரது தாழ்வு சொல்லப்பட்டது.

௧0. வசையொழிய வாழ்வாரே வாழ்வா ரிசையொழிய
வாழ்வாரே வாழா தவர்.

ப-ரை. வசையொழிய - (தம்மிடத்து) வசையுண்டாகாமல் (புகழுண்டாக வென்றபடி)
வாழ்வாரே - வாழ்பவரே
வாழ்வார் - (உயிர்) வாழ்வோராவார்
இசையொழிய - புகழுண்டாகாமல் (வசையுண்டாக வென்றபடி)
வாழ்வாரே - வாழ்பவரே
வாழாதவர் - இறந்தோராவார். எ-று.

க-ரை. கீர்த்தியுடன் வாழ்பவர் உயிரோடுவாழ்பவர், அக்கீர்த்தியின்றி வாழ்பவர் இரந்தவர் என்பதாம்.

வி-ரை. வசையென்பவென்னும் பாட்டில் வசையொழிதல் புகழ் பெறுதலானதால் இங்கே இசையொழிதல் வசைபெறுதலாயிற்று. முன்பாட்டிலே புகழில்லாத உடம்பென்றதனை விளக்கியவாறு இதனால் அம்மேன்மையுந்தாழ்வும் உடன் சொல்லப்பட்டன மறுமைப்பயன் வானுறையுந் தெய்வத்துள்வைக்கப்படுமெனமுன்னே சொல்லப்பட்டமையால் இல்லறத்துக்கு இவ்வுலகத்திலே புகழும் தேவருலகத்திலே போகமும் பயனென்பதுகொள்ளப்பட்டது.

இனி மனுமுதலிய அறநூல்களால்பொதுவாகக்கூறப்பட்ட இல்லறங்களெல்லாம் இவர் தொகுத்துக் கூறிய இவற்றுள்ளே அடங்கும். அஃது அறிந்து அடக்கிக்கொள்க.

(உசo)

உச-ம் அதிகாரம். புகழ்

முற்றிற்று.

இல்லறவியல் முற்றுப்பெற்றது.

ஆக அதிகாரம் உச-க்கு திருக்குறள் உசo.

துறவறவியல்.

இனி, முறைப்படித்துறவறம் சொல்லத்தொடங்கினர். துறவறமாவது முன் சொல்லப்பட்ட இல்லறத்தின் வழுவாது நடந்து அறிவுடையாராய்ப் பிறப்பினை அஞ்சி முத்திபெறுதற் பொருட்டுத் துறந்தவர்க்கு உரித்தாகிய அறமாம், அது விரதமும் ஞானமும் என விருவகைப்படும்.

விரதம்.

அஃதாவது: வினைமாசு தீர்ந்து அந்தக்கரணங்கள் பரிசுத்தமாதற்பொருட்டு இன்ன அறங்களைச் செய்வேனென்றும், இன்ன பாவங்களைவிடுவேனென்றும், தமது வல்லமைக்கு ஏற்க அளவு செய்துகொண்டு துறந்தோரா

லே காப்பற்றப்படுவது. அவ்விரதங்கள் அளவில்லாதவையா யிருக்கினும் அவை பலவற்றையும் தம்முள்ளே அடக்கி நிற்குஞ்சிறப்புடைய சிலவற்றை இங்கேசொல்லத்தொடங்கி முதலிலே அருளுடைமையை அருளிச்செய்கின்றார்.

உரு - ம் அதிகாரம். அருளுடைமை.

அஃதாவது: தொடர்பு பற்றாமல் இயல்பாக எல்லா உயிர்களின்மேலும் செல்வதாகி கருணையை யுடையராதலாம். இல்லறத்துக்கு அன்புடைமை போல் இது துறவறத்துக்குச் சிறந்தலால் முன்சொல்லப்பட்டது.

க. அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட் செல்வம் பொருட்செல்
பூரியார் கண்ணு முள. [வம்

ப - ரை. பொருட்செல்வம் - பொருளால் வருஞ்செல்வங்கள்
பூரியார்கண்ணும் - இழிந்தவரிடத்தும்
உள - இருக்கின்றன (ஆதலால்)
செல்வத்துள் - செல்வங்கள் பலவற்றுள்ளும் (ஆராய்ந்து எடுக்கப்பட்ட)
செல்வம் - செல்வமாவது
அருட்செல்வம் - அருளால் வருஞ் செல்வமாம். எ - று.

க - ரை. கிருபையால் வருஞ் செல்வமே செல்வமாகும், பொருளால் வரும்செல்வம் கீழாரிடத்தும் உண்டு என்பதாம்.

வி - ரை. அருளால்வருஞ் செல்வமானது உயிர்களைக் காப்பாற்றி அவ்வறத்தால் மேம்படுதலாம். இழிந்தோரிடத்து இல்லாமல் உயர்ந்தோரிடத்து மாத்திரம் உள்ள அருட்செல்வமே சிறப்புடைய செல்வமென்றும், இழிந்தோரிடத்தும் உள்ள மற்றைப் பொருட் செல்வங்கள் சிறப்புடையன அல்லவென்றும் சொல்லியதாம். (உசக)

உ. நல்லாற்றா னாடி யருளாள்க பல்லாற்றாற்
றேரினு மஃதே துணை.

ப - ரை. நல்லாற்றால் - நல்வழியிலே நின்று
நாடி - (அளவைகளாலும் யுத்தியாலும் நமக்குத் துணையாகும் - அறம் யாதென்று) ஆராய்ந்து
அருளாள்க - அருளுடையராகக்கடவர்
பல்லாற்றால் - (ஒன்றுக்கு ஒன்று ஒத்திராத) பலசமைய வழிகளால்
தேரினும் - ஆராய்ந்தாலும்
துணை - துணையாவது
அஃதே - அவ்வருளே (வேறொன்றில்லை யென்றபடி) எ - று.

க - ரை. நல்வழியிலே நின்று கிருபையை ஆளக்கடவர், பலவழியில் ஆராயின் அக்கிருபையே துணை என்பதாம்.

வி - ரை. அவைகளாவன பொறிகளாலே காணும்காட்சியும் குறிக ளாலே ஆலோசித்து அறியும் * அனுமானமும் கருத்தா மொழியாகிய ஆக மமும் என மூன்றுவகைப்படும். ஒப்புமைபற்றி அறிகிற உவமானமும் இப் படி யல்லாமற்போனால் இது கூடாதென்று அறியும் அருத்தாபத்தியும் உண் மைக்கு எதிராகிய இல்லாமையும் என விவையுங் கூட்டி ஆறென் பாரும் உளர். இவையும் அம்மூன்றுள் அடக்கிக்கொள்ளப்படும் யுத்தியாவது இது கூடும் இதுகூடாது எனத்தன்னிடத்தே தோன்றுவது ஒன்றுக்கு ஒன்று ஒத்திராமையாவது மதவேறுபாட்டால் அளவைகளும் பொருள்களும் தம் முள்ளே மாறுகொள்ளுதலாம். அப்படியிருந்தாலும் அருள் துணையென்பது எல்லாருக்கும் ஒத்திருக்குமென்பதாம் உயிரைவிட்டுநீங்காமல் இருமையிலும் உதவலால் துணையென்றார். இவை இரண்டுபாட்டாலும் அருளது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. (உசஉ)

ந. அருள்சேர்ந்த நெஞ்சினார்க் கில்லை யிருள்சேர்ந்த
இன்னா வுலகம் புகல்.

ப - ரை. இருள்சேர்ந்த - அந்தகாரந்தங்கிய
இன்னாவுலகம் - துன்பவுலகத்திலே
புகல் - (போய்ப்) புகுதல்
அருள்சேர்ந்த - அருளைச்சேர்ந்த
நெஞ்சினார்க்கு - நெஞ்சையுடையவர்க்கு
இல்லை - இல்லை. எ - று.

க - ரை. கிருபைபொருந்திய மனமுடையோர் நரகத்தில் புகுதல் இல்லை என்பதாம்.

வி - ரை. இருள்சேர்ந்த இன்னாவுலகமென்றது நெருங்கிய விருளை யுடையதாய்த் தன்னை அடைந்தவர்க்குத் துன்பஞ் செய்வதொரு நரகத்தை அது கீழுலகத்துள் ஓரிடமாகலின் உலகமெனப்பட்டது. (உசங)

ச. மன்னுயி ரோம்பி யருளாள்வாற் கில்லென்ப
தன்னுயி ரஞ்சும் வினை.

ப - ரை. மன்னுயிர் - நிலைபெறுடைய உயிர்களை
ஓம்பி - காப்பாற்றி
அருளாள்வாற்கு - (அவைகளிடத்தே) அருளுடையவனா யிருப்ப வனுக்கு
தன்னுயிர் - தன்னுடைய உயிர்
அஞ்சும் - அஞ்சுதற்கு ஏதுவாகிய
வினை - பாவங்களானவை
இல் - உண்டாகா
என்ப - என்று (அறிந்தோர்) சொல்லுவர். எ - று.

* அனுமானமாவது புகையினாலே நெருப்பை அறிவது முதலானவை.

க-ரை. பிறவுயிர்களிடத்துக் கிருபை யுடையவனுக்குத் தன்னுயிர் பயப்படும் பாவம் இல்லை என்பதாம்.

வி-ரை. உயிர்களெல்லாம் நித்தியமாதலின் மன்னுயிரென்றார் அஞ்சுதல் துன்பநோக்கி அஞ்சுதல் அப்படிப்பட்ட அறமுடையவன் கொலைமுதலாகிய பாவங்களைச் செய்யானெனவே மறுமையிலே நரகத்தை அடையாமைக்கு எது சொல்லப்பட்டதாயிற்று. (உசச)

ரு. அல்ல லருளாள்வார்க் கில்லை வளிவழங்கு
மல்லன்மா ஞாலங் கரி.

ப-ரை. அருளாள்வார்க்கு - அருளுடையவர்க்கு (இம்மையிலும்)
அல்லல் - ஒரு துன்பமாவது
இல்லை - உண்டாகாது (அதற்கு)
வளிவழங்கும் - காற்றுலாவுகின்ற
மல்லல் - வளப்பத்தையுடைய
மா - பெரிய
ஞாலம் - பூமியில் வாழ்வோர்
கரி - சாக்ஷியாவார். எ-று.

க-ரை. கிருபை யுடையவர்களுக்குத் துன்பமில்லை என்பதாம்.

வி-ரை. சாக்ஷியாவார் தாம்கண்டு தெளிந்தபொருளைக் காணாதார்க்குத் தெளிவித்தற்கு உரியவர் அருளாள்வார்க்கு அல்லலுண்டாக ஒருகாலத்திலும் ஒரிடத்திலும் ஒருவரும் கண்டறிவா ரில்லாமையால் உலகத்தா ரனைவரும் சாட்சியாவரென்றற்கு ஞாலங்கரியென்றார் எனவே இம்மையிலென்பது பெற்றாம். ஞாலத்தாரை ஞாலமெனலால் ஆகுபெயர். இவை மூன்றுபாட்டாலும் அருளுடையவர்க்கு இருமையிலும் துன்பமில்லாமை சொல்லப்பட்டது. (உசரு)

சு. பொருணீங்கிப் பொச்சாந்தா ரென்ப ரருணீங்கி
யல்லவை செய்தொழுகு வார்.

ப-ரை. அருணீங்கி - (உயிர்களிடத்துச் செய்யவேண்டும்) அருளைவிட்டு
அல்லவை - விடவேண்டுங் கொடுமைகளை செய்து
ஒழுகுவார் - நடப்பாரை
பொருணீங்கி - (முன்பிறப்பிலேயும்) உறுதிப்பொருளைதேடாமல்
பொச்சாந்தார் - (தாம் துன்பப்படுகின்றமையை) மறந்தவர்
என்ப - என்று (நல்லோர்) சொல்லுவர். எ-று.

க-ரை. அருளை விட்டுப் பாவஞ்செய்பவரை மறுமைப் பொருளை மறந்தவர் என்பர் என்பதாம்.

வி-ரை. உறுதிப்பொருள் அறம் துன்பப்படுதல் தன்னைப்பற்றி வருவது முதலாகிய பிறவித்துன்ப மூன்றையும் அனுபவித்தலாம் மறவாதிருந்தாரயின் அப்படி நடவாரென்பது கருத்து. (உசசு)

எ. அருளில்லார்க் கவ்வுலக மில்லை பொருளில்லார்க்
இவ்வுலக மில்லா தியாங்கு.

ப - ரை. பொருளில்லார்க்கு - பொருளில்லாதவர்க்கு
இவ்வுலகம் - இவ்வுலகத்திலின்பம்
இல்லாதியாங்கு - இல்லாதமைபோல்
அருளில்லார்க்கு - (உயிர்களின்மேல்) அருளில்லாதவர்க்கு
அவவுலகம் - அவ்வுலகத்தி னின்பம்
இல்லை - இல்லை. எ - று.

க - ரை. பொருளில்லாதவர்க்கு இவ்வுலகத்தின்பம் இல்லாமைபோல் அருளில்லாதவர்க்கு அம்மேலுலகத் தின்பம் இல்லை என்பதாம்.

வி - ரை. உலகமிரண்டும் அவற்றி னின்பங்களுக்கு ஆகுதலால் ஆகு பெயர்கள். எப்படி? இந்தவுலக இன்பத்துக்குப்பொருளோ அப்படியே அந்த வுலகவின்பத்துக்கு அருள்காரண மென்பதாயிற்று. (உசஎ

அ. பொருளற்றார் பூப்ப ரொருகா லருளற்றா
ரற்றுமற் றாத லரிது.

ப - ரை. பொருளற்றார் - (ஊழினாலே) வருமை அடைந்தவர் (அதுநீங்கி)
ஒருகால் - (பின்) ஒருகாலத்தில்
பூப்பர் - (செல்வத்தினால்) பொலிவார் (அப்படியல்லாமல்)
அருளற்றார் - அருளில்லாதவர் (பாவம் நீங்காமையால்)
அற்றார் - அழிந்தவரே
மற்று - பின்னொருகாலத்திலும்
ஆதலரிது - ஆகுதலில்லை எ - று.

க - ரை. பொருளற்றவர் ஒருகாலத்தில் செல்வம்பெறுவர் அருளற்ற வர் அழிந்தவரே என்பதாம்.

வி - ரை. முன் பாட்டில் ஒருவிதத்தால் பொருளில்லாமையோடு அரு ளில்லாமையை ஒப்பாக்கிச்சொன்னாராதலால், இப்பாட்டில் மற்றொருவிதத் தினாலே அதனை மறுத்து அதிலும் கொடிதென்பது சொல்லியபடி. (உசஅ)

கூ. தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டற்றா றேரி
னருளாதான் செய்யு மறம்.

ப - ரை, அருளாதான் - (உயிர்களிடத்தே) அருள்செய்யாதவன்
செய்யும் - செய்யும்
அறம் - அறத்தை
தேரின் - ஆராயின்
தெருளாதான் - ஞானமில்லாதவன்
மெய்ப்பொருள் - மெய்ந்நூலிற் சொல்லப்பட்டபொருளை
கண்டற்று - (ஒருகால்) கண்டதுபோலும். எ - று.

க - ரை. அருளில்லாதவன் செய்யுந் தருமத்தை ஆராய்ந்து பார்க்கில் மெய்ஞ்ஞானம் இல்லாதவன் உண்மைப்பொருளைக் கண்டாற்போலும் என்பதாம்.

வி-ரை. ஆல் அசை எப்படி நிலைபெற்ற ஞானமில்லாதவன் நடுவே மெய்ப்பொருளை உணர்ந்தால் அதனைத் தனது ஞானமில்லாமையாற்றானே அழித்து விடுவானோ அப்படியே அருளில்லாதவன் நடுவே அறஞ் செய்தால் அதனைத் தன்னருளில்லாமையாற்றானே அழித்து விடுவானென்பதாயிற்று ஆகவே மற்றெல்லா அறங்களுக்கும் அருளுடைமை மூலமென்பது பெறப் பட்டது. இவை நான்குபாட்டாலும் அருளில்லாதவர்க்கு வருங்குற்றம் சொல்லப்பட்டது. (உசக)

க0. வலியார்முற் றன்னை நினைக்கதான் றன்னின்
மெலியார்மேற் செல்லு மிடத்து.

ப-ரை. (அருளில்லாதவன்) தன்னின் மெலியார்மேல் - தன்னினு மெலியவர்கள்மேல்
தான் - தான்
செல்லுமிடத்து - (வருத்துதற்குச்) செல்லுமிடத்து
வலியார் - (தன்னின்) வலியவர்
(தன்னை வருத்துதற்கு வரும்போது) - முன் (அவர்) முன்
தன்னை - (அஞ்சிநிற்கும்) தனது நிலையை
நினைக்க - நினைக்கக்கடவன். எ-று.

க-ரை. வலியவன் மெலியவனை வருத்தச் செல்லும்போது தன்னினும் வலியவன் தன்னை வருத்தியதை நினைக்கக்கடவன் என்பதாம்.

வி-ரை. மெலியாரெனினும் அஃறிணைக்குங் கொள்க. அதனை நினைக்கவே இந்த உயிருக்கும் அப்படியே அச்சமுண்டாகுமென்று அறிந்து அதன்மேல் அருளுடையவனுவானென்பது கருத்து இதனலே அருள்பிறத்தற்கு உபாயம் சொல்லப்பட்டது. (உசo)

உரு ம் அதிகாரம். அருளுடைமை
முற்றிற்று.

உசா-ம் அதிகாரம். புலான்மறுத்தல்.

அஃதாவது: ஊனுண்ணுதலை ஒழித்தலாம், கொலைப்பாவத்தைப் பின் உண்டாக்கலால் அதற்குக் காரணமாதலையும் முன்னும் அதனல் வருதலால் அதன் காரியமாதலையும் ஒருசேர உடைத்தாகிய ஊனுண்ணுதல் அருளுடையார்க்கு இயைவது அன்றாகலினதனைவிலக்குதற்கு இது அருளுடைமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

க. தன்னூன் பெருக்கற்குத் தான்பிறி தூனுண்பா
னெங்ஙன மாளு மருள்.

ப - ரை. தன்னூன் - தன்னுடம்பை
பெருக்கற்கு - வளர்த்தற்பொருட்டு
தான் - தான்
பிறிதூண் - மற்றொன்றினுடம்பை
உண்பான் - தின்பவன்
எங்ஙனம் - எவ்வகையால்
அருள் - அருளை
ஆளும் - ஆளுவான். எ - று.

க - ரை. தன்னுடல்பெருத்தற்குப் பிறவுடலைத்தின்பவன் எவவகையால் கிருபை யுடையவனுவான் என்பதாம்.

வி - ரை. பயனில்லாத தன்னூன் வளர்த்தலைப் பயனென நினைத்து இக்கொடுமை செய்வோனே அறிவிலாத கொடியோ னென்றதாயிற்று. எங்ஙனமாளு மருளென்பது ஆளானென்பது படகின்ற இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. ()

உ. பொருளாட்சி போற்றாதார்க் கில்லை யருளாட்சி
யாங்கில்லை யூன்றின் பவர்க்கு.

ப - ரை. பொருளாட்சி - பொருளினாலே பயன் கொள்ளுதல்
போற்றாதார்க்கு - அதனைக் காப்பாற்றாதவருக்கு
இல்லை - இல்லையாம்
ஆங்கு - அதுபோல்
அருளாட்சி - அருளினாலே பயன்கொள்ளுதல்
ஊன்றின்பவர்க்கு - புலாலுண்பவருக்கு
இல்லை - இல்லை. எ - று.

க - ரை. பொருளைக்காப்பாற்றாதவர்க்கும் பொருளின்பம் இல்லை, அது போல அருளைக் காப்பாற்றாதார்க்கு அருளின்பம் இல்லை என்பதாம்.

வி - ரை. எப்படிபொருட்பயனை இழத்தற்கு அதனைக் காப்பாற்றாமையோ அப்படியே அருட்பயனை இழத்தற்கு ஊன்றின்னல்காரணமென்றதாயிற்று. ஊன்டின்றாயினும் உயிர்களுக்கு ஒரு தீங்கு நினையாராயின் அருளாளுதற்குக் குறைவில்லை யென்பாரை மறுத்து அது உண்டென்பது இவை இரண்டுபாட்டாலும் சொல்லப்பட்டது எடுத்துக்காட்டுவமையணி. (உளஉ)

ந. படைகொண்டார் னெஞ்சம்போ னன்றூக்கா தொன்ற
னுடல்சுவை யுண்டார் மனம்.

ப - ரை. ஒன்றன் - பிறிதோருயிரினது
உடல் - உடலை
சுவையுண்டார் - சுவைபடவுண்டவரது
மனம் - மனமானது
படைகொண்டார் - கொலைக்கருவியைத் (தன்கையிலே) கொண்டவரது
நெஞ்சம்போல் - மனம்போல்
நன்றூக்காது - (கொலையைநோக்குவதல்லது) அருளைநோக்காது

க - ரை. ஊன் தின்பவர்களது மனமானது அருளை நினையாது எ - ம்.

வி - ரை. சுவை படவுண்டல் காயங்களால் இனியசுவைபடச் சமைத்து உண்டல் படை வாள் முதலானவை இதனால் ஊன்றின்பாரது மனம் தீங்கு நினைத்தல் உபமானப் பிரமாணத்தினாலே சாதித்து முன்பாட்டிலே சொல்லியது உறுதி செய்யப்பட்டது. (உருங)

ச. அருளல்ல தியாதெனிற் கொல்லாமை கோறல்
பொருளல்ல தவ்வூன் றினல்.

ப - ரை. அருள் - அருளானது
யாதெனின் - எதுவென்றால்
கொல்லாமை - கொலைசெய்யாமை
அல்லது - அவ்வருளல்லாததானது
யாதெனின் - எதுவென்றால்
கோறல் - கொல்லுதல் (ஆதலால்)
அவ்வூன் - அக்கொல்லுதலால் வந்தவூனை
தினல் - தின்னுதல்
பொருளல்லது - அறனல்லாததாம் (பாவமாம்) எ - று.

க - ரை. கொல்லாமையே அருளாம் கொல்லுதலே பாவமாம் ஆதலால் ஊன் உண்ணல் பாபமாம் என்பதாம்.

வி - ரை. கொல்லாமையை அருளென்றும் கொல்லுதலை அல்லதென்றும் காரியங்களைக் காரணங்களாகவும் ஊன்றின்கையாகிய காரணத்தைப் பாவமாகிய காரியமாகவும் உபசரித்தார். அருளல்லது கொடுமை சிறப்புப் பற்றி அறம் பொருளெனப்படுதலால் பாவம் பொருளல்லது எனப்பட்டது.

ரு. உண்ணாமை யுள்ள துயிர்நிலை யூனுண்ண
வண்ணாத்தல் செய்யா தளறு.

ப - ரை. உயிர் - (சிலவகை) யுயிர்கள்
நிலை - (உடம்புகளிலே) நிற்கை
ஊன் - ஊனை
உண்ணாமையுள்ளது - உண்ணாமையென்னும் அறத்தினிடத்தது (ஆதலால்)
உண்ண - (அந்நிலைகுலைய ஒருவன் அதனை) உண்பானாயின்
அளறு - அவனை (விழுங்கிய) நரகமானது
அண்ணாத்தல் செய்யாது - (பின்உமிழ்தற்கு) வாய்திறவாது. எ - று.

க - ரை. ஒருவன் ஊனுண்பானாயின் அவனை நரகம் விழுங்கிவிடும் என்பதாம்.

வி - ரை. உண்ணப்படுகிற விலங்குகள் அதனாலே குறைந்துபோக மற்றவை பல்குதலால் உண்ணாமையுள்ள துயிர் நிலையென்றார். உண்ணவென்பது உண்ணினென்னும் பொருளில்வந்தது. ஊனுண்டவன் அப்பாவத்தினாலே நெடுங்காலம் நரகத்துள் அழுந்துவானென்பதாம். கொலைப்பாவம்

கொன்றவர்மேல் நிற்றலால் பின் ஊனுண்பார்க்குப் பாவமில்லை யென்பாரை மறுத்து அது உண்டென்பது. இவை இரண்டுபாட்டாலும் சொல்லப்பட்டது.

(உடுகு)

சு. தினற்பொருட்டாற் கொள்ளா துலகெனின் யாரும்
விலைப்பொருட்டா லூன்றருவா ரில்.

ப - ரை. தினற்பொருட்டால் - தின்னுதல் காரணமாக
உலகு - உலகத்தார்
கொள்ளாதெனின் - (ஊனைக்) கொள்ளாராயின்
விலைப்பொருட்டால் - விலைப்பொருள் காரணமாக
ஊன்றருவார் - ஊனைவிற்பவர்
யாரும் - எவரும்
இல் - இல்லை. எ - று.

க - ரை. ஊனை வாங்குவார் இல்லாதிருந்தால் அதை விற்பாரில்லை என்பதாம்.

வி - ரை. பின்னே உண்டாவதாகிய ஊனைத்தின்னுதல் அதற்கு முன்னே உண்டாவதாகிய கொலைக்குக் காரணமாகாமையால் தின்பார்க்குக் காரணத்தால் வரும்பாவம் இல்லையென்ற வாதியைநோக்கி அருத்தாபத்தி பிரமாணத்தினாலே காரணமாகுதல் சாதித்தலின் இதனால் முன்பாட்டிலே சொல்லியது உறுதி செய்யப்பட்டது.

(உடுசு)

எ. உண்ணாமை வேண்டும் புலாஅல் பிறிதொன்றன்
புண்ண துணர்வார்ப் பெறின்.

ப - ரை. புலால் - புலாலானது
பிறிதொன்றன் - வேறோருடம்பினது
புண் - புண்ணாகும்
அது - அப்புலால் அசுத்தமாயிருக்கையை
உணர்வார் - அறிவோரை
பெறின் - பெற்றால்
உண்ணாமைவேண்டும் - (அப்புலாலை) உண்ணாதொழியவேண்டும்.

க - ரை. ஊன் பிறவுடலின் புண்ணென்றறிந்தவர்களைப் பெற்றால் அதனை உண்ணா திருக்கவேண்டும் என்பதாம்.

வி - ரை. அந்த மெய்ம்மையை அறியாமையால் அதனை உண்கின்றாரென்பதாம். இதனால் யுத்தியினாலும் ஊனுண்ணல் இழிந்ததென்பது சொல்லப்பட்டது.

(உடுஎ)

அ. செயிரிற் றலைப்பிரிந்த காட்சியா ருண்ணா
ருயிரிற் றலைப்பிரிந்த வூன்.

ப - ரை. செயிரின் - (மயக்கமாகிய) குற்றத்தினின்றும்
தலைப்பிரிந்த - நீங்கிய
காட்சியார் - அறிவினையுடையவர்

உயிரின் - ஒருயிரினின்றும்
தலைப்பிரிந்த - நீங்கிவந்த
ஊன் - ஊனை
உண்ணார் - தின்னார். எ - று.

க - ரை. அறிவுடையோர் ஊன்தின்னார் என்பதாம்.

வி - ரை. தலைப்பிரிவு ஒருசொல்பிணமென்று ஊனின்மெய்மை தாமே அறிதலால் உண்ணாரென்றார். (உருஅ)

கூ. அவிசொரிந் தாயிரம் வேட்டலி னொன்ற
னுயிர்செகுத் துண்ணாமை நன்று.

ப - ரை. அவி - (நெய்முதலாகிய) அவிகளை
சொரிந்து - (தீயினிடத்தே) பெய்து
ஆயிரம் வேட்டலின் - ஆயிரம்யாகஞ் செய்தலினும்
ஒன்றன - ஒருவிலங்கினது
உயிர் - உயிரை
செகுத்து - போக்கி
உண்ணாமை - (அவ்வுயிர் நின்றவூனை) உண்ணாமை
நன்று - நல்லது. எ - று.

க - ரை. ஆயிரம்யாகஞ் செய்தலினும் புலாலைத்தின்னாமை மிக நல்லது, என்பதாம்.

வி - ரை. அந்த யாகங்களால் வரும்பயனினும் இந்த விரதத்தால்வரும் பயன் பெரிதென்பதாம். (உருகூ)

௰. கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி
எல்லா வுயிருந் தொழும்.

ப - ரை. கொல்லான் - (ஒருயிரையும்) கொல்லாதவனுமாய்
புலாலைமறுத்தானை - புலாலையும் உண்ணாதவனை
எல்லாருயிரும் - எல்லாவுயிர்களும்
கைகூப்பி - கைகுவித்து
தொழும் - வணங்கும். எ - று.

க - ரை. ஊனைத்தின்னாதவனை எல்லாவுயிரும் வணங்கும் என்பதாம்.

வி - ரை. இவ்விரண்டறங்களையும் ஒருமிக்க உடையவர்க்கு அல்லாமல் கொல்லாமை ஒன்றைமாத்திரம் உடையவர்க்கு அதனாற் பயனில்லையாகலின் கொல்லாமையும் உடன்சொல்லினார். இப்பொருளுடையவன் மறுமையிலே தேவரினும் உயர்ந்தவனாவனென அப்பயனது பெருமை சொல்லியபடி. இவை மூன்று பாட்டாலும் ஊனுண்ணாமையினது உயர்ச்சி சொல்லப்பட்டது. (உசு0)

உகூ - ம் அதிகாரம். புலான்மறுத்தல்
முற்றிற்று.

உஎ-ம் அதிகாரம். தவம்.

அஃதாவது: மனம்பொறிவழி போகாமல் நிற்கைபின்பொருட்டு விரதங்களினலே உண்டி சுருக்குதல் முதலான செயல்களை மேற்கொண்டு அவைகளால் தம்முயிர்க்குவருந் துன்பங்களைப் பொறுத்துப் பிறவுயிர்களைக் காப்பாற்றலாம். புலாலைமறுத்து உயிர்களின்மேல் அருள்மிகுந்தவிடத்தே செய்யப்படுவதாகலின் இதுபுலான் மறுத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. உற்றநோய் நோன்ற லுயிர்க்குறுகண் செய்யாமை
அற்றே தவத்திற் குரு.

ப-ரை. தவத்திற்கு - தவத்தினுக்கு
உரு - வடிவமானது
உற்றநோய் - உண்டிசுருக்குதல் (முதலானவைகளால்) தம்முயிர்க்கு வரும் துன்பங்களை
நோன்றல் - பொறுத்தலும்
உயிர்க்கு - பிறவுயிர்க்கு
உறுகண்செய்யாமை - (தாம்) துன்பஞ்செய்யாமையும் ஆகிய
அற்றே - அவ்வளவினதேயாகும். எ-று.

க-ரை. பசிபொறுத்தலும் உயிர்களுக்குத் துன்பஞ்செய்யாமையுமே தவத்திற்கு வடிவம் என்பதாம்.

வி-ரை. மற்றைய விரதங்களெல்லாம் இவ்விரண்டிலே அடங்குமாதலின் அற்றேயெனத் தேற்றேகாரங்கொடுத்தார். இதனல் தவத்தினது இலக்கணஞ் சொல்லப்பட்டது. (உசுக)

உ. தவமுந் தவமுடையார்க் காகு மவமதனை
அஃதிலார் மேற்கொள் வது.

ப-ரை. தவமும் - (பயனேயல்லாமல்) தவம் உண்டாவதும்
தவமுடையார்க்கு - (முன்னைத்) தவத்தையுடையவர்க்கே
ஆகும் - உண்டாகும் (ஆதலால்)
அதனை - அத்தவத்தை
அஃதிலார் - அம்முன்னைத் தவமில்லாதவர்
மேற்கொள்வது - செயத்தொடங்குவது
அவம் - வீணும். எ-று.

க-ரை. முப்பிறப்பில் தவஞ்செய்தவர்க்குத் தவம்பலிக்கும் என்பதாம்.

வி-ரை. முன்பழக்கத்தால் அறிவும் வல்லமையும் உடையராய்முடித்தலால் தவமுடையார்க் காகுமென்றும் பழக்க மில்லாதவர்க்கு அவ்விரண்டும் இல்லாமையினலே முடியாமையால் அவமென்றுங் கூறினர். (உசுஉ)

௩. துறந்தார்க்குத் துப்பரவு வேண்டி மறந்தார்கொன்
மற்றை யவர்க டவம்.

ப - ரை. மற்றையவர்கள் - இல்லறத்தை யேபற்றிநிற்பவர்கள்
துறந்தார்க்கு - (இருவகைப்பற்றையும்) துறந்தவர்களுக்கு
துப்பரவு - உண்டியும் மருந்தும் இருப்பிடமும்
வேண்டி - (உதவுதலை) வேண்டி
தவம் - (தாம்) தவஞ்செய்தலை
மறந்தார்கொல் - மறந்தார்போலும். எ - று.

க - ரை. இல்வாழ்வோர் துறவிகளுக்கு உண்டியும் அருந்தும் இடமும் உதவவேண்டித் தவத்தை மறந்தார்போலும் என்பதாம்.

வி - ரை. துப்பரவு அனுபவிக்கப்படும் பொருள்கள். தவமானது வேண்டியவைகளை வேண்டியபடியே பெறத் தருவதாதலால் யாவராலும் செய்யத்தகுவதாகிய அதைத் தம்மாலே செய்யப்படுகிற தானத்தின்மேல் விருப்பமிகுதியால் மறந்தார்போலுமெனவே தானத்தினும் தவம் உயர்ந்தது என்றதாயிற்று. (உகாு)

௪. ஒன்னார்த் தெறலு முவந்தாரை யாக்கலு
மெண்ணிற் றவத்தான் வரும்.

ப - ரை. ஒன்னார் - (தமது அறத்துக்கு இடையூறுசெய்த) பகைவரை
தெறலும் - கெடச்செய்தலையும்
உவந்தாரை - (அதனை) விரும்பினவரை
ஆக்கலும் - உயரச்செய்தலையும்
எண்ணின் - (தவஞ்செய்வோர்) நினைப்பாராயின்
தவத்தான் - (அவரது) தவவலிமையினால்
வரும் - (அவை அவருக்கு) உண்டாகும். எ - று.

க - ரை. சாபம், அநுக்கிரகம், தவத்தால் வரும் என்பதாம்.

வி - ரை. முழுதுந் துறந்தவர்க்கு பகைவரும் நட்பினரும் இருப்பது கூடாமையால் தவத்திற்கு ஏற்றிச் சொல்லப்பட்டது. எண்ணி னென்றதனால் அவர்க்கு அவை எண்ணுமையே இயல்பென்பது தோன்றுகின்றது. பகைவர் பெரியாராயினும் அவருக்குக் கேடும் விரும்பினவர் சிறியாராயினும் அவருக்கு உயர்வும் நினைத்தவளவில்வந்து நிற்குமெனத் தவஞ்செய்வார்மேல் வைத்துத் தவத்தின் வல்லமை சொல்லியபடி. (உகச)

௫. வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தலாற் செய்தவ
மீண்டு முயலப் படும்.

ப - ரை. வேண்டிய - (முயன்றால்) பெறவேண்டிய பயன்களை
வேண்டியாங்கும் - வேண்டியபடியே
எய்தலால் - (மறுமையிலே தாம்) பெறலாமாதலால்
செய்தவம் - செய்யத் தருவதாகிய தவமானது
ஈண்டு - இம்மையில்
முயலப்படும் - (அறிவுடையோராலே) முயலப்படும். எ - று.

க-ரை. மறுமையில் வேண்டிய இன்பங்களை அடைதலால் இம்மையிலே தவமானது முயற்சி செய்யப்படும் என்பதாம்.

வி-ரை. ஈண்டென்றதனால் மறுமை வருவிக்கப்பட்டது. மேலே கதியும் மோக்ஷமும் தவத்தாலல்லாமல் அடைதல் கூடாதென்பதாம். இவை நான்குபாட்டாலும் தவத்தினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. (உசுரு)

சு. தவஞ்செய்வார் தங்கருமஞ் செய்வார்மற் றல்லா
ரவஞ்செய்வா ராசையுட் பட்டு.

ப-ரை. தவஞ்செய்வார் - தவத்தைச்செய்வார்
தங்கருமஞ் செய்வார் - தமது கருமத்தைச் செய்பவராவார்
மற்றல்லார் - மற்றைப்பொருளின்பங்களைச் செய்வார்
ஆசையுட்பட்டு - (அவைகளி) ளாசையாகிய வலையில் அகப்பட்டு
அவஞ்செய்வார் - (தமக்குக்) கேடுசெய்பவராவார். எ-று.

க-ரை. தவத்தோர் தவகாரியங்களைச் செய்வர் மற்றவர் அவகாரியங்களைச்செய்வர் என்பதாம்.

வி-ரை. அநித்தியமாய் மூவகைத் துன்பத்துக்கு இடமாய் உயிரின் வேறாய் உள்ள உடம்புக்கு வருத்தம் வருமென்று விடாமல் தவத்தைச்செய்தால் பிறப்பு பிணி மூப்பு இறப்பு இவைகளால் அநாதியாகத் துன்பப்பட்டுக் கொண்டு வருகிற உயிரானது ஞானம்பெற்று மோக்ஷத்தை அடையும். ஆதலால் தவஞ் செய்வாரைத் தங்கருமஞ் செய்வாரென்றும் க்ஷணத்தில் அழிவதாகிய சிற்றின்பத்தின் பொருட்டுப் பல பிறவிகளிலும் துன்பப்படத் தக்க பாவஞ் செய்துகொள்ளுதலால் அல்லாதாரை அவஞ் செய்வாரென்றும் சொல்லினர். நித்தியமின்மை அநித்தியம். (உசுசு)

எ. சுடச்சுடரும் பொன்போ லொளிவிடுந் துன்பஞ்
சுடச்சுட நோக்கிற் பவர்க்கு.

ப-ரை. சுடச்சுடரும் (புடத்தீயானது) சுடச்சுடரும்
பொன்போல் - பொன்னுக்குக் குற்றம் நீங்கல்போல்
நோக்கிற்பவர்க்கு - தவம்செய்யவல்லவர்க்கு
துன்பம் - (அதனால் வருகிற) துன்பம்
சுடச்சுட - சுடச்சுட
ஒளிவிடும் - ஒளிமிகும். எ-று.

க-ரை. புடத்தால் பொன்பிரகாசிப்பதுபோலத் தவத்தால் ஞானம் பிரகாசிக்கும் என்பதாம்.

வி-ரை. ஒளி பொன்னுக்கு காந்தியும் தவம் செய்வோர்க்கு ஞானமும் ஆம். காந்தி மிகுந்தோறும் பொன்னுக்கு குற்றம் நீங்கல் போல் ஞானம் மிகுந்தோறும் அவர்க்குப் பாவம் நீங்கல் கொள்க ஒளிபோற்பொருளை விளக்கலால் ஞானம் ஒளியெனப்பட்டது. (உசுஎ)

அ. தன்னுயிர் தானறப் பெற்றானை யேனைய
மன்னுயி ரெல்லாந் தொழும்.

ப்-ரை. தன்னுயிர் - தனது உயிரை
தானற - தனக்கு உரித்தாக
பெற்றானை - பெற்றவனை
ஏனைய - அது பெருந்தவையாகிய
மன்னுயிரெல்லாம் - நிலைபேறுடைய உயிர்களெல்லாம்
தொழும் - வணங்கும். எ - று.

க-ரை. தவத்தால் உயிர்பெற்றவனை எல்லாவுயிரும் வணங்கும் என்பதாம்.

வி-ரை. தனக்குரித்தாதல் தவமாகிய தன்கருமஞ்செய்தல் அதைக் காட்டிலும் பெறுதற்கு உரியது இல்லாமையால் பெற்றானையென்றார். அது பெருந்தவை யென்றது ஆசையிற்பட்டு அவஞ்செய்யு முயிர்களை, சாபானுக்கிரக வல்லமையைப் பெற்றிருக்கையினாலே எல்லாவுயிருந் தொழுமென்றார்.

கூ. கூற்றங் குதித்தலுங் கைகூடு நோற்றலி
னாற்ற றலைப்பட் டவர்க்கு.

ப-ரை. கூற்றம் - இயமனை
குதித்தலும் - கடத்தலும்
கைகூடும் - உண்டாகும்
நோற்றலின் - தவஞ்செய்தலால் வருவதாகிய
ஆற்றல் - வல்லமையை
தலைப்பட்டவர்க்கு - கூடியவர்க்கு. எ - று.

க-ரை. தவத்தலைமையை அடைந்தவர்களுக்கு இயமனை வெல்லுதலும் பொருந்தும் என்பதாம்.

வி-ரை. குதித்தலு மென்னும் உம்மை அது கூடாமையை விளக்கியது. ஆற்றல் சாபானுக்கிரகம் இவை நான்குபாட்டாலும் தவஞ்செய்வோரது உயர்ச்சி சொல்லப்பட்டது. (உசுகூ)

க0. இலர்பல ராகிய காரண நோற்பார்
சிலர்பலர் நோலா தவர்.

ப-ரை. (உலகத்திலே செல்வர் சிலராக) இலர் - வறியவர்
பலராகிய காரணம் - பலராதற்குக் காரணம் (யாதென்றால்) (அது)
நோற்பார் - தவஞ் செய்வோர்
சிலர் - சிலராக
நோலாதவர் - தவஞ் செய்யாதவர்
பலர் - பலராதல். எ - று.

க-ரை. பாக்கியர் சிலரும் நிர்ப்பாக்கியர் பலருமாக இருத்தற்குக் காரணம்; தவம்செய்வார் சிலரும் அத்தவம் இல்லார் பலருமாக இருத்தலாம். என்பதாம்.

வி-ரை. இங்கே செல்வம் ஞானத்தையும் வறுமை அஞ்ஞானத்தையும், குறித்தும் நின்றன. நோற்பார் சிலரெனக் காரணத்தைச் சொல்ல

லால் அதன் காரியமாகிய செல்வர் சிலராதல் வருவிக்கப்பட்டது. இதனுல் தவஞ் செய்யார்க்கு இம்மையின்பமும் இல்லையென்று இதனுல் அதனது தாழ்வு சொல்லப்பட்டது. (உஎ௦)

உஎ-ம் அதிகாரம். தவம்

முற்றிற்று.

உஅ-ம் அதிகாரம். கூடாவொழுக்கம்.

அஃதாவது: தாம் விட்ட காமவின்பத்தை உறுதி யில்லாமையினுலே பின்னும் விரும்பும் வழிதோன்ற அவ்வழியே கொண்டு நின்று தவத்தோடு பொருந்ாததாகிய தீயவொழுக்கம். அது விலக்குதற்கு இது தவத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம் பூதங்க
ளைந்து மகத்தே நகும்.

ப-ரை. வஞ்சமனத்தான் - வஞ்சம்பொருந்திய மனத்தை யுடையவனது
படிற்றொழுக்கம் - மறைந்த ஒழுக்கத்தை
பூதங்களைந்தும் - (உடம்பாய் அவனேடு கலந்து நிற்கின்ற) பஞ்ச பூதங்களும் (கண்டு)
அகத்தே - (தம்) முள்ளே
நகும் - சிரிக்கும். எ-று.

க-ரை. வஞ்சகனது பொய்யொழுக்கத்தை அவன் பஞ்ச பூதங்களுஞ் சிரிக்கும் என்பதாம்.

வி-ரை. காமம் தன்னுள்ளே வருத்திக்கொண் டிருக்கவும் காமமில்லாமையைச் சொல்லிப் புறத்தாரை வஞ்சித்தலால் வஞ்சமனமென்றும், அவ்வருத்தம் பொறுக்கமாட்டாமற்செய்யும் கள்ளச் செய்கையைப் படிற்றொழுக்கமென்றும், உலகத்திலே களவுடையவர் பிறர் அறியாமற் செய்யுங்காரியங்களுக்கும் ஐம்பெரும் பூதங்களே சாட்சியாகலின் அச்செய்கையையும், அவன் மறைக்கின்ற விதத்தையும் அறிந்து அவன் அறியாமல் தம்முள்ளே சிரித்தலால் அகத்தே நகுமென்றும் சொல்லினுர். செய்த குற்றமறையாதாகலின் தவஞ்செய்வோனுக்கு அவ்வொழுக்கம் ஆகாதென்பதுகருத்து. (உஎக)

உ. வானுயர் தோற்ற மெவன்செய்யுந் தன்னெஞ்சந்
தானறி குற்றப் படின்.

ப-ரை. தான் - தான்
அறி - அறிந்த
குற்றம் - குற்றத்திலே

நன்னெஞ்சம் - தனதுமனம்
படின் - தாழுமாயின் (ஒருவனுக்கு)
வானுயர் - வான்போலுயர்ந்த
தோற்றம் - தவவேடமானது
எவன் - என்னபயனை
செய்யும் - செய்யும். எ - று.

க - ரை. தன்மனம் குற்றத்தில் படில் தனது உயர்ந்த தவவேடம் என்னபயனைச்செய்யும் என்பதாம்.

வி - ரை. அறியாது செய்தகுற்றத்துக்கு அல்லாமல் அறிந்துசெய்த குற்றத்துக்குப் பிராயச்சித்தம் இல்லாமையால் நெஞ்சு குற்றமுடையதாகி விடும் விடவே நின்ற வேஷமாத்திரத்துக்குப் புறத்தாரை வெருட்டுதலே அல்லது வேறுபயன் இல்லையென்க. (உஎஉ)

ந. வலியி னிலைமையான் வல்லுருவம் பெற்றம்
புலியின்றோல் போர்த்துமேய்ந் தற்று.

ப - ரை. வலி - (மனத்தை அடக்கும்) வல்லமையை
இல் - இல்லாத
நிலைமையான் - இயல்புடையவன்
வல்லுருவம் - அவ்வல்லமையையுடையவரது வேடத்தைக்கொண்டு (மனம்போனவழி போகுதல்)
பெற்றம் - பசுவானது (காவற்காரர் துரத்தாதிருக்கும்படி)
புலியின்றோல் - புலியினது தோலை
போர்த்து - போர்த்துக்கொண்டு
மேய்ந்தற்று - பயிரைமேய்ந்தால் அச்செய்கைபோலும். எ - று.

க - ரை. மனமடக்காதவன் தவவேடம் பசு புலித்தோலைப் போர்த்துக்கொண்டு மேய்ந்தாற்போலும் என்பதாம்.

வி - ரை. மேய்தலுக்கு ஏற்க மனம்போனவழி போகுதல் வருவிக்கப்பட்டது. காவற்காரர் துரத்தாமை "புலி பசித்தால் புல்லைத்தின்னாது" என்பதனாலும், அச்சத்தாலும் ஆம் ஆகவே அவ்வல்லுருவங் கொள்ளுதற்குப் பயன் அப்படிப்பட்ட காரணங்களால் உலகத்தார் சந்தேகப்படாமையாயிற்று. பசு தனக்கு உரியபுல்லைவிட்டுப் புலித்தோல் போர்த்துப் பிறர்க்கு உரிய பயிரை மேய்தல்போல் அக்கூடா வொழுக்கத்தான் தனக்கு உரியமனைவியை விட்டுத் தவவேடங்கொண்டு பிறருக்கு உரிய பெண்டிரை அனுபவித்த லென்க. அப்படி செல்கிற பசு இல்லாமையால் இல்பொருளுவமையணி. ()

ச. தவமறைந் தல்லவை செய்தல் புதன்மறைந்து
வேட்டுவன் புட்சிமிழ்த் தற்று.

ப - ரை. (அவ்வல்லமையில்லாத நிலைமையான்) தவ - தடவேடத்திலே
மறைந்து - மறைந்து
அல்லவை - தவமல்லாதவைகளை

செய்தல் - செய்தல்
வேட்டுவன் - வேடன்
புதல் - புதலிலே
மறைந்து - மறைந்து
புள் - பறவைகளை
சிமிழ்த்தற்று - பிடித்தல்போலும். எ - று.

க - ரை. தவவேடத்தில் மறைந்தொழுகுவோன் வேடன் புதரில் மறைந்து பறவைகளைப் பிடித்தல் போலும் என்பதாம்.

வி - ரை. தவம் அதன்வேடத்துக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர். தவமல்லவற்றைச் செய்தலாவது பிறர்க்கு உரியமகளிரைத் தன் வசத்தாராக்குதல். இப்படிச்செய்தலென்பது இத்தொழிலுவமையினாலே தோன்றுதல் அறிக.

ரு. பற்றற்றே மென்பார் படிற்றொழுக்க மெற்றெற்றன்
றேதம் பலவுந் தரும்.

ப - ரை. (பிறர் தம்மை நன்கு மதித்தற்பொருட்டு) பற்றற்றேமென்பார்-பற்றற்றோமென்று சொல்லுவாரது
படிற்றொழுக்கம் - மறைந்தவொழுக்கமானது (அப்பொழுது இனிதுபோல் தோன்றுமாயினும்)
எற்றெற்றென்று - (பின்) என்செய்தோம் என்செய்தோமென்று (தாமே இரங்கும்படி)
ஏதம்பலவும் - பலதுன்பங்களையும்
தரும் - (அவருக்குக்) கொடுக்கும். எ - று.

க - ரை. பற்றற்றோம் என்பவரது பொய்யொழுக்கமானது பின்புதுன்பந்தரும் என்பதாம்.

வி - ரை. சொல்லினளவிலல்லது பற்று நீங்காமையால் பற்றற்றேமென்பாரென்றும், சிறிதாய்க் கணத்துள்ளே அழிவதாகிய இன்பத்தின் பொருட்டுப் பெரிதாய் நெடுங்காலம் நிற்பதாகிய பாவத்தைச் செய்வோர் அது துன்பத்தைத் தரும்போது ஐயோ பாவமே யென்று அழுவாராதலின் எற்றெற்றென்றும் சொல்லினார். இவை ஐந்துபாட்டாலும் கூடா வொழுக்கத்தினது இழுக்கஞ் சொல்லப்பட்டது. (உஎரு)

சு. நெஞ்சிற் றுறவார் துறந்தார்போல் வஞ்சித்து
வாழ்வாரின் வன்கணா ரில்.

ப - ரை. நெஞ்சின் - மனத்தினால்
துறவார் - (பற்றுகளைத்) துறவாராகி
துறந்தார்போல் - பாசநீங்கினவர்போல்
வஞ்சித்து - (தானஞ்செய்வாரை) வஞ்சித்து
வாழ்வாரின் - வாழுமவர்போல்
வன்கணார் - இரக்கமில்லாதவர்
இல் - இல்லை. எ - று.

க-ரை. துறந்தவர்போல வஞ்சித்து வாழ்பவரிலுங்கொடியவர் இல்லை என்பதாம்.

வி-ரை. தானஞ்செய்வாரை வஞ்சித்தலாவது யாம் மறுமையிலே நற்கதி அடைதற்பொருட்டு இந்த அரிய தவத்தோர்க்கு இன்னது கொடுப்போமென்று அறியாமற் கொடுத்தவரை அதைவாங்கிக்கொண்டு தாழ்ந்தகதியை அடைவித்தலாம். தமக்கு ஆமவைகளைச் செய்தார்க்கு ஆகாதவைகளைச் செய்தலால் வன்கணாரில் லென்றார். (உஎசு)

எ. புறங்குன்றி கண்டனைய ரேனு மகங்குன்றி
மூக்கிற் கரியா ருடைத்து.

ப-ரை. புறம் - மேலே
குன்றி - குன்றிமணியானது
கண்டனையரேனும் - காணப்படுதல்போற் காணப்படுகிற செம்மையை யுடையவராயினும்
அகம் - உள்ளே
குன்றிமூக்கின் - அக்குன்றிமணியின் மூக்குப்போல்
கரியார் - கறுத்திருப்பவரையும்
உடைத்து - (உலகமானது) உடையதாயிருக்கின்றது. எ-று.

க-ரை. குன்றிமணிபோல் புறத்திற் சுத்தமும் அகத்தில் அக்குன்றுமணி மூக்குப்போல்குற்றமும் உடையவரை உலகமும் உடைத்து என்பதாம்.

வி-ரை. குன்றியாகிய உபமானத்திலே நிறத்தைக்காட்டுகிறசெம்மை கருமைகள் உபமேயத்திலே செவ்வையா யிருக்கையையும் அறிவில்லாமையையும் காட்டுகின்றன. (உஎஎ)

அ. மனத்தது மாசாக மாண்டார்நீ ராடி
மறைந்தொழுகு மாந்தர் பலர்.

ப-ரை. மாசு - அழுக்கானது
மனத்தாக - (தம்) மனத்திலுள்ளதாக
மாண்டால் - (பிறர்க்குத் தவத்தால்) மாட்சிமையுடையவராக
நீராடி - நீரிலே முழுகிக் (காட்டி)
மறைந்து - (தாம் அதனிடத்தே) மறைந்து
ஒழுகும் - நடக்கும்
மாந்தர் - மனிதர்
பலர் - (உலகத்திலே) பலர். எ-று.

க-ரை. உள்ளத் தழுக்கிருக்க உடற்புறம் சுத்தமாகக் கழுவுவார் பலர் என்பதாம்.

வி-ரை. மாசு காமவெகுளி மயக்கங்கள் அவைபோதற்காக வல்லாமல் மாட்சிமை பட்டவரென்று பிறர் நினைத்தற்காக நீராடுதலால் அத்தொழிலை அவர் மறைதற்கு இடமாக்கினார். இவை மூன்றுபாட்டாலும் கூடாவொழுக்கத்தாரது குற்றமும் அவரை அறிந்து நீக்கவேண்டு மென்பதும் சொல்லப்பட்டன. (உஎஅ)

கூ. கணைகொடி தியாழ்கோடு செவ்விதாங் கன்ன
வினைபடு பாலாற் கொளல்.

ப - ரை. கணை - அம்பானது (வடிவினாலே செவ்விதா யிருந்தாலும்)
கொடிது - (செயலினாலே) கொடியதா யிருக்கின்றது
யாழ் - வீணையானது
கோடு - (வடிவினாலே) வளைவினதா யிருந்தாலும்
செவ்விது - (செயலினாலே) செவ்விதா யிருக்கின்றது
ஆங்கு - அவ்வகையே
அன்ன - தவஞ்செய்வார்
கொடியார் - செவ்வியரா யிருக்கைகளை (அவரது வடிவினாலே கொள்ளாமல்)
வினைபடுபாலால் - (அவரது) செயல்பட்ட பகுப்பினாலே
கொளல் - அறிந்துகொள்ளக்கடவர். எ - று.

க - ரை. அம்பு ஒழுங்காயிருந்தும் கொடுமை செய்யும் வீணைவளைந் திருந்தும் இனிமைசெய்யும் அதுபோலத் தவத்தோரை நடக்கையால் அறியப்படும் என்பதாம்.

வி - ரை. அம்புக்குச்செயல் கொல்லுதல். வீணைக்குச்செயல் இசையினாலே இன்பத்தைத் தருதல். அவ்வகையே அவர்பாவத்தைச் செய்தால் கொடியரென்றும் அறத்தைச் செய்தால் செவ்வியரென்றும் கொள்ள வேண்டு மென்பதாம். இதனால் அவரை அறியும்வழி சொல்லப்பட்டது. ()

க0. மழித்தலு நீட்டலும் வேண்டா வுலகம்
பழித்த தொழித்து விடின்.

ப - ரை. (தவஞ் செய்வோர்க்கு) மழித்தலும் - தலைமயிரை மழித்தலும்
நீண்டலும் - (அதனைச்) சடையாக்கலும் அல்லது வளர்த்தலும்
வேண்டா - வேண்டுவனவல்ல
உலகம் - உயர்ந்தோரால்
பழித்தது - (தவத்திற்கு ஆகாதென்று) குற்றஞ் சொல்லப்பட்ட ஒழுக்கத்தை
ஒழித்துவிடின் - நீக்கிவிடுவாராயின். எ - று.

க - ரை. உயர்ந்தோர் குற்றமென்றசொன்னவைகளை நீக்கிவிட்டால் மூண்டிதஞ்செய்தலும் சடைவளர்த்தலும் வேண்டாம் என்பதாம்.

வி. - ரை. மழித்தலென்பதே தலைமயிரைக்காட்டலால் அதைச்சொல்லினாரில்லை. இதனாலே கூடா வொழுக்கத்தை விட்டுத் தவஞ்செய்வோர்க்கு வேஷமும் வேண்டாமென அவரது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. (உஅ0)

உஅ - ம் அதிகாரம். கூடாவொழுக்கம்
முற்றிற்று.

உகூ-ம் அதிகாரம். கள்ளாமை.

அஃதாவது: பிறருடைமையாயுள்ளவைகளில் யாதொரு பொருளையும் அவரை வஞ்சித்துக்கொள்ள நினையாமையாம். நினைத்தலும் செய்தற்குச் சமானமாதலால் கள்ளாமை யென்றார்.

இல்லறத்தாருக்குத் தம்மவரோடு விளையாட்டாகவாவது செய்யக் கூடும் துறவறத்தாருக்கு நினைத்தவிடத்தும்பெரியதவரும் ஆதலின் இது துறவறமாயிற்று. புறத்திலே போகாமல் மடங்கி ஓரிடத்தை யுற்று உயிரை நோக்க வேண்டியதாகிய அவரதுமனம் அதைவிட்டுப்புறத்திலேபோய்ப்பலவிடத்தை யுற்று உடம்பின்பொருட்டுப் பொருளை நோக்குவதல்லாமலும் அப்பொருளையும் வஞ்சித்துக்கொள்ள நினைத்தல் அவருக்குப் பெரிய குற்றமாதல் அறிக. இவ்விதம் வாய்மைமுதற் கொல்லாமை முடிவாகிய நான்கதிகாரத்துக்கும் ஒக்கும். இது பொருளைப் பற்றியுண்டாங் குற்றத்தை விலக்குவதாகலின் காமம்பற்றி யுண்டாங் கூடாவொழுக்கத்தின் பின்வைக்கப்பட்டது.

க. எள்ளாமை வேண்டுவா னென்பா னெனைத் தொன்றுங்
கள்ளாமை காக்கத் தன் னெஞ்சு.

ப-ரை. எள்ளாமை - (முத்தியை) இகழாமல்
வேண்டுவானென்பான் - விரும்புவோன்
இவனென்று - (தவத்தோராலே) நன்றாக மதிக்கப்படுவோன்
எனைத்தொன்றும் - யாதொரு பொருளையும்
கள்ளாமை - பிறரை வஞ்சித்துக்கொள்ள நினையாதபடி
தன்னெஞ்சு - தனது நெஞ்சை
காக்க - காக்கக்கடவன். எ - று.

க-ரை. முத்தியை இகழாமல் வேண்டுபவன் களவை நினையாதபடி தன் மனதைக் காக்கக்கடவன் என்பதாம்.

வி-ரை. முத்தியை இகழ்தலாவது காட்சியேபிரமாணமென்றும் நிலம் நீர் நெருப்பு காற்று எனப் பூதம் நான்கேயென்றும் அவைகள் கூடுதலின் சிறப்பினாலே தோன்றிப் பிரிவினாலே அழிவதாகிய உடம்பினிடத்தேஅறிவு மதுவினிடத்தே களிப்புப்போல் வெளிப்பட்டு அழியுமென்றும், இறந்தவுயிர் பின்னே பிறவாதென்றும், இன்பமும் பொருளும் முயர்ச்சியால்வருவதென்றும் சொல்லும். உலோகாயத மதமுதலாகிய மயக்க நூல்களைத் தெளிந்து அவற்றுக்கு ஏற்க நடத்தலாம். ஞான நூற்பொருளையாயினும் ஆசாரியனுக்கு வழிபாடு செய்யாமல் வஞ்சித்துக்கொள்ளின் அதுவும் களவாமாகலின் எனைத்தொன்று மென்றார். நெஞ்சு கள்ளாமை காக்கவென்றலால் துறந்தோர்க்கு விலக்கப்பட்ட கள்ளுதலாவது களவுசெய்ய நினைத்தலென்பது பெற்றாம்.

(உஅக)

உ. உள்ளத்தா லுள்ளலுந் தீதே பிறன்பொருளைக்
கள்ளத்தாற் கள்வேமெனல்.

ப-ரை. (குற்றங்களை) உள்ளத்தால் - (தமது) நெஞ்சினாலே
உள்ளலும் - நினைத்தலும்
தீதே - (துறந்தார்க்குப்) பாவமேயாகும் (ஆதலால்)
பிறன் - பிறனது பொருளை
கள்ளத்தால் - அவனறியாத வகையினாலே
கொள்வேம் - வஞ்சித்துக்கொள்வோம்
எனல் - என்று நினையாதிருக்கக்கடவர். எ-று.

க-ரை. தீமைகளை நினைத்தலுங் குற்றமாதலால் பிறன்பொருளைக் களவுசெய்வோமென்று நினையாதிருக்கக்கடவர் என்பதாம்.

வி-ரை. அவருள்ளம் சிறந்ததென்பது தோன்றுதற்கு உள்ளத்தாலென்பது அதிகமாகச் சொல்லப்பட்டது. இவையிரண்டு பாட்டாலும் துறந்தோர்க்குக் களவாவது இதுவென்பதும் அதை நீக்கவேண்டுமென்பதும் சொல்லப்பட்டன.

(உஅஉ)

ங. களவினா லாகிய வாக்க மளவிறந்
தாவது போலக் கெடும்.

ப-ரை. களவினால் - களவுசெய்தலினால்
ஆகிய - உண்டாகிய
ஆக்கம் - பொருளானது
ஆவதுபோல் - வளர்வதுபோல் (தோன்றி)
அளவிறந்து - (தனது) எல்லையைக்கடந்து
கெடும் - அழியும். எ-று.

க-ரை. களவால் வந்தசெல்வம் வளர்வதுபோலத் தோன்றிக்கெடும் என்பதாம்.

வி-ரை. ஆக்கத்துக்கு ஏதுவாதலால் ஆக்கமெனப்பட்டது. எல்லையைக் கடந்து கெடுதலாவது போங்கால் பாவத்தையும் பழியையும் நிறுத்திச்செய்த அறத்தையும் உடன் கொண்டுபோகுதல்.

(உஅங)

ச. களவின்கட் கன்றிய காதல் விளைவின்கண்
வீயா விழுமந் தரும்.

ப-ரை. களவின்கண் - பிறர்பொருளை வஞ்சித்துக்கொள்ளுதலிலே
கன்றிய - மிகுந்த
காதல் - ஆசையானது (அப்போது இனிதுபோல் தோன்றி)
விளைவின்கண் - தான் பயனைக்கொடுக்கும்போது
வீயாவிழுமம் - தொலையாத துன்பத்தை
தரும் - கொடுக்கும். எ-று.

க-ரை. களவை இச்சிக்கும், இச்சை கெடாத துன்பத்தைத்தரும் என்பதாம்.

வி-ரை. மிகுதலால் எந்நாளும் அக்களவையே கற்பித்துப் பாவமும் பழியும் கொடுத்தேவருதலால் வீடாவிழுமம் தருமென்றார். இவை இரண்டு பாட்டாலும் அதை நீக்குதற்குக் காரணம் சொல்லப்பட்டது. (உ௮௪)

௫. அருள்கருதி யன்புடைய ராதல் பொருள்கருதிப்
பொச்சாப்புப் பார்ப்பார்க ணில்.

ப-ரை. அருள் - அருளினது உயர்ச்சியை
கருதி - அறிந்து
அன்புடையராதல் - (அதன்மேல்) அன்புடையராய் நடத்தல்
பொருள் - (பிறர்) பொருளை
கருதி - (வஞ்சித்துக்கொள்ள) நினைந்து
பொச்சாப்பு - (அவரது) சோர்வை
பார்ப்பார்கண் - பார்ப்போரிடத்து
இல் - உண்டாகாது. எ-று.

க-ரை. பிறர்பொருளைக் களவுசெய்ய நினைப்பவர்களுக்கு அருளும் அன்பும் இல்லை என்பதாம்.

வி-ரை. தமக்கு உரியபொருளையும் தீதென்று வெறுத்துத் துறந்தவர் பின்னே பிறர்க்கு உரியபொருளை நன்றென்று விரும்பி அதனை வஞ்சித்துக் கொள்ளுதற்கு அவரது சோர்வைப் பார்ப்பாராயின் அவரிடத்தே பிறவுயிர்களின்மேலே செய்தற்கு உரிய அருளிலே தவறாது நடத்தல் கூடாதென்க. (உ௮௫)

௬. அளவின்க ணின்றொழுக லாற்றார் களவின்கட்
கன்றிய காத லவர்.

ப-ரை. களவின்கண் - களவினிடத்தே
கன்றிய - மிகுந்த
காதலவர் - ஆசையையுடையவர்
அளவின்கண் - (உயிர்முதலானவைகளை) அளவு செய்தலாகிய வழியிலே
நின்று - நிலைபெற்று
ஒழுகலாற்றார் - (அதற்கு ஏற்க) நடக்கமாட்டார். எ-று.

க-ரை. களவில் இச்சையுடையவர்கள் கிருபைவழியிலே நடவார் என்பதாம்.

வி-ரை. உயிர் முதலானவைகளை அளவுசெய்தலாவது, காட்சிமுதலாகிய பிரமாணங்களைக் கொண்டு உயிர்ப்பொருளையும், அதற்கு அநாதியாய் வருகிற குற்றவினை விளைவுகளையும், அவற்றால் அவ்வுயிர் * நாற்கதியிலே பிறந்திறந்து வருதலையும், அதனை ஒழித்தற்கு உபாயமான யோகஞானங்களையும், அவற்றால் அவ்வுயிர் அடையு முத்தியையும், அளவுசெய்து உள்ளவாறு

* நாற்கதி, தேவகதி, மக்கட்கதி, நரககதி, விலங்கு கதி.

அறிதல். அதற்கு ஏற்ப நடத்தலாவது அளவு செய்யப்பட்டவைகளிலே நிய வைகளினீங்கி நல்லவைகளின் வழிநிற்கை. (உசு)

எ. களவென்னுங் காரறி வாண்மை யளவென்னு
மாற்றல் புரிந்தார்க ணில்.

ப-ரை. களவென்னும் - களவென்று சொல்லப்படும்
கார் - இருண்ட
அறிவாண்மை - அறிவினை யுடையராயிருக்கையானது
அளவென்னும் - (உயிர் முதலானவைகளை) அளத்தலென்று சொல்லப்படும்.
ஆற்றல் - பெருமையை
புரிந்தார்கண் - விரும்பினவரிடத்து
இல் - இல்லை. எ - று.

க-ரை. களவு செய்வோம் என்னும் அறியாமை பெருமை யுடையோரிடத்தில் இல்லை என்பதாம்.

வி-ரை. இருள் மயக்கம் களவென்னுங் காரறிவாண்மை எனக்காரியத்தைக் காரணமாகவும் அளவென்னு மாற்றல் எனக் காரணத்தைக், காரியமாகவும் உபசரித்தார் களவும் அறவறமும் இருளும் ஒளியும்போல் ஒன்றுக்கொன்று பகையாகலின் கூடி நிற்பன அல்லவென்பது இவை மூன்றுபாட்டாலும் சொல்லப்பட்டது. (உஎ)

அ. அளவறிந்தார் நெஞ்சத் தறம்போல நிற்குங்
களவறிந்தார் நெஞ்சிற் கரவு.

ப-ரை. களவறிந்தார் - களவை அறிந்தவரது
நெஞ்சில் - மனதில்
கரவு - வஞ்சனையானது
அளவறிந்தார் - அவ்வளத்தலை அறிந்தவரது
நெஞ்சத்து - நெஞ்சில்
அறம்போல - அறமானதுபோல
நிற்கும் - நிலைபெறும். எ - று.

க-ரை. அறிந்தவரது நெஞ்சில்வளரும் அறத்தைப்போல களவுசெய்வோரிடத்து வஞ்சனைவளரும் என்பதாம்.

வி-ரை. உயிர் முதலானவைகளை அளந்து அறிந்தவர்களுக்குத்துறவறமானது அசையாது நிற்குமென்பது இவ்வுபமானத்தினாலே கொள்ளப்பட்டது. களவோடு நீங்காது நிற்பது இதனாற் சொல்லப்பட்டது. (உஅ)

கூ. அளவல்ல செய்தாங்கே வீவர் களவல்ல
மற்றைய தேற்றா தவர்.

ப-ரை. களவல்ல - களவல்லாத
மற்றைய - மற்றவைகளை
தேற்றாதவர் - அறியாதவர் (களவொன்றையே அறிந்தவரென்றபடி)

அளவல்ல - அவ்வளவல்லாத தீயநினைவுகளை
செய்து - நினைத்து
ஆங்கே - அப்போதே
வீவர் - கெடுவார். எ - று.

க - ரை. களவு அல்லாதவற்றை அறியாதவர்கள் பாவங்களைச்செய்து அழிவர் என்பதாம்.

வி - ரை. தீய நினைவுகளாவன பொருளுடையாரைவஞ்சிக்கும் விதமும், அவ்வஞ்சனையால் அதைக்கொள்ளும் விதமும், கொள்ளப்பட்ட அப்பொருளினாலே தாம் போகங்களை அனுபவிக்கும் விதமும் முதலானவை நினைத்தலுஞ் செய்தலோடொக்குமாகலில் செய்தென்று அந்நினைப்பு உள்ள அறங்களைப்போக்கி மறைப்பான சொல்லையும் செயலையும் புகுவித்து, அப்போதே கெடுக்குமாதலால் ஆங்கேவீவரென்றும் சொல்லினார். மற்றவையாவன துறந்தார்க்கு உணவாகச் சொல்லப்பட்ட காய் கனி கிழங்கு சருகு முதலானவையும், இல்லறத்தோரால் தானஞ் செய்யப்பட்டவையும் ஆம். அறியாமையாவது அவைகளையே உண்டு போதுமென்றிருக்க அறியாமை. இதனால் களவினாலே கெடுமாறு சொல்லப்பட்டது. (உ அக)

க0. கள்வார்க்குத் தள்ளு முயிர்நிலை கள்ளார்க்குத்
தள்ளாது புத்தே ளுலகு.

ப - ரை. கள்வார்க்கு - களவிலே பழகுவோர்க்கு
உயிர்நிலை - (தம்மின் வேறல்லாத) உடம்பும்
தள்ளும் - தவறும்
கள்ளார்க்கு - களவிலே பழகாதவர்க்கு
புத்தேளுலகு - (நெடுங்காலமாகிய) தேவருலகமும்
தள்ளாது - தவறாது. எ - று.

க - ரை. களவுசெய்வோர்க்கு நரகமும், களவுசெய்யார்க்குச் சொர்க்கமும் உண்டாம் என்பதாம்.

வி - ரை. தொக்கநின்ற சிறப்பும்மை இரண்டும் வருவிக்கப்பட்டன இம்மையிலும் அரசனால் ஒறுக்கப்படுதலால் உடம்பும் தள்ளுமென்றும் மறுமையிலும் தேவராகுதல் கூடுமாதலால் தேவருலகம் தள்ளாதென்றும் சொல்லப்பட்டன இதனால் இருவர் பயன்களும் சேர்த்துச்சொல்லப்பட்டன. ()

உகூ - ம் அதிகாரம். கள்ளாமை
முற்றிற்று.

௩0 - ம் அதிகாரம். வாய்மை.

அதாவது: மெய்யினது தன்மையாம். பெரும்பாலும் காமமும் பொருளும்பற்றி உண்டாவதாகிய பொய்ம்மையை விலக்கலால், இது கூடாவொழுக்கங் கள்ளாமைகளின் பின்வைக்கப்பட்டது.

க. வாய்மை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுந்
தீமை யிலாத சொலல்.

ப - ரை. வாய்மை யெனப்படுவது - மெய்ம்மையென்று சிறப்பித்துச்சொல்லப்படுவது
யாதெனின் - யாதென்று வினவினால் அது (பிறிதோருயிர்க்கு)
யாதொன்றும் - சிறிதாயினும்
தீமையில்லாத - தீமையைத் தராத சொற்களைச் சொல்லுதல்
சொலல் - சொல்லுதல். எ - று.

க - ரை. பிறருக்குத் தீமையைத் தராத சொற்களைச் சொல்லுதல் சத்தியம் என்பதாம்.

வி - ரை. இதனால் நடந்ததைச் சொல்லுதல் வாய்மை அல்லவென்று நீக்கப்பட்டது. அந்நடந்ததைச் சொல்லுதலும் தீங்கைத் தராதிருக்குமாயின் மெய்ம்மையாம் தருமாயின் பொய்ம்மையா மென்பது கருத்து. (உகக)

உ. பொய்ம்மையும் வாய்ம்மை யிடத்த புரைதீர்ந்த
நன்மை பயக்கு மெனின்.

ப - ரை. பொய்மையும் - பொய்ம்மைச் சொற்களும்
புரைதீர்ந்த - குற்றத்தினின்று நீங்கிய
நன்மை - நன்மையை
பயக்குமெனின் - (பிறருக்குத்) தருமாயின்
வாய்மையிடத்த - மெய்மைச்சொற்களின் இடத்தனவாம். எ - று.

க - ரை. பொய்ம்மொழிகள் குற்றமற்ற நன்மையைத்தரின் அவைகளும் மெய்ம்மொழிகளுக்கு ஒப்பாம் என்பதாம்.

வி - ரை. குற்றந்தீர்த்த நன்மை அறம் அதனைத்தருதலாவதுகேட்டையாவது மரணத்தையாவது அடைய நின்றதோருயிர் அச்சொற்களின் பொய்ம்மையினாலே அதுநீங்கி இன்புறுதல் நடவாததைச் சொல்லுதலும் நன்மையைத் தாராதாயின் பொய்ம்மையாம். தருமாயின் மெய்ம்மையா மென்பது கருத்து இவ்விரண்டுபாட்டாலும் தீங்கைத்தாராத நடந்ததைச் சொல்லுதலும் நன்மையைத்தரும். நடவாததைச்சொல்லுதலும் மெய்ம்மையாம் எனவும். தீங்கைத்தரும் நடந்ததைச்சொல்லுதலும் நன்மையைத் தாராத நடவாததைச் சொல்லுதலும் பொய்ம்மையாம் எனவும் அவைகளினிலக்கணஞ் சொல்லப்பட்டது. (உகூஉ)

ங. தன்னெஞ் சறிவது பொய்யற்க பொய்த்தபின்
றன்னெஞ்சே தன்னைச் சுடும்.

ப - ரை. (ஒருவன்) தன்னெஞ்சு - தனது நெஞ்சினாலே
அறிவது - அறியப்படுவதொன்றை
பொய்யற்க - (பிறர் அறிந்திலனென்று) பொய்யா தொழியக்கடவன்

பொய்த்தபின் - பொய்த்தானாயின்
தன்னெஞ்சே - (அதனை அறிந்த) தனது மனம் (அப்பாவத்துக்குச் சாக்ஷியால் நின்று)
தன்னை - தன்னை
சுடும் - தபிக்கும்அதன்பயனாகிய துன்பத்தை அடைவிக்கும்.எ-று.

க - ரை. தன்னெஞ்சறிவதாந்தப் பொய்சொல்லா திருக்கக்கடவன் பொய்யைச் சொன்னால் தன்மனமே தன்னைக்கெடுக்கும் என்பதாம்.

வி - ரை. பொய்மறையாததா யிருக்கையால் அதைச்சொல்லலாகா தென்பது இதனால் சொல்லப்பட்டது. (உ௯௩)

௪. உள்ளத்தாற் பொய்யா தொழுகி னுலகத்தா
ருள்ளத்து ளெல்லா முளன்.

ப - ரை. (ஒருவன்) உள்ளத்தால் - தன் மனதுக்கேற்ப
பொய்யாது - பொய்பேசாமல்
ஒழுகின் - நடப்பானாயின் (அவன்)
உலகத்தார் - உயர்ந்தோரது
உள்ளத்துளெல்லாம் - மனங்களிலெல்லாம்
உளன் - இருப்பான். எ - று.

க - ரை. பொய்யாத உள்ளமுடையோன் உயர்ந்தோர் உள்ளத்தில் இருப்பான் என்பதாம்.

வி - ரை. உள்ளத்துக்கு என்பது உள்ளத்தாலென வருதலால் வேற்றுமை மயக்கம் பொய்பேசாமல் நடத்தலாவது மெய்பேசி நடத்தல். அவனது அவ்வறத்தி னருமையைநோக்கி உயர்ந்தோர் எப்பொழுதும் அவனையே நினைப்பாரென்பதாம். இதனால் இம்மைப்பயன் சொல்லப்பட்டது.

௫. மனத்தொடு வாய்மை மொழியிற் றவத்தொடு
தானஞ்செய் வாரிற் றலை.

ப - ரை. (ஒருவன்) மனத்தொடு - (தன்)மனத்தோடு பொருந்த
வாய்மை - உண்மையை
மொழியின் - சொல்லுவானாயின் (அவன்)
தவத்தொடு - தவத்துடனே
தானம் - தானத்தை
செய்வாரின் - (ஒருமிக்கச்) செய்வாரினும்
தலை - சிறப்புடையவனாவான். எ - று.

க - ரை. உண்மை சொல்லுவோன் தவம் தானம் செய்பவரினும் மேலாவன் என்பதாம்.

வி - ரை. புறமாகிய மெய்யினாலே செயயப்படும் அவைகளினும் அவமாகிய மனோவாக்குகளாலே செய்யப்படும். இது மிகப்பயனுடைய தென்பதாம். (உ௯௫)

௬. பொய்யாமை யன்ன புகழில்லை யெய்யாமை
யெல்லா வறமுந் தரும்.

ப - ரை. (ஒருவனுக்கு) பொய்யாமை யன்ன - பொய் பேசாமைக்கு ஒப்பாகிய
புகழ் - புகழ்க்காரணம்
இல்லை - (இம்மைக்கு) இல்லை (அது அவனுக்கு)
எய்யாமை - (உடம்பு) வருந்தாமல்
எல்லாவறமும் - எல்லா அறங்களையும்
தரும் - (மறுமைக்குந்தானே) தரும். எ - று.

க - ரை. பொய் சொல்லாமைக்கு ஒப்பாகிய புகழ்ச்சி இல்லை, அது எல்லாத் தருமமுங்கொடுக்கும் என்பதாம்.

வி - ரை. புகழ் அதன் காரணத்தைக் காட்டலாலாகுபெயர். இல்லறத்திற்குப் பொருள் சம்பாதிக்கை முதலானவைகளாலும் துறவறத்துக்கு உண்ணாமை முதலானவைகளாலும் வருத்தப் படவேண்டுமல்லவா அவ்வருத்தங்கள் அடையாமல் அவ்விருவகை அறங்களும் கொடுக்கும் பயன்களைப் பொய்யாமைதானே கொடுக்குமென்றற்கு எய்யாமையெல்லா வறமுந் தருமென்றார்.

(௨௯௬)

எ. பொய்யாமை பொய்யாமை யாற்றி னறம்பிற
செய்யாமை செய்யாமை நன்று.

ப - ரை. (ஒருவன்) பொய்யாமை பொய்யாமை - பொய் பேசாமையையே பொய் பேசாமையையே
ஆற்றின் - செய்யவல்லவனாயின் (அவன்)
அறம்பிற - பிறவறங்களை
செய்யாமை செய்யாமை - செய்யாமையே செய்யாமையே
நன்று - நல்லது. எ - று.

க - ரை. பொய்சொல்லாது நடக்கில் வேறு தருமஞ் செய்யாமையே நல்லது என்பதாம்.

வி - ரை. பொய்யாமை பொய்யாமையென்னும் அடுக்கு இடைவிடாமைபற்றி வந்தது, செய்யாமை செய்யாமை என்னும் அடுக்கு துணிவுபற்றி வந்தது, பல வறங்களையும் மேற்கொண்டு செய்தற்கு அருமையாகலால் சில தவறினால் குற்றப்படுதலின் அவ்வெல்லா அறங்களின் பயன்களையும் தானே தர வல்லதாகிய இப்பொய் பேசாமை யொன்றையே மேற்கொண்டு தவறாமற் செய்தல் நல்லதென்றற்கு செய்யாமை செய்யாமை நன்றென்றார் பிறவறங்களெல்லாம் தரும்பயனைத்தானே தரவல்லதென்று மறுமைப்பயனதிகுதி இவை மூன்று பாட்டாலும் சொல்லப்பட்டது.

(௨௯௭)

அ. புறந்தூய்மை நீரா னமையு மகந்தூய்மை
வாய்மையாற் காணப் படும்.

ப - ரை. (ஒருவனுக்கு) புறம் - உடம்பு
தூய்மை - பரிசுத்தமாந்தன்மை
நீரான் - நீரினாலே

அமையும் - உண்டாகும் (அதுபோல்)
அகம் - மனது
தூய்மை - பரிசுத்தமாந் தன்மை
வாய்மையான் - உண்மையால்
காணப்படும் - உண்டாகும். எ - று.

க - ரை. உடம்பு நீரால் சுத்தமாகும் உள்ளஞ் சத்தியத்தால் சுத்தமாகும் என்பதாம்.

வி - ரை. புறந்தூயதாதல் அழுக்கு நீங்குதல். அகந்தூயதாதல் மெய்யுணர்தல். எப்படி புறஞ் சுத்தமாதற்கு நீரல்லாமல் காரணம் இல்லையோ அப்படியே அகம் சுத்தமாதற்கு வாய்மையல்லாமற் காரணம் இல்லையென்றதாயிற்று. (உகஅ)

கூ. எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு.

ப - ரை. சான்றோர்க்கு - (அறவினாலே) நிறைந்தோருக்கு
எல்லாவிளக்கும் - (புறத்திருளை நீக்குகிற உலகத்தோரது) விளக்குகளெல்லாம்
விளக்கல்ல - விளக்குகளாவனவல்ல
பொய்யாவிளக்கே - (அகத்திருளை நீக்குகிற) (பொய்மையாகிய விளக்கே)
விளக்கு - விளக்காம். எ - று.

க - ரை. உலகவிளக்குகள் எல்லாம் விளக்குகள் அல்ல பெரியோர்க்குப் பொய்சொல்லாமையே விளக்காம் என்பதாம்.

வி - ரை. உலகத்தோரது விளக்குகளாவன சந்திரன் சூரியன் அக்கினி அகத்திருள் அஞ்ஞானம் இவ்விளக்குகளுக்குப் போகாத அகத்திருள் போகலால் பொய்யாவிளக்கே விளக்கென்றார். (உகக)

க0. யாமெய்யாக் கண்டவற்று ளில்லையெனைத் தொன்றும்
வாய்மையி னல்ல பிற.

ப - ரை. யாம் - எம்மால்
மெய்யா - மெய்ந்நூல்களாக
கண்டவற்றுள் - காணப்பட்ட நூல்களுள்
எனைத்தொன்றும் - யாதொரு தன்மையாலும்
வாய்மையின் - உண்மையினும்
நல்ல - மேற்பட்டவையாகிய
பிற - பிறவறங்கள்
இல்லை - கண்டதில்லை. எ - று.

க - ரை. மெய்போன்ற பிறதருமங்களை யாங் கண்டதில்லை என்பதாம்.

வி - ரை. மெய்யை அறிவிக்கிற நூல்களை மெய்யென்றதால் ஆகுபெயர். அந்நூல்களாவன கடவுளாலும் அவனருள் வழிப்பட்டு பொருள்

களை உள்ள வண்ணம் அறிந்து அறிந்த வண்ணம் சொல்ல வல்லவராலும் உலகத்தார் பிழைக்கும் பொருட்டு அருளிச்செய்யப்பட்ட ஆகமங்கள். அவை யெல்லாவற்றிலும் இது ஒப்ப முடிந்ததென்பதாம். இவை மூன்று பாட்டாலும் இவ்வறத்தினது தலைமை சொல்லப்பட்டது. (௩௦௦)

௩0-ம் அதிகாரம். வாய்மை

முற்றிற்று.

௩௧-ம் அதிகாரம். வெகுளாமை.

அஃதாவது: கோபஞ்செய்தற்குக் காரணமாகியகுற்றம் ஒருவனிடத்தே உண்டாகிய விடத்தும் கோபஞ் செய்யாமையாம். இதுபொய்மைபற்றி உண்டாம் கோபத்தை விலக்கலால் வாய்மையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

க. செல்லிடத்துக் காப்பான் சினங்காப்பா னல்லிடத்துக்
காக்கினென் காவாக்கா லென்.

ப-ரை. சினம் - (தன்) கோபத்தை
செல்லிடத்து - (அது) பலிக்குமிடத்து
காப்பான் - (எழும்பாமல்) தடுப்பவனே
காப்பான் - (அருளினாலே) தடுப்பவனாவான்
அவ்விடத்து - மற்றைப் பலியாதவிடத்து
காக்கின் - (அதனைத்) தடுத்தால்
என் - என்ன
காவாக்கால் - தடுக்காவிட்டால்
என் - என்ன. எ - று.

க-ரை. கோபம் செல்லுமிடத்துக் காப்பவனே கோபத்தைக் காப்பவன் அக்கோபம் செல்லாவிடத்துக் கோபத்தைக் காத்தல் என் காவாக்கால் என் என்பதாம்.

வி-ரை. தவத்தினாலே தன்னின் மெலியவரைச் செல்லிடமென்றும் வலியவரை அல்லிடமென்றும் சொல்லினார் வலியவர்மேலே கோபஞ்செய்த விடத்தும் அதனால் அவருக்கு ஒரு தீங்கு உண்டாகாமையால் அடக்கிய விடத்தும் அறம் இல்லையென்றற்குக் காக்கினென் காவாக்கா லென்னென்றார். இதனால் கோபியாமைக்கு இடம் சொல்லப்பட்டது. (௩௦௧)

உ. செல்லா விடத்துச் சினந்தீது செல்லிடத்து
மில்லதனிற் றீய பிற.

ப-ரை. சினம் - (ஒருவனது) கோபமானது
செல்லாவிடத்து - தன்னின் வலியவர்மேல் (உண்டாயின்)
தீது - (தனக்கே) தீதாம்
செல்லிடத்தும் - தன்னினெளியவர்மேல் (உண்டாயினும்)

அதனின் - அக்கோபத்தினும்
தீயபிற - தீமையுடையவைவேறே
இல் - இல்லை. எ - று.

க - ரை. கோபத்தை வலியார்மேற் செலுத்தினால் அது தனக்கே குற்றமாம், மெலியார்மேற் கோபஞ்செலுத்தினால் அது அதனினுங் குற்றமாம் என்பதாம்.

வி - ரை. வலியவர்மேலே செய்யுங் கோபத்தால் உண்டாவது இம்மையிலே அவரால் வருந்துன்பமொன்றே எளியவர்மேலே செய்யுங்கோபம் இம்மையிலே பழியையும் மறுமையிலே பாவத்தையும் தருதலால் இல்லதனிற் றீயபிறவென்றார். கோபம் வலியவர் எளியவர்யாரிடத்தும் ஆகாதென்பதாம். (ந௦உ)

ந. மறத்தல் வெகுளியை யார்மாட்டுந் தீய
பிறத்த லதனான் வரும்.

ப - ரை. யார்மாட்டும் - யாவரிடத்திலும்
வெகுளியை - கோபத்தை
மறத்தல் - மறக்கக்கடவர் (ஒருவருக்கு)
தீய - தீமையுடையவையெல்லாம்
பிறத்தல் - உண்டாகுதல்
அதனால் - அக்கோபத்தினாலே
வரும் - ஆதலால். எ - று.

க - ரை. கோபத்தால் பாவம் வருதலால் அக்கோபத்தை மறக்கக்கடவர் என்பதாம்.

வி - ரை. வலியவர் ஒப்பானவர் எளியவர் என்னு மூவரிடத்தும் ஆகாமையால் யார்மாட்டுமென்றும் மனத்தினாலே துறந்தவர்க்கு ஆகாதவையாகிய தீய சிந்தைகளையெல்லாம் உண்டாக்கலால் தீயபிறத்தல் அதனான்வருமென்றுஞ் சொல்லினர். (ந௦ந)

ச. நகையு முவகையுங் கொல்லுஞ் சினத்திற்
பகையு முளவோ பிற.

ப - ரை. (துறந்தோர்க்கு அருளினாலே உண்டாகிய) நகையும் - (முகத்தினிடத்து) மலர்ச்சியையும்
உவகையும் - (மனத்தினிடத்து) மகிழ்ச்சியையும்
கொல்லும் - கெடுத்து எழுகின்ற
சினத்தின் - கோபத்தின்
பிற - வேறாகிய
பகையும் - பகைகளும்
உளவோ - உண்டோ - (இல்லை) எ - று.

க - ரை. முகமலர்ச்சியையும் மனமகிழ்ச்சியையும் கோபம் கெடுக்கும் அக்கோபத்தினும் பகை வேறு இல்லை என்பதாம்.

வி - ரை. அறத்தோர்க்குப் புறப்பகை இல்லையாயினும் உட்பகையாய் நின்று அவருக்கு நட்பாகிய அருள்முதலானவைகளையும் நீக்கிப் பிறவித்துன்பத்தை அடைவித்தலால் அவர்க்குக் கோபத்தின் மிகுந்த பகையில்லையாயிற்று. இவை மூன்றுபாட்டாலும் கோபத்தினது தீங்குசொல்லப்பட்டது.

ரு. தன்னைத்தான் காக்கிற் சினங்காக்க காவாக்காற்
றன்னையே கொல்லுஞ் சினம்.

ப - ரை. தன்னை - தன்னை
தான் - தான்
காக்கின் - (துன்பம் அடையாமல்) காக்க நினைத்தானாகில்
சினம் - (தன்மனத்திலே) கோபம்வராமல்
காக்க - காக்கக்கடவன்
காவக்கால் - காவானாயின்
சினம் - அக்கோபமானது
தன்னையே - தன்னையே
கொல்லும் - கெடுக்குங்கடுந்துன்பங்களை அடைவிக்கும். எ - று.

க - ரை. தன்னைக்காக்க நினைத்தால் கோபத்தைக்காக்கக்கடவன் காக்காவிடில் அக்கோபம் தன்னையேகொல்லும் என்பதாம்.

வி - ரை. வேண்டிய நன்மையைத் தருவதாகிய தவத்தை பிறர்மேலே சாபமிடுதற்காக இழந்த துன்பத்தோடு பழைய பிறவித் துன்பமும் ஒருமிக்க அடைதலால் தன்னையே கொல்லுமென்றார். (௩௦௫)

சு. சினமென்னுஞ் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி யினமென்னு
மேமப் புணையைச் சுடும்.

ப - ரை. சினமென்னும் - கோபமாகிய
சேர்ந்தாரைக்கொல்லி - நெருப்பானது (தனக்கு இடமானவரை மாத்திரமல்லாமல்)
இனமென்னும் (அவருக்கு) இனமாகிய
ஏமம் - இதோபதேசஞ்செய்கிற
புணையை - மரக்கலத்தையும்
சுடும் - சுடும். எ - று.

க - ரை. கோபத்தீயானது தன்னையும் தன்னினத்தையும் சுடும் என்பதாம்.

வி - ரை. இனம் உறுதிமொழி போதிப்பவர், இனத்தைப் புணையாக உருவகஞ் செய்தலால் பிறவிக்கடலைக் கடப்பித்து முத்திக்கரையைச் சேர்க்கின்றவெனவருவித்து அப்புணைக்குமுன் கூட்டுக. புணையையுமென்னு மெச்சவும்மை தொக்கு நிற்கையால் வருவிக்கப்பட்டது. சுடுமென்றதற்குத் தனக்கு இடமானவரை விட்டு நீங்கச்செய்யு மென்பது கருத்து. தன்னையும் பிறவிக்கடலில் வீழ்வித்து எடுப்பாரையும் நீக்குமென்பதாம். நெருப்பிற்குச் சேராதவிடத்தையும் சுடுதலையும் மரக்கலத்திற்கு இதோபதேசஞ் செய்தலையும் அதிகமாகச் சொல்லுதலால் மிகையொற்றுமை யுருவகவணி.

௭. சினத்தைப் பொருளென்று கொண்டவன் கேடு
நிலத்தறைந்தான் கைபிழையா தற்று.

ப-ரை. சினத்தை - கோபத்தை
பொருளென்று - (தனது வல்லமையைக் காட்டுகிற) ஒருகுணமென்று
கொண்டவன் - (தன்னிடத்தே) கொண்டவனது
கேடு - அவ்வல்லமை இழப்பு
நிலத்து - பூமியினிடத்து
அறைந்தான் - அறைந்தவனது
கை - கையானது
பிழையாதற்று - (அந்நிலத்திலே படுதல்) தப்பாத விதம்போல் தப்பாது. எ-று.

க-ரை. நிலத்தில் அறைந்தவன் கைப்பயன்போல் கோபமாகியபொருளைக் கொண்டோன் வருந்துவன் என்பதாம்.

வி-ரை. தர்க்க நூலினது நடைபற்றி குணம்பொருளெனப்பட்டது. பிழையாத வற்றென்பது குறைந்து நின்றது. இவை மூன்றுபாட்டாலும் கோபஞ் செய்தோர்க்கு வருந்தீங்கு சொல்லப்பட்டது. (௩0௭)

௮. இணரெரி தோயவன்ன வின்னா செயினும்
புணரின் வெகுளாமை நன்று.

ப-ரை. இணர் - பல சுடர்களையுடைய
எரி - பெருநெருப்பானது
தோய்வன்ன - (வந்து) தழுவினாற்போலும்
இன்னா - துன்பந் தருமவைகளை
செயினும் - (ஒருவன்) செய்தானாயினும்
வெகுளாமை - (அவன்மேலே) கோபஞ் செய்யாமை
புணரின் - கூடுமாயின்
நன்று - (அது) நன்று. எ-று.

க-ரை. ஒருவன் தீயொத்த துன்பஞ் செய்யினும் அவன்மேல் கோபியாமை நல்லது என்பதாம்.

வி-ரை. இன்னாமையின் மிகுதிதோன்ற இணரெரியென்றும் அதனை மேலுமேலுஞ் செய்தல்தோன்ற இன்னாவென்றும் அச்செய்கை முனிவரையும் கோபிக்கச் செய்யுமென்பது தோன்ற புணரினென்றுஞ் சொல்லினர். இதனால் கோபஞ் செய்யாமையினது நன்மை சொல்லப்பட்டது. (௩0௮)

௯. உள்ளிய வெல்லா முடனெய்து முள்ளத்தா
லுள்ளான் வெகுளி யெனின்.

ப-ரை. (தவஞ்செய்வோன்) உள்ளத்தால் - (தன்) மனத்தால்
வெகுளி - கோபத்தை
உள்ளானெனின் - (ஒருபோதும்) நினையானாயின்
உள்ளியவெல்லாம் - நினைக்கப்பட்ட பேறெல்லாம்
உடன் - ஒருமிக்க
எய்தும் - பெறுவான். எ-று.

க-ரை. கோபத்தை நினையானாகில் அவன் நினைத்தவெல்லாம் அடைவான் என்பதாம்.

வி-ரை. அருளுடை யுள்ளமென்பது தோன்றற்கு உள்ளத்தாலென்பது அதிகமாகச் சொல்லப்பட்டது. இம்மை மறுமை வீடு இவையெல்லாம் இவ்வொன்றினாலேயே கிடைக்குமென்றற்கு உள்ளியவெல்லாமுடனெய்துமென்றார். இதனால் கோபஞ்செய்யாதவர்க்கு வருநன்மைசொல்லப்பட்டது.

௧0. இறந்தா ரிரந்தா ரனையர் சினத்தைத்
துறந்தார் துறந்தார் துணை.

ப-ரை. இறந்தார்-(கோபத்திலே) மிகுந்தவர் (உயிருடையவராயிருக்கினும்)
இறந்தாரனையர் - செத்தாரோ டொப்பாவார்
சினத்தை - அக்கோபத்தை
துறந்தார் - நீக்கினவர் (சாந்தன்மையையுடையவராயிருக்கினும்)
துறந்தார்துணை - அதனை யொழித்தவரோ டொப்பாவார். எ-று.

க-ரை. கோபங்கொண்டவர் இறந்தாரையும் அக்கோபத்தைவிட்டவர் இறவாதவரையும் ஒப்பாவர். எ-று.

வி-ரை. அதிக கோபமுடையவர்க்கு ஞானம் பெறுதற்கு உரிய உயிர் இருக்கினும், கலக்கத்திலே அதனை அடையாமை நிச்சயமாதலால் இறந்தாரனையரென்றும், கோபத்தை விட்டவர்க்கு நிலையில்லாத உடம்பு இருந்தாலும், ஞானத்தினால் முத்தியை அடைவது நிச்சயமாதலால், முத்தி பெற்றாரோ டொப்பரென்றும் சொல்லினார். இதனால் அவ்விருவர் பயன்களும் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டன. (௩௧0)

௩௧-ம் அதிகாரம். வெகுளாமை
முற்றிற்று.

௩௨-ம் அதிகாரம். இன்னாசெய்யாமை.

அஃதாவது: தனக்கு ஒருபயனைக் குறித்தாவது வைரம் பற்றியாவது சோர்வினாலாவது ஒருயிர்க்குத் துன்பந்தருமவைகளைச் செய்யாமை அவைகளைச் செய்த வெகுளி ஒழியவும் உண்டாமென்பதை அறிவித்தற்கு இது வெகுளாமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

௧. சிறப்பீனுஞ் செல்வம் பெறினும் பிறர்க்கின்னா
செய்யாமை மாசற்றார் கோள்.

ப-ரை. சிறப்பு - யோகமாகிய சிறப்பினாலே
ஈனும் - தரப்படுவனவாகிய
செல்வம் - அணிமாமுதலாகிய செல்வங்களை

பெறினும் - பெறலாமாயினும்
பிறர்க்கு - அயலாருக்கு
இன்னா - துன்பந் தருமவைகளை
செய்யாமை - செய்யாமை
மாசற்றார் - (ஆகமவழியினாலே) குற்றமற்றோர்யாவருக்கும்
கோள் - துணிவாம். எ - று.

க - ரை. சிறந்த செல்வம் பெறினும் தீமைசெய்யாமையே பெரியோரது கொள்கையாம் என்பதாம்.

வி - ரை. சிறப்புடைய யோகத்தைச் சிறப்பென்றும் அதனாற்பெறப் படுதலால், எண்சித்திகளையும் சிறப்பீனுஞ் செல்வமென்றும் காமம் வெகுளி மயக்கம் என்னு மூக்குற்றங்கள் அற்றமையால் மாசற்றாரென்றும் சொல்லினார். இதனாலே தமக்கு ஒருபயனைக்குறித்துச் செய்தல் விலக்கப்பட்டது.

உ. கறுத்தின்னா செய்தவக் கண்ணு மறுத்தின்னா
செய்யாமை மாசற்றார் கோள்.

ப - ரை. (ஒருவன்) - கறுத்து (தம்மேல்) வைரங்கொண்டு
இன்னா - துன்பந்தருமவைகளை
செய்தவக்கண்ணும் - செய்தவிடத்தும்
மறுத்து - மீண்டு
இன்னா - அத்துன்பந்தருமவைகளை
செய்யாமை - (தாம்) செய்யாமையும்
மாசற்றார் - அக்குற்றமற்றவரது
கோள் - துணிவு. எ - று.

க - ரை. ஒருவன் துன்பங்களைச்செய்தாலும் அவனுக்குத்தாம் துன்பங்களைச் செய்யாமையே பெரியோரது கொள்கையாம் என்பதாம்.

வி - ரை. தொக்கு நின்ற செய்யாமையுமென்னும் முன்பாட்டின் பொருளைத் தழுவிய எச்சவும்மை வருவிக்கப்பட்டது. அவன்செய்தவைகளை மனதிலே வையாமல் விடுவது செயத்தக்கதென்பதாம். (ருகஉ)

ந. செய்யாமற் செற்றார்க்கு மின்னாத செய்தபி
னுய்யா விழுமந் தரும்.

ப - ரை. செய்யாமல் - (தான் முன்பு துன்பந்தருவதொன்றைச்) செய்யாதிருக்க
செற்றார்க்கும் - (தன்மேலே) வைரங்கொண்டவர்க்கும்
இன்னாத - துன்பந்தருமவைகளை
செய்தபின் - (துறந்தவன்) செய்தானாயின் பின்பு (அச்செயலானது
உய்யா - கடக்கமுடியாத
விழுமம் - இடும்பையை
தரும் - (அவனுக்குக்) கொடுக்கும். எ - று.

க-ரை. தனக்குத் துன்பஞ் செய்தவர்க்குத் தான் துன்பஞ்செய்தல் கேட்டைத் தரும் என்பதாம்.

வி-ரை. இடும்பையாவது தவமிழந்து பழியும் பாவமும் அடைதல்.

௪. இன்னாசெய் தாரை யொறுத்த லவர்நாண
நன்னயஞ் செய்து விடல்.

ப-ரை. (தமக்கு) இன்னா - துன்பந்தருமவைகளை
செய்தாரை - செய்தவரை
ஒறுத்தல் - (துறந்தோர்) தண்டித்தலாவது
அவர்நாண - (தாமே) நாணும்படி (அவருக்கு)
நன்னயம் - இனிமையான மகிழ்ச்சிகளை
செய்துவிடல் - (அவ்விரண்டையும்) மறத்தலாம். எ-று.

க-ரை. துன்பஞ்செய்தவரைத் தண்டித்தலாவது அவருக்கு இன்பஞ் செய்தலாம் என்பதாம்.

வி-ரை. மறவாதவிடத்துப் பின்னும்வந்து கிளைக்குமாதலின் மறக்க வேண்டியவையாயின. அவரை வெல்லுமுபாயஞ் சொல்லியபடி இவை மூன்று பாட்டாலும்வைரங்கொண்டு செய்தல் விலக்கப்பட்டது. (௩௧௪)

௫. அறிவினா னாகுவ துண்டோ பிறிதினோய்
தந்நோய்போற் போற்றாக் கடை.

ப-ரை. (துறந்தார்க்கு) அறிவினான் - (உயிர் முதலானவைகளை உள்ளவண்ணம் அறிந்த) அறிவினால்
ஆகுவது - ஆகுமொருபயன் உண்டோ (இல்லை)
பிறிதின் - வேறோர் உயிருக்குவந்த
நோய் - துன்பந்தருமவையை
தந்நோய்போல் - தமக்குவந்த துன்பந் தருமவைபோல்
போற்றாக்கடை - (குறிக்கொண்டு) காப்பாற்றாதவிடத்து. எ-று.

க-ரை. பிற உயிர்க்கு வந்த துன்பத்தைத் தன்னுயிர்க்குவந்தாற்போல நினையாத அறிவினால் பயன் என்ன என்பதாம்.

வி-ரை. குறிக்கொண்டு காப்பாற்றலாவது, நடத்தல் இருத்தல் கிடத்தல் நிற்றல் உண்டல் முதலாகிய தமது தொழில்களாலும் மற்றை வழிகளாலும் உயிர்களுக்கு வரும் துன்பங்களை முன்னே அறிந்து அவைவாராமற் காத்தல் இத்துன்பம் பெரும்பாலும் அஃறிணையிலே எறும்பு முதலாகிய சிறிய வுடம்புடைய பிராணிகளைப்பற்றி வருதலாலே பொதுப்பட பிறிதினோயென்றும், மறப்பினாலே அவைதுன்பத்தை அடையினும் நமக்குப்பாவமென்று அறிந்து காக்கவேண்டுமாதலின் அது செய்யாதவிடத்து அறிவினாலே பயனிலை யென்றும் சொல்லினார். இதனால் சோர்வினாலே செய்தல் விலக்கப்பட்டது.
(௩௧௫)

௬. இன்னா வெனத்தா னுணர்ந்தவை துன்னாமை
வேண்டும் பிறன்கட் செயல்.

ப-ரை. இன்னாவென - (இவை மனிதருக்குத்) துன்பந்தருமவையென்று
தானுணர்ந்தவை - (அனுமானப் பிரமாணத்தினாலே) தன்னால் அறியப்பட்டவைகளை
பிறன்கண் - பிறனிடத்தே
செயல் - செய்தலை
துன்னாமை - பொருந்தாமை
வேண்டும் - துறந்தவனுக்கு வேண்டும். எ-று.

க-ரை. துன்பமென்று அறிந்தவற்றைப் பிறனிடத்துச் செய்யாமை வேண்டும் என்பதாம்.

வி-ரை. இன்பத் துன்பங்கள் உயிர்க்குண மாகலால், அவை பிரத்தியக்ஷ பிரமாணத்தினாலே அறியக்கூடாமை அறிக. அறமும் பாவமும் உண்டாவது மனமறிந்து செய்த இடத்தே ஆகலின் உணர்ந்தவையென்றார். ()

எ. எனைத்தானு மெஞ்ஞான்றும் யார்க்கு மனத்தானா
மாணா செய்யாமை தலை.

ப-ரை. மனத்தானும் - மனத்தோடு உண்டாகின்ற
மாணா - துன்பந் தருமவைகளை
எஞ்ஞான்றும் - யாதொருகாலத்திலும்
யார்க்கும் - யாவரொருவர்க்கும்
எனைத்தானும் - எவ்வளவு சிறிதாயினும்
செய்யாமை - செய்யாமை
தலை - முதன்மையான அறம். எ-று.

க-ரை. யாருக்கும் சிறியதுன்பம் தருமவைகளையும் செய்யாமையே தலைமையான தருமம் என்பதாம்.

வி-ரை. மனமறிந்து செய்யாதவிடத்தே பாவம் இல்லையென்பதுபெற்றும் வல்லமையுண்டான காலத்திலும் செய்யலாகாமையால் எஞ்ஞான்றுமென்றும் எளியவருக்கும் ஆகாமையால் யார்க்குமென்றும் செயல் சிறிதாயினும் பாவம் பெரிதாகலால் எனைத்தானுமென்றும் சொல்லினர். (௩௧எ)

அ. தன்னுயிர்க் கின்னாமை தானறிவா னென்கொலோ
மன்னுயிர்க் கின்னா செயல்.

ப-ரை. (பிறர் செய்யும் துன்பந்தருமவை) தன்னுயிர்க்கு - தனதுயிருக்கு
இன்னாமை - துன்பந்தருமவையாந் தன்மையை
அறிவான் - (அனுபவித்து) அறிபவன்
மன்னுயிர்க்கு - நிலையுள்ள பிற வுயிர்களுக்கு
இன்னா - அத்துன்பந் தருமவைகளை
தான் - தான்
செயல் - செய்தல்
என் - என்னகாரணத்தால். எ-று.

க - ரை. தன்னுயிர்க்குத் துன்பந்தருபவற்றை அறிபவன் பிற உயிருக்குச் செய்வது என்னகாரணம் என்பதாம்.

வி - ரை. கொல் ஓ அசைகள். இப்படியே இவை பிறவுயிர்க்கு துன்பந் தருமவைகளென்பது அனுமானத்தால் அறிந்திருந்தும் செய்கின்ற பாவம் பரிகரிக்கக் கூடாமையால் துன்பந் தருமவைகள் பின்னே வந்து தன்னை வருத்துமென்பது ஆகமத்தாலும் அறிந்துவிடக் கடவனென்பது தோன்ற, தானென்றும் அத்தன்மையால் ஒழியாமைக்குக் காரணம் மயக்கமென்பது தோன்ற என்னென்றும் சொல்லினார். இவை மூன்றுபாட்டாலும் பொது வகையால் இன்னாசெயல் விலக்கப்பட்டது. (௨௪௨)

௯. பிறர்க்கின்னா முற்பகற் செய்யிற் றமக்கின்னா
பிற்பகற் றாமே வரும்.

ப - ரை. (துறந்தவர்) பிறர்க்கு - பிறர்களுக்கு
இன்னா - துன்பந் தருமவைகளை
முற்பகல் - ஒரு முகூர்த்தத்தினது முன்பங்கிலே
செய்யின் - செய்தால்
தமக்கு - தமக்கு
இன்னா - துன்பந்தருமவைகள்
பிற்பகல் - அம்முகூர்த்தத்தினது பின்பங்கிலே (அவர் செய்யாதிருக்க)
தாமேவரும் - தாமேவரும். எ - று.

க - ரை. முன்பு ஒருவருக்குத் தீமைசெய்தால் பின்பு அத்தீமைதனக்கே வரும் என்பதாம்.

வி - ரை. தவமிழத்தல் இப்படிக் கடிதிலும் எளிதிலும்வரும் அதனால் அவை செய்யாதிருக்கக் கடவரென்பதாம். * முகூர்த்தம் மூன்றே முக்கால் நாழிகை. (௩௧௧)

௧0. நோயெல்லா நோய்செய்தார் மேலவா நோய்செய்யார்
நோயின்மை வேண்டுபவர்.

ப - ரை. நோயெல்லாம் - துன்பந் தருமவையெல்லாம்
நோய் செய்தார்மேலவாம் - (ஒன்றனுயிர்க்குத்) துன்பந் தருமவைகளைச் செய்தவர் மேலனவாம் (அதனால்)
நோயின்மை வேண்டுபவர் - (தம்முயிர்க்குத்) துன்பந் தருமவையில்லாமையை வேண்டுவோர்
நோய் - (ஒன்றனுயிர்க்குத்) துன்பந் தருமவைகளை
செய்யார் - செய்யார். எ - று.

க - ரை. தன்னுயிர்க்குத் துன்பமில்லாமையை விரும்புவோர்பிறவுயிர்க்குத் துன்பஞ்செய்யார் என்பதாம்.

* முகூர்த்தம் இரண்டு நாழிகை யென்பாருமுளர்.

வி-ரை. உவர்நிலத்திலே விளைவித்திட்டார்க்கு விளைவும் அதுவே பாகலால் நோயெல்லாம் நோய் செய்தார் மேலவாமென்றார். சொற்பொருட் பின் வருநிலையணி இவை இரண்டுபாட்டாலும் அது செய்தவர்க்கு வருந் தீங்கு சொல்லப்பட்டது. (௩௨0)

௩௨-ம் அதிகாரம். இன்னாசெய்யாமை

முற்றிற்று.

௩௩-ம் அதிகாரம். கொல்லாமை.

அஃதாவது: ஐயறிவுடையவை முதல் ஓரறிவுடையவை * கடையாகிய உயிர்களைச் சோர்வினாலும் கொல்லுதல் செய்யாமை இது முன் சொல்லப் பட்ட அறங்களெல்லாவற்றினும் சிறப்புடைத்தாய் சொல்லாதொழித்த மற் றைய அறங்களை யெல்லாந் தன்னுள் அடக்கி நிற்கையால் இறுதியில் வைக் கப்பட்டது.

க. அறவினை யாதெனிற் கொல்லாமை கோறல்
பிறவினை யெல்லாந் தரும்.

ப-ரை. அறவினை - அறங்களெல்லாமாகிய செய்கை
யாதெனின் - எதுவென்றால் (அது)
கொல்லாமை - (ஒருயிரையும்) கொல்லாமையாம்
கோறல் - (அவற்றைக்) கொல்லுதல்
பிறவினையெல்லாம் - பாவச்செய்கைகளெல்லாவற்றையும்
தரும் - (தானே) தரும் (ஆதலால்) எ-று.

க-ரை. தருமச்செய்கை யாதென்றால் கொலைசெய்யாமையாம் கொலை செய்தல் பாவச்செய்கை எல்லாவற்றையும் தரும் என்பதாம்.

வி-ரை. விலக்கப்பட்டதைச் செய்யாமையும் அறஞ்செய்தலாம். ஆதலால், கொல்லாமையை அறவினை யென்றார். இங்கே பிறவினை யென் றது அவ்வினைகளின் விளைவை. கொலைப்பாவம் விளைக்குந் துன்பத்தைமற் றைப் பாவங்களெல்லாம் கூடியும் விளைக்கமாட்டா வென்பதாம். கொல்லா மைதானே பிறவறங்களின் பயனெல்லாந் தருமென்று மேற்கோள் சொல்லி அதற்கு ஏது எதிர்மறை முகத்தாற் சொல்லியபடி யாயிற்று. (௩௨௧)

* புல் மரம் முதலியன பரிசத்தை அறிகிற ஓரறிவுயிர்கள். சிப்பி சங்கு முதலியன அதனோடு ரசத்தையும் அறிகிற ஈரறிவுயிர்கள். கறையான் எறும்பு முதலியன அவ்விரண்டோடு கந்தத்தையும் அறிகிற மூவறிவுயிர்கள். தும்பி வண்டு முதலியன அம் மூன்றோடு ரூபத்தையும் அறிகிற நாலறிவுயிர் கள். வானவர் மக்கள் நரகர் விலங்கு புள் முதலியன அந்நான்கோடு சத் தத்தையும் அறிகிற ஐயறிவுயிர்கள்.

உ. பகுத்துண்டு பல்லுயி ரோம்புத னூலோர்
தொகுத்த வற்று ளெல்லாந் தலை.

ப - ரை. பகுத்து - (உண்ணப்பட்டதைப் பசித்த உயிர்களுக்குப்) பங்கிட்டுக் கொடுத்து
உண்டு - உண்டு
பல்லுயிர் - ஐவகை யுயிர்களையும்
ஓம்புதல் - காப்பாற்றல்
நூலோர் - அறநூ லுடையோரால்
தொகுத்தவற்று ளெல்லாம் - (துறந்தவர்க்குத்) தொகுத்து வைக்கப்பட்ட அறங்களெல்லாவற்றினும்
தலை - முதன்மையான அறமாம். எ - று.

க - ரை. கிடைத்தவற்றைப் பசித்த உயிர்களுக்குப் பங்கிட்டு உண்டு பல வுயிர்களைக்காப்பாற்றல் தலைமையான தருமம் என்பதாம்.

வி - ரை. பல்லுயிரும் என்கிற முற்றும்மை வருவிக்கப்பட்டது. ஓம்புதல் மறந்தும் கொலைவராமற் குறிக்கொண்டுகாத்தல், அதற்குப்பகுத்துண்ணுதல் அவசியம் இருக்கவேண்டிய அங்கமாதலால், அச்சிறப்புதோன்றபகுத்துண்டு என்றார். எல்லா அறநூல்களிலும் நல்லவைகளை எடுத்து எல்லாருக்கும் பொதுப்படச் சொல்லுதல் இந்நூலாசிரியருக்கு இயல்பாதலால், இங்கேயும் பொதுப்பட நூலோரென்றும், அவரெல்லாருக்கும் ஒப்பமுடிதலால் தலையென்றும் சொல்லினர். (கூஉஉ)

கூ. ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை மற்றதன்
பின்சாரப் பொய்யாமை நன்று.

ப - ரை. (நூலோராலே தொகுக்கப்பட்ட அறங்களுள்) ஒன்றாக - (தன்னோடு இணைப்பது இல்லாமல்) தானேயாக
கொல்லாமை - கொலைசெய்யாமை
நல்லது - நல்லது (அது நீங்கினால்)
பொய்யாமை - பொய் சொல்லாமை
பின்சார - (அதன்) பின்னே நிற்க
நன்று - நல்லது. எ - று.

க - ரை. கொல்லாமை நல்லது பொய் சொல்லாமை அதிலும் நல்லது என்பதாம்.

வி - ரை. அதிகாரங் கொல்லாமையாயினும் முன்பொய்யாமை பொய்யாமையாற்றினென்றும், யாமெய்யாக்கண்டவற்று ளில்லையென்றும் சொல்லுதலால், பொய்யாமை கொல்லாமைகளிலே சிறந்தது எதுவென்று சந்தேகம் உண்டாமென்றே அது உண்டாகாமற்பொருட்டு இங்கேபின்சாரப்பொய்யாமை நன்றென்றார். முன்சொன்னதினும் பின்சொன்னது உறுதியுடையதா மாகலால் இவை மூன்று பாட்டாலும் கொல்லாமையினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. (கூஉகூ)

௪. நல்லா றெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுங்
கொல்லாமை சூழு நெறி.

ப-ரை. (மேர்கதியும் முத்தியும் பெறுதற்கு) நல்லாறெனப்படுவது - நல்ல வழியென்று சொல்லப்படுவது
யாதெனின் - எதுவென்றால் (அது)
யாதொன்றும் - யாதோருயிரையும்
கொல்லாமை - கொல்லாமையாகிய அறத்தினை
சூழும் - (காக்க) நினைக்கும்
நெறி - வழியாம். எ-று.

க-ரை. நல்லவழியென்று சொல்லப்படுவது யாதென்றால் யாதோருயிரையுங் கொல்லாமையேயாம் என்பதாம்.

வி-ரை. புல்லுமுதலாகிய ஓரறிவுயிரையும் உள்ளாக்குதற்குயாதொன்று மென்றார். காத்தல் தவறுமற் காத்தல். இதனால் கொல்லாமையை யுடையதே நல்வழியென்பது சொல்லப்பட்டது. (௩௨௪)

௫. நிலையஞ்சி நீத்தாரு ளெல்லாங் கொலையஞ்சிக்
கொல்லாமை சூழ்வான் றலை.

ப-ரை. நிலை - (பிறப்பு நின்ற) நிலையை
அஞ்சி - பயந்து (பிறவாமைப் பொருட்டு)
நீத்தாருளெல்லாம் - (மனைவாழ்க்கையைத்) துறந்தவர் எல்லாருள்ளும்
கொலை - கொலைப்பாவத்தை
அஞ்சி - பயந்து
கொல்லாமை - கொல்லாமையாகிய அறத்தை
சூழ்வான் - மறவாதவன்
தலை - உயர்ந்தோன். எ-று.

க-ரை. கொல்லாமையாகிய தருமத்தை மறவாதவன் துறவிகளுள் தலையாவான் என்பதாம்.

வி-ரை. பிறப்பு நின்ற நிலையாவது, மனிதர் முதலாகிய சரமும் மரமுதலாகிய அசரமும் ஆகிய இருவகைப் பிறப்புக்களிலும் இன்பமென்பதொன்று இல்லாமல் உள்ளவையெல்லாம் துன்பமேயாகிய நிலைமை துறவு ஒன்றேயாயினும் சமய வேறுபாட்டால் பலவாமாதலால் நீத்தாரு ளெல்லாமென்றார். இதனால் கொல்லாமையை மறவாதவனது உயர்ச்சி சொல்லப்பட்டது.

௬. கொல்லாமை மேற்கொண் டொழுகுவான் வாழ்நாண்மேற்
செல்லா துயிருண் ணுங் கூற்று.

ப-ரை. உயிருண்ணும்கூற்று - உயிரைக்கொண்டுபோம் இயமனானவன்
கொல்லாமை - கொலை செய்யாமையாகிய விரதத்தை
மேற்கொண்டு - மேலாகக்கொண்டு

ஒழுகுவான் - நடப்பவனது
வாழ்நாண்மேல் - ஆயுளின்மேல்
செல்லாது - செல்லான். எ - று.

க - ரை. கொலை செய்யாதவன் வாழ்நாளின்மேல் இயமன் செல்ல மாட்டாள் என்பதாம்.

வி - ரை. மிகவும் பெரிய அறஞ்செய்தவரும் மிகவும் பெரிய பாவஞ் செய்தவரும் இம்மையிலேதானே அவைகளின் பயன்களை அனுபவிப்பா ரென்னும் அறநூலினது துணிவுபற்றி, இப்பெரிய அறஞ்செய்தவன்தானும் கொல்லப்படானாகவே அவன் கருவுறும்போது நியமிக்கப்பட்ட ஆயுட்காலம் குறைவு படாதென்றற்கு, வாழ் நாண்மேல் கூற்றுச் செல்லாதென்றார். செல்லாதாகவே கால நீடித்திருந்து ஞானத்தைச் சம்பாதித்து மோட்சத்தை அடைவானென்பது கருத்து இதனால்கொல்லா விரதத்தோர்க்குவரும்நன்மை சொல்லப்பட்டது. (௩௨௬)

எ.- தன்னுயிர் நீப்பினுஞ் செய்யற்க தான்பிறி
தின்னுயிர் நீக்கும் வினை.

ப - ரை. தான் - தான்
பிறிது - வேறொன்றனது
இன்னுயிர் - இனிதாகிய வுயிரை
நீக்கும் - (அதனுடம்பிலிருந்து) நீக்குதலாகிய
வினை - தொழிலை (அது செய்யாவிடத்து)
தன்னுயிர் - தனது உயிரானது
நீப்பினும் - (உடம்பைவிட்டு) நீங்கிப்போமாயினும்
செய்யற்க - செய்யாதிருக்கடவன். எ - று.

க - ரை. தன்னுயிர்போனாலும் தான்பிற உயிரைக்கொல்லா திருக்கக் கடவன் என்பதாம்.

வி - ரை. பாவம் தான் கொலையுண்டவிடத்தே தேய்தலும் ஒன்றைக் கொன்றவிடத்தே வளர்த்தலும் நோக்கி தன்னை ஒன்றுகொன்றாலும்தான் அதனைக் கொல்லலாகாதென்றதென்க. (௩௨௭)

அ நன்றாகு மாக்கம் பெரிதெனுஞ் சான்றோர்க்குக்
கொன்றாகு மாக்கங் கடை.

ப - ரை. (யாகத்திலே கொன்றால்) நன்றாகும் - இன்பமிகுவதாகிய
ஆக்கம் - செல்வமானது
பெரிது - பெரிதாகும்
எனினும் - என்று சொல்லப்பட்டதாயினும்
சான்றோர்க்கு - (துறவினாலே) நிறைந்தோர்க்கு
கொன்று - (ஒருயிரைக்) கொன்று
ஆகும் - (அதனால்) உண்டாவதாகிய
ஆக்கம் - செல்வமானது
கடை - இழிந்ததாம். எ - று.

க-ரை. பெரியோர்க்குக் கொலையால் வருஞ் செல்வம் இழிந்தது என்பதாம்.

வி-ரை. இன்பமிகுஞ் செல்வமாவது தாமும் தேவராய்ச் சுவர்க்கத்திலே சென்று அடையும் செல்வம் அது சிறிதாகையாலும், பின்னும் பிறத்தற்கு ஏதுவாகலாலும், மோட்சமாகிய அழிவில்லாத சுகத்தை அடைவோருக்கு கடையெனப்பட்டது. சுவர்க்கபோகத்தை விரும்பினவருக்கு ஆகுமாயினும் மோட்சத்தை விரும்பினவருக்கு ஆகாதென்றதனால் விதிவிலக்குகள் தங்களிலே விரோதப்படாமல் விளக்கியவாறாயிற்று. இவை இரண்டுபாட்டாலும் கொலையினது குற்றம் சொல்லப்பட்டது. (௩௨௮)

௯. கொலைவினைய ராகிய மாக்கள் புலைவினையர்
புன்மை தெரிவா ரகத்து.

ப-ரை. கொலைவினையராகிய - கொலைத்தொழிலை யுடையவராகிய
மாக்கள் - மனிதர் (அத்தொழிலினது இழிவை அறியாத நெஞ்சினராயிருந்தாலும்)
புன்மை தெரிவாரகத்து - அவ்விழிவை அறிவோரது நெஞ்சிலே
புலைவினையர் - புலைத்தொழிலராய்த் தோன்றுவர். எ-று.

க-ரை. கொலை இழிந்ததெென அறிந்தோர் அது செய்வோரைப் புலைத்தொழிலர் என்று எண்ணுவர் என்பதாம்.

வி-ரை. கொலைவினைய ரென்றபடியினாலே யாகக் கொலை அல்லாமை யறிக. புலைவினையரென்றது தொழிலினாலே புலையராவ ரென்றபடி அவர் இம்மையிலே தாழ்வை அடைவரென்பதாம். (௩௨௯)

௧0. உயிருடம்பி னீக்கியா ரென்ப செயிருடம்பிற்
செல்லத்தீ வாழ்க்கை யவர்.

ப-ரை. செயிருடம்பின் - பார்க்கக்கூடாத நோயுடம்புடனே
சொல்லாத் தீவாழ்க்கையவர் - வறுமையோடுகூடிய இழிதொழில் வாழ்க்கையுடையவரை (இவர்முற்பிறப்பிலே)
உயிர் - உயிர்களை
உடம்பின் - (அவைநின்ற) உடம்புகளிலிருந்து
நீக்கியார் - நீக்கினவர்
என்ப - என்று (வினைவிளைவுகளை அறிந்தோர்) சொல்லுவார்.

க-ரை. வறுமையும் பிணியும் உடையவரை முற்பிறப்பில் கொலை செய்தவரென்று பெரியோர் சொல்லுவர் என்பதாம்.

வி-ரை. செல்லாவாழ்க்கை தீவாழ்க்கையெனக் கூட்டுக. நோயுடம்பு பெருவியாதி முதலானவை கொண்ட உடம்பு மறுமையிலே இவையும் அடைவரென்பதாம். இவை இரண்டு பாட்டாலும் கொல்வோர்க்கு வருந் தீங்கு சொல்லப்பட்டது. அருளுடைமை முதல் கொல்லாமை இறுதியாகிய இவைகளிலே சொல்லப்படாத விரதங்களும் அடங்கும் அஃது அறிந்து அடங்கிக்கொள்க. (௩௩0)

௩௩-ம் அதிகாரம். கொல்லாமை
முற்றிற்று.

க - ரை. நாளாகிய வாளின் வாயினிடத்தது உடல் என்பதை அறி வாளாற் பெற்றால் நலம் என்பதாம்.

வி - ரை. காலமென்னும் அருவப்பொருள் உலகியல் நடத்தற்பொருட்டுச் சூரியன் முதலாகிய அளவைகளால் கூறுபட்டதாக்கி வழங்கப்படுவதல்லாமல் தானாகக் கூறுபடாமையால் நாளெனவொன்று போலென்றும், அது தன்னைவாளென்று அறியமாட்டாதவரை நமக்குப் பொழுதுபோகாநின்றதென்று மகிழும்படி மயக்கலால் காட்டியென்றும், இடைவிடாமல் அறுத்தலால் வாளதென்றும், அது அறுக்கின்றபடியை அறியவல்லவர் இவ்வுலகத்திலே அரியராயிருக்கையால் உணர்வார்ப்பெறினென்றும் சொல்லினார். அறுக்கப்படுவது உடம்பாகலால் உயிரென்பது இங்கே உடம்பைக் காட்டி நின்றது வாளினது வாயை வாளென்கையால் ஆகுபெயர். இதனால் உடம்புகளுக்கு அளவு செய்யப்பட்டநாள் கழிகிறவிதம் சொல்லப்பட்டது.

ரு. நாச்செற்று விக்குண்மேல் வாராமு னல்வினை
மேற்சென்று செய்யப் படும்.

ப - ரை. நாச்சென்று - (பேசாதிருக்கும்படி) நாவை அடக்கி
விக்குள் - விக்கலானது
மேல்வாராமுன் - எழுவதற்கு முன்னே
நல்வினை - (மோக்ஷத்துக்கு ஏதுவாகிய) அறமானது
மேற்சென்று - விரைந்து
செய்யப்படும் - செய்யப்படும். எ - று.

க - ரை. நாவை அடக்கிச் சேத்தும் எழுமுன்னே தருமத்தைவிரைந்து செய்யவேண்டும் என்பதாம்.

வி - ரை. நாவை அடக்கி விக்கல் மேலெழுதலுக்கு ஐயமில்லாமையாலும் அது நேரிட்டபோது நல்வினையைச் செய்தலே அல்லாமல் சொல்லலும் ஆகாமையாலும் வாராமுனென்றும், அதுதான் இன்னகாலத்திலே வருமென்று அறியக்கூடாமையால் மேற்சென்றென்னும் சொல்லினார். நல்வினை செய்யும் வழியின் மேல்வைத்து நிலையாமை சொல்லியபடி இதனால் அந்தநாள் கழிந்தால் உண்டாகு நிலையாமை சொல்லப்பட்டது. (௩௩௫)

௬. நெருந லுளனொருவ னின்றில்லை யென்னும்
பெருமை யுடைத்திவ் வுலகு.

ப - ரை. இவ்வுலகு - இந்த உலகம்
ஒருவன் - ஒருவன்
நெருநல் - நேற்றைக்கு
உளன் - உளனாயினன் பிறந்தவனென்றபடி அவனே
இன்று - இன்றைக்கு
இல்லை - இலனாயினன் இறந்தானென்றபடி
என்னும் - பெருமையென்று சொல்லும் (நிலையாமையின்) மிகுதி
உடைத்து - உடையதாயிருக்கின்றது. எ - று.

[யை

க-ரை. இவ்வுலகம் நேற்றிருந்தவன் இன்றில்லை என்னும் பெருமையை உடையது என்பதாம்.

வி-ரை. பெண்பாலுக்கும் உண்டாயினும் சிறப்புப் பற்றி ஆண்பாலைச் சொல்லினர். இந்த நிலையாமையே உலகத்திலே மிகுந்த தென்றபடி. இதனால் அவ்வுடம்புகள் ஒரோவிடத்துப் பிறந்தவளவிலே இறத்தல்சொல்லப்பட்டது. (௩௩௬)

எ. ஒருபொழுதும் வாழ்வ தறியார் கருதுப
கோடியு மல்ல பல.

ப-ரை. (அறிவில்லாதவர்) ஒருபொழுதும் - ஒருபொழுதளவும்
வாழ்வது - தம்முடம்பும் உயிரும் கூடியிருக்கையை
அறியார் - அறியமாட்டார் (மாட்டாதிருந்தும்)
கோடியுமல்ல - கோடியளவுமன்றி
பல - அதனிலும் பலவாகிய நினைவுகளை
கருதுப - நினையா நிற்பார். எ-று.

க-ரை. ஒரு நாளளவும் வாழ அதறியாதவர்கள் அளவில்லா எண்ணங்களை எண்ணுகிறார்கள் என்பதாம்.

வி-ரை. ஒருபொழுதும் என்ற இழிவுசிறப்பும்மையால் இங்கேபொழுதென்பது கணத்தைக்காட்டி நின்றது. காரணமாகிய வினையினளவே வாழ்தற்கும் அளவாகலால் அது அறியப்படாத தாயிற்று. பலவாகிய நினைவுகளாவன அனுபவிக்கப்படும் இன்பங்களுக் குரியவை ஆகும் விதமும், அதற்குப் பொருள்வேண்டிய விதமும், அது தம் முயற்சிகளால் வரும் விதமும், அம் முயற்சிகளைத் தாம்செய்யும் விதமும், அவைகளுக்குவரும் இடையூறுகளும், அவைகளை நீக்கும் விதமும், நீக்கிய பின் அப்பொருளைச் சேர்க்கும்விதமும், அதைப் பிறர் கொண்டுபோகாமற் காப்பாற்றும் விதமும், அதனால் சிநேகித்தவரை ஆக்கும் விதமும், பகைத்தவரை அழிக்கும் விதமும், தாம் அவ்வின்பங்களை அநுபவிக்கும் விதமும் முதலானவையாம். அறிவில்லாதவ ரியல்பின் மேல்வைத்து நிலையாமை சொல்லியபடி அவ்வுடம்புகள் ஒருகணமாயினும் நிற்குமென்பது நம்பப்படாமை சொல்லப்பட்டது. (௩௩௭)

அ. குடம்பை தனித்தொழியப் புட்பறந் தற்றே
யுடம்போ டுயிரிடை நட்பு.

ப-ரை. உடம்போடு - சரீரத்தோடு
உயிரிடை - உயிருக்கு உண்டாகிய
நட்பு - சினேகமானது
குடம்பை - (முன்னே தனியாதிருந்த) முட்டையானது
தனித்தொழிய - தனித்துக்கிடக்க
புள் - (அதனுளிருந்த) பறவை
பறந்தற்று - (பருவம் வந்தவிடத்தே) பறந்துபோக் தன்மையை
உடையதாகும். எ-று.

க-ரை. முட்டைக்கும் பறவைக்கும் சம்பந்தம் இல்லாமைபோல், உடலுக்கும் உயிருக்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்பதாம்.

வி-ரை. முன்னே தனியாமையாவது கருவும் தானும் ஒன்றாய்ப் பிறந்து வேறாகுமளவும் அதற்கு இடமாயிருத்தல். அதனால் அம்முட்டை உடம்புக்கு உவமானமாயிற்று. அதனுள்ளே வேறுபாடில்லாம லிருந்தே பின்பு திரும்பி நுழையாமற்போகலால் புள் உயிர்க்கு உவமானமாயிற்று. நட்பு - நட்பில்லாமற் போகுகையைக் குறிப்பினாலே காட்டி நின்றது. அறிவாகியும் அருவாகியும் நித்தியமாகியும் உள்ள உயிரும் அறியாமையாகியும் உருவாகியும் அநித்தியமாகியும் உள்ள உடம்பும் தம்முள்ளே மாறாகலால் வினைவசத்தினாலேகூடியதல்லாமல் சிநேகமில்லையென்பதுஅறிக. இதனால் அவ்வுடம்புகள் உயிர் நீங்கியவிடத்துக் கிடக்குமாறு சொல்லப்பட்டது. (௩௩௮)

௯. உறங்குவது போலுஞ் சாக்கா டுறங்கி
விழிப்பது போலும் பிறப்பு.

ப-ரை. (ஒருவனுக்கு) சாக்காடு - மரணம் வருதல்
உறங்குவதுபோலும் - தூக்கம் வருதல்போலும்
பிறப்பு - (அதன்பின்னே) பிறப்புவருதல்
உறங்கி விழிப்பதுபோலும் - தூங்கி விழித்தல் வருதல்போலும்.

க-ரை. மரணம் நித்திரையையும் பிறப்பு விழித்தலையும் ஒக்கும் என்பதாம்.

வி-ரை. உயிர்களுக்கு உறங்கலும் விழித்தலும்போல் இறத்தலும்பிறத்தலும் இயல்பாகக் கடிதிலே மாறிமாறி வருமென்பதுகருத்து. நிலையாமையே நிலைபெற்ற விதத்தை அறிவித்தற்குப் பிறப்பும் உடன் சொல்லப்பட்டது. இதனால் அவ்வுடம்புகளுக்கு இறப்பும் பிறப்பும் மாறி வருமாறுசொல்லப்பட்டது. (௩௩௯)

௧0. புக்கி லமைந்தின்று கொல்லோ வுடம்பினுட்
டுச்சி லிருந்த வுயிர்க்கு.

ப-ரை. உடம்பினுள் - (வாதமுதலானவைகளது வீடுகளாகிய) உடம்புகளுள்
துச்சிலிருந்த - ஒதுக்குக் குடியிருந்துவந்த
உயிர்க்கு - உயிருக்கு
புக்கில் - (என்றைக்கும் இருப்பதாகிய ஒரு வீடானது
அமைந்தின்றுகொல் - (இதுவரையில்) அமைந்ததில்லைபோலும்.

க-ரை. உடலுள்ளே ஒதுக்குக் குடியிருந்த உயிருக்கு என்றும் இருக்க வீடு அமைந்தது இல்லை என்பதாம்.

வி-ரை. உயிரானது - அவ்வாதமுதலான நோய்கள் அமைந்த காலத்திலே இருந்தும் கோபித்தகாலத்திலே விட்டுப் போகியும் ஒருடம்பிலும் நிலைபெறாமல் வருதலால், துச்சிலிருந்தவென்றார். பின்னே புறப்படாமல்

புகுந்தேவிடுகிற இல். அமைந்ததாயின் பிறர் இறக்களிலே ஒதுக்குக்குடி இரா தென்பதாம். ஆகவே உயிரோடுகூடிய நிற்பது ஒருடம்பும் இல்லையென்பது பெறப்பட்டது இதனால் அவ்வுடம்புகள் உயிருக்கு உரியவை அல்லவென்பது சொல்லப்பட்டது. நாளெனவென்பது முதலாகிய எழுபாட்டுகளாலும் யாக்கை நிலையாமை சொல்லப்பட்டது என்றறிக. (௩௪௦)

௩௪ - ம் அதிகாரம். நிலையாமை

முற்றிற்று.

---

௩௫ - ம் அதிகாரம். துறவு.

அஃதாவது: புறமாகிய செல்வத்திலும், அகமாகிய உடம்பிலும் உண்டாகியவற்றை அவைகளது நிலைமையைப்பார்த்து விடுதலாம். அதிகாரம் வைத்த முறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

க. யாதனின் யாதனி னீங்கியா னோதல்
அதனி னதனி னிலன்.

ப - ரை. (ஒருவன்) யாதனின் யாதனின் - யாதொருபொருளின் யாதொரு பொருளின்
நீங்கியான் - நீங்கினான் (அவன்)
அதனினதனின் - அப்பொருளினாலே அப்பொருளினாலே
நோதல் - துன்பத்தை அநுபவித்தலை
இலன் - உடையவனாகான். எ - று.

க - ரை. ஐம்பொறி விடயங்களை ஒவ்வொன்றாகவிட்டவன் அவைகளால் வரும் துன்பங்களை அடையான் என்பதாம்.

வி - ரை. இங்கே துன்பமென்றது இப்பிறப்பிலே அவைகளைத் தேடுதலாலும் காப்பாற்றலாலும் இழத்தலாலும் வருமவையும் மறுமையிலே பாவத்தால் வருமவையும் ஆகிய இருவகைத்துன்பங்களையும் ஆம். எல்லாப்பொருள்களையும் ஒருமிக்க விடுதலே தலைமையான துறவாகும். அப்படிக்கல்லாமல் ஒவ்வொன்றாக விட்டாலும் அவைகளால் வருந்துன்பம் அவனுக்கு இல்லையென்பது கருத்து. (௩௪௧)

உ. வேண்டினுண் டாகத் துறக்க துறந்தபின்
ஈண்டியற் பால பல.

ப - ரை. துறந்தபின் - (எல்லாப்பொருள்களையும்) துறந்தபின் ஒருவனுக்கு
ஈண்டு - இப்பிறப்பிலே இயற்பால உண்டாகு முறைமையுடைய இன்பங்கள்
பல - பலவாம்.

வேண்டின் - (அவ்வின்பங்களை) வேண்டினால்
உண்டாக - (காலம்) உண்டாக
துறக்க - அப்பொருள்களைத் துறக்கக்கடவன். எ - று.

க - ரை. துறந்தபின் உண்டாகும் பல இன்பத்தைவேண்டினால் துறக்கக்கடவன் என்பதாம்.

வி - ரை. அவ்வின்பங்களாவன அப்பொருள்களுக்காக மனமும் வாக்கும் காயமும் அலையாது நிற்கையாலும், அவை நல்லவழியிலே செல்லுதலாலும் வருவன இளமையிலே துறந்தவன் அவ்வின்பங்களை நெடுங்காலம் அநுபவிப்பானாகலால் உண்டாகத் துறக்கவென்றபடி இன்பமும் காலமும் வருவிக்கப்பட்டன. இப்பிறப்பிலே துன்பங்கள் இல்லாமற்போதலே அல்லாமல் இன்பங்களும் உண்டாமென்பதாம். (௩௪௨)

௩. அடல்வேண்டு மைந்தன் புலத்தை விடல்வேண்டும்
வேண்டிய வெல்லா மொருங்கு.

ப - ரை. (முத்தியை அடைவோர்க்கு) ஐந்தன் - செவி முதலாகிய ஐம்பொறிகளுக்கு உரிய
புலத்தை - ஓசை முதலாகிய ஐம்புலன்களையும்
அடல்வேண்டும் - கெடுத்தல்வேண்டும் (கெடுக்கும்போது)
வேண்டியவெல்லாம் - (அப்புலன்களை) அநுபவித்தற் பொருட்டுத் தாம்படைத்த பொருள்களை யெல்லாம்
ஒருங்கு - ஒருமிக்க
விடல்வேண்டும் - விடுத்தல்வேண்டும். எ - று.

க - ரை. முத்தியை விரும்புவோர் ஐம்பொறிகளுக்குரிய புலன்களைக் கெடுத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

வி - ரை. புலன்களை அநுபவித்தலைப் புலமென்றார். அவ்வநுபவிப்பு மனத்தைத் துன்பத்தினாலும் பாவத்தினாலும் தேடப்பட்டு வரும் பொருள்களின்மேல் அல்லாமல் முத்திவழியாகிய யோக ஞானங்களிலே செல்லவொட்டாமையால் அடல் வேண்டுமென்றும், அம்மனம் அப்பொருள்களிலே சென்றால் அவ்வநுபவிப்பு வளர்வதல்லது கெடுக்கப்படாமையால் வேண்டிய வெல்லா மொருங்கு விடல்வேண்டு மென்றும் சொல்லினார். (௩௪௩)

௪. இயல்பாகு நோன்பிற்கொன் றின்மை யுடைமை
மயலாகு மற்றும் பெயர்த்து.

ப - ரை. நோன்பிற்கு - தவஞ்செய்வோர்க்கு
ஒன்று - பற்றப்படுவது ஒரு பொருளும்
இன்மை - இல்லாதிருக்கை
இயல்பாகும் - சுபாவமாகும்
உடைமை - (ஒன்றாயினும்) உடைமை
பெயர்த்து - (அத்தவத்தைப்) போக்குதலால்
மற்றும் - மீண்டும்
மயலாகும் - மயக்கத்துக்கு ஏதுவாகும். எ - று.

க - ரை. தவத்தோர்க்குப் பற்றற்றிருப்பது இயல்பாகும் பற்றுண்டாயின் மயக்கமாகும் என்பதாம்.

வி - ரை. நோற்பவரை நோன்பென்றும் மயலுக்கு ஏதுவை மயலென்றும் சொல்லுதலால் ஆகுபெயர்கள். எல்லாப்பொருள்களையும் விட்டு ஒருபொருளை விடாதவிடத்தும் அதுசார்வாக விடப்பட்டவையெல்லாம் திரும்பிவந்து தவத்துக்கு விரோதமாய் மனக்கலக்கம் செய்யுமென்பது கருத்து இவை நான்குபாட்டாலும் எனதென்னும் புறப்பற்று விடுதல் சொல்லப்பட்டது. (௩௪௪)

௫. மற்றுந் தொடர்ப்பா டெவன்கொல் பிறப்பறுக்க
லுற்றார்க் குடம்பு மிகை.

ப - ரை. பிறப்பறுக்க லுற்றார்க்கு - பிறவியைநீக்கு முயற்சியை மேற்கொண்டவருக்கு
உடம்பு - (அதற்கு) உதவியாகிய உடம்பும்
மிகை - அதிகமாம் (ஆனபின்)
மற்றும் - அதற்குமேலும்
தொடர்ப்பாடு - சம்பந்தமில்லாதவையுஞ் (சிலபொருள்கள்) பற்றப்படுதல்
எவன் - என்னாகும். எ - று.

க - ரை. பிறவியை நீக்க முயல்வோர்க்கு உடல்பாரமாம், மற்றவையால் என்னபயன் என்பதாம்.

வி - ரை. கொல் அசை பொதுப்பட உடம்பென்றதனால் உருவுடம்பும் அருவுடம்பும் கொள்ளப்படும் அருவுடம்பு இந்திரிய உணர்வுகளோடும் பிராணவாயுக்களோடும் காமவினைவிளைவுகளோடும் கூடியமனம் இது சூட்சுமசரீரமெனவும் படும். (௩௪௫)

௬. யானென தென்னுஞ் செருக்கறுப்பான் வானோர்க்
குயர்ந்த வுலகம் புகும்.

ப - ரை. யானெனதென்னும் - (தானல்லாதவுடம்பை) யானென்றும் (தன்னோடு சம்பந்தமில்லாத பொருளை) எனதென்றும் நினைத்து அவைகளிலே பற்றுச்செய்தற்கு ஏதுவாகிய
செருக்கு - மயக்கத்தை
அறுப்பான் - கெடுப்பவன்
வானோர்க்கு - தேவர்க்கும்
உயர்ந்த - அடைதற்கரிதாகிய
உலகம் - முத்தியுலகத்தில்
புகும் - செல்லுவான். எ - று.

க - ரை. நான் எனது என்னும் மயக்கம் அற்றவன் முத்தியுலகத்தில் அடைவன் என்பதாம்.

வி - ரை. மயக்கம் அறியாமை அதனைக் கெடுதலாவது குரு உபதேசத்தாலும் யோகாப்பியாசத்தாலும் அவ்வுடம்பை யானல்லவென்றும், அப்

பொருளே என நல்லவென்றும் தெளிந்து அவைகளிலே பற்றைவிடுதல். வானோர்க்கு மென்னும் சிறப்பும்மை வருவிக்கப்பட்டது. இதனால் இருவகை பற்றையும் விட்டவர்க்கே மோக்ஷமுண்டபென்பது சொல்லப்பட்டது. ()

எ. பற்றி விடாஅ விடும்பைகள் பற்றினைப்
பற்றி விடாஅ தவர்க்கு.

ப - ரை. பற்றினை - (இருவகைப்) பற்றுக்களையும்
பற்றி - இறுகப்பற்றி
விடாதவர்க்கு - விடாதவரை
இடும்பைகள் - துன்பங்கள்
பற்றி - இறுகப்பற்றி
விடா - விட்டு நீங்காவாம். எ - று.

க - ரை. இருவகைப்பற்றையும் விடாதவர்களைத் துன்பங்கள் விடாவாம் என்பதாம்.

வி - ரை. இறுகப்பற்றல் ஆசைமிகுதல் விடாதவர்க்கென்பது வேற்றுமை மயக்கம். இதனால் பற்றுகளை விடாதவர்க்கு மோக்ஷம் இல்லையென்பது சொல்லப்பட்டது. (௩௪எ)

அ. தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி
வலைப்பட்டார் மற்றை யவர்.

ப - ரை. தீரத்துறந்தார் - முழுதுந் துறந்தவர்
தலைப்பட்டார் (முத்தியை) அடைந்தவராவார்
மற்றையவர் - அப்படி துறவாதவர்
மயங்கி - மயக்கமுற்று
வலைப்பட்டார் - (பிறப்பாகிய) வலையிலே அகப்பட்டவராவார்.

க - ரை. முற்றத் துறந்தவர்கள் முத்திபெறுவர், துறவாதவர்கள் பிறப்பில் அழுந்துவர் என்பதாம்.

வி - ரை. முழுதுந் துறத்தலாவது பொருள்களையும் இருவகை உடல்பு கலையும் வெறுத்துப் பற்றறவிடுதல். அப்படித்துறவாமையாவது அவைகளிலே ஒன்றனிடத்தே சிறிதாயினும் பற்றுச்செய்தல். துணிவுபற்றி தலைப்பட்டாரென்றும், பொய்வழிகண்டே பிறப்புவலையுள் அகப்படுதலால் மயங்கியென்றும் சொல்லினர். (௩௪அ)

௯. பற்றற்ற கண்ணே பிறப்பறுக்கு மற்று
நிலையாமை காணப் படும்.

ப - ரை. (ஒருவன்) - பற்றற்ற கண்ணே (இருவகைப்) பற்றுகளையும் அற்றபொழுதே (அப்பற்றறுதியானது)
பிறப்பு - (அவனது) பிறவியை
அறுக்கும் - ஒழிக்கும்

மற்று - அவை அறுதபொழுது
நிலையாமை - அவற்றால் பிறந்து இறந்தும் (வருகிற) நிலையாமை யானது
காணப்படும் - அறியப்படும். எ - று.

க - ரை. பற்றற்ற பொழுதே பிறப்பு அறும் அறுதபொழுதே பிறப்பு இறப்பின் நிலையாமை காணப்படும் என்பதாம்.

வி - ரை. காரணம் அற்றபொழுதே காரியமும் அற்றதா முறைமை பற்றி பற்றற்ற கண்ணே என்றார். இவை இரண்டு பாட்டாலும் அவை இரண்டும் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டன. (௩௪௯)

௩௫0. பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை யப்பற்றைப்
பற்றுக பற்று விடற்கு.

ப - ரை. பற்றற்றான் - (எல்லாப் பொருள்களையும் பற்றிநின்றே) பற்றில்லாத கடவுளாலே சொல்லப்பட்ட
பற்றினை - முத்திவழியை
பற்றுக - (இதுவே நலவழியென்று) மனத்திற் கொள்ளக்கடவர் (கொண்டு)
அப்பற்றை - அதனிடத்து உபாயத்தை
பற்றுக - மனத்தினாலே செய்யக்கடவர்
பற்று (விடாதுவந்த) பற்று
விடற்கு - விடுதற்கு. எ - று.

க - ரை. பற்றற்ற பரம்பொருளைப் பற்றும்பொருட்டு முத்திவழியைப் பற்றக்கடவர் என்பதாம்.

வி - ரை. கடவுள் வாழ்த்துக்கேற்க இங்கும் பொதுவகையினாலே பற்றற்றானென்றார். அதனிடத்து உபாயமும் தியானமும் சமாதியும் ஆம். விடாது வந்த பற்று அநாதியாய்வரும் உடற்பற்று. இதனால் அப்பற்று விடுதற்கு உபாயஞ் சொல்லப்பட்டது. (௩௫0)

௩௫-ம் அதிகாரம். துறவு
முற்றிற்று.

௩௬-ம் அதிகாரம். மெய்யுணர்தல்.

அஃதாவது: பிறப்பு வீடுகளையும் அவற்றின்காரணங்களையும் * விபரீத † சந்தேகங்களால் அல்லாமல் உண்மையால் அறிதல் இதை வடநூலார் தத்துவஞான மென்பர். இதுவும் பற்றற்றான் பற்றினைப் பற்றிய இடத்தே உண்டாவதாகையால் அக்காரண வொற்றுமைபற்றி துறவின்பின் வைக்கப்பட்டது.

---

* விபரீத ஞானமாவது கயிற்றைப் பாம்பென்று அறிதல்போல்வன.
† சந்தேக ஞானமாவது கயிறோ பாம்போவெனத் துணியாதது போல்வன.

க. பொருளல்ல வற்றைப் பொருளென் றுணரு
மருளானு மாணாப் பிறப்பு.

ப - ரை. பொருளல்லவற்றை - மெய்ப்பொருள்கள் அல்லாதவைகளை
பொருளென்று - மெய்ப்பொருள்களென்று
உணரும் - அறிகின்ற
மருளான் - விபரீத ஞானத்தினாலே
மாணாப் பிறப்பு - மாட்சிமைப்படாத பிறவி (இன்பமில்லாத) பிறவியென்றபடி
ஆம் - உண்டாகும். எ - று.

க - ரை. பொய்ப்பொருள்களை மெய்ப்பொருளென்று எண்ணும் மயக்கத்தால் பிறப்பு உண்டாம் என்பதாம்.

வி - ரை. இங்கே பொருளல்ல வற்றைப் பொருளென்று உணர்தலாவது மறுபிறப்பும் இருவகைப் பயன்களும் கடவுளும் இல்லையென்றும், மற்றும் இப்படிப்பட்டவைகளைச் சொல்லுகிற மயக்கநூல் வழக்கத்தை மெய்ந்நூல் வழக்கமென்று துணிதல். நரகர் விலங்கு மக்கள் தேவர் என்கிற நால்வகைப் பிறப்புகளிலும் உள்ளது துன்பமே யாகலால் மாணாப்பிறப்பென்றார். இதனால் பிறப்புத் துன்ப மென்பதும் அதற்கு முதற்காரணம் விபரீத ஞான மென்பதும் சொல்லப்பட்டது. (௩௫௧)

உ. இருணீங்கி யின்பம் பயக்கு மருணீங்கி
மாசறு காட்சி யவர்க்கு.

ப - ரை. மருள் - அவ்விபரீத ஞானத்திலிருந்து
நீங்கி - நீங்கி
மாசறு - குற்றமற்ற
காட்சியவர்க்கு - மெய்யறிவை உடையவராயினவர்க்கு (அம்மெய்யறிவானது)
இருள் - பிறவியை
நீங்கி - நீங்கச்செய்து
இன்பம் - முத்தியை
பயக்கும் - கொடுக்கும். எ - று.

க - ரை. விபரீத ஞானத்தை நீக்கி மெய்ஞ்ஞானத்தை அடைந்தவர்க்கு அம்மெஞ்ஞானமே மோட்சத்தைக்கொடுக்கும் என்பதாம்.

வி - ரை. இருள் நகரம் அது தன் காரணமாகிய பிறவிக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர். நீங்கியென்னும் தன்வினை நீக்கியென்னும் பிறவினைப்பொருளில்வந்தது. மாசறுகாட்சி கேவலஞானம். இதனால் வீடாவது உயர்வொப்பில்லாத இன்பமென்பதும் அதற்கு நிமித்தகாரணம் கேவலப்பொருளாகிய பிரமமென்பதும் சொல்லப்பட்டன. (௩௫௨)

௩. ஐயத்தி னீங்கித் தெளிந்தார்க்கு வையத்தின்
வான நணிய துடைத்து.

ப - ரை. ஐயத்தின் - சந்தேகத்திலிருந்து
நீங்கி - நீங்கி
தெளிந்தார்க்கு - மெய்யுணர்ந்தவர்க்கு
வையத்தின் - (அடைந்துநின்ற) நிலவுலகத்தினும்
வானம் - (அடையக்கடவதாகிய) வீட்டுலகம்
நணியது - அடைந்ததாதலே
உடைத்து - உடையதாம் எ - று.

க - ரை. சந்தேக ஞானத்தைநீக்கி மெய்ஞ்ஞானத்தை அடைந்தவர்க்கு முத்தி உலகம் மிக்கச்சமீபமாகும் என்பதாம்.

வி - ரை. இங்கே ஐயமாவது மறுபிறப்பும் இருவினைப்பயன்களும் கடவுளும் உண்டோ இல்லையோ என்று ஒன்றிலே துணிவு பிறவாமல் நிற்றல் ஒரு விதத்தினாலே பிறர்மதத்தைக் களைந்து தமது மதத்தை நிறுத்துதல் சமய நூல்களுக்கெல்லாம் இயல்பாகலால், அந்நூல்களாலே சொல்லப்பட்ட பொருள்களிலே மெய் யெதுவோவென்று உண்டாகிற சந்தேகத்தை யோகிகள் தமது அநுபவ ஞானத்தினாலே நீக்கி மெய்யை அறிவாராகலால், அவரை ஐயத்தினீங்கித் தெளிந்தாரென்றும் அவ் வனுபவஞானம் மேலிடுந்தோறும் பழைய லோகாசாரஞானம் மறைபட்டுக்கொண்டே வருமாதலால் அதனைப் பயன் மேல்வைத்து வையத்தின் வான நணியதுடைத்தென்றும் சொல்லினார். சொல்லவே சந்தேக ஞானமும் பிறவிக்குக் காரணமாகுதல் சொல்லப்பட்டதாயிற்று. (ருருங)

ச. ஐயுணர் வெய்தியக் கண்ணும் பயனின்றே
மெய்யுணர் வில்லா தவர்க்கு.

ப - ரை. மெய்யுணர் வில்லாதவர்க்கு - மெய்யையறிதல் இல்லாதவர்க்கு
ஐயுணர்வு - (ஓசை ஊறு ஒளி சுவை நாற்றம் இவ்வைந்து புலன்களிலும் செல்லுதலால்) ஐந்தாகிய உணர்வு
எய்தியக்கண்ணும் - (அப்புலன்களை விட்டுத்) தமக்கு வசப்பட்டவிடத்தும் (அதனாலே)
பயன் - பிரயோசனம்
இன்று - இல்லை எ - று.

க - ரை. மெய்யை அறியாதவர்க்கு ஐம்புலன்களும் வசப்பட்டாலும் பிரயோசனம் இல்லை என்பதாம்.

வி - ரை. ஐந்தாகிய உணர்வு மனம் அது வசப்படுதலாவது மடங்கி யோகக் குறியிடத்தே நிற்கை. அப்படி நின்ற விடத்தும் அது முத்தியைத் தாராமையால் பயனின்றேயென்றார். இவை இரண்டுபாட்டாலும் மெய்யையுணர்ந்தவர்க்கே முத்தி உண்டென்று மெய்யுணர்வின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. (ருருச)

ரு. எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.

ப - ரை. எப்பொருள் - யாதொரு பொருள்
எத்தன்மைத்தாயினும் - யாதோர் இயல்புடையதாய்த் தோன்றினும் (அத்தோன்றிய விதத்தைக்கண்டுவிடாமல்)
அப்பொருள் - (தோன்றிய) அப்பொருளிடத்திருக்கும்
மெய்ப்பொருள் - மெய்யாகிய பொருளை
காண்பது - காண்பது
அறிவு - மெய்யுணர்வு. எ - று.

க - ரை. எந்தப் பொருளிடத்தும் உண்மைப் பொருளைக் காண்பதே அறிவு என்பதாம்.

வி - ரை. சராசரமாகிய பொருள்களிலெல்லாம் உலகத்தார் கற்பித்துக் கொண்டு வழங்குகின்ற கற்பனைகளைக் கழித்து நின்ற உண்மையைக் காண்பதே மெய்யுணர்வு என்றபடி யாயிற்று. அதாவது அரசன் சேரமான் என்றவிடத்தே அரசனென்பதோர் சாதியும் சேரமானென்பதோர் குடியும் ஒருவனிடத்தே கற்பனையாதலால், அக்கற்பனையை விட்டு அவனை நிலமுதல் உயிரீறாகிய தத்துவங்களின் கூட்டமென்று அறிந்து அத்தத்துவங்களை நிலமுதலாக அதனதன் காரணங்களுள் ஒடுக்கிக்கொண்டுபோய் முடிவிலே காரண காரிய மிரண்டும் இல்லாமல் நிற்பதனை அறிதலாம். இதனால் மெய்யுணர்வினது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது. (௩௫௫)

௬. கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவர்
மற்றீண்டு வாரா நெறி.

ப - ரை. ஈண்டு - இம்மையிலே பிறப்பினிடத்து
கற்று (உபதேசத்தை ஞானாசாரியரிடத்தே) கேட்டு (அதனால்)
மெய்ப்பொருள் - உண்மைப் பொருளை
கண்டார் - உணர்ந்தவர்
மற்றீண்டு - திரும்பி இப்பிறப்பினிடத்து
வாராநெறி - வாராத வழியை
தலைப்படுவர் - அடைவார். எ - று.

க - ரை. இப்பிறப்பில் உபதேசத்தைக்கேட்டு உண்மைப் பொருளை அறிந்தவர் பிறப்பை நீக்குவர் என்பதாம்.

வி - ரை. கற்றென்றதனால் பலரிடத்தும் பலகாலும் பழகுதலும் ஈண்டென்றதனால் மோக்ஷத்தை அடைதற்கு உரிய மனிதப்பிறப்பு பெறுதற்கு அரியதென்பதும் சொன்னப்பட்டன. ஈண்டு வாராநெறி மோக்ஷமார்க்கம், மோக்ஷத்துக்கு நிமித்தகாரணமாகிய முதற்பொருளை அறிதற்கு உபாயம் மூன்று. அவை கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதல் என்பன. அவற்றுள் கேட்டல் இதனாலே சொல்லப்பட்டது. (௩௫௬)

௭. ஓர்த்துள்ள முள்ள துணரி னொருதலையாப்
பேர்த்துள்ள வேண்டா பிறப்பு.

ப-ரை. (அப்படி)கேட்கப்பட்ட உபதேசப்பொருளை) உள்ளம்(மனமானது)
உண்மையாக
ஒருதலையா - நிச்சயப்பட
ஓர்த்து - (பிரமாணங்களாலும் யுக்திகளாலும்) ஆராய்ந்து (அத னால்)
உள்ளது - முதற்பொருளை
உணரின் - அறியுமாயின்
பிறப்பு - (அவனுக்குப்) பிறவி யுண்டாக
பேர்த்து - மாறி
உள்ளவேண்டா - நினைக்கவேண்டுவதில்லை. எ-று.

க-ரை. ஒருவன் மனம் உபதேசத்தால் உண்மைப்பொருளை அறியின் அவனுக்குப் பிறவி இல்லையாம் என்பதாம்.

வி-ரை. இதனால் சிந்தித்தல் சொல்லப்பட்டது. (௩௫௭)

அ. பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப்பென்னுஞ்
செம்பொருள் காண்ப தறிவு.

ப-ரை. பிறப்பென்னும் - பிறவிக்கு முதற்காரணம் என்கின்ற
பேதைமை - அஞ்ஞானமானது
நீங்க - கெட
சிறப்பென்னும் - மோக்ஷத்துக்கு நியந்த காரணமென்கின்ற
செம்பொருள் - செவ்விய பொருளை
காண்பது - அறிவதே
அறிவு - (ஒருவனுக்கு) மெய்யுணர்வாம். எ-று.

க-ரை. பிறவிக்குக் காரணமாகிய அஞ்ஞானங்கெட உண்மைப்பொருளைக் காண்பதே அறிவாகும் என்பதாம்.

வி-ரை. பிறப்பென்னும் பேதைமையென்றும் சிறப்பென்னுஞ் செம்பொருளென்றும் காரியங்களைக் காரணங்களாக உபசரித்தார். ஐவகைக்குற்றங்களுள் அஞ்ஞானம் மற்றை நான்குக்கும் காரணமாதலால் அச்சிறப்புப்பற்றி அதனையே பிறப்புக்குக் காரணமாகச் சொல்லினார். எல்லாப்பொருள்களினும் சிறந்ததாதலால் மோக்ஷம் சிறப்பெனப்பட்டது. நித்தியமாயும் பரிசுத்தமாயும் எங்கு நிறைந்ததான பிரமமென்னப்பட்ட முதற்பொருள் விகாரமில்லாமல் எக்காலமும் ஒரேதன்மையாய் இருத்தல்பற்றி அதனைச் செம்பொருளென்றார். முன்னே மெய்ப்பொருளென்றும் உள்ளதென்றும் சொல்லியதும் இது பற்றியென்றறிக. அதனைக் காண்கையாவது உயிர் தனது அஞ்ஞானங்கெட்டு அப்பொருளோடு ஒற்றுமையுற இடைவிடாமல் நினைத்தல். இதனைச்சமாதியென்பர். மரணகாலத்தில் நினைக்கிறபடி பிறவி வருமென்றிருத்தலால் மோக்ஷமடைவோர்க்கு அக்காலத்திலே தத்துவப் பொருளைப் பாவிக்கும்படி முன்னே பழகுதலாகிய இதனின் மிக்க உபாயம் இல்லையென்பதறிக. இதனாலே தெளிதல் சொல்லப்பட்டது. (௩௫௮)

கூ. சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுகின் மற்றழித்துச்
சார்தரா சார்தரு நோய்.

ப - ரை. (ஒருவன்) - சார்பு (எல்லாப்பொருள்களுக்கும்) சார்பாகிய அச்
செம்பொருளை
உணர்ந்து - அறிந்து
சார்பு - இருவகைப்பற்றுக்களும்
கெட - நீக்க
ஒழுகின் - நடக்கவல்லவனாயின்
சார்தரும் - முன்(அவனைச்) சேர்தற்குரியவையாய்நின்ற
நோய் - துன்பங்கள்
அழித்து (அவ்வுணர்வையும் ஒழுக்கத்தையும்) அழித்து
மற்றுச்சார்தரா - பின்சேர மாட்டாவாம். எ - று.

க - ரை. ஒருவன் மெய்ப்பொருளை அறிந்து இருவகைப் பற்றுகளுங் கெட நடப்பானாகில் அவனைத் துன்பங்கள் அணுகாவாம் என்பதாம்.

வி - ரை. இங்கே ஒழுக்கமென்றது யோகவழி நடத்தலை அது இயமம் நியமம் ஆசனம் பிராணாயாமம் பிரத்தியாகாரம் தாரணை தியானம் சமாதி என எண்வகைப்படும் அத்துன்பங்களாவன பிறவி அநாதியாய் வருதலாய் உயிரினாலே அளவில்லாமல் சம்பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற வினைகளின் பயன்களுள் இறந்த உடம்புகளால் அனுபவிக்கப்பட்டவையும் பிறந்த வுடம்பால் மொண்டுகொள்ளப்பட்டவையும் நீங்கலாக பின்னே அநுபவிக்கும்படி கிடந்தவையாம் அவை விளக்கின்முன் இருள்போல் ஞானயோகங்களின் முன்னே கெடுதலால் அழித்துச் சார்தராவென்றார். பிறவிக்குக்காரணமாதலால் நல்வினைப்பயனும் நோயெனப்பட்டது. முன் மூன்றுபாயங்களாலும் பரம்பொருளை அறியப் பிறப்பறுமென்றார். அது அறுமிடத்தே பின்வரக் கிடந்த துன்பங்களெல்லாம் எப்படி போமென்னும் வினாவை எழுப்பிக் கொண்டு ஞானயோக முதிர்ச்சியுடைய உயிரைச் சேரமாட்டாமையாற் கெட்டுவிடுமென்பது இதனாலே சொல்லப்பட்டது. (ருடுக)

கo. காமம் வெகுளி மயக்க மிவைமூன்ற
னாமங் கெடக்கெடு நோய்.

ப - ரை. (ஞானயோகங்களின் முதிர்ச்சி யுடைவர்க்கு) காமம் - வெகுளி
மயக்கம் - விருப்பம் வெறுப்பு அஞ்ஞானம் எனப்படுகிற
இவை மூன்றன் - இச்குற்றம் மூன்றனது
நாமம் - பெயரும்
கெட - கெடுதலால்
நோய் - (அவைகளின் காரியங்களாகிய) வினைப்பயன்கள்
கெடும் - உண்டாதலில்லை. எ - று.

க - ரை. ஞானவான்களுக்கு முக்குற்றங்களால் வரும் துன்பங்கள் இல்லை என்பதாம்.

வி - ரை. அநாதியாகிய அவித்தை யென்னும் அஞ்ஞானமும் அது
பற்றியானெனமதிக்கும் அகங்காரமும் அதுபற்றி எனக்கு இதுவேண்டு
மென்னும் அவாவும், அதுபற்றி அப்பொருளிடத்தேசெல்லும் ஆசையும்,
அதுபற்றி அதனது மறுதலையிடத்தே செல்லும் கோபமும் என வடநூலார்
குற்றம் ஐந்தென்பார் இவர் அவற்றுள் அகங்காரம் அவித்தையிலும் அவா
வுதல் ஆசையிலும் அடங்குதலால் மூன்றென்றார். இடையறாத ஞான
யோகங்களுக்கு முன்னே இக்குற்ற மூன்றும் காட்டுத்தீ முன்னே பஞ்சு
போலுமாம். ஆதலால் அம்மிகுதி தோன்ற இவை மூன்றனுமங் கெடவென்
றார். விகாரத்லே தொக்கநாமமும் என்றுமிழிவு சிறப்பும்மை வருவிக்கப்
பட்டது. காரணமாகிய அக்குற்றங்களைக் கெடுத்தோர் காரியமாகிய இருவினை
களைச் செய்யாமையால் அவர்க்கு வருதற்குரிய துன்பங்களும் இல்லையென்
பது இதனாலே சொல்லப்பட்டது. முன் கிடந்த துன்பங்களும் மேல்வருந்
துன்பங்களும் இல்லாமற்போகுகை மெய்யுணர்வின் பயனாதலால் இவை
இரண்டும் இவ்வதிகாரத்திலே சொல்லப்பட்டன. இவ்விதத்தால் மெய்
யுணர்ந்தார்க்கு உள்ளவை எடுத்த உடம்பும் அது கொண்ட வினைப்பயனுமே
யென்பது பெற்றாம். (௩௬௦)

௩௬-ம் அதிகாரம். புகழ்

முற்றிற்று.

௩௭-ம் அதிகாரம். அவாவறுத்தல்.

அஃதாவது: முன்னும் பின்னும் வினைத்தொடர்பு அறுத்தார்க்கு நடு
நின்ற உடம்பும், அதுகொண்ட வினைப்பயன்களும், நின்றமையால் அது
பற்றி ஒரேவிடத்துத் துறக்கப்பட்ட புலன்களின்மேலே பழைய பழக்க
வசத்தினாலே நினைவுசெல்லுமன்றே அந்நினைவும் பிறவிக்கு வித்தாமாதலால்
அதனை இடைவிடாத மெய்ப்பொருளுணர்வால் அறுத்தலாம். அதிகார
முறைமையும் இதனால் விளங்கும்.

க. அவாவென்ப வெல்லா வுயிர்க்கு மெஞ்ஞான்றுந்
தவாஅப் பிறப்பீனும் வித்து.

ப - ரை. எல்லாவுயிர்க்கும் - சகலவுயிர்களுக்கும்
எஞ்ஞான்றும் - எக்காலத்திலும்
தவா - கெடாதுவருகின்ற
பிறப்பு - பிறவியை
ஈனும் - விளைப்பதாகிய
வித்து - விதை
அவா - அவாவாகும்
என்ப - என்று(நூலோர்) சொல்லுவார். எ - று.

க-ரை. எவ்வுயிர்களுக்கும் பிறவியைத்தரும் விதையாவது ஆசையாகும் என்பதாம்.

வி-ரை. உடம்பு நீங்கிப் போங்காலத்திலே அடுத்தவினையும் அது காட்டுங்கதி நிமித்தங்களும் அக்கதியிலவாவும் உயிரினிடத்தே முறையே வந்து உதிக்க, அறிவை மோகமானது மறைக்க அவ்வுயிரை அவ்வவாவானது கதியினிடத்தே கொண்டுசெல்லுமாகலால், அதனைப்பிறப்பினும் வித்தென்றும் அதிவசத்தால் உளதாகிய அவ்வுயிரின் வேறுபாட்டினும் * உற்சர்ப்பிணி † அவசர்ப்பிணி யென்னுங் காலவேறுபாட்டினும் அது வித்தாகுகை வேறுபடாமையால் எல்லாவுயிர்க்கும் எஞ்ஞான்றும் என்றும் இது எல்லாச் சமயங்களுக்கும் ஒத்தலால் என்பவென்றும் கூறினர். இதனால் பிறப்புக்கு அவா வித்ாதல் சொல்லப்பட்டது. (௩௬௧)

௨. வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை மற்றது
வேண்டாமை வேண்ட வரும்.

ப-ரை. (பிறப்புத் துன்பமாயிருக்கையை அறிந்தவன்) வேண்டுங்கால்-ஒன்றைவேண்டினால்
பிறவாமை - பிறவாதிருக்கையையே
வேண்டும் - இச்சிக்கவேண்டும்
அது - அப்பிறவாமையானது
வேண்டாமை - (தான் ஒருபொருளையும்) அவாவாமையை
வேண்ட - இச்சிக்க
வரும்(அவனுக்குத்) தானே உண்டாம். எ-று.

க-ரை. ஒருவன் பிறவாமையை இச்சிக்கவேண்டும் என்பதாம்.

வி-ரை. அநாதியாகத் தான் பிறப்பு பிணி மூப்பு இறப்பு இவைகளினாலே துன்பப்பட்டுக்கொண்டு வருகின்றமையை அறிந்தவனுக்கு இன்பத்தில் ஆசையுண்டாமாதலால் பிறவாமையை வேண்டுமென்றும் இவ்வுலகத்துச் சிற்றின்பத்தைக்குறித்து ஒரு பொருளை அவாவினால் அது பிறவியைத்தரும் வித்தாய்ப் பின்னும் முடிவில்லாத துன்பமே விளைத்தலாலே அதுவேண்டாமை வேண்டவருமென்றுஞ் சொல்லினர். (௩௬௨)

௩. வேண்டாமை யன்ன விழுச்செல்வ மீண்டில்லை
யாண்டு மஃதொப்ப தில்.

ப-ரை. வேண்டாமையன்ன - (ஒருபொருளையும்) அவாவாமைபோலும்
விழுச்செல்வம் - மேலாகிய செல்வமானது
ஈண்டு - (காணப்படுகிற) இவ்வுலகத்திலே
இல்லை - இல்லை (அவ்வளவேயன்றி)
ஆண்டும் - (கேட்கப்படுகிற) அவ்வுலகத்திலும்
அஃதொப்பது - அதுபோல்வது
இல் - இல்லை. எ-று.

* உற்சர்ப்பிணி - உலகம் வாழ்நாள் போகம் இவை முதலானவைகளாலே வளர்பிறைபோல் பெருகுங்காலம்.

† அவசர்ப்பிணி-அது அவைகளாலே தேய்பிறைபோல் சுருங்குங்காலம்.

க - ரை. இச்சியாமைக்கு ஒப்பானசெல்வம் இவ்வுலகத்திலும் மோக்ஷத்திலும் இல்லை என்பதாம்.

வி - ரை. மக்களது செல்வமும் தேவரது செல்வமும் மேலுமேலு நோக்கச் சிறாதலால் தனக்கு மேலில்லாத வேண்டாமையை விழுச்செல்வமென்றும், அதற்கு இரண்டுலகங்களிலும் ஒப்பதில்லையென்றும் சொல்லினர். இவ்விரண்டு பாட்டாலும் பிறவாமைக்கு வழியாமெனவும், மேலாகிய செல்வமாமெனவும் வேண்டாமையின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. (௩௬௩)

௪. தூஉய்மை யென்ப தவாவின்மை மற்றது
வாஅய்மை வேண்ட வரும்.

ப - ரை. தூஉய்மையென்பது - (ஒருவர்க்கு) முத்தியென்று சொல்லப்படுவது
அவாவின்மை - அவாவில்லாமையாம்
அது - அவ்வவாவில்லாமை
வாஅய்மை - மெய்ம்மையை
வேண்ட - இச்சிக்க
வரும் - தானேயுண்டாம். எ - று.

க - ரை. மெய்ம்மையை இச்சிக்கவருவது ஆசையில்லாமை அதனையே முத்தி என்று சொல்லப்படுவது என்பதாம்.

வி - ரை. வீடாவது உயிர் அஞ்ஞான முதலாகிய அழுக்கறுதலாகலால் அதனைத் தூய்மையென்றும், காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்துத் தூய்மையென்பது அவாவின்மை யென்றும், வாய்மையையுடைய பரத்தை ஆகுபெயரால் வாய்மையென்றும் சொல்லினர். மற்று அசை. வேண்டுதல் இடைவிடாது பாவித்தல். அவாவறுத்தல் முத்திக்கு நேரே காரணமென்பதும் அதுவருவழியும் இதனாலே சொல்லப்பட்டன. (௩௬௪)

௫. அற்றவ ரென்பா ரவாவற்றார் மற்றையா
ரற்றாக வற்ற திலர்.

ப - ரை. அற்றவரென்பார் - (பிறவி) அற்றவரென்று சொல்லப்படுமவர்
அவாவற்றார் - (அதற்கு நேரே ஏதுவாகிய) அவ்வாசையற்றவர்
மற்றையார் - பிறவேதுக்கள்
அற்று - (அதுவொன்றும்) அறாதவர் (அவ்வேதுக்களாலே சில
துன்பங்கள் அற்றவரல்லாமல்)
அற்றாகவற்றதிலர் - அவர்போற் பிறவியற்றிலர். எ - று.

க - ரை. பிறவி அற்றவர் என்று சொல்லப்படுபவர் ஆசையற்றவர், அவ்வாசை அறாதவர் பிறவி அற்றிலர் என்பதாம்.

வி - ரை. இதனால் அவாவற்றவரது சிறப்பு விதியினாலும் எதிர்மறையினாலுஞ் சொல்லப்பட்டது. (௩௬௫)

௬. அஞ்சுவ தோரு மறனே யொருவனை
வஞ்சிப்ப தோரு மவா.

ப - ரை. ஒருவனை-மெய்புணர்தல் முடிவாகிய காரணங்களெல்லாம் பெற்று அவைகளால் (முத்தியை அடைதற்குரியவனாகிய) ஒருத்தனை
வஞ்சிப்பது - மறவிவழியினாலே நுழைந்து பின்னும் பிறவியிலே தள்ளிக்கெடுக்க வல்லது
அவா - அவாவாம் (ஆகலால்)
அஞ்சுவது - (அவ்வவாவை) அஞ்சிக்காப்பதே
அறன் - துறவறமாம். எ - று.

க - ரை. ஒருவனைக் கெடுக்கவல்லது ஆசையாம் அவ்வாசையை நீக்குவதே துறவறமாம் என்பதாம்.

வி - ரை. ஒரும் இரண்டும் அசைகள். அநாதியாய் வந்த அவ்வவா ஒரேவிடத்து வாய்மையை வேண்டுதலையொழிந்து பராக்கினாலே காத்திடாவயின் அது இடமாக அவன் அறியாமல் புகுந்து பழைய இயற்கையாய் நின்று பிறப்பினை உண்டாக்குதலால் அதனை வஞ்சிப்பதென்றார். காத்தலாவது வாய்மை வேண்டலிலே இடைவிடாமற் பழகிப் பரிகரித்தல். இதனால் அவாவின் குற்றமும் அதனைக்காப்பதே அறமென்பதும் சொல்லப்பட்டது.

எ. அவாவினை யாற்ற வறுப்பிற் றவாவினை
தான்வேண்டு மாற்றான் வரும்.

ப - ரை. (ஒருவன்) அவாவினை - ஆசையின்
ஆற்றவறுப்பின் - முழுது மறுத்தால் (வஞ்சித்தும் வாராமற் கெடுக்க வல்லவனாயினென்றபடி) அவனுக்கு
தவாவினை - கெடாமைக்கு ஏதுவாகிய செயல்
தான் வேண்டுமாற்றால் - தான் விரும்பும் வழியினாலே
வரும் - உண்டாகும். எ - று.

க - ரை. ஒருவன் இச்சையை நீக்கினால் அவன் கெடாமைக்கு ஏது உண்டாம் எ - று.

வி - ரை. கெடாமை பிறவித்துன்பங்களால் அழியாமை அதற்கு ஏதுவாகிய வினையென்றது மேற்சொல்லிய துறவறங்களை தான் விரும்பும்வழி மெய் வருந்தாதவழி. அவாவை முழுவதும் அறுத்தவனுக்கு மேலே தவஞ் செய்யவேண்டுவதில்லை அவனால் செய்யப்பட்டவை யெல்லாம் அறமாமென்பது கருத்து. (௩௬எ)

அ. அவாவில்லார்க் கில்லாகுந் துன்பமஃ துண்டேற்
றவாஅது மேன்மேல் வரும்.

ப - ரை. அவாவில்லார்க்கு - ஆசையில்லாதவர்க்கு
துன்பம் - (வரக்கடவ) தொருதுன்பம்
இல்லாகும்-இல்லையாகும் (ஒருவனுக்குப் பிறகாரணங்களெல்லாம்) (இல்லாதிருந்தும்)
அஃதுண்டேல் - அவ்வொன்றுமாத்திரம் உண்டாயின் (அதனால் எல்லாத் துன்பங்களும்)

தவாஅது - முடிவில்லாமல்
மேன்மேல் - மேலுமேலும்
வரும் - வரும். எ - று.

க - ரை. ஆசை அற்றவர்களுக்குத் துன்பம் இல்லை அவ்வாசை உண்டாகில் துன்பம் உண்டாம் என்பதாம்.

வி - ரை. உடம்பு மொண்டுகொண்ட துன்பம் முன்பே செய்துகொள்ளப் பட்டதாகலின் இங்கே துன்பமென்றது இப்போது அவரவராலே செய்துகொள்ளப் படுகின்றவைகளை மேன்மேல்வருமென்றதனால் தன்னைப் பற்றி வருவதும் பிறவுயிரைப்பற்றி வருவதும் தெய்வத்தைப்பற்றிவருவதும் ஆகிய மூவகைத் துன்பங்க ளென்பது பெற்றும். இதனால் அவாவே அத் துன்பத்திற்குக் காரணமென்பது சொல்லப்பட்டது. (௩௬௮)

௯. இன்ப மிடையறா தீண்டுமவாவென்னுந்
துன்பத்துட் டுன்பங் கெடின்.

ப - ரை. அவாவென்னும் - அவாவென்று சொல்லப்படுகிற
துன்பத்துட்டுன்பம் - துன்பங்களுள்ளே மிகுந்த துன்பமானது
கெடின் - (ஒருவனுக்குக் கெடுமாயின் (அவன் மூத்திபெற்ற இடத்தே அல்லாமல்
ஈண்டும்-இங்கேயும் (உடம்போடுகூடி நின்றவிடத்து மென்றபடி)
இன்பம் - ஆனந்தமானது
இடையறாது - நடுவே நீங்காது. எ - று.

க - ரை. மிகத் துன்பந்தருவதாகிய ஆசைகெடின் இவ்வுலகத்திலும் இன்பம் வரும் என்பதாம்.

வி - ரை. துன்பத்துட்டுன்பமாவது மற்றைத்துன்பங்களெல்லாம் இன்பங்களாய்த் தோன்றும்படியாக வருங்கொடியதுன்பமாம். அவாவானது பயனைக்கொடுக்கும்போதே அல்லாமல் தோன்றும்போதும் துன்பமாகலால் இப்படிச் சொல்லப்பட்டது. அவாவென்னுந் துன்பத்துட்டுன்பமென்றுகாரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்தார். அவ்வவாக்கெட்டவர்க்கு மனந்தடுமாறுதுணத்தைக் ... கிரம்பிகிற்கு மாகையால் ஈண்டும் இன்பம் இடையறாதென்றார், இதனால் அவாவறுத்தவர் மூத்தியின்பத்தை உடம்போடுகின்றே அடைவாரென்பது சொல்லப்பட்டது. (௩௬௯)

௧0. ஆரா வியற்கை யவாநீப்பி னந்நிலையே
பேரா வியற்கை தரும்.

ப - ரை. ஆராவியற்கை - (ஒருபோதும்) நிரம்பாத இயல்பையுடைய
அவா - அவாவை
நீப்பின் - (ஒருவன்) விடுவானாயின் (அவ்விடுகை அவனுக்கு
அந்நிலையே - அப்போதே
பேராவியற்கை - (எப்போதும்) ஒரு நிலைமையாந்தன்மையை
தரும் - கொடுக்கும். எ - று.

க - ரை. நிரம்பாத ஆசையைவிடில் அதுபிறவாமையைத் தரும் எ - ம்.

வி - ரை. நிரம்பாமையாவது தாமேயல்லாமல் தம்பயனும் நிலையாமையால் வேண்டத்தகாத பொருள்களைவேண்டி மேலுமேலும் வளர்த்தல். அவ்வளர்ச்சிக்கு அளவில்லாமையால் விடுதலே தக்கதென்பதுகருத்து. களிப்புக்கவலைகளும் பிறப்புப் பிணிமூப்பிறப்புகளும் முதலானவை இல்லாமல் உயிர் ஒப்புயர் வில்லாத இன்பத்தை அடைந்து நிற்கையால் வீட்டினைப் பேராவியற்கையென்றும், அதை அவாவை விட்டவிடத்துப் பெறுதற்கு ஐயமில்லாமையால் அந்நிலையே தருமென்றும் சொல்லினர். அந்நிலைமையையுடையவனைச் சீவன் முத்தனென்பர். இதனால் வீடாவது இதுவென்பதும் அது அவாவறுத்தவர்க்கு அப்போதே உண்டாமென்பதும் சொல்லப்பட்டன.

௩எ - ம் அதிகாரம். அவாவறுத்தல் முற்றிற்று.

துறவறவியல் முற்றுப்பெற்றது.

ஆக அதிகாரம் - ௩எ - க்கு திருக்குறள் - ௩எ0.

இவ்விதத்தால் இம்மை மறுமை வீடு என்கிற மூன்றையும் உண்டாக்குஞ் சிறப்புடைத்தாகிய அறத்தை அருளிச்செய்தார். இனி முறையே பொருளும் இன்பமும் அருளிச்செய்யத் தொடங்கியவர் அவைகளுக்குமுதற் காரணமாகிய ஊழின்வலி சொல்லுகிறார்.

௩அ - ம் அதிகாரம். ஊழ்.

அஃதாவது நல்வினைப் பயனாகிய இன்பமும் தீவினைப்பயனாகிய துன்பமும் அவ்வினைகளைச் செய்தவனையே சென்று அடைதற்கு ஏதுவாகிய நியதியாம். ஊழ் பால் முறை உண்மை தெய்வம் நியதி விதி என்பவை ஒரு பொருட்சொற்கள். இது பொருளின்பம் இரண்டுக்கும் பொதுவாய் ஒன்றனுள் வைக்கப்படாமையாலும் முன்சொல்லப்பட்ட அறத்தோடு சம்பந்தமுடைமையாலும் அதனிறுதியிலே சொல்லப்பட்டது.

க. ஆகூழாற் றோன்று மசைவின்மை கைப்பொருள்
போகூழாற் றோன்று மடி.

ப - ரை. (ஒருவனுக்கு) கைப்பொருள் - கையிலிருக்கும்பொருள்
ஆகூழால் - ஆகுதற்குக் காரணமாகிய ஊழியினாலே
அசைவின்மை - முயற்சியானது
தோன்றும் - உண்டாகும்
போகூழால் - போகுதற்குக் காரணமாகிய ஊழினாலே

மடி - சோம்பலானது
தோன்றும் - உண்டாகும். எ-று.

க-ரை. ஒருவனுக்குப் பொருள்வரும் விதியால் முயற்சி உண்டாம், பொருள் அழியும் விதியால் சோம்பல் உண்டாம் என்பதாம்.

வி-ரை. ஊழானது ஒருபொருளினது ஆக்கவழிவுகளுக்குத் துணைக் காரணமாகிய முயர்ச்சி சோம்பல்களையும் தானே தோன்றச்செய்யு மென்பது கருத்து. (ருஎக)

உ. பேதைப் படுக்கு மிழவூ ழறிவகற்று
மாகலூ ழுற்றக் கடை.

ப-ரை. (ஒருவனுக்கு) அறிவு - எல்லாவறிவும் உண்டாயிருந்தாலும்
இழிவு - (கைப்பொருளை) இழத்தற்குக் காரணமாகிய
ஊழ் - பொருந்திய விடத்து
பேதைப்படுக்கும் - (அதனை) அறியாமையாக்கும் (அவனறிவு-சுருங்கி யிருந்தாலும்)
ஆகல் - (கைப்பொருள்) ஆகுதற்குக்காரணமாகிய
ஊழ் - ஊழ்
உற்றக்கடை - பொருந்தியவிடத்து
அகற்றும் - (அதனை) விரிக்கும். எ-று.

க-ரை. போகும் ஊழ் அறிவில்லாமையைத்தரும் ஆகும் ஊழ் அறிவைத் தரும் என்பதாம்.

வி-ரை. கைப்பொருளென்பது அதிகாரத்தால் வருவிக்கப்பட்டது ஊழ் இயற்கையலாகிய அறிவையும் வேறுபடுத்து மென்பதாம். (ருஎஉ)

ரு. நுண்ணிய நூல்பல கற்பினு மற்றுந்தன்
னுண்மை யறிவே மிகும்.

ப-ரை. (அறியாமை யாக்குவதாகிய ஊழுடையவனொருவன்) நுண்ணிய-நுட்பமான பொருள்களையுடைய
நூல்பல - பல நூல்களையும்
கற்பினும் - கற்றானாயினும் (அவனுக்கு)
மற்றும் - பின்னும்
தன்னுண்மை - தனது ஊழினாலாகிய
அறிவே - அறிவே
மிகும் - மேற்படும். எ-று.

க-ரை. ஒருவன் நுட்பமாகிய நூல்களைக் கற்றாலும் அவனுக்கு ஊழினாலாகிய அறிவே மிகும் என்பதாம்.

வி-ரை. பொருளினுண்மை நூலின்மேல் ஏற்றப்பட்டது மேற்படுதல் கல்வியறிவைப் பின்னே இதை என்செய்தோமென்று அன்பப்படுதற் காக்கிச் செயலுக்குத்தான் முற்படுதல். இயற்கையாலாகிய அறிவையும் கீழ்ப்படுத்து மென்பதாம். (ருஎரு)

ச. இருவே றுலகத் தியற்கை திருவேறு
தெள்ளிய ராதலும் வேறு.

ப - ரை. உலகத்து - உலகத்தில்
இயற்கை - (ஊழினாலாகிய) இயற்கையானது
இருவேறு - இரண்டுகூறு யிருக்கின்றது (ஆதலால்)
திரு - செல்வமுடையவராதலும்
வேறு - வேறு
தெள்ளியராதலும் - அறிவுடையராகலும்
வேறு - வேறு. எ - று.

க - ரை. உலகில் ஊழின் இயல்பு செல்வமுடைமை, அறிவுடைமை என இரண்டுவகை என்பதாம்.

வி - ரை. செல்வத்தைப் படைத்தலும் காப்பாற்றலும் பயன் கொள்ளுதலும் அறிவுடையவர்க்கல்லது கூடாவென்ற அவ்விதமல்லாமல் அறிவுடையவர் வறியவராகவும் மற்றவர் செல்வராகவும் காணுதலால் அறிவினராதற்கு ஆகிற ஊழ் செல்வராதற்கும் செல்வராதற்கு ஆகிற ஊழ் அறிவினராகுதற்கும் ஆகாவென்றதாயிற்று. ஆகவே செல்வத்தைத் தேடும்போது அறிவாகிய துணைக்காரணமும் வேண்டாமென்பது பெற்றாம். (நஎச)

ரு. நல்லவை யெல்லாஅந் தீயவாந் தீயவு
நல்லவாஞ் செல்வஞ் செயற்கு.

ப - ரை: செல்வம் - செல்வத்தை
செயற்கு - உண்டாக்குதற்கு
நல்லவையெல்லாம் - நன்மை யுள்ளவை யெல்லாம்
தீயவாம் - தீயவையாய் அழிக்கும் (அதுமாத்திரமல்லாமல்)
தீயவும் - தீயவைதாமும்
நல்லவாம் - நல்லவையா யாக்கும் (ஊழ்வசத்தால்) எ - று.

க - ரை. செல்வம் உண்டாதற்கு விதிவசத்தால் நல்லவை எல்லாம் தீயவாம், தீயவை எல்லாம் நல்லவாம் என்பதாம்.

வி - ரை. நல்லவை தீயவை என்றது காலமும் இடமும் கருவியும் தொழிலும் ஆகிய இவை முதலானவைகளை. ஊழாலென்பது அதிகாரத்தால் வருவிக்கப்பட்டது. அழிக்குமூழ் உற்றவிடத்துக் காலமுதலானவைகள் நல்லவையாயிருந்தாலும் அழியும் ஆக்குமூழ் உற்றவிடத்து அவை தீயவையாயிருந்தாலும் ஆகுமென்றதாயிற்று. ஆகவே ஊழ்காலமுதலான துணைக்காரணங்களையும் வேறுபடுத்துமென்பது பெற்றாம். (நஎரு)

சு. பரியினு மாகாவாம் பாலல்ல வுய்த்துச்
சொரியினும் போகா தம.

ப - ரை. பால் - ஊழினாலே
அல்ல - தம்முடையவை யாகாதபொருள்கள்

பரியினும் - வருந்திக் காப்பாற்றினாலும்
ஆகாவாம் - (தம்மிடத்து) நில்லாமற்போகும்
தம் - தம்முடையவையாகிய பொருள்கள்
உய்த்து - (புறத்தே) கொண்டுபோய்
சொரியினும் - பெய்துவிட்டாலும்
போகா - (தம்மைவிட்டுப்) போகாவாம். எ - று.

க - ரை. ஊழினால் தமக்குரித்தாகாப் பொருள்களைக் காப்பாற்றினாலும் நில்லா உரித்தாகும் பொருள்களைப் புறத்தில் போக்கினாலும் போகா என்பதாம்.

வி - ரை. பொருள்களது நிலையும் போக்கும் ஊழால் ஆவதல்லது காப்பினாலும் இகழ்ச்சியினாலும் ஆகாதென்பதாம். இவை ஆறுபாட்டாலும் பொருள்களுக்குக் காரணமாகிய ஊழின்வலி சொல்லப்பட்டது. (௩௭௬)

எ. வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லாற் கோடி
தொகுத்தார்க்குந் துய்த்த லரிது.

ப - ரை. கோடி - (அனுபவிக்கப்படும் பொருள்கள்) கோடியை
தொகுத்தார்க்கும் - வருந்திச் சேர்த்தவர்க்கும்
வகுத்தான் - தெய்வத்தினால்
வகுத்த - வகுக்கப்பட்ட
வகையல்லால் - வகையாலல்லது
துய்த்தல் - அநுபவித்தல்
அரிது - உண்டாகாது. எ - று.

க - ரை. கோடி பொருளைச் சம்பாதித்தவர்க்கும் கடவுள் அமைத்த அமைப்பு அன்றி அநுபவித்தல் அரிது என்பதாம்.

வி - ரை. எந்தவினை எந்த உயிரினாலே செய்யப்பட்டதோ அந்த வினையின்பயனை அந்த உயிர்க்கே வகுத்தலால் வகுத்தானென்றார். தொகுத்தார்க்கு மென்னுமும்மை தொகுக்காதவர்க்கு மாத்திரமல்லாமல் என்னும் பொருளைத் தருதலால் எச்சவும்மை வேறு முயற்சிகளாலே பொருள்களைச் சேர்க்கலாமே அல்லாமல் அநுபவித்தல்கூடாது அதற்கு ஊழ்வேண்டுமென்பதாயிற்று. (௩௭௭)

அ. துறப்பார்மற் றுப்புர வில்லா ருறற்பால
ஊட்டா கழியு மெனின்.

ப - ரை. துப்புரவில்லார் - (வறுமையினாலே) அநுபவித்தல் இல்லாதவர்
துறப்பார் - (இல்வாழ்க்கையைத்) துறக்குங் கருத்துடையவராவார்
(ஊழ்கள்)
உறற்பால - அடையும் பகுதியையுடைய துன்பங்களை
ஊட்டா - அடைவிக்காமல்
கழியுமெனின் - நீங்குமாயின். எ - று.

க - ரை. ஊழ்வினைகள் துன்பங்களை அடைவிக்காமல் நீங்குமானால் வறுமையை அநுபவிக்காதவர் இல்வாழ்க்கையைத் துறப்பார் என்பதாம்.

வி - ரை. தம்மால் விடப்படும் பற்றுக ளெல்லாம் தாமே விடப்பெற்றிருந்தும் கருத்து வேறுபாட்டால் துன்பப்படுவது ஊழ்வலியாலென்னும் ஒழிந்த சொற்பொருளைக்காட்டலால் மன் ஒழிமிசை. (௩எஅ)

௯. நன்றாங்கா னல்லவாக் காண்பவ ரன்றாங்கா
லல்லற் படுவ தெவன்.

ப - ரை. நன்று - நல்வினை
ஆங்கால் - இன்பங்களைங் கொடுக்கும்போது (அவ்வின்பங்களை நீக்கும் விதந்தேடாமல்)
நல்லவா - இவைநல்லவையென்றிசைந்து
காண்பவர் - அனுபவிப்பவர்
அன்று - மற்றைத்தீவினை
ஆங்கால் - துன்பங்களைக்கொடுக்கும்போது (அத்துன்பங்களையும் அப்படி அநுபவியாமல்)
அல்லற்படுவது - (நீக்கும் விதந்தேடித்) துன்பப்படுவது
எவன் - என்ன கினைத்து. எ - று.

க - ரை. நன்மையை அநுபவிப்பதுபோலத் தீமையையும் அநுபவிக்க வேண்டும் என்பதாம்.

வி - ரை. தாமே முன் செய்துக்கொண்டமையாலும் பயனைக் கொடாமல் கழியாமையாலும் இரண்டும் இசைந்து அநுபவித்தற்கு உரியவையாம் அவைகளிலே ஒன்றற்கு இசைந்து அநுபவித்து மற்றதற்கு அது செய்யாமல் வருந்துதல் அறிவு அன்று என்பதாம், இவை மூன்றுபாட்டாலும் இன்பதுன்பங்களுக்குக் காரணமாகிய ஊழின் வலிசொல்லப்பட்டது. ()

க0. ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றொன்று
சூழினுந் தான்முந் துறும்.

ப் - ரை. மற்றொன்று - (தன்னை விலக்குதற்பொருட்டுத்) தனக்குப் பகையாகிய ஒருபாயத்தை
சூழினும் - ஆராய்ந்தாலும்
தான் - தான்
முந்துறும் - (அவ்வுபாயத்தையாவது)
மற்றொன்றையாவது - (வழியாகக்கொண்டுவந்து அவ்வாராய்ச்சிக்கு) முற்பட்டுகிற்கும் (அதனால்)
ஊழின் - ஊழ்போல்
பெருவலி - மிகுந்த வலிமையுடையவை
யா - எவை
உள - இருக்கின்றன. எ - று.

க - ரை. ஊழை விலக்க கினைக்கின் அதுவே முன்னிற்கும் ஆதலால் அவ்வூழினும் வலியவை இல்லை என்பதாம்.

வி - ரை. பெருவலி அதனையுடைய ஊழுக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர். சூழ்தல் பலருடனும் பழுதறவெண்ணுதல். ஊழானது அவ்வுபாயத்தைச்

செய்தற்கேயல்லாமல் ஆராய்தற்கும் சமயங்கொடாதென்கிற பொருளைக் குறித்து நிற்கையால். உம்மை எச்சவும்மை எல்லாம் வழியாக வருதலுடைமையால் ஊழே வலியையுடையதென்பதாம். இதனால் அவ்விருவகை ஊழ்களின் வல்லமையும் பொதுவாகச் சொல்லப்பட்டது. (௩௮௦)

இனி, இல்லறத்தின் வழிப்படுவனவாகியபொருளின்பங்களுள் இம்மை மறுமை இரண்டையும் தருவதாகிய பொருளைச் சொல்லும்படி எடுத்துக் கொண்டார்.

௩௮ - ம் அதிகாரம். ஊழ் முற்றிற்று.

முதலாவது அறத்துப்பால்

முற்றிற்று.

ஆக அதிகாரம் ௩௮ - க்கு திருக்குறள் - ௩௮௦.

இரண்டாவது,

பொருட்பால்.

பொருளாவது: அறவழியினாலே சேர்க்கப்பட்ட பொன் மணி முதலானவையாம். அது தனக்குத் துணைக்காரணமாகிய அரசனீதி சொல்லவே அடங்கும். அவ்வரசனீதியாவது காவலை நடத்து முறைமையாம். அதனை அரசியல் அங்கவியல் ஒழிபியல் என மூன்றியல்களால் அருளிச்செய்தார்.

அரசியல்.

அரசாவது: உலகத்திற்கு உயிரெனச்சிறந்த அரசனது தன்மையாம். அவ்வரசியலை இருபத்தைந்ததிகாரங்களினாலேசொல்லத்தொடங்கிமுதலிலே இறைமாட்சி சொல்லுகிறார்.

௩௯ - ம் அதிகாரம். இறைமாட்சி.

அஃதாவது: அரசனது நற்குண நற்செய்கைகளாம்.

க. படைகுடி கூழமைச்சு நட்பர ணாறு
முடையா னரசரு ளேறு.

ப - ரை. படை - சேனையும்
குடி - நாடும்
கூழ் - பொருளும்
அமைச்சு - அமைச்சும்

நட்பு - நட்பும்
அரண் - அரணும் (என்றுசொல்லப்படுகிற ஆறங்கங்களையும்)
உடையான் - உடையவன்
அரசருளேறு - மன்னருள் ஆண்சிங்கம்போல்வா னுவான். எ-று.

க - ரை. சேனை நாடு பொருள் அமைச்சு நட்பு அரண் இவ்வாறு அகங்களையும் உடையவன் அரசருள் ஆண்சிங்கம் போன்றவன் என்பதாம்.

வி - ரை. குடியையுடைய நாடு - குடியென்றும், கூழுக்கு ஏதுவாகிய பொருள் கூழென்றும் சொல்லப்பட்டன. அமைச்சு நட்பு பொருள் நாடு அரண் படை என்பதே முறையாயினும் இங்கே செய்யுணோக்கிப் பிறழ வைத்தார். ஆறுமுடையா னென்றதனால் இவைகளிலே ஒன்றுகுறையினும் அரசனீதி செல்லாதென்பது பெற்றும். இதனால் அரசனுக்கு அங்கமாவன இவையென்பதும் இவைமுழுது முடைமையே அவன் வெற்றிக்கு ஏது வென்பதும் சொல்லப்பட்டன.
(௩௮௧)

உ. அஞ்சாமை யீகை யறிவூக்க மிந்நான்கு
மெஞ்சாமை வேந்தற் கியல்பு.

ப - ரை. வேந்தற்கு - அரசற்கு
இயல்பு - இயல்பாவது
அஞ்சாமை - திண்மையும்
ஈகை - கொடையும்
அறிவு - விவேகமும்
ஊக்கம் - மனவெழுச்சியும்
இந்நான்கும் - இந்த நான்கு குணங்களும்
எஞ்சாமை - நடுவே நீங்காது நிற்கை. எ - று.

க - ரை. அரசனுக்கு இயல்பாவது வல்லமை ஈகை அறிவு மனவெழுச்சியாகும் என்பதாம்.

வி - ரை. ஊக்கம் தொழில்செய்தலில் மனவெழுச்சி இவற்றுள் அறிவு ஆறங்கங்களுக்கும் உரித்து. ஈகை படைக்குரித்து மற்றவை தொழிலுக்குரியன. உயிர்குணங்களுள் ஒன்றுதோன்ற மற்றவை அடங்கிவரும் அவற்றுள் இவை அடங்கினல் அரசனுக்குக் கெடுவன பலவாம். ஆதலால் இவை எப்பொழுதும் தோன்றநிற்றல் இயல்பாக வேண்டுமென்பது தோன்றற்கு எஞ்சாமை வேந்தற் கியல்பென்றூர்.
(௩௮௨)

௩. தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை யிம்மூன்று
நீங்கா நிலனாள் பவற்கு.

ப - ரை. நிலனாள்பவர்க்கு - நிலத்தினையாளுந் திருவினையுடையவனுக்கு
தூங்காமை - (புடைமை) அக்காரியங்களிலே விரைவுடைமையும்
கல்வி - (புடைமை) அவைகளை அறிதற்கு ஏற்ற கல்வியுடைமையும்
துணிவுடைமை - ஆண்மையுடைமையும் (ஆகிய)

இம்மூன்றும் - இம்மூன்று குணங்களும் நீங்கா (ஒருபோதும்) நீங்காவாம். எ - று.

க - ரை. விரைவு உடைமை, கல்வி உடைமை, வலி உடைமை இம்மூன்றும் அரசனைவிட்டுநீங்காவாம் என்பதாம்.

வி - ரை. கல்வியது கூறுபாடு பின்னே சொல்லப்படும். ஆண்மையாவது ஒன்றையும் பாராமல் கடிதிலே செய்வதாகலால் அது இங்கே துணிவென்று உபசரிக்கப் பட்டது. இவற்றுள் கல்வி ஆறங்கத்துக்கும் உரித்து. மற்றவை தொழிலுக்குரியன. நீங்காமை யென்பதற்குமுன்னே எஞ்சாமைக்கு உரைத்தபடி உரைத்துக் கொள்க. (௩௮௩)

௪. அறனிழுக்கா தல்லவை நீக்கி மறனிழுக்கா
மான முடைய தரசு.

ப - ரை. அறன் - (தனக்குச் சொல்லப்பட்ட) அறத்திலிருந்து
இழுக்காது - தவறாதுநடந்து
அல்லவை - அறமல்லாதவைகளை
நீக்கி - (தனது நாட்டிடத்தும்) உண்டாகாமற் கடிந்து
மறன் - வீரத்திலிருந்து
இழுக்கா - தவறாத
மானம் - மானத்தை
உடையது - உடையவன்
அரசு - அரசனாவான். எ - று.

க - ரை. தன் அறத்தில் இருந்து பாவங்களைநீக்கி வலிமையினாலே தவறாத மானம் உடையவன் அரசன் ஆவான் என்பதாம்.

வி - ரை. அவ்வறமாவது, வேதமோதல் யாகஞ்செய்தல் ஈதல் என்னும் பொதுத் தொழில்களிலும், படைக்கலம் பயிலல் பல்லுயி ரோம்பல் பகைத்திற மழித்தல் என்னுஞ் சிறப்புத்தொழில்களிலும், தவறாமல் நிற்கை. அல்லவை கொலை களவு முதலானவை குற்றமாகிய மானத்தை நீக்குதற்கு மறனிழுக்கா மானமென்றார். அரசு அரசனது தன்மையாதலால் அது உபசாரவழக்கால் அவன்மேலே நின்றது. (௩௮௪)

௫. இயற்றலு மீட்டலுங் காத்தலுங் காத்த
வகுத்தலும் வல்ல தரசு.

ப - ரை. இயற்றலும் - (தனக்குப் பொருள்கள்வரும்வழிகளைமேலுமேலும்) உண்டாக்கலும்
ஈட்டலும் - (அப்படி வந்தவைகளை) ஓரிடத்தே தொகுத்தலும்
காத்தலும் - (தொகுக்கப்பட்டவைகளைப்) பிறர் கொள்ளாமல் காத்தலும்
காத்த - காக்கப்பட்டவைகளை
வகுத்தலும் - (அறம்பொருளின்பங்களின் பொருட்டுச்) செலவு செய்தலும்

வல்லது - வல்லவன்
அரசு - அரசனானவன். எ - று.

க - ரை. பொருள் வரவுதேடலிலும் சேர்த்தலிலும் காத்தலிலும் அப்பொருளை அறவழியில் செலவு செய்தலிலும், வல்லவன் அரசனாவான் எ-ம்.

வி - ரை. பொருள்களாவன மணி பொன் நெல் முதலானவை. அவை வரும் வழிகளாவன பகைவரை யழித்தலும் திறை கொள்ளலும் தன்னாடு காத்தலும் முதலானவை. பிறரென்றவர் பகைவர் கள்வர் சுற்றத்தார்தொழில் செய்வோர் முதலானவர். கடவுளர் அந்தணர் வறியோர் என்கிற இவர்க்கும் புகழுக்கும்; கொடுத்தலை அறத்தின்பொருட்டாகவும், யானை குதிரை படை நாடு அரண் என்கிற இவற்றுக்கும் பகையோடு கூடும்போது பிரிக்கப்படுவோர்க்கும், தன்னை விட்டுப் பிரியும்போது கூட்டப்படுவோர்க்கும் கொடுத்தலைபொருட் பொருட்டாகவும் மண்டபம் வாவி செய்குன்று இளமரக்கா முதலானவைகளைச் செய்தற்கும் ஐம்பொறிகளால் அநுபவிக்கப்படு மவைகளுக்கும் கொடுத்தலை இன்பம் பொருட்டாகவும் கொள்க. இயற்றுதல் முதலானவைகளைத் தவறாமல்செய்தல் அரிதாகலால் வல்லதரசென்றார். இவை நான்கு பாட்டாலும் அரசனது நற்குண நற்செய்கையாகிய மாட்சியே சொல்லப்பட்டது.

(௩அ௫)

௬. காட்சிக் கெளியன் கடுஞ்சொல்ல னல்லனேல்
மீக்கூறு மன்ன னிலம்.

ப - ரை. மன்னன் - அரசன்
காட்சிக்கெளியன் - (வழக்கறி விப்பவர்க்கும் குறையிரப்பவர்க்கும் காணுதற்கு எளியவனாகி)
கடுஞ்சொல்ல னல்லனேல் - (யாவரிடத்தும்) கடியசொல்லினன் அல்லாதவனுமா யிருந்தால்
நிலம் - (அவனது) நிலத்தை உலகம்
மீக்கூறும் - (எல்லாநிலங்களினும்) உயர்த்திச் சொல்லும். எ - று.

க - ரை. அரசன் காண்கைக்கு எளியவனும் இன்சொற்சொல்பவனும் ஆகில் அவன் நிலத்தை உலகம் உயர்த்திச் சொல்லும் என்பதாம்.

வி - ரை. காணுதற்கு எளிமையாவது பெரிய அரசாட்சி மண்டபத்திலே அந்தணர் சான்றோர் உள்ளிட்டவரோடு சமயமுடையவனாயிருத்தல். கடுஞ்சொல் கேள்வியிலும் தொழிலிலும் கடுமையாகியசொல் நிலத்தை உயர்த்திச் சொல்லுமெனவே மன்னனை உயர்த்திச் சொல்லுதல் சொல்ல வேண்டுவதில்லை யாயிற்று. உயர்த்திச் செல்லுதல் இவன்காக்கின்ற நாடு பசி பிணி பகை முதலானவை இல்லாமல் யாவர்க்கும் மிகுந்த வின்பந்தருவதென்று புகழ்ந்து சொல்லல்.

(௩அ௬)

௭. இன்சொலா லீத்தளிக்க வல்லாற்குத் தன்சொலாற்
றான்கண் டனைத்திவ் வுலகு.

ப - ரை. இன் சொலால் - இனியசொல்லுடனே
ஈத்து - கொடுத்து
அளிக்க - காப்பாற்ற
வல்லார்க்கு - வல்ல அரசனுக்கு
இவ்வுலகு - இந்தவுலகம்
தன்சொலால் - தன்புகழோடு பொருந்தி
தான்கண்டனைத்து - தான் நினைத்த அளவினதாகும். எ - று.

க - ரை. இனியசொல்லுடன் கொடுத்துக் காக்கும் அரசனுக்கு தான் நினைத்தவை உண்டாகும் என்பதாம்.

வி - ரை. இன்சொல் கேள்வியிலும் தொழிலிலும் இனிமையாகிய சொல் ஈதல் வேண்டுவோர்க்கு வேண்டுவன கொடுத்தல் அளித்தல் தன்பரிவாரத்தினாலும் பகைவராலும் நலிவுபடாமற் காத்தல் இவைசெய்தல் அருமையாகலால் வல்லாற்கென்றும் அவன் மண்முழுவதும் ஆளுமாகலால் இவ்வுலகென்றும் சொல்லினர். கருதியவளவிற்றாதல் நினைத்தபொருளெல்லாம் சுரத்தல். (௩௮எ)

அ. முறைசெய்து காப்பாற்று மன்னவன் மக்கட்
கிறையென்று வைக்கப் படும்.

ப - ரை. முறைசெய்து - (தான்) முறைசெய்து
காப்பாற்றும் - (பிறர் வருந்தாமற்) காத்தலுஞ்செய்யும்
மன்னவன் - அரசனானவன் (பிறவியினாலேமனிதனே யாயினும்)
மக்கட்கு - மனிதர்களுக்கு
இறையென்று - செயலினாலே கடவுளென்று
வைக்கப்படும் - வேறுவைக்கப் படுவன். எ - று.

க - ரை. மநுமுறைப்படி குடிகளைக்காக்கும் அரசன் அக்குடிகளுக்குத் தேவனாக எண்ணப்படுவான் என்பதாம்.

வி - ரை. முறை அறநூலிலும் நீதி நூலிலும் சொல்லும் வழி பிறர் மேலே சொல்லப்பட்டவர். வேறுவைத்தல் மனிதரிற் பிரித்து உயர்த்தி வைத்தல். (௩௮அ)

௯. செவிகைப்பச் சொற்பொறுக்கும் பண்புடை வேந்தன்
கவிகைக்கீழ்த் தங்கு முலகு.

ப - ரை. சொல் - (கண்டித்துப் புத்திசொல்லுந் துணையாயினவரது சொற்களை
செவிகைப்ப - (தன்) செவிபொறாதாகவும்
பொறுக்கும் - (அவைகளின் பயனைக்குறித்துப்) பொறுக்கும்
பண்புடைய - குணமுடைய
வேந்தன் - அரசனது
கவிகைக்கீழ் - குடைநிழலின் கீழே
உலகு - உலகம்
தங்கும் - பொருந்தும். எ - று.

க - ரை. மந்திரி முதலானோர் கடிந்துசொல்லுஞ் சொற்களைப் பொறுக்கும் அரசன் உலகமுழுதும் ஆள்வான் என்பதாம்.

வி - ரை. நாவின்கைப்பு - செவியிலேற்றப்பட்டது. பண்புடைமை சிறப்பறிவுடையவனுகை. அறநூல்கள் நீதி நூல்களிலே தவறுமையாய் பூமிமுழுதும் தானே ஆள்வா னென்பதாம். (ருஅக)

க0. கொடையளி செங்கோல் குடியோம்ப னான்கு
முடைமையானும் வேந்தர்க் கொளி.

ப - ரை. கொடை - (வேண்டுவோர்க்கு வேண்டுமவைகளைக்) கொடுத்தலும்
அளி - (யாவரிடத்தும்) முகமலர்ந்து இன்சொற் சொல்லுதலும்
செங்கோல் - முறைசெய்தலும்
குடியோம்பல் - (தளர்ந்த) குடிகளைப் பேணலும் ஆகிய
நான்கும் - இந்நான்கு செயல்களையும்
உடையான் - உடையவன்
வேந்தர்க்கு - அரசர்க்கெல்லாம்
ஒளியாம் - விளக்காம். எ - று.

க - ரை. ஈகை கிருபை செங்கோல் குடிகளைக்காத்தல் இவைகளை உடையவன் உடையோன் அரசர்களுக்குள் விளக்காம் என்பதாம்.

வி - ரை. செவ்விய கோல்போலுதலால் முறைமையைச் செங்கோலென்றார். குடியோம்பல் வறுமையுற்றவிடத்தே ஆறிலொன்றாகிய பொருளையும் வாங்காமை முதலானவை செய்தல் தன் சாதிமுழுதும் விளக்கலால் விளக்கென்றார். இவை ஐந்துபாட்டாலும் மாட்சியும் பயனும் உடன் சொல்லப்பட்டன. (ருகய)

ருகூ - ம் அதிகாரம். இறைமாட்சி

முற்றிற்று.

சய - ம் அதிகாரம். கல்வி.

அஃதாவது: அவ்வரசன் தான் கற்றற்குரிய நூல்களைக் கற்றல். அவை யாவன அறநூலும் நீதிநூலும் தேர் யானை குதிரை படைக்கலம் எனப்பட்ட இவற்றி நூல்களும் முதலானவையாம். அரசன் அறிவுடையவனுயிருந்தால் தன்னுயிர்க்கேயன்றி மன்னுயிர்க்கும் பயன்படுதல் குறித்து இது அரசியலுள் வைக்கப்பட்டதாயினும் யாவர்க்கும் உறுதியைத் தருவதாகிய சிறப்புடைமையினாலே பொதுப்படச் சொல்லுகின்றார். முன்னதிகாரத்திலே தூங்காமை யென்னும் பாட்டிலே தோற்றுவாய் செயப்பட்ட மாட்சியை விரித்துச் சொல்லுதலால் இது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபி
னிற்க வதற்குத் தக.

ப - ரை. (ஒருவன்) கற்பவை - கற்கப்படு நூல்களை
கசடற - பழுதற
கற்க - கற்கக்கடவன்
கற்றபின் - (அப்படி) கற்றபின்னே
அதற்கு - அக்கல்விக்கு
தக - தகுதியாக
நிற்க - (அவைகளாலே சொல்லப்பட்டவழியிலே) நிற்கக்கடவன்.

க - ரை. ஒருவன் கற்கப்படும் நூல்களைக் குற்றம் அறக்கற்று அக்கல்வி அறிவிற்குத் தக்கபடி நிற்கக்கடவன் என்பதாம்.

வி - ரை. கற்பவையென்றதனால் அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்கிற உறுதிப் பொருள்களை உணர்த்துகின்ற நூல்களென்பது பெற்றாம். கசடறக் கற்றலாவது விபரீத சந்தேகங்களை நீக்கி மெய்ப்பொருளை நல்லோர் பலருடனேயும் பலதரமும் பழகுதல். நிற்றலாவது இல்வாழ்க்கையிலே கருமங்களைச்செய்து யோக்கியருக்குக்கொடுத்துத் தானநுபவித்தலிலும், துறவிலே தவத்தால் மெய்யுணர்ந்து அவாவறுத்தலிலும் தவறாமை. இதனால் சிறப்புடையவனுக்குக் கற்கவேண்டு மென்பதும் கற்கத்தகு நூல்களும் அவைகளைக்கற்கும் விதமும் கற்றதனாற் பயனும் சொல்லப்பட்டன. (ருகக)

உ. எண்ணென்ப வேனை யெழுத்தென்ப விவ்விரண்டுங்
கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு.

ப - ரை. (அறியாதவராலே) எண்ணென்ப - எண்ணென்று சொல்லப்படும் அவைகளையும்
ஏனை யெழுத்தென்ப - மற்றை யெழுத்தென்று சொல்லப்படும் அவையும் ஆகிய
இவ்விரண்டும் - இக்கலைகள் இரண்டையும் (அறிந்தோர்)
வாழுமுயிர்க்கு - வாழ்தற்குரிய மனிதர்க்கு
கண் - கண்களாகும்
என்ப - என்று சொல்லுவார். எ - று.

க - ரை. கணித நூல்களும் இலக்கண நூல்களும் மனிதர்களுக்குக்கண்களாகும் என்பதாம்.

வி - ரை. எண் கணிதம். எழுத்து இலக்கணம். இவ்விருவிதநூல்களும் அறமுதலாகிய பொருள்களைக் காணுதற்குக் கருவியாதலால் கண்ணெனப்பட்டன. இதனால் கற்கப்படு நூல்களுக்குக் கருவியாவனவும் அவைகள் அவசியம் வேண்டியவை யென்பதும் சொல்லப்பட்டன. (ருகஉ)

ரு. கண்ணுடைய ரென்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு
புண்ணுடையர் கல்லா தவர்.

ப - ரை. கற்றோர் - கற்றவரே
கண்ணுடையர் - கண்களுடையவர்
என்பவர் - என்று உயர்த்திச் சொல்லப்படுபவர்

கல்லாதவர் - கற்றிலாதவர்
முகத்து - முகத்தினிடத்து
இரண்டு புண்ணுடையர் - இரண்டு புண்களையுடையவர் (கண்ணி லார்) எ - று.

க - ரை. கற்றோர் முகத்திலுள்ளது கண், மற்றோர் முகத்திலுள்ளது புண் என்பதாம்.

வி - ரை. தூரமான காலதேசங்களில் உள்ளவைகளையும் காணும் ஞானக்கண்ணுடைமையால் கற்றோரை கண்ணுடைய ரென்றும், அஃது இல்லாமல் நோய் முதலானவைகளாலே துன்பஞ்செய்யும் ஊனக்கண்ணை யுடைமையால் கல்லாதவரை புண்ணுடையரென்றும் சொல்லினர். முன் பாட்டிலே கண்ணல்லாமை குறிப்பிக்கப்பட்ட ஊனக்கண்ணினது மெய்மை யாகிய சொரூபத்தைச் சொல்லிய விதத்தினாலே பொருணூல்களையுங் கருவி நூல்களையுங் கற்றோரது உயர்வும் கல்லாரது இழிவும் இதனாலே சொல்லப் பட்டன. (௩௯௩)

ச. உவப்பத் தலைக்கூடி யுள்ளப் பிரித
லனைத்தே புலவர் தொழில்.

ப - ரை. புலவர் - கற்றறிந்தவரது
தொழில் - தொழில்
உவப்ப - (யாவரும்) மகிழும்படி
தலைக்கூடி - (அவரைச்) சேர்ந்து
உள்ள - (இனி யிவரை நாம் எப்போது காண்போமென்று) நினை க்கும்படி
பிரிதல் - நீங்குதலாகிய
அனைத்து - அத்தன்மையை யுடையதாம். எ - று.

க - ரை. கற்றோரோடு பழகிய மற்றோர் அவர் பிரிய வருந்துவார் என்பதாம்.

வி - ரை. தாம் நல்வழி நடத்தலும் பிறருக்கு உறுதி சொல்லுதலும் தொழிலென ஒன்றாய் அடங்குதலால் அத்தன்மைத் தென்றார். அத்தன்மை அப்பயனைத்தருந் தன்மை. காணுதலாலே நல்லொழுக்கமும் மதுரமான உறுதிச்சொற்களைக்கேட்கையால் இன்பமும் உண்டாதலால் கற்றவரிடத்தே எல்லாரும் அன்புடையவராவ ரென்பதாம். இதனால் கற்றோரது உயர்வு வகுத்துச் சொல்லப்பட்டது. (௩௯௪)

ரு. உடையார்மு னில்லார்போ லேக்கற்றுங் கற்றார்
கடையரே கல்லா தவர்.

ப - ரை. உடையார்முன் - செல்வர்முன்னே
இல்லார்போல் - வறியவர்போல்
ஏக்கற்றும் - (தம்மாசிரியர்முன்) ஏக்கற்று நின்றும்
கற்றார் - (உயர்ந்தவராவார்)

கல்லாதவர் - (அங்கிலைக்கு நாணிக்) கல்லாதவர்
கடையரே - (எப்போதும்) இழிந்தவரேயாவர். எ - று.

க - ரை. கற்றோர் உயர்ந்தோரும் மற்றோர் இழிந்தோரும் ஆவர் எ-ம்.

வி - ரை. எக்கறுதல் ஆசையினாலே தாழ்தல். கடையரென்றதனால் அதற்கு எதிராகிய உயர்ந்தோரென்பது வருவிக்கப்பட்டது. பொய்யாகிய மானத்தை நோக்கி மெய்யாகிய கல்வியை யிழந்தவர் பின்னொருநாளும் அறிவுடையவராகாமையால் கடையரே யென்றார். இதனாலே கல்லாதவரது இழிவு சொல்லப்பட்டது. (நூகசு)

சூ. தொட்டனைத் தூறு மணற்கேணி மாந்தர்க்குக்
கற்றனைத் தூறு மறிவு.

ப - ரை. மணல் - மணலினிடத்தே
கேணி - கேணியானது
தொட்டனைத்து - தோண்டிய அளவினதாக
ஊறும் - சுரக்கும் (அதுபோல்)
அறிவு - (மனிதருக்கு) அறிவானது
கற்றனைத்து - கற்ற அளவினதாக
ஊறும் - சுரக்கும். எ - று.

க - ரை. மணற்கேணி தோண்டிய அளவு சுரப்பதுபோல மனிதருக்கு அறிவு கற்ற அளவு ஆகும் என்பதாம்.

வி - ரை. இங்கே கேணியென்றது அதனீரை சிறிது கற்றவளவினாலே போதுமென்று விடாமல் மேன்மேலும் கற்றல் வேண்டுமென்பதாம். இக் கல்வி யறிவுமிகுதல் ஊழாமாறு கொள்ளாவிடத்தே ஆகலால் முன்னே உண்மையறிவே மிகுமென்றதனோடு இப்பாடல் விரோதப்படாமை அறிக.

எ. யாதானு நாடாமா லூராமா லென்னொருவன்
சாந்துணையுங் கல்லாத வாறு.

ப - ரை. (கற்றவனுக்குத் தன்னாடும் ஊருமே யல்லாமல்) யாதானும் - யாதாயினு மொருநாடும்
நாடாம் - தன்னாடாம் (யாதானும்) யாதாயினு மோரூரும்
ஊராம் - தன்னூராம் (அப்படியிருக்க) ஒருவன்
சாந்துணையும் - இறக்குமளவும்
கல்லாதவாறு - கல்லாமற் கழிகின்றது
என் - என்னை நினைத்து எ - று.

க - ரை. கற்றவர்க்கு எந்நாடும் எவ்வூரும் தன்னதாயிருக்க ஒருவன் கற்காமல் இருப்பது என்ன என்பதாம்.

வி - ரை. ஆல் அசை. பின்னும் உயிரோடு செல்லுதலால் சாந்துணையுமென்றார். பிறநாடுகளும் ஊர்களும் தம்முடையவைபோலிருந்து மகிழ்ந்து பொருள் கொடுத்துப் பூசைசெய்தற்கு ஏதுவாகலால், கல்விபோற் சிறந்தது வேறொன்று இல்லையாகலின் அதனை எப்போதும் கற்கவேண்டுமென்பதாம்.

அ. ஒருமைக்கட் டான்கற்ற கல்வி யொருவற்
கெழுமையு மேமாப் புடைத்து.

ப - ரை. ஒருவர்க்கு - ஒருவனுக்கு
தான் - தான்
ஒருமைக்கண் - ஒருபிறப்பினிடத்து
கற்றகல்வி - கற்றவித்தையானது
எழுமையும் - எழுபிறப்புகளிலும்
ஏமாப்பு - போய் உதவுதலை
உடைத்து - உடையதாகும். எ - று.

க - ரை. ஒருவன் ஒருபிறவியில் கற்றகல்வி அவனுக்கு எழுபிறப்பிலும் உதவும் என்பதாம்.

வி - ரை. வினைகள்போல் உயிரிடத்தே தங்கி அதுசென்ற இடத்தே செல்லு மாகலால் எழுமையு மேமாப்புடைத் தென்றார். உதவுதல் நல்வழியிலே சேர்த்தல். (ருகஅ)

கூ. தாமின் புறுவ துலகின் புறக்கண்டு
காமுறுவர் கற்றறிந் தார்.

ப - ரை. தாம் - தாங்கள்
இன்புறுவது - இன்பமடைதற்கு ஏதுவாகிய கல்விக்கு
உலகு - உலகமானது
இன்புற - இன்பமடைய
கண்டு - (அச்சிறப்பு) நோக்கி
கற்றறிந்தார் - கற்றறிந்தவர்கள்
காமுறுவர் - பின்னும் அதனையே விரும்புவார். எ - று.

க - ரை. கற்றவர் கல்விக்கு உலகத்தார் இன்புறுதல் கண்டு மேன்மேலுங் கற்பார் என்பதாம்.

வி - ரை. தாமின்புறுதலாவது கற்கிறபோது சொற்பொருள்களின் சுவையை அனுபவித்தலாலும் புகழும் பொருளும் பூசையும் பெறுதலாலும் பின்னே அறத்தையும் வீட்டையும் அடைதலாலும் அதனால் இடையறாத இன்பத்தை அனுபவித்தல் உலகின்புறுவதாகிய இப் பெரியவரைச்சேர்ந்து அறியாதவைகளை யெல்லாம் அறிந்தோமென்று மகிழ்தல். சம்பாதித்தல் காப்பாற்றல் இழத்தல் இவைகளாலே துன்பஞ்செய்து பலரையும் பகையாக்கல்பற்றி செல்வத்தை விரும்பாமையால் கற்றறிந்தா ரென்று கரும்புதின்னுதற்குக் கூலிபோல் தாமின்புறுதற்கு உலக மின்புறுவது மற்றொரு வழியால் இல்லாமையால் அதனையே காமுறுவ ரென்றும் சொல்லினார். (ருகக)

கo. கேடில் விழுச்செல்வங் கல்வி யொருவற்கு
மாடல்ல மற்றை யவை.

ப - ரை. ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு
கேடில் - அழிவில்லாத

விழு - சீராகிய
செல்வம் - செல்வமானது
கல்வி - வித்தையாகும்
மற்றையவை - அது நீங்கலாகிய மணியும் பொன்னும் முதலான செல்வம்
மாடல்ல - செல்வமல்ல. எ - று.

க - ரை. ஒருவனுக்குக் கல்வி அழிவில்லாத செல்வம் பொன்மணி முதலானவை செல்வம் அல்லவாம் என்பதாம்.

வி - ரை. அழிவில்லாமையாவன பங்காளிகள் கள்வர் வலியவர் அரசர் இவர்களாலே கொள்ளப்படாமையும், வழிப்பட்டவர்க்குக் கொடுத்தவிடத்தே குறையாமையும் ஆம். சீர்மை யோக்கியரிடத்தே நிற்கைமணி பொன் முதலானவைகளுக்கு இவ்விரண்டும் இல்லாமையால் அவற்றை மாடல்ல வென்றார். இவை ஐந்துபாட்டாலும் கல்வியதுசிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.()

௪0 - ம் அதிகாரம். கல்வி

முற்றிற்று.

---

௪௧ - ம் அதிகாரம். கல்லாமை.

அஃதாவது கற்றலைச் செய்யாமையின் இழிவாம். கல்வியது சிறப்பை முன்னே சொல்லிய அளவால் முடிவு பெறாமை நோக்கி எதிர்மறையினாலேயும் சொல்லுதலால் இது அதன் பின்வைக்கப் பட்டது.

க. அரங்கின்றி வட்டாடி யற்றே நிரம்பிய
நூலின்றிக் கோட்டி கொளல்.

ப - ரை. நிரம்பிய - (தான்) நிரம்புதற்கு ஏதுவாகிய
நூல் - நூல்களை
இன்றி - இல்லாமல் (ஒருவன்)
கோட்டிகொளல் - சபையினிடத்தே (தான் ஒன்றைச்சொல்லுதல்)
அரங்கு - வகுப்பிடத்தை
இன்றி - இல்லாமல்
வட்டாடியற்று - உண்டை உருட்டியதுபோலும். எ - று.

க - ரை. கல்வி கல்லாதவன் சபையில் ஒன்றைச் சொல்லல் வகுப்பிடம் இல்லாமல் சூதாடியதுபோலும் என்பதாம்.

வி - ரை. நிரம்புதல் அறியவேண்டுமவைகளை யெல்லாம் அறிதல் அப்படி செய்தலால் சொல்லும் பொருளும் வழிப்படாமற்போமென்பதாம்.

உ. கல்லாதான் சொற்கா முறுதன் முலையிரண்டு
மில்லாதாள் பெண்கா முற்றற்று.

ப - ரை. கல்லாதான் - கல்வி யில்லாதவ னொருவன்
சொல் - சபையினிடத்தே ஒன்று சொல்லுதலை
காமுறுதல் - வேண்டுதல்
முலையிரண்டும் - இரண்டு முலைகளும்
இல்லாதாள் - இல்லாதவளொருத்தி
பெண் - பெண்மையை
காமுற்றத்து - வேண்டுவது போலும். எ - று.

க - ரை. கல்லாதவன் சபையில்பேச விரும்புதல் இரண்டு முலைகளும் இல்லாதவள் பெண்தன்மையை இச்சித்தல்போலும் என்பதாம்..

வி - ரை. முலையிரண்டு மில்லாதாள் முலைசிறிதுமில்லாதவ ளென்பதாம். அவாவியவிடத்து முடிவுபெறாது முடிவுபெற்றாலும் நகை விளக்குமென்பதாம்.
(ச0உ)

ந. கல்லா தவரு நனிநல்லர் கற்றார்முற்
சொல்லா திருக்கப் பெறின்.

ப - ரை. கல்லாதவரும் - கற்றிலாதவரும்
நனிநல்லர் - மிகவும் நல்லவராவர் (தாமேதம்மையறிந்து)
கற்றார்முன் - கற்றோர் சபையிடத்து
சொல்லாதிருக்கப்பெறின் - (யாதொன்றையும்) சொல்லாதிருக்கப் பெறுவாராயின். எ - று.

க - ரை. கற்றார்முன் யாதொன்றையுஞ் சொல்லாதிருப்பின் கல்லாதவரும் மிக நல்லவர் ஆவர் என்பதாம்.

வி - ரை. தம்மைத் தாமறியாமையின் அது கூடாதென்று பெறினென்றும், பெற்றால் அங்கே தம்மை வெளிப் படுத்தாமையாலும், பின்கல்வியை விரும்புவா ராகலாலும் நனி நல்லரென்றும் சொல்லினர். இவை மூன்று பாட்டாலும் கல்லாதவர் சபையிலே பேசுதற்கு உரியரல்லரென்பது சொல்லப்பட்டது.
(ச0ந)

ச. கல்லாதா னொட்பங் கழியநன் றாயினுங்
கொள்ளா ரறிவுடை யார்.

ப - ரை. கல்லாதான் - கல்லாதவனது
ஒட்பம் - அறிவுடைமையானது
கழியநன்றாயினும் - ஒரோவிடத்தே மிகநன்றாயிருப்பினும்
அறிவுடையார் - விவேகமுடையவர்கள்
கொள்ளார் - (அதனை அறிவுடைமையாகக்) கொள்ளார். எ - று.

க - ரை. கல்லாதான் அறிவு ஒருவேளை நன்றாயிருப்பினும் கற்றோர் கொள்ளார் என்பதாம்.

வி - ரை. கல்லாதவனது அறிவுடைமை நன்றாகாது நன்றாயிற்றாயினும் நீர்மேலெழுத்துப்போல் நிலைபெறாதாகலால் நிலைபெற்ற நூலறிவினையுடைவர் அவ்வறிவுடைமையை மதியாரென்பதாம். (சOச)

ரு. கல்லா வொருவன் றகைமை தலைப்பெய்து
சொல்லாடச் சோர்வு படும்.

ப - ரை. கல்லாவொருவன் - (நூல்களைக்) கல்லாதவொருவன்
தகைமை - (அறிவுடையேனென்று தன்னைமதிக்கும்) மதிப்பானது
தலைப்பெய்து - (அவைகளைக்கற்றவன்) கண்டு
சொல்லாட - பேச
சோர்வுபடும் - கெடும். எ - று.

க - ரை. கல்லாதவன் தன்னை மதிக்கும் மதிப்பு கற்றவன் முன் பேசக் கெடும் என்பதாம்.

வி - ரை. கற்றவனென்பது வருவிக்கப்பட்டது. யாதாயினும் ஒரு வார்த்தை சொல்லுமட்டுமே நிற்பது. சொல்லியவிடத்து எதிருத்தரம் தரும்போதே வழுப்படுதலால் தன்னை மதித்த மதிப்பு அழிந்து விடுமென்பதாம். இவை இரண்டுபாட்டாலும் கல்லாதவரது இயற்கை யறிவின்குற்றம் சொல்லப்பட்டது. (சOரு)

சு. உளரென்னு மாத்திரைய ரல்லாற் பயவாக்
களரனையர் கல்லா தவர்.

ப - ரை. கல்லாதவர் - கல்லாதவர்கள் (காணப்பட்டுக்கொண்டிருக்கையால்)
உளரென்று மாத்திரையரல்லால் - உளரென்று சிலராலே சொல்லப்படும் அளவினராதலன்றி (தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன் படாமையால்)
பயவாக்களரனையர்-விளையாத களர் நிலத்தோடொப்பாவார். எ-று.

க - ரை. கல்லாதவர் விளைவு இல்லாக் களர் நிலத்தை ஒப்பாவார் என்பதாம்.

வி - ரை. எப்படி களர்நிலம் தானும் விரும்பப்படுதலை இழந்து உயிர்களுக்கும் உணவுமுதலானவைகளை உதவுவதில்லையோ அப்படியே கல்லாதவர் தாமும் நன்குமதிக்கப்படுதலை இழந்து பிறர்க்கும் அறிவுமுதலானவைகளை உதவாரென்பதாம். இதனாலே கல்லாதவரது பயன்படாமை சொல்லப்பட்டது. (சOசு)

எ. நுண்மா ணுழைபுல மில்லா னெழினலம்
மண்மாண் புனைபாவை யற்று.

ப - ரை. நுண் - நுட்பமாகி
மாண் - மாட்சிமைப்பட்டு
நுழை - (பலநூல்களிலும்) சென்ற

புலம் - அறிவை
இல்லான் - இல்லாதவனது
எழில் - எழுச்சியும்
நலம் - அழகும்
மண் - சுண்ணச்சாந்தினலே
மாண் - மாட்சிமைப்பட
புனை - அலங்கரிக்கப்பட்ட
பாவையற்று - பாவையினது எழுச்சியும் அழகும்போலும். எ-று

க - ரை. நூல்அறிவு இல்லான் எழுச்சியும் அழகும் மண்பாவையை ஒக்கும் என்பதாம்.

வி - ரை. அறிவுக்கு மாட்சிமையாவது பொருள்களைக் கடிதிலேகாணலும் மறவாமையும் முதலானவை. பாவை அதன் எழுச்சி அழகுகளைக்காட்டலால் ஆகுபெயர். உருவின் மிகுந்ததோருடம்பு கிடைத்தலும் அரிதாகலால் எழினலங்களும் ஒருபயனேயாயினும் நூலறிவில்லா இடத்தே சிறப்பில்லனவாம் என்பதாம். இதனல் அவர்வடிவழகினலே பயனில்லாமை சொல்லப்பட்டது- (௪௦௭)

அ. நல்லார்கட் பட்ட வறுமையி னின்னாதே
கல்லார்கட் பட்ட திரு.

ப - ரை. கல்லார்கண் - கல்லாதவரிடத்து
பட்ட - உண்டாகிய
திரு - செல்வமானது
நல்லார்க்கண் - கற்றவரிடத்து
பட்ட - உண்டாகிய
வறுமையின் - வறுமையினும்
இன்னாதே - துன்பஞ்செய்வதேயாகும். எ - று-

க - ரை. கல்லாதவர் இடத்து உண்டாகிய செல்வம் கற்றவர் இடத்து உண்டாகிய வறுமையினும் துன்பம்செய்யும் என்பதாம்.

வி - ரை. செல்வம் தனக்குரிய கற்றவரையும், வறுமை தனக்குரிய கல்லாதவரையும், விட்டு மாறிநிற்கையால் அவ்விரண்டும் தாம் இடுக்கப்பட்டு உலகிற்கும் துன்பஞ்செய்தலால் ஒக்குமாயினும், செல்வம் கல்லாதவரைக் கெடுக்கும். வறுமை கற்றோரைக்கெடுக்காது. ஆதலால் அவ்வறுமையினும் இச்செல்வம் இன்னாதென்றார். இதனல் அவர் செல்வத்தின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது. (௪௦அ)

கூ. மேற்பிறந்தா ராயினுங் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்துங்
கற்றா ரனைத்திலர் பாடு.

ப - ரை. கல்லாதார் - கல்லாதவர்கள்
மேற்பிறந்தாராயினும் - உயர்ந்தசாதியிலே பிறந்தாராயினும்
கீழ்ப்பிறந்தும் - தாழ்ந்தசாதியிலே பிறந்திருந்தும்

கற்றாரனைத்து - கற்றவரது பெருமை யளவினதாகிய
பாடு - பெருமையை
இலர் - இல்லாதவர்களாவார்கள், எ - று.

க - ரை. மேற்குலத்திற் பிறந்தும் கல்லாராயின் கீழ்குலத்திற் பிறந்த கற்றாரோடு ஒப்பாகார் என்பதாம்.

வி - ரை. உடம்போடு அழியும் சாதியுயர்ச்சியினும் உயிரோடு செல்லும் கல்வியுயர்ச்சி சிறப்புடையதென்பதாம். இதனால் கல்லாதவரது சாதியுயர்ச்சியால் பயனில்லாமை சொல்லப்பட்டது. (ச0௯)

க0. விலங்கொடு மக்க ளனைய ரிலங்குநூல்
கற்றாரோ டேனை யவர்.

ப - ரை. இலங்குநூல் - விளங்கிய நூலை
கற்றாரோடு - கற்றவருடன்
ஏனையவர் - கல்லாதவர்
விலங்கொடு - மிருகங்களொடு
மக்களனையர் - மனிதர் எவ்வளவு நன்மையுடையவரோ அவ்வளவு தீமையுடையவராவர். எ - று.

க - ரை. கற்றவர் மக்களையும் கல்லாதவர் மிருகங்களையும் ஒப்பாவார் என்பதாம்.

வி - ரை. விளங்கல் மேம்படுதல். விலங்கைக் காட்டிலும் மனிதர்க்கு மேலான அறிவுமிகுதி கற்றவரிடத்தே காணப்படுதலால் கல்லாதவரும் அவரும் சமானமான பிறப்பினரல்லரென்பதாம். இதனால் கல்லாதவர் மனிதப் பிறப்பினாலே பயனடையாமை சொல்லப்பட்டது. (சக0)

சக - ம் அதிகாரம். கல்லாமை
முற்றிற்று.

சஉ - ம் அதிகாரம். கேள்வி.

அஃதாவது: கேட்கத்தகு நூலின் பொருள்களைக் கற்றறிந்தவர் சொலக்கேட்குதல். கற்றவிடத்தே அதனாலாகிய அறிவை உறுதிப்படுத்தலாலும் கல்லாதவிடத்தும் அதனை உண்டாக்கலாலும் இது கல்வி கல்லாமைகளின் பின்வைக்கப்பட்டது.

க. செல்வத்துட் செல்வஞ் செவிச்செல்வ மச்செல்வஞ்
செல்வத்து ளெல்லாந் தலை.

ப - ரை. (ஒருவனுக்கு) செல்வத்துட்செல்வம் - சிறப்புடையசெல்வமாவது
செவிச்செல்வம் - அந்தச்செல்வம்

செல்வத்துளெல்லாம் - பிறசெல்வங்களெல்லாவற்றினும்
தலை - தலைமையாம் (ஆதலால்) எ-று.

க-ரை. ஒருவனுக்கு எல்லாச் செல்வங்களிலும் கேள்விச் செல்வம் தலைமையானது என்பதாம்.

வி-ரை. செவியால்வருஞ் செல்வம் கேள்வியால் எல்லாப்பொருளையும் அறிதல். பிறசெல்வங்கள் பொருளால் வருவன அவை நிலைபெறாமையாலும் துன்பந்தருதலாலும் இது தலையாயிற்று. அவற்றைவிட்டு இவற்றையே தேடுகவென்பது கருத்து. (சகக)

உ. செவிக்குண வில்லாத போழ்து சிறிது
வயிற்றுக்கு மீயப் படும்.

ப-ரை. செவிக்கு - காதுக்கு
உணவு - உணவாகிய கேள்வியானது
இல்லாதபோழ்து - இல்லாதகாலத்தே
வயிற்றுக்கும் - வயிற்றினுக்கும்
சிறிது - சிறிதுணவு
ஈயப்படும் - கொடுக்கப்படும். எ-று.

க-ரை. காதுக்குக் கேள்வி உணவு இல்லாதகாலத்து வயிற்றுக்கு உணவு கொடுக்கவேண்டும் என்பதாம்.

வி-ரை. கேட்கிறபோது மிகுந்த சுவையையும் பின்னே பயனையும் தருவதாகிய கேள்வி உள்ளபோது வயிற்றுணவு வெறுக்கப்படுதலால் இல்லாதபோழ்தென்றும், அதிகமான விடத்தே சம்பாதிக்குந் துன்பமாத்திரம் அல்லாமல் நோயும் காமமும்பெருகுதலால் சிறிதென்றும், அச்சிறிதுகொடுத்தலும் பின்னே பிழைத்திருந்து கேட்குதற் பொருட்டாகலால் ஈயப்படுமென்றும் சொல்லினர். இவை இரண்டுபாட்டாலும் கேள்வியது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. (சகஉ)

ந. செவியுணவிற் கேள்வி யுடையா ரவியுணவி
னான்றாரோ டொப்பர் நிலத்து.

ப-ரை. செவியுணவின் - செவியுணவாகிய
கேள்வி - கேள்வியை
உடையார் - உடையவர்
நிலத்து - பூமியிலிருக்கினும்
அவியுணவின் - அவியாகிய உணவினையுடைய
ஆன்றாரோடு - தேவரோடு
ஒப்பர் - ஒப்பாவர். எ-று.

க-ரை. கல்வி கேள்வியை உடையவர் பூமியில் இருப்பினுந்தேவரை ஒப்பாவார் என்பதாம்.

வி-ரை. செவியுணவி னென்பதன் இன்சாரியை னகரம் வலித்தல் விகாரம்பெற்றது. அவியுணவு தேவர்க்கு யாகத்திலே கொடுக்கப்படுவது.

அறிவால் நிறைந்தமையால் ஆன்றாரென்றும் துன்பமறியாமையால் தேவரோடொப்பரென்றும் சொல்லினர். இதனாலே கேள்வியை யுடையவரது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. (சகங)

ச. கற்றில னாயினுங் கேட்க வஃதொருவற்
கொற்கத்தி னூற்றாந் துணை.

ப-ரை. கற்றிலனாயினும் - (உறுதி நூல்களைத்தான்) கற்றிலனாயினும்கேட்க
அவைகளின் - பொருள்களைக் கற்றார்சொல்லக் கேட்கக்கடவன்
அஃது - அக்கேள்வியினது
ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு
ஒற்கத்தின் - தளர்ச்சிவந்தவிடத்து
ஊற்றாந்துணை - பற்றுக்கோடாந் துணையாம் (ஆதலால்) எ-று.

க-ரை. கல்லாதவன் ஆனாலும் நூற்கேள்வி உடையவனாயின் அக்கேள்வி அவனுக்குத் தளர்ச்சிவந்த இடத்துத் துணையாகும் என்பதாம்.

வி-ரை. உம்மை கற்கவேண்டுமென்பது தோன்ற நின்றது. தளர்ச்சி வறுமையாலாவது அறிவில்லாமையாலாவது இடுக்கணுற்றுமனந்தளர்தல். அத்தளர்ச்சியை கேள்வியாலாகிய அறிவு நீக்குமாதலால் ஊற்றாந்துணை யென்றார். (சகச)

ரு. இழுக்க லுடையுழி யூற்றுக்கோ லற்றே
யொழுக்க முடையார்வாய்ச் சொல்.

ப-ரை. (ஒருவருக்கு ஆபத்திலே) ஒழுக்கமுடையார் - நல்ல நடையுடையவரது
வாய்ச்சொல் - வாயிற் பிறக்கின்றசொல்
இழுக்கலுடையுழி - வழுக்குதலையுடைய சேற்றுநிலத்திலே
ஊற்றுக்கோலற்றே - ஊன்றுகோல்போலுதவும். எ-று.

க-ரை. சேற்றுநிலத்திற்கு ஊன்றுகோல்போல் நல்லவர்கள் சொல்லுஞ்சொல் கேள்வி உடையானுக்கு உதவியாம் என்பதாம்.

வி-ரை. ஊன்றுகோல்போ லுதவுதல் தளர்ந்தவிடத்து அதனை நீக்குதல் ஒழுக்கமில்லாதவர் கல்வியுடையவராயினும் அறிவில்லாராகலால் அவர் வாய்ச்சொல் கேட்கலாகாதென்பது தோன்ற ஒழுக்கமுடையார் வாய்ச்சொலென்றார். தீச்சொலறியாமையாகிய சிறப்புத் தோன்றற்கு வாயென்பது அதிகமாகச் சொல்லப்பட்டது. அச்சொல்லைக் கேட்கக் கடவனென்பது கருத்து. (சகரு)

சா. எனைத்தானு நல்லவை கேட்க வனைத்தானு
மான்ற பெருமை தரும்.

ப-ரை. (ஒருவன்) நல்லவை - உறுதிப்பொருள்களிலே
எனைத்தானும் - எவ்வளவு சிறிதாயினும்
கேட்க - கேட்கக்கடவன் (அக்கேள்வியானது)

செல்வத்துளெல்லாம் - பிறசெல்வங்களெல்லாவற்றினும்
தலை - தலைமையாம் (ஆதலால்) எ - று.

க - ரை. ஒருவனுக்கு எல்லாச் செல்வங்களிலும் கேள்விச் செல்வம் தலைமையானது என்பதாம்.

வி - ரை. செவியால்வருஞ் செல்வம் கேள்வியால் எல்லாப்பொருளை யும் அறிதல். பிறசெல்வங்கள் பொருளால் வருவன அவை நிலைபெறாமை யாலும் துன்பந்தருதலாலும் இது தலையாயிற்று. அவற்றைவிட்டு இவற் றையே தேடுகவென்பது கருத்து. (சகக)

உ. செவிக்குண வில்லாத போழ்து சிறிது
வயிற்றுக்கு மீயப் படும்.

ப - ரை. செவிக்கு - காதுக்கு
உணவு - உணவாகிய கேள்வியானது
இல்லாதபோழ்து - இல்லாதகாலத்தே
வயிற்றுக்கும் - வயிற்றினுக்கும்
சிறிது - சிறிதுணவு
ஈயப்படும் - கொடுக்கப்படும். எ - று.

க - ரை: காதுக்குக் கேள்வி உணவு இல்லாதகாலத்து வயிற்றுக்கு உணவு கொடுக்கவேண்டும் என்பதாம்.

வி - ரை. கேட்கிறபோது மிகுந்த சுவையையும் பின்னே பயனையும் தருவதாகிய கேள்வி உள்ளபோது வயிற்றுணவு வெறுக்கப்படுதலால் இல் லாதபோழ்தென்றும், அதிகமான விடத்தே சம்பாதிக்குந் துன்பமாத்திரம் அல்லாமல் நோயும் காமமும்பெருகுதலால் சிறிதென்றும், அச்சிறிதுகொடுத் தலும் பின்னே பிழைத்திருந்து கேட்குதற் பொருட்டாகலால் ஈயப்படு மென்றும் சொல்லினர். இவை இரண்டுபாட்டாலும் கேள்வியது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. (சகஉ)

ங. செவியுணவிற் கேள்வி யுடையா ரவியுணவி
னான்றாரோ டொப்பர் நிலத்து.

ப - ரை. செவியுணவின் - செவியுணவாகிய
கேள்வி - கேள்வியை
உடையார் - உடையவர்
நிலத்து - பூமியிலிருக்கினும்
அவியுணவின் - அவியாகிய உணவினையுடைய
ஆன்றாரோடு - தேவரோடு
ஒப்பர் - ஒப்பாவர். எ - று.

க - ரை. கல்வி கேள்வியை உடையவர் பூமியில் இருப்பினும்தேவரை ஒப்பாவார் என்பதாம்.

வி - ரை. செவியுணவி னென்பதன் இன்சாரியை னகரம் வலித்தல் விகாரம்பெற்றது. அவியுணவு தேவர்க்கு யாகத்திலே கொடுக்கப்படுவது.

அறிவால் நிறைந்தமையால் ஆன்றோரென்றும் துன்பமறியாமையால் தேவரோடொப்பரென்றும் சொல்லினர். இதனாலே கேள்வியை யுடையவரது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. (சகங)

ச. கற்றில னாயினுங் கேட்க வஃதொருவற்
கொற்கத்தி னூற்றாந் துணை.

ப-ரை. கற்றிலனாயினும் - (உறுதி நூல்களைத்தான்) கற்றிலனாயினும்கேட்க அவைகளின் - பொருள்களைக் கற்றோர்சொல்லக் கேட்கக்கடவன்
அஃது - அக்கேள்வியினது
ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு
ஒற்கத்தின் - தளர்ச்சிவந்தவிடத்து
ஊற்றாந்துணை - பற்றுக்கோடாந் துணையாம் (ஆதலால்) எ-று.

க-ரை. கல்லாதவன் ஆனாலும் நூற்கேள்வி உடையவனாயின் அக்கேள்வி அவனுக்குத் தளர்ச்சிவந்த இடத்துத் துணையாகும் என்பதாம்.

வி-ரை. உம்மை கற்கவேண்டுமென்பது தோன்ற நின்றது. தளர்ச்சி வறுமையாலாவது அறிவில்லாமையாலாவது இடுக்கணுற்றுமனந்தளர்தல். அத்தளர்ச்சியை கேள்வியாலாகிய அறிவு நீக்குமாதலால் ஊற்றாந்துணை யென்றார். (சகச)

ரு. இழுக்க லுடையுழி யூற்றுக்கோ லற்றே
யொழுக்க முடையார்வாய்ச் சொல்.

ப-ரை. (ஒருவருக்கு ஆபத்திலே) ஒழுக்கமுடையார் - நல்ல நடையுடையவரது
வாய்ச்சொல் - வாயிற் பிறக்கின்றசொல்
இழுக்கலுடையுழி - வழுக்குதலையுடைய சேற்றுநிலத்திலே
ஊற்றுக்கோலற்றே - ஊன்றுகோல்போலுதவும். எ-று.

க-ரை. சேற்றுநிலத்திற்கு ஊன்றுகோல்போல் நல்லவர்கள் சொல்லுஞ்சொல் கேள்வி உடையானுக்கு உதவியாம் என்பதாம்.

வி-ரை. ஊன்றுகோல்போ லுதவுதல் தளர்ந்தவிடத்து அதனை நீக்குதல் ஒழுக்கமில்லாதவர் கல்வியுடையவராயினும் அறிவில்லாராகலால் அவர் வாய்ச்சொல் கேட்கலாகாதென்பது தோன்ற ஒழுக்கமுடையார் வாய்ச்சொல லென்றார். தீச்சொலறியாமையாகிய சிறப்புத் தோன்றற்கு வாயென்பது அதிகமாகச் சொல்லப்பட்டது. அச்சொல்லைக் கேட்கக் கடவரென்பது கருத்து. (சகரு)

சா. எனைத்தானு நல்லவை கேட்க வனைத்தானு
மான்ற பெருமை தரும்.

ப-ரை. (ஒருவன்) நல்லவை - உறுதிப்பொருள்களிலே
எனைத்தானும் - எவ்வளவு சிறிதாயினும்
கேட்க - கேட்கக்கடவன் (அக்கேள்வியானது)

அனைத்தானும் - அவ்வளவினாலும்
ஆன்றபெருமை - நிறைந்த பெருமையை
தரும் - கொடுக்கும். எ - று.

க - ரை. ஒருவன் நல்லவைகளைக் கேட்கின் அவை மிகுந்த பெருமையைத்தரும் என்பதாம்.

வி - ரை. அச்சிறியகேள்விகளும் மழைத்துளிகள்போல் வந்து உள்ளே நிறைந்து எல்லா அறிவுகளையும் உண்டாக்கலால் சிறிதென்று இகழலாகாதென்பதாம். (சகசு)

எ. பிழைத்துணர்ந்தும் பேதைமை சொல்லா ரிழைத்துணர்
ஈண்டிய கேள்வி யவர். [ந்

ப - ரை. இழைத்துணர்ந்து - (பொருள்களை) நுட்பமாக ஆராய்ந்து அறிந்து
ஈண்டிய - (அதன்மேலும்) நிறைந்த
கேள்வியர் - கேள்வியையுடையவர்
பிழைத்துணர்ந்தும் - பிறழ அறிந்த இடத்தும்
பேதைமை - (தமக்குப்)பேதைமையை உண்டாக்குஞ் சொற்களை
சொல்லார் - சொல்லார். எ - று.

க - ரை. கற்றவர்கள் அறிவீனமான சொற்களைச் சொல்லார் என்பதாம்.

வி - ரை. பிழைப்பவென்பது பிழைத்து எனத்திரிந்தது. பேதைமை அதை உண்டாக்குஞ் சொல்லுக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர். ஈண்டுதல் பல வழிகளாலும் வந்து நிறைதல் பொருள்களின் மெய்மையைத் தாமும்அறிந்து அறிந்தவரிடத்தேயும் அவர் சொல்லைக்கேட்டு ஒப்பப்பார்த்து இருப்பவர் தமோகுணத்தால் மயங்கினாராயினும் அவ்வாறல்லது சொல்லா ரென்பதாம். இவை நான்குபாட்டாலும் கேள்வியினாலே திடப்பட்டவர்க்கு வரும்நன்மை சொல்லப்பட்டது. (சகஎ)

அ. கேட்பினுங் கேளாத் தகையவே கேள்வியாற்
றோட்கப் படாத செவி.

ப - ரை. கேள்வியால் - கேள்வியினாலே
தோட்கப்படாத - துளைக்கப்படாத
செவி - காதுகள்
கேட்பினும் - தமக்குரிய (ஓசையை) கேட்குமாயினும்
கேளாத்தகையவே - செவிடாந் தன்மையினவேயாம். எ - று.

க - ரை. கேள்வியாலே தொளைக்கப்படாத செவிகள் செவிடு உடையனவாம் என்பதாம்.

வி - ரை. ஓசைமாத்திரத்தால் உறுதி அடையாமையால் கேளாத்தகையவென்றும், மனத்திலே நூற்பொருள் நுழைதற்கு வழியாகலால் கேள்வியைக் காரணமாக்கியும் சொல்லினர். பழையதுளை துளையன்றென்பதாம்.

கூ. நுணங்கிய கேள்விய ரல்லார் வணங்கிய
வாயின ராத லரிது.

ப் - ரை. நுணங்கிய - நுட்பமாகிய
கேள்வியரல்லார் - கேள்வியையுடையவரல்லாதவர்
வணங்கிய - வணக்கத்தைக் காட்டுகிற
வாயினராதல் - சொல்லையுடையவராகுதல்
அரிது - கூடாது. எ - று.

க - ரை. நுட்பமான கல்வி கேள்வி இல்லார் வணக்கமுள்ள சொல்லை உடையர் ஆகார் என்பதாம்.

வி - ரை. கேட்கப்படுகின்ற பொருளினது நுட்பம் கேள்விமேல் ஏற்றப்பட்டது. வாய் அதன் சொல்லுக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர். கேளாதார் அறிவில்லாமையால் தம்மைத்தாமே வியந்து சொல்லுவாரென்பதாம். ()

க0. செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாக்க
ளவியினும் வாழினு மென்.

ப - ரை. செவியிற்சுவை - காதுகளால் அறியப்படுஞ் சுவைகளை
உணரா - அறியாத
வாயுணர்வின் - வாயால் உண்ணப்பட்ட சுவையை
அறியும் - அறிவினையுடைய
மாக்கள் - மனிதர்
அவியினும் - இறந்தாலும்
வாழினும் - வாழ்ந்தாலும்
என் - (உலகத்துக்கு வருவது) யாது. எ - று.

க - ரை. கேள்விச்சுவை அறியாத மனிதர் இறந்தும் இருந்தும் பயன் இல்லை என்பதாம்.

வி - ரை. செவியா லுணரப்படுஞ் சுவைகள் சொற்சுவையும் பொருட்சுவையும் ஆம். இவைகளிலே சொற்சுவை குணாலங்காரங்கள். பொருட்சுவை சிங்காரமுதலாகிய நவரசங்கள் வாய்ச்சுவை தித்திப்பு முதல் அறுவகைப்படும். அவர் செத்தால் இழப்பதும் வாழ்ந்தால் பெறுவதும் இல்லாமையால் இரண்டும் சமானந்தானென்பதாம். இவை மூன்று பாட்டாலும் கேளாதவிடத்து உண்டாகும் குற்றம் சொல்லப்பட்டது. (சஉ0)

சஉ - ம் அதிகாரம். கேள்வி

முற்றிற்று.

சாரு-ம் அதிகாரம். அறிவுடைமை.

அஃதாவது: கல்விகேள்விகளினாலாகிய அறிவோடு உண்மை அறிவுடையதனால் அதிகார முறைமையும் இதனால் விளங்கும்.

க. அறிவற்றங் காக்குங் கருவி செறுவார்க்கு
உள்ளழிக்க லாகா அரண்.

ப-ரை. அறிவு - (அரசர்க்கு) அறிவென்பது
அற்றம் - முடிவுவாராமல்
காக்கும் - காக்குகின்ற
கருவி - படையாம் (அதுவல்லாமல்)
செறுவார்க்கும் - பகைவர்க்கும்
அழிக்கலாகா - அழிக்கக்கூடாத
உள் - உள்ளாகிய
அரண் - காவலிடமுமாம். எ-று.

க-ரை. அரசர்க்குத் தன்னைக் காக்கும் படையாயும் பகைவரால் அழிக்கக்கூடாத அரணாயும் உள்ளது அறிவு என்பதாம்.

வி-ரை. காத்தல் முன்னாகவறிந்து பரிகரித்தல். இதனால் அறிவினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.

(சாஉக)

உ. சென்ற விடத்தாற் செலவிடா தீதொரீஇ
நன்றின்பா லுய்ப்ப தறிவு.

ப-ரை. (மனத்தை) சென்றவிடத்தால் - அதுபோனவிஷயத்திலே
செலவிடா - போகவிடாமல் (அவ்விஷயங்களின் நன்மைதீமைகளை ஆராய்ந்து)
தீது - தீயதிலிருந்து
ஒரீஇ - நீக்கி
நன்றின்பால் - நல்லதனிடத்து
உய்ப்பது - போகவிடுவது
அறிவு - விவேகம். எ-று.

க-ரை. மனம்போனவழியில் போகவிடாமல் நன்மையில் செலுத்துவதே அறிவு என்பதாம்.

வி-ரை. குதிரையை கிலமறிந்து செலுத்துபவன்போல் வேறாக்கி மனத்தைப் புலமறிந்து செலுத்துவது அறிவென்றார். அது உயிர்க்குணமாகலால்.

(சாஉஉ)

ங. எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.

ப-ரை. எப்பொருள் - யாதொருபொருளை
யார்யார்வாய் - எவரெவர்வாயில்

கேட்பினும் - கேட்டாலும்
அப்பொருள் - அப்பொருளினது
மெய்ப்பொருள் - மெய்யாகியபயனை
காண்பது - காணவல்லது
அறிவு - விவேகம். எ - று.

க - ரை. எவரெவர் வாயினால் எந்தெந்தப் பொருளைக்கேட்டாலும் அதனுள் மெய்ப்பொருளை அறிவதே அறிவு என்பதாம்.

வி - ரை. முக்குணங்களும் மாறிமாறிவருதல் யாவர்க்கும் உண்டாதலால் உயர்ந்தபொருளை இழிந்தார் வாயிலும் இழிந்தபொருளை உயர்ந்தார் வாயிலும் உறுதிப்பொருளை பகைவர் வாயிலும் கெடுபொருளைச் சிநேகர்வாயிலும் ஒரேவிடத்தே கேட்கப்படுதலால் எப்பொருள் யார்யார் வாய்க்கேட்பினுமென்றார். சொல்லுவாரியல்பு நோக்காமல் அப்பொருளின் பயனைநோக்கி நல்லதைக்கொண்டு தீயதை விடுவது அறிவென்பதாம். (சஉங)

ச. எண்பொருள் வாகச் செலச்சொல்லித் தான்பிறர்வாய்
நுண்பொருள் காண்ப தறிவு.

ப - ரை. தன்னாலே சொல்லப்படும் சொற்கள் அரியபொருளினவா யிருந்தாலும் எண்பொருள்வாக - (கேட்பவருக்கு) எளியபொருளினவாம்படி
செல - மனங்கொள்ள
சொல்லி - சொல்லி
தான் - தான்
பிறர்வாய் - பிறர்வாயிற் (கேட்கப்படுஞ் சொற்களில்)
நுண்பொருள் - (காணுதற்கரிய) நுட்பப் பொருளையும்
காண்பது - காணவல்லது
அறிவு - விவேகம். எ - று.

க - ரை. பிறர்க்கு அரியவைகளையும் எளியனவாக விளங்கும்படி சொல்லி பின் அவர்வாயினால் அறிவதே அரசனுக்கு அறிவு என்பதாம்.

வி - ரை. அறிவுடையவனது தொழில் அறிவின்மேலேற்றப்பட்டது. தான் சொல்பவைகளை வழுவில்லாமல் நன்றாகவிளங்கச் சொல்லவேண்டுமென்பதற்குச் சொல்லின்மேல்வைத்தும் பிறர்சொல்லக்கேட்கப் படுமவைகள் வழுவினாலும் நன்றாக விளங்காமற்போனாலும் அவைகளின்பயனைக்கொண்டு விடவேண்டுமென்பதற்குப் பொருளின்மேல்வைத்துஞ் சொல்லினர்.

ரு. உலகந் தழீஇய தொட்ப மலர்தலுங்
கூம்பலு மில்ல தறிவு.

ப - ரை. (ஒருவனுக்கு) உலகம் - உயர்ந்தோரை
தழீஇயது - நட்பாக்குவது
ஒட்பம் - அறிவுடைமையாம்
மலர்தலும் - (பின்னே) விரிதலும்

கூம்பலும் - பின்னே குவிதலும்
இல்லது - (அந்நட்பினிடத்தே) இல்லாதது
அறிவு - அறிவு. எ - று.

க - ரை. விருப்பால் முகமலர்தலும் வெறுப்பால் முகங்குவிதலும் இல்லாத அறிவு உயர்ந்தோரை நட்பாகும் என்பதாம்.

வி - ரை. உயர்ந்தோரோடு நீர்ப்பூப்போல் வேறுபடாமல்கோட்டுப்பூப்போல் ஒருநிலையே நட்பாயினால் எல்லா இன்பங்களும் உண்டாகலால்அதனை அறிவென்றார். (சஉரு)

சு. எவ்வ துறைவ துலக முலகத்தோ
டவ்வ துறைவ தறிவு.

ப - ரை. உலகம் - உலகமானது
எவ்வது - எவ்விதத்தினால்
உறைவது - நடப்பதாயிருக்கின்றது
உலகத்தோடு - அவ்வுலகத்துடன் பொருந்தி
அவ்வது - அவ்விதத்தால்
உறைவது - (தானும்) நடப்பது
அறிவு - அரசனுக்கு அறிவாம். எ - று.

க - ரை. உலகம் எவ்வகையில் நடக்கின்றதோ அவ்வகையில் நடப்பது அரசனுக்கு அறிவு என்பதாம்.

வி - ரை. உலகத்தையெல்லாம் யான் நியமித்தலால் என்னை நியமிப்பார் இல்லையென்று நினைத்துத் தான் நினைத்தபடி நடந்தால் பழியும் பாவமும் ஆம். ஆதலால் அப்படி நடத்தல் அரசனுக்கு அறிவன்றென்று விலக்கியபடி யாயிற்று. இவை ஐந்துபாட்டாலும் அறிவுடைமையின் இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது. (சஉசு)

எ. அறிவுடையா ராவ தறிவா ரறிவிலா
ரஃதறி கல்லா தவர்.

ப - ரை. ஆவது - வரக்கடவதை
அறிவார் - (முன்னே) அறியவல்லவர்
அறிவுடையார் - அறிவையுடையவராவார்
அஃது - அவ்வரக்கடவதை
அறிகல்லாதவர் - முன்னே அறியமாட்டாதவர்
அறிவிலார் - அறிவில்லாதவராவார். எ - று.

க - ரை. முன்வரக்கடவதை அறியவல்லவர் அறிவுஉடையவர் அறியமாட்டாதார் அறிவு இல்லாதவர் என்பதாம்.

வி - ரை. முன்னறிதலாவது - முன்னே எண்ணியறிதல். (சஉஎ)

அ. அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சுவ
தஞ்ச லறிவார் தொழில்.

ப-ரை. அஞ்சுவது - அஞ்சத்தகுவதை
அஞ்சாமை - பயப்படாமை
பேதைமை - அறிவில்லாமை ஆம்
அஞ்சுவது - அஞ்சத்தகுவதை
அஞ்சல் - பயப்படுதல்
அறிவார்தொழில் - விவேகிகளது தொழில் ஆம். எ-று.

க-ரை. அறிவு உடையவர் அஞ்சத்தகுவதற்கு அஞ்சுவர் அஃதில்லார் அஞ்சமாட்டார் என்பதாம்.

வி-ரை. அஞ்சத்தகுவன பாவம் பழி கேடு முதலாகிய பலவாயினும் சாதிப்பற்றி அஞ்சுவதென்று ஒருமையாக்கூறினர். அஞ்சாமை எண்ணாது செய்து நிற்றல். அஞ்சுதல் எண்ணிச்செய்யாதுவிடுதல். அஞ்சாமையை இறைமாட்சியாத முன்னே சொல்லுதலால் இங்கே அஞ்சவேண்டுமிடம் சொல்லியபடி. இவை இரண்டு பாட்டாலும் அறிவுடையவரது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது. (சஉஅ)

கூ. எதிரதாக் காக்கு மறிவினார்க் கில்லை
யதிர வருவதோர் நோய்.

ப-ரை. (வரக்கடவதாகிய அதனை) எதிரதாக்காக்கும் - முன்னே அறிந்து காக்கவல்ல
அறிவினார்க்கு - விவேகமுள்ளவர்க்கு
அதிர - (அவர்) நடுங்கும்படி
வருவதோர்நோய் - வருவதாகிய ஒருதுன்பமும்
இல்லை - இல்லை. எ-று.

க-ரை. வரும் துன்பங்களை முன்னமே அறிந்துகாக்கும் அறிவுடையார்க்குத் துன்பம் இல்லை என்பதாம்.

வி-ரை. இதனாலே வரக்கடவதாகிய துன்பத்தைக் காத்தற்குரிய காலம் அறிவிக்கப்பட்டது. காத்தல் அத்துன்பத்தின் காரணத்தை விலக்குதல். அவர்க்குத் துன்பமில்லாமை இதனாலே சொல்லப்பட்டது. (சஉகூ)

க0. அறிவுடையா ரெல்லா முடையா ரறிவிலா
ரென்னுடைய ரேனு மிலர்.

ப-ரை. அறிவுடையார் - விவேகமுடையவர்கள்
எல்லாமுடையார் - (வேறொன்றும் இல்லாதவராயிருந்தாலும்) எல்லாமுடையவராவார்
அறிவிலார் - விவேக மில்லாதவர்கள்
என்னுடையரேனும் - எல்லாமுடையவராயிருந்தாலும்
இலர் - (ஒன்றும்) இல்லாதவராவார். எ-று.

க-ரை. அறிவு இல்லார் எல்லாம் உடையவர் ஆயினும் ஒன்றும் இல்லாதவர் ஆவார் அறிவு உடையவர் இல்லாதவர் ஆயினும் எல்லாம் உடையவர் ஆவார் என்பதாம்.

வி-ரை. செல்வங்களெல்லாம் அறிவினாலே சம்பாதிக்கவும் காக்கவும் படுதலால் அதனையுடையவரை எல்லாமுடையாரென்றும், அவையெல்லாம்

முன்னுறக்கவே அமைக்கவுகெடுத்தாலும் அறியாமற் காத்தற்கும் அழிந்தவிடத்தே சம்பாதித்தற்கும் கருவியாகிய அறிவில்லாமையால் அறிவில்லாதவரை யென்னுடையரேனும் இலரென்றும் சொல்லினார். இதனால் அறிவுடையவரது உடைமையும் மற்றவரது இல்லாமையும் சொல்லப்பட்டன. (சங0)

சங - ம் அதிகாரம். அறிவுடைமை

முற்றிற்று.

சச - ம் அதிகாரம். குற்றங்கடிதல்.

அஃதாவது: காமம் குரோதம் உலோபம் மானம் உவகை மதம் எனப்பட்ட ஆறுகுற்றங்களையும், அரசன் தன்னிடத்தே தோன்றாமற் கடிதல். இவைகளைக் குற்றமென்று அறிதலும் கடிதலும் அறிவுடையார்க் கல்லது மற்றவர்க்குக் கூடாமையால் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. செருக்கஞ் சினமுஞ் சிறுமையு மில்லார்
பெருக்கம் பெருமித நீர்த்து.

ப - ரை. செருக்கும் – மதமும்
சினமும் - குரோதமும்
சிறுமையும் - காமமும் ஆகிய (குற்றங்களை)
இல்லார் - இல்லாத அரசரது
பெருக்கம் - செல்வமானது
பெருமிதநீர்த்து - மேம்பாட்டுக் குணத்தை உடையதாம். எ - று.

க - ரை. மதமும் கோபமும் காமமும் இல்லாத அரசனது செல்வம் மேலானது என்பதாம்.

வி - ரை. மதம் செல்வக்களிப்பு சிறியவரது செயலாதலால் அளவிறந்த காமம் சிறுமையெனப்பட்டது. இக்குற்றங்கள் அநீதிகளைச் செய்வித்தலால் இவைகளை நீக்கினவரது செல்வம் நல்வழிப்படுதலும் நிலைபெறுதலு முடைமையால் மதிப்புடைத்தாகு மென்பதாம். மிகுதிபற்றி இக்குற்றங்கள் முன் சொல்லப்பட்டன. (சஙக)

உ. இவறலு மாண்பிறந்த மானமு மாணா
வுவகையு மேத மிறைக்கு.

ப - ரை. இவறலும் - வேண்டுமிடத்துப் பொருள்கொடாமையும்
மாண்பிறந்த மானமும் - நன்மையில் நீங்கிய மானமும்
மாணாவுவகையும் - அளவிறந்த மகிழ்ச்சியும்
இறைக்கு - அரசனுக்கு
ஏதம் - குற்றங்களாம். எ - று.

க-ரை. கொடாமையும் நன்மையினின்று நீங்கிய மானமும் அளவிலா மகிழ்ச்சியும் அரசனுக்குக் குற்றங்களாகும் என்பதாம்.

வி-ரை. மாட்சிமையான மானத்தை ஈண்டு மாணப்பிறந்த மானமென்றார். அம்மானமாவது அந்தணர் சான்றோர் அருந்தவர் தம்முன்னோர் தந்தை தாய் என்றிவரை வணங்காமையும் முறைகடந்த தானங்கொடுத்தல் முதலியனவும் முதலாயின. அளவிறந்த உவகையாவது செய்யத்தகாதன இவை இரண்டோடும் குற்றங்கள் மூன்றெனச் சொல்லப்பட்டன. ()

௩. தினைத்துணையாங் குற்றம் வரினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பழிநாணு வார்.

ப-ரை. பழிநாணுவார் - பழியை அஞ்சுவோர்
தினைத்துணையாங்குற்றம் - தினையளவு சிறியதாகிய குற்றமானது
வரினும் (தம்மிடத்து) வந்தாலும் (அதனை அளவினால்
பனைத்துணையா - பனையளவு பெரிதாக [பன
கொள்வர் - கொள்வார்கள். எ-று.

க-ரை. பாவத்திற்கு அஞ்சுவோர் சிறிதளவு குற்றம் வரினும் பனையளவாக எண்ணுவர் என்பதாம்.

வி-ரை. குற்றம் சாதியொருமைப்பெயர். சிறுகுற்றமும் தமக்கு வரக்காமையால் சிறிதென்று பொருள் பெரிதாகக் கொண்டு வருந்திப் பின்னும் அதுவாராமல் காப்பரென்பதாம். (௪௩௩)

௪. குற்றமே காக்க பொருளாகக் குற்றமே
அற்றந் தரூஉம் பகை.

ப-ரை. அற்றம் - முடிவை
தரூஉம்பகை - (தனக்குத்) தரும்பகை
குற்றமே - குற்றமேயாம் (ஆதலால்)
குற்றமே - அக்குற்றம் (தன்னிடத்து வாராமையையே)
பொருளாக - பயனாகக்கொண்டு
காக்க - காக்கவேண்டும். எ-று.

க-ரை. தனக்கு முடிவைத்தரும் பகை குற்றமாம் ஆதலால் அக்குற்றத்தைக் காக்கக்கடவன் என்பதாம்.

வி-ரை. இக்குற்றங்களிலே ஒன்றைப்பற்றி வல்லார் பகைவர் தனக்கு முடிவைச் செய்யாமையால் இவைபோல அரசர்க்குப் பகையானவை வேறு இல்லையென்றும் இவைகளில்லாமையையே குணங்களில் விருப்பக்கொள்வதொன்றென்றற்கு பொருளாகவென்றும் சொல்லினார். (௪௩௪)

௫. வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை எரிமுன்னர்
வைத்தூறு போலக் கெடும்.

ப - ரை. வருமுன்னர் - (குற்றம்) வருவதன்முன்னே
காவாதான் - (அதனைவராமல்) காவாத அரசனது
வாழ்க்கை - வாழ்வானது (அதுவந்தால்)
எரிமுன்னர் - தீமுகத்துநின்ற
வைத்தூறுபோல - வைக்கோலின் கூட்டம்போல
கெடும் - அழிந்துவிடும். எ - று.

க - ரை. குற்றம் வருமுன்னே காத்துக்கொள்ளாத அரசன் வாழ்வு அக்கினி முன்நின்ற வைக்கோல்போலக் கெடும் என்பதாம்.

வி - ரை. குற்றமென்பது அதிகாரத்தால் வருவிக்கப்பட்டது. முன்னரென்றதனால் காத்தலாங்காலம் பெறப்பட்டது. குற்றம் சிறிதாயினும் அதனாலே பெரியசெல்வம் அழிந்தேவிடுமென்பது உபமானத்தினாலே கொள்ளப்பட்டது. (சகூடு)

சு. தன்குற்ற நீக்கிப் பிறர்க்குற்றங் காண்கிற்பி
னென்குற்ற மாகு மிறைக்கு.

ப - ரை. தன்குற்றம் - தனது குற்றத்தை
நீக்கி - (முன்னேகண்டு) கடிந்து
பிறர்குற்றம் - பிறரது குற்றத்தை
காண்கிற்பின் - (பின்னே) காணவல்லவனாயின்
இறைக்கு - அரசனுக்கு
ஆகும் - ஆகக்கடவதாகிய
குற்றம் - குற்றம்
என் - யாது. எ - று.

க - ரை. தன் குற்றத்தை முன்நீக்கி பிறர்குற்றத்தைப் பின்நீக்கும் அரசனுக்குக் குற்றம் இல்லை என்பதாம்.

வி - ரை. அரசனுக்குத் தன்குற்றங் கடியாத இடத்தே பிறர்குற்றங் கடிதல் குற்றமாம். அது கடிந்தஇடத்தே முறைசெய்தலாம் என்றற்கு என் குற்றமாகுமென்றார். எனவே தன்குற்றங் கடிந்தவனே முறைசெய்தற்கு உரியவனென்றதாயிற்று. இவை நான்குபாட்டாலும் குற்றங்கடிதல் பொது வகையினாலே சொல்லப்பட்டது. இனிச் சிறப்புவகையாற் கூறுகிறார். ()

எ. செயற்பால செய்யா திவறியான் செல்வ
முயற்பால தன்றிக் கெடும்.

ப - ரை. செயற்பால - (பொருளினாலே தனக்குச்) செய்து கொள்ளப்படு [மவைகளை
செய்யாது - செய்துகொள்ளாமல்
இவறியான் - (அதனிடத்து) லோபஞ் செய்தவனது
செல்வம் - செல்வமானது
உயற்பாலதன்றி - பின்னுள்ளதாகும் பகுப்பினதன்றி
கெடும் - வீணாகக்கெடும். எ - று.

க - ரை. செய்யப்படுமவற்றைச் செய்துகொள்ளாமல் உலோபஞ்செய்யும் அரசன் செல்வம்கெடும் என்பதாம்.

வி - ரை. செய்துகொள்ளப்படு மவை அறம்பொருளின்பங்கள் பொருளால் இம்மூன்றிலே ஒன்றாகிய பொருள்செய்தலாவது அதனைப்பெருக்குதல். செல்வமானது அறஞ் செய்யாமையாலும் பொருள் பெருக்காமையாலும் பின்னுள தாகாதென்றும் இன்பப் பயன் கொள்ளாமையால் கெடுமென்றும் அறிக. (சுஙஎ)

அ. பற்றுள்ள மென்னு மிவறன்மை யெற்றுள்ளு
மெண்ணப் படுவதொன் றன்று.

ப - ரை. பற்றுள்ளமென்னும் - (பொருளைவிடத் தகுமிடத்து விடாது) பற்றுகின்ற உள்ளமாகிய
இவறன்மை - உலோபத் தன்மையானது
எற்றுள்ளும் - எல்லாக் குற்றத்தன்மைகளுள்ளும்
எண்ணப்படுவது - (வைத்து) நினைக்கப்படுவது
ஒன்றன்று - ஒன்றல்ல (மிகுந்ததாம்) எ - று.

க - ரை. பொருளைப்பற்றும் உலோபத் தன்மையானது எல்லாக் குற்றத்திலும் மிகுந்தது என்பதாம்.

வி - ரை. இவறன்மை குணங்களெல்லாம் சேர்ந்திருந்தாலும் அவைகளைக் கீழ்ப்படுத்தி தான்மேற்படவல்ல இயல்பு மற்றவை அது செய்யமாட்டாமையால் எற்றுள்ளு மெண்ணப்படுவ தொன்றன்றென்றார். எவற்றுள்ளு மென்பது இடைக்குறைவிகாரம் இவை இரண்டுபாட்டாலும் உலோபத்தின் தீமைசொல்லப்பட்டது. (சுஙஅ)

கூ. வியவற்க வெஞ்ஞான்றுந் தன்னை நயவற்க
நன்றி பயவா வினை.

ப - ரை. எஞ்ஞான்றும் - எக்காலத்திலும் (தான் மிகவும் உயர்ந்தகாலத்திலுமென்றபடி)
தன்னை - தன்னை
வியவற்க (மதத்தினாலே) நன்கு மதியாதிருக்கக்கடவன்
நன்றி - நன்மையை
பயவா - (தனக்குத்) தாராத
வினை - தொழில்களை
நயவற்க - (மானத்தால்) விரும்பாதிருக்கக்கடவன். எ - று.

க - ரை. ஒருவன் எக்காலத்தும் தன்னை மதியாமலும் நன்மையைத் தாராததொழிலை இச்சியாமலும் இருக்கக்கடவன் என்பதாம்.

வி - ரை. தன்னை நன்குமதித்த இடத்தே இடமும் காலமும் வலியும் அறியப் படாமையாலும் அறமும் பொருளும் இகழப்படுதலாலும் எஞ்ஞான்றும் வியவற்கவென்றும், நினைத்தது முடித்தே விடுவேனென்று அறம் பொருளின்பங்களைத் தாராத தொழில்களை விரும்பினால் அவைகளால் பாவமும் பழியும் கேடும் வருமாகலால் அவற்றை நயவற்கவென்றும் சொல்லினார். இதனால் மதமானங்களினது தீமைசொல்லப்பட்டது. (சுஙகூ)

க0. காதல காத லறியாமை யுய்க்கிற்பி
னேதில வேதியார் நூல்.

ப - ரை. காதல - (தன்னாலே) விரும்பப்பட்ட பொருள்களை
காதல் - அவ்விருப்பத்தை
அறியாமற் - (அவர் அரியாதிருக்கும்படி)
உய்க்கிற்பின் - அனுபவிக்க வல்லவனாயின்
ஏதிலார் - பகைவர்
நூல்தன்னை (தன்னைவஞ்சித்தற்கு எண்ணும்) எண்ணமானது
இல் - பழுதாம். எ - று.

க - ரை. தன்னால் இச்சிக்கப்பட்ட பொருள்களையும் தன்னிச்சையையும் பகைவர் அறியாமல் அநுபவிக்க வல்லவன் ஆனால் அப்பகைவர் எண்ணம் பழுதாம் என்பதாம்.

வி - ரை. அறிந்தவிடத்தே அவைவழியாகப் புகுந்து வஞ்சிப்பாராதலால் அறியாமல் அனுபவிக்க வேண்டுமென்பதாம். இதனாலே முழுதும்விடலாகாத கர்மத்தை அனுபவிக்கும் விதம் சொல்லப்பட்டது. (சசo)

சச - ம் அதிகாரம். குற்றங்கடிதல்
முற்றிற்று.

சரு - ம் அதிகாரம். பெரியாரைத்துணைக்கோடல்.

அஃதாவது அவ்வறுவகைக் குற்றங்களையும் கடிந்த அரசன் தன்னைத் தீய வழியில் விலக்கி நல்லவழியிலே செலுத்தும் பேரறிவுடையவரைத் தனக்குத் துணையாகக் கொள்ளுதல். அதிகார முறைமையும் இதனால் விளங்கும் பேரறிவுடையவ ராவார் அரசாட்சிக்குக் குற்றம் வாராமற் காத்தற் குரிய அமைச்சர் புரோகிதர்.

க. அறனறிந்து மூத்தவ வறிவுடையார் கேண்மை
திறனறிந்து தேர்ந்து கொளல்.

ப - ரை. அறனறிந்து - அறத்தினது நுட்பத்தை அறிந்து
மூத்த - (தன்னின்) மூத்த
அறிவுடையார் - அறிவுடையவரது
கேண்மை - நட்பை
தேர்ந்து - (அதனது அருமையைத்) தெரிந்து
திறனறிந்து - (கொள்ளுந் திறமறிந்து)
கொளல் - (அரசன்) கொள்ளக்கடவன். எ - று.

க - ரை. அரசன் அறிவுடையோர் சிநேகத்தைக் கொள்ளக் கடவன் என்பதாம்.

வி - ரை. மூத்தல் அறிவாலும் சீலத்தாலும் காலத்தாலும் முதிர்தல். அறிவுடையார் நீதியையும் உலகியலையும் அறிதலை யுடையவர் திறனறித லாவது நன்குமதித்தல் உயரச்செய்தல். அவர் சொல்வழி நடத்தல் இவை முதலாக அவர் தனக்கு உள்ளாந் திறமறிந்து செய்தல். (சசக)

உ. உற்றநோய் நீக்கி யுறாஅமை முற்காக்கும்
பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல்.

ப - ரை. உற்ற - (தெய்வத்தாலாவது மனிதராலாவது தனக்கு) வந்தநோய்-துன்பங்களை
நீக்கி - நீக்கும் (விதம் அறிந்து)
நீக்கி உறாமை (பின் அப்படிப்பட்டவை) வாராதபடி
முற்காக்கும் - முன்னே (அறிந்து) காக்கவல்ல
பெற்றியார் - தன்மையுடையவரை
பேணி - அவர் * மகிழத் தக்கவைகளைச் செய்து
கொளல் - (அரசன் துணையாகக்) கொள்ளக்கடவன். எ - று.

க - ரை. வந்த துன்பங்களைநீக்கி அத்துன்பங்கள் வாராமல் காக்கவல்ல வரை அரசன் சிநேகிக்கக்கடவன் என்பதாம்.

வி - ரை. தெய்வத்தால்வருந் துன்பங்களாவன மழையில்லாமையாலும் அதிகமழையாலும் காற்றுத் தீப்பிணி இவைகளாலும் வருவன அவைகடவுளரையும் தக்கோரையும் நோக்கிச் செயப்படுஞ் சாந்திகளால் நீக்கப்படும். மக்களால் வருந்துன்பங்களாவன பகைவர் கள்வர் சுற்றத்தார் தொழில் செய்வார் இவர்களால் வருவன. அவை சாம பேத தான தண்டங்களாகிய நால் வகை உபாயங்களுள் ஏற்றதனால் நீக்கப்படும். முற்காத்தலாவது தெய்வத்தால் வருமவைகளை உற்பாதங்களால் அறிந்து அச்சாந்திகளாலே காத்தலும் மனிதரால் வருமவைகளை அவரது குணம் † இங்கிதம் ‡ ஆசாரம் செயல் என்பவைகளால் அறிந்து அவ்வுபாயங்களுள் ஒன்றாலே காத்தலும் ஆம். ஆகவே புரோகிதரையும் மந்திரிகளையும் சொல்லியபடியாயிற்று. இவை இரண்டு பாட்டாலும் பெரியோரது இலக்கணமும் அவரைத் துணையாகக் கொள்ளவேண்டு மென்பதும் கொள்ளும் விதமும் சொல்லப்பட்டன. (சசஉ)

ங. அரியவற்று ளெல்லா மரிதே பெரியாரைப்
பேணித் தமராக் கொளல்.

ப - ரை. பெரியாரை - பேரறிவுடையவர்களை
பேணி - அவர்மகிழத்தக்கவைகளைச் செய்து
தமரா - தமக்குச் சிறந்தவராக
கொளல் - கொள்ளுதல் (அரசர்க்கு)
அரியவற்றுளெல்லாம் - அரியபேறுகள் பலவினும்
அரிதே - அரிது. எ - று.

* மகிழத்தக்கவை - நன்கு மதிக்கை முதலானவை.
† இங்கிதம் - குறிப்பால் நிகழும் உறுப்பினது தொழில்.
‡ ஆசாரம் - குறிப்பின்றி நிகழும் வேறுபாடு.

க - ரை. பெரியோரைச் சிநேகித்தல் அரசன் பெறும் பேறுகளுள் பலவினும் பெரியதாம் என்பதாம்.

வி - ரை. உலகத்திலே அரியவையெல்லாம் பெறுதற்குரிய அரசர்க்கு இப்பேறு சிறந்ததென்றது இதனால் அவையெல்லாம் உண்டாதலைக் குறித்தென்க. (சசங)

சச. தம்மிற் பெரியார் தமரா வொழுகுதல்
வன்மையு ளெல்லாந் தலை.

ப - ரை. தம்மிற்பெரியார் - (அறிவு முதலானவைகளாலே) தம்மின் மிகுந்தவர்
தமரா - தமக்கு சிறந்தவராக
ஒழுகுதல் - தாம் அவர் வழியிலேநின்று நடத்தல் (அரசர்க்கு)
வன்மையுளெல்லாம் - வலியுடைமைபலவினும்
தலை - முதன்மையாம். எ - று.

க - ரை. தம்மினும் பெரியோரைச் சிநேகித்தல் அரசன் வல்லமையுள் தலைமையான வல்லமையாம் என்பதாம்.

வி - ரை. இப்பெரியார் பொருள்படை அரண்களால் நீக்கக்கூடாதவையாகிய தெய்வத்தால் வருந் துன்பமுதலானவைகளையும் நீக்குதற்கு உரியவராகலால் அவைகளாலாகிய வலியினும் இத்துணைவலி சிறந்ததெனப்பட்டது.

ரு. சூழ்வார் கண்ணாக வொழுகலான் மன்னவன்
சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல்.

ப - ரை. சூழ்வார் - மந்திரிகளை
கண்ணாக - கண்ணாகக்கொண்டு
ஒழுகலால் - (தன்பாரம்) நடத்தலால்
மன்னவன் - அரசன்
சூழ்வாரை - அப்படிப்பட்ட மந்திரிகளை
சூழ்ந்து - ஆராய்ந்து
கொளல் - (தனக்குத் துணையாகக்) கொள்ளக்கடவன். எ - று.

க - ரை. அரசன் மந்திரிகளைக்கொண்டு பூமிபாரம் நடத்தலால் அவர்களைத் துணையாகக் கொள்ளவேண்டும் என்பதாம்.

வி - ரை. தானே ஆராயவல்லவனாயிருந்தாலும் அளவில்லாத தொழில்களால் வருத்தமடையு மரசனது பாரம் அவ்வாராய்தலொன்றே தொழிலாகிய மந்திரிகளால் அல்லாமல் இனிது நடவாமைபற்றி அவரைக் கண்ணாக்கிச் சொல்லினார். ஆராய்தல் அமைச்சியலிலே சொல்லப்படுகிற இலக்கண முள்ளவரென்பதனை ஆராய்தல். இவை மூன்றுபாட்டாலும் பெரியாரைத் துணைக்கொள்ளுதலின் சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது. (சசரு)

சு. தக்கா ரினத்தனாய்த் தானொழுக வல்லானைச்
செற்றார் செயக்கிடந்த தில்.

ப-ரை. தக்காரினத்தனாய் - யோக்கியராகிய இனத்தினை யுடையவனாகி
தானொழுக - தானும் (அறிந்து) நடக்க
வல்லானை - வல்லவரசனை
செற்றார் - பகைவர்
செயக்கிடந்தது - செய்யகிடந்த ஒரு துன்பமும்
இல் - இல்லை. எ-று.

க-ரை. பெரியோர் இனத்தை உடையவனாகி அறவழிப்பட்ட அரசன் பகைவரால் வெல்லப்படான் என்பதாம்.

வி-ரை. தக்கார் அறிவொழுக்கங்களாலே தகுதியுடையவர். ஒழுகுதல் அறநீதிகளின் வழிதவறாது நடத்தல். வஞ்சித்தல் கூடினவரைப் பிரித்தல். வேறு பகைவிளைத்தல் என்கிற இவைகளாலும், வலிமையாலும் பகைவர் செய்யுந் துன்பங்கள் பலவகைப் பட்டிருப்பினும் தானும் அறிந்து அறிந்தோரது சொல்லையும் கேட்டு நடக்கையால் அத்துன்பங்களிலே ஒன்றும் வாராதென்றற்கு செற்றார் செயக்கிடந்த தில்லென்றார். (சசகூ)

எ. இடிக்குந் துணையாரை யாள்வாரை யாரே
கெடுக்குந் தகைமை யவர்.

ப-ரை. (தீயவைகளைக்கண்டால்) இடிக்கும் - கோபித்துப் புத்திசொல்லும்
துணையாரை - துணையாந் தன்மையை யுடையவரை
ஆள்வாரை - இவர் நமக்குச் (சிறந்தவரென்றுகொண்டு) ஆளுகிற அரசரை
கெடுக்குந் தகைமையவர் - கெடுக்கும் பெருமையையுடைய பகைவர்
யார் - (உலகத்தில்) யாவர். எ-று.

க-ரை. அறிவுறுத்திச் சொல்லும் மந்திரிகளைக்கொண்டு அரசாளும் அரசருக்குப் பகைவர் இல்லை என்பதாம்.

வி-ரை. தீயவை பாவங்களும் நீதியல்லாதவையும் துணையாந்தன்மை யாவது தமக்கு அவை யில்லாமையும் அரசனிடத்து அன்புடையவரா யிருக்கையும் ஆம். அப்படிப்பட்டவர் நல்வழியினீங்க விடாமையால் அவரை யாளுமரசர் ஒருவராலும் கொடுக்கப்படா ரென்பதாம். ஏ - அசை. இவைஇரண்டு பாட்டாலும் அதன்பயன் சொல்லப்பட்டது. (சசஎ)

அ. இடிப்பாரை யில்லாத வேமரா மன்னன்
கெடுப்பா ரிலானுங் கெடும்.

ப-ரை. இடிப்பாரை - கண்டித்துப் புத்தி சொல்வாரை
இல்லாத - (தனக்குத் துணையாகக்) கொள்ளாமையால்
ஏமரா - காவலற்ற
மன்னன் - இராசன்
கெடுப்பாரிலானும் - (பகையாய்க்) கெடுப்பவர்
இல்லாதிருந்தாலும் - கெடும் (தானே) கெடுவான். எ-று.

க - ரை. புத்திசொல்லும் மந்திரிகளைப் பெற்றிலாத அரசன்கெடுக்கும் பகைவரில்லாமல் கெடுவான் என்பதாம்.

வி - ரை. கெடுப்பார் உண்டாயிருப்ப ரென்பது தோன்ற இலானு மென்றார். தானே கெடுதலாவது பாகனில்லாத யானைபோல் வழியல்லாத வழியிலே சென்று கெடுதல். (சஉஅ)

கூ. முதலிலார்க் கூதிய மில்லை மதலையாஞ்
சார்பிலார்க் கில்லை நிலை.

ப - ரை. முதலிலார்க்கு - முதற்பொருளில்லாத செட்டிகளுக்கு
ஊதியம் - (அதனால் வருகிற) லாபமானது
இல்லை - இல்லை (அதுபோல்)
மதலையாம் (தம்மைத்) தாங்குவதாகிய
சார்பிலார்க்கு - துணையில்லாத அரசர்க்கு
நிலை (அதனால் வருகிற) நிலையானது
இல்லை - இல்லை. எ - று.

க - ரை. முதற்பொருள் இல்லாதவர்க்கு இலாபம் இல்லை அதுபோல மந்திரிகள் இல்லாத அரசனுக்குத் துணை இல்லை என்பதாம்.

வி - ரை. எப்படி முதலைக் கொண்டே இலாபம் பெறவேண்டுமோ அப்படியே தாங்குவாரைக்கொண்டே நிலைபெறவேண்டு மென்பதாம். நிலை அரசர் தமது அரசாட்சியின் பாரத்தோடு அசையாது நிற்கை. (சஉகூ)

க0. பல்லார் பகைகொளலிற் பத்தடுத்த தீமைத்தே
நல்லார் தொடர்கை விடல்.

ப - ரை. (அரசன்) நல்லார் - பெரியவரோடு
தொடர்கைவிடல் - நட்புக்கொள்ளாது விடுதல் (தான் தனியனு யிருந்துகொண்டு)
பல்லார் - பலரோடும்
பகைகொளலின் - விரோதங் கொள்ளுதலிலும்
பத்தடுத்த - பத்துப்பங்கு அடுத்த
தீமைத்தே - தீமையையுடையதேயாம். எ - று.

க - ரை. அரசன் பெரியோர் சிநேகத்தை விடுதல் பலபேர் பகை கொள்ளுதலினும் பத்துப்பங்கு தீமைஉடையதாம் என்பதாம்.

வி - ரை. பலர்பகையா ஒருமுகமாய் யெதிர்த்த காலத்து ஒருவிதத் தாலே பிழைத்தல் கூடினுங் கூடும் பெரியோர் நட்பை விட்டால் ஒருவிதத் தாலும் பிழைத்தல் கூடாமையால் இதுசெய்தல் அதனினும் தீதென்பதாம். இவை மூன்று பாட்டாலும் அது செய்யாதவிடத்து உண்டாகுங் குற்றம் சொல்லப்பட்டது. (சங0)

சரு - ம் அதிகாரம். பெரியாரைத் துணைக்கோடல்.

முற்றிற்று.

சசு-ம் அதிகாரம். சிற்றினஞ்சேராமை.

அஃதாவது: சிறியவினத்தைப் பொருந்தாமை. சிறியவினமாவது நல்லதிலே நன்மையும் தீயதிலே தீமையும் இல்லை யென்போரும் விடரும் தூர்த்தரும் முதலாயின கூட்டம் அறிவை வேறுபடுத்தி இருமையும் கெடுக்குமியல்பினதாகிய இதனைப் பொருந்தினால் பெரியாரைத் துணைக்கோடல் பயனில்லை யென்பது அறிவித்தற்கு இது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. சிற்றின மஞ்சும் பெருமை சிறுமைதான்
சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும்.

ப-ரை. பெருமை - பெரியோரியல்பு
சிற்றினம் - சிறியவினத்தை
அஞ்சும் - அஞ்சுதல்செய்யும்
சிறுமைதான் - மற்றைச் சிறியோரியல்பு (அதுசேர்ந்தபொழுதே)
சுற்றமா - (தனக்கு) உறவாக
சூழ்ந்துவிடும் - எண்ணித்துணியும். எ-று.

க-ரை. பெரியோர் இயல்பு சிறிய இனத்திற்கு அஞ்சும் சிறியோர் இயல்பு சிறிய இனத்தைச் சுற்றமாகக்கொள்ளும் என்பதாம்.

வி-ரை. தம்மறிவு வேறுபடும் விதமும் அதனால் தமக்கு வருந்துன்பமும் நோக்கலால், அறிவுடையார் அஞ்சுவரென்றும், அறிவு ஒற்றுமைப்பட்டு நிற்கையால், வேறுநோக்காமையால் அறிவில்லாதவர் தமக்குச் சுற்றமாகத் துணிவரென்றும் சொல்லினர். பெரியோரும்சிறியோரும் ஆனகுணத்தோரது அஞ்சுதலும் அஞ்சாமையுமாகிய தொழில்கள் பெருமையுஞ் சிறுமையும் ஆகிய குணங்களின்மேல் ஏற்றிச் சொல்லப்பட்டன. இதனால் சிற்றினம் பெரியோர்க்கு ஆகாதென்பது சொல்லப்பட்டது. (சஙக)

உ. நிலத்தியல்பா னீர்திரிந் தற்றாகு மாந்தர்க்
கினத்தியல்ப தாகு மறிவு.

ப-ரை. நீர் - நீரானது
நிலத்து - (தான் சேர்ந்த) நிலத்தினது
இயல்பான் - இயல்பினாலே
திரிந்து - (தனது தன்மை) வேறுபட்டு
அற்றாகும் - அந்நிலத்தினது தன்மையதாகும் (அதுபோல்)
மாந்தர்க்கு - மனிதர்க்கு
அறிவு - அறிவானது
இனத்து - (தாம்சேர்ந்த) இனத்தினது
இயல்பு - இயல்பினாலே (திரிந்து) தனது தன்மை வேறுபட்டு
அதாகும் - அவ்வினத்தினது தன்மையாகும். எ-று.

க-ரை. நிலத்தின் இயல்பினாலே நீர் திரிந்தால் போல அவரவர் சேர்ந்த இனத்தினாலே அறிவு திரியும் என்பதாம்.

வி - ரை. ஆகாசத்திலே தன்றன்மையதாயிருந்த நீருக்கு நிலத்தோடு சேர்ந்தவிடத்து நிறஞ் சுவை முதலாகிய குணங்கள்போல் தனித்திருக்கையிலே தன் றன்மையதாயிருந்த அறிவுக்குப் பிறவினத்தோடு சேர்ந்தவிடத்துக் காட்சி முதலாகிய தொழில்கள் வேறுபடுமென்று இதனால் அதனது காரணம் சொல்லப்பட்டது. (சடுஉ)

ங. மனத்தானு மாந்தர்க் குணர்ச்சி யினத்தானு
மின்னா னெனப்படுஞ் சொல்.

ப - ரை. மாந்தர்க்கு - மனிதர்க்கு
உணர்ச்சி - பொதுவறிவானது
மனத்தான் - (தம்) மனத்தினாலே
ஆம் - உண்டாகும்
இன்னா னெனப்படும் - (இவன்) இப்படிப்பட்டவனென்று (உலகத்தாராலே) சொல்லப்படுகிற
சொல் - சொல்லானது
இனத்தான் - இனத்தினாலே
ஆம் - உண்டாகும். எ - று.

க - ரை. மனத்தினாலே அறிவு உண்டாம் அதுபோல் ஒருவன் சேர்ந்த இனத்தினாலே இன்னானென்று எண்ணப்படுவான் என்பதாம்.

வி - ரை. இயற்கையாகிய ஐம்புலவறிவு மாத்திரத்துக்கு இனம்வேண்டாமையால் அதனை மனத்தானுமென்றும் செயற்கையாகிய சிறப்பறிவு பற்றி நல்லவனென்றாவது தீயவனென்றாவது உண்டாகுஞ் சொல்லுக்கு இனம் வேண்டுதலால் அதனை இனத்தானுமென்றும் சொல்லினார். உபமான பிரமாணத்தை அங்கீகரியாமல் அவ்வறிவு வேறுபாடும் மனத்தாலாமென்பாரை நோக்கி இதனால் அது மறுத்துக் கூறப்பட்டது. (சடுங)

ச. மனத்துளது போலக் காட்டி யொருவற்
கினத்துள தாகு மறிவு.

ப - ரை. அறிவு - அச்சிறப்பறிவு
ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு
மனத்து - மனத்தினிடத்து
உளதுபோல - (அப்போதே) உண்டாவதுபோல்
காட்டி - (தன்னைக்) காட்டி
இனத்து - (அவன் சேர்ந்த) இனத்தினிடத்தே
உளதாகும் - உண்டாகும். எ - று.

க - ரை. ஒருவனுக்கு அறிவானது அவன்சேர்ந்த இனத்தினால் ஆகும் என்பதாம்.

வி - ரை. மெய்ம்மை நோக்குதற்கு முன்னே மனத்துள்ளது போலக் காட்டியும் பின்னோக்கிய இடத்தே பழகிய இனத்துள்ளதாகியும் இருக்கையால் காட்டி என இறந்தகாலத்தினாலே சொல்லினார். சிறப்பறிவும் மனத்தி

னிடத்து அப்போதே உண்டாவ வென்பவரை நோக்கி அங்கே வெளிப்படு மளவே யுள்ளது அதற்கு மூலம் இனமென்பது இதனாலே சொல்லப்பட்டது. (சஉச)

ரு. மனந்தூய்மை செய்வினை தூய்மை யிரண்டு
மினந்தூய்மை தூவா வரும்.

ப - ரை. மனம் - (அச்சிறப்பறிவு வெளிப்படுதற்கு இடமாகிய) மனம்
தூய்மை - பரிசுத்தனாகத் தன்மையும்
செய்வினை - செய்தொழில்
தூய்மை - பரிசுத்தனாகத் தன்மையும் ஆகிய
இரண்டும் - இவ்விரண்டும்
இனம் - (சேர்ந்த) வினம்
தூய்மை - பரிசுத்தனாகத்தன்மை
தூவா - பற்றுக்கோடாக
வரும் - உண்டாகும். எ - று.

க - ரை. மனப்பரிசுத்தமும் செய்வினைப் பரிசுத்தமும் சேர்ந்த இனத்தால் ஆகும் என்பதாம்.

வி - ரை. மனந்தூயனாதலாவது சிறப்பறிவு வெளிப்படும்படி இயற்கையாகிய அறியாமையினீங்குதல். செய்வினை தூயனாதலாவது மனோவாக்குகளாலே செய்யப்படுகிற நல்ல தொழிலை யுடையவனாகுதல். ஒருவன் பரிசுத்த இனத்தனாகவே அவ்வினத்தோடு பழக்கவசத்தால் பரிசுத்தமனத்தனாகி அம்மனதினிடத்தே சிறப்பறிவு தோன்ற அதனால் பரிசுத்தமான சொல்லும் செயலும் உடையவனாவனென்று இதனால் இனத்தில் உள்ளதாம் விதம் சொல்லப்பட்டது. (சஉரு)

சு. மனந்தூயார்க் கெச்சநன் றாகு மினந்தூயார்க்
கில்லைநன் றாகா வினை.

ப - ரை. மனந்தூயார்க்கு - மனது பரிசுத்தமானவர்க்கு
எச்சம் - மக்கட்பேறு
நன்றாகும் - நன்றாக விளங்கும்
இனந்தூயார்க்கு - இனம் பரிசுத்தமானவர்க்கு
நன்றாகாவினை - நன்றாகாதசெயல்
இல்லை - (யாதும்) இல்லை. எ - று.

க - ரை. மனம் சுத்தம்உள்ளவர்க்கு மக்கட்பேறு நன்றாகும் இனம் பரிசுத்தம் உள்ளவர்க்கு நன்மை இல்லாச்செயல் இல்லை என்பதாம்.

வி - ரை. காரணத்திலே எந்த குணம் உள்ளது அது காரியத்தினிடத்தும் உண்டாமாதலால் தந்தைகுணம் மைந்தனிடத்திலும் உண்டாமென்பது பற்றி எச்ச நன்றாகுமென்றும் நல்லினத்தோடு எண்ணிச் செயப்படுதலால் இல்லை நன்றாகா வினையென்றும் சொல்லினர். (சஉசு)

எ. மனநல மன்னுயிர்க் காக்க மினநல
மெல்லாம் புகழுந் தரும்.

ப - ரை. மன்னுயிர்க்கு நிலைபெற்ற உயிர்களுக்கு
மனநலம் - மனத்தினது நன்மையானது
ஆக்கம் - செல்வத்தை (தரும்)
இனநலம் - இனத்தினது நன்மையானது
எல்லாப்புகழும் - (அதனோடு) எல்லாப்புகழ்களையும்
தரும் - கொடுக்கும். எ - று.

க - ரை. மனத்தின் நன்மை செல்வத்தைத்தரும் இனத்தின் நன்மை புகழைத்தரும் என்பதாம்.

வி - ரை. மனது நன்றாகுகை தானே அறமாகலால் அதனை ஆக்கந்தருமென்றும் புகழ் கொடுத்தற்குரிய நல்லோர் தாமே இனமாகலால் இனநலமெல்லாப்புகழுந் தருமென்றும் சொல்லினர். முன்னே மனநன்மை இனநன்மை பற்றிவருமென்பதனை உட்கொண்டு அதை இயல்பாகவேயுடையார்க்கு இவ்வின நன்மை வேண்டாமென்பாரை நோக்கி அதுவே அல்லாமல் அப்படிப்பட்ட பலவும் தருமென்று அவர்க்கும் இது வேண்டுமென்பது இவ்விரண்டு பாட்டாலும் சொல்லப்பட்டது. (சுடுஎ)

அ. மனநல நன்குடைய ராயினுஞ் சான்றோர்க்
கினநல மேமாப் புடைத்து.

ப - ரை. மனநலம் - மனநன்மையை
நன்கு - (முன்னை) நல்வினையினாலே
உடையராயினும் - (தாமே) உடையவரா யிருந்தாலும்
சான்றோர்க்கு - நிறைந்தோர்க்கு
இன நலம் - இனநன்மையானது
ஏமாப்பு - (அதற்கு) வலிமையாதலை
உடைத்து - உடையது உடையது. எ - று.

க - ரை. மனநன்மை உடையவரானாலும் பெரியோர்க்கு இன நன்மை உறுதி உடையதாம் என்பதாம்.

வி - ரை. அந்நல்வினை உள்ளவிடத்தும் மனநலத்தை வளர்த்து வருதலால் அதற்கு வலியால் உடைத்தாயிற்று. (சுடுஅ)

கூ. மனநலத்தி னாகு மறுமைமற் றஃது
மினநலத்தி னேமாப் புடைத்து.

ப - ரை. (ஒருவனுக்கு) - மனநலத்தின் மனநன்மையால்
மறுமை - வருபிறப்பின்பம்
ஆகும் - உண்டாம்
மற்றஃதும் - அதற்கு அச்சிறப்புத்தானும்
இனநலத்தின் - இனநன்மையால்
ஏமாப்பு - வலிமை பெறுதலை
உடைத்து - உடையது. எ - று.

க - ரை. ஒருவனுக்கு மனநன்மையால் வருபிறப்பில் இன்பம் உண்டாம் இனநன்மையால் வலிமை உண்டாம் என்பதாம்.

வி-ரை. மனநலத்தினுகு மறுமை யென்பது மறுமையைத் தருவது மனநன்மையே வேறொன்று அன்று என்கிறமதத்தை உடன்பட்டுச் சொல்லியபடி சிலவேளைகளிலே தமோகுணத்தினுலே மனநலம் வேறுபட்டாலும் நல்லினம் திருத்தி மறுமையினின்பத்தைத் தருவிக்குமென்று அது கிலைபெறச் செய்யுமாறு இதனுலே சொல்லப்பட்டது. இவை ஐந்து பாட்டாலும் சிற்றினஞ் சேராமையினது சிறப்பு நல்லினம் சேர்தலாகிய எதிர்மறைமுகத்தினுலே சொல்லியபடி அறிக. (சுடுகூ)

கப. நல்லினத்தி னூங்குந் துணையில்லை தீயினத்தி
னல்லற் படுப்பதூஉ மில்.

ப-ரை. (ஒருவனுக்கு) நல்லினத்தினூங்கு - நல்ல இனத்தின் மிகுந்த
துணையும் - சகாயமும்
இல்லை - இல்லை
தீயினத்தி னூங்கு - தீயவினத்தின் மிகுந்த
அல்லறப்படுபதூஉம் - துன்பந்தரும் கையும்
இல் - இல்லை. எ-று.

க-ரை. ஒருவனுக்கு நல்ல இனத்தில் மிகுந்த துணை இல்லை தீய இனத்தில் மிகுந்த கேடு இல்லை என்பதாம்.

வி-ரை. ஊங்கு பின்னும் கூட்டப்பட்டது நல்லினம் அறியாமையை நீக்கித் துயரப்படாமல் காத்தலால் அவனைத் துணையென்றும், தீயினம் அறிவை நீக்கித் துயரப்படச்செய்தலால் அதனைப் பகையென்றும் சொல்லினுர். இதனுல் விதியும் எதிர்மறையும் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டன. (சகூ0)

சகூ-ம் அதிகாரம். சிற்றினஞ்சேராமை
முற்றிற்று.

சஎ-ம் அதிகாரம். தெரிந்துசெயல்வகை.

அஃதாவது அரசன் தான்செய்யுந் தொழில்களை ஆராய்ந்து செய்யுந்திறம் அச்செயல் பெரியாரைத் துணைக்கொள்ளுதல் பயனுடைத்தாயவிடத்து அவருடன் செய்யப்படுவதாகலால் இது சிற்றினஞ் சேராமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

க. அழிவதூஉ மாவதூஉ மாகி வழிபயக்கு
மூதியமுஞ் சூழ்ந்து செயல்.

ப-ரை. (தொழில் செய்யுமிடத்து) அழிவதூஉம் - (அப்போது) அதனுல்
அழிவதையும்
ஆவதூஉம் - (அழிந்தால் பின்னே) ஆவதையும்
ஆகி - ஆய்கின்று

வழிபயக்கும் - பிற்காலத்துத்தரும்
ஊதியமும் - இலாபத்தையும்
சூழ்ந்து - ஆராய்ந்து (உறுவதாயின்)
செயல் - செய்யக்கடவன். எ - று.

க - ரை. ஒருவன் அழிவதையும் ஆவதையும் இலாபத்தையும் ஆராய்ந்து தொழில் செய்யக்கடவன் என்பதாம்.

வி - ரை. உறுதலாவது செய்கிறபோது அழிவதின் ஆவது மிகுந்து பிற்காலத்தும் வளர்ந்து வருதல். அழிவதில்லாமையால் பின்வரும் ஆக்கத்தை ஊதியமென்றார். எனவே அவ்வூதியம் பெற்றால் செய்யும்போது அழிவதும் ஆவதும் ஒத்திருந்தாலும் விடலாகா தென்றதாயிற்று. இண்டுகாலத்திலும் பயனுடைமை தெரிந்து செய்யவேண்டு மென்பதாம். (சகக)

உ. தெரிந்த வினத்தொடு தேர்ந்தெண்ணிச் செய்வார்க்
கரும்பொருள் யாதொன்று மில்.

ப - ரை. தெரிந்த - (தம்மாலே) தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட
இனத்தொடு - இனத்துடனே
தேர்ந்து - (செய்யத்தகுந்தொழிலை) ஆராய்ந்து
எண்ணி - பின்னேதாமேயும்) எண்ணி
செய்வார்க்கு - செய்து முடிக்கவல்ல அரசருக்கு
அரும்பொருள் - பெறுதற்கரிய பொருள்
யாதொன்றும் - யாதொன்றும்
இல் - இல்லை. எ - று.

க - ரை. நல்ல இனத்தோடு ஆராய்ந்து செய்யும் அரசர்க்குப் பெறுதற்கு அறியபொருள் ஒன்றும் இல்லை என்பதாம்.

வி - ரை. தொழிலாவது போர்க்குச் செல்லுகை முதல் வெல்லுகை முடிவாகிய தொழில். பொருள்களுக்கு ஏதுவாகிய அதனில் தவறாமையால் அரிய பொருள்களெல்லாம் எளிதிலே பெறுவாரென்பதாம். இவை யிரண்டு பாட்டாலும் செய்யத்தகுந் தொழிலும் அதுசெய்யும் விதமும் சொல்லப்பட்டன. (சகஉ)

ந. ஆக்கங் கருதி முதலிழக்குஞ் செய்வினை
யூக்கா ரறிவுடை யார்.

ப - ரை. ஆக்கங்கருதி - (பின்பெறக்கடவதாகிய) இலாபத்தை நோக்கி
முதல் - (முன்பெற்றுள்ள) முதலையும்
இழக்கும் - இழத்தற்கு ஏதுவாகிய
செய்வினை - தொழிலை
அறிவுடையார் - விவேகமுள்ளவர்
ஊக்கார் - மேற்கொள்ளார். எ - று.

க - ரை. அறிவுடையோர் இலாபத்தை நினைத்து முதல் இழக்கும் தொழிலைச் செய்யார் என்பதாம்.

வி - ரை. ஆக்கமேயன்றி முதலிழக்குந் தொழில்களாவன வலியும் காலமும் இடமும் அறியாமல் பிறர் தேசத்தைப் பிடிக்கப்போய்த் தக்தேசத்தையும் இழத்தல் போல்வன. உம்மை வருவிக்கப்பட்டது. முன்செய்து வந்த வினையாயினு மென்றற்குச் செய்வினையென்றார். (சகந)

ச. 'தெளிவி லதனைத் தொடங்கா ரிளிவென்னு
மேதப்பா டஞ்சு பவர்.

ப - ரை. இளிவென்னும் - (தமக்கு) இளிவரவென்னும்
ஏதப்பாடு - குற்றமுண்டாதலை
அஞ்சுபவர் - அஞ்சுவோர்
தெளிவிலதனை - (இனத்தோடும் தனித்தும் ஆராய்ந்து)
துணியப்படாத தொழிலை
தொடங்கார் - தொடங்கமாட்டார். எ - று.

க - ரை. குற்றத்திற்கு அஞ்சும் பெரியோர் துணிப்படாத தொழிலைச் செய்யார் என்பதாம்.

வி - ரை. தொடங்கினால் நடுவிலேயும் மடங்குதல் கூடாமையால் தொடங்காரென்றார். இளிவரவு அத்தொழிலால் பின்னே அழிவை அடைந்த விடத்து அதன்மேலும் அறிவும் மானமும் இலரென்று உலகத்தார் இகழு மிகழ்ச்சியாம். அது நிச்சயமாக உண்டாமாதலால் தெளிவுள்ள விடத்துத் தொடங்குக வென்பதாம். (சகச)

ரு. வகையறச் சூழா தெழுதல் பகைவரைப்
பாத்திப் படுப்பதோ ராறு.

ப - ரை. வகை - (சென்றால் நடக்கும்) விதங்களையெல்லாம்
அறச்சூழாது - முற்ற எண்ணாமல் (சிலவெண்ணிய அளவிலென்றபடி)
எழுதல் - (அரசன் பகைவர்மேலே) செல்லுதல்
பகைவரை - அப்பகைவரை
பாத்தி - வளரு நிலத்திலே
படுப்பது - நிலைபெறச்செய்வது
ஓராறு - ஒருவழியாம். எ - று.

க - ரை. அரசன் யோசியாமல் பகைவர்மேல் செல்லல் அப்பகைவரை நிலைபெறச் செய்தலாம் என்பதாம்.

வி - ரை. வகையாவன வலி காலம் இடம் என்கிற இவைகளால் தனக்கும் பகைவர்க்கும் உண்டாகிய நிலைமைகளும், தொழிலைத்தொடங்கும் விதமும், அதற்குவரும் இடையூறுகளும், அவைகளை நீக்கும் விதமும், அவரை வெல்லும் விதமும், அதனாலே பெறும் பயனும் முதலானவை. சில குறைந்தாலும் பகைவர்க்கு இடமாம். ஆதலால் முற்றப்பெற எண்ணவேண்டுமென்பதாம். இவை மூன்று பாட்டாலும் விடத்தகுந் தொழிலும் விடாதவிடத்து உண்டாம் இழுக்கும் சொல்லப்பட்டன. (சகரு)

a. [illegible]
[illegible]

[illegible] ([illegible]) [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible] (...)

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible] (...)

[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible] [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible] [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible] [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

எள்ளாத - (அவ்வுலகத்தால்) இகழப்படாத உபாயங்களை
எண்ணி - நாடி
செயல்வேண்டும் - செய்யவேண்டும். எ - று.

க - ரை. அரசர் பொருந்தாத உபாயங்களைச் செய்வாராஞல் உலகம் ஏற்றுக்கொள்ளாது என்பதாம்.

வி - ரை. தமது நிலைமையோடு பொருந்தாத உபாயங்களைச் செய்த லாவது தாம் வலியரா யிருந்துகொண்டு மெலியார் செய்தற் குரியதான சாம பேதங்களைச் செய்தலும், மெலியரா யிருந்து கொண்டு வலியார் செய்தற் குரிய தண்டம் செய்தலும் ஆம், இவை அறிவிலார் செயல்களாதலால் உல கங் கொள்ளா தென்றார். இவை நான்கு பாட்டாலும் செய்யப்படுந் தொழில் களுக்கு உபாயமும் அதனுரிமையும் சொல்லப்பட்டன. (சஎ0)

சஎ - ம் அதிகாரம். தெரிந்துசெயல்வகை
முற்றிற்று.

சஅ - ம் அதிகாரம். வலியறிதல்.

அஃதாவது: அவ்வுபாயங்களுள் தண்டஞ்செயக்குறித்த அரசனானவன் நால்வகை வலிமைகளையும் அளந்து அறிதலாம். அதிகார முறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

க. வினைவலியுந் தன்வலியு மாற்றான் வலியுந்
துணைவலியுந் தூக்கிச் செயல்.

ப - ரை. வினைவலியும் - (தான் செயக்கருதிய) தொழிலது வலிமையையும்
தன்வலியும் - (அதனைச் செய்துமுடிக்கும்) தனது வலிமையையும்
மாற்றான்வலியும் - (அதனை விலக்கும்) பகைவனது வலிமையையும்
துணைவலியும் - (இருவர்க்கும்) துணையாவோரது வலிமைகளையும்
தூக்கி - ஆராய்ந்து (தனதுவலிமை மிகுமாயின்)
செயல் - (அத்தொழிலைச்) செய்யக்கடவன். எ - று.

க - ரை. தொழில் வலிமையையும், தன் வலிமையையும் பகைவன் வலிமையையும் துணைவலிமையையும் ஆராய்ந்து தன்வலி மிகுமாகில் அர சன் அத்தொழிலைச் செய்யக்கடவன் என்பதாம்.

வி - ரை. இந்நால்வகை வலிகளுள், தொழில்வலி கோட்டையைவளைத் தலும் பிடித்தலும் முதலாகிய தொழில்களாலும், மற்றவை மூவகையாற் றல்களாலும், கூறுபடுத்தி ஆராயப்படும் தன் வலிமை மிகுந்த விடத்துச் செய்கவென்றதனால் தோற்றல் நிச்சயமாகிய தன் வலிமைக் குறைவினிடத் தும், வெல்லுதல் ஐயமாகிய தன்வலிமையும் அவன் வலிமையும் ஒத்தவிடத் தும் ஒழிகவென்றதாயிற்று. (சஎக)

௨. ஒல்வ தறிவ தறிந்ததன் கட்டங்கிச்
செல்வார்க்குச் செல்லாத தில்.

ப - ரை. ஒல்வது - (தமக்குச்) செய்யக்கூடுந் தொழிலையும்
அறிவது - (அதற்கு) அறியவேண்டும் வலியையும்
அறிந்து - தெரிந்து
அதன்கண் - அதனிடத்து
தங்கி - (மனமொழிகளை எப்போதும்) வைத்து
செல்வார்க்கு - (பகையின்மேலே) செல்வர்க்கு
செல்லாதது - முடியாதபொருள்
இல் - இல்லை. எ - று.

க - ரை. செய்யக்கூடும் தொழிலையும் அறியவேண்டும் வலியையும் அறிந்து செய்யும் அரசர்க்கு முடியாத பொருள் இல்லை என்பதாம்.

வி - ரை. இங்கே அறிவது துணைவலியாம். எல்லாப் பொருள்களையும் எளிதிலே அடைவ ரென்பதாம். இவை இரண்டு பாட்டாலும் வலியின் பகுப்பும் அதனை அறிந்து பகைமேற் செல்வோர் பெறும் பயனும் சொல்லப் பட்டன. (௪௭௨)

௩. உடைத்தம் வலியறியா ரூக்கத்தி னூக்கி
யிடைக்கண் முரிந்தார் பலர்.

ப - ரை. உடை - தலைவனுதலை) யுடைய
தம்வலி - தமது வலிமையினளவை
அறியார் - தெரிந்துகொள்ளாதவராகி
ஊக்கத்தின் - மனவெழுச்சியால்
ஊக்கி - (தம்மின் வலியவரோடு) போர்செய்யத்தொடங்கி (அவர் வருத்தலால்) அது செய்து முடிக்கப்பெறாமல்
இடைக்கண் - நடுவிலே
முரிந்தார் - கெட்டஅரசர்
பலர் - (உலகத்துப்) பலராவர். எ - று.

க - ரை. தமது வலிமையைத் தெரிந்தகொள்ளாது வலியவரோடு போர்செய்து இடையில் புறங்கொடுத்த அரசர் பலர் என்பதாம்.

வி - ரை. மூவகை யாற்றல்க ளொன்றும் சிறப்பினதாகிய அறிவை யுடையவர் சிலராதலால் முரிந்தார் பலரென்றார். அதனால் தம்வலிமை அறிந்தே தொடங்குக வென்பது குறைந்து நின்றது. (௪௭௩)

௪. அமைந்தாங் கொழுகா னளவறியான் றன்னை
வியந்தான் விரைந்து கெடும்.

ப - ரை. ஆங்கு - அயல்வேந்த ரிடத்து
அமைந்து - பொருந்தி
ஒழுகான் - நடவாதவனும்
அளவு - (தன்வலி) அளவை

அறியான் - அறியாதவனாகியும்
தன்னை - தன்னை
வியந்தான் - மெச்சிக்கொண்டு (அவரோடு பகைத்த) அரசன்
விரைந்து - விரைவாக
கெடும் - கெடுவான். எ - று.

க - ரை. தன் வலியின் அளவை அறியாது தன்னைப் புகழ்ந்த அரசன் கெடுவான் என்பதாம்.

வி - ரை. பகைத்தல் வியத்தாலாதலின் வியந்தானெனை உபசரித்தார். நட்பாய் நடத்தலாவது வலிமையறிந்து பகைத்தலாவது அயல் வேந்தரோடு செயத்தக்கதாயிருக்க, இவை இல்லாமல் தான் மெலியவனாயிருந்துகொண்டு அவரோடு பகைத்தவனுக்கு ஒருபோதும் நிலை யில்லாமையால் விரைந்து கெடுமென்றார். இவை இரண்டு பாட்டாலும் தன்வலிமை அறியாதவிடத்து உண்டாகும் இழுக்குச் சொல்லப்பட்டது. (சஎச)

ரு. பீலிபெய் சாகாடு மச்சிறு மப்பண்டஞ்
சால மிகுத்துப் பெயின்.

ப - ரை. பீலி - மயிலிறகை
பெய் - ஏற்றப்பெற்ற
சாகாடும் - பண்டியும்
அச்சிறும் - அச்சுமுறியும்
அப்பண்டம் - அம்மயிலிறகை (அது சுமக்குமளவினல்லாமல்)
சாலமிகுத்து - மிகவும் அதிகப்படுத்தி
பெயின் - ஏற்றினால். எ - று.

க - ரை. மயில் இறகை ஏற்றப்பட்ட வண்டியும் அச்சுமுறியும் அவ்விறகை அதிகமாக ஏற்றினால் என்பதாம்.

வி - ரை. உம்மை வண்டியினது வலிமையையும், மயிலிறகினது மெலிமையையும் காட்டிநின்றது எளிய ரென்று பலரோடும் பகைகொள்வோன் தான் வலியனாயிருந்தாலும் அவர் கூடியவிடத்தே வலியழிவா னென்னும் பொருள்பட நிற்கையால் இது பிறிதுமொழிதலணி. அதுசெயலாகாதென்றமையின் இதனால் பகைவன்வலியும் அவன் துணைவலியும் அறியாதவிடத்துப் படுங் குற்றம் சொல்லப்பட்டது. (சஎரு)

சு. நுனிக்கொம்ப ரேறினா ரஃதிறந் தூக்கி
னுயிர்க்கிறுதி யாகி விடும்.

ப - ரை. கொம்பர் - (ஒருமரக் கொம்பினது)
நுனி - நுனியிலே
ஏறினார் - ஏறிநின்றவர்
அஃது - அவ்வளவினை
இறந்து - கடந்து
ஊக்கின் - (மேலும் ஏற) மனவெழுச்சி கொள்ளின் (அவ்வெழுச்சி) உயிர்க்கு (அவர்) உயிர்க்கு
இறுதியாகி விடும் - முடிவாகிவிடும். எ - று.

க - ரை. நுனிக்கொம்பில் ஏறினவர் அவ்வளவைக்கடந்து ஏறுவராகில் அவருயிர்க்கு முடிவுவரும் என்பதாம்,

வி - ரை. இறுதிக்கு ஏதுவாமதனை இறுதியென்றார். பகைவர் மேற் போர்க்குச் செல்லத்தொடங்கித் தன்னாலே கூடியமட்டுஞ்சென்றுநின்றவன் பின் அவ்வளவிலே நில்லாமல் மனவெழுச்சியினாலே மேலுஞ் செல்லுவானாயின் அவ்வெழுச்சியானது தொழில் முடிதற்கு ஏதுவாகாமல் அவனுயிர் முடிதற்கு ஏதுவாகும் என்கிற பொருள்பட நிற்கையினாலே இதுவும் அவ்வணி. அளவறிந்து நிற்கவேண்டும் மென்றமையின் இதனால் தொழில் வலிமை அறியாதவிடத்து உண்டாம் இழுக்குச் சொல்லப்பட்டது. (சஎசு)

எ. ஆற்றி னளவறிந் தீக வதுபொருள்
போற்றி வழங்கு நெறி.

ப - ரை. ஆற்றின் - (கொடுக்கும்) வழியினாலே
அளவு - (தனக்குள்ளபொருளின் அளவை
அறிந்து - தெரிந்து
ஈக - (அதற்கு ஏற்கக்) கொடுக்கக்கடவன்
அது - அக்கொடுத்தலானது
பொருள் - பொருளை
போற்றி வழங்குநெறி - காப்பாற்றிக்கொண்டு நடக்கும் வழியாம். எ - று.

க - ரை. தனக்கு உள்ள அளவு அறிந்து கொடுக்கக்கடவன் அக்கொடை பொருளைக் காப்பாற்றும் வழியாம் என்பதாம்.

வி - ரை. கொடுக்கும்வழி இயற்றலுமென்னுங் குறளுரையிற் சொல்லப்பட்டது. அளவுக்கேற்பக் கொடுத்தலாவது. ஒன்றானவளவை நாலுபங்கிட்டு. அவற்றுள் இரண்டைத்தன் செலவுக்காக்கி, ஒன்றைப்பின்னை ஆபத்துவந்தவிடத்து அதை நீக்குதற்கு வைப்பாக்கி, மற்றொன்றைக்கொடுத்தல்.—காப்பாற்றிக்கொண்டு நடத்தலாவது. ஒருவரோடு நட்பில்லாதவரைத் தம்மோடு நட்புண்டாக்கிக்கொண்டு நடத்தல். முதலிலே செலவு சுருங்கினால் பொருள் ஒருகாலும் நீங்காதென்பதாம். (சஎஎ)

அ. ஆகா றளவிட் டிதாயினுங் கேடில்லை
போகா றகலாக் கடை.

ப - ரை. ஆகாறு - (அரசனுக்குப் பொருள்) வருகின்ற வழியானது
அளவு - அளவினாலே
இட்டிதாயினும் - சிறியதாயிருந்தாலும்
கேடு - (அதனாலே) கெடுதல்
இல்லை - இல்லை
போகாறு - போகின்றவழி (அளவு) அளவினாலே
அகலாக்கடை - (அதிலும்) விரியாதாயின். எ - று.

க - ரை. அரசனுக்குப் பொருட்செலவு மிகாவிடில் அப்பொருள்வரவு சிறிதாகிலும் கெடுதி இல்லை என்பதாம்.

வி - ரை. பொருளென்பது - அதிகாரத்தினலே வருவிக்கப்பட்டது வரவும் செலவும் தம்முள் ஒத்திருந்தாலும் கேடில்லை யென்பதாம். (சஎஅ)

கூ. அளவறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை யுளபோல
இல்லாகித் தோன்றுக் கெடும்.

ப - ரை. அளவு - தனக்குள்ளபொருளின் அளவை
அறிந்து - தெரிந்து (அதற்கேற்க)
வாழாதான் - வாழமாட்டாதவனது
வாழ்க்கை - வாழ்க்கைகளானவை
உளபோல - உள்ளவைபோலத் (தோன்றி)
இல்லாகி - (மெய்ம்மையால்) இல்லையாகி
தோன்று - (பின்பு) அத்தோற்றமும் இல்லாமல்
கெடும் - அழியும். எ - று.

க - ரை. தனக்கு உள்ள பொருள் அளவை அறிந்துவாழாதவன் வாழ்க்கை உள்ளவைபோலத் தோன்றி அழியும் என்பதாம்.

வி - ரை. அவ்வளவிற்கேற்க வாழ்தலாவது முதலிலே சுருக்கக்கூடாமலிருந்தால் அதற்குச் சமமாகவாவது கொடுத்தும் அனுபவித்தும் வாழ்தல். ஆரம்பத்திலே கேடு வெளிப்படாமையால் உளபோலத் தோன்றி எனப்பட்டது. முதலினும் செலவு மிகுந்தால் வரும் குற்றம் சொல்லியபடி. ()

க0. உளவரை தூக்காத வொப்புர வாண்மை
வளவரை வல்லைக் கெடும்.

ப - ரை. உளவரை - (தனக்கு) உள்ளவளவை
தூக்காத - ஆராயாமைக் கேதுவாகிய
ஒப்புரவாண்மை - உபகாரமுடைமையால்
வளவரை - (ஒருவனது) செல்வத்தினளவு
வல்லைக்கெடும் - விரைவாகக்கெடும். எ - று.

க - ரை. தனக்கு உள்ளவற்றை ஆராயாத உதவியாலே செல்வத்து அளவு கெடும் என்பதாம்.

வி - ரை. உபகாரமே யாயினும் மிகலாகா தெனலால் இதுவுமது. இவை நான்கு பாட்டாலும் மூவகை ஆற்றலுள் பெருமையின் பகுதியாகிய பொருள் வலியறிதல் சிறப்புநோக்கி வகுத்துச் சொல்லப்பட்டது. (சஅ0)

சஅ - ம் அதிகாரம். வலியறிதல்
முற்றிற்று.

௪௯-ம் அதிகாரம். காலமறிதல்.

அஃதாவது: வலிமையினாலே மிகுதி யுடையவனாய்ப் பகைவன்மேல் போர்க்குச் செல்லுமரசன் அச்செல்லுதலுக்கு ஏற்ற காலத்தினை அறிதல். அதிகார முறைமையும் இதனாற்றானே விளங்கும்.

க. பகல்வெல்லுங் கூகையைக் காக்கை யிகல்வெல்லும்
வேந்தர்க்கு வேண்டும் பொழுது.

ப - ரை. காக்கை - காகமானது
கூகையை - (தன்னின் வலிதாகிய) கோட்டானை
பகல் - பகற்பொழுதில்
வெல்லும் - வெல்லும் (அதுபோல்)
இகல் - பகைவரை
வெல்லும் - வெல்லக் கருதுகின்ற
வேந்தர்க்கு - அரசர்க்கு
பொழுது - (அதற்கேற்ற) காலம்
வேண்டும் - வேண்டும். எ - று.

க - ரை. காகம் கோட்டானைப் பகலில் வெல்லும் அதுபோல அரசர் பகைவரை வெல்லக் காலம்வேண்டும் என்பதாம்.

வி - ரை. காலமல்லாத இடத்தே வலிமையினாலே பயனில்லை யென்பது விளங்க நின்றது. இனிக்காலமாவது வெம்மையும் குளிர்ச்சியும் சமமாய் நோய் செய்யாமல் நீரும் உணவு முதலானவை யுடைத்தாய்ச் சேனைவருந்தாமல்செல்லுந் தன்மையதாம். இது எடுத்துக்காட்டுவமையணி. இதனால் காலத்தினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. (௪௮௧)

உ. பருவத்தோ டொட்ட வொழுக றிருவினைத்
தீராமை யார்க்குங் கயிறு.

ப - ரை. (அரசன்) பருவத்தோடொட்ட - காலத்தோடு பொருந்த
ஒழுகல் - (தொழில்செய்து) நடத்தல்
திருவினை - (ஒருவரிடத்தும் நில்லாது நீக்குஞ்) செல்வத்தை
தீராமை - (தன்னிடத்து) நீங்காமல்
ஆர்க்கும் - கட்டுவதாகிய
கயிறு - கயிறாகும். எ - று.

க - ரை. காலம் அறிந்து தொழிலை நடத்தல் செல்வத்தைக் கட்டும் கயிறாம் என்பதாம்.

வி - ரை. காலத்தோடு பொருந்துதல் காலந்தப்பாமற் செய்தலாம். தொழில் கைகூடிவருதலால் அதனால் உண்டாகும் செல்வம் எக்காலும் நீங்காதெனபதாம். (௪௮௨)

ந. அருவினை யென்ப வுளவோ கருவியாற்
கால மறிந்து செயின்.

ப - ரை. அருவினை யென்ப-(அரசரால்) செய்தற்கரிய தொழில்களென்று சொல்லப்படுமவை
உளவோ - உண்டோ
கருவியால் - (அவைகளை முடித்தற்காகும்) சாதனங்களுடனே
காலம் - செய்தற்காகும் காலத்தை
அறிந்து - தெரிந்து
செயின் - செய்தால். எ - று.

க - ரை. காலம் அறிந்துசெய்தால் அரியதொழில்கள் உளவோ. எ - ம்.

வி - ரை. கருவிகள் மூவகை யாற்றல்களும், நால்வகை உபாயங்களும் ஆம். அவை உண்டாகிய விடத்தும், காலம் வேண்டுமென்பது அறிவித்தற்குக் கருவியாலென்றார். இப்படி செய்வார்க்கு எல்லாத் தொழில்களும் எளிதின் முடியுமென்பதாம். (சஅந)

ச. ஞாலங் கருதினுங் கைகூடுங் காலங்
கருதி யிடத்தாற் செயின்.

ப - ரை. (ஒருவன்) ஞாலம் - பூமிமுழுதையும்
கருதினும் - (தானே ஆள) நினைத்தலும் (அது)
கைகூடும் - கைக்குள்ளாம்
காலம் - காலத்தை
கருதி - அறிந்து
இடத்தால் - இடத்தோடு பொழிந்த
செயின் - அதற்குச் செய்யும் தொழிலைச்செய்வானாயின். எ - று.

க - ரை. அரசன் காலம் அறிந்து தொழில் செய்தால் உலகம் எல்லாம் ஆள நினைந்தாலும் கைவசப்படும் என்பதாம்.

வி - ரை. இடமுண்டாகிய இடத்தும் காலம்வேண்டு மென்பதற்கு இடத்தானென்றார். இப்படிசெய்வார்க்குக் கைகூடாதவையும் கைகூடுமென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டாலும் காலமறிதலின் பயன்சொல்லப்பட்டது.

ரு. காலங் கருதி யிருப்பர் கலங்காது
ஞாலங் கருது பவர்.

ப - ரை. ஞாலம் - பூமியெல்லாம்
கலங்காது - தப்பாமல்
கருதுபவர் - (கொள்ள) நினைக்குமரசர் (தம்வலி மிகுமாயினும் அதனை நினையாமல்)
காலம் - அதற்கு (எற்ற) காலத்தையே
கருதி - நினைத்து
இருப்பர்-(அதுவருமளவும்) இருப்பர் பகைமேற்செல்வார். எ-று.

க - ரை. பூமிமுற்றும் ஆள நினைக்கும் அரசர் பகைவரை வெல்லக் காலம் பார்த்திருப்பார் என்பதாம்.

வி - ரை. அதை நினையாமற் சென்றால் பொருளும் படையும் ஆகிய இருவகைப் பெருமைகளும் தேய்ந்து வருந்துவராகலால் இருப்பரென்றார்.

இருத்தலாவது நட்பாக்கல் பகையாக்கல் மேற்செல்லுதல் இருத்தல் பிரித்தல் கூட்டல் என்கிற அறுவகைக் குணங்களுள் மேற்செல்லுதலுக்கு, எதிராகிய தொழில், இதனாற் காலம் வாராதவிடத்தே செய்யவேண்டியது சொல்லப் பட்டது. (சஅரு)

சு. ஊக்க முடையா னொடுக்கம் பொருதகர்
தாக்கற்குப் பேருந் தகைத்து.

ப-ரை. ஊக்கமுடையான் - மிகுந்த வலிமையுடையவரசன்
ஒடுக்கம் - (பகைமேற்செல்லாது) காலம் பார்த்திருக்கின்ற இருப்பு.
பொருதகர் - போர் செய்கின்ற ஆட்டுக்கடா
தாக்கற்கு - (தன் பகைகெடப்) பாய்தற்பொருட்டு
பேருந்தகைத்து - பின்னே கால்வாங்குந் தன்மைத்து. எ-று.

க-ரை. ஆடுபின்வாங்கல் பாய்தற்பொருட்டு வலிமையுள்ள அரசன் பின்வாங்குதல் வெல்லும் பொருட்டாம் என்பதாம்.

வி-ரை. உபமானத்திலே தாக்கற்கென்று சொல்லப் பட்டிருக்கையினாலே உபமேயத்திலேவெற்றி பெறுதற் கென்பதுகொள்க. இதனால் அவ் விருத்தலின் சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது. (சஅசு)

எ. பொள்ளென வாங்கே புறம்வேரார் காலம் பார்த்
துள்வேர்ப்ப ரொள்ளி யவர்.

ப-ரை. ஒள்ளியவர் - அறிவுடைய அரசர்
ஆங்கே - (பகைவர் தீங்குசெய்த) அப்பொழுதே (அவரறிய)
பொள்ளென - விரைவாக
புறம்வேரார் - புறத்திலே கோபஞ்செய்யார்
காலம் - (தாம் அவரை வெல்லுதற்கேற்ற) காலத்தை
பார்த்து - அறிந்து (அது வருமளவும்)
உள்வேப்பர் - உள்ளே கோபஞ்செய்வார். எ-று.

க-ரை. அறிவுடைய அரசர் கோபத்தைப் புறங்காட்டார் காலம் வருமளவும் அக்கோபத்தை உள்வைத்திருப்பார் என்பதாம்.

வி-ரை. பகைவரறியக் கோபஞ்செய்தவிடத்தே அவர் தம்மைக்காத்துக் கொள்வாராகலால் புறம் வேராரென்றும் கோபஞ்செய்யாமல் அடக்குதல் கூடாமையால் உள்வேர்ப்ப ரொள்ளியரென்றும் சொல்லினார். (சஅஎ)

அ. செறுநரைக் காணிற் சுமக்க விறுவரை
காணிற் கிழக்காந் தலை.

ப-ரை. (வெல்லக்கருதிய அரசர்) செறுநரை - பகைவரை
காணின் - கண்டால்
சுமக்க - (அவர்க்கு முடிவுகாலம் வருமளவும்) பணியக்கடவர்
இறுவரைகாணின் - அக்காலம்வந்து முடியுமிடத்து

தலை - (அவரது) தலை
கிழக்காம் - கீழ்விழும். எ - று.

க - ரை. அரசர் பகைவரைக்கண்டால் அவர்க்கு முடிவுகாலம் வருமளவும் பணியக்கடவர் என்பதாம்.

வி - ரை. பகைமை தீரும்படி மிகவும் வணங்குகவென்றற்கு சுமக்கவென்றும், அப்படி வணங்கவே அவர் தம்மைக்காத்துக் கொள்ளாமையினலே தப்பாமல் கெடுவாரென்றற்கு கிழக்காந்தலையென்றும் சொல்லினர் இவ்விரண்டு பாட்டாலும் காலம் பார்த்திருக்கு மிடத்துப் பகைமை தோன்றாமல் இருக்கவேண்டு மென்பது சொல்லப்பட்டது. (சஅஅ)

கூ. எய்தற் கரிய தியைந்தக்கா லந்நிலையே
செய்தற் கரிய செயல்.

ப - ரை. (பகையைவெல்ல நினைக்கின்ற அரசர்) எய்தற்கரியது - (தம்மாலே) பெறுதற்கரியகாலம்
இயைந்தக்கால் - வந்து கூடியக்கால்
அந்நிலையே - அதுநிற்குமளவிலே
செய்தற்கரிய - (அதன்முன்னே) செய்தற்கு அரியவையாயிருந்த தொழில்களை
செயல் - செய்யக்கடவர். எ - று.

க - ரை. அரசர் பகையைவெல்லக் காலம் வாய்த்தால் அப்பொழுதே அத்தொழிலைச் செய்யக்கடவர் என்பதாம்.

வி - ரை. ஆற்றல் முதலானவைகளாலே செய்துகொள்ளக் கூடாததாயிருக்கையால் எய்தற்கரியதென்றும், அது தானேவந்து கூடுதல் அரிதாகலால் இயைந்தக்காலென்றும், கூடிய விடத்துப் பின்னில்லா தோடிப்போமாதலால் அந்நிலையே யென்றும், அது பெறுதவிடத்தே செய்யக் கூடாமையால் செய்தற்கரியவென்றும் சொல்லினர். இதனல் காலம்வந்தவிடத்து விரைந்து செய்கவென்பது சொல்லப்பட்டது. (சஅகூ)

க0. கொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்து மற்றதன்
குத்தொக்க சீர்த்த விடத்து.

ப - ரை. கூம்பும் பருவத்து - தொழிலின்மேலே செல்லாதிருக்கவேண்டுங் காலத்திலே
கொக்கொக்க - கொக்கு இருக்குமாறுபோல் இருக்கக்கடவன்
மற்றுச் சீர்த்தவிடத்து - மற்றைச் (செல்லுங்காலம்) வாய்த்தவிடத்து
அதன் குத்தொக்க - அது தப்பாமற் செய்துமுடிக்கு மாறுபோல் தப்பாது செய்துமுடிக்கக்கடவன். எ - று.

க - ரை. அரசன் பகையை வெல்லக் காலம்வாய்க்காத இடத்துக்கொக்கடங்கல்போல் இருக்கக் கடவன் வாய்த்த இடத்து அதன் குத்தைப்போல் வெல்லக் கடவன் என்பதாம்.

வி - ரை. மீன் கொள்ளுதற்கு இருக்குமிடத்து அது வருமளவும் அது தன் முயற்சியை முன்னறிந்து தப்பிப்போகாமற் பொருட்டு உயிரில்லது போல் இருக்கு மாகலாலும் வந்தவிடத்துத் தப்பிப்போதற்கு முன்னுகவே விரைந்து குத்து மாதலாலும் இருத்தலுக்கும் செய்தலுக்கும் கொக்கு உப மானமாயிற்று. கொக்கொக்க வென்றாராயினும் அது கூம்புமாறுபோற் கூம்புகவென்றும், குத்தொக்க வென்றாராயினும் அது குத்துமாறுபோற் குத்துக வென்றும் உரைக்கப்படும். இதனுல் இருத்தலுக்கும் தொழில் செய்தலுக்கும் இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது. (சகூ0)

சகூ - ம் அதிகாரம். காலமறிதல் முற்றிற்று.

ரு0 - ம் அதிகாரம். இடனறிதல்.

அஃதாவது: வலியும் காலமும் அறிந்து பகைமேற்செல்லுவோன் தான் சொல்லுதற்கு எற்ற நிலத்தினை அறிதலாம். அதிகார முறைமையும் இதனுற்றே விளக்கும்.

க. தொடங்கற்க வெவ்வினையு மெள்ளற்க முற்று
மிடங்கண்ட பின்னல் லது.

ப - ரை. முற்றும் - (பகைவரை) வளைத்துக் கொள்வதற்காகும்
இடம் - ஓரிடத்தை
கண்டபின்னல்லது - பெற்றபின்னல்லாமல்
எவ்வினையும் - யாதொருதொழிலையும்
தொடங்கற்க (அவரிடத்துத்) தொடங்கா திருக்கக்கடவர்
எள்ளற்க-(அவரைச் சிறுவரென்று) இகழாதிருக்கக்கடவர். எ-று.

க - ரை. அரசர் பகைவரைவெல்ல இடங்கண்டால் அல்லது எத்தொழிலையும் செய்யாது இருக்கக்கடவர் என்பதாம்.

வி - ரை. அதற்காமிடமாவது வாயில்களாலும் கீழறைகளாலும் அப்பகைவர் வருதலும் போகுதலும் ஒழியும் வகை அரணைச்சூழ்ந்து ஒன்றற்கொன்று துணையாய்த் தமக்குள்ளே நலிவில்லாது பலபடைகள் இருப்பிற்கும் மதிலும் அகழும் முதலாகிய அரண்செய்யப்பட்ட அரசிருப்பிற்கும் எற்ற நிலக்கிடக்கையையும் உடையது அவ்விடத்தைப் பெற்றால் தொடங்குதலும் இகழ்தலும் செய்க வென்பதாம். (சகூக)

உ. முரண்சேர்ந்த மொய்ம்பி னவர்க்கு மரண்சேர்ந்தா
மாக்கம் பலவுந் தரும்.

ப - ரை. முரண் - மாறுபாட்டை
சேர்ந்த - சேர்ந்த

மொய்ம்பினவர்க்கும் - வலிமையையுடையவருக்கும்
அரண் - அரணை
சேர்ந்து - சேர்ந்து
ஆம் - ஆகின்ற
ஆக்கம் - பெருக்கமானது
பலவும் - பலபயன்களையும்
தரும் - கொடுக்கும். எ - று.

க - ரை. வலிய அரசருக்கும் அரணைச் சேர்ந்தாகின்ற பெருக்கமானது பலபயன்களையும் தரும் என்பதாம்.

வி - ரை. மாறுபாடாவது பூமிபல்வரசர் ஆளுதற்குப் பொதுவாயுள்ள தென்பது பொருத அரசரது மனதிலே தோன்றுவதாதலாலும், வலியுடைமை சொன்னவதனாலும் இதுபகைவர் மேலே சென்ற அரசருக்கு ஆயிற்று. அரண்சேர்ந்து ஆகின்ற ஆக்கமும் இருக்கையால் இங்கே ஆக்கம் விசேஷிக்கப்பட்டது. ஆக்கமென்றது அதற்கு ஏதுவாகிய வளைத்தலை அது கொடுக்கும் பயன்கள். பகைவராலே தமக்கு நலிவில்லாமையும் தாம் வலை பெற்று நின்று அவருக்கு நலிவுசெய்தலும் முதலானவை. (சகஉ)

ந. ஆற்றாரு மாற்றி யடுப விடனறிந்து
போற்றார்கட் போற்றிச் செயின்.

ப - ரை. ஆற்றாரும் - வலிமையில்லாதவரும்
ஆற்றி - வலிமையுடையவராய்
அடுப - வெல்வார்
இடன் - (அதற்கேற்ற) இடத்தை
அறிந்து - தெரிந்து
போற்றி - (தம்மைக்) காத்துக்கொண்டு
போற்றார்கண் - பகைவரிடத்து
செயின் - தொழிலைச் செய்வாராயின். எ - று.

க - ரை. வல்லமையில்லாத வேந்தரும் இடம் அறிந்து போர் செய்வாராகில் வெற்றி பெறுவர் என்பதாம்.

வி - ரை. காத்துக்கொள்ளுதலாவது பகைவரால் நலிவு வாராதிருக்கும்படி அரணாலும் படையாலும் காத்தல். இப்படி தொழில்செய்வாராயின் முன்சொல்லப்பட்ட வலிமை இல்லாதிருந்தாலும் வெல்வரென்பதாம். ()

ச. எண்ணியா ரெண்ண மிழப்ப ரிடனறிந்து
துன்னியார் துன்னிச் செயின்.

ப - ரை. இடன் - (தாம் தொழில் செய்தற்கேற்ற) இடத்தை
அறிந்து - தெரிந்து
துன்னியர் - சென்றவரசர்
துன்னி - அரணைப் பொருந்தி நின்று
செயின் - (அத்தொழிலைச்) செய்வாராயின்
எண்ணியார் - முன்பு அவரை வெல்ல எண்ணியிருந்த பகைவர்
எண்ணம் - அவ்வெண்ணத்தை
இழப்பர் - இழந்துவிடுவார். எ - று.